

مُخْتَصَر

صَحِيح مُسْلِم

لِلإِمَامِ زَيْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَظِيمِ عَبْدِ الْقَيْسِ بْنِ الْقَيْسِ
الْمَدَنِيِّ (توفي ٢٥٦ هـ)

به کوردی گردن و روئکردنه‌وی
نوری فارس حمه خان

سهرپه‌رشتی چاپ
مه‌لا به جموودی گه‌ل‌له‌یی

دارالعرفه

بیروت - لبنان

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆنى يېڭە

(مەنى (إقرأ) (التفاني) ۋ

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى يېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى يېڭە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

مُخْتَصَر
صَحِيح مُسْلِم

٢

مختصر

حکایح مسلمانان

للإمام زكريّا آلدين عبد العظيم بن عبد القويم المنذري

المتوفى ٦٥٦ هـ

به کوردی کردن و رونکردنه وهی

نوری فارس همه خان

سه رپه رشتی چاپ

مه لا مه هموودی گه لالهیی

(به رنگی دووهم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب ﴿ مختصر صحیح مسلم ﴾

📖 وەرگیڕانی: نوری فارس همه‌خان.

📖 تیراژ: (۳۰۰۰) دانە.

📖 ژمارەى سپاردن: ژمارە (۱۶۲۷)ى سالى (۲۰۱۱)ى وەزارەتى روشنبیری پیدراوه.

📖 سالى چاپ: ۲۰۱۱ ز - ۱۴۳۲ ك.

📖 تایپ: (نیان حسین)

📖 لەسەر ئەرکی کتیبخانهى ئارام له چاپ دراوه و مافی چاپکردنه‌وهى

پاریزراوه بۆ کتیبخانهى ناوبراو.

۲- نامه‌ی زهکات

کتاب الزکاة

{بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۱ ههتا زنجیره: ۲۴ له ژماره: ۱۱۷۵ ههتا ۱۲۹۴ +
تهجرید/۲، لاپه‌ره: ۹۲ ههتا لاپه‌ره: ۱۵۶ له ژماره: ۱۳۹۵/۶۶۶ ههتا ژماره: ۱۵۱۲/۷۲۷ +
فیقهی ئاسان/۱ لاپه‌ره: ۳۱۱ ههتا لاپه‌ره: ۳۵۲ له زنجیره: ۱۱۳ وه ههتا زنجیره: ۱۳۶ +
ریاض/۳، لاپه‌ره: ۱۴۶ ههتا لاپه‌ره: ۱۶۱ له ژماره: ۱۲۰۶ وه ههتا ژماره: ۱۲۲۰ له
زنجیره: ۲۱۶ وه ههتا زنجیره: ۲۱۷}.

(۳۸۹) باسی پیویستی (وجوب)ی زهکات. (۱۲۱ - ۱۲۳).

باب: وجوب الزکاة

۵۰۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما): عَنْ مُعَاذٍ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: «إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ. فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَانِهِمْ فُتَرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ». {الحديث: ۱۲۱ = ۱۳۲ فم.
تهجرید/۲/۹۲ رقم: ۶۶۶ = ۱۳۹۵، ۱۴۵۸، ۱۴۹۶، ۲۴۴۸، ۴۳۴۷، ۷۳۷۱، ۷۳۷۲.
أبو داود. زکاة: ۱۵۸۴. ترمذی. زکاة: ۶۲۵. نسائی. زکاة: ۲۴۳۴. تحفة: ۶۵۱۱}.

ئیبنو عهباس (رمزای خودای ئی بن) فهرمووی: کاتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) موغازی
کوری جه‌به‌لی نارد بو یه‌مه‌نو کردی به‌سه‌رکارو ماموستایان، له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه
فه‌رمانی پیکردو پیی فه‌رموو: (ئه‌وا تو ده‌جیت بو ناو گه‌لێک، که ئه‌هلی کیتابن و
خاوه‌نی نامه‌نو، خاوه‌ن عیلم و زانستن و به‌شی خویان هۆشیارن، له‌به‌رئه‌وه
به‌نه‌زاکه‌ت موخاطه‌به‌یان بکه، کاتی ده‌جیته‌ ناویان له‌پیشدا داوایان لی بکه شایه‌تی

بدن: که هر خودا خودایه و خودای تر نییه، من که موحه ممه دی کوری عه بدوللام، پیغه مبهری خودام، نه و جا نه گهر بوئه مه به گوئیان کردی، نه و پیشیان بلئ: که خودا (لهه موو شه وو روژیکا) پینج نویژی له سهریان داناو، جا نه گهر بوئه مهیش به گوئیان کردی، نه و پنیان بلئ: که خودای گه وره زه کاتی له سهریان داناو، که له دهولمه نده کانیان و درده گیرئ و ددریته وه به هه ژاره کانیان، جا نه گهر بوئه مهیش به گوئیان کردی، نه و نه که بیت بجیت نایابی سامان و ماله کانیان هه لبریزی و له باتی زه کات و هری بگری، به لکو مائی مامناو هندی له باتی زه کات و در بگری، وه خوشت له ناله و نزای سته مبار بپاریزه، چونکه ئاهو نزووله ی سته مبار تیریکی کوشنده یه و، له گه ل له که وان در چوو، برستی سته مکار ده برئ و، هیچ شتی بهری ناگری، تاخوی ده گه یه نیته باره گای په رو مردگار). {ریاض/۱، ۱۹۵، ژماره: ۲۰۸، زنجیره: ۲۶}.

۳۹۰) باسی زه کاتی پاره و دانه ویله و میوه و نازل (۲۲۶۰ - ۲۲۷۴).

باب: مَا فِيهِ الزَّكَاةُ مِنَ الْأَمْوَالِ الْعَيْنِ وَالْحَرْتِ وَالْمَاشِيَةِ

۵۰۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَيْسَ فِي حَبٍّ وَلَا تَمْرٍ صَدَقَةٌ، حَتَّى تَبْلُغَ خُمُسَةَ أَوْسُقٍ، وَلَا فِيمَا دُونَ خُمُسٍ دُونَ صَدَقَةٍ، وَلَا فِيمَا دُونَ خُمُسٍ أَوْاقٍ صَدَقَةٌ». {الحديث: ۲۲۶۵ = ۲۲۴۳ فم. تجرید/۲، لایه: ۱۰۰، رقم: ۶۷۲ = ۱۴۰۵، ۱۴۴۷، ۱۴۵۹، ۱۴۸۴. أبو داود. زکاة: ۱۵۵۸. ترمذی. زکاة: ۶۲۶. نسائی. زکاة: ۲۴۴۵. تحفة الأشراف: ۴۴۰۲}:

ئه بو سه عیدی خودری (خودای ئی رازی بئ) دهفه رموی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) دهفه رموی: (دانه ویله و خورما و بهری درخت هه تا نه گاته پینج ویسقی، زه کاتی ئی ناکه وی، ژماره ی و شتر له پینج و شتر که متربی، زه کاتی ئی ناکه وی، زیو له پینج ئوقیه که متربی زه کاتی ئی ناکه وی). {تاج/۲، ۲۶، زنجیره: ۷، ژماره: ۱۲۰۶ چاپی چواره م}.

ئوقیه چل درمی زیوی ساغه، به کیشانه، ئیتر سکه و دراوبی، یا زیوی خشل، یا خاوبی، حیواوازی نییه.

۳۹۱) زهکاتی دهیهك و بیست یهك

باب: مَا فِيهِ الْعُشْرُ أَوْ نِصْفُ الْعُشْرِ

۵۰۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه) يَذْكُرُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «فِيمَا سَقَتِ الْأَنْهَارُ وَالْغَيْمُ الْعُشْرُ، وَفِيمَا سَقَى بِالسَّانِيَةِ نِصْفُ الْعُشْرِ». {الحديث: ۲۲۶۹ = ۲۲۴۷ فم:}

جابری کوری عهبدوللا (رمزای خودایان لى بى) فهرمووی: بهگووی خوم لهزاری پیروزی خوشهویستم بیست دهیفهرموو (دروودی خودای لهسهر بى): (زهکاتی بهراوو دیمهکار دهیهکه، وه زهکاتی نهوهی به ولاخی چهرخ گپر ناوبدری بیست یهکه). {تاج/۲/۲۶، زنجیره: ۷، ژماره: ۱۲۰۷ چاپی چوارهم}.

۳۹۲) بهندهو نهسپو ماینی موسولمان زهکاتیان لى ناکهوی

باب: لَا زَكَاةَ عَلَى مُسْلِمٍ فِي عَبْدِهِ وَفَرَسِهِ

۵۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ، وَلَا فَرَسِهِ صَدَقَةٌ». {الحديث: ۲۲۷۰ = ۲۲۴۸ فم. تجرید/۲/۱۲۵، رقم: ۷۰۲ = ۱۴۶۳، ۱۴۶۴. أبو داود. زکاة: ۱۵۹۴، ۱۵۹۵. ترمذی. زکاة: ۶۲۸. نسائی. زکاة: ۲۴۶۶، ۲۴۶۷، ۲۴۶۸، ۲۴۶۹، ۲۴۷۰، ۲۴۷۱. ابن ماجه. زکاة: ۱۸۱۲. تحفة الأشراف: ۱۴۱۵۳}:

نهبو هورهمیره (رمزای خودای لى بى) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بى) دهفهرموی: (موسولمان لهم دوو شتهیدا زهکاتی لهسهر نییه: له ولاخی بهرزهی داو، له کوپلهیدا) واته: ماینو نهسپو کوپله ژن بى، یا پایاو، بهمهرجی هی بازرگانی نهبن، زهکاتیان لى ناکهوی. {تاج/۲/۱۶، زنجیره: ۳، ژماره: ۱۱۹۰ چاپی چوارهم}.

۳۹۳) پیشخستنی زهکات، یا نهدانى زهکات

باب: فِي تَقْدِيمِ الزَّكَاةِ وَمَنْعِهَا

۵۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عُمَرَ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَقِيلَ: مَنَعَ ابْنُ جَمِيلٍ، وَخَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ وَالْعَبَّاسُ عَمَّ رَسُولُ اللَّهِ

(صلی الله علیه وسلم)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): « مَا يَنْقُمُ ابْنُ جَبِيلٍ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ فَقِيرًا فَأَغْنَاهُ اللَّهُ، وَأَمَّا خَالِدٌ فَإِنَّكُمْ تَظْلِمُونَ خَالِدًا قَدْ احْتَبَسَ أَدْرَاعَهُ وَأَعْتَادَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَمَّا الْعَبَّاسُ فَهِيَ عَلَيَّ، وَمِثْلُهَا مَعَهَا ». ثُمَّ قَالَ: « يَا عُمَرُ أَمَا شَعَرْتَ أَنَّ عَمَّ الرَّجُلِ صِنُو أَبِيهِ ». {الحديث: ٢٢٧٤ = ٢٢٥٢ فم. تجرید ١٢٩/٢، رقم: ٧٠٦ = ١٤٦٨. نسائی. زکاة: ٢٤٦٦. أبو داود. زکاة: ١٦٢٣. تحفة الأشراف: ١٣٩٢٢}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بی) ھەرمووی: پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) عومەری نارد کردی بەسەرکاری سەر زەکات کە کوێ بکاتەو، گوترا: ئیبنو جەمیل و خالیدی کوری وەلید و عەبباسی مامەیی پیڤەمبەر زەکاتەکیان نەداوە. کە ئەم ھەوالتە درا بە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) ھەرمووی: (ئیبنو جەمیل تۆلەیی ئەو دەستینی، کە لەپیش ئیسلامبوونیدا ھەزار بوو، لەپیت و ھەری ئیسلامو، لە سایەیی خوداو پیڤەمبەر دەوڵەتمەند بوو، واتە: ئەم کارەیی ئیبنو جەمیل ئەو پەری سەلەیی و پینەزانییە، بەلام ئیو ناهەقی لەخالی دەکەن، چونکە ئەو تەنانتە زریەکەیی و چەک و تفاقیی جەنگی خوویی تەرخان (وەقف) کردووە، لەرێگەیی خودادا، ئیتر چون زەکات نادات، عەبباسی کوری عەبدولوتتەلیبیش، کە ھەق مامەیی منە، کە پیڤەمبەری خودام، بەلێنتان دەدەم ئەو زەکاتەیی کە لەسەر یەتی دەیدات، وە ئەو ھەندەیی تریش لەگەڵیدا دەبی بدات.

ئەو ھاجا ھەرمووی: (ئەیی عومەر! ئەو نازانی کە مامەیی پیاو لەجی باوکیەتی؟). {بۆ باسی ئیبنو جەمیل بڕوانە تەجرید ژمارە: ٧٠٦}.

(٢٢٩٦ - ٢٢٩٥) ھەڕەشە لە زەکاتنەدەر.

باب: فِيمَنْ لَا يُؤَدِّي الزَّكَاةَ

٥٠٦- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضی الله عنه) قَالَ: انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) وَهُوَ جَالِسٌ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، فَلَمَّا رَأَى قَالَ: « الْأَخْسَرُونَ رَبَّ الْكَعْبَةِ ». قَالَ: فَجِئْتُ حَتَّى جَلَسْتُ، فَلَمْ أَتَقَارَّ أَنْ قُمْتُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فِذَاكَ أَبِي وَأُمِّي مَنْ هُم؟ قَالَ: « هُمُ الْأَكْثَرُونَ أَمْوَالًا، إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا (مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ

يَمِينِهِ، وَعَنْ شِمَالِهِ) وَقَلِيلٌ مَا هُمْ، مَا مِنْ صَاحِبِ إِبِلٍ وَلَا بَقَرٍ وَلَا غَنَمٍ، لَا يُؤَدِّي زَكَاتَهَا، إِلَّا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْظَمَ مَا كَانَتْ وَأَسْمَنَهُ، تَنْطِحُهُ بِقُرُونِهَا وَتَطْوُهَا بِأُظْلَافِهَا كُلَّمَا نَفِدَتْ أُخْرَاهَا، عَادَتْ عَلَيْهِ أُولَاهَا حَتَّى يَقْضَى بَيْنَ النَّاسِ». {الحديث: ٢٢٩٧ = ٢٢٧٥
 فم. بخاری. زکاة: ١٤٦٠، ٦٦٣٨. ترمذی. زکاة: ٦١٧. نسائی. زکاة: ٢٤٣٩. تحفة
 الأشراف: ١١٩٨١} :

ئەبو زەر (رمزای خودای لی بئی) ددەرمووی: چووم بۆلای پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بئی)
 لەسیبەری کەعبەدا دانیشتبوو، کە گەیشتمە لای و چاوی بەمن کەوت، فەرمووی:
 (سویندم بەخودای کەعبە زیانمەندترین کەس خۆیانن!).

ئەبو زەر فەرمووی: منیش چووم لەخزمەتیدا دانیشتم، بەلام ئۆقڕەم پی
 نەگیراو هەڵسام و عەرزیم کرد: ئەو پیڤه‌مەری خودا! باوک و دایکم بەقوربانت بن،
 ئەوانە کێن کە گەورەترین زیانمەند خۆیانن؟ فەرمووی: (ئەوانە ئەوانەن کە
 زۆرترین مال و سامانیان هەیە و مافی مافدارانی لی نادەن) ئەوجا پیڤه‌مبەر (دروودی
 خودای لەسەر بئی) بەهەردوو دەستی ئاماژەی بۆ هەرچوار لای خۆی کرد، بۆ بەردەمی و بۆ
 پشتی و بۆلای راستی و بۆلای چەپی و فەرمووی: (مەگەر ئەوانەیان کە ئاوا بەهەر
 چوار لادا، سامان ببەخشن و لەرپڤگەیی خوادا مالی خۆیان خەرج بکەن، وە ئەم جوۆرە
 خودا پێداوانەیش زۆر کەمن).

ئەوجا حەزرمەت (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: (وە ئەوەی خواوەنی و شەربێ، یاھی
 رەشەولەخ بئی، یاھی مەرو بزنێ و مافی مافدارانیان لی نەداو، زەکاتیان لی نەدا،
 لەروۆزی ژینەویدا، لە قیامەتدا، لە دەشتیکێ کاکێ بەکاکێ تەختدا، لەسەر سک وەک
 بەرە رادەخری بۆیان، ئەوجا ئەو ئاژەڵە دین، هەتا بلێی زل زل و قەڵەو قەڵەون، بە
 شاخ شۆقی تی هەل دەدەن، بەسم گیرە دەکەن، هەموو جاری کە دواییەکیان تی
 دەپەڕی بەسەریا، دیسانەو بەراییه‌کیان دەگیرنەو و بۆسەری ئیتر ئەو کابرایە
 ئەمە حالێهتی، تا دادگایی نیوانی ئەو خەلکە تەواو دەبێ). {تاج/ ١٤/٢، زنجیرە: ٣،
 ژمارە: ١٨٦} .

٥٠٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ فَيُرَى سَبِيلُهُ، إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَا إِبِلَ؟ قَالَ: « وَلَا صَاحِبَ إِبِلٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، وَمِنْ حَقِّهَا حَلَبُهَا يَوْمَ وَرْدِهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بَطِحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٌ، أَوْفَرَ مَا كَانَتْ، لَا يَفْقَدُ فَصِيلًا وَاحِدًا مِنْهَا، تَطَّوُّهُ بِأَخْفَافِهَا، وَتَعَضُّهُ بِأَفْوَاهِهَا، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أُولَاهَا، رُدَّ عَلَيْهِ أُخْرَاهَا، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيُرَى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: فَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ؟ قَالَ: « وَلَا صَاحِبُ بَقَرٍ وَلَا غَنَمٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ بَطِحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٌ، لَا يَفْقَدُ مِنْهَا شَيْئًا لَيْسَ فِيهَا عَقْصَاءٌ، وَلَا جِلْحَاءٌ وَلَا عَضْبَاءٌ، تَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا وَتَطَّوُّهُ بِأُظْلَافِهَا، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أُولَاهَا رُدَّ عَلَيْهِ أُخْرَاهَا فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيُرَى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلِخَيْلٍ؟ قَالَ: « الْخَيْلُ ثَلَاثَةٌ: هِيَ لِرَجُلٍ وَزَّرَ، وَهِيَ لِرَجُلٍ سِتَرٌ، وَهِيَ لِرَجُلٍ أَجْرٌ، فَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ وَزَّرَ، فَرجُلٌ رِبَطُهَا رِيَاءٌ وَفَخْرًا وَنَوَاءً عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ، فَهِيَ لَهُ وَزَّرٌ، وَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ سِتَرٌ، فَرجُلٌ رِبَطُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَمْ يَنْسَ حَقَّ اللَّهِ فِي ظُهُورِهَا وَلَا رِقَابِهَا، فَهِيَ لَهُ سِتَرٌ، وَأَمَّا الَّتِي هِيَ لَهُ أَجْرٌ، فَرجُلٌ رِبَطُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ فِي مَرْجٍ وَرَوْضَةٍ فَمَا أَكَلَتْ مِنْ ذَلِكَ الْمَرْجِ أَوْ الرَّوْضَةِ، مِنْ شَيْءٍ إِلَّا كُتِبَ لَهُ عَدَدُ مَا أَكَلَتْ حَسَنَاتٍ، وَكُتِبَ لَهُ عَدَدُ أَرْوَاثِهَا وَأَبْوَالِهَا حَسَنَاتٍ وَلَا تَقْطَعُ طَوْلُهَا فَاسْتَنْتَ شَرَفًا أَوْ شَرَفَيْنِ، إِلَّا كُتِبَ اللَّهُ لَهُ عَدَدُ آثَارِهَا وَأَرْوَاثِهَا حَسَنَاتٍ، وَلَا مَرَّ بِهَا صَاحِبُهَا عَلَى نَهْرٍ فَشَرِبَتْ مِنْهُ وَلَا يُرِيدُ أَنْ يَسْقِيَهَا إِلَّا كُتِبَ اللَّهُ لَهُ عَدَدُ مَا شَرِبَتْ حَسَنَاتٍ ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: فَالْحُمْرُ؟ قَالَ: « مَا أُنْزِلَ عَلَى فِي الْحُمْرِ شَيْءٌ إِلَّا هَذِهِ الْآيَةُ الْفَادَةُ الْجَامِعَةُ: (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ) ». {الحديث: ٢٢٨٧ = ٢٢٦٥ فم. تجريد ٩٥/٢، رقم: ٦٧٠ = ١٤٠٢، ٢٣٧٨، ٣٠٧٣، ٩٦٥٨، ١٠٤٢ =

۲۳۷۱، ۲۸۶۰، ۳۶۴۶، ۴۹۶۲، ۴۹۶۳، ۷۳۵۶. نسائی. خیل: ۳۵۶۵. تحفة الأشراف: {۱۲۳۱۶}

ئەبو ھورەیرە (رمزى خودای ئى بن) فەرمووی: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەر موئ: (ئەو کەسەى خاوەنى زىڤرو زیوبى و زەکاتى ئى دەر نەکا، لەرۆژى قیامەتدا، ئەو زىڤرو زیوھ سوور دەکریتەو، لەناو ئاگرى دۆزەخا، تادەبى بەیەك پلێت و یەك پارچە ئاگرى سوور، ئەوجا تەنیشتى و ناوچەوانى و پشتى و ھەموو لەشى ترى پى داخ دەکرى، ھەموو جارى کەسارد دەبیتەو، سەرلەنوئ سوور سوورى دەکەنەو، بۆى و دیسان وای ئى دەکەنەو، ئیتەر لەو رۆژەدا کە پەنجە ھەزار سال درێژە، ئەو کابرایە ئەمە حالیتى، ھەتا دادگایى بەندەکان لەناو خۆيانا لە دادگای خودادا تەواو دەبى، ئەوجا رێگەى خۆى پى نیشان دەدرى، سا یا بۆ بەھەشت، یا بۆ دۆزەخ.

گوترا: ئەى پىغەمبەر! ئەى بریارى و شتر چىیە؟! فەرمووی: (وہ ئەوہى کەخاوەنى و شتر بى، مافى مافدارانى ئى نەدات کە یەكئ لەو مافانەى کە لەو شتردا ھەن ئەوہیە: ئەو رۆژەى کە و شترە کە دەبەن بۆ سەرئاو و ئاو دەدرى و دەدوشرى، لەو شیرەى ئەو رۆژەیدا، مافى ھەزارانى واتیادا، وەك خەرمانلۇغەى خەرمانى دانەوێلە، ئەو خاوەن و شترەى کە مافى مافدارانى ئى نەدا، لەرۆژى قیامەتدا، لە دەشتى کى کرکای کرکدا، لەسەردەم، رایدەخەن بۆ ئەو و شترانە، وە تابلێت زل زل و فیلەتەن و قەبەن و، یەك پارینەشیان کەم نییە، ئیتەر ئەوانیش بەپى دەیشیلن و، بەدەم دەیکەزن و قەپى ئى دەگرن، گشت جارى کەدواییەکیان بەسەریدا تیدەپەرى، دیسانەو بەراییەکیان دەگیرنەو، بۆسەرى، ئیتەر ئەمە حالیتى لەو رۆژەدا کە پەنجە ھەزار سال درێژە، ھەتا دادگایى و دادپرسی نیوان بەندەکان تەواو دەبى، ئەوجا رێگەى خۆى پى نیشان دەدرى، سا یا بۆ بەھەشت یا بۆ دۆزەخ.

گوترا: ئەى پىغەمبەر! ئەى رەشە و لاخ و مەرو بزن؟!

فەرمووی: (وہ ئەوہى خاوەنى رەشە و لاخ و مەرو بزن بى، مافى ھەزارانى ئى نەدا و زەکاتى شەریعیان ئى دەر نەکا، لەرۆژى ژینەو، لە قیامەتدا، لە دەشتى کى

كركاى كركا، لەسەردەم بۆيان تەخت دەكرى، ئەو ئاژەلە لەو كاتەدا، نە تاقە يەككىيان كەمە، نە شاخ بادراوئىكان واتىادا، نە كۆلى، نە شاخ شكاوى، بەلگەو ھەموو زرتو زىتو بزو ئامادەن بۆ شەپە شۆق و قوچ وەشانەن، ئىتر بەشاخ دەيدەنە بەرقوچو، بەسەم گىرەى دەكەن، گشت جارئ كەدوايىيەكەيان بەسەرىدا تىدەپەرى، دىسانەو بەرايىيەكەيان دەگىرنەو بەسەرى، ئىتر ئەمە ھالەتەى لەو رۆژەدا كە پەنجا ھەزار سال درىژە، ھەتا مەھكەمەى نىوان بەندەكان تەواو دەبى، ئەوجا رىگەى خۆى پىن پىشان دەدرى، جايا بۆ دۆزەخ، يا بۆ بەھەشت.

گوترا: ئەى پىغەمەرى خودا! ئەوا برىار (ھوكەم)ى زىرو زىوو وشترو رەشەولاخو بزنو مەپمان زانى، ئەى برىارى ولاخى بەرزە چىيەو چۆنە! فەرمووى: (ولاخى بەرزە سى جۆرە: بۆ ھەندى پىاو مايەى شەپە، بۆ ھەندى پىاو پەردەو داپۆشەرە، بۆ ھەندى پىاويش مايەى پاداشو خىرە، مايەى تاوانو شەپە بۆ كەسى كە رايدەگرئ بۆ رىاو چاوەو خۆنەندەن و شانازى كردن و ھەروا بۆ دوژمنايەتى و دژايەتى گەلى ئىسلامو لەدزى موسولمانان بەكارى دەھىنى!

پەردەو تارايەكى داپۆشەرىشە بۆ ئەو پىاوەى كە لەرپگەى خودادا رايدەگرئو بۆ روو سوورى ھەردو جىھان، كارو كەسابەتى پىو دەكاو، ئەو مافەى كەخودا لەسەر ئەو ولاخەى داناو، كە برىتايە لە خەباتگىران لەسەر پىشتى، ئەو مافە فەرامۆش ناك، لەكاتى خۆيدا ئاوو ئالىكى دەدا، وچانى دەدا، ناپرەتەينى، مايەى پاداشى باشو خىرى زۆرىشە بۆ ئەو پىاوەى كە رايدەگرئ، بۆ غەزاكردن و تىكۆشان لەبەر رمزى خودا، بۆ بەرزەو ھەندى گەلى ئىسلام، لە مىرگىدا، يا لەمىرغوزارىكا دەپەستەيتەو، ئىتر ئەو ولاخە ھەرجى بخوات لەو مىرگو مىرغوزارەو، چەندە لەو لەو ھەپە بلەو ھەپە، بە ژمارەى ئەو چاكەو خىرو خىرات بۆ خاوەنەكەى دەنووسرى، تەنانەت ئەگەر مەپبەندەكەى بپسىنى، يان پەتو گورىسەكەى بپچرىنى، وە سەرى دوو سەر غارىكاو، باى بالى خۆى بدو، يارى و تەراتىن بكاو، تەنانەت ئەگەر بەبى سوارەكەيشى تەراتىن بك، ھەتا لەكاتى وايشدا خودا بە

ژماره‌ی شوین سمو به ژماره‌ی تهرسو میزه‌که‌ی، چاکه و خیر بو خاوه‌نه‌که‌ی دهنووسری.

گريمان خاوه‌نه‌که‌ی به‌سهر ئاویکا بردی، نیازی ئه‌وه‌یشی نه‌بی که ئاوی بدا، به‌لام ولاخه‌که له خو‌یه‌وه دهمی نایه ئاوه‌که‌وه و لیی خواردوه، ئه‌وه به‌قه‌د ژماره‌ی ئه‌و ئاوه‌ی که ده‌یخوا ته‌وه چاکه‌ی بو دهنووسری.

گوتر: قوربان! ئه‌ی برپاری شهرع، سه‌بارت به گویدریژ چیه؟ فه‌رمووی (دروودی خودی لسمربین): (له‌باردی گویدریژوه هیج سرووشیکم به‌تایبه‌تی بو نه‌هاتوه، ته‌نیا ئه‌م نایه‌ته دانسقه و کهم هاوتایه نه‌بی، که کوگیره و تیکرا گشت جوړه خیرو چاکه‌یه‌ک، کهم و زور، ده‌گریته‌وه، که ده‌فه‌رموی: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸) - زلزله - ۷/۹۹ - ۸}. واته: هه‌رکه‌سی به‌قه‌ی سه‌نگی تۆسقالی چاکه‌ی کردبی، پاداشه باشه‌که‌ی وهرده‌گری، هه‌روا هه‌رکه‌سی به‌قه‌ی سه‌نگی تۆسقالی خراپه‌ی کردبی، پاداشته‌که‌ی وهرده‌گری). {ریاض/۳، زنجیره: ۲۱۶، ژماره: ۱۲۱۴ + تاج/۴ چاپی جواره‌م، ژماره: ۴۳۹۴}.

۳۹۵) هه‌ره‌شه له‌وانه‌ی هه‌ر پوول و باره که‌له‌که ده‌کهن. (۲۲۹۷ - ۲۳۰۴).

باب: فِي الْكَانِزِينَ وَالتَّغْلِيظِ عَلَيْهِمْ

۵۰۸- عَنِ الْأَحْنَفِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: كُنْتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ، فَمَرَّ أَبُو ذَرٍّ (رضی الله عنه) وَهُوَ يَقُولُ: (بَشِّرِ الْكَانِزِينَ بِكَيْ فِي ظُهُورِهِمْ، يَخْرُجُ مِنْ جُنُوبِهِمْ، وَيَكِي مِنْ قِبَلِ أَقْفَانِهِمْ يَخْرُجُ مِنْ جِبَاهِهِمْ. قَالَ: ثُمَّ تَنَحَّى فَقَعَدَ. قَالَ: قُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا أَبُو ذَرٍّ. قَالَ: فَقُمْتُ إِلَيْهِ فَقُلْتُ: مَا شَيْءٌ سَمِعْتُكَ تَقُولُ قُبِيلُ؟ قَالَ: مَا قُلْتُ إِلَّا شَيْئًا قَدْ سَمِعْتُهُ مِنْ نَبِيِّهِمْ (صلى الله عليه وسلم)، قَالَ: قُلْتُ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الْعَطَاءِ؟ قَالَ: خُذْهُ فَإِنَّ فِيهِ الْيَوْمَ مَعُونَةً، فَإِذَا كَانَ ثَمَنًا لِدِينِكَ فَدَعَهُ). {الحديث: ۲۳۰۴ = ۲۲۸۲ فم. بخاری. زكاة: ۱۴۰۷. تحفة الأشراف: ۱۱۹۰۰}.

ئه‌ه‌نه‌فی کوری قه‌یس (ده‌مه‌تی خودی ئی بی) فه‌رمووی: له‌گه‌ل کو‌مه‌لئ پیاوی قوره‌یشدا دانیشتبوووم، ئه‌بو زه‌ری غه‌فاری (ده‌زای خودی ئی بی) تیپه‌ری و ده‌یفه‌رموو:

موژده بده بهئهوانه، که بهناهق مال و سامان که له که دهکن و مافی رهوای خوئی ئی نادن، بهداخیکی ناگرین، که دهنری به پشتیان له لاتهنیشتیانوه دهردهچی، وهدهنری به پشتیلیان، لهناوچاوانیانوه دهردهچی). فهرمووی: ئهوجا پهری گرتو بهتهنها دانیشت، فهرمووی: گوتم: ئهمه کییه؟ گوتیان: ئهمه ئهجو زهره فهرمووی: (جا ههئسام جووم بولای، عهرزیم کرد: توژی لهمهوبهر گویم لیئ بوو، شتیکت فهرموو، ئهوه چی بوو؟ فهرمووی: (ئهوهی که گوتم فهرمایشتی پیغهمبهره، که پیغهمبهری ههموومانه، شتیئ نییه که لهخومهوه بیلیم!!). فهرمووی: عهرزیم کرد: ئهی چی دهفهرمووی، سهبارمت بهم بهرات و مووجهیهی که ئیسته دهولت دهیدا به ئیمهومانان؟ فهرمووی: وهری بگره، بهپی ئهم رۆژگار دهبی به کومهکی لهسهر باری زیان، بهلام ههرکاتی بوو به بههای فروشتنی ئایینهکته ئهوه وهری مهگروه وازی ئی بهینه).

۳۹۶) فهرمانکردن به رازیکردنی کارگوزاری سهر زهکات. (۲۲۹۵ - ۲۲۹۶).

باب: الْأَمْرُ بِارِضَاءِ الْمُصَدِّقِينَ

۵۰۹- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه) قَالَ: جَاءَ نَاسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالُوا: إِنَّ نَاسًا مِنَ الْمُصَدِّقِينَ يَأْتُونَنَا فَيُظْلِمُونَنَا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «ارْضُوا مُصَدِّقِيكُمْ». قَالَ جَرِيرٌ: مَا صَدَرَ عَنِّي مُصَدِّقٌ مُنْذُ سَمِعْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِلَّا وَهُوَ عَنِّي رَاضٍ». {الحديث: ۲۲۹۵ = ۲۲۷۳. فم. أبو داود. زكاة: ۱۵۸۹، نسائي. زكاة: ۲۴۵۹. تحفة الأشراف: ۳۲۱۸}.

جهریری کوری عهبدوللا (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: کومهئی له عهره به دهشتهوانهکان هاتن بۆ خزمهتی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) سکالایان لهلای کرد، گوتیان: کهسانیک دینهلامان زهکات کۆدهکهنهوه، ناههقیما ئی دهکن، ئهویش فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بئ): (کارگوزاری سهر زهکاتهکانتان رازی بکهن).

جهریر دهمرموی: نه وه تهی نه مه مه له پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) بیستوو، هیج سهه کاریکی زهکاته بهی نه کردوو که لیم نارازی بیت). {تاج/۲، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۳۹، چاپی چوارهم}.

۳۹۷) نزی باش کردن بو که سی به سهه راستی زهکاته که ی بدا. (۲۴۸۹ - ۲۴۹۰)

باب: الدُّعَاءُ لِمَنْ أَتَى بِصَدَقَتِهِ

۵۱۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِذَا أَتَاهُ قَوْمٌ بِصَدَقَتِهِمْ، قَالَ: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ». فَأَتَاهُ أَبِي أَبُو أَوْفَى بِصَدَقَتِهِ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي أَوْفَى». {الحديث: ۲۴۸۹ = ۲۴۶۷ فم. تجرید/۲/۱۴۱، رقم: ۲۷۰ = ۱۴۹۷، ۴۱۶۶، ۶۲۳۲، ۶۳۵۹. أبو داود. زکاة: ۱۵۹۰. نسائی. زکاة: ۲۴۵۸. ابن ماجه. زکاة: ۱۷۹۶}:

عبداللای کوری نه بو نه وفا (دهزای خودایان لی بئ) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئ) وابوو، که که سی زهکاتی خوئی بوئی دهینا، دهیغهرموو: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي فَلَانٍ): خودایه! رحمت برپژده به سهه که سوکارو بنه ماله فیساره که سدا).

باوکیشم که زهکاته که ی خوئی بوئی برد فهرمووی: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي أَوْفَى): خودایه رحمت برپژده به سهه بنه ماله نه بو نه وفا). {تاج/۲/۴۲، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۴۱}.

روونکردنهوه:

۱- نه وه موی (رحمتی خودای لی بئ) دهمرموی: پارانه وهو نزا کردن، له لایه نی زهکات وهرگروه، بو زهکات دهرکهر، سونه ته، به پیی ثایه تی: {وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ - توبه/۱۰۳} واته: نه ی پیغه مهه ری خو شه ویست! کاتی زهکات له موسولمانان وهرده گریت، بویان بپارپروهو نزی باشیان بو بکه، نه م نزاو پارانه وهی

تۆ بۆ ئهوان بهتايبهتی لهه کاته، دهبی بههوی دل ئارامی بۆ ئهوان، وه ئهه نزایهی پیغه مبه ریش، به پیی ئهه ئایهته بووه.

۲- عهبدوللای کوری ئههه ئههه (رهزای خودایان ئی بی) خوی و باوکی له هاهه لانی پیغه مبه ر بوون، ئههه ئههه ناوی عهلقه مهی کوری خالیده، له عهبدوللای وهه وههه پینج فهرمووده گیرانه وهه کراوه، بوخاری یازده فهرموودهی له وههه گیرا وهه وهه، ئههه ئهههه، یهکیک بوو لهه کومه له هاهه لانه، که له رۆژه کهی حوده ییبیهه، لههه دار سه مووسه ره کههه پهیمانی خوشنوو دیان بهست له کهه پیغه مبه ردا، که ناو داره به بهیعهتی ریزوان.

عهبدوللای (یهکیکه لهه ههوت سه حابهیه، که پیشهه ئیمامی ئههه هه نیفه (رهزای و دهه متی خودای ئی بی) بهه خزمه تیان کهیشتووه، که یهکیکی تریان ئههه سی کوری مالیکه، ئههه کهه کههه هه نیفه بهه خزمهت عهبدوللای دهه، سالی ههشتای کۆچی بووه، ئههه هه نیفه ههوت سالان بووه، که ته مه نی فامین و لهشت تیگه یشته، کههاته: ئههه هه نیفه تابیعییه، به پیی فهرموودهی ساغی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له باشی و چاکیدا، له پلهی دووه می چاکانی نه ته وهی ئیسلام دایه، وهک دههه رموی: « خَيْرُ أُمَّتِي قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ - تاج/ ۳، لایهه: ۵۳۱، زنجیره: ۱، ژماره: ۳۲۲۱ - ش/ د/ ت».

عهبدوللای ئامادهی حوده ییبیهه و خه یبه ره مه له به نه وه شه ر کهه کانی تری دوا ئهه وانیش بووه، خوی و باوکی له یارانی بهیعهتی ریزوان، عهبدوللای هه ته پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) وهفاتی کرد، له مه دینه له خزمه تیدا بوو، له پاشا باریکرد بۆ کووفه، له کۆتایی ته مه نیدا نابینا بوو، عهبدوللای دهیفه رموو: (شهش غه زام له خزمه تی پیغه مبه ردا کردووه، لهه غه زایانهه، له برسانا کولله مان دهخوارد، لهه هه شتاو ههوت، هه شتاو شهشی کۆچیدا له کووفه مردووه، دوا هاورپی پیغه مبه ر بووه که له کووفه مردووه، ئهه زاتانه فهرمووده یان له وههه گیرا ته وهه: ئههه ئیسه حاقی شه یبانی و سه له مه ی کوری کههیل (رهزای خودایان ئی بی).

۳۹۸ دلنه‌وایی باوهر لاواز به به‌شدانی

باب: إَعْظَاءُ مَنْ يَخَافُ عَلَى إِيْمَانِهِ

۵۱۱- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) قَسَمًا. فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْطِ فَلَانًا فَإِنَّهُ مُؤْمِنٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صلی الله علیه وسلم): «أَوْ مُسْلِمٌ» أَقُولُهَا ثَلَاثًا وَيُرَدِّدُهَا عَلَيَّ ثَلَاثًا: «أَوْ مُسْلِمٌ» ثُمَّ قَالَ: «إِنِّي لَأُعْطِي الرَّجُلَ، وَغَيْرُهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ، مَخَافَةً أَنْ يَكْبَهُ اللَّهُ فِي النَّارِ». {الحديث: ۳۷۶ = ۳۹۰ فم. تجرید ۱/۶۶ رقم: ۲۶ = ۲۷، ۱۶۷۸. أبو داود. سنة: ۴۶۸۵. نسائی. إیمان: ۵۰۰۷}:

سه‌عدی کوری ئه‌بو وه‌قاص (رمزای خودای ئی بن) فه‌رمووی: من خوُم دانیشتبووم، له‌وکاته‌دا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سمر بن) به‌شی ده‌سته‌یه‌کی دا، به‌لام به‌شی پیاویکی نه‌دا، به‌لای منه‌وه ئه‌و پیاوه باشرینیان بوو، له‌به‌رئه‌وه گوتم: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! ئه‌وه بوچی به‌شی جوعه‌یه‌کی کوری سوراقه‌ی ضه‌مریت نه‌دا، خو به‌خودا من به‌برواداری دهم‌انم؟! فه‌رمووی: (به‌لکوو بلئی به‌ موسولمانی دهم‌انم و له‌کاتی وادا، شایه‌تی باوهر، که شتیکه واله‌ناو دلدا، بوئه‌م جوهر که‌سه‌ی مه‌ده).

جامنیش که‌می بئ ده‌نگ بووم، هه‌تا ئه‌وه‌ی که ده‌یمزانی له‌باره‌ی موسولمانه‌تی ئه‌و پیاوه‌وه زۆری بوُم هی‌نا، له‌به‌رئه‌وه پرسیاره‌که‌م دووباره کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ریش هه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی پیشووی دووباره کرده‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه که‌میکی تریش بئ ده‌نگ بوومه‌وه، هه‌تا له‌به‌ر هه‌مان هۆی پیشوو پرسیاره‌که‌م بو جاری سی‌یه‌م دووباره کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سمر بن) دیسانه‌وه هه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی پیشووی دووباره کرده‌وه، له‌ دواییدا فه‌رمووی: (ئه‌ی سه‌عد! گه‌لئ جار من به‌ش دهم‌م به‌هه‌ندی که‌س، هه‌یشه له‌ دلّه‌وه له‌وم خوشت‌ر ده‌وی و به‌شیشی نادم، دهم‌انی بوچی؟ چونکه هه‌ندی که‌س نۆ موسولمانن، یا چاو چنۆکن، دهمه‌وی به‌ به‌ش پیدان بیان لاینم و بیانکه‌م به‌ دۆستی ئیسلام، نه‌بادا بجیته‌وه ناو بئ بره‌وایی و خودا له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا سه‌ره‌نگریی بکا، به‌لام هه‌یه خۆی موسولمانی ساغه، پیویستی به‌لاوانده‌وه نییه).

ئەمە دەقى ئەم فەرموودەيەيە لە تەجریدی بوخاریدا بروانە: (ژمارە: ۲۶ = ۲۷
فتح الباری).

۳۹۹) بەشدانی نو موسولمان و نارامگرتنی باوەر دامەزراوەکان. (۲۴۶۹ - ۲۴۲۵)
باب: إعطاء المولفة قلوبهم على الإسلام وتصبّر من قوى إيمانه

۵۱۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: لَمَّا كَانَ يَوْمُ حُنَيْنٍ أَقْبَلَتْ هَوَازُنُ وَغَطَفَانُ وَغَيْرُهُمْ بِدَرَارِيهِمْ وَتَعَمَّيْهِمْ، وَمَعَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) يَوْمَئِذٍ عَشْرَةُ آلَافٍ وَمَعَهُ الطُّلَقَاءُ، فَأَدْبَرُوا عَنْهُ، حَتَّى بَقِيَ وَحْدُهُ، قَالَ: فَنَادَى يَوْمَئِذٍ نِدَاءً يَنْ لَمْ يَخْلُطْ بَيْنَهُمَا شَيْئًا، قَالَ: فَالْتَفَتَ عَنْ يَسَارِهِ فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ!». قَالُوا: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَبَشِّرْ نَحْنُ مَعَكَ، قَالَ: وَهُوَ عَلَى بَغْلَةٍ بَيْضَاءٍ، فَتَزَلَّ، فَقَالَ: «أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ» فَانْهَزَمَ الْمُشْرِكُونَ، وَأَصَابَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) غَنَائِمَ كَثِيرَةً، فَقَسَمَ فِي الْمُهَاجِرِينَ وَالطُّلَقَاءِ، وَلَمْ يُعْطِ الْأَنْصَارَ شَيْئًا، فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ: إِذَا كَانَتِ الشَّدَّةُ فَتَحْنُ نُدْعَى وَيُعْطَى الْغَنَائِمُ غَيْرِنَا، فَبَلَغَهُ ذَلِكَ فَجَمَعَهُمْ فِي قُبَّةٍ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ، مَا حَدِيثُ بَلْعَنِي عَنْكُمْ؟». فَسَكَتُوا، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ! أَمَا تَرْضَوْنَ أَنْ يَذْهَبَ النَّاسُ بِالدُّنْيَا، وَتَذْهَبُونَ بِمُحَمَّدٍ، تَحْزُونُهُ إِلَى بُيُوتِكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ رَضِينَا. قَالَ: فَقَالَ: «لَوْ سَلَكَ النَّاسُ وَادِيًا، وَسَلَكَتِ الْأَنْصَارُ شِعْبًا لَأَخَذْتُ شِعْبَ الْأَنْصَارِ» قَالَ هِشَامٌ - يَعْنِي ابْنَ زَيْدِ بْنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - فَقُلْتُ: يَا أَبَا حَمْرَةَ أَنْتَ شَاهِدٌ ذَلِكَ؟ قَالَ: وَأَيْنَ أَغِيبُ عَنْهُ؟. {الحديث: ۲۴۳۸ = ۲۴۱۶ فم. زكاة. تجريد/ ۴/ ۳۴۰ رقم: ۱۵۹۵ = ۴۳۳۴ + ۱۲۷۰ = ۳۱۴۶ = بهرگی ۳/ تجريد لاپەرە: ۳۹۴ + رقم: ۱۲۷۱ تجريد}:

ئەنەسەسى كورى مالیک (رمزى خودای لی بن) فەرمووی: رۆژی غەزای حونەین، کە
رمزماگی حونەین رویدا، لەشکری ھۆزی ھەوازین و سوپای پیغەمبەر (درودی خودای لەسەر
بەرامبەری یەکتەری راوەستان، ھۆزی ھەوازین و ھۆزی غەطفەان و چەند کۆمەڵی
لەچەند ھۆزیکی تر، بەخۆیان و مال و منال و خیزان و ئازەلیانەو ھاتبوون بۆ ئەو
جەنگە، سوپاکەى پیغەمبەرىش (درودی خودای لەسەر بن) بیجگە لەو نو موسولمانانەى کە
لەکاتى گرتنى مەککەدا ئیسلام بوو بوون، دە ھەزار کەس بوون، جا لەسەرەتاو،

لەشکرەکەى پېڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) شکستیان هینا، تەنانت پېڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خۆى بەتەنیا مایەو، جا لەوکاتە ناسکەدا، دوو بانگەوازی کرد، لەنۆوانیان، بانگەوازی تری لەکەسى تر نەکرد، بەلای راستیدا ئاوری دایەو و فەرمووی: (ئەى کۆمەلەى یاریدەدەران! ئەى دەستەى ئەنصار!) ئەنصارەکانیش بەیەك دەنگ وەلامیان دایەو و فەرموویان: (ئەى پېڭەمبەر! ئەمەتەین واین لەخزمەتتا، فەرموو بفرموو سەرمان لەپیتایە!) فەرمووی: ئەو جا ئاوری دایەو بەلای چەپا و دیسان فەرموویەو: (ئەى کۆمەلەى یاریدەدەران!) ئەوانیش بەیەك دەنگ فەرموویانەو: ئەى پېڭەمبەر! موزدەت لى بى واین لەخزمەتتا، سەرمان وا لەپیتا، فەرموو بفرموو). پېڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) هەتا ئەوکاتە، بەسواری هیستریكى سى بوو، جا لەولاخەکەى دابەزى، کەناوى دولدول بوو، فەرمووی: (من بەندەو پېڭەمبەر! خودامو، درۆزنو جادوو بازنیمو، قسەى من وەحیە و راست و دروستەو سەرکەوتن هەر بۆ ئیمەیه ئیتر بۆ ورە بەردەدەن و نوشوست دەهینن، ئیتر لەشکرى ناموسولمانەکان شکا و هەلیان تۆراند، پېڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) تالانییەکی زۆرى دەست کەوت، دابەشى کرد بەسەر کۆچکاران و ئازادکراوەکانى فەتخى مەککەدا، هیچ بەشى یاریدەدەرانى لەو تالانییە نەدا، جا یاریدەدەران لەسەر ئەمە گلەییان لە پېڭەمبەر کرد وەك ئەو گوتیان: (ئەگەر تەنگانە بى ئیمە بانگ دەکریین، بەلام تالان دەدرى بەکەسانى تر). کە ئەم قسەو باسە گەشتەو بە پېڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ناردى بەشوینیان و لەناو خێوەتیکی چەرمیندا کۆیکردنەو و فەرمووی: (ئەى کۆمەلەى ئەنصار! ئەو قسەیه چیه کە لەنۆووە پیم گەشتۆتەو، گوايه گلەییان لەمن کردووە؟). ئەوانیش بى دەنگ بوون، ئەوسا بۆ دلدانەو ئەوان فەرمووی: (ئەى کۆمەلەى یاریدەدەران! ئایا بەو رازى نابن، کە خەلکى پڕوپیتى جیهان لەگەل خۆیان ببەنەو، بەلام ئیو موحەممەدى پېڭەمبەر! خودا، لەبرى بەش، لەگەل خۆتان ببەنەو بۆ مالهەکانتان لەشارى مەدینە؟). گوتیان: بەلێ: ئەى پېڭەمبەر! خودا! بەو رازین. فەرمووی:

پێغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەرمووی: (دهی بزانی ئەگەر خەڵکی تر هەموویان، لەشارپۆه بپۆن، بەلام ئیوهی یاریده‌ده‌ران، لە باریکه رپوه بپۆن، من لە باریکه رپگهی ئیوهوه دەرپۆم و ئەوه‌ندهم خوێش دەوین لەئیوه جیانا‌بمه‌وه).

هیشامی کوری زهیدی کوری ئەنه‌سی کوری مالیک ده‌فه‌رموی: عه‌رزی ئەنه‌سی باپیره‌مم کرد: ئەه‌ی ئەبو حه‌مزە! ئایا تۆ بو‌خۆت ئاماده‌ی ئەم داستانه‌ بووی؟ هەرمووی: (بەئێ ئەه‌ی چۆن له‌وێ نه‌بم؟). بپوانه ئەم جیگه‌یانە، بو‌شاره‌زایی ته‌واو له‌ درپژێه‌ی باسی ناو ئەم هەرمووده‌یه: {تاج/٤، زنجیره: ٦٥، ژماره: ٤٥١٧ + زنجیره: ٤٩، ژماره: ٤٤٧٠ + زنجیره: ٦٥، ژماره: ٤٥١٨، ٤٥١٩ + زنجیره: ٩٦، ژماره: ٤٦٣٤ + ته‌جرید. ژماره: ١٢٧٠، ١٢٧١، ١٥٩٥. موسلیم. زکاه: ٢٤٣٣، ٢٤٣٤، ٢٤٣٦، ٢٤٣٧، ٢٤٣٩، ٢٤٤٠، ٢٤٤١، ٢٤٤٢، ٢٤٤٣، ٢٤٤٤}.

٥١٣- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَرْبٍ وَصَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةَ وَعُيَيْنَةَ بْنَ حِصْنٍ، وَالْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ، كُلَّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ مِائَةَ مِنَ الْإِبِلِ، وَأَعْطَى عَبَّاسَ بْنَ مِرْدَاسٍ، دُونَ ذَلِكَ، فَقَالَ عَبَّاسُ بْنُ مِرْدَاسٍ:

أَجْعَلْ لِي نَهْيِي وَكُهْبَ الْعَيْدِ بَيْنَ عَيْنَتِي وَالْأَقْرَعَ
فَمَا كَانَ بَذَرٌ وَلَا حَابِسٌ يَفُوقَانِ مِرْدَاسَ فِي الْمَجْمَعِ
وَمَا كُنْتُ دُونَ أَمْرِي مِنْهُمَا وَمَنْ تَخْفِضُ الْيَوْمَ لَا يُرْفَعِ

قَالَ: فَأَتَمَّ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِائَةَ. {الحديث: ٢٤٤٠ = ٢٤١٨ فم. زكاة. تحفة الأشراف: ٣٥٦٣}:

رافيعی کوری خه‌دیج (ده‌زای خودای ئێ بێ) هەرمووی: پێغه‌مبەر (دروودی خودای گه‌وره‌ی لەسەر بێ) هه‌ریه‌کی سه‌د و شتری دا به‌م زاتانه: به‌ ئەبو سو‌فیانی کوری حه‌ربو به‌ سه‌فوانی کوری ئومه‌یه‌و به‌ عویه‌ینه‌ی کوری حیصنو به‌ ئەقه‌ره‌عی کوری حابیس، به‌لام له‌سه‌د و شتر که‌متری دا به‌ عه‌باباسی کوری میرداس، جا به‌م

بۆنهییهوه، عه‌بباسی کۆری میرداس، به‌شیر سکاڵای له‌خزمه‌ت هه‌زه‌تدا کردو
فه‌رمووی:

أَجْعَلْ لِّهٰنِي وَكُفَّ الْعَيْنِ بَيْنَ عَيْنَةٍ وَالْأَفْرَعِ
لَمَّا كَانَ بَذْرٌ وَلَا حَاسٍ يَفُوقَانِ مِرْدَاسٍ فِي الْمَجْمَعِ
وَمَا كُنْتُ دُونَ أَمْرِي مِنْهُمَا وَمَنْ تَخْفِضِ السُّومَ لَا يُرْفَعِ

به‌شیر له‌ به‌هره‌که‌ی خۆی که به‌حری موته‌فتاره‌به‌، واته‌:
له‌به‌رجی له‌تالان، خه‌لاتی منت وه‌ک
عوپه‌ینه‌وه‌و ئه‌قه‌رمع به‌یه‌کسان نه‌داوه
نه‌خۆیان له‌خۆم و نه‌بابیان له‌بابم
له‌کن خه‌تکی ریزیان پستر ئی گیراوه‌،
ئه‌وه‌ی تو که ئه‌مه‌رو په‌سه‌ندی نه‌که‌ی قه‌ت
به‌سه‌ر به‌رزی نا‌زی، هه‌تاوه‌کوو ماوه‌

فه‌رمووی: ئیتر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) بۆ ئه‌ویشی کرد به‌سه‌د و شتری
ته‌واو. {تاج/٤، زنجیره‌: ٦٥، ژماره‌: ٤٥٢٠}.

روونکردنه‌وه‌:

١- عوبه‌ید له‌ ده‌قه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌دا، ناوی ئه‌سه‌په‌که‌یه‌تی، عه‌بباس (ره‌زای خودای ئی بێ) له‌دوو
ئاسته‌وه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ری روونکردۆته‌وه‌، که سکاڵاکی هه‌قه‌و ده‌بی پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) دادی بپرسی: یه‌که‌م ئه‌میش وه‌ک ئه‌و هاوه‌لانه‌ی تر خانه‌دانه‌و
بنه‌ماله‌یه‌و سه‌روک هۆزه‌، دووهم: ئه‌م خه‌لاته‌ی پیغه‌مبه‌ر، ده‌بی به‌هۆی
که‌وره‌ترین شانازی و سه‌ربه‌رزی وا، که له‌ده‌ست چوو، ده‌ست ناکه‌ویته‌وه‌.

٢- رافیعێ کۆری خه‌دیج (ره‌زای خودای ئی بێ) ئه‌نصارییه‌، له‌روژی به‌دردا، له‌به‌رئه‌وه‌ی که
میرد منال بوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ریگه‌ی پێ نه‌دا که به‌شداریی له
غه‌زای به‌دردا بکا، به‌لام له‌روژی جه‌نگی ئو خوددا، په‌سه‌ندی کرد به‌ جه‌نگاوه‌رو
ریگه‌ی پێدا که به‌شداری تیادا بکات، له‌م جه‌نگه‌دا تیری به‌ریکه‌وت، شوینی ئه‌و

تیره، له پاش هفتا سالی، له هفتاو چواری کوچیدا، له تهمه‌نی ههشتاو شه‌ش سالی‌دا، هه‌لی دایه‌وه‌و بوو به تیراو‌و و کوشتی، له مه‌دینه مرد، ئیبنو عومه‌ر نو‌یژی تهرمی له‌سه‌ری کردو تهرمه‌که‌ی به‌ریکرد، کو‌مه‌لی ژن به قیژه‌و هاوار شو‌ینی تهرمه‌که‌ی ده‌که‌ون بو‌سه‌ر گو‌رستان، ئیبنو عومه‌ر پی‌یان ده‌فه‌رمو‌ی: وس بن ئەم پیره می‌رده گونا‌ه‌بار مه‌که‌ن، خو‌ی پیره می‌ردی‌کی ئیختیاره به‌رگه‌ی سزای خودای گه‌وره نا‌گ‌ری). {ب‌روانه: ته‌ج‌رید/۳، لاپه‌ره: ۱۱۴، ژماره: ۱۰۲۵}.

۵۱۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه)، قَالَ: بَعَثَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رضی الله عنهما) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ مِنَ الْيَمَنِ بِذَهَبَةٍ فِي أَدِيمٍ مَقْرُوطٍ، لَمْ تَحْصَلْ مِنْ تَرَابِهَا، قَالَ: فَقَسَمَهَا بَيْنَ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ بَيْنَ عُيَيْنَةَ بْنِ حِصْنٍ، وَالْأَفْرَعِ بْنِ حَابِسٍ، وَزَيْدِ الْخَيْلِ وَالرَّابِعِ إِمَّا عُلْقَمَةُ بْنُ عَلَاثَةَ، وَإِمَّا عَامِرُ بْنُ الطُّفَيْلِ، فَقَالَ: رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: كُنَّا نَحْنُ أَحَقَّ بِهَذَا مِنْ هَؤُلَاءِ، قَالَ: فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ: «أَلَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مِنْ فِي السَّمَاءِ، يَأْتِينِي خَبَرُ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً؟!».

قَالَ: فَقَامَ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ، مُشْرِفُ الْوَجْهَتَيْنِ، نَاشِزُ الْجَبْهَةِ، كَثُ اللَّحْيَةِ، مَحْلُوقُ الرَّأْسِ، مُشَمَّرُ الْإِزَارِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اتَّقِ اللَّهَ! فَقَالَ: «وَيْلَكَ أَوْلَسْتُ أَحَقَّ أَهْلِ الْأَرْضِ أَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ؟». قَالَ: ثُمَّ وَلَّى الرَّجُلُ، فَقَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَضْرِبُ عَنْقَهُ؟ فَقَالَ: «لَا، لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ يُصَلِّي». قَالَ خَالِدٌ: وَكَمْ مِنْ مُصَلٍّ يَقُولُ بِلِسَانِهِ مَا لَيْسَ فِي قَلْبِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنِّي لَمْ أَوْمَرْ أَنْ أَنْقَبَ عَنْ قُلُوبِ النَّاسِ، وَلَا أَشَقُّ بَطُونَهُمْ». قَالَ: ثُمَّ نَظَرَ إِلَيْهِ وَهُوَ مُقَفٍّ فَقَالَ: «إِنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ ضِئْضِيِّ هَذَا قَوْمٌ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ رَطْبًا، لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ». قَالَ: أَظُنُّ قَالَ: «لَنْ أَدْرَكَتْهُمْ لِأَقْتُلَنَّهُمْ قَتْلَ ثُمُودَ». {الحديث:

۲۴۴۹. زكاة = ۲۴۲۷ فتح الملهم. تجرید/۴، لاپه‌ره: ۳۵۰، رقم: ۱۶۰۲ = ۴۳۵۱، ۳۳۴۴، ۳۶۱۰، ۴۶۶۷، ۵۰۵۸، ۶۱۶۳، ۶۹۳۱، ۶۹۳۳، ۷۴۳۳، ۷۵۶۲. أبو داود.

سنة: ۴۷۶۴. نسائی. زكاة: ۲۵۷۷، ۴۱۱۲. تحفة الأشراف: ۴۱۳۲}:

ئەبو سەئىدى خۇدرى (رمزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: ئىمامى عەلى (رمزى خۇداى ئى بىن) لە يەمەنەو، پارچۇلەيى زىپرى پوختە نەكراۋى، لەمالى تالانى جەنگ، نارد بۆ پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) زىپرەكە لەپارچە قايشىكا بوو، بەگەلا سەلەم (قورظ) خۇشە كرابوو، ھىشتا خاك و خۇلى ناو كانەكەى پىو بوو، پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) دابەشى كرد بەسەر ئەم چوار كەسەدا: بەسەر عويەينەى كورپى حىصنى كورپى حوزەيفەى كورپى بەدرو بەسەر ئەقرەى كورپى حابىس و زەيدى خەيلداو، چوارەمىشيان يا عەلقەمەى كورپى عولاسە بوو، يا عامىرى كورپى توفەيل بوو. پىاۋى لە يارانى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەرموۋى: ئىمە شايسەتر بووين بەم مال و سامانى تالانىيە، كە پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) دابەشى كرد بەسەر ئەمانەدا!! جا ئەم قەسەيە گەيشەو بە پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (من كە ئەمىندارى خۇداى ئەرزو ئاسمانم و ئىوارەو بەيانى لە ئاسمانەو وەحى و سروسەم بۆدى، كەچى ھىشتا ئىوە مەمانەم پى ناكەن و، ئەوھتانى ھەندىكتان بەقاي پىم نىيەو رەخنەم ئى دەگرى!).

فەرموۋى: جا كابرايەكى چاۋ بەقوۋلا چوۋى، سەر كوئەم دەرپەريوى، گۇنا زەقى، ناۋچاۋان قۇقىزى، رىش پىرى، سەرتاشراۋى، چاك بەلادا كردو، پىاۋىكى لەم حالەو لەم رەنگە، ھەئسا گوتى: ئەى پىغەمبەرى خۇدا! لەخودا بترسەو شەرم و شكوپى لەخودا بكە!!

حەزرىت (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (بەدبەخت خۇت! ئەى خانە خراب! بۆچى كەس ھەيە لەسەر روۋى زەۋى، كە وەك من لەخودا بترسىو، ئەوھندەى من شەرم و شكو لەخودا بكات!. گوتى: ئەو جا كابراكە رۇيشت، خالىدى كورپى وەلىدەش فەرموۋى: ئەى پىغەمبەرى خۇدا! بۆچى نەدەم لە گەردنى؟ فەرموۋى: (نا، شتى وا مەكە، بەشكەم نوپىزكەر بى). خالىد فەرموۋى: زۆر نوپىزكەرى وا ھەيە، زمان و دلى يەك نىن و، سەرى زمانى شىرىنەو بنى زمانى ژەھرىنە. پىغەمبەرىش (دروودى خۇداى

لهسمر بئ) فهرمووی: (من خودا بیی نهفهرمووم، کهناو دلی خه لک بپشکنم، یاناو سکیان هه ل بدرم!).

گوتی: کهکاتی پیاوه که پشتی هه لکردو رویشته، پیغه مبهه ر (دروودی خودای لهسمر بئ) فهرمووی: (لهنهوی ئەم پیاوه هۆزێ دهکه ونهوه، به زمانی پاراو، نامه ی خودا، قورئانی پیرۆز، دهورد هکه نهوه، به لام له گهروویان رمت نابو و ناچیته ناو دلیانه وه، ئەوانه وا لهئایین به لهسه دهبن، وا لهئایینی ئیسلام به په له دهردهچن و تهرا دهبن، وهک چۆن تیری کهدا له نیچیری، خیرا گورج دهیسم و لئی دهردهپه ری، ئەوانیش ئاوا له ئیسلام دهردهچن و تهرا دهبن!).

فهرمووده گیره وه (راوی) دهفه رموی: وادهزانم چه زرمت (دروودی خودای لهسمر بئ) فهرمووشی: (ئهگهر خۆم فریای ئەو هۆزه و دهچیه بکهوم، لهچه رخی مندا، کهسانێ لهوانه، پهیدا ببن، وهک چۆن خودا یافتی هۆزی شه موودی بریه وه، منیش ئاوا، یافتی ئەوان دهبرمه وه، هه موویان دهکوژم تا قیان لی نابویرم!). {بروانه: تاج/ ۴، لاپه ره: ۸۴۸، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۴۶۴۹}.

(۴۰۱) زهکات به پیغه مبهرو که سوکاری پیغه مبهه ناشی. (۲۴۷۰ - ۲۴۷۹)

باب: لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ

۵۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: أَخَذَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ (رضی الله عنهما) ثَمَرَةً مِنْ ثَمَرِ الصَّدَقَةِ، فَجَعَلَهَا فِي فِيهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) « كَيْفَ كُنْ أَرْمَ بِهَا، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّا لَا نَأْكُلُ الصَّدَقَةَ؟! ». {الحديث: ۲۴۷۰ = ۲۴۴۸ فم. زکاة. تجرید/ ۲، لاپه ره: ۱۳۷، رقم: ۷۱۵ = ۱۴۸۵، ۱۴۹۱، ۳۰۷۲. تحفة الأشراف: ۱۴۳۸۳}.

ئهبو هورهیره (خودای لی رازی بئ) فهرمووی: چهسه نی کوری عه لی (خودایان لی رازی بئ) دهنکی خورمای زهکاتی هه لگرتو نایه ناو دهمیه وه، ویستی بیخوات، پیغه مبهه ر (دروودی خودای لهسمر بئ) تیی خوری، تا فرپی بدا، فهرمووی: (قخ قخ: یه ع یه ع، فرییده، ج

عجهب نازانی كه ئیمه‌ی ئالوبه‌یتی موحه‌مه‌د، زه‌كات ناخوین!). {تاج/۲/۴۹، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۱۲۵۴}.

۴۰۲) ناباشه كه خزمو كه سوکاری بیغه‌مبه‌ر بکرین به‌سه‌ر کاری سه‌ر زه‌كات کو‌کردنه‌وه

باب: كَرَاهِيَةُ اسْتِعْمَالِ آلِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم)

۵۱۶- عَبْدُ الْمُطَّلِبِ بْنُ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: اجْتَمَعَ رَبِيعَةُ بْنُ الْحَارِثِ وَالْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَقَالَا: وَاللَّهِ لَوْ بَعَثْنَا هَذَيْنِ الْغُلَامَيْنِ (قَالَ لِي وَلِلْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَكَلَّمَاهُ، فَأَمَرَهُمَا عَلَى هَذِهِ الصَّدَقَاتِ، فَأَدَيَا مَا يُودَى النَّاسُ، وَأَصَابَا مِمَّا يُصِيبُ النَّاسُ، قَالَ: فَبَيْنَمَا هُمَا فِي ذَلِكَ، جَاءَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَوَقَفَ عَلَيْهِمَا، فَذَكَرَا لَهُ ذَلِكَ، فَقَالَ عَلِيٌّ: لَا تَفْعَلَا، فَوَاللَّهِ مَا هُوَ بِفَاعِلٍ، فَاثْتَحَاهُ رَبِيعَةُ بْنُ الْحَارِثِ، فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا تَصْنَعُ هَذَا إِلَّا نَفَاسَةً مِنْكَ عَلَيْنَا، فَوَاللَّهِ لَقَدْ نَلَتْ صِهْرُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَمَا نَفْسَنَاهُ عَلَيْكَ، قَالَ عَلِيٌّ: أَرْسَلُوهُمَا، فَانْطَلَقَا، وَاضْطَجَعَ عَلِيٌّ، قَالَ: فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الظُّهْرَ سَبَقْنَاهُ إِلَى الْحُجْرَةِ، فَقُمْنَا عِنْدَهَا حَتَّى جَاءَ، فَأَخَذَ بِأَدَانَا، ثُمَّ قَالَ: «أَخْرَجَا مَا تُصَرَّرَانِ». ثُمَّ دَخَلَ، وَدَخَلْنَا عَلَيْهِ، وَهُوَ يَوْمُئِذٍ عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ. قَالَ: فَتَوَاكَلْنَا الْكَلَامَ، ثُمَّ تَكَلَّمْ أَحَدُنَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْتَ أَبَرُّ النَّاسِ، وَأَوْصَلُ النَّاسِ وَقَدْ بَلَّغْنَا النَّكَاحَ، فَجِئْنَا لِتُؤَمِّرَنَا عَلَى بَعْضِ هَذِهِ الصَّدَقَاتِ، فَتُؤَدِّي إِلَيْكَ كَمَا يُؤَدَّى النَّاسُ، وَنُصِيبَ كَمَا يُصِيبُونَ. قَالَ: فَسَكَتَ طَوِيلًا حَتَّى أَرَدْنَا أَنْ نَكَلِّمَهُ، قَالَ: وَجَعَلَتْ زَيْنَبُ تُلْمِعُ إِلَيْنَا مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ أَنْ لَا تُكَلِّمَاهُ، قَالَ: ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَنْبَغِي لِآلِ مُحَمَّدٍ، إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاخُ النَّاسِ، ادْعُوا لِي مَحْمِيَةً (وَكَانَ عَلَى الْخُمْسِ) وَتَوَقَّلْ بِنَ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ».

قال: فجاءه، فقال لمحمية: «أُنكِحْ هَذَا الْغُلَامَ ابْنَتَكَ». (لِلْفَضْلِ ابْنِ عَبَّاسٍ) فَأُنكِحَهُ، وَقَالَ لِنَوْفَلِ بْنِ الْحَارِثِ: «أُنكِحْ هَذَا الْغُلَامَ ابْنَتَكَ». (لِي) فَأُنكِحَنِي، قَالَ لِمَحْمِيَةَ: «أَصْدِقْ عَنْهُمَا مِنَ الْخُمْسِ كَذَا وَكَذَا».

قال الزُّهْرِيُّ: وَلَمْ يُسَمِّ لِي. {الحديث: ۲۴۷۸ = ۲۴۵۶ فم. زكاة. أبو داود. خراج:

۲۹۸۵. نسائي. زكاة: ۲۶۰۸}:

عەبدولمۇتتەلىبى كۆپى رەبىئەى كۆپى خارىث دەفەرەمۇى: رۇژى: رەبىئەى كۆپى خارىثى كۆپى عەبدولمۇتتەلىب و عەبباسى كۆپى عەبدولمۇتتەلىب، كۆبۇنەو و تەگىرىيان كىرد كە مەن و فەزلى كۆپى عەبباس، بىئىرن بۇلاى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) و فەرموويان: بەخودا واباشە، ئەم دوو گەنجە بىئىرىن بۇلاى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كە قىسەى لەگەلا بىكەن، سەبارەت بەوەى كە بىيانكات بە كارمەندى سەر زەكات، ئەوانىش وەك ئەو خەلگەى تر ئەركى خۇيان بىيىن و لەهەمان كاتا وەك ئەوانىش لەم بارەيەو سەوودمەند بىن، فەرمووى: باوكم و عەبباسى مامەى خەرىكى ئەم وت و وىژە بوون، لەو كاتەدا عەلى كۆپى ئەبو طالىب هات بەسەريانا، ئەوانىش ئەم پىشنيارەيان بۇى باس كىرد، عەلىش فەرمووى: شتى وامەكەن، بەخودا بۇيان ناكات. باوكم (كە رەبىئەى كۆپى خارىث بوو) لىيى راپەرى و پىي گوت: بەخودا تۇ بۇيە وا دەلىيى چونكە بەخىلى بە ئىمە دەبەى، بەلام تۇ كەبووى بەزاواى پىغەمبەر و فاطىمەى كچى ئەوت بۇ خۇت هىئا، ئىمە بەخىلىمان بەتۇ نەبرد، عەلى فەرمووى: كەواتە بىيان نىرن، جا ئىمە چووين بۇ خىزمەت پىغەمبەر و عەلى راکشا. جا لەخىزمەتيدا نوپىزى نىوەرپۇمان بەجەماعەت كىرد، ئىتر ئىمە پىش خۇى چووين بۇلاى مالەكەى، لەوئى وەستايىن، هەتا خۇشى هاتەو، گوپى گرتىن و ئەوجا فەرمووى: (ئادەى جىتان لەلايە هەلپىژن!) ئەوجا ئەو چووە ژوورەو و ئىمەيش بەشويىنيا چووينە ژوورەو، ئەو رۇژە نۆرە سەرەى زەينەبى كچى جەحش بوو، لە ژنەگانى، كە پىغەمبەر لەلاى ئەوبى، فەرمووى: جا لەناو خۇمانا دەستمان كىرد بە مقۇ مقۇ كە كاممان قىسە بىكەين، تا يەكىكمان دەستى كىرد بەقىسە كىردن و گوتى: ئەى پىغەمەرى خودا! تۇ باشتىن كەسى بۇ كەسوكارى خۇت و لەهەموو كەسىكى تىرىش باشتىر سىلەى رەحم بەجى دەهينى و، ئىمەيش لە كەسوكارى تۇين و گەشىتووينەتە پەلى پىاوى و كاتى ژنەپنانمان هاتووە، جا هاتووين بۇ خىزمەتى تۇ، كە بىفەرمووى بىمانكەيت بە سەركارى سەر زەكات كۆكىردنەو، ئىمەيش وەك خەلگانى تر، ئەركى خۇمان بەجى دەهينىن و

زەكەت بۇ كۆدەكەينەۋە، لەھەمان كاتا خۇشمان ۋەك ئەو خەلگەى تر كە
كەسوكارى تۆنن، لەم لايەنەۋە شتېكمان دەست دەكەۋى.

فەرموۋى: ماۋەيەكى زۆر زۆر پىغەمبەر خامۇش بوو، قسەى نەكرد، تەنانەت
ويستمان كە سەرلەنۇئ قسەى بۇ بكەينەۋە، فەرموۋى: زەينەبى ھاوسەرى
پىغەمبەرىش، ئامازەى بۇمان دەكرد لەودىو پەردەۋە، كە قسەنەكەين بۇى، لەپاشا
پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ۋەلامى ئىمەى داپەۋە فەرموۋى: (ئەمەى ئىۋە دەيلىن
نابى، چونكە زەكات دەست نادات، بۇ كەسوكارى موخەممەد، چونكە زەكات ھۇى
سرىنەۋەى پىسو پۇخلى مەردومە زەكات دەرەكەيە، ئەۋەيش شايانى كەسوكارى
موخەممەد نىە). ئەۋجا فەرموۋى: (ئادەى مەحمىيەم بۇ بانگ بكەن). مەحمىيە
پىاۋى بوو، سەركارى سەر كۆكردنەۋەى خومس بوو، ھەروا فەرموۋى: (نەۋفەلى
كۆرى حارىشى كۆرى عەبدولوتتەلىبىشم بۇ بانگ بكەن).

فەرموۋى: جا ھەردووكيان ھاتن، ھەزەت بە مەحمىيەى فەرموۋ: (كچەكەت
مارە بكە لەم گەنچە) واتە: لە فەزلى كۆرى عەبباس، ئەۋيش لىى مارە برى. ۋە
بەنەۋفەلى كۆرى حارىشىشى فەرموۋ: (كچەكەت مارەبكە لەم كۆرە) واتە: لەمن،
ئەۋيش كچەكەى، كە ئامۇزام بوو، مارە برى لەمن. ئەۋجا بە مەحمىيەى فەرموۋ:
(لە دەست كەۋتى پىنج يەك مارەبى ئەم دوو بووكە، لەبرى مىردەكانيان بدە).

زوھرى دەفەرموۋ: فەرموۋدە گىرەۋەى پىش خۇم كە عەبدوللای كۆرى
عەبدوللای كۆرى نەۋفەلى كۆرى حارىشى كۆرى عبدالمطلب بوو، ئەندازەى ئەو
مارەبىيەنى بۇم باس نەكرد. {تاج/۲/۵۰، زنجىرە: ۱۹، ژمارە: ۱۲۵۸}.

۴۰۳) زەكات لەلەينى ۋەرگەكەيەۋە دروستە بېرى بەدىارى بۇ پىغەمبەرۋ
كەسوكارى. (۲۴۸۰ - ۲۴۸۸).

باب: إِبَاحَةُ مَا أُهْدِيَ مِنَ الصَّدَقَةِ لِأَلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۵۱۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضى الله عنه) قَالَ: أَهْدَتْ بَرِيرَةُ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) لَحْمًا تُصَدَّقُ بِهِ عَلَيْهَا، فَقَالَ: « هُوَ لَهَا صَدَقَةٌ وَلَنَا هَدِيَّةٌ ». {الحديث:

۲۴۸۲ = ۲۴۶۰ فم. زکاة. تجرید ۲/۱۴۱، رقم: ۷۱۸ = ۱۴۹۵، ۲۵۷۷. أبو داود. زکاة: ۱۶۵۵. نسائی. عمری: ۳۷۶۹. تحفة / ۱۲۴۲: {

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بن) فەرموۋى: گوشتيان هينا بو پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسمەر بن) كەبىخوات، عەرزىان كرد: ئەم گوشتە هى زەكاتە، دراوہ بە بەريرەى نازادكراوى عائيشە، ئايا تو لىى دەخۆيت؟! فەرموۋى: (ئەمە بو بەريرە زەكاتە، بەلام بو ئىمە، كە بەريرە بەدىارى داویتی پیمان، دەبى بەدىارى و لە زەكاتى دەر دەچى لەبەرئەوہ حەلالە و دەيخوين). {پروانہ: تاج/۲/۵۰، زنجیرہ: ۱۹، ژمارہ: ۱۲۵۶}.

پوونكرنەوہ:

زەكات بەھەموو كەسى ناشى، ئەوہى زەكاتى پى دەشى مەرجى خۆى ھەيە. بەلام ھەركاتى مالى زەكات بەپىي شەرع درا بەكەسى، وە كەسەكە وەرى گرت، ئيتەر لە زەكاتى دەر دەچى، وە دەبى بەھى وەر گرەكەى، خاوەنە تازەكەى دەتوانى ھەموو تەصەر روفىكى شەرى تىادا بكا، وەك ئەوہ بيفروشى، يا بەدىارى بيدا بە دەولەمەندى، يا دەر خواردى سەيىدى بدات كە نەوہى پىغەمبەرن، يا بيدات بە سەرفترەى خۆى و خىزانى، يا بىكا بەخىر.

۵۱۸- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رضى الله عنها) قَالَتْ: بَعَثَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِشَاةٍ مِنَ الصَّدَقَةِ، فَبَعَثْتُ إِلَى عَائِشَةَ مِنْهَا بَشِيَّةً، فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِلَى عَائِشَةَ قَالَ: «هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟». قَالَتْ: لَا، إِلَّا أَنَّ نُسَيْبَةَ بَعَثَتْ إِلَيْنَا مِنَ الشَّاةِ الَّتِي بَعَثْتُمْ بِهَا إِلَيْهَا، قَالَ: «إِنَّهَا قَدْ بَلَغَتْ مَحِلَّهَا». {الحديث: ۲۴۸۷ = ۲۴۶۵ فم. زکاة. تجرید البخارى ۲/۱۱۵، رقم: ۶۹۳ = ۱۴۴۶، ۱۴۹۴، ۲۷۷۹. تحفة الأشراف: ۱۸۱۲۵}:

ئوم عەتى (رمزى خوداى ئى بن) فەرموۋى: من كەناوم نوسەيبەى ئەنصارىيەو، ناسراوم بە داىكى عەتى، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسمەر بن) مەرىكى زەكاتى بۆم نارد، كاتى سەرىم بىرى، بەدىارى بەشى عائيشەى ھاوسەرى پىغەمبەرم لىي نارد، پىغەمبەر (دروودى خوداى

لەسەر بێ) بە عائیشە دەفەرموێ: (ئایا شتێکتان لەلا هەیە کە قاوەتێ پێ بکەین؟).
 عائیشە دەفەرموێ: هیچم لەلا نییە، تەنیا دیارییەکەى ئوم عەتێ نەبێ، کە لە
 گۆشتى ئەو مەپە زەکاتە بۆى ناردووم، کەتۆ پێت داوو، ئایا تۆ ئەو دەخۆیت؟
 پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) پێى دەفەرموێ: (بیهێنە بۆم، ئەو گەپووتە جیگەى
 خۆى، گەپووتە ئەو جیگەپەى کە پێى حەلāl دەبێ، چونکە هەتا زەکات بێ بەمن
 نادروستە، ئیستا بوو بە مالى ئوم عەتێ و لە زەکاتى دەرچوو، بەلکوو دادەنرێ
 بەدیاری، دیاریش بەمن دروستە). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۹}.

۴۰۴) پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دیاری وەردهگرت، بەلام زەکاتى وەر نه ده گرت بۆ خۆى

باب: قُبُولُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْهَدِيَّةِ وَرَدُّ الصَّدَقَةِ

۵۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ
 إِذَا أُتِيَ بِطَعَامٍ، سَأَلَ عَنْهُ، فَإِنْ قِيلَ: هَدِيَّةٌ، أَكَلَ مِنْهَا، وَإِنْ قِيلَ صَدَقَةٌ، لَمْ يَأْكُلْ مِنْهَا.
 {الحديث: ۲۴۸۸ = ۲۴۶۶ فم. زکاة}:

ئەبو ھورەیرە (ڕەزای خودای ئ بێ) فەرمووی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 وابوو، کاتێ نانیان بۆى دادەنا، ئەگەر لە حەلālییەکەى دلتیا نەبواوە دەپیرسى، جا
 ئەگەر بگوتراوە: ھى دیارییە، لێى دەخوارد، بەلام ئەگەر بگوتراوە: ھى زەکاتە، لێى
 نەدەخوارد). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۹، ژمارە: ۱۲۵۷ - ت/م}.

۴۰۵) زەکاتى سەر فترە فەرزە لەسەر ھەموو موسوڵمانى، لە خورماو جووشتى تری وا دەدرى. (۲۲۷۵ - ۲۲۸۶).

بڕ: تاج/۲ ل ۳۵ زنجیرە/۱۴ و ۱۵ بەتەواوی).

باب: فِي زَكَاةِ الْفِطْرِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ مِنَ التَّمْرِ وَالشَّعِيرِ

۵۲۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضى الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)
 فَرَضَ زَكَاةَ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ عَلَى النَّاسِ: صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ،

عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ، ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ. {الحديث: ۲۲۷۵ = ۲۲۵۳ فم. تجرید ۱۵۴/۲، رقم: ۷۲۵ = ۱۵۰۳، ۱۵۰۴، ۱۵۰۷، ۱۵۰۹، ۱۵۱۱، ۱۵۱۲. أبو داود. زكاة: ۱۶۱۱. ترمذی. زكاة: ۶۷۶. نسائی. زكاة: ۲۵۰۱. ابن ماجه. زكاة: ۱۸۲۶}:

عەبدوللای کوری عومەر (رمزای خودایان لی بئی) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئی) مەنئ خورما، یا مەنئ جو، سەرفەرە داننا؛ لەسەر هەموو موسولمانئ، نیتر کۆیلە بئی، یا ئازادبئی، نیترینە بئی، یا مێیینە بئی، گەورەبئی، یا بچووک) لە تەجریدی بوخاریدا ئەمە ی پترە، وە فەرمانیشی کرد: کە لەپیش ئەویدا مەردوم برۆن بو نوێژی جەژن، سەرفەرەکە بدەن. واتە: واباشە کە سەرفەرە نەکەوێتە دواى نوێژی جەژن، بەلکوو لەپیشتر بدرئ). {تاج/۲/۳۶، زنجیرە: ۱۵، ژمارە: ۱۳۳۰}.

۴۰۶) زەکاتی سەرفەرە لە خۆراک و کەشک و میوژ

باب: زكاة الفطر من الطعام واللباس والزبيب

۵۲۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضى الله عنه) قَالَ: كُنَّا نُخْرَجُ إِذْ كَانَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) زَكَاةَ الْفِطْرِ عَنْ كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ، حُرٍّ أَوْ مَمْلُوكٍ، صَاعًا مِنْ طَعَامٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ أَقِطٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ، فَلَمْ نَزَلْ نُخْرِجْهُ حَتَّى قَدِمَ عَلَيْنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ أَبِي سُفْيَانَ، حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا، فَكَلَّمَ النَّاسَ عَلَى الْمَنْبَرِ، فَكَانَ فِيمَا كَلَّمَ فِيهِ النَّاسَ أَنْ قَالَ: إِنِّي أَرَى أَنَّ مُدَّيْنِ مِنْ سَمَرَاءِ الشَّامِ، تَعْدِلُ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، فَأَخَذَ النَّاسُ بِذَلِكَ. قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَأَمَّا أَنَا فَلَا أَزَالُ أُخْرِجُهُ كَمَا كُنْتُ أُخْرِجُهُ أَبَدًا مَا عِشْتُ). {الحديث: ۲۲۸۱ = ۲۲۵۹ فتح الملهم. تجرید ۲/، لاپەرە: ۱۵۴، رقم: ۷۲۶ = ۱۵۰۶، ۱۵۰۸، ۱۵۱۰. أبو داود. زكاة: ۱۶۱۶. ترمذی. زكاة: ۶۷۳. نسائی. زكاة: ۲۵۱۰. ابن ماجه. زكاة: ۱۸۲۹}:

ئەبو سەعیدی خۆدری (رمزای خودای لی بئی) فەرمووی: لەسەر دەمی پیغەمبەر خۆیدا (دروودی خودای لەسەر بئی) سەرفەرەمان بەم شیوایە دەدا، لەبری هەموو سەری، بچووک بئی، یا گەورە، ئازادبئی، یا کۆیلە، لەبری هەر سەری لەمانە، مەنئ خۆراکمان لەباتی سەرفەرە دەدا، وەک مەنئ کەشک، یا مەنئ جو، یا مەنئ خورما، یا مەنئ میوژ،

ئىتر ھەر بەم شىۋىيە زەكاتى سەرفەرمان دەدا، ھەتا سەردەمى جىنشىنى موعاۋىيە كۆرى ئەبو سۇفيان (رەزى خۇدايان ئى بىن) لەو سەردەمەدا، موعاۋىيە لە شامەو ھات بۇ ھەج، يا ھات بۇ ھەمرە، گەنمىش پەيدا بوو بوو، جا موعاۋىيە خۆى لەسەر دوانگە قسەى بۇ مەردووم کرد، يەككە لە قسەكانى ئەمە بوو فەرمووى: من وادەزانم كە دوو مست (مودد) لەم گەنمەى شام ھاوتای مەننى خورما دەكا).

ئىتر خەلگىش رەفتارىيان بەم قسەىيە ئەوکرد، ئەبو سەئىد دەيفەرموو: بەلام من بەش بەحالى خۆم، ھەتا ماوم، ھەروەك جاران مەن (صاع) ئ دەدەم بە سەرفەر، لەھەموو جۆرە خۆراكى). {تاج/۲، لاپەرە: ۳۷، زنجیرە: ۱۵، ژمارە: ۱۳۳۱}.

روونکردنەو:

بەپىي فەرمایشى مامۇستا مەلا ەبدولكەرىمى بيارە، (رەحمەتى خودای ئى بىن)، پىنج وەسق دەكاتە سى سەد صاع، بەپىوانەى كوردەوارى دەكاتە نزىكەى چلو پىنج تەنەكە (شەرىعەتى ئىسلام، بەرگى يەكەم، لاپەرە: ۲۲۲).

كەواتە: تەنەكەى دەكاتە شەش صاع و نىو، كەمى پتر، لە (النهاية في غريب الحديث والأثر) ئىبنولئەشیریشدا دەفەرموئ: صاعى يەكسانە بەچوار مودد، موددىش لەلای شافىعى و شەرعزانانى حىجاز دەكاتە رەتل و سى يەكە رەتلى، بە رەتلى عىراقى، لەلای ئەبو ھەنەفە و شەرعزانەكانى عىراقىش موددى دەكاتە دوو رەتل، كەواتە: صاع لەلای شافىعى و ھاۋراپايانى دەكاتە:

$$\frac{1}{3} \times 4 = \frac{16}{3} = \frac{4}{3} \times \frac{4}{1} = 1 \frac{1}{3} \times 4$$

لەلای ھەنەفىيەكان و ھاۋراگانىيان صاع دەكاتە: ۸ = ۲ × ۴ رەتل.

ھەروا مامۇستای بيارە دەفەرموئ: (بزانن ھەركەسى لەبەر پىرى، نەتوانى بەرۋزوو بى... واجبە لەجىياتى رۆژووى ھەر رۆژى (مۇد)ك، يەئنى مشتىك، قووت بدا بە فەقىرىك (شەرىعەتى ئىسلام، بەرگى يەكەم، لاپەرە: ۲۵۲) باسى رۆژووى مانگى رەمەزانى پىرۆز).

له (بلوغ المرام شرح سبل السلام) يشدا دمفه رموى: (مودد) پر به ههردوو لهه
 دهسته، كه بنووسينرين بهيهكهوه، كه نه بنووفينرين و نه پانيش بكرينهوه).
 له مونجيديشدا دهلى: مودد نزيكهه ههژده ليتره، به ليتري افرنجى.
 گوتهى پوخت: (صاعو مهنو موددو مشتو ربهو تهغارو رهتلو لير) جوړيكن
 له ئاميري پيوانو كيښان، جا چ خويان، وهچ وهرگهپراويان، جوړه فهرقو
 جياوازييهك، لهنيوان واتاي شهرعي و واتاي زمانيانا ههيه، گهرچى لهزوريانا
 وهجهه تهسمييه رهچاوگراوه، لهنيوان واتاي زمانى و زاراوهپياند^(*).

* بهريز كاك سروود عوسمان دمرويش، دانيشتووى گهرهكى مهلكه ندى، لهشارى سلېمانى،
 لهبهروارى شهوى ۲۰۰۹/۴/۱۲ ئهم سهرمنجانوه ئهم نهخشهيهى بوم هينا، كه پهخشى بكهينهوه،
 لهناو ئهم صهحيحى موسليمهده، كه پهيوه ندى به فهرمووده دووبارهكانى ههرپينج بهرگهكهى
 تاجول ئوصولوه ههيه. ههرگهسى رهچاوى بكا، به ئاسانى فهرمووده دووبارهكان، لهچاپى
 چوارهمى تاجهكهده، له جيگهى ئاماژه پيكرودا ددوژيتهوه، وه ئيمهيش به سوپاسهوه ليړدها
 پهخشى دهكهينهوهو نراى باش بو ئهم جوړه لاه خواناسه دلسوزانه دهكهن:

(خشتهى كتيبى تاجول ئوصول بهپي چاپى كوڼ و چاپى نوئ، كهچاپى چوارهمه)

۱- بهرگى يهكهه تاز (۴/ج) له لاپهړه (۱) وه ههتا لاپهړه (۵۹۵) كه به فهرمووده (۱)
 دهست پي دهكات، ههتا فهرمووده ژماره: (۱۱۷۴) كه بريتييه له بهرگى يهكهه كوڼ (چاپى
 يهكهه = ۱/ج) بهي كهمو زياد، له زنجيره (۱) وه ههتا زنجيره (۲۲۹).

۲- بهرگى دووهمى تاز (چاپى چوارهم = ۴/ج):

۱- له لاپهړه (۳) وه ههتا لاپهړه (۴۱۵) كه به فهرمووده (۱۱۷۵) دهست پي دهكات، ههتا
 فهرمووده (۱۹۶۵) كه بريتييه له بهرگى دووهمى كوڼ به تهواوى، له زنجيره (۱) ههتا زنجيره
 (۱۸۵) ۱/ج.

ب- له لاپهړه (۴۱۶) وه ههتا لاپهړه (۶۰۱) كه به فهرمووده (۱۹۶۶) دهست پي دهكات ههتا
 فهرمووده (۲۲۸۶) كه بريتييه له بهشى يهكهه بهرگى سييهه كوڼ، له زنجيره (۱) ههتا
 زنجيره (۸۰).

۳- بهرگى سييهه تاز (۴/ج):

- ا- له لاپهړې (۲) وه ههتا لاپهړې (۱۴۷): که به فهرموودهی (۲۲۸۷) دهست پښدهکات، ههتا فهرموودهی (۲۵۴۸) که بریتیه له بهشی دووهمی بهرگی سییه می کون، له زنجیره (۸۱) ههتا زنجیره (۱۲۵).
- ب- له لاپهړې (۱۴۸) وه ههتا لاپهړې (۵۲۹) که به فهرموودهی (۲۵۴۹) دهست پښدهکات ههتا فهرموودهی (۳۲۲۰) که بریتیه له بهرگی چواری کون به ته و اوای، له زنجیره (۱) وه ههتا زنجیره (۱۲۰).
- ج- له لاپهړه (۵۲۰) وه ههتا لاپهړه (۷۹۲) که به فهرموودهی (۳۲۲۱) دهست پښ دهکات ههتا فهرموودهی (۲۵۸۹) که بهشی یه که می بهرگی پینجه می کونه، له زنجیره (۱) ههتا زنجیره (۷۵).
- د- بهرگی چوارهمی تازه (۴/ج):

- ا- له لاپهړې (۲) وه، ههتا لاپهړې (۷۴) که به فهرموودهی (۲۵۹۰) دهست پښ دهکات ههتا فهرموودهی (۳۶۸۵) که بریتیه له بهشی کونای بهرگی پینجی کون، له زنجیره (۷۶) وه ههتا زنجیره (۹۴).
- ب- له لاپهړه (۷۵) وه ههتا لاپهړې (۲۲۸) که به فهرموودهی (۳۶۸۶) دهست پښ دهکات ههتا فهرموودهی (۲۹۷۳) که بریتیه له بهرگی شهشی کون به ته و اوای له زنجیره (۱) وه ههتا زنجیره (۱۸).
- ج- له لاپهړې (۳۲۹) وه ههتا لاپهړې (۶۰۴): که به فهرموودهی (۲۹۷۳) دهست پښ دهکات ههتا فهرموودهی (۴۲۳۸) که بریتیه له بهرگی حوتمی کون به ته و اوای، له زنجیره (۱) ههتا زنجیره (۹۲).
- د- له لاپهړې (۶۰۵) وه ههتا لاپهړې (۸۷۲) که به فهرموودهی (۴۲۳۹) دهست پښ دهکات ههتا فهرموودهی (۴۶۴۹) = بهرگی ههشتمی کون به ته و اوای، له زنجیره (۱) ههتا زنجیره (۱۰۵).
- ه- بهرگی پینجه می تازه (۵/ج):

- ا- له لاپهړه (۳) وه ههتا لاپهړه (۳۳۱) که به فهرموودهی (۴۶۵۰) دهست پښ دهکات، ههتا فهرموودهی (۵۲۲۵) که بریتیه له بهرگی نویمی کون به ته و اوای، له زنجیره (۱) وه ههتا زنجیره (۹۹).
- ب- له لاپهړه (۳۳۲) وه وه ههتا لاپهړه (۸۲۱) که به فهرموودهی (۵۱۲۶) دهست پښ دهکات ههتا فهرموودهی (۵۷۹۶) که بریتیه له بهرگی دیمه می کونی تاج به ته و اوای له زنجیره (۱) وه ههتا زنجیره (۱۵۹). نه مهش نه خشه که یه:-

چاپی کۆن							چاپی تازه					
بهرگ	له	زنجیره	ههتا	زنجیره	←	بهرگ	لاپه‌ره	ههتا	لاپه‌ره	له	له ژماره	بۆ ژماره
١	له	١	ههتا	٢٢٩	←	١	١	ههتا	٥٩٥	له	١	١١٧٤
٢	له	١	ههتا	١٨٥	←	٢	١	ههتا	٤١٥	له	١١٧٥	١٩٦٥
٣ - ١	له	١	ههتا	٨٠	←	٢	٤١٦	ههتا	٦٠١	له	١٩٦٦	٢٢٨٦
٣ - ب	له	٨١	ههتا	١٣٥	←	٣	١	ههتا	١٤٧	له	٢٢٨٧	٢٥٤٨
٤	له	١	ههتا	١٢٠	←	٣	١٤٨	ههتا	٥٢٩	له	٢٥٩	٣٢٢٠

۴۰۷) فرمانکردن به ده رکردنی زه کاتی سه رفته بهر له کردنی نویژی جه زنی ره مه زان

باب: الأمر بإخراج زكاة الفطر قبل الصلاة

۵۲۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه

وسلم) أَمَرَ بِإِخْرَاجِ زَكَاةِ الْفِطْرِ أَنْ تُؤَدَّى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ). {الحديث: ۲۲۸۶

= ۲۲۶۳ فم: {

عبداللای کوری عومهر (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: پیغمبه (دروودی خودای لمهر بن)

فهرمانی کرد: که له پیش نه ودها که مهردوم برؤن بو نویژی جه زن، سه رفته که

بدن. {تاج/۲/۳۶، زنجیره: ۱۵، ژماره: ۱۲۳۰ - ش/د/ت/ن - رهزای خودایان لی

بن: {..

۴۰۸) هاندان له سه ر مال به خشین. (۲۲۹۷ - ۲۳۰۴)

باب: التَّوْغِيبُ فِي الصَّدَقَةِ

۵۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «مَا

يَسْرُنِي أَنْ لِي أَحَدًا ذَهَبًا تَأْتِي عَلَى ثَالِثَةٍ، وَعِنْدِي مِنْهُ دِينَارٌ، إِلَّا دِينَارٌ أُرْصِدُهُ لِدَيْنٍ

عَلَيَّ». {الحديث: ۲۲۹۹ = ۲۲۷۷ فم} {انظر: تجريد/۳/۱۴۰، رقم: ۱۰۴۷ = ۲۳۸۸

فتح: {

نه بو هورهیره (رهزای خودای لمهر بن) پیغمبه (دروودی خودای لمهر بن) فهرمووی: (نهم

کیوهی ثوحوده، نه گهر ههمووی زیربی و هی من بن، حه زده که م گشتی دابهش

بکه م و ههمووی بکه م به خیره به پیاوهتی و پیش نه ودهی سی شهوی به سهرا بیته وه،

۱-۵	له	۱	ههتا	۷۵	←	۳	۵۳۰	ههتا	۷۹۳	له	۲۲۲۱	۳۵۸۹
۵-ب	له	۷۶	ههتا	۹۴	←	۴	۱	ههتا	۷۴	له	۳۵۹۰	۳۶۸۵
۶	له	۱	ههتا	۱۸	←	۴	۷۵	ههتا	۲۳۸	له	۳۶۸۶	۳۹۷۳
۷	له	۱	ههتا	۹۲	←	۴	۲۳۹	ههتا	۶۰۴	له	۳۹۷۳	۴۲۳۸
۸	له	۱	ههتا	۱۰۵	←	۴	۶۰۵	ههتا	۸۷۲	له	۴۲۳۹	۴۶۴۹
۹	له	۱	ههتا	۹۹	←	۵	۱	ههتا	۳۳۱	له	۴۶۵۰	۵۵۲۲۵
۱۰	له	۱	ههتا	۱۵۹	←	۵	۲۳۲	ههتا	۸۲۱	له	۵۱۳۶	۵۷۹۶

به خیر و خیرات هه مووی داغان بکه و یه ک دیناری له لاه نه مین، مه گهر نه و دیناره ی که هه لای بگرم بۆدانه و دی قهرزی له سهرم). {تاج/۵/۳۹۶، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۵۲۱۹ چ/۴} + {تاج/۵/۳۹۶، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۵۲۱۹ چ/۴ + لاپه: ۲۸۸، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۵۱۷۳}.

۵۲۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنَّهُ قَالَ: « يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ وَأَكْثِرْنَ الْإِسْتِغْفَارَ، فَإِنِّي رَأَيْتُكُنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ ». فَقَالَتْ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ جَزَلَةٌ: وَمَا لَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ؟ قَالَ: « تُكْثِرْنَ اللَّعْنَ وَتُكْفِرْنَ الْعَشِيرَ، وَمَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلٍ وَدِينٍ أُغْلِبَ لِذِي لُبٍّ مِنْكُنَّ ». قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا نُقْصَانُ الْعَقْلِ وَالْدِينِ؟ قَالَ: « أَمَّا نُقْصَانُ الْعَقْلِ فَشَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ تَعْدِلُ شَهَادَةَ رَجُلٍ، فَهَذَا نُقْصَانُ الْعَقْلِ، وَتَمَكُّثُ اللَّيَالِي لَا تُصَلِّي، وَتُفْطِرُ فِي رَمَضَانَ، فَهَذَا نُقْصَانُ الدِّينِ ». {الحديث: ۲۳۸ = فم. إيمان. تجريد/۱/۲۱۳ رقم: ۲۰۳ = ۳۰۴، ۹۵۶، ۱۴۶۲، ۱۹۵۱، ۲۶۵۸. نسائي. عيدين: ۱۵۷۵، ۱۵۷۸. ابن ماجه: ۱۲۸۸. تاج/۱، زنجيره: ۳، ژماره: ۱۸}:

ئيبنو عومهر (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (ئه ی کوومه ئه ی ژنان! خیر و خیرات زۆر بکه و زۆریش بپارینه وه، داوای ئی بووردن له خودا بکه، چونکه من له شهوی میعراجدا دیم که ئیوه ی ژنان زۆرینه ی خه لکی دۆزه خ بوون، ئافره تیکی به دهم و پلایان گوئی: ئه ی پیغه مه ری خودا! له به رجیمان ه که وای ئیمه زوربه ی خه لکی ئاگرین؟ فهرمووی: (چونکه زۆر ره فو نه فرین ده که و سپله یی له گه ل میرد ده که و چاکه ی میردتان له به رچا و نییه، که سم نه دیوه که وه ک ئیوه ئاوا که م هۆش و که م ئایین بی، که چی له گه ل ئه وه یشا ئاوا زال بن و، پیاو به و هه موو زیره کی و زرنگییه وه ده یخه له تیئن و ته فره ی دده ن!).

ژنه که یش گوئی: ئه ی پیغه مه ری خودا! که م هۆشی و که م ئایینی ه که مان کامه یه؟ فهرمووی: (که م هۆشییه که تان بریتییه له وه که شایه تی دووژن به شایه تی تافه پیاوئ حسیبه، ئه مه که م هۆشییه که تانه، ئافره تی ش له کاتی بئینوێژیدا چه ن

شهوئ دهمینیتتهوه، نه نویژ دهکاو نه روژووی رهمهزان دهگری، ئەمهیش کهم نایینییه که تانه).

(۴۰۹) هاندان له سهرشت به خشین. (۲۳۰۵ - ۲۳۰۶)

بَابُ فِي الْحَثِّ عَلَى النَّفَقَةِ

۵۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ! أَتَقِ أَنْفَقَ عَلَيْكَ ». وَقَالَ: « يَمِينُ اللَّهِ مَلَأَى (وَقَالَ ابْنُ نُمَيْرٍ: مَلَأَ) سَحَاءً لَا يَغِيضُهَا شَيْءٌ، اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ ». {الحديث: ۲۳۰۵ = ۲۲۸۳ فم. تجرید ۴۴۸/۴ رقم: ۱۶۶۶ = ۴۶۸۴، ۵۳۵۲، ۷۴۱۱ - ۷۴۱۹، ۷۴۹۶. ترمذی. تفسیر: ۳۰۴۵. ابن ماجه. مقدمة: ۱۹۷}:

ئەبو هورەیره (رەزای خودای ئی) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرمووی: (خودای گەوره له فەرموودهیهکی پیروژ (حه دیسیکی قودسی) دا دەفەرمووی: ئەو ئادەمیزادا! مال بەخت بکەو خیر زۆر بکە، تۆلەت بۆدەکه مهوه، وهتۆ چاوت له بهندهکانی من بێ، منیش چاوی خیرم لهتۆ دهبی).

فەرمووی: حەزەرت فەرمووشی: (دەستی راستی خودا هەمیشە پرەو سەرپرژ دەکا، خەزینە و گەنجینە خودا هەمیشە لیپان لیپە له خیر و بێر، ئەوەتا وا بە بەرچاوهوه، هەمه دەم، شهوو روژ، خودای گەوره، بەدریژیی سأل، لێی دهبەخشی، نازو بەهره دەریژی بەسەر دروستکراوهکانیدا، رزق و روژی تیرو تەسەلیان دەدا، بەلام هیچ کهم ناکا، خۆباش دەزانن ئەوەتی خودا ئاسمانەکان و زەمینە دروست کردووه، چەندە بەخشیوه تەوه، دیاره که زۆر زۆری بەخشیوه تەوه، دەسا له گەل ئەوهشدا خەزینە و گەنجینە خودا، یەك تاقە دەنك چیه کهمی نه کردووه، وه وهك خۆی ماوه!).

فەرمووی: (وه له پیش دروستکردنی دروستکراوهکاندا، تەخت و بارهگا (عەرش)ی خودا، لەسەر ئاو بوو، تەرازوویش وا لەدەستەکهی تریداو، بە ئارەزووی خۆی تاوتووێ پێ دەکا، سەر بهرهو ژووور و سەر بهرهو خواری پێ دەکا، لەنگەری

دادپه‌روهری پی راده‌گری، به‌پی دانایی خوئی که له‌ئیمه په‌نه‌انه، رزق و روژی که‌سی، زیاد ده‌کا و روژی که‌سیکی تر، که‌م ده‌کات، ئه‌م به‌رزوه ده‌کا و ئه‌وی تر نه‌وی ده‌کا، ئیتر هه‌روه‌ها). {تاج/۱/۶۴، ژماره: ۱۲۸۵}.

۴۱۰ هاندان له‌سه‌ر خیرکردن، به‌له‌وه‌ی که‌سی ده‌ست نه‌که‌وی، که‌وه‌ری بگری. (۲۳۲۵ - ۲۳۴۳).

باب: التَّغْيِبُ فِي الصَّدَقَةِ قَبْلَ أَنْ لَا يُوجَدَ مَنْ يَقْبَلُهَا

۵۲۶- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رضی الله عنها) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «تَصَدَّقُوا، فَيُوشِكُ الرَّجُلُ يَمْشِي بِصَدَقَتِهِ، فَيَقُولُ الَّذِي أُعْطِيَهَا: لَوْ جِئْتَنَا بِهَا بِالْأَمْسِ قَبْلَتْهَا، فَأَمَّا الْآنَ فَلَا حَاجَةَ لِي بِهَا، فَلَا يَجِدُ مَنْ يَقْبَلُهَا». {الحدیث: ۲۳۳۴ = ۲۳۱۲ ف.م. تجرید/۲، رقم: ۶۷۴ = ۱۴۱۱، ۱۴۲۴، ۷۱۲۰}.

حاریته‌ی کوری و هه‌ب (رمزای خودای ئی بن) فه‌رمووی: به‌گوئی خو‌م له‌زاری پیروزی خو‌شه‌ویستم بیست (دروندی خودای له‌سمه‌ر بن) ده‌یفه‌رموو: (تا زوو خیربکه‌ن دره‌نگه، ها‌کا که‌وتنه روژگاریکی واوه، که‌ستان ده‌ست نا‌که‌وی، که‌ خیرتان ئی وهر‌بگری، ها‌کا وای لی‌هات، پیاو به‌مالی خیره‌وه به‌سه‌ر خه‌ل‌کا بسوورپ‌ته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خیره‌که‌ی ده‌داتی، پیی ده‌ئی: نه‌گه‌ر دوینی به‌هاتی‌تایه لی‌تم وهر‌ده‌گرت، به‌لام ئیستا کارم پیی نییه، له‌به‌رئه‌وه وهری نا‌گرم، له‌ ئه‌نجامدا که‌سی ده‌ست نا‌که‌وی که‌ خیره‌که‌ی ئی وهر‌بگری). {تاج/۵، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۵۲۲۱}.

روونکردنه‌وه:

حاریسه‌ی کوری و هه‌ب، خوزاعیه‌ی، برای دایکی عه‌بدو‌ل‌لای کوری عومه‌ره، له‌ سه‌حیه‌یندا چوار فه‌رمووده‌ی هه‌یه، له‌ بوخاریدا چوار فه‌رمووده‌ی هه‌یه، داده‌نری به‌ گووفه‌یی. (رمزای خودای ئی بن).

۵۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «تَقَى الْأَرْضَ أَفْلَاذَ كَيْدِهَا، أَمْثَالَ الْأُسْطُوَانِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، فَيَجِيءُ الْقَاتِلُ فَيَقُولُ:

فِي هَذَا قَتَلْتُ، وَيَجِيءُ الْقَاطِعُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قَطَعْتُ رَحِمِي، وَيَجِيءُ السَّارِقُ فَيَقُولُ: فِي هَذَا قُطِعَتْ يَدِي، ثُمَّ يَدْعُوهُ، فَلَا يَأْخُذُونَ مِنْهُ شَيْئًا». {الحديث: ۲۳۳۸ = ۲۳۱۶ فم. زکاة. ترمذی. فتن: ۲۲۰۸}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەر مووی: (زەوی گەنجی ناوسکی خووی، پارچە پارچە یەق دەگاتەو، شووشی زیرو زیو (لە ویئە پایە و کۆلەکە) ھەل دەپێژیتە دەری. پیاو کوژ دیئە سەری دەلی: من لەسەر ئەمە خەلکم کوشتوو، ئەووی رشتە ی خزمایەتی پساندوو، دی دەلی: من لەسەر ئەمە دەنگم لە خزمانی خۆم دابپیو، دزی دەست برەوا دی دەلی: من لەسەر ئەمە دەستم برەوا، کەچی ئەو کاتە ئەم زەلامانە ئەو گەنجە بەجی دەھیلن و دەرو و ھیچی ئی نابەن!). {تاج/۵/۳۹۹، زنجیرە: ۱۹، ژمارە: ۵۲۲۳}.

روونکردنەو:

۱- ئەم حالە لەپیش ھاتنی قیامەتدا روو دەدا، وەنیشانە ی نزیکبوونەو ی ھاتنی قیامەتە.

۲- ئەمە یەکیکە لەو ئاژاوانە ی کە لەپیش قیامەتدا روو دەدات.

۴۱۱) خیرکردن بە مێردو بە منالی خۆت دەشی. (۲۳۱۲ - ۲۳۲۲).

باب: الصَّدَقَةُ عَلَى الزَّوْجِ وَالْوَلَدِ

۵۲۸- عَنْ زَيْنَبِ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنهما) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «تَصَدَّقْنَ يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ وَلَوْ مِنْ حُلِيِّكُنَّ». قَالَتْ: فَرَجَعْتُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ فَقُلْتُ: إِنَّكَ رَجُلٌ خَفِيفُ ذَاتِ الْيَدِ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَدْ أَمَرَنَا بِالصَّدَقَةِ فَأَتَيْهِ فَاسْأَلْهُ، فَإِنْ كَانَ ذَلِكَ يَجْزِي عَنِّي، وَإِلَّا صَرَفْتُهَا إِلَى غَيْرِكُمْ، قَالَتْ: فَقَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ: بَلِ ائْتِيهِ أَنْتِ، قَالَتْ: فَانْطَلَقْتُ فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ بِبَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَاجَتِي حَاجَتُهَا قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَدْ أُلْقِيَ عَلَيْهِ الْمَهَابَةُ، قَالَتْ: فَخَرَجَ عَلَيْنَا بِلَالٌ، فَقُلْنَا لَهُ: أَنْتَ رَسُولُ

اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَأَخْبِرُهُ أَنَّ امْرَأَتَيْنِ بِالْبَابِ تَسْأَلَانِكَ: أَتَجْزِي الصَّدَقَةَ عَنْهُمَا إِلَى أَزْوَاجِهِمَا، وَعَلَى آيَتَامٍ فِي حُجُورِهِمَا؟ وَلَا تُخْبِرُهُ مَنْ نَحْنُ، قَالَتْ: فَدَخَلَ بِلَالٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَسَأَلَهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَنْ هُمَا؟». فَقَالَ: امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ وَزَيْنَبُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَيُّ الزَّيْنَبِ؟». قَالَ: امْرَأَةُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَهُمَا أَجْرَانِ: أَجْرُ الْقَرَابَةِ، وَأَجْرُ الصَّدَقَةِ». {الحديث: ۲۳۱۵ = ۲۲۹۳ فم. زكاة. تجريد ۱۲۷/۲، رقم: ۷۰۴ = ۱۴۶۶. ترمذی. زكاة: ۶۳۵، ۶۳۶. ابن ماجه. زكاة: ۱۸۳۴ تحفة الأشراف/۱۵۸۸۷}:

زهینه بی ژنی عهبدوللای کوری مهسعوود (رهزای خودایان بی) فهرمووی: چه زهرمت (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئهی ژن گهل! خیرو خیرات بکهن، نه گهر خشلی بهری خوتان کردوو به خیر بیکهن). فهرمووی: منیش چوومهوه بو مالهوه به عهبدوللای کوری مهسعوودم گوت: تو پیاویکی دهست کورتی، پیغه مبه ریش (دروودی خودای لهسهر بی) به نیمهی ژنانی فهرموو که خیر بیکهن، جا تو بچو بولای و لیی بیرسه: نه گهر خیره کهم بدهم به نیوه، بریتی خیر ده که وئ؟ دهن دهیبه م بو که سیکی تر که پیی بشی. عهبدوللای (رهزای خودای بی) فهرمووی: به لکوو خوت بچو بو خزمه تی، منیش که چووم روانیم که ئافره تیکی نه نصاریش له دهرگا که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) راهستابوو، نه ویش وهک من بو هه مان پرسیار هاتبوو، نه وسه رده م هیش پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) گهل به سام بوو، له خوداوه شهرم و شکوی لی دهکرا، جا بیلال هاته دهرهوه بولامان و پیمان گوت: بچو عهرزی پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) بکه بلای: که دوو ژن وان له به رده رگا، پرسیار تی له دهکهن: ئایا دروسته که خیره کانیان بدن به میرده کانیان و به چهند هه تیوی که وان له لای خویمان و خویمان هه قداریانن، وه عهرزی مه که که نیمه کیین، جا بیلال رویشته وه بو ژووره وه بولای چه زهرمت (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (کی و کین؟). بیلال فهرمووی: ژنیکی نه نصاری و زهینه بن، ده فهرموئی (دروودی خودای لهسهر بی): (کام

زهینه ب؟). دمه رموی: ژنه که ی ئیبنو مه سعوود، جا چه زرهت (دروودی خودای له سه ر بئ) دمه رموی: (ئه وه له باتی پاداشتی دوو پاداشتیان بو هه یه: پاداشتی خزماهی تی و پاداشتی خیرکردن). {ریاض/۱/۲۶۲، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۳۲۶} + {تاج/۱، زنجیره: ۳، ژماره: ۱۸}.

٤١٢) خیرو به خشین به خزم و خویش

باب: الصَّدَقَةُ عَلَى الْأَقْرَبِينَ

٥٢٩- عَنْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَكْثَرَ أَنْصَارِي بِالْمَدِينَةِ مَالًا، وَكَانَ أَحَبَّ أَمْوَالِهِ إِلَيْهِ بَيْرَحَى وَكَانَتْ مُسْتَقْبَلَةَ الْمَسْجِدِ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَدْخُلُهَا، وَيَشْرَبُ مِنْ مَاءٍ فِيهَا طَيِّبٍ، قَالَ أَنَسٌ: فَلَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ) قَامَ أَبُو طَلْحَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ فِي كِتَابِهِ: (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ) وَإِنَّ أَحَبَّ أَمْوَالِي إِلَى بَيْرَحَى، وَإِنَّهَا صَدَقَةٌ لِلَّهِ، أَرْجُو بِرَّهَا وَذُخْرَهَا عِنْدَ اللَّهِ، فَضَعَهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ حَيْثُ شِئْتَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «بَخْ ذَلِكَ مَالٌ رَابِعٌ، ذَلِكَ مَالٌ رَابِعٌ، قَدْ سَمِعْتُ مَا قُلْتَ فِيهَا، وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ». فَكَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقَارِبِهِ، وَبَنَى عَمَّهُ. {الحديث: ٢٣١٢ = ٢٢٩٠ فم. زكاة. تجريد/٢/١٢٣، رقم: ٧٠٠ = ١٤٦١، ٢٣١٨، ٢٧٥٢، ٢٧٥٨، ٢٧٦٩، ٤٥٥٤، ٤٥٥٥، ٥٦١١}:

ئیمامی ئه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای ئی بن) دمه رموی: له مه دینه، ئه بو ته لحه، له ناو یاریده دمراندا (له ناو ئه نصاره گاندا) له هه موویان ده وه مه ندر بوو، به تایبه تی باخه خورمای زوری هه بوو، باخی خورمای هه بوو ناوی به یره حا بوو، به رابه ر قیبله ی مزگه وته که ی پیغه مبه ر بوو، ئه م باخه خو شه ویستری ن سامانی بوو، گانیایکی سازگاری تیادا بوو، گه ئی جار پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) ته شریفی ده چوو له ناوی ئه و کاریزه ی نۆش دمه رموو.

ئەنەس (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: جا کاتئ ئەم ئایەتە هاتە خوارمەو: {لَنْ تَنَالُوا
الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ - آل عمران - ۹۲/۳}. واتە: ناگەن بە پاداشتی زۆر
چاک و نایاب و خیری هەرە تەواو، هەتا خەرج نەکەن، لە رێگەی خودادا، لە ماله
نایاب و سامانە خوێشەویستە کانتان و، لەنازو بەهرەو نێعمەت و پایەو بەهرە
باشانە (کە خودا بە ئیوەی داوە). جا کاتئ ئەم ئایەتە هات ئەبو طەلحە هەئسا
چوو بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێن) عەرزی کرد: قوربان! خودای گەورە لە
قورئانی پیرۆزدا، کە نامەی خۆیەتی، دەفەرموئ: {لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا
تُحِبُّونَ} وە منیش باشتەین مالم بەلامەو، باخی بەیرەحایە، جا ئەوا ئەو باخی
بەیرەحایەم کرد بەخیر، ساخ لەبەر رەزای خودا، ئومید دەکەم کە خودا بەچاکە
بینووسی بۆم، وە پاشەکەوتی بکا بۆم، بۆ روژی دوايیم، جا تۆیش ئەو پیغەمەری
خودا! خۆت سەرپشک بە، چۆنی بەباش دەزانی ئاوا ئی بکە، پیغەمبەریش (دروودی
خودای لەسەر بێن) فەرمووی: (بەه، بەه، لەم خیرە جوانە! بەراستی مائی بەسوود و
خیردار هەر ئاوا دەبی! تیگەیشتم دەلیی چی، من وا بەباشی دەزانم کە بیدەو بە
خزم و خویشانی خۆت!). ئەبو تەلحەش فەرمووی: باشە وادەکەم، ئەوسا ئەبو
تەلحە باخەکەو دابەش کرد بەسەر خزم و ئاموزاکانی خۆیدا). {تاج/۲، زنجیرە:
۱۸۲، ژمارە: ۱۹۵۲ ج/۴}.

٤١٣) خیرکردن بە خالوان

باب: الصَّدَقَةُ عَلَى الْأَخْوَالِ

۵۳۰- عَنْ مَيْمُونَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّهَا أَعْتَقَتْ وَلِيدَةً فِي زَمَانِ
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ:
«لَوْ أُعْطِيَتْهَا أَخْوَالُكَ كَانَ أَعْظَمَ لِأَجْرِكَ». {الحديث: ۲۳۱۴ = ۲۲۹۲ فتح الملهم.
تجريد/۳/۱۹۵، رقم: ۱۱۰۶ = ۲۵۹۲، ۲۵۹۴. تحفة الأشراف: ۱۸۰۷۸}.

مەھىمۇنەى كىچى ھارىث (رەزى خۇداى ئى بىن) كە ھاوسەرى پېغەمبەر بوو (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ھەرمووى: كەنیزەكىكم ھەبوو، كۆيلەم بوو، ئازادىم كەرد، بەبى ئاگا لىبوونى پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) جا لە نۆرە سەرى رۆزى خۇمدا، كە پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) شەو لای مەن مایەو، ەرزىم كەرد: ئەى پېغەمەرى خۇدا! ئایا دەزانى كە كەنیزەكەم ئازادكەرد؟ ھەرمووى: (ئاھا كەردت؟ گوتەم: ئەرى ھەرمووى: (دەى ئەگەر بىتدایە بە خالۆكانت پاداشى گەرەتر بوو بۆت!).

٤١٤) سىلەى رەھم بەجىھىنان لەگەل داىكى بىتەرستدا

باب: صَلَۃُ الْأَمِّ الْمُشْرَكَةِ

٥٣١- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمِّي قَدِمَتْ عَلَيَّ وَهِيَ رَاغِبَةٌ - أَوْ رَاهِبَةٌ - أَفَأَصِلُهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ». {الحديث: ٢٣٢١ = ٢٢٩٩ ف.م. تجريد ٢٠٠/٣، رقم: ١١١٢ = ٢٦٢٠، ٣١٨٣، ٥٩٧٨، ٥٩٧٩. أبو داود. زكاة: ١٦٦٨. تحفة الأشراف: ١٥٧٢٤} :

ئەسمائى كىچى ئەبۇبەكرى صدىق (رەزى خۇدايان ئى بىن) ھەرمووى: لە مەدىنە قوتەيلەى داىكم لە مەككەو ھات بۆلام، لەكاتى رىكەوتنەكەى خۇدەبىبىيەدا، ەرزى ھەزەرەتم كەرد: ئەى پېغەمەرى خۇدا! داىكم ھاتوو ە بۆ سەردانەم، بەتەماى ئەو ەيشە كە يارمەتى بەدەم و ديارى و دەسەنەى پى بەدەم، جا ئایا سىلەى رەھمى داىكم بەجى بەئىنم يانا؟ ھەرمووى: (بەئى، سىلەى رەھمى داىكت بەجى بەئىنە، گەرچى نا موسولمانىشە، بەلام لەبەرئەو ەى كە داىكتە مافى ئەو ەى ھەيە لەسەرت كە سىلەى رەھمى بەجى بەئىنى). {رياض/١/٢٦٢، ژمارە: ٣٢٥} .

٤١٥) خىر كەردن بۆ مردوو دروستەو پى دەگات. (٢٣٢٣ - ٢٣٢٤)

باب: الصَّدَقَةُ عَنِ الْأَمِّ الْحَيَّةِ

٥٣٢- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ أُمِّي افْتَلَتْ نَفْسَهَا وَلَمْ تُوصِرْ، وَأَظْنُهَا لَوْ تَكَلَّمَتْ تَصَدَّقَتْ، أَفَلَهَا

أَجْرٌ، إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ». {الحديث: ۲۳۲۳ = ۲۳۰۱ فم. تجرید ۳/۸۴، رقم: ۶۶۲ = ۱۳۸۸، ۲۷۶۰}:

عائیشہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: سہ عیدی کوری عوبہ یدہ (رمزای خودای لی بن) عہرزی پیغہ مہری کرد (دروودی خودای لہ سر بن)، فہرمووی: ٹہی پیغہ مہری خودا! دایکم لہ نا کا و مرد، فریا نہ کہوت کہ راسپیڑی و وسیت بکا، تا خیری بو بکہین، و ہا دہزائم ٹہ گہر مہودای قسہ کردنی ببوایہ خیریکی بریار دہدا بو خوئی، کہ لہ پاش مردنی بوئی بکری، جا ئایا خیری دہگا ٹہ گہر من نیستا، لہ جیاتی خوئی خیری بو بکہم؟ فہرمووی: (بہ لی خیری دہگا بوئی بکہ). {تاج ۱/۵۸۱، زنجیرہ: ۲۲۹، ژمارہ: ۱۱۶۸ + ۱۱۶۹ + ۱۱۷۰ + زنجیرہ: ۱۹ + ۱۱۵۲} + {ریاض ۳/۳، زنجیرہ: ۱۶۲، ژمارہ: ۹۴۸}.

۴۱۶) هاندان لہ سر خیر کردن بہو دامان و پاداشی نہو کہ سہی کہ لہم ہوارہدا
بی بی بہ سہرمہ شقی جوان بو کہ سانی تر. (۲۳۴۴ - ۲۳۵۱)

باب: الْحَثُّ عَلَى الصَّدَقَةِ عَلَى ذَوِي الْحَاجَةِ، وَأَجْرٌ مِنْ سَنِّ فِيهَا سُنَّةٌ حَسَنَةٌ

۵۳۳- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی اللہ عنہما) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي صَدْرِ النَّهَارِ، قَالَ: فَجَاءَهُ قَوْمٌ حُفَاةٌ عُرَاةٌ مُجْتَابِي النَّمَارِ أَوِ الْعَبَاءِ، مُتَقَلِّدِي السُّيُوفِ، عَامَتُهُمْ مِنْ مُضَرَ، بَلَّ كُلُّهُمْ مِنْ مُضَرَ، فَتَمَعَّرَ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، لَمَّا رَأَى بِهِمْ مِنَ الْفَاقَةِ، فَدَخَلَ ثُمَّ خَرَجَ، فَأَمَرَ بِلَالًا فَأَذَّنَ وَأَقَامَ، فَصَلَّى، ثُمَّ خَطَبَ فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ: (إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) وَالْآيَةُ الَّتِي فِي الْحَشْرِ: (اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مِمَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ). تَصَدَّقْ رَجُلٌ مِنْ دِينَارِهِ، مِنْ دِرْهَمِهِ، مِنْ ثَوْبِهِ، مِنْ صَاعِ بُرِّهِ، مِنْ صَاعِ تَمْرِهِ، حَتَّى قَالَ: «وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ». قَالَ: فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ بَصُرَةً كَادَتْ كُفَّهُ تَعْجِزُ عَنْهَا، بَلَّ قَدْ عَجَزَتْ. قَالَ: ثُمَّ تَتَابَعَ النَّاسُ، حَتَّى رَأَيْتُ كَوْمَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَثِيَابٍ، حَتَّى رَأَيْتُ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَتَهَلَّلُ، كَأَنَّهُ مُذْهَبَةٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وَزْرُهَا

وَوَزَّرَ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ. {الحديث: ۲۳۴۸ = ۲۳۲۶ فم. نسائی. زکاة: ۲۵۵۳}:

جہریری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لے بن) فہرمووی: سہر لہبہ یانیہک لہ خزمہتی پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر بن) بووین، دہستہیی پیاوی شرؤلہی روتو قووت ہاتن بؤلای، بالآ پؤشہکانی خویانیان لہبہر ہہلکیشا بوو). یا فہرمووی: سہرو عابایان بہ تہنیا لہبہردا بوو، وہ ہہر کہسہیان شمشیری خوی لہملدا بوو، زوربہیان (بگرہ ہہموویان) لہبہرہی موزہر بوون!

کاتیٰ حہزرت (دروودی خودای لہسہر بن) لہسہر تہم حالی کہساسییہ بینینی، دلی پییان سووتاو روتی کرژبوو، یا درژ بوو، تہوجا چوو بو مالہوہو لہپاشا ہاتہوہو فہرمانی بہ بیلال کرد: بانگی داو قامہتی کرد، تہوجا حہزرت (دروودی خودای لہسہر بن) نویژری کردو لہپاشا وتاریکی داو فہرمووی: { يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ - نساء / ۱ } واتہ: تہی بہرہی ئادہمیزادا! لہ خودای خوتان بترسن، خودا تہو خودایہ، کہ ئیوہی ہہموو لہیہک کہس دروست کردوہ، کہ ئادہمی باوکتانہ). ہہتا دواپی ئایہتہکہ: { إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا } کہ لہویش ہاوسہرہکہیی دروست کردوہ، کہ حہووای دایکتانہ، وہ لہم دوو کہسہ تہو ہہموو پیاوو ژنہ زورہی خستوتہوہو بہناو زہویدا، بلاوی کردوونہتہوہ، کہواتہ ہہم لہ خودای خوتان بترسن، کہ دروستی کردوونو لہناو خوتانا بہ خاتری خودا داوای شت لہ یہکتری دہکەن، ہہم لہتؤلہی سہختی تاوانی پساندنی رشتہی خزمایہتی بترسن، چ نزیکی، چ دووری، ہہمووتان لہ ئادہمنو ئادہمیش لہ گلہ، دیارہ کہ خودا ئاگای لہ ہہموو جموجوول و ہہئسو کہوتیکتانہ). وہ تہم ئایہتہی تریشی بہسہردا خویندینہوہ، کہوا لہکوتایی سوورہتی حہشردا، کہ دہفہرموی: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْتَرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ - الحشر / ۱۸ } واتہ: تہی موسولمانینہ! تہی کہسانی کہ باوہری ساختان بہ ئایینی پیروزی ئیسلام ہیئاوہ! بہردہوام خوتان لہقاری خودا بیاریژن، با ہہموو کہسی باش ورد ببیتہوہ کہچی کردہوہیہکی ئامادہ کردوہ بو سبہینیی کہ روژی ژیانہوہیہ).

لهپاش نهوه چه زرهت (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (پیاو با له دیناری، له دره می، له جلو و بهرگی، له مهنه گهنمی، له مهنه خورمایي، با خیری ئی بکا، چه ندهی له دهست دی له کهم کهم و له زور زور، با دریغی نه کاو خیر بکا). ته نانهت فهرمووی: (با لهتی خورمایه کیش بئ هه رباشه، خیر هه ر خیره).

جا پیاویکی نه نصاری پریاسکه یی خیری هیئا، پری بوو له پاره، به حاله حال دهستی هه ئی دهگرت، ئیتر مهردومه که، یهک له شوین یه کهوه، شتیان ده هیئا، تا به چاوی خوم دوو کو مه ئی گه وهره م بینی، یهکئ خوراکو، یهکئ پۆشاک و جلو بهرگ. ته ماشام کرد: روخساری پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) وهک مانگو پارچه ی زرکفت کراو گه شایه وه و ورشه ورشی بوو، ئه و جا چه زرهت (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (هه رکه سی (له ئیسلاما) ره وشتو یاسایه کی جوان دابه یئی، وه خه ئک بی کهن به سه ر مه شق و چاوی ئی بکه ن و ره فتاری پی بکه ن، چ له ژیانیدا، چ له پاش مردنی، ئه وه له پاداشتی نه وه دا، به قه د پاداشتی نه و که سانه که به و یاسایه کار ده که ن، خیر و پاداشتی ش بو ئه و که سه ده نووسری، به بی ئه وه که هیچ له خیری نه وان که م بکاته وه، وه هه رکه سی (له ئیسلاما) یاسایه کی ناشیرین دابه یئی و خه ئک چاوی ئی بکه ن و ره فتاری پی بکه ن، چ له ژانیا، چ له پاش خوی، ئه وه به قه د گوناھی ئه وانه ی کاری پی ده که ن، گوناهی ش بو ئه و که سه ده نووسری، به بی ئه وه که هیچ له گوناھی ئه وان که م بکاته وه). {ریاض/١/١٦١، ژماره: ١٧١، زنجیره: ١٩}.

٤١٧) خیر کردن به نه داراو ریوار. (٧٣٩٨ - ٧٣٩٩).

٥٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «بَيْنَا رَجُلٌ بِفَلَاةٍ مِنَ الْأَرْضِ، فَسَمِعَ صَوْتًا فِي سَحَابَةٍ: اسْقِ حَديقَةَ فُلَانٍ، فَتَنَحَّى ذَلِكَ السَّحَابَ فَأَفْرَغَ مَاءَهُ فِي حَرَّةٍ، فَإِذَا شَرْجَةٌ مِنْ تِلْكَ الشَّرَاجِ قَدْ اسْتَوْعَبَتْ ذَلِكَ الْمَاءَ كُلَّهُ، فَتَتَبَعَ الْمَاءَ، فَإِذَا رَجُلٌ قَائِمٌ فِي حَديقَتِهِ يُحَوِّلُ الْمَاءَ بِمِسْحَاتِهِ، فَقَالَ لَهُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ مَا اسْمُكَ؟ قَالَ: فُلَانٌ. لِلِاسْمِ الَّذِي سَمِعَ فِي السَّحَابَةِ، فَقَالَ لَهُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ! لِمَ تَسْأَلُنِي عَنِ

اسْمِي؟ فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ صَوْتًا فِي السَّحَابِ الَّذِي هَذَا مَاءُهُ، يَقُولُ: اسْقِ حَدِيقَةَ فُلَانٍ، لَا سَمِكَ، فَمَا تَصْنَعُ فِيهَا؟ قَالَ: أَمَّا إِذَا قُلْتُ هَذَا، فَإِنِّي أَنْظُرُ إِلَى مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، فَأَتَصَدَّقُ بِثُلُثِهِ، وَأَكُلُ أَنَا وَعِيَالِي ثُلُثَهُ وَأَرُدُّ فِيهَا ثُلُثَهُ». {الحديث: ۷۳۹۸ = ۷۴۳۳ فم. وفي رواية: «وَأَجْعَلُ ثُلُثَهُ فِي الْمَسَاكِينِ وَالسَّائِلِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ. رقم: ۷۳۹۹}:

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇدەي ئى بىن) ھەرموۋى: ھەزرىمەت (دروۋى خۇدەي لەسەر بىن) ھەرموۋى: (جارى پياۋى) لە بىبابانىكەۋە دەپۇيشت گۈيى لە دەنگى بوو، لەناو پەلەيى ھەوردا، بە ھەورەكەي دەفەرموو: باخەكەي فیسارە كەس ئاۋبدە، ئیتەر ھەورەكە دەسبەجى لەلايەدە كۆ بۆۋەدە، ھەرچى ئاۋيىكى تىادا بوو، ھەلى رزاندە ناو تاۋپىرەلانىكەۋە، لەولاشەۋە ئاۋەپۇگەيى، كە لەناو چەند ئاۋەپۇگەيەكى تردا بوو، ئەو باراناۋەي ھەموو گرتە خۇى و بردى بەردە جىگەيى، پياۋەكە شويىنى كەوت، روانى وا پياۋى، لە باخەكەيا، بە بىلىكەۋە دەستادە، لەم دىراۋەدە بۆ ئەو دىراۋەكە بەبىلەكەي دەگۈيزىتەۋە دىراۋ لەپاش دىراۋ ئاۋى دەدا، پىي گوت: ئەي بەندەي خودا! ناوت جىيە؟ گوتى: ناوم ئەۋەيە، رىك ئەو ناۋەي گوت، كە لەناو ھەورەكەدا بىستى، گوتى: ئەي بەندەي خودا! تۆ بۆ لەناۋى من دەپرسى؟ گوتى: دەنگىكم بىست لەناو پەلەيى ھەوردا، كە ئەمە ئاۋەكەيەتى، كەتۆ ئەم باخەيەي پى ئاۋ دەدەيت، دەفەرموو: ئەي ھەور! باخەكەي فیسارە كەس ئاۋبدە، كە ئەم ناۋەيش ناۋى تۆيە، ئەۋە بەرى ئەم باخە جى لى دەكەي، كە لەخوداۋە ئاۋا چاۋدپىرى دەكرى؟! ھەرموۋى: مادام وات گوت، ئەۋا منىش بۆت روون دەكەمەۋە: بەرھەمى ئەم باخە دەكەم بەس بەشەۋە: سىيەكىكى دەكەم بەخىر، خۆم و خىزانەكەيشم سىيەكىكى دەخۇين و ئەۋ سىيەكەكەي تىرىشى دەچىنمەۋە بە خۇيەۋە). {رياض/۲/۱۱۶، ژمارە: ۵۶۲}.

لە گىرپانەۋەيەكا: سىيەكى بەرھەمەكەي دەكەم بەخىرو دەيدەم بە ھەزاران و داۋاكەران و رىبۋاران).

(٤١٨) فەرموودهی پێغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ئه‌گه‌ر به‌ده‌نکی خورماش بووه، خۆتان له‌ ئاگری دۆزه‌خ بپاریزن. (٢٣٤٤ - ٢٣٥١).

٥٣٥- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رضی الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) النَّارَ فَأَعْرَضَ وَأَشَاحَ، ثُمَّ قَالَ: « اتَّقُوا النَّارَ ». ثُمَّ أَعْرَضَ وَأَشَاحَ، حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ كَأَنَّمَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا، ثُمَّ قَالَ: « اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ، فِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ ». {الحديث: ٢٣٤٦ = ٢٣٢٤ فم. بخاری. أدب: ٦٠٢٣، ٦٥٤٠، ٦٥٦٣. نسائی. زكاة: ٢٥٥٢. تحفة الأشراف: ٩٨٥٣} :

عه‌دی کۆری حاته‌م (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: جا‌ری پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) با‌سی ئاگری کرد، وه‌ک ترساو رووی خۆی وه‌رچه‌رخان، وه‌ک ئاگره‌که به‌راستی به‌رابه‌ری بێ وا، له‌پاشا فەرمووی: (خۆتان له‌ ئاگری دۆزه‌خ بپاریزن) دیسان رووی خۆی وه‌رچه‌رخان و رووی وه‌رگه‌راپه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌مه‌جاره‌ وا موته‌ئه‌شیر بوو، وامانزانی که ئاگره‌که وا له‌به‌رچاوی، ئه‌وجا فەرمووی: (خۆتان له‌ ئاگری دۆزه‌خ بپاریزن، با‌به‌له‌تی ده‌نکه خورمايه‌کیش بووه، ئه‌گه‌ر هه‌ر هه‌یج نه‌بوو، به‌ قسه‌یه‌کی باش، به‌ گه‌فتیکی شیرین خۆتان رزگار بکه‌ن). {ریاض/١، زنجیره‌: ١٣، ژماره‌: ١٣٩}.

(٤١٩) هاندان له‌سه‌ر به‌خشینی ئازه‌لی دۆخه. (٢٣٥٤ - ٢٣٥٥)

باب: التَّوْبَةُ فِي صَدَقَةِ الْمَنِيحَةِ

٥٣٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) يَبْلُغُ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم): « أَلَا رَجُلٌ يَمْنَحُ أَهْلَ بَيْتِ نَاقَةٍ تَغْدُو بِعُسٍّ وَتَرْوَحُ بِعُسٍّ، إِنَّ أَجْرَهَا لَعَظِيمٌ ». {الحديث: ٢٣٥٤ = ٢٣٣٢ فم} :

ئه‌بو هوره‌یره (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فەرمووی: (ئای بۆ پیاویکی خیره‌ومه‌ند، وش‌ره‌ مینگه‌یه‌کی شیرده‌ر بدا به‌ دۆخه، به‌ خه‌زانی که شیره‌که‌ی بخۆن، به‌یانی جامی شیرو ئی‌واره جامی شیریان بۆ به‌یینه‌ته‌وه، به‌راستی کاری واباش پاداشتی گه‌وره‌ی بۆ هه‌یه). {به‌روانه: ته‌ج‌رید/٣، ژماره‌: ١١١٦ + ژماره‌: ١١١٧ = ٢٦٣١ + ته‌ج‌رید/٥، ژماره‌: ١٨٤٧ = ٥٦٠٨}.

٤٢٠) باسی شاردنه وهی خیرکردن و کردنی خیر به په نامه کی. (٢٣٧٧ - ٢٣٧٨).

باب: فضل إخفاء الصدقة

٥٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ، يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابُّ نَشَأَ بِعِبَادَةِ اللَّهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ، اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ، فَقَالَ: إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا، حَتَّى لَا تَعْلَمَ يَمِينُهُ مَا تُنْفِقُ شِمَالُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ». {الحديث: ٢٣٧٧ = ٢٣٥٥ فم. تجرید ٣٦٦/١، رقم: ٣٧٤ = ٦٦٠، ١٤٢٣، ٦٤٧٩، ٦٨٠٦. ترمذی. زهد: ٢٣٩١}:

ئه‌بو هورمیره (رمزای خودای ئی بی) له چه‌زهرته‌وه (دروودی خودای له‌سهر بی) دم‌فه‌رموئ: (حه‌وت تاقم همن، خودا له روژی قیامه‌تدا، دایان ده‌نی له‌ژی‌ر سی‌به‌ری ته‌خت و باره‌گا (عه‌رش)ی خویدا، له‌و روژده‌ا که هیج سایه‌و سی‌به‌ریکی تر نییه، بی‌جگه له سایه‌و سی‌به‌ری خودا خوئ: یه‌که‌م: پادشای عادل و پی‌شه‌وای دادپه‌روه‌رو کاربه‌ده‌ستی به‌داد، دووهم: لاوئ که له عیبادمه‌ت و خودا په‌رستیدا قال بووبئ و پی‌گه‌یشته‌بی و به‌ره به‌ره گه‌وره بووبئ، سی‌یه‌م: پی‌اوئ که دلئ ئالووده‌ی مزگه‌وت بی، چواره‌م: دوو که‌س که ساخ له‌به‌ر رمزای خودا یه‌کتریان خو‌ش بوئ، له‌به‌ر رمزای خودا کو‌ببنه‌وه و هه‌ر له‌به‌ر رمزای خودایش له یه‌کتر جیاببنه‌وه، له‌پاش ته‌واو بوونی کو‌بوونه‌وه‌که‌یان، پی‌نجه‌م: پی‌اوئ که ئافره‌تییکی خانه‌دانی خانوومانی، شو‌خ و شه‌نگی جوان، داوای ئیشی خراپی ئی بکاو خوئی ته‌سلیم بکا، ئه‌ویش له‌به‌ر ترسی خودا نه‌یکاو پی‌ی بلئ: من ئیشی بی شه‌رعی ناگه‌م، چونکه له‌خودا ده‌ترسم، شه‌شه‌م: پی‌اوئ خیرئ به‌ په‌نامه‌کی بکا، که ئه‌م ده‌ستی به‌و ده‌ستی نه‌زانی، چه‌وته‌م: که‌سئ که به‌ته‌نیا خوئ بی و یادی خودا بکاو دلئ گه‌رم بی و فرمی‌سک به‌چاوه‌کانیدا، له‌ترسی خودا سه‌ر ری‌ژبکاو هو‌ن هو‌ن بی‌ته‌ خواره‌وه). {ریاض/١، زنجیره: ٤٦، ژماره: ٣٧٦} + {تاج/١، زنجیره: ١١٤، ژماره: ٦٨١ چ/٤}.

روونکردنه‌وه:

١- وشه‌ی (پیاو) له‌م جوړه‌ فەرمووده‌یه‌دا، بۆ نموونه‌یه‌، یان بلنن بۆ نموونه‌ی له‌به‌رچاو تړه، له‌به‌رئوه‌ چه‌م‌ک‌و مه‌فه‌وم‌ی نییه‌، که‌واته‌ ئه‌م‌ حه‌وت‌ تاقمه‌ ژنیش وه‌ک‌ پیاو ده‌گریت‌ه‌وه‌. ب‌روانه‌ (رافه‌ و شیک‌ر‌دنه‌وه‌ی) فەرمووده‌ی ژماره‌/١٣ له‌ ته‌ج‌ری‌دی بوخاری‌دا کورت‌و پوخت‌ ئه‌م‌ حه‌وت‌ تاقمه‌ پیاوین، یا ژن، کو‌ر‌بن، یا کچ، له‌روژی قیامه‌ت‌دا له‌بن سیبه‌ری ره‌حه‌مت‌ی خودا‌دا ده‌بن. گه‌ر که‌س‌ی بلن: یه‌که‌م‌و سیبه‌م‌و پینجه‌م‌ بۆ ره‌گه‌زی م‌ی ناگو‌نج‌ین، له‌ وه‌لام‌دا ده‌لنن: مه‌به‌ست‌ له‌ (ئیم‌ام‌ی عادل) هه‌موو ده‌سل‌ا‌ت‌دارو کاربه‌ده‌ستی‌کی دادپه‌روه‌ره‌، به‌رپوه‌به‌ری قوتا‌بخانه‌بن، ژن ب‌ی یا پیاو، به‌مه‌رج‌ی دادپه‌روه‌ری به‌ر ئه‌م‌ بر‌گه‌یه‌ ده‌که‌و‌ی، وه‌ک‌ زاناگان ده‌فه‌رموون: (مه‌به‌ست‌ له‌ پ‌یشه‌وای دادپه‌روه‌ره‌، پاشای عادل‌ه‌، هه‌روا هه‌موو که‌س‌ی ده‌گریت‌ه‌وه‌، که‌ کاروباری موسو‌لمانانی له‌ ئه‌ست‌و ب‌ی‌و تیا دادپه‌روه‌رب‌ی).

هه‌روا ده‌لنن هاموش‌وی مزگه‌وت‌و ئالووده‌ بوونی، بۆ ژنیش به‌مه‌رج‌ی خو‌ی سونه‌ته‌، زۆر له‌ به‌رپ‌زان مام‌وستا ئایینییه‌کان ماله‌کانیان وا له‌په‌نا مزگه‌وتا، کچ‌و ژنیان زۆر به‌جوانی خزمه‌تی مزگه‌وت‌ ده‌که‌ن‌و، له‌ شو‌ین‌ی تایبه‌ت‌یدا ئاماده‌ی جومعه‌و جه‌ماعه‌ت‌ ده‌بن‌و دل‌یان وا ئالووده‌ی مزگه‌وت‌ بووه‌، ده‌لنن ماس‌ی و ئاون. زۆرجار بووه‌ بر‌گه‌ی پینجه‌م‌ به‌ پ‌یچه‌وانه‌وه‌ بووه‌، ب‌روانه‌: {ریاض/١، زنجیره‌: ١، ژماره‌: ١٢ + تاج/١، زنجیره‌: ١١، ژماره‌: ٨٥ + بخاری/٣٤٦٥ + تاج/٥، زنجیره‌: ٩٢، لاپه‌ره‌: ٢٦٨، ژماره‌: ٥١٤٧ داستانی کیف‌ل‌و ژنه‌که‌}.

٤٢١) خیری کاتی له‌ش‌ساخی‌و کاتی دلت‌ به‌ مالداری خو‌شه‌. (٢٣٧٩ - ٢٣٨١).

باب: فضل صدقة الصَّحیح الشَّحیح

٥٣٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الصَّدَقَةِ أَعْظَمُ؟ فَقَالَ: « أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ شَحِيحٌ، تَخْشَى الْفَقْرَ وَتَأْمُلُ الْغِنَى، وَلَا تُمْهَلُ حَتَّى إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا، وَلِفُلَانٍ كَذَا، أَلَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ ». {الحديث: ٢٣٧٩ = ٢٣٥٧ فم. تجريد/٢/١٠٥ رقم: ٦٨٠ =

١٤١٩، ٢٧٤٨. نسائی. زکاة: ٢٥٤١. أبو داود. وصايا: ٢٨٦٥. تحفة الأشراف: ١٤٩٠٠}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ڤەر مووی: ڤیاوی ھاتە خزمەتی خوښەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) عەرزی کرد: ئەو ڤیغەمەری خودا! کام خێرو بەخشین ڤاداشی گەورەترە؟ ڤەر مووی: (ئەو خێرەو کە دەیکەیت، لەشت ساخ بئ و دلت بە مالداری خوښ بئ و مەترسی ھەژاریت ھەبئ و ھیوای دەولەمەند بوونت ھەبئ، نەو دەک کە مەترخەمی بکە تا ئەو دەمەو کە گیان دەگاتە سەر لیوو مردن یەخەت ڤئ دەگری، جا ئەو حەلە بەپەلە پرووزە بلیی: ئەو بۆ ئەم و ئەمە بۆ ئەو، تازە چ سوودا! گریمان ئەگەر سوودیشی ھەبئ کەمە، لەچاو خێرکردنی حالی لەش ساخیدا، چونکە ئەو شتە لە دەستی تو دەرچوو و دەبئ بە مالی یەکیکی تر کە میراتبەرە). {تاج/٦/٢، ژمارە: ١٢٨٠، زنجیرە: ٢٢ - ٤/ج}.

٤٢٢) خیری کاسبی ھەل گێرایەو پەرودە دەکری. (٢٣٢٥ - ٢٣٤٣).

باب: قُبُولُ الصَّدَقَةِ مِنَ الْكَسْبِ الطَّيِّبِ وَتَرْبِيتِهَا

٥٣٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَتَصَدَّقُ أَحَدٌ بِتَمَرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ إِلَّا أَخَذَهَا اللَّهُ يَمِينَهُ، فَيُرِيهَا كَمَا يُرِي أَحَدُكُمْ فَلُوهُ، أَوْ قُلُوصَهُ، حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ أَوْ أَعْظَمَ». {الحديث: ٢٣٤٠ = ٢٣١٨ فم. تجريد/٢، لاپەرە: ١٠٠، رقم: ٦٧٣ = ٧٤٣٠}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ڤەر مووی: ڤیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ڤەر مووی: (ئەو ھەو خیری بکا، لە رەنجەشانی ھەلالی خووی، با دهنکە خورمایەکیش بئ، دلتیا کە خودا بە دەستی راستی خووی وەری دەگری، وەک چۆن یەکی لەئێو جوانووی ماینی، یا نیوئە وشتی، بۆ خووی پەرودە بکا، خودایش ئەو خیرە بۆ ئێو بەو شیوہیە پەرودە دەکا و نەشونمای ڤئ دەکا، تا تەواو گەورە دەبئ، وە بەقەد کیوویکی ئی دئ، بگرە گەورەتریش). {تاج/٦/٢، زنجیرە: ١، ژمارە: ١١٧٨ + ریاض/٢/١١٥، زنجیرە: ٦٠، ژمارە: ٥٦١}.

۵۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ، لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ). وَقَالَ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنَ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ) ». ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ، أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبَّ يَا رَبَّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغَدَى بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ ». {الحديث: ۲۳۴۳ = ۲۳۲۱ فم} :

ئەبو ھورەيرە (خۆشئوودى خوداى ئىبنى) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرمووى: (ھەي مەردوم! ئەي نەوھى ئادەم! بزەنن خودا بۆ خۆى پاك و خاوينە، ھەرچىش پاك و خاوين و ھەلەل نەبى وەرى ناگرى و قەبوولئ دەکا، بزەنن خوداى گەورە چى ھەرمانىكى بە پيغەمبەرەن کردوو، لەبارەى کردنى ھەلەل و نەکردنى ھەرامەو، ھەمان ھەرمانىشى بە موسولمانان و خاوەن باوەرەکان کردوو، ئەوھەتەن بە پيغەمبەرەکان دەفەرموئ: { يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا - ۱۵/۲۳ } :

واتە: ئەي پيغەمبەرەننى خودا! ئەي خاوەنەننى پەيامانى خودا! بخۆن لە خواردەمەنى ھەلەل و پاك، وە کار و کردەوھى باش بکەن و بەس).

لەھەمان کاتدا، لەسەر ھەمان شێو، بە موسولمانان و باوەردارانیش دەفەرموئ: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنَ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ - ۱۷۲/۲ } :

واتە: ئەي کەسانى کە باوەرەتان ھەيە بەخودا و بە پيغەمبەرەننى خودا! بخۆن لەو خواردەمەنە باش و پاك و ھەلەل، کە ئيمە بەخشیومانە بە ئیوھ و کردوومان بە روژى بۆتان).

ئەبو ھورەيرە (زمزای خوداى ئىبنى) ھەرمووى: ئەوجا خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى و سەر و مال و منال و ھەست و نەست، گشتى بەقوربانى گەردى سەر گوژى پیرۆزى بى) باسى ھەندى کەسى کرد، کە تاعەتیکى جوانى خودا دەکەن، بەلام نان و ئاوھەکیان ھەرامە، ھەرمووى: (ھەندى کەس دەچن بۆ سەفەرى دوورو دريژ،

وہك ھەج و غەزاو سەردانى كەس و كار، جا قۇيان گەف دەبى و چلك و تەپوتۇزىيان ئى دەنىشى و سەرگەرمى بەندەبى خودان و، بە كول و بەدل، دەست دريژ دەكەن بەرمو ئاسمان، كە قىبلەگای نزاو پارانە و مەيە و دەلئىن: خودايە! ئەو دەم پى بدە، خودايە! لەو دەردو بەلایە لام بدە، ئەو خواردنەكەى ھەرامە، خواردنە وەكەى ھەرامە، بە ھەرام گۆش كراو، ئىتر لەكوئ دوعا و نزاى ئەو جۆرە كەسەيە گىرا دەبى!).
{رياض/۴/۲۲۱، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۵۱/۴۴ - ۳۱۵}.

۴۲۳) خەير با كەمىش بى، نابى بە سووك تەماشا بكى. (۲۳۷۶).

باب: تَرَكَ إِحْتِقَارَ قَلِيلِ الصَّدَقَةِ

۵۴۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يَقُولُ: « يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ! لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةً لِبَارَتِهَا، وَلَوْ فَرَسَنَ شَاةٍ ». {الحدیث: ۲۳۷۶ = ۲۳۵۴ فم. تجرید/۳/۱۸۶، رقم: ۱۰۹۵ = ۲۵۶۶، ۶۰۱۷. ترمذی. ھبە: ۲۱۳۰. تحفة الأشراف: ۱۴۳۱۵}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئى بى) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بى) ھەرمووی: (دیاری پېشكەشى يەكترى بكەن، چونكە دیاری دل ساف دەكاو دەغەزى سینگ دەكىشى، با ئافرەتى موسولمانیش بۆ ئافرەتى دراوسى خۇى ھىچ دیاری و دەسەنە و كاسە ئا و سى يەك بەكەم نەزانى و بۆى بەرى، با لاسمى مەرى، يا بزنىكىش بى!!). {تاج/۲/۴۰۱، زنجیرە: ۱۷۶، ژمارە: ۱۹۳۶} + {رياض/۱/۱۲۵، زنجیرە: ۱۳، ژمارە: ۱۲۴}.

۴۲۴) باسى ھەرمایشى خواى گەورە: {يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ}. (۲۳۵۲ - ۲۳۵۳).

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ

۵۴۲- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رضى الله عنه) قَالَ أَمَرْنَا بِالصَّدَقَةِ. قَالَ كُنَّا نَحْمِلُ قَالَ: فَتَصَدَّقَ أَبُو عَقِيلٍ بِنِصْفِ صَاعٍ، قَالَ: وَجَاءَ إِنْسَانٌ بِشَيْءٍ أَكْثَرَ مِنْهُ فَقَالَ الْمُتَنَافِقُونَ: إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنْ صَدَقَةِ هَذَا وَمَا فَعَلَ هَذَا الْآخَرُ إِلَّا رِيَاءً فَتَزَلَّتْ (الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ). {الحدیث: ٢٣٥٢ = ٢٣٣٠
 فم. تجرید ١٠٤/٢، رقم: ٦٧٨ = ١٤١٥، ١٤١٦، ٢٢٧٣، ٤٦٦٨، ٤٦٦٩. نسائی.
 زکاة: ٢٥٢٨}:

ئەبو مەسعوودی بەدری (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن)
 فەرمانی پی کردین بە کردنی خێرو صدەهە، هەمان بوو دەچوو بو بازارو کوڵ
 کیشی دەکردو مشتێ دانەوێڵە پەیدا دەکردو دەیکرد بەخێر، فەرمووی: جا ئەبو
 عەقیل لەنیو مەن خۆراک خێری کرد، عەبدورەحمانی کوپی عەوفیش هەشت
 هەزار درەمی هینا، کە دەکاتە هەزار دیناری زیڕ کردی بەخێر. جا ناپاکەکان بە
 تەوسەو گوتیان: ئەمە چییە ئەبو عەقیل کردووێتە بەخێر، خوا پێویستی
 بەشتی وا بێ نموود نییە، عەبدورەحمانیش ئەمە ی بۆ خودا نییە، بەلکوو بۆ ریا
 بازییە. جا بەم بۆنەییەو، بۆ پەرچدانەوی ئەم دوو رووانە خودای گەورە ئەم
 نایەتە ی ناردە خواریو: {الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ
 لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ - ٧٩/٩} واتە: ئەو کەسانە ی کە رەخنەو لەقەم دەگرن لەو
 موسوڵمانە خێرکەرە ساخو راستانە ی، کە ساغ لەبە رهزای خودا، خێرو خێرات
 دەکەن، یا لەو موسوڵمانە کەم دەستانە ی کە بەپێی تەوانای خوێان، لەو ماله
 کەمە ی هەیانە، بەزیادەو خێری لی دەکەن، تەنانەت لەو مالهیش کە بە ئارەقی
 ناوچەوانو بە رەنجی شان، پەیدای دەکەن، بەشی خودای لی دەدەن، ئەو کەسانە ی
 کەبەم دوو دەستە یە لاقرتی و قەشمەری دەکەن و، تیرو توانجیان تی دەگرن و
 دەیانەوی دلیان سارد بکەنەو، ئەوانە بە پیچەوانەو خودا لەخوێان دەرەنجین و
 خودا خوێان دەکا بە گالته جاربو دەیانکا بە پەند، لە روژی دوا روژدا، کە هەموو
 شت بەدەستی خودا خۆیەتی سزایەکی سەختیان بۆ دەپێتەو. {تاج/٤/٢٦٢،
 زنجیرە: ١٠، ژمارە: ٣٩٠٥}.

روونکردنه‌وه:

ئەبو مەسعوود ناوی عوقبەى كورې عاميرە، ئەنصارىيە، خەزرجىيە، بەدرىيە، لەگەل حەفتا كەسەكەدا، لە شەو كەى عەقەبەدا، ئامادەى پەيمانى عەقەبە بوو، لە هەموويان بە تەمەن بچووكتر بوو، ئامادەى جەنگى ئو خوديش بوو، سەدو دوو فەرموودەى لە پيغەمبەرەوه، (دروودى خوداى لەسەر بى) گيړاوتەوه، لە بوخاريدا دە فەرموودەى هەيە، لە موسليمدە شازدەى هەيە، نوڤان پەسەندى هەردوو پيرى بوخارى و پيرى موسليمن، لە كووفە نيشتەجى بوو هەر لەوئيش مردوو.

٤٢٥) كۆكردنه‌وهى خيرو كۆمه‌لى كارى چاكەى تر (٢٣٦٨ - ٢٣٧١)

باب: مَن جَمَعَ الصَّدَقَةَ وَأَعْمَالَ الْبِرِّ

٥٤٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا». قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضى الله عنه): أَنَا. قَالَ: «فَمَنْ تَبَعَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ جَنَازَةً». قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضى الله عنه): أَنَا. قَالَ: «فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مِسْكِينًا». قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضى الله عنه): أَنَا. قَالَ: «فَمَنْ عَادَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَرِيضًا». قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضى الله عنه): أَنَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَا اجْتَمَعَنَ فِي أَمْرِي إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ». {الحديث: ٢٣٧١ = ٢٣٤٩ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رمزای خۆای لەسەر بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (کامتان ئەمڕۆ بەرپۆژوون؟ ئەبوبەكر فەرمووی: من. دەفەرموئ: ئەى كیئان ئەمڕۆ لەگەل تەرما روڤشتووە بۆسەر گۆرستان؟ ئەبوبەكر فەرمووی: من. دەفەرموئ: ئەى كامتان ئەمڕۆ سەردانى نەخۆشى کردوو؟ ئەبوبەكر دەفەرموئ: من. دەفەرموئ: ئەى كامتان ئەمڕۆ نانى ھەژاریكى داو؟ ئەبوبەكر دەفەرموئ: من.

پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (دەى ئەم كارە باشانە لە ھەركەسيكا كۆبينەوه، مسۆگەر كە ئەو كەسە دەچيئە بەھەشت). واتە: ئەى ئەبوبەكر تۆ بەھەشتيت. {تاج/٣/٥٤٤، زنجيرە: ٣، ژمارە: ٣٢٣٩ ج/٤}.

۵۴۳هـ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « مَنْ أَتَقَى زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ نُودِيَ فِي الْجَنَّةِ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ. فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الرِّيَّانِ ». قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصَّدِيقُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا عَلَى أَحَدٍ يُدْعَى مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ مِنْ ضَرُورَةٍ فَهَلْ يُدْعَى أَحَدٌ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ كُلِّهَا؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « نَعَمْ، وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ ». {الحديث: ۲۳۶۸ = ۲۳۶۶ فم. تجرید ۲/۲۶۸، رقم: ۸۷۳ = ۱۸۹۷، ۲۸۴۱، ۳۲۱۶، ۳۶۶۶. ترمذی. مناقب: ۳۶۷۹. نسائی. صیام: ۲۲۳۷، ۲۴۳۸، ۳۱۳۵. تحفة الأشراف: ۱۲۲۷۹} :

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ھەرکەسێ جووتی شت لە رێگەی خودادا ببەخشێ، وەک ئەوێ دوو درەم، یا دوو دینار، یا وەک ئەوێ مەرو بزنی، یا کەواو کراسی، یا ھەنێ شەکرو چای، بۆ رمزای خودا ببەخشێ، کاتی دەچیتە بەھەشت دەرگاوانەکان بانگی دەکەن: ئەو بەندەوێ خودا! ئەو فیسارە کەس! ئەم دەرگایە باشە لەباوەرێ مندا، فەرموو وەرە لێرمووە بچۆرە ژوورموە!.

جا ئەوێ خواوەنی نوێژە لە دەرگای نوێژمەوێ بانگ دەکری، وە ئەوێ خواوەنی خەباتو غەزابی و لەجیھاندا بە غەزاوێ ناوی جوانی دەرکردبێ، لە دەرگای خەباتو غەزاوێ بانگ دەکری، وە ئەوێ خواوەنی رۆژوو بێ لە دەرگای تیراوو پاراووێ بانگ دەکری، وە ئەوێ خیرەومەند بێ لە دەرگای خیرەومەندانەوێ بانگ دەکری، ئێتر ھەروا ھەموو کردەوێیەکی باش دەرگای تاییبەتی خۆی ھەیە).

ئەبوبەکرێ صەدیقی ش (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: قوربان! ئەو پێغەمەری خودا! بە باوک و دایکەوێ بەقوربانت بێ، خۆ قەیدی نییە کە کەسێ لەھەموو دەرگاوانەوێ بانگ بکری؟

خوشه‌ویست (دروودی خودای لسمه بئ) فهرمووی: (به‌ئ کەسی وا هه‌یه له‌هه‌موو ده‌رگا‌کانه‌وه بانگ ده‌کری، وه ئومید ده‌که‌م که تو ئه‌ی نه‌بو به‌کرا! یه‌کێک بیت له‌وکه‌سانه‌!). {ریاض/۳/۹۰۸، زنجیره: ۲۱۷، ژماره: ۱۲۱۶/۲ - ۲۷۱}.

(۴۲۶) هه‌موو چاکه‌یی خیریکه. (۲۳۲۵ - ۲۳۴۳).

باب: کُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ

۵۴۴- عَنْ حُذِيفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): قَالَ: «كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ». {الحديث: ۲۳۲۵ = ۲۳۰۳ فم. أبو داود. أدب: ۴۹۴۷. تحفة الأشراف: ۳۳۱۳}.

حوزه‌یغه (ره‌زای خودای لسمه بئ) له خوشه‌ویسته‌وه (دروودی خودای لسمه بئ) ده‌فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ی یاسا نامه‌ی خودا په‌سه‌ندی بکا به‌خیرو چاکه‌ حسیبه‌). {ریاض/۱/۱۲۹، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۱۳۴/۱۸}.

(۴۲۷) هه‌موو یادیکی خوداو هه‌موو کاریکی باش خیریکه

باب: التَّسْبِيحُ وَالتَّهْلِيلُ وَأَعْمَالُ الْبِرِّ صَدَقَةٌ

۵۴۵- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالُوا لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ. قَالَ: «أَوَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنْ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَأْتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: «أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَزْرٌ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ». {الحديث: ۲۳۲۶ = ۲۳۰۴ فم. أبو داود. أدب: ۵۲۴۳. ابن ماجه. صلاة: ۹۲۷}.

ئه‌بو زهر (ره‌زای خودای لئ بئ) فه‌رمووی: چه‌ن که‌سێ عه‌رزێ خوشه‌ویستیان کرد: ئه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! هه‌رچی پاداشی هه‌ره‌ گه‌وره‌ هه‌یه، هه‌مووی داراو ده‌وله‌مه‌نده‌کان

دهیبهن بۆخویان! پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (چۆن؟) عهرزیان کرد: چونکه ئیمه نوپژ دهکهین، ئەوانیش رێک وەك ئیمه نوپژ دهکهن و وەك ئیمه روژوو دهگرنو، سههرمای ئەوهیش مائی زیادهیان ههیه، خێروخیراتی ئی دهکهن. فهرمووی: چۆن وا دهلێن: لهکاتیكا که خودا ههقی بۆ ئیوهیش کردۆتهوهو رێگهیهکی زۆری بۆتان داناوه، بۆ خێرکردن: ههموو تهسبیحاتی خێریکه، ههموو تهکیراتی خێریکه، ههموو همدو سوپاس کردنی خێریکه، ههموو تهلیلهی خێریکه، فهرمانکردنی بهچاکهیی خێریکه، ههموو نههی کردنی له خراپهیی خێریکه، دروست ببن لهگهڵ ههلاکی خۆتان خێریکه. گوتیان: قوربان! وەك تۆ دهفهرمووی: ئەگەر کهیف لهگهڵ ههلاکی خۆمانا بکهین، ئەوهیش خێرو پاداشی ههیه؟ فهرمووی: باشه بهمن بلێن ئەگەر کهسی لهئیوه له داوینپیسیدا بهکاری بهیئێ ئایا لهکاتی وادا، تاوانی لهسهره یانا؟ کهواته ههر لهسهر ئەم بنیاته ئەگەر له ههلاک بهکاری بهیئێ پاداشی باشی بۆ ههیه). {ریاض/۱۱۲۳، زنجیره: ۵، ۱۳، ژماره: ۱۲۰}.

(۴۲۸) هه موو جومگهیی خیریکی لهسهره. (۲۳۲۵ - ۲۳۴۳).

باب: الصَّدَقَةُ وَوُجُوبُهَا عَلَى السَّلَامِي

۵۶ - عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «إِنَّهُ خُلِقَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي آدَمَ عَلَى سِتِّينَ وَثَلَاثِمِائَةِ مَفْصِلٍ فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ وَحَمِدَ اللَّهَ وَهَلَّلَ اللَّهَ وَسَبَّحَ اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ وَعَزَلَ حَجْرًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ شَوْكَةً أَوْ عَظْمًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ وَأَمَرَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَى عَنْ مُنْكَرٍ عَدَدَ تِلْكَ السِّتِّينَ وَالثَّلَاثِمِائَةِ السَّلَامِي فَإِنَّهُ يَمْشِي يَوْمَئِذٍ وَقَدْ رَحَّحَ نَفْسَهُ عَنِ النَّارِ». قَالَ: أَبُو تَوْبَةَ وَرُبَّمَا قَالَ: «يُمْسِي».

{الحدیث: ۲۳۲۷ = ۲۳۰۵ فم:}

عائیشه (همزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (ههموو ئادهمیزادی لهنهوهی ئادهم، لهسهر سێ سهههه شههست جمگه دروست کراوه، جا ههرکهسێ ههر روژی بهقههه ژمارهه ئهه سێ سهههه شههست جمگهیه خێرو چاکه

بىكا، ئىتر ئەو رۆژە ئەو كەسە خۇى دوور خستۇتەوۈ لە دۆزەخ، ئەللاھونەكبەرى
 چاكەيەكە، ئەلەمدو لىلايەك چاكەيەكە (لا إله إلا الله) يەك چاكەيەكە (سبحان
 الله) يەك چاكەيەكە (أستغفر الله) يەك چاكەيەكە، وە بەردى، يا دركى، يا ئىسكى
 دوور بخەيتەوۈ لەسەرە رىگەى خەلك چاكەيەكە، يا فەرمان بكەى بە چاكەيى
 خىرىكە، يا نەھى بكەى لە خراپەيى چاكەيەكە). {رياض/۱/۱۲۴، زنجيرە: ۱۳، ژمارە:
 ۱۲۲، ۱۱۸ + تاج/۱/۴۷۲، زنجيرە: ۱۷۹، ژمارە: ۹۵۷، ۹۵۸}.

۴۲۹) خىر بابجىتە دەستى كەسى ناشايستەشەوۈ ھەرگىرايە. (۲۳۵۹).

باب: فِي قُبُولِ الصَّدَقَةِ تَقَعُ فِي غَيْرِ أَهْلِهَا

۵۴۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «
 قَالَ رَجُلٌ لَأَتَصَدَّقَنَّ اللَّيْلَةَ بِصَدَقَةٍ فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ زَانِيَةٍ فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ
 تُصَدِّقُ اللَّيْلَةَ عَلَى زَانِيَةٍ. قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى زَانِيَةٍ لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ. فَخَرَجَ
 بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ غَنِيِّ فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ تُصَدِّقُ عَلَى غَنِيِّ. قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ
 الْحَمْدُ عَلَى غَنِيِّ لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ. فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِ سَارِقٍ فَأَصْبَحُوا
 يَتَحَدَّثُونَ تُصَدِّقُ عَلَى سَارِقٍ. فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى زَانِيَةٍ وَعَلَى غَنِيِّ وَعَلَى سَارِقٍ.
 فَأَتَى فَقِيلَ لَهُ أَمَّا صَدَقَتُكَ فَقَدْ قُبِلَتْ أَمَّا الزَّانِيَةُ فَلَعَلَّهَا تَسْتَعِفُّ بِهَا عَنْ زَنَاهَا وَلَعَلَّ
 الْغَنِيَّ يَعْتَبِرُ فَيَنْفِقُ مِمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ وَلَعَلَّ السَّارِقَ يَسْتَعِفُّ بِهَا عَنْ سَرِقَتِهِ». {الحديث:
 ۲۳۵۹ = ۲۳۳۷ فم. تجريد/۲/۱۰۶، رقم: ۶۸۲ = ۱۴۲۱}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرەمووى: خۇشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرەمووى:
 (پياوى دەبى لەنەوۈ ئيسرائىل، دەلى: بەخودا دەبى ئەمشەو خىرى بىكەم شەو
 خىرەكەى دەباو دەينىتە ناو دەستى ژنىكى داوينپيسەو، بۇ بەيانى خەلك دەلىن:
 زۆر سەيرە ئىمشەو خىر بە ژنىكى داوينپيس كراو، خىرەكەى دەلى: خودايە!
 سوپاس بۇ تۆ لەسەر ئەم خىرە بەم ژنە داوينپيسە، ئەمە لەسەر خواستى تۆ بوو،
 خواستى تۆيش پەرە لەدانايى، دەبى خىرى تر بىكەم، خىرەكەى دەباو، دەينىتە ناو

دەستى دەۋلەت مەندىكەۋە، دىسان بۇ بەيىنى خەلگەكە دەلىن: ئاي چەندە سەيرە، خېر بە كابرايەكى دەۋلەت مەند كراۋە، پياۋەكەش دەلى: خودايە! سوپاس بۇ تۆ لەسەر ئەم خېرەش بەم پياۋە دەۋلەت مەندە، دەبى خېرىكى تر بىكەم، جا خېرەكەى دەباۋ، دەينىتە ناۋ دەستى دزىكەۋە، دىسانەۋە بۇ بەيىنى، خەلگەكە گوتيان: ئاي چەندە سەيرە! خېر بەدز كراۋە!

پياۋەكەش دەلى: خودايە! سوپاس بۇ تۆ لەسەر خېر بەژنى داۋىنپىس و بە پياۋى دەۋلەت مەندو بەدز. خېرگەرەكە شەۋ لەخەۋدا خەۋى بىنى، لەخەۋدا پىيان گوت: موژدەت لى بى، ھەرسى خېرەكەت گىرابوون، سا بەلگوۋ ئەۋ ژنە خراپەكارە، بەھۋى خېرەكەى تۆۋە دەست لەۋ ئىشە خراپە ھەلگىرى، سا بەشكوۋ دەۋلەت مەندەكەش پەندو ئامۇژگارى ۋەربگىرى ۋ شەرم لەخۋى بكاۋ، لەۋ مال ۋ سامانەى كە خودا پىي داۋە، دەست بكا بە بەخشىن ۋ خېرگەردن، سا بەلگوۋ ئەۋ دزەش بەھۋى خېرەكەى تۆۋە، دەست لەدزى ھەلگىرى). {تاج/۵/۴۰۰، زىجىرە: ۱۹، ژمارە: ۵۲۲۴ ج/۴}.

روونكر دنەۋە:

ئەم بەھرانە لەم فەر موۋدەيە ۋەردەگىرىن:

۱- نيازى پاك كاريگەرى خۋى دەبىن، خېرگەر ئەگەر نيازى پاك بى خېرەكەى دەگاتە جىگەى خۋى ۋ قەبوۋلە.

۲- ئەمە بۇ خېرى سوننەت وايە، لە زەكاتا، ئەگەر دەرگەۋت زەكات ۋەرگەرەكە شايستە نييە، دەبى زەكاتەكە دووبارە بداتەۋە.

۳ گىرپانەۋەى پىغەمبەر (دروۋى خوداى لەسەر بى) بۇ ئەم داستانە، بەلگەى راستى ۋ دروستىيەتى ۋ بەلگەى ئەۋەيە كە ئەۋانەى لە خەۋنەكەدا موژدەيان داۋە بەخېرگەرەكە فرىشتەى خودا بوون كە ئەم جۆرە بەلگەيە لە زانستى فەر موۋدە ۋ ئوۋولا پىي دەگوتىر تەقىرى قەۋلى.

۴ به شیوهی گشتی خیری سوننهت، نه وهك صهدهقهی فهرز، وهك زهكاتو نهزر، بههه موو كهسی دهشی، به خزم به بیگانه، به موسولمان، به ناموسولمان، به مروف، به ئازهلئ تر، به باشو به خراب، به مهرجئ نه بی به هوئی یاریدان لهسهر گوناھو تاوان. پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بی) لهم بارهیه وه دهفه رموی: (ئه وهی ته رای زانی تیادا بی، خیری پی دهشی).

۴۳۰. وینهی به خشنده و رهزلی چرووك. (۲۳۵۶ - ۲۳۵۸).

باب: فِي الْمُتَصَدِّقِ وَالْبَخِيلِ

۵۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَثَلُ الْبَخِيلِ وَالْمُتَصَدِّقِ مَثَلُ رَجُلَيْنِ عَلَيْهِمَا جُنَّانٌ مِنْ حَدِيدٍ إِذَا هُمَّ الْمُتَصَدِّقُ بِصَدَقَةٍ اتَّسَعَتْ عَلَيْهِ حَتَّى تُعْفَى أَثَرُهُ وَإِذَا هُمَّ الْبَخِيلُ بِصَدَقَةٍ تَقَلَّصَتْ عَلَيْهِ وَانْضَمَّتْ يَدَاهُ إِلَى تَرَاقِيهِ وَانْقَبَضَتْ كُلُّ حَلَقَةٍ إِلَى صَاحِبَتِهَا». قَالَ: فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «فَيَجْهَدُ أَنْ يُوسَّعَهَا فَلَا يَسْتَطِيعُ». {الحديث: ۲۳۵۸ = ۲۳۳۶ فم. تجرید ۱۱۳/۲، رقم: ۶۹۲ = ۱۴۴۳، ۱۴۴۴، ۲۹۱۷، ۵۲۹۹، ۵۷۹۷. نسائی. زكاة: ۲۵۴۷. تحفة الأشراف: ۱۳۹۱۱}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای بی) فهرموی: پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرموی: (پیاوی رهزلی و پیاوی به خشنده (سهخی) مانندی دوو پیاو وان، كه یهکی سهرو زریه ئاسنینی تهسکیان له بهردابی، له ئاستی مهکیانه وه بی، ههتا ددانهی سینگیان كه پی دهگوترئ چۆلهمه (قوولایی خوار قورگ). جا جار له گهل جار، به خشنده كه كهشتی ده به خشی، زریه كهی بهره بهره كشی دئ و گه وه ره فهرح ده بی، تاوای لی دئ له بهر پی ده خشی، وهك چۆن جلی شوپ شوین پی کوپرده كاته وه، به خشنده بیس ئاوا گوناھو تاوانی خاوه نه كهی دهسپرته وه. به لام پیاوی رهزلی و چرووك ههركاتی وستی خیری بكا، یا شتی به خشی، ئه لقهی زریه كهی دپته وه یهك و زیاتر قولفه كانی تهسك ده بنه وه، ههتا بهره بهره ههردوو دهستی توند شهتهك دهرین به بهرینی وه!).

فهرمووی: له پیغه مبهرم بیست دهیغه رموو: (جا ره زیله که هر ههول و تهقه لا دمدات که کشی بیتی و فهرحی بکا به لام ناتوانی). {تاج/۵/۴۰۱، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۵۲۲۵ چ/۴ + ریاض/۲/۱۱۵، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۵۶۰/۱۷}.

۴۳۱) باسی به خشنده و گیری دهستقووچاو

باب: فِي الْمُنْفِقِ وَالْمُمْسِكِ

۵۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا. وَيَقُولُ الْآخَرُ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلْفًا ». {الحديث: ۲۳۳۳ = ۲۳۱۱ فم. تجرید/۲/۱۱۳، رقم: ۶۹۱ = ۱۴۴۲}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی یی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سمر یی) ده فهرمووی: (هه موو روژی سهر له به یانی که بهنده کان روژیان لی ده بیته وه، دوو فریشته دینه خواره وه، یه کیکیان ده فهرمووی: خودایه! ئه وهی به خشنده یه، تویش پیی ببه خشه و، تو له ی به زیاده وه بو بکهره وه، ئه وهی تریشیان ده فهرمووی: خودایه! ئه وهی چرووک و گیرو خیرنه کهره، تو ش له وهی بگهره وه ئایه و مایه ی بفه وتینه). {ریاض/۱/۲۴۷، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۲۹۵} + {تاج/۲، زنجیره: ۱، ژماره: ۱۱۷۷}.

روونکردنه وه:

نه وهی (پرگۆری پرۆزی له نووری خودایی) ده فهرمووی: زانا کان ده فهرموون: مه به ست له م به خشینه هه موو شتی که که سهرف بکری بو په رستش و خوا په رستی، وهک زه کات و خه رجی هه ج و سه فه ری سیله ی ره حم و پیا وه تی و مه سهرفی خیزان و دیوه خان و خپرو خیرات و شتی تری له م بابه ته، مه به ست له گیری و ده ست نو و قاویش، خو گرییه له م جو ره کاره باشانه، با کابرا روژی هه زار لیره ی زیریش له کاری خراپا داغان بکا، خوا په نامان بدا.

۴۳۲) کلیل به دهدهستی دهستپاک کاتی خیردهکا لهو مالهی کهوا له ژیر دهستی دا،
نهویش وهك خاوه نه کهی خیری دهکات. (۳۳۶۰ - ۳۳۶۷).

باب: الخازنُ الأمينُ أحدُ المتصدقین

۵۵۰- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « إِنَّ الْخَازِنَ الْمُسْلِمَ الْأَمِينَ الَّذِي يُنْفِذُ - وَرُبَّمَا قَالَ يُعْطَى - مَا أُمِرَ بِهِ فَيُعْطِيهِ كَامِلًا مُوفِّرًا طَيِّبَةً بِهِ نَفْسُهُ فَيَدْفَعُهُ إِلَى الَّذِي أُمِرَ لَهُ بِهِ - أَحَدُ الْمُتَصَدِّقِينَ ». {الحديث: ۲۳۶۰ = ۲۳۳۸ فم.
تجرید/۲، رقم: ۶۹۰ = ۱۴۳۸ فتح}:

له نه بوو مووسای نه شعهرییه وه (رهزای خودای ئی بن) له پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ره بن)
دهفه رموی: (کلیل به دهدهستی موسولمانی دهستپاک، کاتی نهو فهرمانهی که خاوه ن
مال پی دهکا، سه بارمت به کردنی خیری، نه گهر به ته واوی و به تیرو ته سه لی، وهك
پی گوتراوه، نهو فهرمانه نه نجام بداو، بیدا بهو که سه ی که پی و تراوه، وه
پیخوشحال بن به نه نجامدانی، نهو خیر که رهکان ده بن به دوو، که نهو یه کیکیانه و
خاوه ن شته به خشراوه کهیش نهوی تریانه). {بروانه: تجرید. ژماره: ۶۸۴}.

۴۳۳) به خشین به بی دهست ترسان. (۲۳۷۲ - ۲۳۷۵)

باب: أَنْفَقِي وَلَا تُحْصِي وَلَا تُوعِي

۵۵۱- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهَا جَاءَتْ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ لَيْسَ لِي شَيْءٌ إِلَّا مَا أَدْخَلَ عَلَيَّ الزُّبَيْرُ فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ أَنْ أَرْضَحَ مِمَّا يَدْخُلُ عَلَيَّ فَقَالَ: « أَرْضَخِي مَا اسْتَطَعْتَ وَلَا تُوعِي فَيُوعِيَ اللَّهُ عَلَيْكَ ». {الحديث: ۲۳۷۵ = ۲۳۵۳ فم. تجرید/۲/۱۱۲. رقم: ۶۸۸ = ۱۴۳۴ فتح}:

نه سماء (رهزای خودای ئی بن) چوو خزمه تی پیغه مبه ره (دروودی خودای له سه ره بن) عه رزی کرد:
نه ی پیغه مه ری خودا! هه رچی زوبهیری میردم بوم نه هیئی نیمه و مال مالی نه وه،
جا ئایا گونا هم ناگات نه گهر لهو مالهی که زوبهیر ده هیئی بوم خیر و شتی وای ئی
بکه م؟ فهرمووی: (به پی توانای خو ت خیری ئی بکه و لیی به خشه، به شیوه ی
گشتی بیکه به ده ستوور: به بی هویه کی رهوا، پارو پوول و مال که له که مه که و

دهست نه ترسی له خیردان به شایسته گان و دهست مه گره روه، با خودایش له توی نه گریتموه. {ریاض/۲/۱۱۴، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۵۵۹ + تاج/۵/۴۰۲، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۵۲۲۷}.

۴۴) ژن له مالی میردی خیریکا، خیری هه ردوولا دهکا. (۲۳۶۰ - ۲۳۶۷).

باب: إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا

۵۵۲- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ طَعَامِ بَيْتِهَا غَيْرَ مُفْسِدَةٍ كَانَ لَهَا أَجْرُهَا بِمَا أَنْفَقَتْ وَلِزَوْجِهَا أَجْرُهُ بِمَا كَسَبَ وَلِلْخَازِنِ مِثْلُ ذَلِكَ لَا يَنْقُصُ بَعْضُهُمْ أَجْرَ بَعْضٍ شَيْئًا». {الحديث: ۲۳۶۱ = ۲۳۳۹ فم. تجرید/۲/۱۰۸ رقم: ۶۸۴ = ۱۴۲۵، ۱۴۳۷، ۱۴۳۹، ۱۴۴۰، ۱۴۴۱، ۲۰۶۵ فتح. أبو داود. زكاة: ۱۶۸۵. ترمذی. زكاة: ۶۷۲. ابن ماجه. تجارات: ۲۲۹۴. تحفة الأشراف: ۱۷۶۰۸}:

عائیشه (رهزای خودای لی بین) له پیغه مبه روه (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (کاتی ژن به بی دهستبلای) له خوراک مالیه وهی بهه خشی، نه وه پاداشتی باشی بو ههیه له سهر نه وه به خشینه، چونکه نه وه هوئی نه وهیه، هه روه ها میرده کهشی پاداشتی باشی بو ههیه، چونکه نه وه پیدای کردووه، کلیلدارو کلیل به دهستیش هه روه ها، کهشیشان له پاداشتی کهسیان کهم ناکه نه وه، واته: نابن به موزاحیمی یه کهتری. {تاج/۲/۶۴، زنجیره: ۲۳، ژماره: ۱۲۸۶}.

۴۵) کوپله له مالی خاوه نی خیر دهکا و خیری هه ردوکیان دهکا

باب: مَا أَنْفَقَ الْعَبْدُ مِنْ مَالِ مَوْلَاهُ

۵۵۳- عَنْ عُمَيْرٍ مَوْلَى أَبِي اللَّحْمِ (رضی الله عنهما) قَالَ: أَمَرَنِي مَوْلَايَ أَنْ أَقْدَدَ لِحْمًا فَجَاءَنِي مِسْكِينٌ فَأَطْعَمْتُهُ مِنْهُ فَعَلِمَ بِذَلِكَ مَوْلَايَ فَضَرَبَنِي فَاتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَدَعَا. فَقَالَ: «لَمْ ضَرَبْتَهُ». فَقَالَ: يُعْطَى طَعَامِي بِغَيْرِ أَنْ أَمُرَهُ. فَقَالَ: «الْأَجْرُ بَيْنَكُمَا». {الحديث: ۲۳۶۶ = ۲۳۴۴ فم. نسائی. زكاة: ۲۵۳۶}:

عومەير (كە بەندەى ئابى لەحم بوو) (رمزى خودايان ئى بىن) فەرمووى: رۇژى ئاغام پىي گۆتم گۆشت توى بكەم، لەو كاتەدا، ھەزارى ھات، منىش لە گۆشتەكە بەشىمدا، كە ئاغام بەمەى زانى لىي دام، منىش ئەو ھەم عەرزى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) كرد، ھەزرىت (دروودى خودای لەسەر بىن) بانگى كردو پىي فەرموو: (بۆچى لىت داوھ؟) گوتى: بەبى پرسى من، خۆراكى من دەدا بەخەلك! فەرمووى (دروودى خودای لەسەر بىن): (پاداشەكەى بۆ ھەردوكتانە). {تاج/٥/٤٠٢، زنجیرە: ١٩، ژمارە: ٥٢٢٦}.

روونکردنەوھ:

ئابى لەحم ھاوھەلىكى ناودارە، ناوى عەبدوللای كورى عەبدولەلىكە پیاویكى خانەدانى شاعیر بوو، ئامادەى غەزای حونەین بوو ھەم لەو غەزایەشا شەھید بوو، بۆیە پىي دەگوتى ئابى لەحم (واتە: گۆشت نەخۆر) چونكە گۆشتى نەدەخوارد، بەسەردەمى نەفايدا گەیشتووھ.

٥٥٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَا تَصُمُ الْمَرْأَةُ وَبَعْلُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَلَا تَأْذُنُ فِي بَيْتِهِ وَهُوَ شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَمَا أَنْفَقَتْ مِنْ كَسْبِهِ مِنْ غَيْرِ أَمْرِهِ فَإِنَّ نِصْفَ أَجْرِهِ لَهُ»». {الحديث: ٢٣٦٧ = ٢٣٤٥ فم. بخارى. نفقات: ٥٣٦٠، ٢٠٦٦، ٥١٩٢، ٥١٩٥}:

ئەبو ھورەیرە لە خۆشەویستەوھ دەفەرموئ (دروودى خودای لەسەر بىن): (ئابى ژن رۇژووى سوننەت بگري ئەگەر مێردەكەى لە مائەوھ بوو، مەگەر بەرەزای مێردەكەى، ھەر وھەا نابى كە ژن رێگەى كەس بدا كە ھاموشوى بكاو بچى بۆ مالى مەگەر بەرەزای مێردەكەى، ھەركاتى كیش ژن بەبى وەرگرتنى فەرمانى روون و ئاشكرا لە مێردەكەى، لە مالى مێردەكەى شتى ببەخشى، یا خەرج بكا بۆ كارى خیر، خیری ئەو بەخشینە نیوھەییانە). {تاج/٢/٥٢١، زنجیرە: ٤٦، ژمارە: ٢١٥١ + ریاض/١، زنجیرە: ٢٥، ژمارە: ٢٨٢ + تجرید/٥/٤٣، ژمارە: ١٧٧٤}.

٤٣٦) خویاراستن له هه‌لپه‌ی زۆر بۆ مال و ئارامگرتن و ساچان به به‌شی خوا.

(٢٤٢١ - ٢٤٢٤). باب: التَّعَفُّفُ وَالصَّبْرُ

٥٥٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ: أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ، حَتَّى إِذَا نَفِدَ مَا عِنْدَهُ، قَالَ: «مَا يَكُنْ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدَّخِرَهُ عَنْكُمْ، وَمَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفِّهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَصْبِرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ، وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ مِنْ عَطَاءٍ خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ». {الحديث: ٢٤٢١ = ٢٣٩٩ فم. تجريد ١٣١/٢، رقم: ٧٠٧ = ١٤٦٩، ١٤٧٠. أبو داود. زكاة: ١٦٤٤. ترمذی. بروصلة: ٢٠٢٤. نسائی. زكاة: ٢٥٨٧. تحفة: ٤١٥٢}:

ئه‌بو سه‌عی‌دی خو‌دری (ره‌زای خو‌دای لێ بێ) فه‌رمووی: چه‌ند که‌سی له یاری‌ده‌ده‌ران (ئه‌نصار) چه‌ند جارێ دا‌وای به‌شیان له پێغه‌مبه‌ر (درو‌ودی خو‌دای له‌سه‌ر بێ) کرد، ئه‌ویش هه‌موو جارێ به‌شی ده‌دان، تا ئه‌و ما‌له‌ی که له‌لای بوو هه‌مووی ته‌واو بوو، جا فه‌رمووی (درو‌ودی خو‌دای له‌سه‌ر بێ): (ئه‌و مال و خێرو بێره‌ی که له‌لای من بێ، له ئێ‌وه‌ی نا‌شارمه‌وه، وه‌من ئه‌وه‌ی له ده‌ستم بێ، له‌ئێ‌وه درێ‌غی نا‌که‌م، وه هه‌رکه‌سی‌کیش خۆ‌ی به‌دو‌ور بگرێ له روو زه‌رد یی سو‌ال و سو‌ال‌کردن، خو‌دا له‌هه‌ردوو جیه‌نا، روو سو‌ورو سه‌ره‌به‌رزێ ده‌کا، وه هه‌رکه‌سی‌کیش چا‌وی تێ‌ربێ و خۆ‌ی بێ نیاز بگرێ و چا‌وی له‌ده‌ستی ئه‌م و ئه‌و نه‌بێ، خو‌دا ده‌وله‌مه‌ند و بێ نیازێ ده‌کا، وه هه‌رکه‌سی‌کیش دان به‌خۆ‌یا بگرێ و سه‌بو‌وری خۆ‌ی بدا، دل‌نیا‌بێ که خو‌دایش سه‌بر و ئا‌رامی پێ ده‌به‌خشی، وه‌باش‌ترین و گه‌وره‌ترین خه‌لاتێ که به‌که‌سی بدری، یا درابێ، خه‌لات و ناز و به‌هره‌ی سه‌بر و ئا‌رام‌گرتنه‌). {تاج/٥٢/٢، زنجیره: ٢٠، ژماره: ١٢٦٠} + {ریاض/١، زنجیره: ٣، ژماره: ٢٦}.

روون‌کردنه‌وه‌ی ژماره/ ٥٥٤ و ٥٥٥:

١- که‌سو کاری خۆ‌یی و مه‌حه‌رم، به‌شی‌وه‌ی گشتی و به‌پێ‌ی عورفو با‌وی جوانی ناو کۆمه‌ل، دروسته‌ هاموشۆ‌ی ما‌لی یه‌ک‌تری بکه‌ن و رێ‌گه‌ پێ‌دانی گشتی می‌رد له‌م لایه‌نه‌وه به‌سه، رو‌ژوو‌ی سو‌ننه‌تی ژن، می‌رده‌که‌شی ره‌زای له‌سه‌ر نه‌بێ،

حەرام نییه، بەلام کەراوەتی هەیه، بەمەرجی مێرد لەسەر هەق بێ، دەنا کەراوەتیشی نییه و بەلکوو سوننەتە.

۲ - ژن و نۆکەر و منال و کلێل بەدەست، ئەگەر خاوەن شت رێگەی پێدان، یا وایان دەزانی کە رەزای لەسەرە، ئەوا دەبن بە خاوەن بەش لە خێراو مافی ئەوەیان هەیه کە پێشوازی لە میوان و کەسی وا بکەن.

(۴۳۷) باسی گۆزەران و سەرۆبەر و ساچان بە بەشی خودا

باب: فِي الْكَفَافِ وَالْقَنَاعَةِ

۵۵۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضي الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ وَرَزَقَ كَفَافًا، وَقَنَعَهُ اللَّهُ بِمَا آتَاهُ ». {الحديث: ۲۴۲۳ = ۲۴۰۱ فم. ترمذی. زهد: ۲۳۴۸. ابن ماجه. زهد: ۴۱۳۸: تحفة الأشراف: ۸۸۴۸} :

عەبدوللای کورێ عەمری کورێ عاص (رەزای خودا لەخۆی و یاکێ) لە خۆشەویستەوه (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (بەراستی سەرفرازو رزگار ئەو کەسەیه کە موسوڵمان بێ و رزق و روژی سەرۆبەر بەپێی حال بێ و بە بەشی خودا رازی بێ). {تاج: ۵۲/۲، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۱۳۶۱} + {ریاض: ۲، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۵۲۳}.

(۴۳۸) پارێز لە سوال. (۲۳۸۶ - ۲۴۰۰)

باب: التَّعَفُّفُ عَنِ الْمَسْأَلَةِ

۵۵۷- عَنْ مُعَاوِيَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا تُلْحِقُوا فِي الْمَسْأَلَةِ، فَوَاللَّهِ لَا يَسْأَلُنِي أَحَدٌ مِنْكُمْ شَيْئًا فَتُخْرِجَ لَهُ مَسْأَلَتُهُ مِنِّي شَيْئًا وَأَنَا لَهُ كَارَةٌ فَيُبَارَكَ لَهُ فِيمَا أُعْطِيَتْهُ ». {الحديث: ۲۳۸۷ = ۲۳۶۵ فم. نسائي. زكاة: ۲۵۹۲. تحفة الأشراف: ۱۱۴۴۶} :

موعاوییهی کورێ ئەبو سوفیان (رەزای خودایان لێ بێ) لە پێغەمبەرەوه (دروودی خودای لەسەر بێ)

دەفەرموێ: (لە سوالکردن و داواکردندا وړک مەگرن و خوازەلۆک مەبن، سا

بەخودايە، كەناوی ئەللايە، ھەركەسى بە زۆرى سوال و خوازەلۆكى، شتى لەمن بستی، كە خۆم پیم خوش نەبێ و بە حوسن و رەزای خۆم نەبێ، ئەستەمە كە پیت و فەرى تى بكەوى بۆى). {رياض/٢/٩٩، زنجیرە: ٥٧، ژمارە: ٥٢٨}.

٤٣٩) ناباشى و ناپەسەندى سوال و سوالكارى بۆ خەلك

باب: كراهية المسألة للناس

٥٥٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضى الله عنهما) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « لَا تَزَالُ الْمَسْأَلَةُ بِأَحَدِكُمْ، حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مُزْعَةٌ لَحْمٍ ». {الحديث: ٢٣٩٣ = ٢٣٧١ ف.م. تجريد/٢، رقم: ٧١١ = ١٤٧٤، ١٤٧٥، ٤٧١٨}:

عەبدوللای كوری عومەر (رەزای خودایان ئى بى) فەرمووی: حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بى) دەفەرەموو: (پیاوی واتان ھەيە، ئەى موسوڵمانینە! ھەر خەریكى دەرووزە و سوالکردنە، ھەتا لە روژی ژینەویدا، كەدێ بۆ دیوانى خۆی گەورە بۆ لیپرسینەو ھەك پرزۆلە گوشت بەروویەو نامینى، لەو دەشتى مەحشەرەدا خودا مۆرى سوالكەرى دەنى بە روویەو، دەموچاوی ھەك پارچە نیسقانى روتى بى گوشتە). {رياض/٢/١٠٠، زنجیرە: ٥٧، ژمارە: ٥٣٠}.

٥٥٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: « لَأَنْ يَغْدُرَ أَحَدُكُمْ فَيَحْطَبَ عَلَى ظَهْرِهِ فَيَتَصَدَّقَ بِهِ، وَيَسْتَغْنِيَ بِهِ مِنَ النَّاسِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ رَجُلًا أَعْطَاهُ أَوْ مَنَعَهُ ذَلِكَ، فَإِنَّ الْيَدَ الْعُلْيَا أَفْضَلُ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ ». {الحديث: ٢٣٩٧ = ٢٣٧٥ ف.م. تجريد/٢/١٣٢، رقم: ٧٠٨ = ١٤٧٠، ١٤٨٠، ٢٠٧٤، ٢٣٧٤، ترمذی. زكاة: ٦٨٠ تحفة الأشراف: ١٤٢٩٣}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لەسەر بى) فەرمووی: بیستم لە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) دەیفەرەموو: (سویندم بەو كەسە كە گیانی منى بەدەسە، كەسى لە ئیوێ گوریسی ھەلبگرێ و بە كۆل كۆلەدار بەینى و بیفرۆشێ و خێرو خیراتی ئى بكاو خۆی پى رزگار بكا لەچاو بەرەوژیری ئەم و ئەو، ئەوێ گە ئى باشترە لەو كەبچێ دەست لە

مهردوم پان بکاتهوه، ئیتړ ئهو خه لکه بهشی بدهن یا بهشی نه دهن، هه رئیسکردنه که باشتره له سوالکردنه که. دیاره که دهستی سهروو که دهستی خیرکه ره له دهستی ژيروو که دهستی دهر ووزه که ره گه لی باشتره، له خیزانی خوشته وه، که بزئوییان له سهر تویه، دهست بکه به خیرکردن!}. {تاج: ٥٣/٢، زنجیره: ٢٠، ژماره: ١٢٦٢}.

(٤٤٠) دهستی سهروو باشتره له دهستی ژيروو. (٢٣٨٢ - ٢٣٨٥).

باب: الید العلّیا خیر من الید السفلی

٥٦٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَهُوَ يَذْكُرُ الصَّدَقَةَ وَالتَّعَفُّفَ عَنِ الْمَسْأَلَةِ: «الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَالْيَدُ الْعُلْيَا الْمُتَّقَةُ وَالسُّفْلَى السَّائِلَةُ». {الحديث: ٢٣٨٢ = ٢٣٦٠ فم. تجرید: ١١/٢، رقم: ٦٨٦ = ١٤٢٩ فتح. أبو داود. زکاة: ١٦٤٨. نسائی. زکاة: ٢٥٣٢. تحفة الأشراف: ٨٣٣٧}:

عه بدوللای کوری عومهر (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بن)

له وتاردا له سهر دوانگه، باسی خیرکردن و خو پاراستن له دهر ووزه و گه دایی فهرموو، له م لایه نه وه فهرمووی: (دهستی سهروه له دهستی ژیره وه باشتره، دهستی سهروه ئهو دهسته یه که شت دهبه خشی، دهستی ژیره ودهش ئهو دهسته یه که گه دایی دهکا).

٥٦١- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رضی الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ هَذَا الْمَالَ خُضْرَةٌ حُلُوةٌ، فَمَنْ أَخَذَهُ بِطَيْبِ نَفْسٍ بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَخَذَهُ بِإِشْرَافٍ نَفْسٍ لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، وَكَانَ كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، وَالْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى». {الحديث: ٢٣٨٤ = ٢٣٦٢ فم. تجرید: ١٣٢/٢، رقم: ٧٠٩ = ١٤٧٢، ٢٧٥٠، ٣١٤٣، ٦٤٤١. ترمذی. صفة القيامة: ٢٤٦٣. نسائی. زکاة: ٢٥٣٠. تحفة الأشراف: ٣٤٢٦}:

حه کیمی کوری حیزام (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: جاری داوای بهشم له پیغه مبهه

کرد (دروودی خودای له سهر بن) ئه ویش بهشی پیمدا، دیسان داوام لی کرده وه، دیسانه وه بهشی

دامەۋە، ھەم دىسان داۋام ئۆزىگە ھەمدىس بەشى دامەۋە، ئەمە بوو بەس جارى، لەپاشا فەرموۋى: (ئەي ھەكىم! راستە كە مال مېۋەيەكى سەۋزە شېرىن و خۇشە بەلام بزانە ئەۋەى بە بەرچاۋ تېرى بەدلتېرى ۋەرى بگرى، خودا پىتو فەرى بۆ تېدەخاۋ، ئەو مالە خېر دەتەۋە بۆى، ۋەلى ئەۋەى كە بەخاۋەلۆكى و چاۋ چنۆكى ھەلپە ھەلپى بۆ دەكاۋ قىروم مەرخى ئۆ خۇش دەكاۋ چاۋى تى دەپرى ھەتا دەيسىنى، بە شېۋەيەكى ۋا، لەۋەدۋايش خاۋەنەكەى چاۋى لەدۋايشەتى، ئەۋە ئەو مالە پىتو فەرى بەخەۋادا دەچى! ئىتر ئەو كەسە كە ئەۋە خالىيەتى ۋەك ژەمەنبوردەى ئۆ دى، ھەردەخاۋ ھەرتېر نابى!

دىارە دەستى سەروو كە دەستى خېركەرە، يا ئەۋ دەستەيە كە بېز لە دەروۋزەۋ گەدایى دەكاتەۋە، ديارە كە دەستى سەروو لە دەستى ژېروو كە دەستى دەروۋزەكەرە، گەلى باشتە).

گېرپانەۋەى بوخارى ئەمەى پترە: ھەكىم (رەزاي خوداي ئۆ بى) فەرموۋى: كە ئەمەم لە خۇشەۋىست (دروۋدى خوداي لەسەر بى) ژنەۋت گوتەم: ئەي رابەرى خودا! بەۋ كەسە كەتۆى كىرۋەۋە بە پېغەمبەرى راستو دروستو رەۋانەى كىرۋەۋى لەگەل ئەۋ ئايىنە راستو دروستەدا، ئىتر لەپاش تۆ تا لەجېهان دەردەچم شت لەكەس ۋەرنەگرم.

لەپاش مەرگى ھەزرىت (دروۋدى خوداي لەسەر بى) ئەۋبەكرو عومەر (رەزاي خودا لە ھەرسىكىان بى) لەكاتى جېنشېنى (خەلافەت)ى خۇياندا، بەشى ھەكىميان لە دەسكەۋتى جەنگى (فەى) دەدا، بەلام ھەكىم ھەتا مەرد بىزگورپكى لەكەس ۋەرنەگرتو بەلئىنەكەى خۆى كەدای بە پېغەمبەر، بىردە سەر، عومەرىش لەكاتى خۇيدا شاھەتى ئۆ گرتو فەرموۋى: ئەي گەلى موسولمانىنە! ئېۋە بەشاھەت بىن، ئەۋەتا مەن بە بەرچاۋى ئېۋەۋە، لەم دەسكەۋتە بەشى خۇيى دەدەمى، ۋەك ئەۋ بىشكەى كە خودا بۆى دانائە، بەلام ھەكىم خۆى ۋەرى ناگرى!). {رياض/۲/۹۵، زنجىرە: ۵۷، ژمارە: ۵۲۴ + تاج/۲، لاپەرە: ۵۳، زنجىرە: ۲۰، ژمارە: ۱۲۶۳}.

(٤٤١) ههژاری دلتیری داوانه کهر. (٢٣٨٦ - ٢٤٠٠)

باب: المسكين الذي لا يجد غنى ولا يسأل الناس

٥٦٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَيْسَ الْمِسْكِينُ بِهَذَا الطَّوْفِ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ، فَتَرْدُّهُ اللَّقْمَةُ وَاللُّقْمَتَانِ، وَالتَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ»، قَالُوا: فَمَا الْمِسْكِينُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ، وَلَا يُفْطِنُ لَهُ فَيُتَصَدَّقَ عَلَيْهِ، وَلَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا». {الحديث: ٢٣٩٠ = ٢٣٦٨ فم. تجريد ١٣٤/٢، رقم: ٧١٢ = ١٤٧٩، ١٤٧٦، ٤٥٣٩. نسائي. زكاة: ٢٥٧٢. أبو داود. زكاة: ١٦٣١}:

ئهو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسه بی) فهرمووی: (ههژاری بهراستی ئهوه نییه که دهرگاو دهرگاو ماله و مال دهسوورپتهوه و خه لک خیری پی دهکه ن و، لیهره لهوئ به پاروویی دوو پاروو، یا بهدهنکئ دوو دهنک خورما دهستی پیوه دهنین و له کوئی خوئیانی دهکه نهوه، به لام ههژاری تهواو، که شایسته ی ئهوه یه که دهستگیرویی بکری و زهکاتی پی بدرئ، ئه و کهسه یه که خوئی ئهوهنده ی دارایی نییه که بهباشی بهشی بکاو، کهسیش پیی نازانی تا زهکاتی پی بداو دهسگیرویی و یارمهتی پی بدا، وه خوئی له بهر قه در گرتنی خوئی ناجی سوال له مو لهو بکا). {ریاض/٢، زنجیره: ٥٧، ژماره: ٥٣٧ + تاج/٢/٤٥، زنجیره: ١٨، ژماره: ١٣٤٦}.

(٤٤٢) دهوله مهنیدی به دله، به مال نییه. (٢٤١٧)

باب: ليس الغنى عن كثرة عرض

٥٦٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرْضِ، وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ». {الحديث: ٢٤١٧ = ٢٣٩٥ فم. بخاری. رقاد: ٦٤٤٦. ترمذی. زهد: ٢٣٧٣. ابن ماجه. زهد: ٤١٣٧}:

نهبو هورهیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسهر بی) دهفهرمووی:
(دهوله مهنیدی به زوری مال و دارایی نییه، به لام دهوله مهنیدی به بهر چاو تیری و
دل تیرییه). {ریاض/۲/۹۵، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۵۲۲}.

۴۴۳) ناپه سهندی چاو برسیتی و سوور بوون لهسهر پروپیتی جیهان.
(۲۴۱۶ - ۲۴۰۷).

باب: کَرَاهِيَةُ الْحِرْصِ عَلَى الدُّنْيَا

۵۶۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «يَهْرُمُ ابْنُ آدَمَ، وَتَشَبُّ مِنْهُ اثْنَتَانِ: الْحِرْصُ عَلَى الْمَالِ، وَالْحِرْصُ عَلَى الْعُمْرِ». {الحديث: ۲۴۰۹ = ۲۳۸۷ فم. بخاری. رقاق: ۶۴۲۱. ترمذی. زهد: ۲۳۳۹. تحفة الأشراف: ۱۴۳۴}.

نهنهس (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی:
(ناده میزاد ههتا پیرتر بیی ئەم دوو رهوشی تیا دا گهنجتر دهبیته وه: سوور بوون
لهسهر مال و سوور بوون لهسهر ته مهنی دریژ). {تاج/۲/۲۹۷، زنجیره: ۹۷، ژماره:
۵۱۹۳}.

۴۴۴) گریمان ناده میزاد پر دوو شیو سامانی هه بی ههول ده دا که بیکا بهسی
شیو. (۲۴۱۶).

باب: لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَا يَتَغَيَّ نَالِيَا

۵۶۵- عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ قَالَ: بَعَثَ أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ إِلَى قُرَاءِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ، فَدَخَلَ عَلَيْهِ ثَلَاثُمِائَةِ رَجُلٍ قَدْ قَرَأُوا الْقُرْآنَ، فَقَالَ: أَنْتُمْ خِيَارُ أَهْلِ الْبَصْرَةِ وَقُرَأَوْهُمْ، فَاتْلُوهُ، وَلَا يَطُولَنَّ عَلَيْكُمْ الْأَمَدُ، فَتَقْسُو قُلُوبُكُمْ، كَمَا قَسَتْ قُلُوبُ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، وَإِنَّا كُنَّا نَقْرَأُ سُورَةَ كُنَّا نُشَبِّهُهَا فِي الطُّولِ وَالشَّدَّةِ بِ(بَرَاءَةٍ) فَأُنْسِيْتُهَا، غَيْرَ أَنِّي قَدْ حَفِظْتُ مِنْهَا: لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَا يَتَغَيَّ وَادِيَا ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ، وَكُنَّا نَقْرَأُ سُورَةَ كُنَّا نُشَبِّهُهَا بِإِحْدَى الْمُسَبَّحَاتِ فَأُنْسِيْتُهَا، غَيْرَ أَنِّي قَدْ حَفِظْتُ مِنْهَا: (يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا لَمْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ، فَتُكْتَبُ شَهَادَةٌ فِي أَعْنَاقِكُمْ فَتُسْأَلُونَ عَنْهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ. {الحديث: ٢٤١٦ = ٢٣٩٤ فم}:

ئەبول ئەسود فەرمووی: ئەبو موسای ئەشعەری کاتێ وای بەصره بوو، ناردی بەشوین قورئان خوینەکانی بەصرەدا، کە هاتن بۆ خزمەتی سێ سەد پیاوی قورئان خوین بوون، فەرمووی پێیان: ئێوه پیاو چاکانی خەلکی بەصرەن و قورئان خوینەکانی ئەوان، بەردەوام بەرێزەوه بیخوینن، نەبادا ئێوهش وەک خاوەن نامەکان، بەهۆی رۆژگاری دوورو درێژەوه دوور کەوتنەوه تان لەسەر دەمی پیغەمبەرە کە تانەوه، دلتان وەک بەرد رەق ببی، وەک ئەوان ئەوهیان بەسەر هاتوو، لەسەر دەمی ژیانی پیغەمبەرەدا سوورەتێ هەبوو، دەمانخویند، ئیستا لەبیرم نەماوه کەچی سوورەتیکە، لە درێژی و توندی و تیزیدا لە سوورەتی بەرائەت دەچوو، بەلام هیشتا ئەمەم لەو سوورەتە لەبەرماوه، کە دەفەرموی: (گریمان ئادەمیزاد پەر دوو شیو زیڤری هەبی، هەول و تەقەللا دەدا بۆ پەر شیوێ تریش! ئادەمیزاد بەهیچ تێرناخوا، هەر هەلپە دەکا بۆ پەر پیتی جیهان، تا دەمرێ و چاوی پەر دەبی لە گلی گۆر!)

ئەبو موسا فەرمووی: سوورەتێ تریش هەبوو، لە سوورەتێ لەو سوورەتانە ی دەکرد، کە ناسراون بە موسەبیحات، کە لە سەرەتایانەوه (سُبْحَانَ) یا (يُسَبِّحُ لِلَّهِ) هەیه، کە ئەم پێنج سوورەتانەن: ١- حەدید، ٢- حەشر، ٣- صەفف، ٤- جوموعە، ٥- تەغابوون. من ئیستا ئەو سوورەتەم لەیاد نەماوه، بەلام هیشتا ئەمەم لەو سوورەتە لەبەرماوه کە دەفەرموی: (ئە ی کەسانێ کە باوەرتان هیناوه و موسولمان بوون! بۆچی دەم و دلتان یەک نین، گوتار و کردارتان ئاسمان و ریسمان، دە ی ئەم دۆخە نابارەتان دەنووسرێ و دەکری بە بەلگە نامە و لە رۆژی قیامەتا دەکریته ملتان و بەپێی ئەوه لیپرسینەوه تان لەگەڵ دەکری!). {تاج/٤، لاپەرە: ٤٣، زنجیرە: ٨٧، ژمارە: ٣٦٥٤ + تاج/٥، لاپەرە: ٢٨٧، زنجیرە: ٩٤، ژمارە: ٥١٧٠ م}.

۴۴۵) بهر هه مه رازاوه کانی زهوی که ده بن به مایه ی نارایش و رهونه قی ژیا نی

جیهان. (۲۴۱۸ - ۲۴۲۰).

باب: مَا یُخْرِجُ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا

۵۶۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: «لَا وَاللَّهِ مَا أَحْشَى عَلَيْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ إِلَّا مَا يُخْرِجُ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا». فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَاتِي الْخَيْرُ بِالْشَّرِّ؟ فَصَمَتَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سَاعَةً ثُمَّ قَالَ: «كَيْفَ قُلْتُ؟». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَاتِي الْخَيْرُ بِالْشَّرِّ؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّ الْخَيْرَ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ. أَوْ خَيْرٌ هُوَ؟ إِنَّ كُلَّ مَا يُنْبِتُ الرَّبِيعُ يَقْتُلُ حَبَطًا أَوْ يُلِمُّ، إِلَّا أَكَلَةَ الْخَضِرِ، أَكَلْتُ حَتَّى إِذَا امْتَلَأَتْ خَاصِرَتَاهَا اسْتَقْبَلَتِ الشَّمْسُ ثَلُطْثًا أَوْ بَالَتْ ثُمَّ اجْتَرَّتْ فَعَادَتْ فَأَكَلْتُ، فَمَنْ يَأْخُذُ مَالًا بِحَقِّهِ يُبَارِكْ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ يَأْخُذُ مَالًا بِغَيْرِ حَقِّهِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ». {الحديث: ۲۴۱۸. تجرید ۲/ ۱۲۵، رقم: ۱۴۶۵، ۹۲۱، ۲۸۴۲، ۶۴۲۷. نسائی. زکاة: ۲۵۸۲}:

ئەبو سەعیدی خەدری (ڕەزای خەدای ئی بێ) فەرمووی: (رۆژی پیڤه مبه‌ر (دروودی خەدای لەسەر بێ) لەسەر دوانگه‌که‌ی دانیشتبوو، ئی‌مه‌یش له‌ده‌وری دانیشتبووین، هه‌ئ‌سایه‌وه‌ وتاریکی بو‌ مه‌ردومه‌که‌ داو فەرمووی: (سویند به‌خودا، ئە‌ی موسولمانینه‌! من زۆتر له‌وه‌ مه‌ترسی‌تان ئی ده‌که‌م، که‌ خودا له‌ پیت و فەر به‌ره‌مه‌ی زه‌وی ده‌ری ده‌هینئ‌ی بۆتان). گو‌تر: ئە‌ی پیڤه‌مه‌ری خودا! مه‌به‌ست له‌ پیت و فەر به‌ره‌مه‌ی زه‌وی چیه‌؟ فەرمووی: (ئ‌ه‌وه‌یه‌ که‌ده‌بئ‌ به‌مایه‌ی نارایش‌ت و ره‌ونه‌قی ژیا‌نی جیهان، وه‌ک‌ زی‌و زی‌و کان و سامانی نایابی‌ تر، که‌ زه‌وی به‌ره‌مه‌ی ده‌هینئ‌ی!).

پیاوئ‌ عه‌رزى کرد: قوربان! بۆ‌چى شتى وا ده‌بئ‌ که‌ ئە‌م خێ‌رو خۆشیه‌ بێ به‌ه‌وى خراپه‌ و شه‌ر؟!

پیڤه‌ مبه‌ر (دروودی خەدای لەسەر بێ) هه‌تا ماوه‌یئ‌ راماو ماتو خامۆش بوو، هه‌تا زه‌ینمان بو‌ ئە‌وه‌ چوو که‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ سرووشی بۆ‌بئ‌ (سرووش = نیگا = وه‌حی) جا پاش ماوه‌یئ‌ باراناوی ئ‌ارمه‌قی ناوچه‌وانی خۆی س‌ری (چونکه‌ وه‌ک‌ هه‌زه‌رتی

عائىشە دەفەرمۇي: بەخودا بۇ خۆم پېغەمبەرم بىنيو، كاتى سرووشى بۇ دەھات،
 وەھا سەخلەت دەبوو، لەرۇژى سەرماو سۆلەدا، كە سرووش دەھاتە خوارەوہ بۆي،
 لەوکاتەدا واشەكەت دەبوو، كاتى كە بارودۇخى سرووشەكە بەرى دەدا، چۆراوگەي
 ئارەق بە ناوچەوانىدا، خور خور دەھاتە خوارەوہ!}. {تەجرىد/۱، ژمارە: ۲}.

جا ئارەقى ناوچەوانى خۆي سېرى و فەرمووي: {پرسىارکەرەكە كوانى؟}
 فەرمووي: قوربان! ئەمەتام، فەرمووي: {چۆنت گوت؟} فەرمووي: عەرزم کردى:
 شتى وا دەبى كە خىر سەر بکیشى بۇ خراپە؟ پېغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى)
 فەرمووي: {خىر ھەر خىر دەھىنى و چاکە ھەردەبى بەھۆي چاکە، بەلام مالى دنیا
 ميوەيەكى شىرىن و خۆشە، وەك سەوزەگىاي بەھار ناسك و نازدارە، ھەموو كەسى
 كەم تازۆر ھەزى ئى دەكا، جا ئەوہى كە بەشیوہيەكى رەوا پەيدای دەكاو، لەسەر
 شیوہيەكى رەوا جىگەي دەكاتەوہ، ئەوہ كۆمەك و دەسمایەيەكى فرەخاسە بۆي،
 بەلام ئەوہى كە بەشیوہيەكى نارەوا پەيدای بكاو لە رىگەيەكى خراپەوہ خەرچى
 بكا، ئەوہ وەك سەكەرۇو ژەمەنبووردە وایە، ھەردەخواو ھەرتىر ناخوا، دەق مائىش
 وەك سەوزەو گزوغىاي بەھار وایە، ئیوہ دەلین: گوايە گزوغىاي بەھار شتى چاکەو
 ئازەلى پى دەژى، بەلام ئەم قسەيە گشت كاتى وانىيە چونكە گەلى گزوغىاي بەھار
 ئازەل ئەگەر ھەربىماشىتەوہو زیادە خۆرى تىابكا، تورخەو كاپىچى پى دەكاو
 دەيكوژى، يا زۆرى نامىنى كە بىكوژى، بەلام ئازەلى گىاخۆر، كە بەدەم و جەم
 دەيخوات كەلەكەي ھەل دى، ئەو جا خۆي دەدا بەخۆرو دەست دەكا بە كاویژو بە
 ئاسايى رىخ و گمىزى خۆي دەكاو، لەپاشدا ھەمىشە لەسەر ئەم رىساو دەستوورە تى
 ھەل دەجىتەوہ، لەگىا خواردن و وچانگرتنى خۆي، ئەو ئازەلە ھىچى ئى نایەت.

ئىتر ھەركەسى لە رىگەي رەواوہ مالداری بكا، خودا بۆي پىرۆز دەكا، بەلام
 ھەركەسى بەنارەوا سامان كۆبكاتەوہ، چەشنى سەكەرپۆي ژەمەنبووردە وایە،
 ھەردەخواو ھەر تىر ناخوا). {تاج/۵، لاپەرە: ۲۹۰، زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۵۱۷۷}م.

(۴۴۶) وەرگرتنى رەوا. (۲۴۰۲ - ۲۴۰۶).

باب: إِبَاحَةُ الْأَخْذِ لِمَنْ أُعْطِيَ مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ وَلَا إِشْرَافٍ

۵۶۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضى الله عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يُعْطِي عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ الْعَطَاءَ فَيَقُولُ لَهُ عُمَرُ: أَعْطِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْقَرَ إِلَيْهِ مِنِّي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « خُذْهُ فَتَمَوَّلْهُ أَوْ تَصَدَّقْ بِهِ، وَمَا جَاءَكَ مِنْ هَذَا الْمَالِ وَأَنْتَ غَيْرُ مُشْرِفٍ وَلَا سَائِلٍ فَخُذْهُ، وَمَا لَا فَلا تُتْبِعْهُ نَفْسَكَ ». قَالَ سَالِمٌ: فَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَانَ ابْنُ عُمَرَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا، وَلَا يَرُدُّ شَيْئًا أُعْطِيَهِ. {الحديث: ۲۴۰۳ = ۲۳۸۱ فم. تجريد ۱۳۴/۲، رقم: ۷۱۰ = ۱۴۷۳، ۷۱۶۳، ۷۱۶۴}:

عەبدوللای کورپی عومەر (رەزای خودایان ئی بئی) فەرمووی: جارەن کە پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بئی) بەشی دەدا بە عومەر، عومەر دەیفەرموو: (ئەم ماله بده بەکەسی کە ئەو لەمن زیاتر پێویستی پێی هەبێ). ئەویش (درودی خودای لەسەر بئی) دەیفەرموو: (ئەو عومەر! کاتێ لەم ماله شتیکت پێ درا، وەری بگرەو بیکە بە مال بۆ خۆت، یا بیکە بەخێرو ببەخشە، بەمەرچێ چاوی تێ نەبەری و خۆت داوای نەکە، ئەگەر وانەبوو خۆتێ تێ مەگەینەو مەچۆ لەشوینی).

سالم (کە کورپی ئیبنو عومەر بوو) دەیفەرموو: لەبەر ئەم فەرموودەیهی پێغەمبەر بوو، کە عەبدوللای باوکەم داوای شتی لەکەس نەدەکرد، بەلام ئەگەر بەشی، یا مائی، یا شتیکی پێ بدرايه وەری دەگرت و رەتی نەدەکردەو! {تاج/۲، لاپەرە: ۵۵، ژمارە: ۱۲۶۵}.

روونکردنەو:

سالی کورپی عەبدوللای کورپی عومەری کورپی خەتاب، تابییعی، لە پەپرەوانە، لەچینی دووهمی موسوڵمانانە، دایکی کچی یەزدەجورد بوو، کە پاشای ئێران بوو، ناسراو بە (أبو عبدالله المدنی الفقیه) گێڕانەوێ زۆری ئەنجام داو: لە عەبدوللای باوکیەو، لە ئەبو هورەیرەو، لە کەسانی ترەو، قورئان خوینیکی جوان بوو، ئیمامی مالیک (رەحمەتی خودای ئی بئی) دەفەرموو: (لەسەر دەمی سالمدا، مانەندی سالم، لەپیاو

چاكي و خواناسى و زوهىدو به پريزىدا كه م بوو). ئىبنو موبارەك دىفەر موى: سالم يەككە لە حەوت شەرعزانەكانى مەدىنە. كە پرسىيارىكيان بو دىهات، هەر حەوتيان لىي دىكۆلئىنەو، قازى مەدىنە ئەگەر پرسىيارىكى بو حەل نەكرائە، دىنارد بو ئەوان، هەتا وەلامەكەى ئەوانى وەرنەگرتايەتەو بىريارى نەدەدا. سالم سەودا و مامەلەى بازاري دىكرى، هەتا مرد، ئىمامى ئەحمەدو إسحاقى كورى راهويە دىفەر موى: (دروستترين رشته (واتە: أَصْحُ الْأَسَانِيدِ): زوهرى لە سالم، لە باوكيەو. ئىمامى بوخارى دىفەر موى: سالم بىستنى لە عائىشەو نىيە. واپاوە كە لەمانگى قوربانى سالى سەدو شەشى كۆچىدا مردووە، دايكى سالم و دايكى قاسمى كورى موخەممەدى كورى ئەبوبەكر و دايكى عەلى كورى حوسەينى كورى ئىمامى عەلى، هەرسىكيان خوشك بوون و كچى يەزدجرد بوون، كە ئاخىر پاشاي ئىران بوو، لە (۶۵۱)ى زاینیدا، لەكاتى ئازادکردنى خۆراساندا لە لایەنى سوپای ئىسلامەو كۆژراو.

٤٤٧) يارمەتى كۆكردنەو بۆكى دروستە؟ (٢٤٠١)

باب: مَن تَحَلُّ لَه الْمَسْأَلَةُ

٥٦٨- عَنْ قَبِيصَةَ بِنِ مَخَارِقِ الْهَلَالِيِّ، قَالَ: تَحَمَّلْتُ حَمَالَةً فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَسْأَلُهُ فِيهَا، فَقَالَ: «أَقِمَّ حَتَّى تَأْتِيَنَا الصَّدَقَةُ فَنَأْمُرَ لَكَ بِهَا». ثُمَّ قَالَ: «يَا قَبِيصَةُ إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَحِلُّ إِلَّا لِأَحَدٍ ثَلَاثَةً: رَجُلٍ تَحْمَلُ حَمَالَةً، فَحَلَّتْ لَه الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَهَا ثُمَّ يُمْسِكَ، وَرَجُلٍ أَصَابَتْهُ جَانِحَةٌ اجْتَاَحَتْ مَالَهُ فَحَلَّتْ لَه الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ قِوَامًا مِنْ عَيْشٍ، أَوْ قَالَ: سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ، وَرَجُلٍ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ حَتَّى يَقُومَ ثَلَاثَةً مِنْ ذَوِي الْحِجَابِ مِنْ قَوْمِهِ: لَقَدْ أَصَابَتْ فُلَانًا فَاقَةٌ، فَحَلَّتْ لَه الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ قِوَامًا مِنْ عَيْشٍ، أَوْ قَالَ: سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ، فَمَا سِوَاهُنَّ مِنَ الْمَسْأَلَةِ يَا قَبِيصَةُ سَحْتًا يَأْكُلُهَا صَاحِبُهَا سَحْتًا». {الحديث: ٢٤٠١ = ٢٣٧٩ فم. أبو داود. زكاة: ١٦٤٠. نسائي. زكاة:

٢٥٧٨. تحفة: ١١٠٦٨}:

قهبيصه‌ی كورپى موخاريقى هيلالى (خوداى نى رازى بىن) فهرمووى: باربوويه‌كم له نه‌ستوى خۆم گرتبوو. واته: چووبوومه ژيړ چه‌رده‌يى مالى برپاردراو، كه بیده‌م له پیناوى ناوېزیکردنى دوو دهسته‌ی ناكوکا. جا بۆنه‌مه چوومه خزمه‌تى چه‌زرت (دروودى خوداى له‌سه‌ر بىن) وه داواى پیتاکم نى کرد بۆ ئەم مه‌به‌سته. فهرمووى: بمینه‌ره‌وه تا زه‌کاتمان بۆ دى، له‌وه به‌شت دده‌م بۆ ئەم کاره‌ی كه پيى هه‌ل ده‌ستيت، ئينجا فهرمووى: ئەى قه‌بيصه! ده‌رووزه‌و پیتاک کوک‌ر‌د‌ن‌ه‌وه دروست نيه‌ه بۆ ئەم سى كه‌سه نه‌بى: بۆ پياوى دروسته‌ه كه چووبیته ژيړ نه‌ندازه‌يه‌ك مال بۆ کوژانه‌وه‌ی ئازاوه‌يه‌ك، بۆ ئەمه دروسته‌ه كه نه‌وه‌نده پیتاک کوک‌ت‌ه‌وه تا ئەو نه‌ندازه‌ه ديارى‌ک‌راوه په‌يدا ده‌كاو، ئيت‌ر ده‌بى وازبه‌يىنى، بۆ پياويک‌يش كه قورتىكى هاتبى به‌سه‌رداو، هه‌زار كه‌وتبى، بۆ ئەميش دروسته‌ه نه‌وه‌نده پیتاک کوک‌ت‌ه‌وه تا گوزهرانى پيى ده‌چى به‌پۆه). يا فهرمووى: (تا گوزهرانى پيى ده‌كا، بۆ پياويک‌يش كه سى پياوى هۆشيار، له هۆزى خۆى، شايه‌تى بۆ بدن كه فيساره‌ه كه‌س هه‌زارو نابووت بووه، جا بۆ ئەميش دروسته‌ه نه‌وه‌نده باربوويى وه‌ربگرى، تا گوزهرانى پيى بچى به‌پۆه). يا فهرمووى: (تا گوزهرانى پيى ده‌كات، ئەى قه‌بيصه! ئيت‌ر له‌مانه‌ه بترازى سوال و ده‌رووزه‌و شت کوک‌ر‌د‌ن‌ه‌وه، به‌ناوى يارمه‌تیه‌وه نا‌پ‌ه‌وايه‌و خاوه‌نه‌كه‌ی به‌ نا‌پ‌ه‌وايى ده‌يخوات). {تاج/۲/۴۶، زنجيره: ۱۸، ژماره: ۱۲۴۷}.

روونکرده‌وه:

قهبيصه‌ی كورپى موخاريقى كورپى عه‌بدو‌ل‌لای كورپى شه‌ددادى هيلالى، هاوه‌لى پيغه‌مبه‌ره، له به‌سه‌ره نيسته‌جى بوو، له به‌نه‌ماله‌يه‌كى خانه‌دان بوو، له ئەفراى موسليمه، له بوخاريدا فهرمووده‌ی نيه‌ه، يه‌كى له راويه‌كانى قه‌طه‌نى كورپى بوو، يه‌كى تريان ئەبو عوثمانى نه‌ه‌دى بوو.

(۴۴۸) بهش دان به که سی به رقی داوای بهش بکا. (۲۴۲۵ - ۲۴۶۹).

باب: إعطاء من يسأل بغلظة

۵۶۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَعَلَيْهِ رِدَاءٌ نَجْرَانِيٌّ غَلِيظُ الْحَاشِيَةِ، فَأَدْرَكُهُ أَعْرَابِيٌّ فَجَبَدَهُ بِرِدَائِهِ جَبْدَةً شَدِيدَةً، نَظَرْتُ إِلَى صَفْحَةِ عُنُقِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَقَدْ أَثَرَتْ بِهَا حَاشِيَةُ الرِّدَاءِ مِنْ شِدَّةِ جَبْدَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ مَرُّ لِي مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَكَ، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَضَحِكَ، ثُمَّ أَمَرَ لَهُ بِعَطَاءٍ. {الحديث: ۲۴۲۶ = ۲۴۰۴} فم. تجرید ۳/، لایمره: ۳۹۸، رقم: ۱۲۷۳ = ۳۱۴۹، ۵۸۰۹، ۶۰۸۸. تحفة الأشراف: ۲۰۵:

ئەنەسی کوری مالیک (رمزای خودای بی) فەرمووی: جاری لە خزمەتی پیغەمبەر دا (دروودی خودای لەسەر بی) دەرویشتم بەرپیدا، شالیکێ نەجرانی پەراویژ ئەستووری بەسەر شانەو بوو، عەرەبیکێ دەشتەکی پێ گەیشت، یەخە ی پۆشاکەکی پیغەمبەری گرتو بەتوندی وا رایکیشا لاملی حەزەرەتی دابری و کاری تێکردا! ئەوجا پێی گوت: ئەی موحەممەد! لەم ماله کەهی خودایەو لای تۆ دانراوە بەشم بدە. پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بی) ئاوەری ئی دایەووەو بەدەمیەو پێکەنی و فەرمانی کرد کە بەشی بدەن، ئەوانیش بەشیاندا). {تاج/۳، لایمره: ۲۵۲، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۲۷۸۲}.

۵۷۰- عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رضی الله عنهما) أَنَّهُ قَالَ: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَقْبِيَّةً وَلَمْ يُعْطِ مَخْرَمَةَ شَيْئًا، فَقَالَ مَخْرَمَةُ: يَا بَنِي أَنْطَلِقْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُ، قَالَ: ادْخُلْ فَاذْعُهُ لِي، قَالَ: فَذَعَوْتُهُ لَهُ، فَخَرَجَ إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ قَبَاءٌ مِنْهَا، فَقَالَ: «خَبَأْتُ هَذَا لَكَ». قَالَ: فَنَظَرْتُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: «رَضِيَ مَخْرَمَةُ». {الحديث: ۲۴۲۸ = ۲۴۰۶} فم. تجرید ۳/، لایمره: ۱۹۶، رقم: ۱۱۰۸ = ۲۵۹۹، ۲۶۵۷، ۳۱۲۷، ۵۸۰۰، ۵۸۶۲، ۶۱۳۲، أبو داود. لباس: ۴۰۲۸. ترمذی. أدب: ۲۸۱۸. نسائی. زينة: ۵۳۳۹، تحفة الأشراف: ۱۱۲۶۸:

میسوهری کوری مەخرەمە (رمزای خودایان بی) فەرمووی: باوکم فەرمووی پێم: کورم! دەلێن: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) هەندێ کەوای بو هاتوووە خەریکە

دابه-شيان دەكا، بابروڧىن بۇ خزمەتى، كەچووين پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لە مائەوہ بوو، باوكم گوتى: كورم بچۆرە ژوورەوہ بانگى بكة بۆم (منىش شتى وام بەلاوہ ئەستەم بوو، بۆيە گوتە: پېغەمبەر بانگ بكەم بۆ تۆ!! گوتى: كورم! خۆ من مەبەستم ئەوہ نىيە كە لەقەدرى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) كەم بكەمەوہ، بەلكوو مەبەستم ئەوہىيە كە ئەو پېغەمبەرەو بى ھەوايە، خۆ زۆردارو زەبىردار نىيە، تا بە فىزو دەعيە بىو كەس نەوڧرئ بانگى بكا) جا منىش چووم بانگم كرد بۆىو پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھاتە دەرەوہ بۆلاى باوكم، كەوايەكى دىباجى لەبەردا بوو، بە دوگمەى زېر يەخەكەى داخرايوو، فەرمووى: (ئەى مەخرەمە! ئەمەمان بۆ تۆ شاردۆتەوہ!). فەرمووى: باوكىشم سەيرى كردو بەدئى بوو، ئەو جا فەرمووى: بەلئ قوربان! بەدئە! ئىتر كەواكەى دا بە باوكم. {تاج/۳، لاپەرە: ۲۵۶، زنجىرە: ۳۱، ژمارە: ۲۷۷۹}.

روونكردنەوہ:

میسوهرى كورپى مەخرەمە، خۆىو باوكى، لە ھاوہلانى پېغەمبەرن، خۆى لە ھاوہلە بچكۆلەكانى پېغەمبەرە، چونكە بە دوو سائ لەدوا كۆچ (ھىجرەت) لەدايك بوو، لە مەككە لەدايك بووہ، كە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) مرد، ئەو تەمەنى ھەشت سالان بوو، لە رىجالى صەحیحەينە، واتە: لە بوخارى و موسلىمدا فەرموودەى ھەيە، لە مەككە لەدايك بووہ، مەلايەكى شەرعزانى گەورە بوو، زۆر بەرپزو بەدىن بوو، لە تەمەنى شەست و دوو سائىدا، لە ئابلقەكەى مەككەدا، لەسەردەمى ئىبنو زوبەيردا، لە شەست و چوارى كۆچىدا لە كاتىكا، لە مەسجىدولجەرام، لەناو حىجىردا نوڧزى دەكرد، بەردئ لە مەنجنەنىقى گەمارۆ دەرەكان بەرى كەوتو شەھىدى كرد! ئىبنو زوبەير لە حەجوون نوڧزى لەسەر تەرمەكەى كرد.

مەخرەمەى كورپى نەوھەل (كە باوكى ئەم مىسوهرەيە، لە مەسلەمەى فەتھە، رەگەز ناسىكى باش بوو، يەككە بوو لەو چوار پياوہى كە عومەر ناردنى بۆ نوڧژەن كردنەوہى كۆلەكانى بەستى مەككە، كە خاكى حىلل لە خاكى حەرەم

جیاده‌کنه‌وه، له کۆتایی ته‌مه‌نیدا کوێر بوو، ده‌لێن: سه‌دو پاژده سال ژیاوه، له‌سالی په‌نجاو چواری، یا په‌نجاو پینجی کۆچیدا مردووه، (ره‌زاو رحمه‌تی خودای ئی بن).

پوونکردنه‌وه:

پوخته‌ی بریاره شه‌رعییه‌کانی نامه‌ی زه‌کات:

۱- زه‌کات روکنی سییه‌مه له پینج روکنه‌که‌ی ئیسلام و فه‌رزه.

۲- زه‌کات له دانه‌ویله‌و ئاژه‌ل و پول و پارو و زیو و سامانی بازرگانی ده‌که‌وی، هه‌ریه‌که‌یان به‌پیی مه‌رجی خوی.

۳ زه‌کات نه‌دان تاوانیکی گه‌ل گه‌وره‌یه‌و ده‌بی به‌هوی سزای سه‌ختی خودا، زوو یا دره‌نگ.

۴ زه‌کات وهرگر، بانزای باش بو زه‌کاتده‌ر بکا، واباشه هه‌ردوولا له‌یه‌که‌تری رازی بن و فه‌رمانی شه‌ر ره‌چاو بکه‌ن.

۵ نه‌وانه‌ی زه‌کاتیان پێ ده‌ش هه‌شت جوړه که‌سن.

۶- سه‌ییدی نه‌سه‌ب ساخ زه‌کاتی پێ ناشی، مه‌گه‌ر مافی شه‌رعی خوی پێ نه‌دری و نه‌داراو هه‌ژار بی.

۷- مالی زه‌کات که‌درا به‌که‌سی، له زه‌کاتی ده‌رده‌چی و ده‌بی به‌مالی نه‌و که‌سه، ئیتر نه‌و که‌سه‌ی وه‌ری گرتووه هه‌رجی ئی ده‌کا دروسته.

۸- سه‌رفیتره فه‌رزه، هه‌موو سالی له‌سه‌ر هه‌موو موسوڵمانی.

۹- مال و سامان، بیجگه له زه‌کاتیش، مافی شه‌رعی تری واتیادا، وه‌ک یارمه‌تی هه‌ژارو نه‌داراو لیقه‌وماو خه‌رج کردنی له‌هه‌موو کاریکی باشدا، وه‌ک غه‌زاو چه‌ج و مزگه‌وت دروستکردن...

۱۰- خێرو خێرات و شت به‌خشین جوړی زۆره، به‌شیوه‌ی گشتی خێر هه‌ر خێره، که‌میش بی هه‌ر زۆره، به‌هه‌موو که‌سی‌کیش ده‌شی، خزم بی، بیگانه‌بی، ته‌نانه‌ت به ناموسوڵمانیش ده‌شی، بگه‌ر به ئاژه‌ل و جانه‌وه‌رو دارو دره‌ختیش خێر هه‌ر خێره.

۱۷- خیری شاراوہ زور یەسەندە.

۱۸ - خېر جۆرى زۆرە، ھەرچى شەرىع پەسەندى بىكا دادەنرى بەخېر، با وشەيەكى خېرىش بى، يا سوبجانەللا بى.

۱۹ - رۆزانە ئادەمىزاد كۆمەللى خېرى لەسەرە.

۲۰ - گوزەرانى سەروبەرو پى رازىبوونى مايەى رزگارىيە، ھەلپەى زۆرىش بۆ پىروپىتى جىهان نىشانەى چاۋ بىرسىتىۋ چاۋ چىنۆكىيە!

۲۱ - خۇشى ژيانى جىهان، ئەگەر لىزانانە نەبىۋ بەپىي ياسا نامەى خودا نەبى، ھۆى سەرتياچوون و كېشەۋ بەرەيە.

۲۲ - دروشمى پىاۋ چاكان ئەمەيە: (نە داۋاى يارمەتى لەكەس دەكەين و نە يارمەتى كەسىش رەت دەكەينەۋە!).

۲۳ - بەپىي تەۋانا، ئەۋەى داۋاى يارمەتت لى دەكا، ھەركەسى ھەيە نا ئومىدى مەكە. رەحمەت لە گوتەرى ئەم شىعرانە:

سەرمەشقى جوان بە، ۋەك دارى بەرى

لەبەرى دەخۇن دەچنە سىيەرى

بەردى تى دەگرن، كە دەگرى بەرى

نەزات بۆۋ دەكەن: فرىشتەۋ پەرى!

۳- نامه‌ی روژوو

{بروانه: تاج الأصول في أحاديث الرسول، بهرگی دووهم، لاپه‌ره: ۷۰، زنجیره: ۲۵
هه‌تا زنجیره: ۷۷ له ژماره: ۱۲۹۵ هه‌تا ژماره: ۱۴۵۸ + ته‌جریدی بوخاری/۲، لاپه‌ره:
۲۶۳ هه‌تا ۳۰۲، زنجیره: ۳۶ هه‌تا کو‌تایی. له ژماره: ۸۷۱ وه هه‌تا ژماره: ۹۲۰ + ریاض
الصالحین/۳، لاپه‌ره: ۱۵۴ هه‌تا ۱۸۴ له زنجیره: ۲۱۷ هه‌تا ۲۳۱ له ژماره: ۱۲۱۵ هه‌تا
ژماره: ۱۲۶۷ هه‌روا زنجیره: ۲۱۲ و ۲۱۳ + فیهی ئاسان/۱، لاپه‌ره: ۲۵۳ - ۲۸۴ زنجیره:
۱۲۷ هه‌تا زنجیره: ۱۵۶}.

(۴۴۹) باسی خیرو به‌هره‌ی روژوو. (۲۶۹۸ - ۲۷۰۳)

باب: فَضْلُ الصَّيَّامِ

۵۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم):
« قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ، إِلَّا الصَّيَّامَ، فَإِنَّهُ لِي، وَأَنَا أَجْزَى بِهِ، وَالصَّيَّامُ
جُنَّةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ، فَلَا يَرَفُثُ يَوْمَئِذٍ، وَلَا يَسْحَبُ، فَإِنْ سَابَهُ أَحَدٌ، أَوْ قَاتَلَهُ،
فَلْيَقُلْ: إِنِّي أَمْرُؤُ صَائِمٌ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ، أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ، مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا، إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ،
فَرِحَ بِصَوْمِهِ ». {الحديث: ۲۷۰۰ = ۲۶۸۱ فم. تجرید/۲/۲۶۶، رقم: ۸۷۷ = ۱۹۰۴.
نسائی. صیام: ۲۲۱۵ تحفة: ۱۲۸۵۳} :

ئەبو هورەیره (رمزای خودای ئی بئی) دەفه‌رموئ: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای لەسه‌ر بئی) له
فه‌رمووده‌یه‌کی پیرۆز (قودسی) دا ده‌فه‌رموئ: (خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌ر ده‌فه‌رموئ:
هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی ئاده‌میزاد بو‌ خو‌یه‌تی و به‌شی دنیا‌یی خو‌یی پ‌یوه‌هیه،
بی‌جگه‌ له‌ رو‌ژوو، به‌لام رو‌ژوو ساخ هه‌ر بو‌ منه، وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ من خو‌م پاداشی
باشی ده‌ده‌مه‌وه، وه‌ رو‌ژوو قه‌لغانه‌و مه‌ردوم له‌ خراپه‌ ده‌گیر‌پ‌ته‌وه‌و، ده‌بی به‌
حه‌ساری ده‌وری ئاگری دۆزه‌خ بو‌ خاوه‌نی!

جا ھەر رۇژى بەرۇژوو بوون قىسەى پېرو پووچو شاتە شات مەكەن، ئەگەر يەككىش گەرى پېكرىدو جىنئویدا پېتان، يا شەرى فروشت پېتان، بلىن: من بابايەكى بەرۇژوو، شەرە جىمىن و شەرکردن بۆمن نەھاتوو، بەزمانى بەرۇژوو دەمى خۆم چەپەل ناكەم!

بەوكەسە كە گىانى موھەممەدى بەدەسە، بۆنى بەلخى دەمى رۇژووھوان (لەلاى خودا) لە بۆنى مىسك خۆشترە.

رۇژووھوان لەدوو كاتا شادو كەيف خۆش دەبى: لەكاتى بەربانگا شادو كەيف خۆش دەبى، وە لەوكاتەشدا كە دەچىتەو دەوانى خودا بەھۇى رۇژووھەكەيەو تەواو كەيف خۆش دەبى). {تاج/۲/۷۴، زنجىرە: ۲۶، ژمارە: ۱۲۹۸} + {رياض/۳، زنجىرە: ۲۱۷، ژمارە: ۱۲۱۵}.

(۴۵۰) باسى گەورەيى مانگى رەمەزان. (۲۴۹۲ - ۲۴۹۴)

باب: فَضْلُ شَهْرِ رَمَضَانَ

۵۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتُحْتِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ. وَغُلِقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ». {الحديث: ۲۴۹۲ = ۲۴۷۰ فم. تجريد/۲/۲۶۵، رقم: ۸۷۴ = ۱۸۹۹، ۱۸۹۸، ۳۲۷۷. نسائي. صيام: ۲۰۹۹، ۲۱۰۰. ترمذی. صوم: ۶۸۲ تحفة الأشراف: ۱۴۳۴۲}.

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بىن) فەرەمووى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرەمووى: (كاتى مانگى رەمەزان تەشرىف دەھىنى، دەرگاكانى بەھەشت دەكرىنەو، دەبى بە رەھمەت باران، دەرگاكانى دۆزەخ دادەخريىن، وە شەيتانەكان كۆتو زنجىرو كەلەبجە دەكرىن). {رياض/۳/۱۶۱، زنجىرە: ۲۱۷، ژمارە: ۱۲۲۰} + {تاج/۲/۷۳، زنجىرە: ۲۵، ژمارە: ۱۲۹۶، زنجىرە: ۲۶، ژمارە: ۱۲۹۸}.

۴۵۱) له پېښ هاتنی مانگی رهمه زانه وه، نابې به روژی یا به دوو روژ خه لك

به روژووېن (۲۴۹۵ - ۲۵۲۲).

باب: لَا تَقْدَمُوا رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ وَلَا يَوْمَيْنِ

۵۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا تَقْدَمُوا رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ وَلَا يَوْمَيْنِ، إِلَّا رَجُلٌ كَانَ يَصُومُ صَوْمًا فَلْيَصُمْهُ ». {الحديث: ۲۵۱۴ = ۲۴۹۳ فم. تجريد/۲/۲۷۴، رقم: ۸۸۳ = ۱۹۱۴. نسائی. صيام: ۲۱۷۴. أبو داود:}

نهبو هورهیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بئ) فهرمووی: (به روژو دوو روژ له پېښ رهمه زانا به روژوو مهب، مه گهر بؤ که سی روژوووی خوی بگری، وهك نه وه که سی ده ستوری وایی: دوو شه ممان و پینج شه ممان به روژوو بئ، یا روژوووی نه زربئ، یان قهر زاربئ). {تاج/۲/۱۲۸، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۱۴۰۵} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۱۹، ژماره: ۱۲۲۴}.

۴۵۲) گرتنی روژوو به پیتی بینینی مانگ

۵۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْهَلَالَ فَقَالَ: « إِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَافْطَرُوا، فَإِنْ أَغْمَى عَلَيْكُمْ فَعُدُّوا ثَلَاثِينَ ». {الحديث: ۲۵۱۳ = ۲۴۹۲ فم:}

نهبو هورهیره (رمزای خودای لی بئ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بئ) باسی مانگی یهك شه وهی کرد، فهرمووی: (تا مانگی نوی نه بینن نه بیکه نه به رهمه زانو نه بیکه نه به جهژن، نه گهر هه ورو هه لاش بوو، وه هه ور بهری مانگی گرتبوو، سی روژی ته وواو دابنن بؤ مانگی پېشوو). {تاج/۲/۸۵، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۱۳۱۲} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۱۹، ژماره: ۱۲۲۵}.

۴۵۳) مانگى وا ھەيە بىستو نۆ رۆزە

باب: الشَّهْرُ تِسْعَ وَعِشْرُونَ

۵۷۵- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَخْبَرْتُهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَلَفَ أَنْ لَا يَدْخُلَ عَلَى بَعْضِ أَهْلِهِ شَهْرًا، فَلَمَّا مَضَى تِسْعَةُ وَعِشْرُونَ يَوْمًا غَدَا عَلَيْهِمْ، أَوْ رَاحَ، فَقِيلَ لَهُ: حَلَفْتَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَنْ لَا تَدْخُلَ عَلَيْنَا شَهْرًا، قَالَ: «إِنَّ الشَّهْرَ يَكُونُ تِسْعَةَ وَعِشْرِينَ يَوْمًا». {الحديث: ۲۵۱۹ = ۲۴۹۸ فم. تجريد/۲/۲۶۷، رقم: ۸۸۰ = ۱۹۱۰، ۵۲۰۲ فتح}:

ئوم سەلەمەى ھاوسەرى پىغەمبەر (دروودى خودا لە پىغەمبەر و رمزاي خودا لەھەموو ھاوسەرەکانى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) سوپىندى خوارد لە ژنەکانى، کە يەك مانگ نەچىتەلايان، کەبەم جۆرە سوپىندە لە زاراوى شەرى پىرۆزدا دەگوترى: ئىلاء، جا لەپاش بىستو نۆ رۆژ، سەر لەبەيانى، يا سەر لەئىوارە، پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) چوو بۆلاى خىزانەکانى، کەپىيان گوت: خو تۆ سوپىندت خواردبوو کە يەك مانگ نەچىت بۆلايان؟ فەرمووى: (مانگ بىستو نۆ رۆزىش دەبى، خو مەرج نىيە کە گشت مانگى سىي رۆزى دەق بى). {تاج/۲/۸۶، زنجیرە: ۲۹، ژمارە: ۱۳۱۵، ۵/ج}.

روونکردنەو:

ئوم سەلەمە (رمزاي خوداي بى) ھاوسەرى پىغەمبەرە، (۳۷۸) فەرموودەى ھەيە، سىازدەيان پەسەندى ھەردوو پىرە، دوو کۆچ و رەوى لە پىناوى ئىسلاما کردوو، کۆچى بۆ حەبەشە، کۆچى بۆ مەدىنە، لەمانگى شەشەلانى سالى چواری کۆچىدا، پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) ھىناويەتى، لەتەمەنى ھەشتاو چوار سالىدا، لە بەھارى سالى شەست و چواری کۆچىدا، لە مەدىنە کۆچى دوايى کردوو، ئەبو ھورەيرە نوێژى مردووى لەسەرکرد، لە گۆرستانى بەقىع بەخاک سپىردرا. {تاج/۳، لاپەرە: ۶۷۳، زنجیرە: ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱}.

۵۷۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ، لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسُبُ، الشَّهْرُ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا، وَعَقْدُ الْإِبْهَامِ فِي الثَّالِثَةِ، وَالشَّهْرُ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا، يَعْنِي تَمَامَ ثَلَاثِينَ». {الحديث: ۲۵۰۸ = ۲۴۸۷ فم. تجرید ۲/ ۲۶۸، رقم: ۸۸۲ = ۱۹۱۳. أبو داود. صوم: ۲۳۱۹. نسائی. صیام: ۲۱۳۹}:

ثَبینو عومەر (رمزی خودابان لَ بَی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بَی) فہرمووی: (ثَبیمہ گہلیکی نہخویندہوارو بَی سہوادیں، نووسین و ئہستیرہ ژمییری نازانین، مہگہر زور کہم، جا لہبہرئہوہ خودای میہرہبان بہپیی حال، نیشانہی ئاسان و ئاشکرای بؤداناوین، بؤ زانینی کاتی طاعت و پہرستش و کاروباری ترمان، وەك دیتنی خۆرو دیتنی مانگی یەك شەوہ، ھەموو مانگیكیش مەرج نییە سیی رۆژی تەواوبی).

ئەوجا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بَی) بؤ روونکردنہوہی باسہکە، دووجار بہ پەنجەانی ھەردوو دەستی ئاماژە کردو لہجاری یەکەما، بہہەر دە پەنجەکەہی سَی جار فہرمووی: (جاری وا دەبی مانگ ئەوہندەو ئەوہندەو ئەوہندیہ) لہ ئاماژە سییہمی ئەمجار یەکەمەدا، پەنجە کەلہی خۆی نووقاند، واتە: وا دەبی مانگ دووجار دەو یەك جار نۆیہ کە دەکاتە بیست و نۆ رۆژ، بەلام لہجاری دووہما، بہہەر دە پەنجەکەہی سَی جار ئاماژە کردو فہرمووی: (جاری وایش دەبی مانگ ئەوہندەو ئەوہندەو ئەوہندیہ، واتە: سَی جار دە، کە دەکاتە سیی رۆژی تەواو).

۴۵۴) گەورەو بچووکی مانگی یەك شەوہ بایەخی زۆری نییە. (۲۵۲۴ - ۲۵۲۵)

باب: إِنْ اللَّهُ مَدَّهُ أَيَّ مَدِّ الْهَلَالِ لِرُؤْيَيْهِ

۵۷۷- عَنْ أَبِي الْبَخْتَرِيِّ قَالَ: خَرَجْنَا لِلْعُمْرَةِ، فَلَمَّا نَزَلْنَا بِسَطْنِ نَخْلَةٍ، قَالَ: تَرَأَيْنَا الْهَلَالَ فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: هُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ، وَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: هُوَ ابْنُ لَيْلَتَيْنِ. قَالَ: فَلَقِينَا ابْنَ عَبَّاسٍ فَقُلْنَا: إِنَّا رَأَيْنَا الْهَلَالَ فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ هُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ هُوَ ابْنُ لَيْلَتَيْنِ. فَقَالَ: أَيُّ لَيْلَةٍ رَأَيْتُمُوهُ؟ قَالَ: قُلْنَا لَيْلَةٌ كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ

(صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ مَدَّةٌ لِلرُّؤْيَةِ فَهُوَ لِلَّيْلَةِ رَأَيْتُمُوهُ». {الحديث: ۲۵۲۴ = ۲۵۰۴ فم} :

ئەبولبەختەرى (رمزى خوداى ئى بن) فەرمووى: رۆيشتىن بۆ عەمرە، كاتى گەيشتىنە بەطنى نەخلە، لەوئى چاومان گيىرا بۆ مانگى يەك شەوہى رەمەزان، كاتى ديمان ھەندىكمان گوتيان: سى شەوہىيە، ھەندىكى ترمان گوتيان: نە، دوو شەوہىيە، جا بەخزمەت ئىبنو عەبباس گەيشتىن، مەسەلەكەمان عەرزكرد، كە سەبارەت بە مانگ راجىاييمان ھەبوو، فەرمووى: كام شەو مانگتان بينى؟ گوتمان: فيسارە شەو، ئىبنو عەبباس فەرمووى: لەم بابەتەوہ، پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەفەر موئ: (لەبارودوخی وادا، كە ھەست دەكەن مانگەكە گەورەيەو لەيەك شەوہ ناك، ئەوہ خودا ئەو ماوہىە دريژ دەكاتەوہ، ببينرى، لەسەر ئەم بنياتە، ئەوہى ئيوہ ديوتانە لەم بابەتەيەو مانگى يەك شەوہ بووہ!).

(۴۵۵) ھەر ولاتى روانگە (مەتلەع)ى خوئ ھەيە. (۲۵۲۳)

باب: لِكُلِّ بَلَدٍ رُؤْيَتُهُمْ

۵۷۸- عَنْ كُرَيْبٍ: أَنَّ أُمَّ الْفَضْلِ بِنْتَ الْحَارِثِ بَعَثَتْهُ إِلَى مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) بِالشَّامِ. قَالَ: فَقَدِمْتُ الشَّامَ فَقَضَيْتُ حَاجَتَهَا وَاسْتَهْلَّ عَلَى رَمَضَانَ وَأَنَا بِالشَّامِ، فَرَأَيْتُ الْهَيْلَالَ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ، ثُمَّ قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فِي آخِرِ الشَّهْرِ، فَسَأَلَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ، ثُمَّ ذَكَرَ الْهَيْلَالَ فَقَالَ: مَتَى رَأَيْتُمُ الْهَيْلَالَ؟ فَقُلْتُ: رَأَيْنَاهُ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ. فَقَالَ: أَنْتَ رَأَيْتَهُ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، وَرَأَاهُ النَّاسُ، وَصَامُوا وَصَامَ مَعَهُ مُعَاوِيَةُ، فَقَالَ: لَكِنَّا رَأَيْنَاهُ لَيْلَةَ السَّبْتِ، فَلَا نَزَالَ نَصُومُ حَتَّى نَكْمِلَ ثَلَاثِينَ، أَوْ نَرَاهُ. فَقُلْتُ: أَوَلَا تَكْتَفِي بِرُؤْيَةِ مُعَاوِيَةَ وَصِيَامِهِ؟ فَقَالَ: لَا، هَكَذَا أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (وَشَكََّ يَحْيَى بْنُ يَحْيَى فِي نَكْتَفِي أَوْ نَكْتَفِي). {الحديث: ۲۵۲۳ = ۲۵۰۳ فم. أبو داود. صوم: ۲۳۳۲. ترمذى. صوم: ۶۹۳. نسائى. صيام: ۲۱۱۰ تحفة: ۱۳۵۷} :

کورهیب (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: ئوممو فهزلی کچی حاریث ناردمی بۆلای موعاوییه لهشام، ئیشهکهی ئوممو فهضلم جیبهجی کرد، لهوی مام تابوو به رهمهزان، من خۆم ئیواری شهوی ههینی مانگی نویم دی. جا لهکۆتایی مانگی رهمهزانا هاتمهوه بۆ مه دینه، ئیبنو عهباس لیی پرسیم: ئیوه کهی مانگتان دی؟ گوتم: شهوی ههینی مانگمان دی، گوتم: تۆ خۆت دیت؟ گوتم: بهئێ، وهخه لکی تریش دینیان و ههموو بهرۆژوو بوون و موعاوییهش بهرۆژوو بوو. گوتم: بهلام ئیمه ئیواری شهوی شه ممه مانگمان دیوه، له بهرئهوه ههر بهرۆژوو ده بین تا سیی رۆژ تهواو ده کهین، یا خۆمان مانگ ده بینین. گوتم: ئه ی به دیتن و بهرۆژوو بوونی موعاوییه اکتفا ناکهیت و ئه وه بهس نییه؟ گوتم: نه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) ئاوه ها فهرمانی پیمان کردوو که ههر ولاته ی به پیی روانگه (مطلع) ی خۆیان رهفتار ده کهن). {تاج/۲/۸۹، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۱۳۲۱}.

۴۵۶) مانگی رهمهزان و مانگی قوربان کهم ناکه ن. (۲۵۲۶ - ۲۵۲۷)

باب: شَهْرًا عِيدٌ لَا يَنْقُصَانِ

۵۷۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «شَهْرًا عِيدٌ لَا يَنْقُصَانِ، رَمَضَانُ وَذُو الْحِجَّةِ». {الحديث: ۲۵۲۷ = ۲۵۰۶ فم. بخاری/۲/۲۶۸، رقم: ۸۸۱ = ۱۹۱۲. أبو داود. صوم: ۲۳۲۳. ترمذی. صوم: ۶۹۲. ابن ماجه. صیام: ۱۶۵۹. تحفة الأشراف: ۱۱۶۷۷}:

ئه بو به گره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) فهرمووی: (دوو مانگی دوو جهژنه که (واته: مانگی رهمهزان و مانگی قوربان) به ده گمه ن ری ده که وی، که له یه ک سالا، که هه ردوو مانگه کان له سیی رۆژ که متر بن، به لکوو زۆرینه ی کات، یا هه ردوو مانگه کان سیی تهواو ده بن، یا نه گه ر یه کیکیان بیست و نۆ بوو ئه وی تریان سیی تهواو ده بن). {تاج/۲/۸۷، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۱۳۱۶، ج/۴}.

هه ندی ده فهرموون: مه به ست ئه وه دیه ئه م دوو مانگه نه گه ر به ژماره ی رۆژیش

لهسیی که متربن، ههر خیبری تهواوی ئهو سالانهی تریان ههیه کهسیی پربن.
{ریاض/۳/۱۶۵، زنجیره: ۲۲۱، ژماره: ۱۲۲۹}.

۴۵۷) پارشیو بۆ گرتنی رۆژوو سوننه ته. (۲۵۴۴ - ۲۵۵۲).

باب: فِي السُّحُورِ تَفِي الصَّوْمِ

۵۸۰- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «

تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السُّحُورِ بَرَكَهً». {الحديث: ۲۵۴۴ = ۲۵۲۴ فم: }

ئهنهس (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بن) فهرمووی: (پارشیو

بکهن، چونکه پیروزی و پیت و فهه وا له پارشیو دا). {تاج/۲/۹۱، زنجیره: ۳۲، ژماره:

{۱۳۲۴ ج/۴} + {ریاض/۳/۱۶۵، زنجیره: ۲۲۱، ژماره: ۱۲۲۹}.

۴۵۸) دواخستنی پارشیو

باب: تَأْخِيرُ السُّحُورِ

۵۸۱- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رضی الله عنه) قَالَ: تَسَحَّرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله

علیه وسلم) ثُمَّ قُمْنَا إِلَى الصَّلَاةِ. قُلْتُ: كَمْ كَانَ قَدْرُ مَا بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: خَمْسِينَ آيَةً.

{الحديث: ۲۵۴۷ = ۲۵۲۷ فم. تجرید/۲/۲۷۶ رقم: ۸۸۶ = ۱۹۲۱ فتح. ترمذی. صوم:

۷۰۳، ۷۰۴. نسائی. صیام: ۲۱۵۴}:

زهیدی کوری ثابت (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: لهگهل پیغه مبهه را (دروودی خودای لهسهه بن)

پارشیومان کرد، ئینجا له خزمه تیدا هه لساين چووین به لای نوپژری به یانییه وه،

ئهنهسی کوری مالیک فهرمووی: عهرزی زهیدم کرد: نیوانی لیبونه وهی پیغه مبهه

له پارشیوه که وه، بانگی به یانی چه ندی ده بوو؟ فهرمووی: به قهه د ئه وه ده بوو

که یه کئی به خویندنی ئاسایی، نه خیرا، نه سست، په نجا ئایه تی مامناوه ندی نه کورت

نه درپژر بخوینی!). {تاج/۲/۹۲، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۱۳۲۶ ج/۴ + ریاض/۳/۹۱۴، زنجیره:

۲۲۱، ژماره: ۱۳۳۰/۲}.

۴۵۹) نیشانه‌ی شبهه‌ی، که ده‌بئی به‌هوی نادر و ستیوونی خواردن بو رؤزووه‌وان.
(۲۵۴۳ - ۲۵۲۸).

باب: صفة الفجر الذي يحرم الأكل على الصائم

۵۸۲- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا يَغْرَتُكُمْ مِنْ سَحُورِكُمْ أَذَانُ بِلَالٍ، وَلَا بَيَاضُ الْأَفُقِ الْمُسْتَطِيلُ هَكَذَا، حَتَّى يَسْتَطِيرَ هَكَذَا »، وَحَكَاهُ حَمَادٌ بِيَدَيْهِ، قَالَ: يَعْنِي مُعْتَرِضًا. {الحديث: ۲۵۴۱ = ۲۵۲۱ فم. أبو داود. صوم: ۲۳۴۶. ترمذی. صوم: ۷۰۶. نسائی. صيام: ۲۱۷۰ تحفة الأشراف: ۴۶۲۴}:

سه‌مووره‌ی کوری جوندوب (رمزای خودای لی بن) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لمسه‌ر بن)
فه‌رمووی: (بو پارشیوتان نه بانگی بیلال و نه‌سپیده بالا (فه‌جری کازب = به‌یانیه درؤزنه) ته‌فره‌تان نه‌ده‌ن و ده‌سته شکینتان نه‌که‌ن و ریگه‌ی هیچتان لی نه‌گرن، چونکه نه‌وکاته هیشتا شه‌وی ماوه، بخون و بخونه‌وه، هه‌تا سپیده په‌هنا (فه‌جری صادق = به‌یانی ته‌واو) ده‌دا). {تاج: ۸۵/۲، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۱۳۱۱ چ/۴ - م/د/ت/ن}. گفته‌ی (ت) ناوایه: (نه بانگی بیلال و نه سپیده بالا ریگه‌ی پارشیوتان لی نه‌گرن، بخون و بخونه‌وه و بچنه‌لای ژنی خوتان، هه‌تا شبهه‌ی ده‌دا و رووناکی به‌یان بلا و ده‌بیته‌وه به که‌ناری ئاسمانا).

۴۶۰) له‌باره‌ی فه‌رمایشتی خودای که‌وره: {حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ}. (۲۵۴۳ - ۲۵۲۸).

باب: في قوله تعالى: {حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ}

۵۸۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ)، قَالَ: فَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَرَادَ الصَّوْمَ، رَبَطَ أَحَدَهُمْ فِي رِجْلَيْهِ الْخَيْطَ الْأَسْوَدَ، وَالْخَيْطَ الْأَبْيَضَ، فَلَا يَزَالُ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُ رِثْيُهُمَا، فَانْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ: (مِنَ الْفَجْرِ) فَعَلِمُوا أَنَّ مَا يَعْنِي بِذَلِكَ اللَّيْلَ

وَالنَّهَارَ. {الحديث: ۲۵۳۰ = ۲۵۱۰ فم. بخاری. صوم: ۱۹۱۷، ۴۵۱۱. تحفة الأشراف: ۴۷۵۰}:

سه هلی کوری سهد (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: کاتی ئەم نایه ته هاته خواره وه: { وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ - به قهره / ۱۸۷ }
واته: بخۆن و بخۆنه وه تا هیللی رهش له هیللی سپی جیاده که نه وه، که ئەم نایه ته له سهر ئەم شیوه هاته خواره وه، پیاوی وا هه بوو کاتی دهیویست بو بهیانی بهرۆژووبی، دهجوو پهتیکى سپی ده بهست به قاجیکى خۆیه وه و پهتیکى رهشیشى ده بهست به قاجه کهى تریه وه، ئیتر ههرشتى دهخواردو شتى دهخوارد وه و به شهوى دادهنا، ههتا شیوه وه رهنگى دوو پهته کهى لهیه کترى جیا دهکرده وه، ئەوجا دایدهنا بهرۆژوو وازی له خواردن و خواردنه وه و شتى تری وا دههینا. جا خودای گه وه له پاش ئەمه، بو روونکردنه وهى مه بهسته که، وشهى (مِنَ الْفَجْرِ) له کو تایى نایه ته که وه دابه زاندو نایه ته که ناواى لی هاته: { وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ - به قهره / ۱۸۷ }. جا واتای نایه ته که ناوا روون بوویه وه: (کاتی دهتانه وئ له رۆژدا بهرۆژووبن، به شهو بخۆن و بخۆنه وه و ههرچى له رۆژووه وان نادروست دهبی، له خۆتانى نادروست مه کهن، تا روشتهى سپیده بهیانیان، له روشتهى رهش تارىکى شهو بو جیا ده بیته وه).

ئەوجا موسولمانان زانیان که مه بهستى نایه ته که جیا کردنه وهى شهو له رۆژ. {بروانه: تاج/ ۸۰/ ۲، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۱۳۰۶، ۱۳۰۸ + ته جرید/ ۲/ ۲۷۶، ژماره: ۸۸۵ = ۱۹۱۶، ۴۵۰۹، ۴۵۱۰ - فتح الباری}.

٤٦١) فهرمووده ی: (بیلال شهوى ده مینى که بانگ ده دا).

باب: إِنَّ بِلَالَ يُؤَذِّنُ بِلِيلٍ فَكُلُوا وَاشْرَبُوا

۵۸۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ مُؤَذِّنَانِ: بِلَالٌ، وَابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ بِلَالَ يُؤَذِّنُ بِلِيلٍ

فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُوَدِّنَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ»، قَالَ: وَلَمْ يَكُنْ بَيْنَهُمَا، إِلَّا أَنْ يَنْزَلَ هَذَا، وَيَرْتَقَى هَذَا. {الحديث: ۲۵۳۳ = ۲۵۱۳ فم. تجريد/ ۲/ ۳۵۶، رقم: ۳۵۸ = ۶۱۷، ۶۲۰، ۶۲۳، ۷۲۴۸}:

ثیبنو عومهر (خودایان لی رازی بی) فهرمووی: جاران پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر
 بی) دوو بانگده‌ری هه‌بوو، یه‌کیکیان بیلال بوو، ئەوی تریان ثیبنو ئوممی مه‌کتووم
 بوو، که پیاویکی کوپ‌ر بوو، پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) ده‌یفهرموو: (بیلال هیشتا
 شه‌وی ده‌می‌نی که بانگ دهدا، جا له‌به‌رئه‌وه بخو‌ن و بخو‌نه‌وه تا ثیبنو ئوممی
 مه‌کتووم بانگ دهدا، فهرمووی: هه‌رئه‌وه‌نده‌شیان به‌ین بوو، که ئەمیان داده‌به‌زی و
 ئە‌ه‌و‌یت‌ریان سه‌رده‌که‌وت). {تاج/ ۲/ ۸۴، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۱۳۱۰ ج/ ۴} +
 {ریاض/ ۳/ ۱۶۶، زنجیره: ۲۲۱، ژماره: ۱۳۳۱}.

۴۶۲) بریاری رۆژووی که‌سی به‌یانی لی‌بداو له‌شی پیس بی. (۲۵۸۹ - ۲۵۸۴)

باب: صَوْمُ مَنْ أَدْرَكَ الْفَجْرَ وَهُوَ جُنُبٌ

۵۸۵- عَنْ عَائِشَةَ وَأُمِّ سَلَمَةَ زَوْجَي النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَنَّهُمَا قَالَتَا: إِنْ
 كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِيُصْبِحُ جُنُبًا مِنْ جِمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ فِي رَمَضَانَ،
 ثُمَّ يَصُومُ. {الحديث: ۲۵۸۷ = ۲۵۶۷ فم. تجريد/ ۲/ ۲۷۸، رقم: ۸۸۹ = ۱۹۲۵، ۱۹۲۶،
 ۱۹۳۰، ۱۹۳۱، ۱۹۳۲}:

عائیشه و ئوم سه‌له‌مه (که هه‌ردوکیان هاوسه‌ری پیغهمبه‌ر بوون)، ده‌فه‌رموون:
 شه‌وی وا ده‌بوو، له‌رهمه‌زانا، پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌گه‌ل‌ه‌ل‌ل و هاوسه‌ری
 خویدا دروست ده‌بوو، هه‌تا به‌یانی لی دهدا، به‌و له‌ش پیسییه‌وه ده‌مایه‌وه، ئەوسا
 خو‌ی ده‌شۆردو له‌کاتی ئاسایی نو‌یژی به‌یانیدا، نو‌یژی به‌یانی ده‌کرد، له‌هه‌مان کاتا
 ئەو رۆژه به‌رۆژوو ده‌بوو، مه‌به‌ستی پیغهمبه‌ر له‌م کاره به‌یانی جه‌وازی شتی
 وابوو). {تاج/ ۲/ ۱۱۰، زنجیره: ۴۴، ژماره: ۱۳۶۳، ۱۳۶۴ + ریاض/ ۳/ ۱۷۳، زنجیره: ۲۲۴،
 ۱۲۴۴، ۱۲۴۵}.

۵۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) يَسْتَفْتِيهِ وَهِيَ تَسْمَعُ مِنْ وَرَاءِ الْبَابِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تُدْرِكُنِي الصَّلَاةُ وَأَنَا جُنُبٌ أَفَأَصُومُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « وَأَنَا تُدْرِكُنِي الصَّلَاةُ وَأَنَا جُنُبٌ فَأَصُومُ »، فَقَالَ: لَسْتُ مِثْلَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ. فَقَالَ: « وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَحْشَاكُمُ لِلَّهِ، وَأَعْلَمَكُم بِمَا أَتَقِي ». {الحديث: ۲۵۸۸ = ۲۵۶۸ فم. أبو داود. صوم: ۲۳۸۹. تحفة الأشراف: ۱۷۸۱} :

عائشه (رمزای خودای بی) فہرمووی: جاری پیاوی ہات بولای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) پرسپاری لیگرد، من لہپشت دہرگا کہ وہ گویم لییان بوو، پیاوہ کہ گوتی: نہی پیغہمہری خودا! وادہبی کہ نویژم لی دہبی لہشم پیسہو لہشپیسیم لہسہرہ، نایا دروستہ، بہلہشی پیسہوہ بہرؤژووبم؟ فہرمووی: (شتی وا ناساییہ، منیش وادہبی، کہ نویژم لی دہبی لہشپیسیم لہسہرہ، لہگہل ئہوہشا، ئہو رؤژہ بہرؤژوو دہبم). پیاوہ کہ گوتی: قوربان! تو وہکوو ئیمہ نیت، تو خودا لہ گوناہی بہرودوات خویش بووہ) پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئہمہوایہ، بہلام بہخوا من ئومید دہکم کہ لہہمووتان زیاتر لہخودا بترسمو لہ ہہمووتان زیاتر باشتر بزائم کہ خویم لہبی فہرمانی خودا بپاریژم).

۴۶۲) رۆژووہوان ئہگہر لہبیری نہبوو، شتی خوارد، یاشتی خوزاردہوہ قہیناکا.
(۲۷۰۹)

باب: فِي الصَّائِمِ يَأْكُلُ أَوْ يَشْرِبُ نَاسِيًا

۵۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَ صَوْمُهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ ». {الحديث: ۲۷۰۹ = ۲۶۹۱ فم. تجرید/۲/۲۷۹، رقم: ۸۹۱ = ۶۶۶۹. أبو داود. صوم: ۲۳۹۸. ترمذی. صوم: ۷۲۲. ابن ماجہ. صیام: ۱۶۷۳} :

ئہبو ہورہیرہ (رمزای خودای بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئہگہر کہسئ لہبیری نہبوو کہ بہرؤژووہ، وہ چشتی خوارد، یا چشتی خواردهوہ،

ئهوه با رۆژوو دهکهی نهشکینی و تهواوی بکا چونکه بهوه رۆژوو دهکهی پووچ نابیتتهوه، بهلکوو ئه و نان و ئاوهیش که خواردوو یهتی رزق و رۆژییهک بووه خوا بۆی رهخساندوووه. {تاج/ ۱۰۶/ ۲، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۱۳۵۶}.

۴۶۴) رۆژوو دهوان ئهگهر خوێک کرا بۆ سهراوه لاتی بابلی: من به رۆژوووم.
(۲۶۹۶ - ۲۶۹۷)

باب: فِي الصَّائِمِ يُدْعَى لِطَعَامٍ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ

۵۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ، وَهُوَ صَائِمٌ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ». {الحديث: ۲۶۹۶ = ۳۶۷۷
فم. أبو داود. صوم: ۲۴۶۱. ترمذی. صوم: ۷۸۱. ابن ماجه. صيام: ۱۷۵، تحفة: ۱۳۶۷۱}:

ئهو هورهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی:
(ئهگهر کهسی له نیوه به رۆژوو بوو، وه خوێک کرا بۆ نان خواردن، بابلی: ناخۆم من به رۆژوووم).

روونکردنهوه:

مه به سهست ئه وه یه چوون بۆ سهرا دهعوته واجبه، جا ئهگهر خاوهن بانگهێشتنه که به مه وازی هیئا ئه وه پێویست ناکا که بجیت، دهنا با ئاماده بی به لام شت نه خوا.

۴۶۵) کهسی له ره مه زانا بجیتته لای ژنی خۆی که فارهتی ده که ویتته سهرا.
(۲۵۹۸ - ۲۵۹۰)

باب: كَفَّارَةٌ مَنْ وَقَعَ عَلَى امْرَأَتِهِ فِي رَمَضَانَ

۵۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: هَلَكْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: «وَمَا أَهْلَكَ؟». قَالَ: وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ، قَالَ: «هَلْ تَجِدُ مَا تُعْتِقُ رَقَبَةً؟». قَالَ: لَا. قَالَ: «فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ

شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ؟». قَالَ: لَا. قَالَ: «فَهَلْ تَجِدُ مَا تُطْعِمُ سَتَيْنِ مَسْكِينًا». قَالَ: لَا. قَالَ: ثُمَّ جَلَسَ، فَأَتَى النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) بِعَرَقٍ فِيهِ تَمْرٌ، فَقَالَ: «تَصَدَّقْ بِهَذَا». قَالَ: أَفْقَرُ مِنَّا؟ فَمَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا أَهْلُ بَيْتٍ أَحْوَجُ إِلَيْهِ مِنَّا. فَضَحِكَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى بَدَتْ أَنْيَابُهُ، ثُمَّ قَالَ: «أَذْهَبْ فَأُطْعِمْهُ أَهْلَكَ». {الحديث: ۲۵۹۰ = ۲۵۷۰، ف.م. تجريد ۲/، لایپره: ۲۷۹، رقم: ۸۹۲ = ۱۹۳۶، ۱۹۳۷، ۲۶۰۰، ۵۳۶۸، ۶۰۸۷، ۶۱۶۴، ۶۷۰۹، ۶۷۱۰، ۶۷۱۱، ۶۸۲۱ فتح. أبو داود. صوم: ۲۳۹۰. ترمذی. صوم: ۷۲۴. ابن ماجه. صيام: ۱۶۷۱. تحفة الأشراف: ۱۲۲۷۵}:

ئەبو ھورەیرە (خودای ئی رازی بێ) ھەرمووی: پیاوێ ھاتە خزمەتی ھەزرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرزێ کرد: ئەو پێغەمبەری خودا! ھەوتاو. ھەرمووی: (بوچی ھەوتاو؟) گوتی: لە ڕەمەزانا بەروژوو بووم لەگەڵ ژنەکم دروست بووم. ھەرمووی: (ئایا ھەتە کە کۆیلەیی ئازاد بکە؟) گوتی: نەه. ھەرمووی: (ئەو دەتوانی دوو مانگ لەسەر یەک بەروژوو بی؟) گوتی: نەه. ھەرمووی: (ئەو دەتوانی نانی شەست ھەزار بەدە؟) گوتی: نەه. ئەبو ھورەیرە ھەرمووی: جا پیاوێکە لەلای پێغەمبەر دانیش، تا زەمیلەیی خورمایان ھێنا بوو پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (ئەمە بکە بەخێر). پیاوێکەیش گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا! کێ لە ئێمە ھەزارترە تا پێی بدەم! دەسا بەو خودایە، لەم پەری مەدینەو تا ئەوپەری مەدینە خێزانیکی وای تیانێ کە وەک ئێمە پێویستی بەم خورمایە بێ!

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وەھا پێکەنی تەنانەت ددانە پێشینەکانی وەدەرکەوتن، ئینجا ھەرمووی: (دەبرۆ دەرخواردی خێزانەکە خۆی بدە!). {تاج/۲/۱۰۵، زنجیرە: ۳۹، ژمارە: ۱۳۵۴}.

۵۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: احْتَرَقْتُ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لِمَ؟». قَالَ: وَطِئْتُ امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ نَهَارًا، قَالَ: «تَصَدَّقْ تَصَدَّقْ». قَالَ: مَا عِنْدِي شَيْءٌ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَجْلِسَ

فَجَاءَهُ عَرَقَانِ فِيهِمَا طَعَامٌ، فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ يَتَصَدَّقَ بِهِ. {الحديث: ٢٥٩٦ = ٢٥٧٦ م. بخاری: ١٩٣٥، ٦٨٢٢ فتح. أبو داود. صوم: ٢٣٩٤}:

عائیشە (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پیاوی هات بۆلای پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزى کرد: قوربان! ناگرى دۆزەخ سووتاندى؟ پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (چۆن؟ بۆچی؟). گوتی: دروست بووم لەگەڵ ژنەکەما لە رەمەزانا، لە رۆژدا، فەرمووی: (دەى خێربکە، دەى خێربکە). پیاوەکە گوتی: هیچم نییە تابیکەم بەخێر، جا پیڤەمبەر فەرمانی پیکرد کە لەلای دابنیشی، جا دوو زەمیلە خۆراکیان هینا بۆ پیڤەمبەر، پیڤەمبەر ئەو دوو زەمیلە خۆراکەى دا بەپیاوەکە و پێی فەرموو کە بیکە بەخێر لە کەفاردتا).

(٤٦٦) بریاری ماچ بۆ رۆژوووەوان. (٢٥٦٨ - ٢٥٨٣)

باب: فِي الْقَبْلَةِ لِلصَّائِمِ

٥٩١- عَنْ عَائِشَةَ (رضى الله عنها) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقْبَلُ وَهُوَ صَائِمٌ، وَيُبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ وَلَكِنَّهُ أَمْلَكُكُمْ لِإِزْبِهِ. [الحديث ٢٥٧١ = ٢٥٥١ م. تخريد/٢٧٨/٢ رقم: ٨٩٠ = ١٩٢٧، ١٩٢٨ فتح. أبوداود. صوم: ٢٣٨٢. ترمذي. صوم: ٧٢٩. تحفة الأشراف: ١١٥٩٥] !.

عائیشە (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: وادەبوو پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەرپۆژوو بوو، کەچی لەگەڵ ئەوەش، ماچ و مووچ و یاری و دەسبازی لەگەڵ حەلال و هاوسەری خۆیا دەکرد. (واتە: بەم جوۆرە شتانه رۆژوو ناشکی) بەلام کێتان وەك پیڤەمبەری پێ دەکری، ئەو لەهەمووتان باشتر ئارووزووی خۆی پێ زەوت دەکراو، لەم لایەنەوه سنووری نەدەبەزان، تا خوا نەخواسته تووشی بێ شەرعی بێی!). {تاج/٢/١٠٩، زنجیره: ٤٢، ژماره: ١٣٦١}.

(۶۷) که شهو داهاتو خۆر ئاوابوو کاتی بهربانگه. (۲۵۵۳ - ۲۵۵۷)

باب: إِذَا أَقْبَلَ اللَّيْلُ وَغَرَبَتِ الشَّمْسُ أَفْطَرَ الصَّائِمُ

۵۹۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى (رضى الله عنهما) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي سَفَرٍ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، فَلَمَّا غَابَتِ الشَّمْسُ قَالَ: «يَا فُلَانُ انْزِلْ فَاجِدْ لَنَا». قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عَلَيْكَ نَهَارًا. قَالَ: «انْزِلْ فَاجِدْ لَنَا». قَالَ: فَانْزَلَ فَجَدَحَ، فَأَتَاهُ بِهِ فَشَرِبَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) ثُمَّ قَالَ يَبْدِهِ: «إِذَا غَابَتِ الشَّمْسُ مِنْ هَاهُنَا، وَجَاءَ اللَّيْلُ مِنْ هَاهُنَا فَقَدْ أَفْطَرَ الصَّائِمُ». {الحديث: ۲۵۵۴ = ۲۵۳۴ فم. تجريد ۲/ ۲۸۰، رقم: ۸۹۴ = ۱۹۴۱، ۱۹۵۵، ۱۹۵۶، ۱۹۵۸، ۵۲۹۷. أبو دارود. صوم: ۲۳۵۲. تحفة الأشراف: ۲۵۵۴} :

ئەبو ئىبراھىم عەبدوللاى كورى ئەبو ئەوفا (رمزى خودايان لى بىن) فەرمووى: لەسەفەرئىكا، لە خزمەتى پىڭەمبەردا بووين، بەرپۆه بەسوارى دەروڤىشتين، دنيا رەمەزان بوو، حەزرىت خۆى بەرپۆژوو بوو، كە خۆر ئاوابوو حەزرىت بە پياويكى فەرموو: (ئەى فېسار! دابەزە لە ولاخەكەت، قاوتو ئاومان بۆ بكەو بەكەوگىرەكە تىي رادە تاباش ساف بىي).

پياوھەكەيش (كە بىلال بوو) فەرمووى: ئەى پىڭەمەرى خودا! زووه، بابەتەواوى بىي بە ئىوارە، خۆ ئەو روناكى خۆرە. حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بىي) فەرموويەو: (دابەزەو قاوتو ئاوەكەمان بۆ بگرمەو). بىلال ديسان گوتى: قوربان! هېشتا هەر رۆژە. فەرمووى: (تۆ دابەزەو قاوتو ئاومان بۆ بگرمەو). بىلاليش دابەزىو قاوتو ئاوى بۆ كردن و باش شەئەقاندىو داى پىيان، جا پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىي) خوارديەو. لەپاشا فەرمووى: (كە تەماشاتان كرد وا خۆر لىرەو، لە رۆژئاواو ئاوابوو، وە شەو لىرەو لە خۆرەلاتەو داهات، ئىتر كاتى بەربانگى رۆژوووەوانەو با رۆژووھەكى بشكىنى). {رياض/ ۱۶۹/ ۳، زنجيرە: ۲۲۲، ژمارە: ۱۲۳۷} .

(۴۶۸) زوو رۆزوو شکاندن. (۲۵۴۴ - ۲۵۵۲)

باب: فی تعجیل الفطر

۵۹۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رضی الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: « لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ ». {الحديث: ۲۵۴۹ = ۲۵۲۹ فم. تجرید/۲/۲۸۶، رقم: ۹۰۳ = ۱۹۵۷. ترمذی. صوم: ۶۹۹}:

سههلی کوری سهعدی ئەل-ساعیدی، (رمزای خودای ئی بێ) فهرمووی: خوښهویست (دروودی خودای لیسهر بێ) فهرمووی: (مهردوم ههتا پهله له بهربانگ بکهو و بهربانگ به قنگا نه خهن و، له کاتی خویدا رۆزوو بشکینن، نیشانهی ئهوهیه که هیشتا ههر باشن و له رێگهی راست لایان نه داوه). {تاج/۲/۹۳، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۱۳۳۰ + ریاض/۳/۱۶۷، زنجیره: ۲۲۲، ژماره: ۱۳۳۳}.

۵۹۴- عَنْ أَبِي عَطِيَّةٍ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَمَسْرُوقٌ عَلَى عَائِشَةَ، فَقَالَ لَهَا مَسْرُوقٌ: رَجُلَانِ مِنْ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ (صلی الله علیه وسلم) كِلَاهُمَا لَا يَأْلُو عَنِ الْخَيْرِ، أَحَدُهُمَا يُعَجِّلُ الْمَغْرِبَ وَالْإِفْطَارَ، وَالْآخَرُ يُؤَخِّرُ الْمَغْرِبَ وَالْإِفْطَارَ؟ فَقَالَتْ: مَنْ يُعَجِّلُ الْمَغْرِبَ وَالْإِفْطَارَ؟ قَالَ: قُلْنَا عَبْدُ اللَّهِ، فَقَالَتْ: هَكَذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) يَصْنَعُ. {الحديث: ۲۵۵۲ = ۲۵۳۲ فم}:

ئهبو عهطیه (رهحمتهی خودای ئی بێ) فهرمووی: من و مهسرووق چووین بۆلای عایشه بۆ مالهوهی، که چووینه خزمهتی مهسرووق فهرمووی پێی: ئهی دایکی موسولمانان! دوو پیاو ههن، ههر دوکیان بۆ خێرو چاکهکردن درێغی ناکهن، وه ههر دوو کیشیان له یارانێ موحهممهدن، بهلام یهکیکیان زوو نوێژی شیوان دهکاو زوویش رۆزوو دهسکینن و بهربانگ دهکاتهوه، وه ئهوی تریان درهنگ نوێژی شیوان دهکاو درهنگیش بهربانگ دهکاتهوه؟

عایشه فهرمووی: کامهیان به زوویی نوێژی شیوان دهکاو بهزوویی بهربانگ دهکاتهوه؟ فهرمووی: گوتمان: عهبدوللای کوری مهسعوود. فهرمووی: پێغه مبه ریش (دروودی خودای لیسهر بێ) جاران ههر وهه ی دهکرد، ئهوی تریشیان ئهبو موسای ئهشعهری بوو. {تاج/۲/۹۳، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۱۳۳۲ ج/۴}.

٥٩٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنِ الْوَصَالِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ: فَإِنَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تُوَاصِلُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «وَأَيْكُمْ مِثْلِي إِنِّي أَبِيتُ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي». فَلَمَّا أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوا عَنِ الْوَصَالِ وَاصَلَ بِهِمْ يَوْمًا ثُمَّ يَوْمًا، ثُمَّ رَأَوْا الْهَلَالَ، فَقَالَ: «لَوْ تَأَخَّرَ الْهَلَالُ لَزِدْتَكُمْ»، كَالْمُنْكَلِ لَهُمْ حِينَ أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوا. {الحديث: ٢٥٦١ = ٢٥٤١ فم. أبو داود. حدود: ٦٨٥١. تحفة الأشراف: ١٥٣٢١. تجريد/٢/٢٨٨، رقم: ٩٠٧ = ١٩٦٥، ١٩٦٦، ٦٨٥١، ٧٢٤٢، ٧٢٩٩}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بى) **فەرموۋى: پېغەمبەر** (دروودى خوداى لەسەر بى) **رىگەى**
 نەدەدا، كە يەككى دوو رۆژ يا زياتر شەوو رۆژ بەرۆژوو بى و لەو ماوەيەدا بەھىچ
 جوړى رۆژوو ەكەى نەشكىنى. ياران گوتيان: ئەى پېغەمەرى خودا! تۆ خۆت
 وادەكەى؟ فەرموۋى: جا ئىو ەك من وان، من جيام لەئىو، من خودا فرسەتم
 دەداو بەشەو نان و ئاوم دەداتى).

جا گه هه ر وازيان نه هئنا پيغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) دوو روژ له سه ريه ك نه يشكاند پييان، تا مانگيان دى و بوو به جه زن، جا فه رمووى: (ئه گه ر مانگ نه ببنرايه پترم پئ ده گرتن، وه ك كه سئ بيه وئ چاو ترسي ننيان بكا، تا جاريكى تر شتى وا نه كه ن). {تاج/۲/۱۰۷، زنجيره: ۴۱، ژماره: ۱۳۵۹. چاپى چوارهم}.

٤٧٠) رۆژوو گرتن لەسەفەردا. (٢٥٩٩ - ٢٦٢٦)

بابُ: الصَّوْمُ وَالْفِطْرُ فِي سَفَرٍ

٥٩٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما) قَالَ: سَافَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي رَمَضَانَ فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ عُسْفَانَ ثُمَّ دَعَا بِإِنَاءٍ فِيهِ شَرَابٌ فَشَرِبَهُ نَهَارًا، لِيرَاهُ النَّاسُ، ثُمَّ أَفْطَرَ حَتَّى دَخَلَ مَكَّةَ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَصَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَفْطَرَ، مَنْ شَاءَ صَامَ، وَمَنْ شَاءَ أَفْطَرَ. {الحديث: ٢٦٠٣ = ٢٥٨٣ فم. بخارى. صوم: ١٩٤٨، ٢٤٠٤، نسائي. صيام: ٢٢٩٠ تحفة الأشراف: ٥٧٤٩}:

ئىبنو عەبباس (رەزى خۇدايان ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) لە رەمەزانا سەفەرى کرد، لە رێگە بەرپۆژوو بوو هەتا گەيشته عوسفان، کەسىو شەش میل دووره لە مەککەو، لەوئ داواى جامئ ئاوى کرد، لە رۆژدا بە بەرچاوى خەلکەکەو خوارديهو رۆژووگەى شکاند، ئیتەر پېغەمبەر لە رێگە بەرپۆژوو نەبوو هەتا گەيشته مەککە، کە گەيشتینه مەککە، رەمەزانی مابوو، ئىبنو عەبباس دەيگوت: پېغەمبەر خوئ (دروودى خودای لەسەر بىن) وابوو لە سەفەردا بەرپۆژوو بوو، وە وابوو بەرپۆژوو نەبوو، جا کەوابوو لەسەفەردا ئەوئى حەزەکا ئەوا با بەرپۆژوو بئ، وە ئەوئىشى کە حەزناکا ئەوا با بەرپۆژوو نەبئ. {تاج/۲/۱۱۳، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۱۳۷۴}.

۵۹۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضى الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) خَرَجَ عَامَ الْفَتْحِ إِلَى مَكَّةَ فِي رَمَضَانَ فَصَامَ حَتَّى بَلَغَ كُرَاعَ الْغَمِيمِ فَصَامَ النَّاسُ ثُمَّ دَعَا بِقَدَحٍ مِنْ مَاءٍ فَرَفَعَهُ حَتَّى نَظَرَ النَّاسُ إِلَيْهِ ثُمَّ شَرِبَ، فَقِيلَ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ: إِنَّ بَعْضَ النَّاسِ قَدْ صَامَ فَقَالَ: «أُولَئِكَ الْعَصَاةُ أُولَئِكَ الْعَصَاةُ». {الحديث: ۲۶۰۵ = ۲۵۸۵ فم}.

جابیری کوری عەبدوللا (رەزى خۇدايان ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) سالى ئازادکردنى (فەتەح)ى مەککە، لە رەمەزانا، بەرەو مەککە خوئى سوپاکەى لە مەدینە دەرچوون، سالى هەشتى کۆچى بوو، دووى مانگی رەمەزان بوو، دوازدە رۆژ بەرپۆه بوون، سەرلەبەيانى رۆژى سیازدهى مانگ گەيشتنە ناو شارى مەککە، لەرێگە بەرپۆژوو بوون هەتا گەيشتنە پئ دەشتى پئى دەگوترئ (کوراعەلغەمىم) لەوئ عەرزى پېغەمبەريان کرد: مەردومەکە رۆژووگە سەخلەتى کردوون، چاوەرپوانى فەرمانى تۆيانە، ئەوئىش لەپاش نوپۆژى عەصر داواى جامئ ئاوى کردو لەبەرچاوى عەشاماتەکە بەرزیکردەو بۆ دەمى هەتا ببیینن، خەلکەکە تەماشایان کرد، ئەوجا لەبەرچاوى ئەوان ئاووگەى خواردەو، خەلکەکەئىش چاویان لەو کردو رۆژووگەیان شکاند، بەلام عەرزى حەزەمت کرا: هیشتا بازى کەس هەر بەرپۆژوون، فەرمووى: (ئەوانە یاخین ئەوانە یاخین).

۴۷۱) لە سەھفەردا رۆژوو باش نىيەو ناباشە

باب: لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصِّيَامُ فِي السَّفَرِ

۵۹۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَرَأَى رَجُلًا قَدْ اجْتَمَعَ النَّاسُ عَلَيْهِ، وَقَدْ ظَلَّلَ عَلَيْهِ. فَقَالَ: «مَا لَهُ؟» قَالُوا: رَجُلٌ صَائِمٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ أَنْ تَصُومُوا فِي السَّفَرِ». {الحديث: ۲۶۰۷ = ۲۵۸۷ فم. تجريد/۲/۲۸۴، رقم: ۸۹۸ = ۱۹۴۶. نسائي. صيام: ۲۲۵۹. أبو داود. صوم: ۲۴۰۷ تحفة الأشراف: ۲۶۴۵}:

جابیری کوری عەبدوللا (رمزای خودایان ئی بین) فەرمووی: جاری لەسەفەرێکا، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بین) لە دەوری پیاوی قەرەباڵغییەکی بینی، کە سیبەری بو کرابوو، فەرمووی: (ئەم جەنالییە چییە؟) گوتیان: رۆژوو دەوانە، ناوی ئەبو ئیسرائیلە بەرپۆژوو، لە گەرماناوە لە توونیا لە هۆش خۆی چوو، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بین): (رۆژوو لەسەفەردا کاریکی ناباشەو کاریکی باش نییە). {تاج/۲/۱۱۴، زنجیرە: ۴۶، ژمارە: ۱۳۷۶ ج/۴}.

۴۷۲) لەسەفەردا نەنگ ناگیرێ نە لە رۆژووەوانو نە لە رۆژوو شکین.

باب: تَرَكَ الْعَيْبَ عَلَى الصَّائِمِ وَالْمُفْطِرِ

۵۹۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِسِتِّ عَشْرَةَ مَضَتْ مِنْ رَمَضَانَ، فَمِنَّا مَنْ صَامَ، وَمِنَّا مَنْ أَفْطَرَ، فَلَمْ يَعْيبِ الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ، وَلَا الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ. {الحديث: ۲۶۱۰ = ۲۵۹۰ فم}:

ئەبو سەعیدی خۆدری (رمزای خودای ئی بین) فەرمووی: شازدە رەمەزان بوو، لە خزمەت پیغەمبەر خۆیدا چووین بو غەزا، هەمان بوو بەرپۆژوو بوو، هەمان بوو بەرپۆژوو نەبوو، جا نە رۆژوو دەوان نەنگو عەیبی لە رۆژوو شکین دەگرت، لەسەر ئەوە کە لەسەفەرا بەرپۆژ نییە، وە نە رۆژوو شکین نەنگی لە بەرپۆژوو دەگرت، لەسەر ئەوە کە بەرپۆژوو. {تاج/۲/۱۱۴، زنجیرە: ۴۶، ژمارە: ۱۳۷۵ ج/۴}.

(۴۷۲) پاداشتی که سیّ له سه فه را، به رۆژوو نه بی و کاروباری سه فه ره که بگریته نه ستوی خوئی. (۲۵۹۹ - ۲۶۲۶).

باب: أَجْرُ الْمُفْطِرِ فِي السَّفَرِ إِذَا تَوَلَّى الْعَمَلَ

۶۰۰- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فِي السَّفَرِ، فَمِنَّا الصَّائِمُ، وَمِنَّا الْمُفْطِرُ، قَالَ: فَزَلْنَا مَنْزِلًا فِي يَوْمٍ حَارٍّ، أَكْثَرُنَا ظِلًّا صَاحِبُ الْكِسَاءِ، وَمِنَّا مَنْ يَتَّقِي الشَّمْسَ بِيَدِهِ، قَالَ: فَسَقَطَ الصَّوَامُ وَقَامَ الْمُفْطِرُونَ، فَضَرَبُوا الْأَبْنِيَةَ وَسَقَوْا الرُّكَّابَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « دَهَبَ الْمُفْطِرُونَ الْيَوْمَ بِالْأَجْرِ ». {الحديث: ۲۶۱۷ = ۲۵۹۷. فم. تجرید ۳۱۶/۲، رقم: ۱۱۹۰ = ۲۸۹۰. نسائی. صیام: ۲۲۸۲. تحفة الأشراف: ۱۶۰۷}.

نه نهس (رمزی خودای لی بن) فه رمووی: جاری له سه فه ریگا، له خزمهت پیغه مبه ردا بووین، رۆژه که ی زۆر گهرم بوو، گهیشتی نه شوینی سیبهر نه بوو، له وی لاماندا، نه وه مان سیبهری گه وره ی هه بوو، که عه بای پیبوو، له باتی چاتۆل ده یکرد به سیبهر بۆ خوئی! هه مان بوو دهستی ده دایه به رتیشکی خۆره که، نه وانه شی که له و ره وته نییه دا، به رۆژوو بوون هیچ خزمه تیکیان پی نه کراو لال و پال پالکه و تن، به لام به پیچه وانه وه نه وانه ی که به رۆژوو نه بوون، هه موو کاره کان نه وان کردیان، ده وارو چادره کانیان هه لدا، ولاخه کانیان برد بۆ له وهر و بۆسه ر ناو، ده ستیان کرد به خزمهت کردن و نان و ناویان بۆ ناماده کردین.

پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بن) که حاله که ی بینی، فه رمووی: (پاداشی هه ره گه وره، نه مرۆ، نه وانه بر دیان که به رۆژوو نه بوون). {تاج/۲/۱۴۵، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۱۳۷۷}.

(۴۷۴) رۆژوو شکندن هه تا به رابه ر دوژمن به هیزبی

باب: الْفِطْرُ لِلْقُوَّةِ لِلِقَاءِ الْعَدُوِّ

۶۰۱- عَنْ قَزَعَةَ قَالَ: أَتَيْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ وَهُوَ مَكْشُورٌ عَلَيْهِ، فَلَمَّا تَفَرَّقَ النَّاسُ عَنْهُ قُلْتُ: إِنِّي لَا أَسْأَلُكَ عَمَّا يَسْأَلُكَ هَؤُلَاءِ عَنْهُ، سَأَلْتُهُ عَنِ الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ فَقَالَ:

سَافَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِلَى مَكَّةَ وَنَحْنُ صِيَامٌ، قَالَ: فَتَزَلْنَا مَنْزِلًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّكُمْ قَدْ دَوَّيْتُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ، وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ»، فَكَانَتْ رُحْصَةً، فَمِنَّا مَنْ صَامَ وَمِنَّا مَنْ أَفْطَرَ، ثُمَّ نَزَلْنَا مَنْزِلًا آخَرَ، فَقَالَ: «إِنَّكُمْ مُصَبَّحُو عَدُوِّكُمْ وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ، فَأَفْطِرُوا». وَكَانَتْ عَزْمَةً فَأَفْطَرْنَا، ثُمَّ قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُنَا نَصُومُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَعْدَ ذَلِكَ فِي السَّفَرِ. {الحديث: ۲۶۱۹ = ۲۵۹۹ فم}:

قەزەدە فەرمووی: چووم بۆ خزمەتی ئەبو سەعیدی خودی، عەشاماتیکی زۆری لەدەور بوو، کە خەڵکە کە دەوریان چۆل کردو بلاو بوونەو لەدەوری، عەرزیم کرد: من لەبابەت ئەو شتانەو پرسیارت ئی ناکەم، کە ئەمانە لیستی دەپرسن، لەبابەت روژووی سەفەر پرسیارم لئی کرد، فەرمووی: سالی ئازادکردنی مەککە، لە مانگی رەمەزانا، لە مەدینەو، سەفەرمان کرد بۆ مەککە، لەرێگە هەم پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەرپۆژوو بوو، هەم سوپاکە، تا گەشتینە هەواری لەوی لاماندا بۆ وچان، خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (وا ئیو بەر بەرە نزیک دەبنەو لە دوژمنی خۆتان، دیارە ئەگەر بەرپۆژوو نەبن بەهێزتر دەبن). جا ئەم فەرمایشتە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) مۆلەت بوو، جا بۆ بەیانی، هەمان بوو بەرپۆژوو بوو، وە هەمان بوو بەرپۆژوو نەبوو، جا روژی تر، گەشتینە هەواری تر، لەویش دابەزین، لەوی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (بیگومان ئیو سبەینێ ئاوقەدی دوژمنی خۆتان دەبن و روو بەرپۆژی دەبنەو، دیارە ئەگەر بەرپۆژوو نەبن بەهێزتر دەبن، کەواتە ئیتر بەرپۆژوو مەبن) جا ئەمەیان عەزیمە بوو، واتە: جەخت و دووپاتکردنەوی تەواو بوو لەسەر بەرپۆژوو نەبوون، ئیتر ئیمەش هەموومان روژوومان شکاندو لەو سەفەردا بەرپۆژوو نەبووین. لەپاشا ئەبو سەعید دەیفەرموو: بەلام لەپیش ئەم سەفەرەو لەپاش ئەم سەفەرەیش بەچاوی خۆم دیومە کە ئیمە لەسەفەردا بەرپۆژوو دەبووین و پیغەمبەریش رێگە ئی ئەوەی ئی نەدەگرتین. {بەروانە: ژمارە: ۵۹۷ کە لەپیشەو رویشت}.

٤٧٥) كردن بەسەرپشك لەسەفەردا، لەنیوانی رۆژوو گرتن و رۆژوو شکاندندا

باب: التخییر فی الصوم والفطر فی السفر

٦٠٢- عَنْ حَمْزَةَ بْنِ عَمْرِو الْأَسْلَمِيِّ (رضی اللہ عنہ) أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَجِدُ بِي قُوَّةً عَلَى الصَّيَامِ فِي السَّفَرِ فَهَلْ عَلَى جُنَاحٍ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « هِيَ رُخْصَةٌ مِنَ اللَّهِ، فَمَنْ أَخَذَ بِهَا فَحَسَنٌ وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَصُومَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ ». {الحديث: ٢٦٢٤ = ٢٦٠٤ فم:}

حەمەزە کۆری عەمری ئەل ئەسەلمی (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: گوتم: قوربان! ئەو پێغەمەری خودا! من تەوانای بەرپۆژوو بوونم هەیه لەسەفەردا، جا ئایا ئەگەر لەسەفەردا بەرپۆژوو بێم گوناھم دەگا؟ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (رۆژوو شکاندن لەسەفەردا، مۆلەت و روخسەت و رێپێدانیکە لەخوداوە، هەرکەسێ کار بەو مۆلەتە خودا بکا ئەووە کارێ باش دەکاو شتێ جوانی کردووە بەخشش و خەلاتی خودای رەت نەکردۆتەو، بەلام ئەگەر کەسێ لەسەفەردا، حەزبکا بەرپۆژووبێ، هیچ گوناھی لەسەر نییە).

روونکردنەو:

حەمەزە کۆری عەمری ئەسەلمی، هاوێلی پێغەمبەر، بە خەڵکی حیجاز دانەنری، سالی دوازدە مانگە بەرپۆژوو بوو، خەڵکی مەدینە فەرموودەکانی ئەو دەگێرنەو، لە تەمەنی حەفتا و یەک، یا لە تەمەنی هەشتا، سالیدا، لە شەست و یەکی کۆچیدا، مردووە، (رمزاو رەحمەتی خودای ئی بن).

٦٠٣- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، فِي حَرٍّ شَدِيدٍ، حَتَّى إِنْ كَانَ أَحَدُنَا لَيَضَعُ يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ، وَمَا فِينَا صَائِمٌ إِلَّا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ. {الحديث: ٢٦٢٥ = ٢٦٠٥ فم: تجريد ٢/ ٢٨٢، رقم: ٨٩٧ = ١٩٤٥. أبو داود. صوم: ٢٤٠٩}:

ئەبو دەردەاء (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: لە خەزەمتی پێغەمبەر، لەمانگی رەمەزانا، لە رۆژیکی زۆر گەرما، تەنانەت پیاو لەتاو گەرما، بەدەستی سیبەری بو

سەرى دەگرد، لە رۆژىكى ئاوا گەرما، لە خزمەت پىڭەمبەردا، دەرچووین بۆ سەفەرى، ئىمە ھەموومان بەرپۆزوو نەبووین، بىڭگە لە پىڭەمبەرو عەبدوللاى كورى رەواحه).

(۴۷۶) گىرانەودى رۆژووى رەمەزان لە مانگى كوئە مانگ (شەعبان) دا

(۲۶۸۲ - ۲۶۸۶) باب: قِضَاءُ رَمَضَانَ فِي شَعْبَانَ

۶۰۴- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: سَمِعْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: كَانَ يَكُونُ عَلَى الصَّوْمِ مِنْ رَمَضَانَ فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقْضِيَهُ إِلَّا فِي شَعْبَانَ، الشُّغْلُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَوْ بِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ۲۶۸۲ = ۲۶۶۲ فم. بخارى. صوم: ۱۹۵۰. أبو داود. صوم: ۲۳۹۹. نسائي. صيام: ۲۳۱۸}:

يەحياى كورى سەعيد فەرمووى: ئەبو سەلەمەى كورى عەبدورەحمان فەرمووى: لە عائىشەى ھاوسەرى پىڭەمبەرم بىست دەيفەرموو: بە سەرىنى پىڭەمبەر خۆى (دروودى خوداى لەسەر بى) ئىمەى ھاوسەرانى پىڭەمبەر، ھەندىكمان لەبەر بىنويژى، يا زەيستانى، بەرپۆزوو نەدەبووین، لەبەرئەوھىشى كە لەخزمەتى پىڭەمبەردا بووین نەمان دەتوانى بىگريئەو، ھەتا كوئە مانگ (شەعبان) دەھات. {تاج/۲/۱۸، زنجيرە: ۴۸، ژمارە: ۱۳۸۴}.

(۴۷۷) گىرانەودى رۆژووى بۆ مردوو. (۲۶۸۷ - ۲۶۹۵)

باب: قِضَاءُ الصِّيَامِ عَنِ الْمَيِّتِ

۶۰۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ». {الحديث: ۲۶۸۷ = ۲۶۶۷ فم. تجريد/۲/۲۸۵، رقم: ۹۰۰ = ۱۹۵۲. أبو داود. صوم: ۲۴۰۰ تحفة الأشراف: ۱۶۳۸۲}:

عائىشە (رەزاي خوداى ئى بى) دەفەرموى: پىڭەمبەرى خۆشەويست و ئازيز، دەفەرموى: (كەس) بمرى و رۆژووى لەسەر بى، كەسوكارى دەتوانن لەباتى ئەو بەرپۆزوو بن و بوى بگيرنەو. {تاج/۲/۱۱۹، زنجيرە: ۴۹، ژمارە: ۱۳۸۶}.

۶۰۶- عَنْ بُرَيْدَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: بَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِذْ أَتَتْهُ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ: إِنِّي تَصَدَّقْتُ عَلَى أُمِّي بِجَارِيَةٍ، وَإِنَّهَا مَاتَتْ، قَالَ: فَقَالَ: « وَجَبَ أَجْرُكَ، وَرَدَّهَا عَلَيْكَ الْمِيرَاثُ ». قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ كَانَ عَلَيْهَا صَوْمُ شَهْرٍ أَفَأَصُومُ عَنْهَا؟ قَالَ: « صُومِي عَنْهَا ». قَالَتْ: إِنَّهَا لَمْ تَحُجَّ قَطُّ، أَفَأَحُجُّ عَنْهَا؟ قَالَ: « حُجِّي عَنْهَا ». {الحديث: ۲۶۹۲ = ۲۶۷۲ فم} :

بورمهیده (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: بۆ خوّم له خزمه تی چه زره تدا، (دروودی خودای له سمر بن) دانیشتبووم، له وکاته دا ژنی هات بۆ خزمه تی، ئەم پرسیاره ی ئاراسته کرد: قوربان! دایکیکم هه بوو، که نیزه کیکم به خشی پیی، دواپی دایکم مرد، ئیستا که نیزه که که ماوه، برپاری ئەمه چییه؟ فهرمووی: (پاداشی به خشینه که که مسوگهر کردوو، له هه مان کاتا، به هوی میراتو که له پووره وه، که نیزه که که بووه ته وه به هی خوت). ژنه که گویشی: ئەهی پیغه مه ری خودا! دایکم رۆژووی مانگی قهرزازه، ئایا ده بی خوّم بۆی بگێرمه وه؟ فهرمووی: (له جیاتی دایکت به رۆژوو به و ئەو مانگه ی بۆ قهزا بکه ره وه). ژنه که گویشی: قوربان! دایکم هه رگیز چه جی نه کردوو، ئایا ده بی که من چه جی بۆ بکه م؟ فهرمووی: (چه ج بۆ دایکت بکه).

۴۷۸) فهرمایشتی خودای که وره: {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ}

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ}

۶۰۷- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْرَعِ (رضی الله عنه) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ} كَانَ مَنْ أَرَادَ أَنْ يُفْطِرَ وَيَفْتَدِيَ، حَتَّى نَزَلَتْ الْآيَةُ الَّتِي بَعْدَهَا فَنَسَخَتْهَا. {الحديث: ۲۶۸۰ = ۲۶۶۰ فم. بخاری. تفسیر: ۴۵۰۷. أبو داود. صوم: ۲۳۱۵. ترمذی. صوم: ۷۹۸} :

سه له مه ی کور ی ئەکه وه (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: کاتی ئەم ئایه ته هاته خواره وه: {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ} به پیی ئەم ئایه ته موسولمان خوی سه رپشک بوو له نیوانی ئەم دوو شته دا: یا به رۆژوو بی، یا به رۆژوو نه بی و

تۆله (كه فارمت) بدا، به لآم ئايه ته كه ي پاشى كه هات، ئه مه ي نه سخ كرده وه، چونكه فهرمانى كرد به گرتنى رۆزوو، وهك دمفه رموى: {فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ}.

(۴۷۹) به رۆزوو بوونو رۆزوو شكندن له مانگه كاندا. (۲۷۱۰ - ۲۷۲۰)

۶۰۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَصُومُ شَهْرًا كُلَّهُ؟ قَالَتْ: مَا عَلِمْتُه صَامَ شَهْرًا كُلَّهُ إِلَّا رَمَضَانَ؟ وَلَا أَفْطَرَهُ كُلَّهُ، حَتَّى يَصُومَ مِنْهُ، حَتَّى مَضَى لِسَبِيلِهِ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ۲۷۱۱ = ۲۶۹۳ فم. نسائي. صيام: ۲۱۸۳. تحفة الأشراف: ۱۶۲۱۸}:

عهبدو لآى كورى شه قيق فهرمووى: به عائيشه م گوت: ئايا پيغه مبه ر (دروودى خودى لسه ر بئ) هه بوو كه مانگى هه مووى به سه ريه كه وه به رۆزوو بئ؟ فهرمووى: ئاگام لئ نيبه كه پيغه مبه ر (دروودى خوداى لسه ر بئ) مانگى سه راسه ر به رۆزوو بووبئ، بي جگه له مانگى رهمه زان، كه هه مووى ده گرت، هه روا ئاگام لئ نيبه كه مانگى سه راسه ر هه مووى به رۆزوو نه بووبئ، هه رچۆنئ بووه، كه م تازۆر شتيكى لئ به رۆزوو بووه، ئه مه حالى بوو هه تا ومفاتى كرد).

(۴۸۰) كه و ره يى رۆزوو له ريگه ي خودادا. (۲۷۰۴ - ۲۷۰۶)

باب: فضل الصوم في سبيل الله

۶۰۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمَ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا ». {الحديث: ۲۷۰۴ = ۲۶۸۶ فم. تجريد ۳۰۱/۲، رقم: ۱۱۷۰ = ۲۸۴۰. ترمذى. جهاد: ۱۶۲۳. نسائي. صيام: ۲۲۴۷. تحفة الأشراف: ۴۳۸۸}:

ئهبو سه عي دى خودرى (ره زاي خوداى لئ بئ) فهرمووى: پيغه مبه ر (دروودى خوداى لسه ر بئ) دمفه رموى: (هه ركه سئ رۆزئ به رۆزووبئ، له به ر ره زاي خودا، به هۆى ئه و رۆزووه وه، خودا هه فتا سا ل رووى له ئاگرى دۆزه خ دوور دمخاته وه). {تاج: ۳۰/۲، زنجيره: ۵۷، ژماره: ۱۴۱۰}.

(۴۸۱) گهورهیی رۆژوووی مانگی موهره‌مه. (۲۷۴۷ - ۲۷۴۹)

باب: فَضْلُ صِيَامِ الْمُحَرَّمِ

۶۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَفْضَلُ الصِّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ» {الحديث: ۲۷۴۷ = ۲۷۳۱ م. أبو داود. صوم: ۲۴۲۹. ترمذی. صلاة: ۴۳۸. نسائی. قیام الليل: ۱۶۱۲}.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروددی خودای لەسەر بێ) دەفەر موێ: لەپاش رۆژوووی رەمەزان، گەورەترین رۆژوو رۆژوووی موهره‌مه، که مانگی خودایه، لهپاش نوێژی فەرزیش گەورەترین نوێژ، نوێژی شەو نوێژە. {تاج: ۷۸/۱، زنجیره: ۱۸۱، ژماره: ۹۶۸}.

(۴۸۲) گرتنی رۆژوووی رۆژی عاشوورا. (۲۶۳۲ - ۲۶۶۵)

باب: صِيَامُ يَوْمِ عَاشُورَاءَ

۶۱۱- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): أَنَّ قُرَيْشًا كَانَتْ تَصُومُ عَاشُورَاءَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، ثُمَّ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِصِيَامِهِ حَتَّى فُرِضَ رَمَضَانُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَنْ شَاءَ فَلْيَصُمْهُ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيُفْطِرْهُ» {الحديث: ۲۶۳۶ = ۲۶۱۶، تجريد: ۲/۲۹۹، رقم: ۹۱۹ = ۲۰۰۲ فتح}.

عائیشه (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: جاران قورەیش لەسەر دەمی نەزانیدا، رۆژوووی رۆژی عاشوورایان دەگرت، وە پێغەمبەریش (دروددی خودای لەسەر بێ) هەر لەو سەر دەمەدا، چاوی لەوان دەکردو دەیگرت، کاتی هاتیش بۆ مەدینه هەردە یگرت و فەرمانیشی دەکرد بە گرتنی، جا که خودا رۆژوووی رەمەزانی دانا لەسەر موسوڵمانان، ئیتر پێغەمبەر (دروددی خودای لەسەر بێ) وازی لەرۆژوووی رۆژی عاشوورا هینا، جا ئیستا ئاوايه: کەسێ حەزکا دەیگرت، وە کەسێ حەزکا نایگرت. {تاج: ۱۳۳/۲، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۱۴۱۷ + تجريد: ۲/۱۹۱، ژماره: ۷۶۴ = ۱۵۹۲}.

(۴۸۳) چ روژی له باتی عاشوورا به روژوو دهی. (۲۶۳۲ - ۲۶۶۵)

باب: أَيُّ يَوْمٍ يَصُومُ فِي عَاشُورَاءَ

۶۱۲- عَنْ الْحَكَمِ بْنِ الْأَعْرَجِ قَالَ: انْتَهَيْتُ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ رِدَاءَهُ فِي زَمْرَمَ، فَقُلْتُ لَهُ: أَخْبِرْنِي عَنْ صَوْمِ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ: إِذَا رَأَيْتَ هِلَالَ الْمُحَرَّمِ فَأَعْدُدْ وَأَصْبِحْ يَوْمَ النَّاسِ صَائِمًا، قُلْتُ: هَكَذَا كَانَ مُحَمَّدٌ (صلى الله عليه وسلم) يَصُومُهُ؟ قَالَ: نَعَمْ. {الحديث: ۲۶۵۹ = ۲۶۳۹ فم. أبو داود. صوم: ۲۴۴۶. ترمذی. صوم: ۷۵۴ تحفة الأشراف: ۵۴۱۲}:

حه که می کوری نه عره ج (خودای ئی رازی بئ) فهرمووی: چووم بۆلای ئیبنو عه عباس (خودایان ئی رازی بئ) له لای بیرى زه مزه م، شانى دادابوو، له سه ر پۆشاکه که ی، پیم گوت: پیم بلئ روژووی عاشوورا کامه یه؟ فهرمووی: که مانگی یه که شه وه ی مانگی موچه ره مت دی، روژ بژمی ره، وه روژی نو هه م به روژوو به. عه رزیم کرد: جاران پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بئ) هه رئاوا ده یگرت؟ فهرمووی: به ئی. {تاج/۲/۱۳۱، زنجیره: ۵۹، ژماره: ۱۴۱۳}.

(۴۸۴) که وه یی گرتنى روژووی روژی عاشوورا. (۲۶۳۲ - ۲۶۶۵)

باب: فَضْلُ صِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ

۶۱۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَدِمَ الْمَدِينَةَ، فَوَجَدَ الْيَهُودَ صِيَامًا يَوْمَ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَا هَذَا الْيَوْمُ الَّذِي تَصُومُونَهُ؟». فَقَالُوا: هَذَا يَوْمٌ عَظِيمٌ أَنْجَى اللَّهُ فِيهِ مُوسَى وَقَوْمَهُ، وَغَرَّقَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ فَصَامَهُ مُوسَى شُكْرًا، فَنَحْنُ نَصُومُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «فَنَحْنُ أَحَقُّ وَأَوْلَى بِمُوسَى مِنْكُمْ». فَصَامَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ. {الحديث: ۲۶۵۳ = ۲۶۳۳ فم. تجريد/۲/۲۹۹، رقم: ۹۲۰ = ۴۷۳۷، ۴۶۸۰، ۳۳۹۷، ۲۰۰۴}:

ئیبنو عه عباس (رهزای خودایان ئی بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) که هات بۆ مه دینه، له وئ جووله که ی ئی بوو، کاتئ مانگی موچه ره م هات، ته ماشای کرد که وا

جوولەكەكان دەى موخەرەم بەرپۇژوو دەبن، فەرمووی: (ئەم رۆژوو ھى چىيە كەوا دەيگرن؟) گوتيان: ئەمپۇ رۆژى زۆر گەرەم باشە، ئەمە ئەو رۆژىيە كە خوداى گەرەم مووسا ھۆزەكەيى، تىادا رزگار كەردوو لەدەستى فەرەونى دوشمەنيان و فەرەونى تيا لەدەريادا خەكان وە مووسا لەم رۆژەدا، سوپاس بۆ خودا، لەسەر نىعمەتى رزگاربوون لەدەستى دۆژمن، بەرپۇژوو بوو، وە ئىمەيش چا و لەو دەكەين و ئەمپۇژە بەرپۇژوو دەبن، ھەزەرەتیش (دروودى خوداى لەسەر بى) كاتى بەمەى زانى فەرمووی: (كەوابى بۆ من رەواترە كە لەمەدا پەيرەوى مووسا بکەم ھەتا ئیو). جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەم خۆى گرتى و ھەم فەرمانى كەرد بە موسولمانان كە ئەم رۆژە بەرپۇژووبىن). {تاج/۲/۱۳۳، زنجیرە: ۲۰، ژمارە: ۱۴۱۷ ج/۴}.

روونكر دهنه:

۱ پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەمانگى مەولوودا كەپى دەگوتى رەبىعول ئەووەل، لە سەفەرى كۆچدا گەيشتە مەدينە، كاتى مانگى موخەرەم دى و دەبى بەرپۇژى عاشوورا، دەبينى جوولەكەكان ئەو رۆژە بەرپۇژوو دەبن و ئەو پرسیار وەلامە روودەدا كە لە فەرموودەكەدا رابورد.

۲ - ھەندى دەفەرموون: جوولەكەكان بەپى سالى ھەتاوى بەرپۇژوو بوون، بۆيە كە پىغەمبەر دەگاتە مەدينە ئەوان بەرپۇژوو بوون، بەلام ئەمە دوورە.

۶۱۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي يَزِيدٍ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما) وَسُئِلَ عَنْ صِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ، فَقَالَ: مَا عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) صَامَ يَوْمًا يَطْلُبُ فَضْلَهُ عَلَى الْأَيَّامِ، إِلَّا هَذَا الْيَوْمَ، وَلَا شَهْرًا إِلَّا هَذَا الشَّهْرَ. يَعْنِي رَمَضَانَ. {الحديث: ۲۶۵۷ = ۲۶۳۷ فم. بخارى. صوم: ۲۰۰۶. نسائى. صيام: ۲۳۷۲}.

عوبەيدى كورى ئەبو يەزىد (رەحمەتى خوداى لى بى) دەفەرموئ: گويم لە ئىينو عەبباس بوو، لىيان پەرسى، لەبارەى گرتنى رۆژووى رۆژى عاشوورا. فەرمووی: نەمديوە كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) مشوورى رۆژووى ھىچ رۆژى بخوا، كە بە گەرەمترى دابىنى لە رۆژانى تر، جگە لەم رۆژە كە رۆژى عاشوورايە، وە بىجگە لەم مانگە كە مانگى رەمەزانە). {تاج/۱/۱۳۵، زنجیرە: ۶۰، ژمارە: ۱۴۲۲}.

۴۸۵) كەسى لەرۋى عاشوورادا بەرۋۆزۈ نەبووۋە با كە نەم فەرمانەى پى دەگا.

بانىتر بەرۋۆزۈ بى.

باب: مَن أَكَلَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ فَلَيْكُفَ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ

۶۱۵- عَنِ الرُّبَيْعِ بِنْتِ مُعَوِّذِ بْنِ عَفْرَاءَ قَالَتْ: أَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) غَدَاةَ عَاشُورَاءَ إِلَى قُرَى الْأَنْصَارِ الَّتِي حَوْلَ الْمَدِينَةِ: «مَنْ كَانَ أَصْبَحَ صَائِمًا فَلْيَتِمَّ صَوْمُهُ، وَمَنْ كَانَ أَصْبَحَ مُفْطِرًا فَلْيَتِمَّ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ». فَكُنَّا بَعْدَ ذَلِكَ نَصُومُهُ وَنُصَوِّمُ صِبْيَانَنَا الصَّغَارَ مِنْهُمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَنَذْهَبُ إِلَى الْمَسْجِدِ فَتَجْعَلُ لَهُمُ اللَّعْبَةَ مِنَ الْعِهْنِ، فَإِذَا بَكَى أَحَدُهُمْ عَلَى الطَّعَامِ أَعْطَيْنَاهَا إِيَّاهُ عِنْدَ الْإِفْطَارِ. {الحديث: ۲۶۶۴ = ۲۶۴۳ فم. تجريد/۲/۲۸۷، رقم: ۹۰۵ = ۱۹۶۰. تحفة الأشراف: ۱۵۸۳۳}:

روبه يىيى كچى موعه زىزىد (خوای لى رازى بى) فەر مووى: پىغە مېەر (دروندى خودای لەسەر بى) سەر لەبەيانى رۆزى عاشوورا، پەيامى نارد بۆ گوندەکانى ياريدەدەران (أنصار) كە لە دەوروبەرى شارى مەدينە بوون، فەر مووى: (هەر كەسى ئەمپۆ بەرۋۆزۈ، با نەيشكىنى تا ئىوارى، وە هەر كەسى ئەمپۆ بەرۋۆزۈ نىيە با ماوہى ئەمپۆ بەرۋۆزۈ بى، ئىتر لەو دەوا دەستوورمان وابوو، ئەو رۆژە بەرۋۆزۈ دەبووين، تەنانەت بە مەندالى بچكۆلەى خوشمان دەگرت، بەوانەيان كە خودا لەچارەى نووسىبوون، وە دەچووين بۆ مزگەوت و يارىلۆكە (لوعبە) مان لەخورى رەنگا و رەنگ دروست دەكرد بۆيان، جا كە دەگريان بۆنان و ئاو بەو ژیومان دەكردنەو، هەتا كاتى بەربانگ). {تاج/۲/۱۳۴، زنجيرە: ۶۰، ژمارە: ۱۴۲۱}..

روونكردنەو:

نەوہى دەفەر مووى: لەلای ئىبنو عەباس رۆزى عاشوورا نووى مانگى موحررەمە، بەلام ئەم رايە لاوازە، بەلکوو راي بەھيز فەرمايشتى جەماوہرى زانايانە، كە دەفەر موون: رۆزى عاشوورا دەى موحررەمە. {بەروانە: تاج/۲/۱۳۲، زنجيرە: ۵۹، ژمارە: ۱۴۱۵، ۱۴۱۶}. {بۆ ژيننامەى روبە يىيى كچى موعەوويىز بەروانە پاش فەر موودەى ژمارە: ۶۱۶}.

۴۸۶) گرتنى رۆزۋى كۆلە مانگ (شەعبان). (۲۷۱۰ - ۲۷۲۰)

باب: صِيَامُ شَعْبَانَ

۶۱۶- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنْ صِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: كَانَ يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ: قَدْ صَامَ، وَيُفْطِرُ حَتَّى نَقُولَ: قَدْ أَفْطَرَ، وَلَمْ أَرَهُ صَائِمًا مِنْ شَهْرِ قَطُّ أَكْثَرَ مِنْ صِيَامِهِ مِنْ شَعْبَانَ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ كُلَّهُ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ إِلَّا قَلِيلًا. {الحديث: ۲۷۱۴ = ۲۶۹۷ ف.م. تجريد ۲/۲۹۰، رقم: ۹۰۹ = ۱۹۶۹، ۱۹۷۰، ۶۴۶۵. أبو داود. صوم: ۲۴۳۴. نسائي. صيام: ۲۳۵}:

ئەبو سەلەمە (رمزى خودا ئى بى) فەرموۋى: لەبارەى چۆنىتى و چەندىتى رۆزۋى پىغەمبەرەو، (دروودى خوداى لەسەر بى)، پرسىارم لە عائىشەى ھاوسەرى پىغەمبەر کرد، فەرموۋى: دەستوورى رۆزۋى گرتنى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئاوابوو: جارى وادەبوو كە دەستى دەکرد بە گرتنى رۆزۋى دەمانگوت: ئىتر ھەر بەرۆزۋى دەبى و نايىشكىنى، جارى وایش دەبوو كە بەرۆزۋى نەدەبوو، دەمانگوت: بەردەوام دەبى لەسەر رۆزۋى شكاندن، ھەرگىز نەیشم دیوہ كە لەھىچ مانگىك بەقەى مانگى كۆلە مانگ (مانگى شەعبان) بەرۆزۋى بى، بگرە كۆلە مانگى ھەموو دەگرت كەمىكى نەبى).

روونکردنەو:

روبەيى كچى موعەوويز (رمزى خودا ئى بى) يەككە لەو ژنانەى كە ھاوئل و سەحابەى پىغەمبەر بوون، ژنىكى بەپىزى ناودارە، ئەنصارىيە، بەنى نەجارىيە، واتە: لەھۆزى خالوانى پىغەمبەر. موعەوويز دەفەرموئ: كەچووم بە بووكى، بەيانى شەوى بووكىنىم، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھات بۆ دىنىم، يەككە لەو ژنانەى كە لەژىر درەختى بەيەتورىزاندا پەيمانى بەست لەگەل پىغەمبەردا، خودا بە ئايەتى قورئان پەسنى ئەوانى كرد كە دەفەرموئ: {لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ - فتح ۱۸} نامادەى ھەندى لە غەزاكانى پىغەمبەر بوو، خۆى دەفەرموئ: لە خزمەت پىغەمبەردا دەچووین بۆ غەزا، ئىمەى ژنان، لە غەزادا ئىشمان ئەو دەبوو، ئاومان دەدا بە جەنگاوەرەكان، خزمەتمان

دەكردن و شەھىدو زامارمان دەگواستەو، بۇ مەدىنە، جارى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ميوانى بوو، كاتى دەستنوئىزى گرت، روبەيىع خۇى ئاوى دەستنوئىزەكەى دەكرد بە دەستىدا، ئىبنو عەبباس بەتايىبەتى چوو بۇ خزمەتى، تا چۆنىتى ئەو دەستنوئىزەى پېغەمبەرى بۇ باس بكا. لە صەحىحى بوخارىدا سى فەرموودەى ھەيە، ئەبو عوبەيدەى كورى موخەممەد دەلى: عەرزى خاتوو روبەيىعەم كرد: چۆنىتى شىوەى پېغەمبەرم بۇ باس بكة؟ فەرمووى: (خۆرىكى ھەلاتوو بوو بۇ خۇى!).

(۴۸۷) رۆژووى ناوەرەستى مانگى كۆلە مانگ. (۲۷۴۳ - ۲۷۴۶)

باب: فِي صَوْمِ سَرَرِ شَعْبَانَ

۶۱۷- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضى الله عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ لَهُ أَوْ لآخر: « أَصُمْتُ مِنْ سَرَرِ شَعْبَانَ؟ ». قَالَ: لَا. قَالَ: « فَإِذَا أَفْطَرْتُ فَصُمْ يَوْمَيْنِ ». {الحديث: ۲۷۴۳ = ۲۷۲۸ فم. تجريد البخارى ۲/۲۹۶، رقم: ۹۱۴ = ۱۹۸۳. أبو داود. صوم: ۲۳۲۸. تحفة الأشراف: ۱۰۸۴۸}:

عیمرانى كورى حوصەين (رەزای خوداى ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەخۆمى فەرموو، يا فەرمووى: بە پیاوئىكى ترى فەرموو: (ئایا لە ناوەرەستى مانگى كۆلە مانگدا، ھىچ بەرۆژوو بووى؟) گوتى: نە، فەرمووى: (دەى لەھىياتى ئەو، كە رەمەزان تەواو بوو، دوو رۆژ بەرۆژووبە).

(۴۸۸) رۆژووى شەش رۆژ لە مانگى شەشەلەن (واتە: مانگى شەھوال) (۲۷۵۰ - ۲۷۵۲)

باب: إِبْتِغَاءُ رَمَضَانَ بِصِيَامِ سِتَّةِ أَيَّامٍ مِنْ شَوَّالٍ

۶۱۸- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رضى الله عنه) أَنَّهُ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ ». {الحديث: ۲۷۵۰ = ۲۷۳۴ فم. أبو داود. صوم: ۲۴۳۳. ترمذى. صوم: ۷۵۹. تحفة الأشراف: ۳۴۸۲}:

ئەبو ئەييوبى ئەنصارى (خوداى ئى رازى بىن) فەرموۋى: خۇشەۋىست (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (ھەركەسى كاتى رەمەزان ھات، رۇژوۋەكەى بگىرئو، لەپاش ئەو، لەپاش يەكەم رۇژى جەژن، شەش رۇژىش لە شەشەلان بگىرئ، ئەو ۋەكۈۋ بەدرىژاى سان، سال دوازە مانگە، بەرۋوۋ بى واىە). {تاج/۲/۱۴۱، زنجىرە: ۶۴، ژمارە: ۱۴۳۴}.

۴۸۹) ئەگرىنى رۇژوۋى دەى يەكەمى مانگى قوربان. (۲۷۸۱ - ۲۷۸۲)

باب: تَرَكَ صِيَامَ عَشْرِ ذِي الْحِجَّةِ

۶۱۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضى الله عنها) قالت: ما رأيت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) صَائِمًا فِي الْعَشْرِ قَطُّ. {الحديث: ۲۷۸۱ = ۲۷۶۵ فم. أبو داود. صوم: ۲۴۳۹. ترمذى. صوم: ۷۵۶. تحفة الأشراف: ۱۵۹۴۹}:

عائىشە (رەزەى خوداى لەسەر بىن) دەفەرموۋى: مەن بەش بەھالى خۇم ھەرگىز نەمدىۋە، كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لەدەى يەكەمى مانگى قوربان، بەرۋوۋوبى.

روونكر دىنەۋە:

رۇژوۋى دە رۇژەى يەكەمى مانگى قوربان، جگە لە رۇژى دەھەمى كە رۇژى جەژنە زۇر سوننەتتىكى گەۋرەيە، بەتايىبەتى رۇژى ەھرەفە، كە نۇى مانگە. باشتىن تەئۋىل بۇ ئەم فەرموۋدەيەى خاتوۋ عائىشە ئەۋدەيە، كە ئەو نەيدىۋە پىغەمبەر لەم رۇژانەدا بەرۋوۋوبى، بەلام كەسانى تر دىۋيانەۋ مەرج نىيە كە ئەو نەيدىبى ئىتر سوننەت نەبى.

۴۹۰) گرىنى رۇژوۋى رۇژى ەارە. (۲۷۳۶ - ۲۷۴۲)

باب: صَوْمُ يَوْمِ عَرَفَةَ

۶۲۰- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رضى الله عنه): أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: كَيْفَ تَصُومُ؟ فَغَضِبَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مِنْ قَوْلِهِ. فَلَمَّا رَأَى عُمَرُ غَضَبَهُ قَالَ: رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا. نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ،

وَعَضَبَ رَسُولُهُ، فَجَعَلَ عُمَرُ يُرَدُّ هَذَا الْكَلَامَ حَتَّى سَكَنَ غَضْبُهُ، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: كَيْفَ يَمَنُ يَصُومُ الدَّهْرَ كُلَّهُ؟ قَالَ: «لَا صَامَ وَلَا أَفْطَرَ» أَوْ قَالَ: «لَمْ يَصُمْ وَلَمْ يَفْطِرْ». قَالَ: كَيْفَ مَنْ يَصُومُ يَوْمَيْنِ وَيُفْطِرُ يَوْمًا؟ قَالَ: «وَيُطِيقُ ذَلِكَ أَحَدٌ؟». قَالَ: كَيْفَ مَنْ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا؟ قَالَ: «ذَاكَ صَوْمُ دَاوُدَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)»، قَالَ: كَيْفَ مَنْ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمَيْنِ؟ قَالَ: «وَدِدْتُ أَنِّي طَوَّقْتُ ذَلِكَ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «ثَلَاثٌ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ، فَهَذَا صِيَامُ الدَّهْرِ كُلِّهِ، صِيَامُ يَوْمِ عَرَفَةَ أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ وَالسَّنَةَ الَّتِي بَعْدَهُ، وَصِيَامُ يَوْمِ عَاشُورَاءَ أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ». {الحديث: ۲۷۳۸ = ۲۷۲۲ فم. أبو داود. صوم: ۲۴۲۵. ترمذی. صوم: ۷۴۹. نسائی. صيام: ۱۷۱۳ تحفة: ۱۲۱۱۷}:

ئەبو قەتادە (رەزای خودای ل بێ) فەرمووی: پیاوی هاتە خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای

لەسەر بێ) لێی پرسی: تۆ چۆن چۆنی بەرپۆزوو دەبی؟ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەم قسەییە توو پرە بوو، چونکە دوو نێیە کەسەر بکێشێ بۆ هەندێ کێشە، کاتی عومەر توو پرەبوونە کە پیغەمبەری بینی، بۆ عوزر خوایی لە خزمەت پیغەمبەردا، نەوێکەو نزی خراپ بکا، فەرمووی: خودامان بە پەرەردگاری خویمان قەبوولەو، ئیسلاممان بە ئایین قەبوولەو، موحەممەدمان بە پیغەمبەر قەبوولە، ئیتر عومەر هەر ئەم گوتەییە دووبارە دەکردهو، هەتا توو پرە بوونە کە پیغەمبەر، دامردەو، ئەوجا عومەر خۆی ئەم پرسیارە لە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کرد: ئەی پیغەمبەری خودا! دەبی کەسێ ساڵ دوازدە مانگ بەرپۆزوو بێ، پلەو پایە چۆن بێ، باشە یا خراپ؟ فەرمووی: (ئەو وەک کەسێ وایە دەمی خۆی بە بەلاش بەستبێ، نە رۆژووێ کە تەواو نە رۆژوو شکانە کە). عومەر فەرمووی: ئەی ئەگەر کەسێ دوو رۆژ بەرپۆزوو بێ و رۆژێ بشکێنێ چۆنە؟ فەرمووی: (جا هەیه توانای ئەوێ هەبێ؟ ئەگەر بتوانی قەیدی نێیە). عومەر فەرمووی: ئەی ئەگەر کەسێ رۆژ نا رۆژێ بەرپۆزوو بێ چۆنە؟ فەرمووی: (ئەو زۆر رێک و پێکە، پیغەمبەر داوود (سلاوی خودای لەسەر بێ) ئاوا بەرپۆزوو دەبوو). عومەر فەرمووی: ئەی ئەگەر کەسێ دوو رۆژ

بەرپۇژوو نەبى و رۇژى بەرپۇژوو بى چۇنە، واتە: ھەمىشە لەسى رۇژ رۇژى بەرپۇژووبى چۇنە؟ فەرمووى: (خۆزگەم گەلى موسولمانى من بەشىۋەدى گشتى تواناى شتى وا چاك و نايابيان بوايە!!).

لەپاشان پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (رۇژووى سى رۇژ لەھەموو مانگى لەگەل رۇژووى مانگى رەمەزان لەھەموو سالى، ئەو بەرپۇژوو بوونى سالى دوانزە مانگەيە، ئومىد دەكەم كە رۇژووى رۇژى نوۋى مانگى قوربانىش، كە لەو رۇژەدا حاجيان وان لەكىۋى عەرەفە، لەبەرئەو پىي دەگوترى رۇژى عارەفە، برىتى گوناھى سالى پىش خۇى و سالى پاش خۇى بكهوى، ھەروا ئومىد ھەيە كە رۇژووى رۇژى عاشوورايىش برىتى گوناھى سالى پىش خۇى بكهوى). {تاج/۲، زنجيرە: ۶۵، ژمارە: ۱۴۳۶، ۱۴۳۷، زنجيرە: ۶۶، ژمارە: ۱۴۳۸، زنجيرە: ۶۷، ژمارە: ۱۴۴۱، ۱۴۴۲}.

۴۹۱) رۇژووى رۇژى عەرەفە، بۆكەسى خەرىكى ھەج كەردن بى برىارى چىيە؟
(۲۶۲۷ - ۲۶۳۱)

باب: تَرَكُ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةِ لِلْحَاجِّ

۶۲۱- عَنْ أُمِّ الْفَضْلِ بِنْتِ الْحَارِثِ: أَنَّ نَاسًا تَمَارَرًا عِنْدَهَا يَوْمَ عَرَفَةِ فِي صِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). فَقَالَ بَعْضُهُمْ: هُوَ صَائِمٌ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَيْسَ بِصَائِمٍ، فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ بِقَدَحِ لَبَنٍ وَهُوَ وَقِفٌ عَلَى بَعِيرِهِ بِعَرَفَةِ فَشَرِبَهُ. {الحديث: ۲۶۲۷ = ۲۶۰۷ فم. تجريد/۲/۲۰۶، رقم: ۷۸۸ = ۱۶۵۸، ۱۶۶۱، ۱۹۸۸، ۵۶۰۴، ۵۶۱۸، ۵۶۳۶}:

ئوم فەضل (رمزى خودايان لى بى) فەرمووى: رۇژى عارەفە، كە رۇژى نۆھەمى مانگى قوربانە، كە حاجيان لەو رۇژەدا، لەچىاي عەرەفە، سەرگەرمى ئەنجامدانى كردارەكانى ھەج، كۆمەللى لەلاى من بوون، كەوتنە گومانەو: كە ئايا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەم رۇژەدا، كەسەرگەرمى ھەجكەردنە، بە رۇژوۋە يانا؟ بازىكيان دەيانگوت بەرپۇژوۋە، بازىكيشيان دەيان گوت بەرپۇژوۋە نىيە، جا منىش جامى شىرم بۆى نارد، تا بزانيں بەرپۇژوۋە يانا، جا ھەزەرت لەوكتەدا، بەسەر وشتەكەيەو

بوو، لەكۆوى عەرەفە دەستابوو، شىرەكەى وەرگرتو خواردىهوه، زانىمان كە بهرۆزوو نىيه). {تاج/۲/ ۱۴۴، زنجیره: ۶۶، ژماره: ۱۴۳۹}.

روونکردنهوه:

ئوم فەزڵ، ناوى لوبابەى كچى حارىشه، ئامۆژنى پيغه مبهره، ژنى ئىمامى عەباسى كۆرى عەبدول موطەليبە، كە حەق مامەى پيغه مبهره، لەپيش كۆچا ئىسلام بووه، فەرموودەى زۆرى لە پيغه مبهره وه گيڤاوه تەوه، پيغه مبهەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەپەسنى خۆى و خوشكەكانيدا دەفەر موى: (چوار خوشكە موسولمانەكە: مەيموونەى كچى حارىث و ئوم فەزل و سەلا و ئەسما). مەيموونەيان هاوسەرى پيغه مبهەر بوو، كە خوشكى هەقى ئوم فەزلە، جارێ خەوێ دەبينى، دەگيڤيڤتەوه بو پيغه مبهەر، عەرزى دەكا: قوربان! لەخەوندا بينيم ئەندامى لە ئەندامەكانى تۆ وا لەمالى مندا، پيغه مبهەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (فاطيمەى كچم كۆرى دەبى، تۆ شىرى پى دەدهى). زۆرى پى نەچوو حوسەين لەدايك بوو. گەلى جار پيغه مبهەر بو ريز لىنانى ئوم فەزل دەچوو بو مالى ئوم فەزل، كە فەزلى كۆرى ئامۆزای پيغه مبهەر بوو، ئوم فەزڵ لەپيش ئىمامى عەباسى ميڤريدا، لەسەر دەمى جينشينيى عوثماندا دەمرى، (رەزاو رەحمەتى خودای گەورەى لى بى).

۴۹۲) جەلەوكيرى لە رۆژووى رۆژى جەژنى قوربان و رۆژى جەژنى رەمەزان.

(۲۲۶۶ - ۲۲۷۱)

باب: النَّمَى عَنْ صِيَامِ يَوْمِ الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ

۶۲۲- عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ قَالَ: شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، فَجَاءَ فَصَلَّى، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: إِنَّ هَذَيْنِ يَوْمَانِ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ صِيَامِهِمَا: يَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ، وَالْآخِرُ يَوْمٌ تَأْكُلُونَ فِيهِ مِنْ نُسُكِكُمْ. {الحديث: ۲۶۶۶ = ۲۶۴۶. تجريد/ ۵، لاپەرە: ۱۳۶، رقم: ۱۸۳۹ = ۵۵۷۱، ۱۹۹۰. أبو داود. صوم: ۲۴۱۶. ترمذی. صوم: ۷۷۱. تحفة الأشراف: ۱۰۶۶۳، ۱۰۳۳۰}.

زوهري (رمز او رحمه تي خودای ئی بڻ) فهرمووی: ئەبو عوبهیدی ئازادکراوی ئیبنو ئەزهەر، بۆیگپرهمهوه، فهرمووی: لهکاتی جینشینی ئیمامی عومهردا، له خزمهتیدا، ئامادهی کردنی نوێژی جهژنی قوربان بووم، لهپیش وتار خویندنهوهدا نوێژی جهژنی بۆمان کرد، ئەوجا وتاری داو فهرمووی: ئەی موسولمانینه! پیغهمبری خودا، (دروودی خودای لهسر بڻ) جلّهوگیری کردووه له گرتنی رۆژووی رۆژی جهژنی رهمهزان و رۆژی جهژنی قوربان، چونکه یهکه میان رۆژی جهژنی رۆژوو شکاندنه، ئەوی تریشیان رۆژی جهژنی خواردنی قوربانیه کانتانه). {بڕوانه: تاج/۲، لاپهڕه: ۱۲۷، زنجیره: ۵۳، ژماره: ۱۴۰۲}.

۴۹۳) ئەو سڻ رۆژهیش (که له پاش یهکه م رۆژی جهژنی قوربان) قوربانیان تیا دهکری، گرتنی رۆژوو دهکیان ناپه سه نه دو ناپه شه. (۲۶۷۲ - ۲۶۷۵)

باب: گراهیه صیام ایام التشریق

۶۲۳- عَنْ بُيُشَةَ الْهُذَلِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَيَّامُ التَّشْرِيقِ أَيَّامٌ أَكْلٍ وَشُرْبٍ». (وَفِي رِوَايَةٍ) وَذَكَرَ اللَّهُ. {الحديث: ۲۶۷۲، ۲۶۷۳ = ۲۶۵۲، ۲۶۵۳ فم:}

نوبه یه شهی هوزهل (رمزای خودای ئی بڻ) ده فهرمووی: پیغهمبر (دروودی خودای لهسر بڻ) فهرمووی: (سڻ رۆژهی پاش رۆژی یهکه می جهژنی قوربانیش، که ناودارن به ئەیامو ته شریق، واته: رۆژانی قوربانی سه ربړین و کردنی گوشته که یان به له تکه گوشت (قه دید) به هه لڅستنی له بهر خۆر، ئەم سڻ رۆژهیش وهک یه که م رۆژی جهژن، رۆژانی خواردن و خواردنه وه و یادکردنی خودای گه وهرن). {تاج/۲، ۱۲۷، زنجیره: ۵۳، ژماره: ۱۴۰۳}.

روونکردنه وه:

۱ نوبه یه شهی کوپی عه مری هوزهل، له ئەفرادی موسلیمه، له بوخاریدا، فهرموودهی نییه، ئەم فهرموودهیه، له خاوه نانی شهش په راوه (أصحاب الکتب

الستە)كە، بەس ئىمامى موسلىم ئىخراجى كىردوۋە، نوبەيشە چەند فەرموۋىدەيەكى لە پېغەمبەرەۋە گىراۋەتەۋە، دەلىن: جارى دەچى بۇ خىزمەتى پېغەمبەر، كۆمەللى دىلى لادەبى، پىلى دەلى: ئەي پېغەمبەرى خودا! يا بەسەرەنە ئازادىيان بىكە، يا بىكە بە شاپاش و بەرەلايان بىكە بە خۇرايى؟ پېغەمبەرىش پىلى دەفەرمۇ: (پىشنىارپىكى خاست كىرد، كەۋاتە: تۆ نوبەيشە باشەى). ئىتر ناۋ دەرئەكا بە نوبەيشەتولخەير.

۲ - رۆژۋى جۋار رۆژە جەژنى قوربان، لەلاى جەماۋەرى زانايان ھەرامۋ نادروستە، نەك ناباش و ناپەسەند.

۴۹۴) رۆژۋى رۆژى دوۋشەممان سۈننەتە. (۲۷۳۶ - ۲۷۴۲)

باب: صِيَامُ يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ

۶۲۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سُئِلَ عَنْ صَوْمِ الْاِثْنَيْنِ؟ فَقَالَ: « فِيهِ وَلِدْتُ، وَفِيهِ أُنْزِلَ عَلَيَّ ». {الحديث: ۲۷۴۲ = ۲۷۲۶ فم}:

ئەبو قەتادە (رەزى خوداى ئى) فەرموۋى: بۇ گىرتنى رۆژۋى دوۋشەممە، پىرسىاركر لە پېغەمبەر (دروۋى خوداى لەسەر بى) كە بىرپارى گىرتنى رۆژۋى ئەم رۆژە چىيە؟ فەرموۋى: (من لە رۆژى دوۋشەممەدا لەدايك بووم، ھەر لەم رۆژەيشا، يەكەمجار قورئانم بۇ ھات، كەۋاتە: ئەم رۆژە رۆژىكى پىرۆزە شايانى ئەۋەيە كە مەۋق تىادا بەرۆژۋوبى). {تاج/۲/۱۴۷، زىجىرە: ۶۹، ژمارە: ۱۴۴۶}.

۴۹۵) گىرتنى رۆژۋى ھەينى يا شەممە بەتەنيا باش نىيەۋ ناباشە (۲۶۷۶ - ۲۶۷۹)

باب: كَرَاهِيَّةُ صِيَامِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ مُنْفَرِدًا

۶۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا يَصُومُ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا أَنْ يَصُومَ قَبْلَهُ أَوْ يَصُومَ بَعْدَهُ ». {الحديث: ۲۶۷۸ = ۲۶۵۸ فم. تجريد/۲/۲۹۷، رقم: ۹۱۵، ۹۱۶ = ۱۹۸۴، ۱۹۸۶ فتح}:

٦٢٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: « لَا تَخْتَصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بَقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ ». {الحديث: ٢٦٧٩ = ٢٦٥٩ فم} :

٤٩٦) گرتنی سی روژ لهه موو مانگی سونه ته. (٢٧٣٦ - ٢٧٤٢)

٦٢٧- عَنْ مُعَاذَةَ الْعَدَوِيَّةِ أَنَّهَا قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم): أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَصُومُ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. فَقُلْتُ لَهَا: مِنْ أَيِّ أَيَّامِ الشَّهْرِ كَانَ يَصُومُ؟ قَالَتْ: لَمْ يَكُنْ يُبَالِي مِنْ أَيِّ أَيَّامِ الشَّهْرِ يَصُومُ. {الحديث: ٢٧٣٦ = ٢٧٢٠. فم. أبو داود. صوم: ٢٤٥٣. ترمذی. صوم: ٧٦٣. ابن ماجة. صيام: ١٧٠٩. تحفة الأشراف: ١٧٩٦٦}.

موعازہٴ عہدہ‌ویہ (خودایِ نِ رازی بن) بہ عائشہ‌ی دایکی برپوادارانی فہرموو: ئایا پیغہ‌مبہر (دروودی خودایِ لہسہر بن) کردبووی بہ یاساو دہستور، کہ لہہ‌موو مانگی سی رۆژ بہ‌رۆژوو بی؟ فہرمووی: ئا، فہرمووی پییشیم گوت لہ کوئی مانگہ‌وہ بہ‌رۆژوو دہبوو؟ فہرمووی: دہرہ‌ستی ئہوہ نہ‌بوو کہ چ رۆژی لہ‌مانگ بہ‌رۆژووبی، بۆ ئہ‌مہ حیاوازی لہ‌نیوانی سہ‌رہ‌تای مانگو ناوہ‌راستی مانگو کۆتایی مانگ نہ‌دہ‌کرد.

{تاج/۲/۱۴۵، زنجیرہ: ۶۷، ژمارہ: ۱۴۴۴}.

(۴۹۷) رۆژووی بهردهوام ناپه سه نده. (۲۷۲۱ - ۲۷۳۵)

باب: کراهیه سَرَدِ الصَّوْمِ

۶۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: بَلَغَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنِّي أَسَرَّدُ الصَّوْمَ وَأُصَلِّيَ اللَّيْلَ، فِيمَا أُرْسِلَ إِلَيَّ، وَإِمَّا لَقِيتُهُ، فَقَالَ: « أَلَمْ أُخْبِرْ أَنَّكَ تَصُومُ وَلَا تُفْطِرُ وَتُصَلِّيَ اللَّيْلَ؟ فَلَا تَفْعَلْ، فَإِنَّ لَعِينِكَ حَظًّا، وَلِنَفْسِكَ حَظًّا، وَلَا هَلْكَ حَظًّا، فَصُمْ وَأَفْطِرْ، وَصَلِّ وَتَمِّمْ، وَصُمْ مِنْ كُلِّ عَشْرَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا، وَلَكَ أَجْرُ تِسْعَةٍ »، قَالَ: إِنِّي أَجِدُنِي أَقْوَى مِنْ ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ! قَالَ: « فَصُمْ صِيَامَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ »، قَالَ: وَكَيْفَ كَانَ دَاوُدُ يَصُومُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟! قَالَ: « كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا، وَلَا يَفْرُ إِذَا لَاقَى »، قَالَ: مَنْ لِي بِهِذِهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ عَطَاءٌ: فَلَا أَدْرِي كَيْفَ ذَكَرَ صِيَامَ الْأَبَدِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ. لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ. » {الحديث: ۲۷۲۶ = ۲۷۱۰. فم. تجريد البخارى ۲/ ۲۹۳، رقم: ۹۱۲ = ۱۹۷۵، ۱۱۳۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۹۷۴، ۱۹۷۶، ۱۹۷۷، ۱۹۷۸، ۱۹۷۹، ۱۹۸۰، ۳۴۱۸، ۳۴۱۹، ۳۴۲۰، ۵۰۵۲، ۵۰۵۳، ۵۰۵۴، ۵۱۹۹، ۶۱۳۴، ۶۲۷۷ + تجريد ۱/ ۵۴۲، رقم: ۵۶۴. ترمذى. صوم: ۷۶۸. نسائى. صيام: ۲۳۹۶. تحفة الأشراف: ۶۶۳۵} :

عەبدوللای کوری عەمری کوری عاص (رمزای خودا لەخۆی و باوکی) فەرمووی: عەرزی حەزەرەتیان کردبوو کەمەن بەردەوام هەر بەرپۆژوو دەبەو بە شەویش هەر شەو نوێژ دەکەم، جایا ناردی بەشوینما، یا بە خزمەتی گەیشتم، فەرمووی: (نایا وایه، گوايه تۆ دەلێی بەردەوام هەر بەرپۆژوو دەبەو رۆژیکى لى ناخۆم و بە شەویش ناخەوم هەر شەو نوێژ دەکەم؟). گوتم: بەئى گوتوو. فەرمووی: (شتى وا مەکه، چونکه چاوه‌كانت مافیان ههیه له‌سەر تۆ، که به‌شى خۆيان بخه‌ون، تا کزو کوێر نه‌بن به‌هۆى شەو نوخوونى زۆره‌وه، دەررونت مافی حەوانه‌وه‌ی ههیه له‌سەر تۆ، وه‌ خێزانە‌که‌ت هه‌قى هه‌یه له‌سەر تۆ، وه‌خۆت مافو هه‌قت هه‌یه له‌سەر خۆت، جا دەبێ مورا‌عاتی حا‌لی ئە‌مانه‌ بکه‌ی، که‌واته‌: ناوبه‌ناو به‌رپۆژووبه‌و ناوبه‌ناویش به‌رپۆژوومە‌به‌، ناوبه‌ناویش به‌ شەو، شەو نوێژبکه‌و ناوبه‌ناویش به‌شى خۆت بخه‌وه، له‌ ده‌ رۆژ رۆژی به‌رپۆژووبه‌، خێری گرتنى نۆ رۆژه‌که‌ی تریشت بۆ حسیب

دەكرى). عەبدوللا فەرموۋى: قوربان! ئەى پېغەمەرى خودا! تواناى زياترم ھەيە، كەواتە بۆم زياتر بكە؟ فەرموۋى: (دە تۆش وەك داوود پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەرپۇژووبە). عەبدوللا عەرزى دەكا: ئەى پېغەمەرى خودا! داوود پېغەمبەر چۆن رۆژوۋى سوننەتى دەگرت؟ فەرموۋى: (داوود رۆژ نارۆژى بەرپۇژو دەبوو، كاتىكەش لەكاتى شەردا، بەرەنگارى لەشكرى دوژمن دەبوو، لەبەرى ھەل نەدەھاتو شىرانە دەجەنگى لەگەلئانا).

عەبدوللا فەرموۋى: قوربان! جا شتى واناىاب دەست كى دەكەۋى! عەطاء كە ئەم فەرموۋدەيە لە ئەبولعەبباسەو دەگىرپىتەو، ئەوۋىش لە عەبدوللاى كورى عەمرەو دەگىرپىتەو، عەطاء دەفەرموۋى: نازائەم ئەبول عەبباس باسى رۆژوۋى سال دوانزە مانگەى چۆن گىرپايەو، لەم بارەيەو تەنيا ئەمەم لەبەرمەو كە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دووچار لەسەر يەك دەفەرموۋى: (رۆژوۋى ئەو كەسە گىرانەبى كە سال دوانزە مانگە بەرپۇژو دەبى). {تاج/۲، زنجىرە: ۷۱، ژمارە: ۱۴۵۲ + زنجىرە: ۷۰، ژمارە: ۱۴۵۰، ۱۴۵۱}.

۴۹۸) باشتىرەن رۆژوۋ نەوەيە، كە وەك جەزىرەتى داوود پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) مەرۋە رۆژنا رۆژى بەرپۇژوۋ بىت. (۲۷۲۱ - ۲۷۳۵)

۶۲۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضى الله عنهما) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّ أَحَبَّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ، وَأَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَيَقُومُ ثُلُثَهُ، وَيَنَامُ سُدُسَهُ، وَكَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا». {الحديث: ۲۷۳۱ = ۲۷۱۵ فم. تجريد/۲/۵۴۲، رقم: ۵۶۴. راجع رقم: ۶۲۸ لمعرفة أطرافه. أبو داود. صوم: ۲۴۴۸. نسائي. قيام الليل: ۱۶۲۹. تحفة الأشراف: ۸۸۹۷}.

عەبدوللاى كورى عەمرى كورى عاص (رەزى خۇدايان لى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (پەسەندىترەن رۆژوۋ ئەو رۆژوۋەيە، كە لەسەر دەستوورى داوود پېغەمبەر بىن)، (دروودى خوداى لەسەر بىن)، وە ھەرودھا نوپىژى شەو نوپىژىش، ياساى

داوود پیغهمبهریش بۆ شهونویژ ئاوا بوو: نیوهی شهو دهخهوت، سییهکی شهویش شهو نویژی دهکرد، ئەمه دهگاته پینج بهش له شەش بهش، وه ئەو شهشیهکهی تریشی دهخهوتهوه! وه رۆژ نارۆژیکیش بهرۆژوو دهبوو). {تاج/۱/۴۹۴، چ/۱ = ۴/ج، زنجیره: ۱۸۱، ژماره: ۹۷۳}.

(۴۹۹) کهسی رۆژووی سوننهت بگری بۆی ههیه بیشکینتی. (۲۷۰۸ - ۲۷۰۷)

باب: مَنْ يُصْبِحُ صَائِمًا مَتَطَوِّعًا ثُمَّ يَفْطِرُ

۶۳۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ: « هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟ ». فَقُلْنَا: لَا. قَالَ: « فَإِنِّي إِذَا صَائِمٌ، ثُمَّ أَتَانَا يَوْمًا آخَرَ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَهْدِيَ لَنَا حَيْسٌ فَقَالَ: « أَرَيْنِيهِ، فَلَقَدْ أَصْبَحْتُ صَائِمًا، » فَأَكَلَ. {الحديث: ۲۷۰۸ = ۲۶۹۰ فم}:

عائیشهی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئی) فهرمووی: رۆژی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئی) تهشریفی هات بۆلام، فهرمووی: (ئایا شتی ههیه لهلاتان که بیخۆم؟) عهزمان کرد: هیچ نییه. جا فهرمووی: (کهوایه رۆژوو دهکهه ناشکینم). لهپاشا رۆژی تر تهشریفی هات بۆلامان، عهزمان کرد: ئەه پیغهمهری خودا! کهشک به خورماو رۆنمان ههیه، بهدیاری بۆمان هاتوو، ئایا ئەفهرمووی که لێی بخۆیت؟ فهرمووی: (ئادهی پیشانمی بده، خۆمن ئەمڕۆ بهرۆژووشم) که بۆیمان هینا نۆشی کرد).

پوختهی بریاره شههیهکانی نامهی رۆژوو:

۱- رۆژوو روکنی چوارمه له پینج روکنهی ئیسلام و فهرزیکه له فهرزه گرنگه نایینییهکان و ریزو پاداشیکێ گهورهی ههیه.

۳- ریزو گهورمی مانگی رهمهزان.

۴- پارشیو سوننهته، ههتا دوابخری خیرتره.

۵- لهگهڵ شهبهقی بهیانا رۆژوو دهست پێ دهکا.

- ۶ - رۆزۈۋ دانەدەم رۆزۈۋ باش نىيە، واتە: ويصال ناباشە.
- ۷ - لە سەفەردا، دەتۈانى بەرپۇزۈۋى، دەتۈانى بېشكىنى.
- ۸ - رۆزۈۋى رەمەزان دەپ قەزا بىكرىتەۋە بەمەرجى خۇى.
- ۹ كەسى بىرئو رۆزۈۋى لەسەربى، كەسوكارى دەتۈان بۇى بگىرپنەۋە، دەتۈانن
حەجىشى بۇ بىكەن.
- ۱۰ - رۆزۈۋى سۈننەت جۇرو بۇنەى زۇرى ھەيە.
- ۱۱ - رۆزۈۋى عاشورا سۈننەتە.
- ۱۲ - رۆزۈۋى شەش رۆژ لە مانگى شەشەلان سۈننەتە.
- ۱۳ - رۆزۈۋى نۆى مانگى قوربان، بۇ غەيرى حاجى لەكاتى حەجدا، سۈننەتە.
- ۱۴ - رۆزۈۋى پۇژمەكانى دوو جەژنەكە دانامەزىرئو حەرامە.
- ۱۵ - رۆزۈۋى دوو شەممەو پىنج شەممە سۈننەتە.
- ۱۶ - بەتەنھا رۆژى ھەينى بەرپۇزۈۋ بوون باش نىيە.
- ۱۷ - كەسى رۆزۈۋى سۈننەت بگرئ دەتۈانى بېشكىنى.
- ۱۸ - رۆزۈۋى سۈننەت بۇ رەگەزى مى، ئەگەر مىردى ھەبىۋ لەگەئىابى، بەبى
رەزابوونى مىردەكەى ناباشە، بەلام دادەمەزىرئ.
- ۱۹ - بۇ ژنى مىرددار رۆزۈۋى فەرزو رۆزۈۋى نەرزو رۆزۈۋى قەزا، پىۋىستى بە
رەزابوونى مىرد نىيە.
- ۲۰ - رۆزۈۋى شەو حەرامە.
- ۲۱ - ھەموو مانگى گرتنى سى رۆژ سۈننەتە.
- ۲۲ - لەشپىسى بۇ رۆزۈۋو بايەخى نىيەو رۆزۈۋى پى ناشكى.
- ۲۳ - خواردنو خواردنەۋەو چوونە لاى ژنو ھەروا خۆرەحەتكردنو چوونە لاى
ئاژەل و مروڤ، چى بەپىش چى بەپاش رۆزۈۋو بەتال ئەكاتەۋە، بىكەرو بىدەر
ئەگەر بەرپۇزۈۋى، رۆزۈۋى ھەردوولايان بە جىماع بەتالە، كەفارتىشيان
دەكەۋىتە سەر. لەم جۆرە شتانەدا لەبىر نەبوون كارىگەرى ھەيە.

۴- نامه‌ی خه‌لوه‌کیشان

{بروانه: تاجول ئوصول. به‌رگی/۲، زنجیره: ۷۴ هه‌تا ۷۷ له ژماره: ۱۴۵۹ - ۱۴۶۹ + ته‌جریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۲، زنجیره: ۳۸ - نامه‌ی خه‌لوه‌کیشان له ژماره: ۹۲۷ هه‌تا ژماره: ۹۳۲ + فیهی ئاسان، به‌رگی یه‌که‌م لاپه‌ره: ۳۸۴ زنجیره: ۱۵۷ + ریاض/۳، لاپه‌ره: ۱۸۵، زنجیره: ۲۳۳، ژماره: ۱۳۶۸، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰}.

۵۰۰ باب: متى يدخل من أراد الاعتكاف معتكفه؟

۶۳۱- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَعْتَكِفَ صَلَّى الْفَجْرَ ثُمَّ دَخَلَ مُعْتَكِفَهُ، وَإِنَّهُ أَمَرَ بِخَبَائِهِ فَضُرِبَ، أَرَادَ الْإِعْتِكَافَ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ رَمَضَانَ، فَأَمَرَتْ زَيْنَبُ بِخَبَائِهَا فَضُرِبَ، وَأَمَرَ غَيْرُهَا مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) بِخَبَائِهِ فَضُرِبَ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْفَجْرَ، نَظَرَ فَإِذَا الْأَخْيَةُ، فَقَالَ: «أَلَبْرُ تُرْدُن؟». فَأَمَرَ بِخَبَائِهِ فُقُوضَ، وَتَرَكَ الْإِعْتِكَافَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، حَتَّى اعْتَكَفَ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ شَوَّالٍ. {الحديث: ۲۷۷۷ = ۲۷۶۱ فم. تجرید/۲، لاپه‌ره: ۳۰۷، زنجیره: ۳۸، رقم: ۲۰۲۹، ۲۰۳۳، ۲۰۳۴، ۲۰۴۱، ۲۰۴۵. أبو داود. صوم: ۲۴۶۴. ترمذی. صوم: ۷۹۱. نسائی. مساجد: ۷۰۸}.

عائیشه (خودای ئ رازی بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌ستووری وابوو، که ده‌یویست خه‌لوه‌بکیشی، له‌ مزگه‌وتا، نویژی به‌یانی ده‌کردو ده‌چوو ناو خه‌لوه‌خانه‌که‌یه‌وه، جاریکیان له‌ده‌ی دواپی ره‌مه‌زاندای ویستی خه‌لوه‌بکیشی، جا فه‌رمانی کرد چاتۆله‌که‌یان له‌ناو مزگه‌وتا بو هه‌لدا، زه‌ینه‌بی خیزانیشی گالیدا چاتۆله‌که‌ی خویان بو هه‌لدا، ژنه‌کانی تریشی هه‌روا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) که نویژی به‌یانی کرد چاتۆله‌کانی بینی، ناو مزگه‌وته‌که‌یان داگیرکردبوو، جا فه‌رمووی: (ئایا مه‌به‌ستتان کردنی کرده‌وه‌ی چاکه‌یه، یا بو چاو لیکه‌رییه‌و هیچی تر؟ ئه‌نجا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمانی کرد چاتۆله‌که‌ی ئه‌ویان خستو

لایان برد، وه لهو رهمه زاندا خه لوهی نه کیشا، وه لهدهی یه که می مانگی شه شه لانا خه لوهی کیشا). {تاج/۲، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۱۴۶۱}.

۵۰۱) خه لوه کیشان لهدهی یه که مو لهدهی ناوه راستی مانگی رهمه زانا.

(۲۷۵۳ - ۲۷۷۱)

باب: اِعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ، وَالْعَشْرَ الْأَوْسَطَ

۶۳۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) اِعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ، ثُمَّ اِعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ فِي قُبَّةِ تَرْكِيَّةٍ عَلَى سُدَّتِهَا حَصِيرٌ. قَالَ: فَأَخَذَ الْحَصِيرَ بِيَدِهِ فَنَحَاَهَا فِي نَاحِيَةِ الْقُبَّةِ، ثُمَّ أَطْلَعَ رَأْسَهُ، فَكَلَّمَ النَّاسَ، فَدَنَوْا مِنْهُ، فَقَالَ: «إِنِّي اِعْتَكَفْتُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ، أَلْتَمَسُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ، ثُمَّ اِعْتَكَفْتُ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ، ثُمَّ أُتِيتُ فَقِيلَ لِي: إِنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ، فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَعْتَكِفَ، فَلْيَعْتَكِفْ»، فَاعْتَكَفَ النَّاسُ مَعَهُ، قَالَ: «وَإِنِّي أُرِيتُهَا لَيْلَةً وَثَرًا، وَأَنِّي أَسْجُدُ صَبِيحَتَهَا فِي طِينٍ وَمَاءٍ». فَأَصْبَحَ مِنْ لَيْلَةٍ إِحْدَى وَعَشْرِينَ، وَقَدْ قَامَ إِلَى الصُّبْحِ، فَمَطَرَتِ السَّمَاءُ، فَوَكَفَ الْمَسْجِدُ، فَأَبْصَرْتُ الطِّينَ وَالْمَاءَ، فَخَرَجَ حِينَ فَرَغَ مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ، وَجَبِينُهُ وَرَوْتُهُ أَثْنَاهُ فِيهِمَا الطِّينَ وَالْمَاءَ، وَإِذَا هِيَ لَيْلَةٌ إِحْدَى وَعَشْرِينَ مِنَ الْعَشْرِ الْآخِرِ. {الحديث: ۲۷۶۳ = ۲۷۴۷ فم. تجريد البخاری/ ۲/ ۳۰۴، رقم: ۹۲۳ = ۲۰۱۶، ۶۶۹، ۸۱۳، ۸۳۶، ۲۰۱۸، ۲۰۲۷، ۲۰۳۶، ۲۰۴۰. أبو داود. صلاة: ۸۹۴، ۸۹۵، ۹۱۱. نسائي. تطبيق: ۱۰۹۴. تحفة الأشراف: ۴۴۱۹}.

ئه بو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی) له ده شهوی یه که می رهمه زاندا، له مزگهوت خه لوهی کیشا، له پاشا له ده شهوی ناوه راستیشا خه لوهی کیشا، له ناو چاتوله یه کی لباد دا بوو، هه سیریک په ردهی دهرگاکی بوو، فه رمووی: جا هه زرهت (دروودی خودای له سهه بی) به دههستی خووی، هه سیره که ی هه لگرتو له گوشه یه کی چاتوله که وه دووری خسته وه، ئینجا، له دهرگای چاتوله که وه سه ری کیشاو قسه ی له گهل خه لکه که کرد، نه وانیش لیی نزیک بوونه وه، فه رمووی: (من که لهدهی یه که ما خه لوهم کیشا منه یی شهوی

لهيله تولقه درم دهر کردو بۆ ئه و شه وه ده گهرام، ههروه ها له دهی ناوه راس تیشدا، که چی جو برائیل هات بۆلام و فهرمووی: که ئه و شه وه له دهی دوا یی دایه، که واته هه ر که سه تان چه زده که ن که ئه م ده شه وهی دوا ییه هیش خه لوه بکیشن ئه و ا بابیکیشن). نیت مر دومه که ش له گه ل پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بئ) ئه و ده شه وهی تریش خه لوه یان کیشایه وه له ناو مزگه وتا. فهرمووی (دروودی خودای له سه ر بئ): (وه له خه وما نیشانم درا که شه وی به ریز (له یله تولقه در) شه ویکی تاک ده بی، وه له به یانییه که یدا کورنووش له ناو قوراو و بارانا ودا ده به م، جا واریکه وت شه وی بیست و یه ک باران باری، مزگه وته که دلۆپه ی کرد، به چاوی خۆم ئاوو قوراوه که م دی، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) که له نو یژی به یانی بووه وه، چوو ده ره وه ته ویل و سه ری لووتی ئاوو قوریان پیوه بوو، وه خه وه که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) هاته دی، جا که ته ماشامان کرد ئه و شه وه شه وی بیست و یه ک بوو، له ده شه وی دوا یی ره مه زان). {تاج/۲/۱۲۴، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۱۳۹۸ ج/۴}.

۵۰۲. خه لوه کیشان له دهی دوا یی مانگی ره مه زانا. (۲۷۷۲ - ۲۷۷۸)

باب: إعتکافُ العشرِ الأواخرِ مِنْ رَمَضَانَ

۶۳۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ اعْتَكَفَ أَزْوَاجُهُ مِنْ بَعْدِهِ. {الحديث: ۲۷۷۶ = ۲۷۶۰ فم. تجرید/۲/۳۰۷، رقم: ۹۲۷ = ۲۰۲۶. أبو داود. صوم: ۲۴۶۲. تحفة الأشراف: ۱۶۵۳۸}.

عائیشه (همزای خودای ئی بئ) فهرمووی: جاران پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سه ر بئ) له ژیانیدا، کردبووی به ده ستوور، له دهی دوا یی ره مه زانا، له ناو مزگه وتا خه لوه ده کیشا، هه تا ئه و کاته ی خودا بر دیه وه بۆلای خۆی ئه مه ی ته رک نه کرد. بۆیه له پاش خۆشی ژنه کانیشی له مزگه وتا خه لوه ده کیشن). {تاج/۲/۱۵۴، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۱۴۵۹ ج/۴}.

۵۰۳) خۆماندوو کردن به خودا په رستییه وه له دهی دواپی مانگی ره مه زاندا.

(۲۷۷۹ - ۲۷۸۰) باب: الإِجْتِهَادُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ

۶۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ، أَحْيَا اللَّيْلَ وَأَيْقَظَ أَهْلَهُ، وَجَدَّ، وَشَدَّ الْمِنْزَرَ. {الحديث: ۲۷۷۹ = ۲۷۶۳} فم. تجرید ۲/، رقم: ۹۲۶ = ۲۰۲۴. أبو داود. صلاة: ۱۳۷۶. نسائی. قیام الیل: {۱۶۳۸}

عائیشهی هاوسه ری پیڅه مبهه (دروودی خودا له سهه ری پیڅه مبهه رو ره زای خودا له هاوسه ده گانی بی) فه رمووی: ده ستووری پیڅه مبهه و ابوو، که دهی دواپی ره مه زان ده هات، خوی گورج ده کرده وه بو خواپه رستی و، به شه و نو یژو ده وری قورثان و یادی خودا، زور بهی شه وی خوی ئاوه دان ده کرده وه، وه که سوکاری خۆشی خه بهر ده کرده وه بو هه مان مه به ست). {تاج/۲، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۱۳۹۳، ریاض/۱، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۹۹ + ته جریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۱، ژماره: ۶، لاپه ره: ۲۰}.

۵۰۴) له دهی دواپی ره مه زاندا که ران بو شه وی له یله تولقه در ده ست پی ده کا.

(۲۷۵۷ - ۲۷۵۲) باب: فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَتَحْرِيمِهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ

۶۳۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «الْتِمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ - يَعْنِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ - فَإِنْ ضَعُفَ أَحَدُكُمْ أَوْ عَجَزَ فَلَا يُغْلِبَنَّ عَلَى السَّبْعِ الْبَرَاقِي». {الحديث: ۲۷۵۷ = ۲۷۴۱} فم:

ئیبنو عومه ر (ره زای خودای بی) ده فه رمووی: پیڅه مبهه (دروودی خودای له سهه ری) ده فه رمووی: (له شه وه گانی دهی دواپی ره مه زاندا بکه رین بو شه وی له یله تولقه در، به تایبه تی له شه وی بیست و یه ک و بیست و سئ و بیست و پینج و بیست و حه وتدا، نه گه ر بی هی ز بوون یا بو تان نه کرا ئه م ده شه وه ئاوه دان بکه نه وه ئه وا حه وت شه وه که ی هه ره دواپی له کیس خۆتان مه دن).

۵۰۵) شهوی له یله تولقه در شهوی بیستو یه کی مانگه.

له ژماره (۶۳۲) دا رابورد، فهرمووده که ی ئه بو سه عیدی خودری (رهزای خودای ئی بئ).

۵۰۶) شهوی له یله تولقه در شهوی بیستو سییه. (۲۷۷۱ - ۲۷۵۳)

باب: لیلة القدر لیلة ثلاث وعشرین

۶۳۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أُرِيتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ثُمَّ أُنْسِيْتُهَا، وَأَرَانِي صُبْحَهَا أَسْجُدُ فِي مَاءٍ وَطِينٍ»، قَالَ: فَمَطَرْنَا لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعَشْرِينَ، فَصَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَنْصَرَفَ وَإِنَّ أَثَرَ الْمَاءِ وَالطِّينِ عَلَى جَبْهَتِهِ وَأَنْفِهِ. قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَنَسٍ يَقُولُ: ثَلَاثٌ وَعَشْرِينَ. {الحديث: ۲۷۶۷ = ۲۷۵۱ فم:}

عهبدووللای کورپی ئونهیس (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) فهرمووی: (شهوی له یله تولقه در یان پی گوتم، به لام له پاشا له بیر یان برده مه وه، وه له خه ونا دیتم که نویژی به یانی ئه وه شه وه ده که م، له ناو ئاوو قوردا کورنووش ده به م).

فهرمووی: جا له شهوی بیستو سیدا باران باری، کاتی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) به رنوژی نویژی به یانی بۆمان کردو گه رایه وه، ته ماشامان کرد که شوینه واری ئاوو قوراو به ته ویلیو به لووتیه وه دیاربوو، که ئه وه چه سپاندی که خه ونه که ی پیغه مبهه هاتوته دیو شهوی له یله تولقه در ی ئه وه ساله شهوی بیستو سی بووه! بوسری کورپی سه عید ده فهرمووی: عهبدووللای کورپی ئونهیس، له جیاتی (لیلة ثلاث وعشرین) دهیغه رموو: (ثلاث وعشرین).

روونکردنه وه:

۱- خه ونه که ی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) هاتنه دییه که ی له شهوی بیستو سی دا، به لگه ی ئه وه یه که شهوی له یله تولقه در بیستو سی بووه.

۲- خویندنه وه ی (ئه لاته وه عیشرینه) یا (ئه لاثین وه عیشرینه) بابته یکی نه حوییه، په یوه ندی به ریزمانی عه ره بییه وه هیه، که بابته یکه له

بابه ته کانی چه زفی موصاف، نه گهر (ته لاته وه عیشینه) بی، له شیوهی (وَجَاءَ رَبُّكَ) ه وایه، نه گهر (ثَلَاثٌ وَعِشْرِينَ) بی، که ته لاته مه جرووری ته نوینداربی، له شیوهی (يُرِيدُ الْآخِرَةَ) وایه، به ژیری تیی (الْآخِرَةَ) واته: (مُطَرْنَا لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ).

۳ عه بدوللای کورې ئونه یسی نه نصاری صه حابه یه، یه کئ بوو لهو کومه لای که به فهرمانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بی) چوون بته کانی هوژی به نی سه له مه یان شکان، ناماده ی ئو حودو مه لبه نده کان و شهرگانکی دوا ی ئو حود بووه، جاری عه رزی چه زره تی کرد: قوربان من لهو بیابانه ی خوُم دابه زیوم، سوپاس بو خودا لهو ی نویژه کانم ده که م، به لام چه زده که م که شه ویکم له م مانگه پیروژه بو دیاری بکه ی، هه تا بییم نهو شه وه له م مزگه وته ی تودا نویژبکه م و خه ریکی خواپه رستی بم؟ پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سمر بی) شه وی بیست و سی ره مه زانی بو دیاری کرد. کاتی نه بو قه تاده ده مرئ، له پاشا نزیکه ی پازده شهو، عه بدوللای کورې ئونه یس نه خو ش ده که وی، نوم به نینی کچی نه بو قه تاده دی بو سه ردانی عه بدوللاو، له پاشا پیی ده ئی: (مامه! سلوم بگه یه نه به باوکم!).

ئیبنو یونس ده فهرموئ: عه بدوللای کورې ئونه یس به ره و دوو قیبله که نویژی کردووه. بوخاری ده فهرموئ: جا بیر کورې عه بدوللا، مانگه رییه کی بری، چوو بولای عه بدوللای کورې ئونه یس، بو وه رگرتنی یه ک تاقه فهرمووده. له فتح الباریدا له سه ره تای شهرحی فهرمووده ژماره: ۷۸ دا، له کتاب العلم یدا، ده فهرموئ: جابیری کورې عه بدوللا (رمزای خودای لی بی) ده فهرموئ: ژنه وتم که پیاوی هه یه فهرمووده یه کی له لاهیه یه، که له پیغه مبه ری بیستووه، جا وشتریکم کری و تفاقی سه فهرم خست، یه ک مانگ به ریپوه بووم، هه تا گه یستمه لای له شام، که ته ماشام کرد نهو پیاوه عه بدوللای کورې ئونه یسه، به دهرکه وانه که یم گوت: پیی بلئ که جابیر وا له دهرگا، داوی نه وه ده کات که بتبینی، گوتی: جابیری کورې عه بدوللا؟ گوتم: به ئی. جا هاته دهر وه ده ستی کرده ملم، جا پییم گوت: بیستوومه

که فەرمووده‌یه‌کی پی‌غهمبهرت واله‌لا، که له پی‌غهمبهرت بیستوو، مه‌ترسیم هه‌بوو که له‌پیش ئه‌وه‌دا ئه‌و فەرمووده‌یه له‌تۆ بیستم بمرم، بۆیه هاتووم. ئه‌ویش فەرمووده‌که‌ی گێڕایه‌وه بۆی، فەرمووی: بیستم له پی‌غهمبهر دمی‌فهرموو: «يُحْشَرُ اللَّهُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُرَاةً غُرْلًا». «قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ النَّسَاءُ وَالرِّجَالُ جَمِيعًا يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالَ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «يَا عَائِشَةُ الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ». سالتی په‌نجاو چواری کۆچی له‌شام ده‌مری، (ره‌زاو

ره‌حه‌متی خودای ئی بێ).

۵۰۷) له‌شه‌وانی بیستو دوو و بیستو چوارو بیستو شه‌شدا، بۆ شه‌وی

له‌یله‌تولقه‌در بگه‌ڕێن. (۲۷۵۳ - ۲۷۷۱)

باب: التَّمَسُّوْهَا فِي التَّاسِعَةِ وَالسَّابِعَةِ وَالْخَامِسَةِ

۶۳۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: اعْتَكَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ مِنْ رَمَضَانَ يَلْتَمِسُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ قَبْلَ أَنْ تُبَانَ لَهُ، فَلَمَّا انْقَضَيْنِ أَمَرَ بِالْبِنَاءِ فَقَوَّضَ، ثُمَّ أُبِينَتْ لَهُ أَنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ، فَأَمَرَ بِالْبِنَاءِ فَأَعِيدَ، ثُمَّ خَرَجَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهَا كَانَتْ أُبِينَتْ لِي لَيْلَةُ الْقَدْرِ، وَإِنِّي خَرَجْتُ لِأَخْبِرْكُمْ بِهَا، فَجَاءَ رَجُلَانِ يَحْتَقَانُ مَعَهُمَا الشَّيْطَانُ فَنَسِيْتُهَا، فَالْتَمَسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، اَلْتَمَسُوهَا فِي التَّاسِعَةِ، وَالسَّابِعَةِ، وَالْخَامِسَةِ». قَالَ: قُلْتُ: يَا أَبَا سَعِيدٍ إِنَّكُمْ أَعْلَمُ بِالْعَدَدِ مِنَّا، قَالَ: أَجَلُ نَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْكُمْ، قَالَ: قُلْتُ: مَا التَّاسِعَةُ وَالسَّابِعَةُ وَالْخَامِسَةُ؟ قَالَ: إِذَا مَضَتْ وَاحِدَةٌ وَعِشْرُونَ، فَالْتَمِثِي تَلِيهَا ثِنْتَيْنِ وَعِشْرِينَ، فَهِيَ التَّاسِعَةُ. فَإِذَا مَضَتْ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ فَالْتَمِثِي تَلِيهَا السَّابِعَةَ، فَإِذَا مَضَى خَمْسٌ وَعِشْرُونَ فَالْتَمِثِي تَلِيهَا الْخَامِسَةَ. {الحديث: ۲۷۶۶ = ۲۷۵۰ فم}:

ئه‌بو سه‌عی‌دی خو‌ری (ره‌زای خودای ئی بێ) فەرمووی: پی‌غهمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌ناو مرگه‌وتا خانۆچکه‌یه‌کی دروست کردو، له‌ده‌ی ناوه‌راستی ره‌مه‌زانا، خه‌لوه‌ی تیاکی‌شا، بۆ شه‌وی له‌یله‌تولقه‌در ده‌گه‌را، به‌لکوو ری‌ی تی‌ی بکه‌و‌ی و به‌خوا په‌رستی ناوه‌دانی بکاته‌وه، ئه‌مه‌یش به‌رله‌وه‌ بوو، که ئه‌م شه‌وه‌ی بۆ دیاری بکری، جا که

دەشەۋەكە تەۋاۋ بوۋ، فەرمانى كىرد خەلۋەگا كەيەن تىكدا، ئەۋجا بۆى دىيارىكرا، كە شەۋى لەيەلەتولقەدر دەكەۋىتە دەى دۋاىى مانگەۋە، جا فەرمانى كىرد خانۇچكە (خەلۋەخانە) كەيەن لەناۋ مىزگەۋتا درۋست كىردەۋە بۆى، لەپاشا چۈۋە دەرۋەە بۆ ناۋ خەلگەكەۋ فەرۋەۋى: (ئەى مۇسۇلمانىنە! شەۋى لەيەلەتولقەدرم بۆ دىيارى كرا، جا دەرچۈۋم كە ئەم ھەۋالەتەن پى بلىم، لەۋكاتەدا دۋۋ زەلام پەيدا بوۋن، كىردىان بەدەمە قالى، ھەركەسەيەن لافى ئەۋەى لى دەدا كە خۆى لەسەر ھەقە، شەيتانىشىيان لەگەلدا بوۋ، ۋەك پىشەى ھەمىشەى خۆى، دەۋىۋىست ئاگرى ئازاۋەكە خۇش بكا، ئىتر بەھۋى ئەم بارە ناھەمۋارەۋە، ئەم ھەۋالەم لەبىر براىەۋە! جا بگەرپىن بۆ ئەم شەۋە بەرپىزە لەدەى دۋاىى رەمەزانا، بەتايىبەتى لە نۆھەمۋ لە ھەۋتەمۋ لە پىنچ ھەما).

راۋى دەفەرۋەۋى: گۈتەم: ئەى ئەبۇ سەئىد! ئىۋە لە ئىمە باشتەر لەم جۆرە ژمارەيە دەزانن، فەرۋەۋى: بەلى چۆن دەلىلى ۋايە. فەرۋەۋى پىم گۈت: كەۋاتە مەبەست لە نۆھەمۋ ھەۋتەمۋ پىنچەم لەم فەرۋەۋەدەيەدا چىيە؟ فەرۋەۋى: كە شەۋى بىست ۋەك رۆيشت، شەۋى بىست ۋەۋ دىت، ئەۋە نۆھەمە، چۈنكە ئەگەر مانگ سى تەۋاۋ بى نۆ شەۋى ماۋە، بۆيە پى دىلەن نۆھەم، كە شەۋى بىست ۋە سى رۆيشت، لەدۋايەۋە شەۋى بىست ۋە چۋار دىت، كە شەۋى ھەۋتەمە، كە شەۋى بىست ۋە پىنچ رۆيشت لەدۋايەۋە شەۋى بىست ۋە شەش دىت، كە شەۋى پىنچەمە، چۈنكە ئەگەر مانگ سى تەۋاۋ بى پىنچ شەۋى دەمىنى!).

رۈۋنكر دىنەۋە:

راجىايىيەكى زۆر ھەيە لەبارەى شەۋى لەيەلەتولقەدرەۋە ھەندى دەفەرۋەۋى:
 ۱-دۋورنىيە، كە ھەر شەۋى بگرى لە سال، ئەۋ شەۋە خۆى بىۋ لەيەلەتولقەدر بىۋ، لەسەر ئەم فەرمايشتە شەۋى لەيەلەتولقەدر، تايىبەت نىيە بە مانگى رەمەزانەۋە، كەۋاتە ھەمۋ مانگى، بايەخى تەۋاۋ بىدرى بەدەى دۋاىى مانگۋ بە شەۋە تاكەكانى جىگەى خۆيەتى.

۲- شهوی له یله تولقه در تایبه ته به شه وه کانی مانگی رهمه زانه وه، له سه ره تا وه، تا کو تایی، که واته: جیگه ی خو یه تی، که هه موو شه ویکی رهمه زان به خوا په رستی زیندوو بکاته وه.

۳- شهوی حه فده ی رهمه زانه.

۴- شهوی بیست و سییه.

۵- یه که م شه وه له ده ی کو تایی، واته: شهوی بیست و یه ک.

۶- شهوی بیست و چواره.

۷- شهوی بیست و حه وته. کار به مه ده کری ئیستا.

۸- ده که ویته تاکه کانی ده ی کو تایی رهمه زانه وه، واته: سائی واهه یه شهوی بیست و یه که سائی واهه یه شهوی بیست و پینجه سائی واهه یه شهوی بیست و حه وته، سائی واهه یه شهوی بیست و نۆیه. حافظ ی عه سقه لانی دفه رموی: ئه مه به هیژ ترینی فه رمایشته کانه.

۹- ده خولیته وه له شه وه کانی ده ی کو تایی دا، واده بی ریکه وتی شه وه تاکه کان ده کا، سائی واده بی ریکه وتی شه وه جووته کان ده کا، واته له بیست و یه کی مانگه وه، هه تا شهوی سیی رهمه زان هه ر شهوی بگری، دوور نییه که شهوی له یله تولقه در بی.

۱۰- شه وه کانی نیوه ی دووه می رهمه زان.

۵۰۸) شهوی له یله تولقه در شهوی بیست و حه وته. (۲۷۵۳ - ۲۷۷۱)

باب: لیلۃ القدر لیلة سبع وعشرین

۶۳۸- عَنْ زُرِّ بْنِ حُبَيْشٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَى بِنَ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقُلْتُ: إِنَّ أَخَاكَ ابْنَ مَسْعُودٍ يَقُولُ: مَنْ يَقُمْ الْحَوْلَ يُصَبِّ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، فَقَالَ: رَحِمَهُ اللَّهُ، أَرَادَ أَنْ لَا يَتَّكِلَ النَّاسُ، أَمَّا إِنَّهُ قَدْ عَلِمَ أَنَّهَا فِي رَمَضَانَ، وَأَنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ، وَأَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعَشْرِينَ. ثُمَّ حَلَفَ لَا يَسْتَنْبِي أَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعَشْرِينَ، فَقُلْتُ: بِأَيِّ شَيْءٍ تَقُولُ ذَلِكَ يَا أَبَا

الْمُنْذِرِ؟ قَالَ بِالْعَلَامَةِ - أَوْ بِالْآيَةِ - الَّتِي أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنَّهَا تَطْلُعُ يَوْمَئِذٍ لَا شُعَاعَ لَهَا. {الحديث: ۲۷۶۹ = ۲۷۵۳ فم} :

زیری کوری حوبه‌یش (رمزای خودای ئی بی) فەرمووی: پرسیارم کرد له ئوبه‌یی کوری که‌عب، گوتە: ئیبنو مەسعوودی برادەرت دەڵێ: هەرکەسێ سەرانبەری سالا شەو نووژبکا، ئەوسا تووشی لەیله‌تولقەدر دەبێ. ئەویش گوتی: (رەحمەتی خودای ئی بی)، ئەو مەبەستی ئەو‌ه‌یه، که موسوڵمانان پشتیان سارد نەبێتەو‌ه‌و تەنیا بە‌کردنی شە‌و‌نووژێ دە‌ی دوا‌یی رە‌م‌ه‌زان پشت نە‌بە‌ستن، ئە‌گینا ئە‌و باش باش دە‌زانێ که ئە‌و شە‌و‌ه‌و دە‌کە‌وێتە رە‌م‌ه‌زانە‌و‌ه‌و، وە لە‌دە‌ی دوا‌یش دایە، وە شە‌و‌ی بیست و حە‌وتیشە‌و‌ه‌و، لە‌پاشا بە‌بێ پە‌روا سو‌ی‌ندی خوارد، بە‌بێ ئە‌و‌ه‌و که سێ و دوو ئی بکا، لە‌سەر ئە‌و‌ه‌و که ئە‌و شە‌و‌ه‌و شە‌و‌ی بیست و حە‌وتە. منیش پێ‌م گوت: ئە‌ی ئە‌بول مون‌زیر! بە‌چیا وا دە‌ڵێی؟ گوتی: بە‌و نیشانه‌یه‌دا، یا بە‌و بە‌لگە‌یه‌دا که پێ‌غه‌م‌بەر (دروودی خودای لە‌سەر بی) پێ‌ی گوتووین: ئە‌و رۆ‌ژه‌و که خۆ‌ر‌ه‌هل دێ‌ت تیشکی نییە). {تاج/۲/۱۲۶، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۱۴۰۰}.

پوختە‌ی بریارە‌کانی نامە‌ی خە‌ل‌و‌ه‌ک‌یش‌ان

۱ خە‌ل‌و‌ه‌ک‌یش‌ان سوننه‌تێکی گە‌وره‌یه، پێ‌غه‌م‌بەر و هاوسەرە‌کانی و هاو‌ه‌له‌ به‌‌ر‌پ‌زە‌کانی و زۆ‌رینه‌ی زانایان و خواناسان ماو‌ه‌یه‌کی زۆ‌ر له‌ مرگە‌وتا خە‌ل‌و‌ه‌یان ک‌یش‌اوه‌.

۲ - پێ‌ناسە‌یه‌کی کورت و پوختی خە‌ل‌و‌ه‌ک‌یش‌ان به‌ کوردی پە‌تی ئە‌و‌ه‌یه: (مانە‌و‌ه‌ به‌ لە‌شی پاکە‌وه‌ لە‌ناو مرگە‌وتا به‌ نیازی خواپە‌رستی).

۳ خە‌ل‌و‌ه‌ک‌یش‌ان له‌ مانگی رە‌م‌ه‌زانا به‌ تاییبە‌تی سوننه‌تێکی دامە‌زرای گە‌وره‌یه، به‌‌تاییبە‌تی لە‌دە‌ی دوا‌یی رە‌م‌ه‌زانا، به‌‌تاییبە‌تی تر له‌ شە‌و‌ی بیست و حە‌وتی رە‌م‌ه‌زانا.

۴ له ردمه زانا گهړان به دواى شهوى لهيله تولقه دردا زوړ سوننه ته، واپاشه ئه و شهوانه ي كه موسولمان به شوين لهيله تولقه دردا دهگهړئ، له مزگه وټا خه لوه بكيښئ هه تا به ياني.

۵ خه لوه كيښان ياساو شيوازو مهرج و چوڼيه تي تايبه تي خوئ هه يه، له كتيبېه كاني شهريعه تدا، به جواني روونكراونه ته وه.

۶ - احياء شهوى لهيله تولقه درو شهوى هه يني و شهوه كاني ده ي دوايي مانگي قوربان، مهرج نييه كه ههر له مزگه وټا بئ، له مالېشه وه ده بئ، له دهشت و دهر و سهر كارو پيشه يښ ده بئ، وهك شوان له لاي ران بئ، يا كه سي له سه فهدا بئ، له ئوتلا بئ، له شه مه ندم فهدا بئ، له فرؤكه دا بئ، له كه شتيدا بئ ده بئ، به لام له م كاتانه دا پي ناگوتري (اعتكاف).

نوو سەر نوینەری چاخی خۆیەتی
بە زمانی رۆژ، گوشتوگۆیەتی

حەزەدەگەم (بە یارمەتی خودای گەورە) هەلگرانی سوننەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بە خۆینەران و بە ئاشقانی ئایینی پیرۆزی ئیسلام بناسم، هەتا ببێ بەهۆی خوشەوێستی و پەيوەندی پتەوو متمانەى تەواو، لەنیوان هەردوولادا، بە ئومیدی شاد بوون بە رەزامەندیی خودا و پیغەمبەر، هەروا بەهێوای دوعا و نزای باشی ئێوەی بەرپێزو ئازیزو خوشەوێست.

بە ئێ پێناسەیهکی کورت بۆ ئەم کۆمەڵە پیرۆزە ئەمەیه: ئەم زاتانە هەموو لەخودا ترسو زاناو داناو بێ هەواو خاکی و سەلارو سەنگین و هیمن بوون، پۆلە فریشتەى خودا بوون لەبەرگی ئادەمیزاددا، شەیتان شەرمی ئی دەکردن، هەموو زیرەك و هۆشیارو زرنگو زەمین روون بوون، هەموو لیپراو بوون بۆ خودا، خۆیان تەرخان کردبوو بۆ خزمەتی سوننەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەموو راست و دروستو راستالو راستگۆ بوون، شەیدای شەریعەتی خودا بوون، بەهەموو لە شەریعەت لایان نەدەدا، هەموو تەوێل نوورانی، چارە چارەى زانای رەببانی، دل رووناك، نیاز پاك، سروشت چاك و پاك، بەرچاو روون، هیمن و بیوەی، دوور لە شەپرو شۆرو دەبدەبەى، وەك كۆتری بیوەی ناو حەرەم وابوون!).

هەموو تەمەنی خۆیان لەرێگەى خزمەت کردنی دیندا سەرف دەکرد، زوربەى ژیاانیان لە خزمەتی قورئان و لە سیبەرى مزگەوت و لە گۆشەى قوتابخانە و فێرگا ئیسلامیەکاندا دەبردا سەر، بەرگی بەرپێزی زانایانیان دەپۆشی، میژەر تاجی سەر سەریان بوو، مەندیلی سپی بیگەرد، نیشانەى دلی رووناك و دروونی پاکی بیگەردیان بوو، لەسەر بەرزى و سەلاریدا وێنەى چیا سەربەرزەکانی کوردستان وابوون، کە بەفر بەهاران لوتکەکەیان دادەپۆشی!!

هەموو خاوەنى ریش و سیواک و بەرماڵ و سیمای پیاو چاکان بوون، تەوێلیان وەك جى مۆر، شوینەوارى سەجدەى پێوە دەدرەوشایەو، زیکرو یادى خودا پیشەى هەمیشەیان بوو، زمانیان هەموو کاتى بەیادی خودا تەپو پاراو بوو، بەرۆژ سوار چاکى مەیدان و بەشەو مۆم و سۆفیلکەى سەر بەرماڵ بوون، بەواتەى وشە پەرودەردەى ناو مزگەوت و مینبەر و میحراب بوون.

هەموو زمان پاك، شیوە شیرین، روخسار نوورین، زوربەى کات بەرۆژ بەرۆژوو بوون و بەشەو سەرگەرمى شەو نوێژو قورئان خویندن و فەرموودە لەبەرکردن بوون، بەهیچ جۆریك تیکەلاوى كۆرى دنیا پەرستان نەدەبوون، بە هاوڕێیەتى پیاوی خراپ تەنگە نەفەس دەبوون، هەناسەیان بۆ موسوڵمان شیفاو دەرمان بوو، بەراستى دەتگوت: (بۆلە پەپوولەى ناو گول و گولزارن، یا بۆلە فریشتەى ناو بەهەشتى بەرین!). هەیانبوو سەد هەزار حەدیثى لەبەربوو!!

سەد ساڵ لە خزمەتیاندا دابنیشیتایە، نە درۆیەكت لى دەبیستن، نەغەیبەت، نە قسەیهكى بى شەرى، نە کاریكى ناپروا، نە کاریكى پێچەوانەى سوننەت لى دەبینین، بگرە قسەى بى سوودیش لى نەدەبیستن، نوورى ئیمان و نوورى قورئان و نوورى سوننەت و نوورى عیلم و زانست و نوورو تیشكى تەقوا، وا دل و دەروون و هەست و چاوى روشن کردبۆنەو، وا هەست و هۆش و بیرى رووناك کردبۆنەو، دەتگوت: هەموو کاتى دۆزەخ و بەهەشت و لەبەرچاویان، هەیان بوو فریشتە قسەى لەگەل دەکرد، زۆرینەیان کەراماتى گەوره گەوره و خەوارىقى عەجیبیان لى دەردەگەوت، هەیان بوو لە خەویشدا لەخوا غافل نەبوو، بەخزمەت پێغەمبەر دەگەیشتن، بەخزمەت خوا دەگەیشتن، پرسىارى شەریعەتیان لى دەکردن، دەگێرنەو، ئیمامى ئەحمەد، لەخەوندای عەرزی خودا دەکا، کەچى شتى زۆر باش بەندە لەخودای خۆى نزیك دەکاتەو. دەفەرموى: (خویندن و دەورکردنەو، خەتمەى قورئان، با لەمەعناکەیشى تى نەگات).

ھەيان بوو مانگە رېيەك دەرۋىشت بەدوۋى وەرگرتنى يەك فەرموودەدا
{ بېروانە: ژىنامەى عەبدوللاى كۆرى ئونەيس، لەدوا فەرموودەى ژمارە: ۶۳۶
لەپشەوہ }.

كەناۋى خۆشەويستىيان دەھىنا (دروودى خوداى لەسەر بى) موچرگە بە لەشيانا دەھات،
رەنگيان دەگۇرا، فرمىسك لەچاويان دەبارى، ناخيان وەك شۆرەبى دەلەرەزى و
دەھەزا، ھەموو خاۋەنى مەقامو جىگەو كۆرى زانستو خاۋەنى مەجلىس و كۆرى
پەخشى زانست بوون!

گەرچى لە مال و سامانا، زۆرتريان ھەزارو كەم دەست بوون، بەلام بەدل و
دەروون داراۋ دەۋلەمەند بوون، ئىمامى نەۋەۋى (رەزاۋ رەھمەتى خوداى ئى بى) لە زوھدو
تەقۋادا كەم مانەند بوو، لە زانستى فەرموودەدا دەرياي بى پەى بوو، گوزەرانىكى
زۆر سادەى ھەبوو، مانگانەكەى خۆى كە لە سەرۋكى مەشىخەى دارول ھەدىث، لە
بىمەشق، دەستى دەكەوت دەيكرد بەخىر، خۆى بەۋە دەزا، كە باۋكى لەنەۋاۋە بۆى
دەھىنا، ۋە بەسەدان كەرامەت و خەۋارىقى ئى بىنراۋە. بەراستى ئەھلى ھەدىث
ھەموو مەشرەب سەخى بوون، پاروۋىيەك نانىان ببوايە، لەگەل فەقى و زاناۋ
مىۋان و ھەزاردا دەيانخوارد، بە دەيان و بەسەدان فەقى و زاناۋ فېرخۋاز لە ئەلقەى
تەدرىسياندا بەھرمەند دەبوون، ھەتا مىرو فەرمانرەۋاكانىش وەك خەلگانى تر،
ئامادەى كۆرى زانستيان دەبوون و سوودو بەھرىيان لە عىلم و زانستيان وەردەگرت و
لە خزمەتياندا بەچۆكدا دەھاتن. بەلام خوانەكا ئەۋان بەۋە بەقەد زەرەپەى لە
خۇيان بايى بىن، يا مەيلى دىنيان تازە بېيئەۋە.

خۆشەويستىى خواۋ خۆشەويستىى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ۋا دللى غەزا
كردبوون، جىگەى خۆشەويستىى دىناى تىادا نەدەبۇۋە!

بەللى ھەركەس لەسەر ئەم شىۋە پەسەندە نەبوۋى، خاۋەنى ئاۋا تۆمارگايەكى
پاك و پىرۇز نەبوۋى، قەت قەت پېشەۋايانى فەرموودە، ھەدىث و فەرموودەيان ئى
ۋەرنەگرتوۋە!

به لک وو به بی شه ک و گومان که چاودیری نهینی خوایی، رابه ری و رینمایی
 نهوانی کردوو، وه همه می شه رینمایی و ده سگریوی یه زدانی روئی هه ره گه وره ی
 بووه، له نه خشه کی شان و سه ره رشتی کردن و په رو مرده و پیگه یاندنی نه ته وه ی
 نیسلا ما، هه رو هک چون به نایه تی: {إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ} موژده ی
 سه رکه وتن و پاراستنی قورئانی پیروزی داوه و همه می شه له هه موو کات و شوینیکا
 سوپایه کی گه وره له قورئان په رومرمان و هه لگرانی ئالای قورئان، ده یپاریزن و
 خزمه تی ده کهن و په خشه وه ی ده کهن و فییری خه لکی ده کهن و راقه و ته فسیری
 ده کهن و چاپی ده کهن و ده یخوینن و ده وری ده کهن وه، هه رو ده هایش موژده ی
 پاراستن و گه شه کردن و کاریگه ری و رو ل و په خشه وه بوونی سوننه تیشی له چه ند
 نایه تی ک و له چه ند فه رمووده یه کا داوه و به ئینی گه وره ی به سوننه ت په رومرمان داوه،
 وه ک ده فه رموی: {وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ} و {مَنْ يُطِيعِ
 الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ} و {فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ} و {وَمَا
 آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا}.

بو یه به دنناییه وه ده ئین: (ئو گشته کو مه ل و دامه زراو و هه لگرانی سوننه ته،
 که له زه مینه ی واقیعدا، وان له بهرچاو، کاریکی ساده ی ری که وتی نین، به لک وو
 نه وانه ده سگا و دامه زراو و ری که خراوانی کن، له هه ل و مه رجیکی خوداییدا و له ژیر
 چاودیری نهینی و ناشکاری خودای دانا و زانادا، ره خساون و پهیدا بوون و هه تا روژی
 قیامه تیش به رده وام دهن و هه رده بن و هه ر ده مینن و هه ر له گه شه گردنیشدا دهن،
 ئومید ده که م که ئیمه ی هه ژارو که م نایه و مایه ییش له خا ک و پای ئه م کو مه له
 پیروژدها هه شر بگریین و له پرشی پیت و فه ری ئه وانمان به ربکه وئی. نامین.

ئه وه ی که جیگه ی سه رنجه، هه رو هک هو ی داخ و خه مه، ئه وه یه، که له م
 روژگاره ی ئیمه دا، کو مه ل پهی دا بوون، به ناوی پابه ند بوون به سوننه ته وه،
 دزایه تی فیه و چوار مه زه به که ده کهن به بوچوونی چه وتی ئه م جوژه به پریزانه:
 (هه تا له فیه و شهرع دوورتر بکه ویته وه و زیاتر دزایه تی مه زه به بکه ی تو

سەلەفى تىرى!!). ۋە زۆربەى ئەم بەرپىزانەش لاۋى بى ئەزموون و كۆلكە
خوینەرانى سەر بەلایەنەكان، پېشەكى عەرزى ئەم ئازىزانەى خۆم دەكەم، كە زانا
گەورەكانى فەرموودە، كە ئەمان ئەو فەرموودانە دەكەن بە بەلگە بۇ خۇيان و لافى
ئەو ۋە دەدەن كە بەھۆى ئەو فەرموودانەى ئەوانەو، كاریان بە مەزەھب نەماو،
كە ئەم زانا گەورانە خۇيان پابەند بوون بەیەكە لەچوار مەزەھبەكەو، قەسەى
راستەر ئەوہیە كە بوخارى و موسلىم و تەرمەزى و ئەبو داوود و نەسائى و بەیھەقى
شافىعى مەزەھب بوون، ۋە ئەم زانا گەورانەى تىرىش، كە ھەریەككىيان بگریت
حوججەتن لە سوننەتدا، ئەمانیش و ھەموو فەرموودەزانە گەورەكانى تىرىش، سەر
بەیەكە لەچوار مەزەھبەكە بوون، ۋەك ئىمامى مالىك و ئىمامى ئەحمەد و دارە
قوطنى و ئىمامى سىوطى و زەھەبى و مونذىرى و نەوۋى و ئىبنو حىببان و ئىبنو
خوزمىمە و طەبەرانى.... وتاد.

تەكە تاپەت:

بەرپىزان! ئازىزان! ئەى لاۋە خوین گەرمەكان! لەپاش خوداى گەورەو سەرورە،
ئىۋەن جىگەى ئومىدى گەورەى گەلى موسولمان، ئىۋە چىنى نوپى گەلى ئىسلامن،
چىنى ئاينەدى ئاۋەدانكەرەوۋى ناۋ مەزگەوت و سەر مەنبەر و ناۋ مىجرابن، ئاگامان
لە خوینى گەشى ئىۋە ھەيە، كە لە سەرەنسىرى جىھاندا، بەدەستى نۆكەرانى
ماسۋىنىيەت و سەلىبىيەت و سەھىۋىيەت، بەخوزم دەزى!

ئازىزان! بزانن چىنى دىرىن، خواھ ناخواھ، جىگەتان بۇ چۆل دەكەن،
ئەمانەتتان تەسلىم دەكەن، لەژىر خاكا، ھەوار ھەلدەدەن، لەۋىۋە چاۋ دەپرنە ئىۋە،
كە ئايا ۋەك پىۋىست بە ئەركى سەرشانى خۇتان ھەلدەستىن و پەيامەكە دەگەيەنن،
بە ئەنجام يانا؟ خۇشەۋىستەكان! جگەر گۆشەكان، ئازىزەكانمان!! ئامان سەد ئامان،
دەستمان دامەنى مەردانەتان، بە ھەلە لە كارەكە حالى مەبن، لەشت بەپەلە مەبن،
پابەند بون بە مەزەھب دزى سەلەفىيەت نىيە، بەلام دوۋبەرەكى نانەوۋە تىكەدانى
يەك رىزى موسولمانان گەورەترىن تاۋانە، خوا پەنامان بدا لەشتى ۋا، لاۋە خوین

گەرمەكان! باش باش بزانن، ئەو لايەنەنى كە ئىستا بە چەندىن ناوۋە، لە گۆرپەپاندا، لە ولاتى ئىمەدا، سەرگەرمى كارن و خۆيان بەيەكەم بەرپرسى ولات دەزانن، ئەم لايەنە زوو يا درەنگ دەپۆن و مەيدان چۆل دەكەن، وەك پېشىنەكانى خۆيان دەبن بە بەشى لە مېژووى ئەم كوردستانە پېرۆزە، چاكيان وەك چاكيان و خراپيان وەك خراپيان، بەلام (بە دىنبايەو دەلىم) ئەوۋى كە دەمىنى، لە گۆرپەپانى تېكۆشان و خەبات و كوردايەتى و مەردايەتيدا، بەس مەلای مەردو مزگەوت و ئايىنى پېرۆزى ئىسلامە، ئەم سى لايەنە پېرۆزە ھەتا ھەتايە، لەگەل كوردستان و گەلى كوردستانا دەمىنن و بەرگرى لەم مەتە ستەمدىيە دەكەن و، لەكاتى تەنگانە و مەينەتداو، لەكاتى خۆشى و ناخۆشيدا، دەستى لى بەرنادەن و دەبن بەقەلای قايم بۆ دىن و دونىاى ئەم گەلى كوردستانە، جا ئالەم روانگەيەو، بۆ پەند وەرگرتن لە پەندەكان، ئەم ھەقىقەتان بۆ راگويز دەكەم لە پەراوى (يادگارەكانى باوكەم لە ھوكمەتەكەى مەلىك مەھموودى ھەفید)، بۆ پىشتىگىرى ئەوۋى كە دەوران دەگۆرئ و بەس ئەھلى ئيمان پارىزەرى گەلى ئىمەن: (... لە شەستەكاندا، مەن خۆم لەگەل فەوجى يەك، لىواى چوارى سەر بەفیرقەى دوو بووم، تەقدىميان كەرد بۆسەر ناوچەى باطووفە، كەوا لە قەزای زاخۇ، لەوئ گوندى قەلەو مەسىحى زۆرە، جاشك و جوروشك و مەوالى، بە قىادەى ئاغاو سەرۆك عەشرەتەكان، لە كوردو عەرمب، يارىدەى سوپايان دەدا لەم غەزايەدا، بە فىعلى پىاوەكانى ھوكومەتى دەسلەلاتى عىراق بە كوردو عەرمبەيەو ھوكومەتى عىراق بەگشت ھىزەكانى خۆيەو، بەناوى بەرگرى لە يەكپىتى خاك و گەلى عىراق و پاككردنەوۋى ولات، لە چەتە و رېگرو ناپاك و خائىنان، بەم ناوۋە سەراسەرى كوردستانيان كەردبوو بە گۆمى خوين، رۆز تا ئىوارى ھۆكارەكانى راگەياندى مىرى، برووسكەى پىشتىگىرى ئاغاو كوئىخا و سەرۆك ھۆزەكان و بەرپۆمبەرى ناحىيە و قەزاو قوتابخانە و رېكخراو و نەقابە و لايەنەكانى دەخويندەوۋە دەستخۆشيان لە مىرى دەكردو جىنويان دەدا و نەفرىنيان لە ياخيىوان دەكرد!

جا لەھەل و مەرج و بارودۇخىكى ئاۋاداو، بىگرە گەل لەمەيش ئالۋىزى خراپىر،
 مەن خۇم شايەت ھال و ەھيان بووم و بەچاۋى خۇم دىومە كە مىرى و چىلكاو
 خۇرەكانى مىرى، چى زولم و زۆر و كوشىت و بىر رەشە كۆزىيەكانى ئەنجام دەدا، بۇ
 مېژو دەلېم: زۆر لە كاربەدەستانى گەورە و ئەفسەرو سەرۆك جاش و سەرۆك ھۇزو
 كوردە چىلكاو خۇرەكانى خۇمان، بۇ شەپكە، لە ەھربەكان شىرەترو مەتەمس تر
 بوون، بەھەر بىانۋىيەك مەودايان بوايە، خۇيان دەكرد بە ەھرب و ھاشايان لە
 كوردايەتى دەكرد، بۇ نەمۋنە: دەيگوت: مەن سىدەم ئەھلەم ەھربە، ەھبوو ژنى
 ەھرب بوو، بوو بوو بە ەھرب، ەھبوو سەر بە ەھرىتە بوو، ناۋى
 ەھرىتەكەى لە ەھربىيەو نەزىك بوو، بەو فېلە ەھموو ەھرىتەكەى دەكرد
 بە ەھرب، وەك: سالىي، دەيكرد بە (سالى) و خالىتى، دەيكرد بە (خالىدى)
 گوايە لەنەھەى خالىدى كۆپى وەلەيدىن، ەھمووشمان دەزانين، كە ئىمامى خالىد
 نەھەى نەھوۋە وەجىخ كۆپىر بوو، ئاغى و ەھبوو، جاشى زۆرى ەھبوو، بە
 قۇنتەرات لوتكە و چىاو شوپنە سەختەكانى، لە پېشمەرگە پاك دەكردەو و ئالەى
 پېشمەرگەكانى دەدراندو ئالەى سوپاى لەجىگەى ەھل دەكرد! بەرابەر بە چىنگى
 بوول و پارە و بەوپەرى بى ئابروپىيەو ئەم موژدە خۇشەى لە ئىسگەى بەغداو
 پەخش دەكردەو!

تەننەت ەھربە بەويژدانەكان، لەم خۇفروشىيەى ئەم زۇلە كوردانە ئەۋەندە
 بىزار بوون، كەربوويان بە شىعو دەيانگوت:

لَا تَقْتُلِ الْحَيَّةَ وَالْعَقْرَبَا
 بَلِ اقْتُلِ الْكُرْدِي الَّذِي اسْتَفْرَبَا!!

بە كوردى و كورتى و كورت و پوخت: (ەھلپەرستان و ماددە پەرستان، ەھموو
 سەردەمى، ەھرىلكاو خۇرى ئىش و پىشەيان بوو، ئەھلى مەنەۋىياتىش، ژيان و
 مەردىيان لەگەل گەل خۇيان بوو).

جاپاش ئەمە، كاتى فەوجى يەك لىۋاى چۈار، لەگەل ھىزىكى تىكەل، لەجاش و
مۆالى و چلكاوخۆر، لە كوردو عەرب، بەرمو گوندەكانى دىقەرى باطلووفە، بەناۋى
(تَحْرِيرُ الْقُرَى) وە، ھىرشىيان دەست پىكرد، بەيارمەتى فرۆك و تۆپ و تانك، ئەۋەى
لەم شىعرانەدا تۆمارم كىردوۋە زۆر بەزىادەۋە روۋى دەداۋ بەچاۋى سەر دەبىنرا:

بـا بۆت بەيانكـەم ھىرشى دوزمـن
كە دەيكـردە سەر گوندىكى ھىمـن
لەھەر چوار لاۋە لەگەل بەھيانا
ئەگەر دەبارى بەسەر سەرھيانا
ۋەك مەمۇم دەسـوونا دارو بەھردى دى
ۋەك گىزرە دەكەوت: تەرمى نىرومى!!
بىست بىست و سىي سىي، عەموۋدى اعدام
رىزدەكرا بو لاۋ، بەئەمرى صەددام

جا ئالەم بارودۇخە خویناۋىيەدا، بەچاۋى سەر ئەم راستىيانەم دەدى: كە سوپا
دەگەشە دىيەكى مەسىحى، ژن و ئىختىيارو قەشەكەيان دەھاتن بە پىريانەۋە،
بەخىرھاتنىكى گەرمى سوپايان دەكردو دەيانگوت: ئىمە موسولمان نىن و لەئىۋە
نىن، ئىمە فەلەين، مەسىحىن، دىكەمان مەسووتىنن، كورپو پياۋەكانمان مەكوژن،
لەھەمان كاتا نان و ئاوو خواردنى باشيان بۇ ئامادە كىردىۋون و پاش ئەۋە ئامىر
فەوج و زابىتەكانى، لەسەر شايەتى سەرۆك جاشە كوردەكانى ناۋچەكە، باۋەپريان پى
دەكردن، ئالاي سىپىيان دەدانى و وازيان ئى دەھىنان و ھەۋالىيان دەدا بە فرۆك و
تۆبخانەش كە تەقەيان ئى نەكەن!!

زۆرىنەى كات ئەفسەرەكان داۋاى دىارى و عەرەقىيان لە قەشەكە دەكرد، ئەۋىش
ھانى خەللى دىكەى دەدا، عەرەقىكى زۆريان بۇ دەھىنان، ئامىر فەۋجەكەمان،
كەناۋى عقىد/مىجىد سىب بوو، كە ھەر لەۋ دىقەردە كوزرا، زابىتىكى زۆر ھەقانى

بوو، جارێ که عه‌ره‌قه‌که‌ی به‌ عه‌داله‌ت، به‌سه‌ر ئه‌فسه‌ره‌کانا دابه‌ش کرد من نزیکه‌ی پینج بوتلم به‌رکه‌وت!!

خۆ نه‌شت ده‌وێرا بلییت: بابه! من و عه‌ره‌قیان نه‌گوتوو، چونکه‌ هه‌ر له‌ویدا دایان ده‌نای به‌ (متمرد) و گولله‌ بارانیان ده‌کردی، به‌لام چیم لیکرد، ئه‌وه‌ بابمیئی بۆ جینگه‌ی خۆی!

به‌لام کاتی سوپا و پێوه‌نده‌کانی ده‌گه‌یشتنه‌ گوندی، مزگه‌وت و مه‌لا و قورئان و کوردی موسولمانی ئی بوايه‌و، خه‌لکه‌که‌ی کوردی موسولمانی ره‌شو رووت بوايه‌، ئیتر قورپی بۆ ده‌گیرایه‌وه‌، وه‌ نیریان ئی ده‌برێ، مال به‌ مال و هۆده‌ به‌هۆده‌، به‌ بیانووی ئه‌وه‌ی نه‌بادا، یاخی تیایی، ده‌یاندايه‌ به‌رگولله‌ و شه‌ستیر و بۆمبا، خانووکه‌کانیان هه‌موو ده‌سووتاند، تالانیان ده‌کردن، له‌پیشا به‌رمال و به‌ره‌و قالی و مافووری مزگه‌وته‌که‌یان فه‌ره‌وود ده‌کردو ئه‌وسا ده‌یان سووتاند، ئه‌وسا مالی مه‌لا هه‌روا، زۆر جار مه‌لاکه‌شیان ده‌کوشت، ئه‌وسا هه‌موو گونده‌که‌ هه‌روا، وه‌ ئه‌وه‌ی تیایا بوو، له‌ پاره‌و له‌ خشی ژنان و له‌ ئالتوون و له‌ مالات و ئازهل و گاو گۆتال و که‌رو هیسترو ماین ده‌یانبرد، هه‌تا هه‌نگو دارو ده‌سته‌ك و شتی واشیان ده‌دزی، ته‌نانه‌ت ده‌ستارو گوریسو هۆرو ره‌شکه‌و شه‌مکی ورده‌ی ناو مالیشیان ده‌دزی و فه‌ره‌وود ده‌کرد، وه‌ پێیان ده‌گوت: (غَنَائِمُ الْعَصَاةِ)! ئه‌وه‌ی که‌ له‌ کووه‌یت کردیان، له‌ کوردستانی خۆمان له‌وه‌و پیش زۆر به‌ وردی ئه‌نجامیان دابوو، وه‌ راهی‌نان و مه‌شقیان له‌سه‌ر کردبوو!!

کاتی غه‌زا ته‌واو ده‌بوو، وه‌ ده‌که‌وته‌نه‌ سه‌رخۆ ده‌تبینی سه‌ری موعه‌سه‌که‌ره‌که‌، یه‌ك پارچه‌ چره‌ دووکه‌لی به‌زو دووگی ئازهلێ سه‌ربرای تالانی و فه‌ره‌وودی گونده‌ کورده‌ وێرانکراوه‌کان بوو، مامۆستا مه‌لا عه‌زیزی گانی هه‌مزهی، که‌ به‌پراستی کوردیکی مه‌ردو موسولمانیکی پاک و مه‌لایه‌کی خواناسی داناو زاناو ئازاو هه‌قانی بوو، له‌ ده‌قه‌ری (پیره‌ مه‌گرون - زیوی) کاتی ره‌فزی کرد له‌م جوړه‌ گۆشته‌ بخوا، دایان به‌ مه‌حه‌که‌مه‌ی ژوره‌، به‌ ره‌ئیس مه‌حه‌که‌مه‌که‌ی گوت: (من مه‌لام، ئیمامی

عهسکههریم، چۆن تۆ من مهحکمه دهکهی لهسهر ئهوه که له گوشتی مانگایهکی
 فهرهوودم نهخواردوو، که خاوهنهکهی پیرئێژنێکی کوردی داماو بوو، من خۆم
 تهرجههم بۆ دهکرد، که له ئامیر فهوجهکهمان دهپارایهوهو دهیگوت: خواشکهبههم
 ئهوامانگایه، که خۆم و دووکچی ههتیومی پێ بهخێو دهکهم، سهری مهبرن
 بمرهوه!!). سهروکی دادگا، سالیکی سیجن کرد، گوايه ئهم کاره، رهفری ئهوا میری
 عهسکههریهو تهئیدی مهعنهویهو بۆ متمرّدین!!

جاتوخا وهرن با لهسهر وهزنو کیشی: (مَا أَشْبَهَ اللَّيْلَةَ بِالْبَارِحَةِ = ئهم شهویش
 برای دوی شهوه) ئهم شیعرانه به سۆزوه بخوینینهوه، که بهنده لهم
 چهشمهندازوه گوتومهو ئیستاش دهئیم:

به کوردی پهتی، رهسههنی رهوان
 گشت کهس تیی بگا بهبی تهرجههمان
 وشههی ناسک و نازداری کوردی
 دهههۆنم دهیکهم به شیعری وردی
 دهیچنم دهیکهم، بهنیشان دهیکهم
 لهیهخههی مهردی، بهدهست و بهدهم
 دریفی نهکا له خزمهتی کورد:
 هی دین و دنیای، له سههرخو ورد ورد!
 وهک خال و نامی و ئاغای سههجادی
 نهحمههی خانی و، خانای قوبادی
 له خانمانیش وهکوو خانزادی
 مهردانی خوابوون، زیندوووی یادی!
 وهک مهلیک مهحمود، مهلای بهرزانی
 له رهگهزی میش، وهک چهپسه خانی
 ئههی گهلی کوردم! من بهقوریانتم
 ئاشق بهدین و خاک و زیانتم،
 بی کهسی وهک من، بۆیه بی نازی
 دهنه بۆ جوانی دهئیی نازنازی!
 گهر جوانی زمان بهپیی خاک بی
 دهبی بۆ جوانی، کوردی تاک بی

[illegible]

مزگلهوتی به سهر میجر ابی تله پاو
 شاروچکهی نه خشین، سهیر انگای نه خشاو
 له ته ماشایان، تیر نه ده بوو چاو
 هه رلا سهیر دهکهی هه ر شوینه و روو خاو
 ولاتی وییران، گلهلی بهش خور او
 وهی چه ندهم دیوه کوردی چاو به سر او
 پا پلهتی و سهر رووت، که ساس و دام او
 نه کهس دهینا سین، نه نیشان، نه ناهان
 بی سهر و شوین بوون، وهک پوړی خور او
 ئای چه ندهم دیوه، کوردی وینهی خو
 برزاو به قه سفی میراج و قانتوم
 میگ بو باجه روو سیخوو قانتوم
 به برام با یم، منیش تله نیا خو
 ئه وان سی قوئی: عه ره ب، تورک، عه جه م
 خاوهن جهیش و جاش، من به جهیشی خه م
 ئاخ چه ندهم دیوه گه وره کچی دیل
 ئه نه فالکراوی، به ارکراو لاله زیل!!
 سیلاوی نه شکی، لاف او قه ندیل
 له چکی له سهری، له جه شنی مه ندیل
 جه لهی کرد بوون، جاشیکی زه لیل
 دهیبرد بوو ناغای، له باتی به رتیل
 تکه ای به رودوام، له خزمه تتانا
 گوړه کهم دوور بی به پیی تله وانا
 له گ گوړو کوری ناپاکانی گهل
 نه هی به سه رما، بیگ نهی خه رگهل
 گوړه کهم دوور بی لیره تا ئه مان
 له گ گوړی کوردی بی دین و ئه مان

نوری فارس همه خان

۲۰۰۹/۶/۲

۱۰- نامه‌ی حج (کتاب الحج)

{بروانه: تاجول ثوصول، بهرگی دووهم، زنجیره: ۷۸، لایه‌ره: ۱۶۰ له ژماره: ۱۴۷۰
وه ههتا ژماره: ۱۷۵۵، له زنجیره: ۷۸ وه ههتا زنجیره: ۱۴۴ + ته‌جریدی بوخاری =
موخته‌سه‌ری سه‌حیحی بوخاری، بهرگی دووهم، زنجیره: ۳۲ ههتا زنجیره: ۳۵ له
ژماره: ۷۲۸ وه ههتا ژماره: ۸۷۰ + فیقهی ئاسان، بهرگی یه‌که‌م، له زنجیره: ۱۵۸ وه
ههتا زنجیره: ۱۸۶ له لایه‌ره: ۳۸۹ ههتا ۴۷۰}.

(۵۰۹) حج له ته‌مه‌نا یه‌ک جار فه‌رزه (۳۲۴۴)

۶۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ، فَحُجُّوا»، فَقَالَ رَجُلٌ: أَكُلَّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَسَكَتَ، حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَوْ قُلْتُ: نَعَمْ، لَوَجِبَتْ، وَلَمَّا اسْتَطَعْتُمْ»، ثُمَّ قَالَ: ذُرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بكَثْرَةِ سُؤَالِهِمْ، وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ». {الحديث: ۳۲۴۴ = ۳۲۳۳ ف.م = فم = فتح الملهم. نسائي. مناسك الحج: ۲۶۴۴. تحفة الأشراف: ۲۶۴۵}:

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای ئی‌بین) فه‌رمووی: چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بین) وتاریکی
بو‌ماندا، فه‌رمووی: (ئه‌ی خه‌لکینه! خودای گه‌وره چه‌جی داناوه له‌سه‌رتان، ده‌ی
چه‌ج بکه‌ن). پیاوی گوتی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئایا هه‌موو سائی؟ پی‌غه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بین) ده‌نگی نه‌کرد، تا سئ جار پیاوه‌که ئه‌م پرسیاره‌ی کرده‌وه، ئه‌وجا
پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بین) فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر بلێم به‌ئێ: ئه‌وا هه‌موو سائی چه‌ج
فه‌رز ده‌بی له‌سه‌رتان و بو‌ستان نا‌کری) ئه‌نجا فه‌رمووی: (کاتێ من وازم له‌ئێوه
هینا، ئێوه‌یش واز له‌من به‌ی‌نن و که‌من له‌ شتی‌کم نه‌کو‌ئیه‌وه ئێوه‌یش لی‌ی
مه‌کو‌ئنه‌وه، مه‌بادا سه‌ربکی‌شی بۆ پی‌چه‌وانه‌ی مه‌به‌ست. چونکه نه‌ته‌وه‌کانی پیش

ئۆيۈ، لەبەرئەوۋە لەناوچوون، چۈنكى پىرسىياري زۆريان لە پىغەمبەرەكانيان دەكردو زۆر لەدژيان دەوستان، ئەوۋى گوتەم بىكەن چەندەي لە تواناتانا ھەيە بىكەن، بەلام ئەوۋى كە گوتەم مەيكەن توخنى مەكەون!). {رياض/٣/١٨٦، رقم: ١٢٧٢} + {تاج/٢، زنجيره: ٧٩، ژماره: ١٤٧٩}.

روونكر دئەوۋە:

لەم ھەرموودە پىرۆزەدا ياسايەكى گەورەو گرنگى شەرىى واتيادا، بە ھەزاران نموونەي ھەيە لە شەرىا، وەك نوپۆز كە ھەرمان كراو بەكردنى، بەپيى تەوانا، كاتى و ژمارەي و ژمارەي ركاتەكانى دەگۆرۆ، بۆ نموونە، بۆ نىشتەجىيى بى مەھانە، ئەبى ھەموو رۆژى، لەپىنج كاتى ديارىكراودا ھەقەدە ركات بكات، بەلام بۆ رىبوار، يا بۆ نەخۆش، دەتوانى لەس كاتدا بىكا، يا بە يازدە ركات بىكات، وە ھەروەھا رۆژوو، وە ھەروەھا دەستنويز، مەسەلا نەيدەتوانى ھەموو ئەندامەكانى دەستنويز بشۆرۆ، يا چەنديان دەتوانى با ئەوانە بشۆرۆ، ھەروەھا لەزۆر شتى تردا.

(٥١٠) گەورەيى خىرو پاداشى ھەج و عەمرە. (٢٢٧٦ - ٢٢٨٠)

باب: ثَوَابُ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

٦٤٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ».

{الحديث: ٣٢٧٦ = ٣٢٦٥ ف.م = ف.م = فتح الملهم. تجريد = مختصر صحيح البخارى/ كوردى جلد ٢ ص ٢٢٨، رقم: ٨١٩ = ١٧٧٣ فتح البارى}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەر موئ: ئەم عەمرە ھەتا ئەو عەمرە، بىتتىي گوناھى نيوانى ھەردوکیان دەكەوئ، ھەجى قەبوولیش ھەر بەھەشتە پاداشتى و بەس). {تاج/٢، زنجيره: ٧٨، ژماره: ١٤٧١}.

٦٤١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَنْ أَتَى هَذَا الْبَيْتَ، فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَمَا وَلَدَتْهُ أُمُّهُ».

{الحديث:

۳۲۷۸ = ۳۲۶۷ ف.م. تجرید ۱۶۰/۲، رقم: ۷۳۲ = ۱۵۲۱، ۱۸۱۹، ۱۸۲۰ فتح الباری. ترمذی. حج: ۸۱۱. نسائی. حج: ۲۶۲۶. ابن ماجه. مناسک: ۲۸۸۹. تحفة الأشراف: {۱۳۴۳۱}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسمەر بن) دەفەرمووی: (ھەرکەسێ بۆ خودا، ھەجی، یا ەمەرەیی بکا، لەکاتی کردنی ئەو ھەجە، یا ئەو ەمەرە، پارێز لە کەیف کردن لەگەڵ ژندا بکا، گوریز لە ھەرزەگویی و قسە ی پرۆپوچ بکا، گوناھ نەکا، ئەو ەو ەک ئەو رۆژە کە لەدایک بوو، ئاوا لە گوناھ پاک دەبێتەو). {تاج/۲، زنجیرە: ۷۸، ژمارە: ۱۴۷۰ + ریاض/۳/۹۳۳، زنجیرە: ۲۳۳}:

(۵۱۱) باسی رۆژی ھەججی ئەکبەر (۳۲۷۴)

باب: فِي يَوْمِ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ

۶۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ فِي الْحَجَّةِ الَّتِي أَمَرَهُ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَبْلَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ فِي رَهْطٍ يُؤَدُّنُونِ فِي النَّاسِ يَوْمَ النَّحْرِ: لَا يَحُجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ، وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ عُرْيَانٌ، قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: وَكَانَ حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ يَقُولُ: يَوْمَ النَّحْرِ يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ مِنْ أَجْلِ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ. {الحديث: ۳۲۷۴ = ۳۲۶۳ فم = فتح الملهم. تجرید البخاری/۱/۲۴۶، رقم: ۲۳۴ = ۳۶۹، ۱۶۲۲، ۳۱۷۷، ۴۳۶۳، ۴۶۵۵، ۴۶۵۶، ۴۶۵۷ فتح الباری. أبو داود. مناسک: ۱۹۴۶. نسائی. حج: ۲۹۵۷. تحفة الأشراف: {۶۶۲۴}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: لەو ھەجەدا کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسمەر بن) ئەبوبەکرێ کردبوو بەسەرداری ھەج، کە بەر لە ھەجی مائاواویی بوو، لەو ھەجەدا ئەبوبەکر منی لەگەڵ دەستەییەکی تردا نارد، رۆژی جەژن ئەم جارەمان دا: (ئیتەر لەمسال بەدواو ەت پەرستو ھاوبەش پەیداکەر نەین بۆ ھەج، وە کەشیش نابێ بە رووتی تەوافی بەیت بکا). (تاج/۲، زنجیرە: ۹۶، ژمارە: ۱۵۵۱).

ئىبنو شىھاب (ئاتە: ئىمامى زوھرى) دەفەرمۇي: لەبەر ئەم فەرموودەيەى ئەبو ھورەيرە، ھەمىدى كۆرى عەبدورەھمان، كە ئەم فەرموودەيەى بۇ من گىراۋەتەو دەيفەرموو: رۆژى جەژن، كە يەكەم رۆژى ھەدى و قوربانى سەربرىنە، رۆژى ھەجى ئەكبەرە.

روونكردنەو:

١. بۇ ژيىنامەى زوھرى بىروانە فەرموودەى ژمارە (٢٠٢).

٢. مەبەست لەرۆژى ھەجى ئەكبەر چىيە و واتاى چىيە؟ بەدوو و اتا، و اتاكراو،

يەكەم: بەواتاى رۆژە گەورەكەى ھەج، لەسەر ئەم و اتايە، ئەم چەند رايە ھەيە:

١. مەبەست يەكەم رۆژى جەژنە، كە يەكەم رۆژى قوربانى سەربرىن و ھەدى

(دىارى) بەيت سەربرىنە، ئەم فەرمايشتە بەھىزە، لەسەر ئەم فەرمايشتە رۆژە

بچكۆلەكەى ھەج، رۆژى عەرەفەيە.

٢. مەبەست رۆژى عەرەفەيە، كە رۆژى نۆى مانگە، چونكە پىغەمبەر (درودى خوداى

لەسەر بى) (الْحَجُّ عَرَفَةُ = ھەج برىتتىيە لە رۆژى عەرەفە).

٣. مەبەست ھەموو رۆژەكانى ھەجە.

دووھم: بەواتاى ھەجى گەورەترو ھەجى ھەرە گەورە، لەسەر ئەم و اتايەيش ئەم

چەند فەرمايشتە ھەيە:

١. مەبەست لە (يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَر) ھەجى ئاساييە، مەبەست لە (الْحَجُّ الْأَصْغَر) ھەجى

عەرەيە.

٢. ھەجى ئەكبەر ئەو ھەجەيە كە لەسەر شىۋەى قىران بىكرى، ھەجى

ئەصغەريش ھەجى ئىفرادە.

٣. ھەندى دەفەرموون: (ھەجى گەورەتر ئەو ھەجەيە كە پىغەمبەر كردى).

٤. ھەندى تر دەفەرموون: ئەو ھەجەيە كە رۆژى عەرەفەكەى رىكەوتى رۆژى

ھەينى بكا. راي تريش ھەيە.

سێهەم: کاتی عەمرە کەیه، وە ئایا، لە رۆژێکا، یا لە هەفتهیهکا، یا لە مانگیکا، یا لە سالیکا، دروسته چەند عەمرە بکری؟ وە حوکم و بڕیاری عەمرە چیه، فەرزه یا سوننهته؟

ئیمامی نەوهوی لە شەرحی صەحیحی موسلیما، لەباسی (باب: فَضْلُ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ)یدا، لە روونکردنەوی فەرموودەي ژماره: (٣٢٧٦ = ٣٢٨٠)دا دەرئەوێ:

١. عەمرە لای شافعی و جەماوەری زانیان فەرزه، بەلام ئیمامی مالیک و ئیمامی ئەبو حەنیفە و کەسانی تریش، دەرئەوێ: عەمرە سوننهته، واجب نییه.

٢. مەزەهەبی شافعی و رای جەماوەری زانیانی ئیسلام، سەبارەت بە دووبارەکردنەوی عەمرە، لە لایەنی یەک کەسەوه ئاوايه: دووبارەکردنەوی عەمرە، چەند جاری، لەیهک سالا سوننهته.

٣. مەزەهەبی ئیمامی مالیک: کردنی زیاتر لەیهک عەمرە لە سالیکا، ناباشە و نا پەسەندە و مەکروهه.

٤. هەندی دەرئەوێ: (لەیهک مانگا دەبی یەک عەمرە بکا).

٥. ئیمامی عەسقلانی لە فەتحولباریدا، لەسەرەتای (کتاب العمرة)دا، دەرئەوێ: (وفي حديث الباب دَلَالَةٌ عَلَى اسْتِحْبَابِ الاسْتِكْثَارِ مِنَ الْإِعْتِمَارِ.....مِنْ غَيْرِ تَقْيِيدٍ).

٦. هەروا ئیمامی نەوهوی لە هەمان شوێندا دەرئەوێ: (بزانە کە هەموو رۆژی لەسال کاتە بۆ عەمرە و عەمرەي تیا دا دروسته، مەگەر بۆ کەسێ خەریکی کردنی حەج بی، ئەوه عەمرەي دانامەزێ، هەتا حەجەکەي تەواو نەکا. لە مەزەهەبی ئیمەدا، هەرکاتی و هەر رۆژی عەمرە بکەي دادەمەزێ و سوننهته و کەرەهەت و ناباشی نییه و جیاوازی لە نیوانی رۆژی عەرەفه و رۆژانی جەژن و باقی مەندەي رۆژەکانی تری سالدایا نییه، مەگەر بۆ کەسێ خەریکی کارەکانی حەج بی).

۷. لەپاش ئەمەو وەك لە شوپنەكانى تردا باس كراو دەلیم: (دووبارە كەردنەوھى
 عەمرە چەند جار، لەيەك رۆژا، يا لەيەك حەفتەدا، يا لەيەك مانگا، يا لەيەك
 سالا، خەيرىكى گەورەيەو دەبى بەھۆى پاداشتى گەورە، تەنانەت ئەگەر لەيەك
 رۆژدا دە عەمرە بكا، يا كەمتر، يا زياتر، زۆر باشەو پەسەندەو تاعەتتىكى زۆر
 جوان و پەسەندە).

ئىستا لەكاتى حەجدا، يا لەكاتى جىبەجى كەردنى عەمرەدا لە غەيرى
 مانگەكانى حەجدا، لەسەر فەتوای زانا ئايىنيەكان، لەيەك رۆژدا، بۆ كەسى حەلال
 بى و لە حەجدا نەبى، چەندىن عەمرە، يەك لەدوايەك ئەنجام دەدرى و عەمەل
 لەسەر ئەمەيە.

۵۱۲) باسى گەورەيى رۆژى عارفە. (۳۲۷۵)

باب: فَضْلُ يَوْمِ عَرَفَةَ

۶۴۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «
 مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ يُعْتَقَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنَ النَّارِ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَإِنَّهُ لَيَدْنُو ثُمَّ
 يُبَاهِي بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ؟». { ۳۲۷۵ = ۳۲۶۴ ف.م. نسائي. حج:
 ۳۰۰۳. ابن ماجه. مناسك: ۳۰۱۴. تحفة الأشراف: ۱۶۱۳۱ }:

عائيشە (رەزاي خودايان ئى بى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروندى خوداي لەسەر بى) دەفەرموئى: (ھىچ
 رۆژى وەك رۆژى عەرمەفە، خوداي گەورە بەندەكانى خۆى لە ئاگرى دۆزەخ ئازاد
 ناكە بەزۆرى، بەرە بەرە لەم رۆژەدا، لافاوى رەحمەت و سۆزى خودا، لە بەندە
 باشەكانى خۆى نزيك دەبىتتەو دەدرى بەسەريانا، تەنانەت خوداي گەورە شانازى
 دەكا بەسەر فريشتەكاندا، بە حاجيانەو دەفەرموئى: ئەمانە چىيان دەوى كەوا
 مال و منال و ولاتى خويان بەجى ھىشتوو دە ئاوا خويان ماندووو شەكەت كەردوو؟).

۵۱۲) رییوار له کاتی سوار بووندا، که بچی بو سه فه ری جه، یا بو سه فه ری تر، چی بلی باشه؟ (۳۲۶۲ - ۳۲۶۴)

باب: مَا يَقُولُ إِذَا رَكِبَ إِلَى سَفَرِ الْحَجِّ وَغَيْرِهِ

۶۴۴- عَنْ عَلِيٍّ الْأَزْدِيِّ (رضی الله عنه) أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضی الله عنه) عَلَّمَهُمْ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) كَانَ إِذَا اسْتَوَى عَلَى بَعِيرِهِ خَارِجًا إِلَى سَفَرٍ، كَبَّرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: «سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ». وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ: وَزَادَ فِيهِنَّ: «آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ». {الحديث: ۳۲۶۲ = ۳۲۵۱ فم. أبو داود. جهاد: ۲۵۹۹. ترمذی. دعوات: ۳۴۴۷. تحفة الأشراف: ۷۳۴۸}:

عەلی ئەل-ئەزدی (رهزای خودای لی بئ) فه رموو: ئیبنو عومەر (خودایان لی رازی بئ) فییری ئەمەهی دەرکردن: که پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بئ) کاتی دهردهچوو بو سه فه ر، که له سهەر پشتی و شتره کهی ریک دادەنیشت، سی جار له سهەر یه که دهیفه رموو: (اللَّهُ أَكْبَرُ) دوا ئەوه دهیفه رموو: (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ) واتە: ئەو که سهی ئەمەهی بو ئیمه رام کردوو خوایه کی بی نهنگو بی گهرده، ئەمه له سایه ی رحمه تی ئەوه وهیه، دنا ئیمه دهرده ته تی ئەمه نه دههاتین، بی گومان شهله باوان و کویره باوان، په ناو پاسارمان هەر لای خودایه و، به داماو دهمچینه بهردهستی خۆی! خودایه! له سه فه رهماندا خیر و چاکه و ته قواو له خودا ترسانمان بهنسیب بفه رموو، ههروه ها کاریکیش که جیگه ی رهزامه ندی تو بی، خودایه! ئەم سه فه رهمان بو ئاسان بفه رموو، وهتهنگی زهویمان بو بکیشه و ریگه ی دوورمان بو نزیک بکه ره وه، خودایه! هاوړیی پاریزمزی ته واو هەر تو ی له سه فه ردا،

خوتیش چاودیږی کهس و کارمانی، له کاتی ئهم سه فهدرماندا، که ئیمه لیان دابراوین!

په روهردگارم! په نا دهگرم بهتو له رهنج و مهینه تی ریگه و بان و سه فهدر، وه له چوونه وه به سهر دیمه نی خراب و حالی ناخوشی خه ماویی مال و منال و خیزاندا، وه له وه دیش که به پهستی و دلته نگی، له م سه فهدریمه بگه رییمه وه.

فه رموی: کاتی ده سگه رایه وه ههر ئهم وشانه ی ده خویند، به لام ئهمه ی لی زیاتر ده کردن: (آیْبُون تَائِبُون عَابِدُون لِرَبَّنَا حَامِدُون): ئهوا به پستی خودا ده گه ریینه وه بو ماله وده مان، له گونا هه کانمان په شیمانین، به رده وام به ندهیی ساخ، بو خودای په روهردگارمان ده کهین و له سوپاس و ستایشی دریغی ناکهین.

{ریاض/۲۵/۳، زنجیره: ۱۷۰، ژماره: ۹۷۲}.

۵۱۴) سه فهدری ژن بو هه ج له گه ل مروشی خوئی دا (۲۲۴۵ - ۲۲۶۱)

باب: سفر المرأة إلى الحج مع ذي محرم

۶۴۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تَوْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ سَفَرًا يَكُونُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَصَاعِدًا، إِلَّا وَمَعَهَا أَبُوهَا، أَوْ ابْنُهَا، أَوْ زَوْجُهَا، أَوْ أَخُوهَا، أَوْ ذُو مَحْرَمٍ مِنْهَا ». {الحديث: ۳۲۵۷ = ۳۲۴۶ ف.م = فتح الملهم. تجريد ۲/۲۴۶ رقم: ۸۵۱ = ۱۸۶۴، ۵۸۶، ۱۱۸۸، ۱۱۹۷، ۱۹۹۲، ۱۹۹۵. أبو داود. مناسك: ۱۷۲۶. ترمذی. رضاء: ۱۱۶۹}:

ئهو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بن) ده فهدر موی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) ده فهدر موی: (دروست نییه بو ژن (نه گهر باوه ری ساخی به خوداو به روژی دواپی ههیه که بجی بو سه فهدری وا، که سی روژه ری بی یا زیاتر، مه گهر به مهرجی، باوکی، یا کوری، یا میردی، یا برای، یا که سیکی خوئی (مه حرهم) ی لهو سه فهدر هدا له گه ل بی).

۶۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ تَسَافِرُ مَسِيرَةَ يَوْمٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ». {الحديث: ۳۲۵۴ = ۳۲۴۳ ف.م. تجرید/۱/۵۲۳، رقم: ۵۴۹ = ۱۰۸۸. تحفة الأشراف: ۱۴۳۲۳} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) دەفەر مووی: خوڤه ویست (دروودی خودای لەسەر بی) دەفەر مووی: (ئەو ژنە ی باوەری تەواوی بە خودا و بەروژی دوا یی ھەیە، دروست نییە بو ی کە بەبی کەسیکی خو یی (واتە: مەحرەم) بج ی بو سەفەری، کە روژە ری ی، یا زیاتر، دوور بی).

۶۴۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صلی الله علیه وسلم) يَخْطُبُ يَقُولُ: «لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ، وَلَا تَسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ». فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ امْرَأَتِي خَرَجَتْ حَاجَةً، وَإِنِّي اكْتَتَبْتُ فِي غَزْوَةٍ كَذَا وَكَذَا، قَالَ: «انْطَلِقْ فَحُجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ». {الحديث: ۳۲۵۹ = صحيح مسلم بشرح الإمام النووي، تخريج الشيخ خليل مأمون شيحا = ۳۲۴۸ ف.م. تجرید/۳/۳۵۵، رقم: ۱۲۳۱ = ۳۰۰۶، ۱۹۶۲، ۳۰۶۱، ۵۲۳۳. تحفة الأشراف: ۶۵۱۴} :

ئیبنو عبەبناس (رەزای خودایان ئی بن) فەر مووی: لە پیغەمبەر م بیست وتاری دەدا، دەیفەر موو: (نابی پیاو و ژنی بیانی بەتەنها، دوو بەدوو، لەشوی نیکیا کۆبەنەو، مەگەر ژنە کە خو یی (مەحرەم) ی لەگەڵدا بی، ئافەرتیش ناب ی بج ی بو سەفەری دوور مەگەر خو یی (مەحرەم) ی لەگەڵدا بی). پیاو ی ھەستا گو تی: ئە ی پیغەمبەری خودا! مەن خو م بو ئەو غەزایە ناو نووس کراوم و ژنە کە شەم چوو و بو حەج؟! فەر مووی: (دە ی خوشت بر و لەگەڵ ژنە کە تا بو حەج). (بر وانه: تەجرید/۲، ژمارە: ۸۵۱ بە کوردی) .

۵۱۵) حەجی منال. ئەو کەسە شی حەج ی پی دەکا خیری دەکا (۲۲۴۰ - ۳۲۴۰)

باب: حَجُّ الصَّبِيِّ وَأَجْرُ مَنْ حَجَّ بِهِ

۶۴۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم): لَقِيَ رَكْبًا بِالرَّوْحَاءِ فَقَالَ: «مَنْ الْقَوْمُ؟» قَالُوا: الْمُسْلِمُونَ. فَقَالُوا: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: «رَسُولُ اللَّهِ

«، فَرَفَعَتْ إِلَيْهِ امْرَأَةً صَبِيًّا فَقَالَتْ: أَلِهَذَا حَجٌّ؟ قَالَ: «نَعَمْ، وَلَكَ أَجْرٌ». {الحديث: ۳۲۴۰ = ۳۲۲۹ ف.م. أبو داود. مناسك: ۱۷۳۱. نسائي. مناسك الحج: ۲۶۴۶ تحفة الأشراف: {۶۳۳۶:

ثيبنو عهلباس (رهزای خودایان لئ بن) فهرمووی: له رهوحا که نزیکهی چل میلی له مه‌دینه‌وه دووره، پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سهر بن) گه‌یشت به کومه‌له سواری، نه‌یناسین، لیی پرسین: ئیوه کی؟ گوتیان: موسولمانین، ئه‌ی تو کی؟ فهرمووی: موحه‌ممه‌دی پیغه‌مبه‌ری خودام، جا ئافره‌تی منالیکی خوئی هه‌لبری و نیشانی پیغه‌مبه‌ری داو گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئایا حه‌ج بو ئهم مناله ده‌بی؟ فهرمووی: (به‌لئ بوی ده‌بی، وه بوئوش پاداشی باش هه‌یه له‌سهر ئه‌وه که حه‌جی پی ده‌که‌ی، چونکه ماموستای خیر وه‌ک خیرکه‌ر وایه). {تاج/۱، زنجیره: ۸۰، ژماره: {۱۴۹۱.

۵۱۶. حه‌ج‌کردن له‌جیاتی که‌سی که خوئی توانای سواری نه‌بی. (۲۲۳۸ - ۲۲۳۹)

باب: الْحَجَّ عَمَّنْ لَا يَسْتَطِيعُ الرُّكُوبَ

۶۴۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: كَانَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ رَدِيفَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ مِنْ خَتَمِ تَسْتَفْتِيهِ، فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا، وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَصْرِفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشَّقِّ الْآخَرِ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجِّ أَدْرَكْتُ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَثْبُتَ عَلَى الرَّاحِلَةِ. أَفَأَحُجُّ عَنْهُ؟ قَالَ: «نَعَمْ». وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ. {الحديث: ۳۲۳۸ = ۳۲۲۷ ف.م. تجريد/۲/۱۵۷، ژماره: ۷۱۸ = ۱۵۱۳، ۱۸۵۴، ۱۸۵۵، ۴۳۹۹، ۶۲۲۸. أبو اود. مناسك: ۱۸۰۹. نسائي. حج: ۲۶۳۳. تحفة: {۵۶۷۰:

عه‌بدوللای کوری عه‌لباس (رهزای خودایان لئ بن) فهرمووی: له حه‌جی مال‌اواییدا، فه‌ضلی برام له پاشکوئی پیغه‌مبه‌ردا بوو، له‌وکاته‌دا، ژنی له هوژی خه‌ثعه‌م هات، پرسیا‌ری هه‌بوو، فه‌زل ده‌ستی کرد به ته‌ماشا کردنی ژنه‌که، ژنه‌که‌یش ده‌ستی کرد

بە تەماشىكارىنى قەزىل، جا پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) دەستى نا بەرۋوى قەزىلەۋەو بەرچاۋى گىرت، تا رېگەى تەماشىا كىردىنى بىگىرى، ژنەكە گوتى: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! حەج كە قەرزى خۇدايە لەسەر بەندەكانى، كەوتۇتە سەر باۋكەم، لە خالىكا كە پىرە مېردىكى ئىختىيارى وايە، خۇى بەسەر ولاخەۋە ناگرى، جا ئايا مەروۋى پەككەۋتوۋى وا حەجى لەسەر دەمىنى؟ ۋە ئاشكرايە، ئەگەر حەجى لەسەر دەمىنى، كەخۇى ناتوانى حەج بكا، ئايا دەبى كە من لەباتى خۇى حەجى بۇ بكەم؟ پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) قەرموۋى: (ئا، حەجى لەسەر دەمىنى، ۋە دەشىبى كە تۆ حەجى بۇ بكەى، يا كەسى تر حەجى بۇ بكا). ئەم پىرسىارو ۋەلامەش لەكاتى حەجى مالاۋايدا بوو. {تاج/۲، زنجىرە: ۷۹، ژمارە: ۱۴۸۵}.

روونكىردنەۋە:

ئەم بەھرانە لەم قەرموۋدەيە ۋەردەگىرىن:

۱. حەج قەرزە.

۲. كاتى حەج لەسەر كەسى پىۋىست بوو، ئەگەر لەبەر ھۆيەكى رەۋا خۇى نەيدەتوانى حەج بكا، دەبى ۋەكىل حەجى بگرى، حەجى بۇ بكا، ۋەكىل حەج دروستە پىاو بى يا ژن بى، ئەگەر خۇى نەيكرد كەسوكارى ھەل دەستن بەھەمان شت.

۳. قەزلى كورپى عەباس، ھەق ئامۇزاي پېغەمبەرە، براى ھەقى ئىبنو عەباسە، لەيەك باۋك ۋە دايكن، كورپى گەۋرەى ئىمامى عەباسە، لە غەزاي مەككە ۋە غەزاي حونەينا لە خزمەت پېغەمبەردا بوو، لە حەجى مالاۋايدا، پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) بۇ رىز لىنان لە پاشكۇى خۇيەۋە سوارى كىردىبوو، لەكاتى شۆردىنى تەرمى پىروۋى پېغەمبەردا، عەلى ۋە قەزلى ۋە ئوسامەى كورپى زەمىد شۆردىيان، ھەر ئەۋانىش تەرمەكەيان داھىلايە ناو گۆرەكەۋە، عەلى تەرمەكەى دەشۆردو قەزلى ئاۋەكەى دەكرىد بە دەستىدا، قەزلى پىاۋىكى جوانى، قىز جوانى سىپىلكەى قوز بوو، زۆر كەس قەرموۋدەيان لىيەۋە گىراۋەتەۋە، ۋەك عەبدوللاى براى ۋەبە

هورهیره و تهانته عهباسی باوکیشی یهك فهرموودهی لهووهو گپراوتهوه
 پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) خوئی ژنی بو هیئاو، خوئی مارهیكهکیشی دا، یهك
 كچی لهدوا بهجئ ما، ناوی ئوم كولشووم بوو، شووی كرد به حهسهنی كوری
 عهلی، لهپاش ئهو شووی كرد به ئهبو مووسای ئهشعهری، راجیاییهکی زور
 ههیه لهبارهی میژووی مهرگیهوه، وا دهردهكهوئ كه ئیبنو عهباسی برای، ئهم
 فهرموودهیهی له فهزلی برایهوه وهرگرتووه). {بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۷۹،
 ژماره: ۱۴۸۵}.

۵۱۷) چۆنیتی ئیحرام دابهستنی ژنی بئینوژو ژنی زهستان (۲۹۰۰ - ۲۹۰۱)

باب: فِي الْحَائِضِ وَالنَّفْسَاءِ إِذَا أَرَادَتَا الْإِحْرَامَ

۶۵۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: نَفِسْتُ أَسْمَاءَ بِنْتُ عُمَيْسٍ بِمُحَمَّدِ بْنِ أَبِي
 بَكْرٍ بِالشَّجَرَةِ فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَبَا بَكْرٍ بِأَمْرُهَا أَنْ تَغْتَسِلَ وَتَهْلَ.
 {الحديث: ۲۹۰۰ = ۲۸۸۴ ف.م = ف.م. أبو داود. مناسك: ۱۷۴۳. ابن ماجه. مناسك:
 ۲۹۱، تحفة الأشراف: ۱۷۵۰۲}:

عائیشه (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: ئهسمائی كچی عومهیس، كه هاوسهری
 ئهبوبهكری صهدیق بوو، له حهجی مال ئاواپییدا، له نزیك درهختهكهی ذولحهیفه،
 موحهمهدی كوری ئهبوبهكری بوو، كاتئ پیغهمبهریان له حالهكهی ئاگادار كردهوه،
 فهرمانی كرد به ئهبوبهكری میردی، كهپیی بلی، خوئی بشوړئ و ئیحرامی حهج
 دابهستی.

۵۱۸) باسی نیشانهی كاتو وادهو شوینی دابهستنی ئیحرامی ههجو عههره

(۲۷۹۵ - ۲۸۰۲)

باب: فِي الْمَوَاقِيتِ فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

۶۵۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: وَقَّتَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)
 لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ ذَا الْحُلَيْفَةِ لِأَهْلِ الشَّامِ الْجُحْفَةَ، وَلِأَهْلِ نَجْدٍ قَرْنَ الْمَنَازِلِ، وَلِأَهْلِ

الْيَمَنَ: يَلْمَمَ، قَالَ: «فَهَنَ لَهُنَّ وَلَمَنَ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهِنَّ، مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، فَمَنْ كَانَ دُونَهُنَّ فَمِنْ أَهْلِهِ، وَكَذَا فَكَذَلِكَ حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ يَهْلُونَ مِنْهَا».

{الحديث: ۲۷۹۵ = ۲۷۷۹ فم. تجريد/۲/۱۶۰، رقم: ۷۳۳ = ۱۵۲۶، ۱۵۲۹، ۱۵۳۰، ۱۸۴۵، أبو داود. حج: ۱۷۳۸. نسائي. حج: ۲۶۵۷ تحفة الأشراف: ۵۷۳۸}.

نِيبَنُو عَهَبِيَّاس (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر بن)

زولحوله یفه، که نیستا ناوداره به بیرى عهلی، ئەو شوپینهی دیاری کردوو به بۆ جیگهی ئیحرام دابهستنی خه لکی مه دینه، وه بۆ خه لکی شامیش جوحفه، وه بۆ خه لکی نه جدیش قه رنوله نازیل، وه بۆ خه لکی یه مه نیش یه له ملهم، وه فهرمووی: (ئهم شوپینانه جیگهی ئیحرام دابهستنی بۆ ئەو کهسانه ی که دین بۆ حه ج و عه مره، له خه لکی ئەم ولاتانه و له خه لکی ئەم ولاتانه ی تریش که به سهر ئەم شوپینانه دا دین بۆ حه ج و عه مره، وه که سی له م شوپینانه ی که ناومان هیان نزیکت ر بوو، ئەوه جیگهی ئیحرام دابهستنی لهو شوپینه وه یه که خه لکی ئەوه ییه و لهو شوپینه وه یه که لییه وه ده که ویته ری! نیت ر هه روا به م پی و دانه، هه تا نزیکت ر بی جیگه ئیحرام دابهستنه که شی نزیکتره، ته نانه ت خه لکی مه که که، له ناو مه که که وه ئیحرام دادهستن). {تاج/۲، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۱۴۹۶}.

۶۵۲- عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ: أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يُسْأَلُ عَنِ الْمُهَلِّ؟ فَقَالَ: سَمِعْتُ (أَحْسَبُهُ رَفَعَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مُهَلُّ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ، وَالطَّرِيقِ الْآخَرِ الْجُحْفَةُ، وَمُهَلُّ أَهْلِ الْعِرَاقِ مِنْ ذَاتِ عَرَقٍ، وَمُهَلُّ أَهْلِ نَجْدٍ مِنْ قَرْنٍ، وَمُهَلُّ أَهْلِ الْيَمَنِ مَنْ يَلْمَمُ». {الحديث: ۲۸۰۲ = ۲۷۸۶ فم}.

ئەبو زوبهیر فهرمووی: بیستم له جابیری کوری عهبدو للاً (رهزای خودایان لی بن)

پرسیاری لیگرا، له باره ی جیگه ی ئیحرام دابهستنه وه، فهرمووی: له پیغهمبه رم بیست ده یفه رموو: شوپینی ئیحرام دابهستنی خه لکی مه دینه زولحوله یفه یه، له ریگه ی تری مه دینه شه وه شوپینی ئیحرام دابهستنی خه لکی مه دینه جوحفه یه، شوپینی ئیحرام دابهستنی خه لکی عیراقیش زاتوعیرقه، که چل و دوو میل له

مهككه وه دووره، شوینی ئیحرام دابهستنی خه لکی نه جد قهرنه، شوینی ئیحرام دابهستنی خه لکی یه مهن له یه لهمله مه وهیه).

روونکردنه وه:

ئه بو زوبهیر گومانی بو پهیدا بوو، که جابیر ئه م فهرمووده یه له پیغه مبه ر بیستوه، یانا؟ له گه ل ئه وه پشا فهرمووی: واده زانم که جابیر فهرمووی له پیغه مبه ر بیست، ده یه فهرموو: شوینی ئیحرام دابهستنی خه لکی مه دینه زولحو له یه یه، له ریگه ی تری مه دینه شه وه شوینی ئیحرام دابهستنی خه لکی مه دینه جوحفه یه، شوینی ئیحرام دابهستنی خه لکی عیراقیش زاتوعیرقه، که چلو دوو میل له مهككه وه دووره، شوینی ئیحرام دابهستنی خه لکی نه جد قهرنه، شوینی ئیحرام دابهستنی خه لکی یه مهن له یه لهمله مه وهیه).

۵۱۹) بۆنی خو ش بو ئیحرامدار له پیش ئیحرام دابهستندا (۲۸۱۶ - ۲۸۳۶)

باب: الطیبُ لِلْمَحْرَمِ قَبْلَ أَنْ يُحْرَمَ

۶۵۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: طَيَّبْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِي لِحْرَمِهِ حِينَ أَحْرَمَ، وَلِحَلِّهِ حِينَ أَحَلَّ، قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ. {الحديث: ۲۸۱۸ = ۲۸۰۲ ف.م. تجرید ۱۶۴/۲، رقم: ۷۳۹ = ۱۵۳۹، ۱۷۵۴، ۵۹۲۲، ۵۹۲۸، ۵۹۳۰. أبو داود. مناسك: ۱۷۴۵. نسائي. حج: ۲۶۸۴. تحفة الأشراف: ۱۷۵۱۸}:

عائیشه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له سه ر پیغه مبه رو ره زای خودا له هاوسه ره پاکیزه کانی) فهرمووی: بو خو م بۆنی خو شم دده له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر ی) له کاتی ئیحرام به ستندا، به لام له پیش ئه وه دا که ئیحرام به ستی و به رگی ئیحرام له به ر بکا، وه ههروه ها بو ئیحرام شکاندنیش، له پاش ره جمی شهیتان و سه رتاشین، له پیش ئه وه دا، که ته وافی به یت بکا، بۆنی خو شم له پیغه مبه ر دده). {تاج/۲، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۱۵۱۵}.

۶۵۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَتْ أَنْظُرُ إِلَى وَبِصِ الْمِسْكِ فِي مَفْرِقِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ مُحْرَمٌ. {الحديث: ۲۸۲۴ = ۲۸۰۸ فم. تجرید ۱/۲۰۳، رقم: ۱۸۹ = ۲۷۱، ۱۵۳۸، ۵۹۱۸، ۵۹۲۳. نسائی. مناسک: ۲۶۹۴، أبو داود. مناسک: ۱۷۴۶}:

عائیشه (همزای خودای بی) فہرمووی: ئیستاش ہەر لەبەر چاومہ کہ چۆن شوینی جیاکردنہوہی مووی سہری پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) کہ لە ناوہراستا مووہکەہی سہری دەکرد بەدوو بەشہوہ، بریسکەہی میسکەکەہی پیوہ بوو، کہ لەپیشی ئیحرام بەستندا لیی دابوو. {تاج/۲، زنجیرہ: ۸۷، ژمارہ: ۱۵۱۵}.

۵۲۰) ميسك بؤن خوشترین بؤنی خوشه (۵۸۴۲ - ۵۸۴۵)

باب: الْمِسْكُ أَطْيَبُ الطَّيِّبِ

۶۵۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ذَكَرَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ حَشَتْ خَاتَمَهَا مِسْكًا، وَالْمِسْكُ أَطْيَبُ الطَّيِّبِ. {الحديث: ۵۸۴۳ = ۵۸۳۵ فم}:

ئەبو سەعیدی خودری (همزای خودای بی) فہرمووی: پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فہرمووی: ژنی ھەبوو لەنەوہی ئیسرائیل بوو، لە رەگەزی جوولەکە بوو، کورتە بالā بوو، ویستی لەنیوانی دوو ژنی بالā بەرزا برۆا، جووتی پانی بەرزی دارینی لەپیکرد، ئەموستیلەھکی زێری ناوہوشی پرکرد لە ميسک و دەرگای ميسک تیخنینەکەہی داخست کہ دیارە ميسک بؤن خوشترین بؤنی خوشە، جا لەسەر ئەو حالە لەنیوانی دوو ژنە بالā بەرزەکەدا، دەستی کرد بە روشتن، وەك ئەوان بالāی بەرز بوو، لەبەرئەوہ کەس نەیناسیەوہ کہ ئەوہ ژنە بالā کورتەکەہیە لەکاتی تیپەرپوونەکەیدا، بەدەستی ئاوا ئامازہی کرد). شوعبە، بۆ روونکردنەوہی ئامازہی ژنەکە بەدەستی، دەستی خۆی راوہشان، کہ ئاوایکردوہ.

روونکردنه‌وه:

۱. گهرچی میسک، له دهر دراوه‌کان (ئیفرزات) ی له‌شی جوړه ناسکیکه، که‌پیی ده‌گوتړی: (غَزَالُ الْمِسْكِ: ناسکی میسک) به‌لام داده‌نړی به پاک و هه‌لگرتن و به‌کاره‌ینان و کرپن و فروشتنی دروسته، چونکه کومه‌لئ فهرمووده‌ی ساخ له‌م باره‌یه‌وه هه‌یه.

۲. ئافره‌ت به‌تایبه‌تی ژنی می‌رddار، ئه‌گهر بؤ مه‌به‌ستی دروست، به‌م جوړه فیله ره‌وایه و به‌م جوړه حيله شه‌رعیه، که‌موکورتی خو‌ی داپو‌شی ره‌وایه و دروسته و گونا‌هی نا‌گا، به‌لکوو خیریشه، چونکه خو‌ی له‌به‌رچاو می‌رده‌که‌ی شیرین ده‌کا و ناشه‌یلئ که خه‌لک غه‌یبه‌تی بکه‌ن، به‌لام شتی وا له‌به‌ر فیزو ده‌عیه و ته‌فره دان و شتی تری وا نادروسته و تاوانه.

(۵۲۱) باسی داری عوودو کافوور (۵۸۴۲ - ۵۸۴۵)

باب: الْأُودَةُ وَالْكَافُورُ

۶۵۶- عَنْ نَافِعٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ (رضی الله عنهما) إِذَا اسْتَجْمَرَ اسْتَجْمَرَ بِالْأُودَةِ غَيْرِ مُطَرَّاةٍ، وَبِكَافُورٍ يَطْرَحُهُ مَعَ الْأُودَةِ ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا كَانَ يَسْتَجْمِرُ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم). {الحديث: ۵۸۴۵ = ۵۸۳۸ فم}:

نافع (رحمه‌تی خودای ئی بن) فهرمووی: کاتی عه‌بدو‌للا‌ی کوری عومه‌ر، بؤنی خو‌شی به‌کارده‌هینا، گه‌لئ جار به‌دار عوودی رووت خو‌ی بؤنخو‌ش ده‌کرد، بؤنی خو‌شی تری تیکه‌ل نه‌ده‌کرد، گه‌لئ جاریش به‌ کافوری ئامیته‌ی دار عوود خو‌ی بؤنخو‌ش ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) ئاوا خو‌ی بؤنخو‌ش ده‌کرد.

روونکردنه‌وه:

نافع‌ی کوری سه‌رجیس (ره‌زاو رحمه‌تی خودای ئی بن) تابیعیه، هاوه‌لی زوری پیغه‌مبه‌ری دیوه، ئازادکراوی ئیبنو عومه‌ر بوو، فه‌قیشی بوو، فهرمووده‌ی زوری له‌وه‌وه گیراوه‌ته‌وه، له‌ بنه‌رته‌دا خه‌لکی مه‌غریبه، له‌ غه‌زایه‌کا د یل کراو به‌رپشکی ئیبنو عومه‌ر که‌وت، له‌ خزمه‌تی ئیبنو عومه‌ردا بوو تا کاتی مه‌رگی، زانستو

فهرمووده‌یه‌کی زۆری له ئیبنو عومەر وەرگرت، عومهری کوری عه‌بولعه‌زیز، کاتی جینشین بوو، ناردی بو میصر، هه‌تا خه‌لکه‌که‌ی له شه‌ریعه‌ت و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ردا شاره‌زا بکا، وه له‌ومه‌ودایه‌دا رۆلێکی جوانی بینی، زۆربه‌ی فهرمووده زانه‌گه‌وره‌کان گیرانه‌وه‌یان لیوه‌ ئه‌نجام داوه، له‌کوێ گیرانه‌وه‌کانیا هه‌له‌ی لی نه‌بینراوه، ناسراوه به‌ نافیه‌ی فه‌قیه، بوخاری ده‌فه‌رموی: (دروست‌ترین رشته‌ی فهرمووده: مالیکه، له‌ نافیه‌وه، له‌ ئیبنو عومهره‌وه). عه‌بدوڵلای کوری عومهر ده‌یفه‌رموو: (نافیع به‌هره‌و خه‌لاتی خوای گه‌وره‌یه، به‌خشیویتی به‌ ئیمه‌ی گه‌لی ئیسلام). به‌هیزترین را‌ نه‌وه‌یه که سالی سه‌دو حه‌قه‌دی کوچی له‌ مه‌دینه، مه‌رگ بوو به‌میوانی (ره‌زاو ره‌حه‌متی خودای گه‌وره‌ی لی بی).

(۵۲۲) باسی ریحانه. (۵۸۴۲ - ۵۸۴۵)

باب: في الريحان

۶۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): « مَنْ عَرِضَ عَلَيْهِ رِيحَانٌ فَلَا يَرُدُّهُ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ طَيْبُ الرِّيحِ ». {الحديث: ۵۸۴۴ = ۵۸۳۷ فم. أبو داود. ترجل: ۴۱۷۲. نسائي. زينة: ۵۲۷۴. تحفة الأشراف: ۱۳۹۴۵} :

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (هه‌رکه‌سی ریحانه، یا هه‌ر بۆنیکی خوشی پیشکه‌ش کرا، ده‌ستی پیوه‌ نه‌نی و وه‌ری بگرێ، چونکه سه‌ره‌پای بۆنه‌ خوشه‌که‌ی هه‌لگرتنیشی ئاسان و خوشه‌). {تاج: ۲، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۲۹۲۳}.

(۵۲۳) إیحرام دابه‌ستن له‌لای مزگه‌وته‌که‌ی ذولحوله‌یفه. (۲۸۰۸ - ۲۸۰۹)

باب: الإحرام من عند مسجد ذي الحليفة

۶۵۸- عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ يَقُولُ: يَبْدَأُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تَكْذِبُونَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) فِيهَا! مَا أَهْلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) إِلَّا مِنْ عِنْدِ الْمَسْجِدِ، يَعْنِي ذَا الْحُلَيْفَةِ. {الحديث: ۲۸۰۹ = ۲۷۹۲ فم. تجريد: ۲، رقم: ۷۴۱ = ۱۵۴۱. نسائي: حج: ۲۵۵۸. أبو داود. حج: ۱۷۷۱. ترمذی. حج: ۸۱۸} :

سالی کوری عهبدوللای کوری عومهر (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: بیستم لهباوکم دهیغهرموو: ئەم بهیدایه‌ی که ئیوه بهدرۆ ده‌لین پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بن) له‌وی ئیحرامی دابه‌ست، شتی وانیه، چونکه به‌بی گومان که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بن) له‌لای مزگه‌وته‌که‌ی زولحوله‌یفه‌دا ئیحرامی دابه‌ستو به‌رگی ئیحرامی پۆشی).

۵۲۴) کاتی ئیحرام دابه‌ستن، ئەوکاته‌یه که وڵاخه‌که‌ی ریک هه‌ل ده‌ستیتته سه‌ری

(۲۷۹۴ - ۲۸۱۰)

باب: الإِهْلَالُ حِينَ تَنْبَعِثُ الرَّاحِلَةُ

۶۵۹- عَنْ عُبَيْدِ بْنِ جُرَيْجٍ أَنَّهُ قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ رَأَيْتَكَ تَصْنَعُ أَرْبَعًا لَمْ أَرِ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِكَ يَصْنَعُهَا. قَالَ: مَا هُنَّ يَا ابْنَ جُرَيْجٍ؟ قَالَ: رَأَيْتَكَ لَا تَمَسُّ مِنَ الْأَرْكَانِ إِلَّا الْيَمَانِيَّ. وَرَأَيْتَكَ تَلْبَسُ النَّعَالَ السَّبَّيَّةَ، وَرَأَيْتَكَ تَصْبُغُ بِالصُّفْرِ، وَرَأَيْتَكَ إِذَا كُنْتَ بِمَكَّةَ أَهْلَ النَّاسِ إِذَا رَأَوْا الْهَلَالَ، وَلَمْ تُهَلِّ أَنْتَ حَتَّى يَكُونَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: أَمَّا الْأَرْكَانُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَمَسُّ إِلَّا الْيَمَانِيَّ، وَأَمَّا النَّعَالُ السَّبَّيَّةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَلْبَسُ النَّعَالَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ، وَبَتَوَضُّأَ فِيهَا، فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا. وَأَمَّا الصُّفْرُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَصْبُغُ بِهَا فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَصْبَغَ بِهَا، وَأَمَّا الْإِهْلَالُ، فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَهْلُ حَتَّى تَنْبَعِثَ بِهِ رَاحِلَتُهُ. {الحديث: ۲۸۱۰ = ۲۷۹۴ فم. تجريد ۱/، رقم: ۱۲۸ = ۱۶۶، ۱۵۱۴، ۱۵۵۲، ۱۶۰۹، ۲۸۶۵، ۵۸۵۱. أبو داود. حج: ۱۷۷۲. نسائي. طهارة: ۱۱۷}.

عوبه‌یدی کوری جورهیج، به‌عه‌بدوللای کوری عومهری فهرموو: ئە‌ی باوکی عه‌بدوره‌حمان! ده‌بینم که‌تۆ چوارشت ده‌که‌ی نابینم که‌ زۆرینه‌ی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر، له‌ براده‌رانی تۆ، که‌ ئە‌و چوار شته‌ بکه‌ن، ه‌وی ئە‌مه‌ جیه‌؟ فهرمووی: ئە‌ی کوری جورهیج! مه‌به‌ستت کام چوار شته‌یه‌؟ عه‌رزیم کرد: ده‌تبینم له‌کاتی ته‌وافی کابه‌دا، له‌چوار گۆشه‌که‌ی کابه‌، ته‌نیا ئە‌و دوو گۆشه‌یه‌ ده‌ست پیاده‌هینی و ماچیان ده‌که‌ی که‌ ناودارن به‌دوو گۆشه‌ یه‌مانیه‌کان، که‌ بریتین له‌ گۆشه‌ی

حەجەرولئەسودە دوو گۆشە یەمانی، دوو گۆشە کە ی تر کە پێیان دەگوترێ: دوو
 گۆشە شامییەکان نەماچیان دەکەیت و نە دەستیان پێدا دەهێنی، دەشت بینم سۆلی
 سەبتیش لەپێ دەکە، کە بەسۆلی چەرمی خۆشە کراوی بێ کۆلک و موو دەگوترێ،
 ھەر و دەشت بینم کە مووی خۆت و پۆشاکێ خۆت بەرەنگی زەرد رەنگ دەکە،
 مەردومیش لە مەککە، کە مانگی نوێی قوربانیان دی، ئێتر ئیجرامی حەج یا
 عەمرە دادەبەستن و بەرگی ئیجرام لەبەردەکن، کەچی تۆ کاتێ لە مەککە دەبی،
 ھەتا رۆژی ھەشتەمی مانگی قوربان، کە ناودارە بە رۆژی تەرویە، ئیجرام
 دانابەستی و، کە رۆژی تەرویە ھات ئەوجا ئیجرام دادەبەستی، جا عەبدوللای
 کورپی عومەر فەرمووی: دەبا بۆت روون بکە مەووە کە بۆ وا دەکەم: من بۆیە بەس
 دەست دەهێنم بە دوو گۆشە یەمانییەکانی کابەدا و تەنیا ئەو دوو گۆشە یە
 دەکەم، چونکە نەمدیووە کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بێجگە لەم دوو گۆشە یە
 گۆشەکانی تری کابە ماچ بکا، یا دەستیان پێدا بەهێنی، وە پێغەمبەریشم بەچاوی
 خۆم دیووە کە سۆلی سەبتی لەپێ دەکرد وە دەستنوێژی پێیەو دەگرت، بۆیە منیش
 ھەزدەکەم کە ئەو جۆرە سۆلە لەپێ بکەم، چونکە بێرستەکان زۆرتر سۆلی
 چەرمی خاویان لەپێ دەکرد، بەکارھێنانی رەنگی زەردیش لەبەرئەو یە، کە من
 خۆم دیووە کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) رەنگی زەردی بەکار دەهێنا، لەبەرئەو
 منیش ھەزدەکەم ئەو رەنگە بەکاربھێنم و لەویدا پێغەمبەر بکەم بەسەر مەشق بۆ
 خۆم، مەسەلە ئیجرام دادەبەستیش ئەو ی من دیووە، ئەمە یە: پێغەمبەر (دروودی
 خودای لەسەر بێ) کاتێ ئیجرامی دادەبەست، کە وڵاخە کە لەژێریدا ھەل دەستایە سەرپێ و
 بەرەو مینا دەکەوتە رێ، بۆیە منیش وادەکەم و لەو کاتەدا ئیجرام دادەبەستم و
 حەج لەخۆم فەرز دەکەم و ئێتر دەست دەکەم بە لەبەیکە کردن!

(۵۲۵) دابِه ستنی حج له ناو مهككه دا. (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)

باب: فِي الْإِهْلَالِ بِالْحَجِّ مِنْ مَكَّةَ

۶۶۰- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: أَقْبَلْنَا مُهْلَيْنِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِحَجِّ مُفْرَدٍ، وَأَقْبَلْتُ عَائِشَةُ بِعُمْرَةٍ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِسَرَفٍ عَرَكْتَ عَائِشَةُ حَتَّى إِذَا قَدِمْنَا طُفْنَا بِالْكَعْبَةِ وَالصَّافَا وَالْمَرَّةَ فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَحِلَّ مِنَّا مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدًى، قَالَ: فَقُلْنَا: حِلُّ مَاذَا؟ قَالَ: الْحِلُّ كُلُّهُ، قَالَ: فَوَاقَعْنَا النِّسَاءَ، وَتَطَيَّبْنَا بِالطَّيِّبِ، وَلَبَسْنَا ثِيَابَنَا، وَلَيْسَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ عَرَفَةَ إِلَّا أَرْبَعُ لَيَالٍ، ثُمَّ أَهْلَلْنَا يَوْمَ التَّرْوِيَةِ، ثُمَّ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى عَائِشَةَ، فَوَجَدَهَا تَبْكِي، فَقَالَ: «مَا شَأْنُكَ؟» قَالَتْ: شَأْنِي أَنِّي قَدْ حِضْتُ وَقَدْ حَلَّ النَّاسُ وَلَمْ أَحِلِّ، وَلَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ، وَالنَّاسُ يَذْهَبُونَ إِلَى الْحَجِّ الْآنَ، فَقَالَ: «إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ فَأَعْتَسَلِي ثُمَّ أَهْلِي بِالْحَجِّ». فَفَعَلْتُ، وَوَقَفْتُ الْمَوَاقِفَ حَتَّى إِذَا طَهَرْتُ طَافَتْ بِالْكَعْبَةِ، وَالصَّافَا وَالْمَرَّةَ، ثُمَّ قَالَ: «قَدْ حَلَلْتُ مِنْ حَجِّكَ وَعُمْرَتِكَ جَمِيعًا». فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَجِدُ فِي نَفْسِي أَنِّي لَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ حَتَّى حَجَجْتُ، قَالَ: «فَاذْهَبِي بِهَا يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ فَأَعْمِرْهَا مِنَ التَّنْعِيمِ». وَذَلِكَ لَيْلَةُ الْحَصْبَةِ. {الحديث: ۲۹۲۹ = ۲۹۱۳ فم. أبو داود. حج: ۱۷۸۵. نسائي. حج: ۲۷۶۲. تحفة الإشراف: ۲۹۰۸}:

جَابِرِي كُورِي عَهْدِوَلَّا (رَهْزَايِ خُودَايَانِ لِي بِي) فَهَرْمُووِي: لَهُ خَزْمَتِ پِيْغَهْمَبَهَرْدَا، كِه وَتِيْنِه رِي، لَهُ شُوِيْنِي تَايِبَهْتِ نِيْجِرَامِي حَه جِمَانِ بَه جِيَا دَابِه سَت، بَه لَامِ عَائِيْشَه بَه س نِيْجِرَامِي عَهْمَرِي دَابِه سَت، كِه وَتِيْنِه رِي هَه تَا كِه يَشْتِيْنِه سَهْرِيف، كِه دَهْمِيلِ لَهُ مَه كَكِه وَدُوورِه، لَهُوِي عَائِيْشَه كِه وَتِه سَهَرِ بِيْئُوِيْژِي، جَا كَاتِي كِه يَشْتِيْنِه مَه كَكِه، لَهُوِي تَه وَافِي بَه يِيْتَمَانِ كِرْدُو تَه وَافِي صَه فَاو مَه رُوْدَمَانِ كِرْدُو، جَا پِيْغَهْمَبَهَر (دِرُوْدِي خُودَايِ لَهْمَرِ بِي) فَهَرْمَانِي پِيْئَمَانِ كِرْدُو: كِه هَه رَكِه سِي لَه ئِيْوَه دِيَاَرِي بَه يِيْتِي پِيْ نِيْيه، بَا نِيْجِرَامِه كِه يَشْكِيْنِي). فَهَرْمُووِي: گُوتَمَان: قُورْبَانِ بَهْمِ نِيْجِرَامِ شَكَانْدَنِه جِيْمَانِ بُوْ حَه لَالِ دَهْبِي، لَهُوِي كِه بَه وَوِي نِيْجِرَامِ بَه سَتَنَه وَدِه، لِيْمَانِ قَه دَه غَه بُووَه؟ فَهَرْمُووِي: (هَهْمُووِ شَتِيْكَتَانِ بُوْ حَه لَالِ دَهْبِيْتَه وَدِه، وَهَكِ پِيْشِ نِيْجِرَامِ دَابِه سَتَن).

جالبەر فەرموۋى: جا ھەمانبوو ھەلەل ۋ ھاسەرى خۇى لەگەلدا بوو، وەك
لەوودە پېش دروست بوو لەگەل ھەلەل ۋ ھاسەرى خۇى، ھەروا بۇنى خۇشمان دا
لەخۇمان ۋ جل ۋ بەرگى ئاسايى خۇمان لەبەرکەردەوودە بەرگى ئىجرامەكەمان دانا،
ھەموۋى چوار شەومان مابوو بۇ شەوى عەردەفە، لەپاشا لە رۇزى ھەشتى مانگا،
كەپپى دەگوتىر رۇزى تەروپپە، ئىجرامى ھەجمان دابەستە بەرگى ئىجراممان
پۇشى ۋ دەستمانکرد بە لەبەيكە کردن!

لەپاشا پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەچى بۇلای عائىشەى ھاسەرى، دەپىنى كە
عائىشە دەگرى، پى دەفەرموۋى: (چىتە خىرە كەوا دەگرى؟) دەلى: ئەوودەبوو مەن
كەوتەمە سەر بىنۆپىزى ۋ خەلەك لەم ماودىەدا، عەمرەدەكەمان ئەنجامدا ۋ ئىجراميان
شكاند، ئىستائىش ئەوودە ئىجرامى ھەجيان دابەستەوودە دەپۇن بۇ كىۋى عەردەفە بۇ
ھەج، مەنىش نە عەمرەم كەردو نە ئىجرامەم شكاندو نە تەوافى بەيتم ئەنجامدا،
ئابۇ ئەمە دەگرىم.

پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرموۋى: (ئەمە شىكى خوا كەردەو خودا
نووسىۋىتە لەچارەى كچانى ئادەم سوۋچى تۋى تيا نىيە، دەى خۇت بشۆرەو
غوسلى سوننەتى ئىجرام دابەستەن ئەنجام بەدەو ئىجرامى ھەج دابەستەو ھەرچى
حاجى دەيكا تۋىش بىكە، بەلام تەوافى بەيت مەكە، تاپاك دەبىتەوودە) عائىشەىش
وايەردو ھەموو مەلەبەندەو وىستگاۋ كەردارەكانى ھەجى ئەنجامدا، لەمىنا لە
بىنۆپىزىيەكەى پاكەوودە بوو، ئەوسا تەوافى كەبەى ئەنجام دا، ھەروا سەعىى نىۋانى
صەفاۋ مەرودى ئەنجامدا. ئەوچا پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بە عائىشەى فەرموۋى:
(ئىستا تۋ لە ھەج ۋ عەمرەكەت بوۋىتەوودە). عائىشە فەرموۋى: ئەى پېغەمبەر
خودا! مەن ئەوودە بوۋە بەگرى لەدلما كەبەر لە ئەنجامدانى ھەج تەوافى بەيتم
ئەنجام نەدا، ھەروا سەعىى نىۋانى صەفاۋ مەروودە، بەھۋى ئەمەوودە ۋاھەست دەكەم
كە لەچاۋ خەلگى تردا مەن بەجىماۋم؟!

پِیغَمبەریش (دروودی خودای لَمَسَر بِن) بۆ قەرەبوو و دلدانهووی عائیشه، به عەبدورەحمانی برای عائیشەى فەرموو: (ئەى عەبدورەحمان! عائیشەى خوشكت ببە، لە تەنعیمەووە عەمرەیهكى پى بکە). ئەم گەفتوگوو داستانى عەمرە کردنەى عائیشە لە تەنعیمەووە، لەشەوى حەصبەدا بوو. {بەروانە: تاج/۲، زنجیرە: ۹۲، ژمارە: ۱۵۳۸ + تاج/۲، زنجیرە: ۱۰۰، ژمارە: ۱۵۶۷ + زنجیرە: ۱۱۵، ژمارە: ۱۶۱۷}.

۵۲۶) تەلبيیه کردن. (۲۸۰۳ - ۲۸۰۷)

باب: التَّلبِيَّةُ

۶۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضى الله عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ رَاحِلَتُهُ قَائِمَةً عِنْدَ مَسْجِدِ ذِي الْحُلَيْفَةِ أَهْلًا فَقَالَ: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ». قَالُوا: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَقُولُ: هَذِهِ تَلْبِيَّةُ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). قَالَ: قَالَ نَافِعٌ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ، يَزِيدُ مَعَ هَذَا: لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ وَسَعْدِيكَ وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ، لَبَّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ. {الحديث: ۲۸۰۳ = ۲۷۸۷ فم. تجريد/۲، ژمارە: ۷۴۴ = ۱۵۴۹ فتح الباری}:

ئەبىنە عومەر (رەزای خودایان بِن) فەرموو: پِیغَمبەر (دروودی خودای لَمَسَر بِن) جاران کە وڵاخەکەى سەرى دەخستە سەرکێوى بەیدا، لەلای مزگەوتەکەى زولحولەیفە رادەووستا، ئەنجا ئیحرامى دادەبەست، واتە: نىيەتى چوونە ناو حەجى دەهینا بەگوێنى ئەم گوتەیه، دەیفەرموو:

{لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ} واتە:

پەروردگار! هەمیشە کەمەرى بەندەگیم بەستووە بۆ جى بەجى کردنى فەرمانى تۆ، تۆ بى چوون و بى هاوێلى، سوپاس و ستایش هەر بۆ تۆیە، وە بەخشش و نازو بەهەرو نىعمەت و دارایی و پاشایی و خاوەنى، هەر لەخۆت دى و هەر لە خۆت جوانە، بى چوونى و بى هاوێلى تۆ ناشکراو نمایانە).

دده فرموون: جاران عهبدو لای کوری عومەر دهیغه رموو: ئەمە شیوەی تەلبییە کردنی پیڤه مبهەر خووی بوو. فەرمووی: نافع فەرمووی: عهبدو لا ئەمە دواو هیشی لەم تەلبییە پتر دهکرد، وهك پیڤه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بێ) بهم وشانهی پیشه وه ئیجرامی دهیهستو ئەمەیشی ئی پتر دهکرد: {لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ، لَبَّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ}. واته:

پهروهردگارا! ئەهی خودای من! من هه می شه ملکه چم بو جی به جی کردنی فەرمانی تو، تا خو شنوودی و رهزانه دینی تو دهردهست بکه، چاکه به دهستی تو، نو می دی هه ره گه ورم به لوتفو که رمی تو یه، هه رکرده و می که تو په سهندی نه که ی مایه پووچ و فیرویه). {تاج/۲، زنجیره: ۸۸، ژماره: ۱۵۲۰، ج/۴ = چاپی چواره}. {

(۵۲۷) نیهرام دابهستنی ههچ و عهمره بهیه که وه. (۳۰۱۳ - ۳۰۲۲)

باب: فِي التَّلْبِيَةِ بِالْعُمْرَةِ وَالْحَجِّ

۶۶۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَهْلًا بِهِمَا جَمِيعًا: «لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا، لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا». {الحديث: ۳۰۱۸ = ۳۰۰۴ ف.م. بخاری. مفازی: ۴۳۵۳، ۴۳۵۴. أبو داود. مناسك: ۱۷۹۵. نسائي. حج: ۲۷۲۸}:

ئیمامی ئەنەس (رهزای خودای ئی بێ) فەرمووی: بو خو م گویم لیوو، له پیڤه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بێ) له هه جی مالاواییدا، ئیجرامی ههچ و عهمره بهیه که وه دابهستو فەرمووی: نیتمه ئیجرامی عهمره و هه ج داده بهستم بو تو ئەهی خودایه). {تاج/۲، زنجیره: ۹۱، ژماره: ۱۵۲۳، ۱۵۲۲}.

۶۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُهْلَنَ ابْنُ مَرْثَمٍ بِفَجِّ الرُّوحَاءِ حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا أَوْ لَيْثِنِيْنَهُمَا». {الحديث: ۳۰۲۰ = ۳۰۰۶ ف.م.}:

ئەبۇ ھورەیرە (رەزای خودای لەسەر بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (بەو کەسە کە گیانی منی بەدەسە، کە خودای گەورەو بالا دەسە، عیسای کوری مەریەم، کاتێ لە ئاخر زەمانا، لە کۆتایی رۆژگارا، لە ئاسمانەوه دێتە خوارەوه بۆسەر زەوی، ئەم ئایینی پیرۆزی ئیسلامە بەردەوامەو ئەویش کاری پێ دەکا، تەنانەت لە فەججورەو حاو، کە ناوی شوینیکە، لە بەینی مەککەو مەدینەدا، شەش میل لە مەدینەوه دوورە، تەنانەت عیسا، کاتێ دێتە خوارەوه دەچێ بۆ حەج و عەمرە، لە فەججورەو حا ئیحرامی حەج، یا ئیحرامی عەمرە، یا هەردووکیان پێکەوه دادەبەستێ و حەج و عەمرە وەک موسوڵمانان ئەنجام دەدا). {بروانە: تاج/۵، لاپەرە: ۶۲۹، زنجیرە: ۱۱۵، ژمارە: ۵۶۲۷ هەتا ژمارە: ۵۶۲۲. چ/۴ بۆ تیگەیشتنی تەواو لەم فەرموودەیە ئێرە}.

(۵۲۸) هەجکردن بە جیا بە بێ عەمرە. (۲۹۸۴ - ۲۹۸۶)

باب: فِي إِفْرَادِ الْحَجِّ

۶۶۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: أَهْلَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِالْحَجِّ مُفْرَدًا (وَفِي رَوَايَةٍ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَهَلَ بِالْحَجِّ مُفْرَدًا. {الحديث: ۲۹۸۴ = ۲۹۷۰ فم}:

ئێبنو عومەر (رەزای خودایان ئێ بێ) فەرمووی: لە خزمەت پێغەمبەرەدا، لە حەجی مالاوايیدا، لە گەڵ پێغەمبەر خویدا، نێتی حەجمان، بە جیا بە بێ عەمرە دابەست. لە گێرانه وەدیەکا: پێغەمبەری خودا، (دروودی خودای لەسەر بێ) حەجی بەتەنھا کرد، واتە: حەجی بەتەنیا، بە جیا بە بێ عەمرە کرد.

۶۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَفْرَدَ الْحَجَّ. {الحديث: ۲۹۱۳ = ۲۸۹۷ ف.م}:

عائیشە (رەزای خودای ئێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خودای لەسەر بێ)، حەجی بە جیا، بە بێ عەمرە کرد.

۵۲۹) کردنی حج و عمره بهیه که وه. (۲۹۸۴ - ۲۹۸۶)

باب: الْقِرَانُ بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

۶۶۶- عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُلَبِّي بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ جَمِيعًا، {قَالَ بَكْرٌ}: فَحَدَّثْتُ بِذَلِكَ ابْنَ عُمَرَ فَقَالَ: لَبَّى بِالْحَجِّ وَحْدَهُ، فَلَقِيتُ أَنَسًا، فَحَدَّثْتُهُ بِقَوْلِ ابْنِ عُمَرَ فَقَالَ أَنَسٌ: مَا تَعْدُونَنَا إِلَّا صَبِيَانًا! سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا». {الْحَدِيثُ: ۲۹۸۵ - ۲۹۷۱ ف.م.}:

بهکری کوری عهبدوللا فهرمووی: نه نهس (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: له حجی مالآوااییدا، بوخوم گویم لیبوو، له پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) ئیحرامی حج و عمره بهیه که وه دابهست و فهرمووی: (لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا: نیتمه عهمره و حج هم پیکه وه دابهست بو تو نهی پهروهردگارم!).

بهکر فهرمووی: جا نه فهرموودهیه نه نهس باسکرد بو ئیبنو عومهر، که نه نهس ده فهرمووی له حجی مالآوااییدا پیغهمبهر عهمره و حجی پیکه وه دابهست، ئیبنو عومهر فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) لهو حجهدا، بهس حجی بهتهنیا دابهست. له وه دوا که گه یستمه وه به ئیمامی نه نهس، عهرزم کرد، فهرمووده کهی توّم گیرایه وه بو ئیبنو عومهر، که چی نهو وه های گوت؟ نه نهس فهرمووی: دیاره له ئیوه وایه، که نه وکاته من منالکار بووم، له بهرئه وه زهبتی چونیتی ئیحرام دابهستنی پیغهمبهرم نه کردوو، من نه وکاته ته مه نم بیست سال بوو، پیاوی کامل بووم، من بوخوم له پیغهمبهرم بیست، له کاتی ئیحرام دابهستندا، فهرمووی: (لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا: نیتمه عهمره و حج هم پیکه وه دابهست بو تو نهی پهروهردگارم!).

روونکردنه وه:

۱- له فه تحولوله یما، له رافه ی ئیهلالدا، له فهرمووده ی ژماره: (۲۷۸۸) دا، ده فهرمووی: (قَوْلُهُ: أَهْلًا، إلخ: أَيْ رَفَعَ صَوْتَهُ بِالتَّلْبِيَةِ، وَتَرَى أَحَدَ النَّسُكَيْنِ، أَوْ بِهِمَا)

بِرْوانه ژماره: (۲۹۴۸) ههتا ژماره: (۲۹۵۲) له شهر حی نهوهوی لهسه ره صهحیحی موسلیم.

۲- بۆ تهئویلی ئهو حیواوازییهی که لهنیوانی ئەم کۆمهله فهرموودهو چهندی نه فهرموودهی تر دا ههیه، که ئایا چهجهکهی پیغه مبه ره لهسه ره شیوهی افراد بووه، یا لهسه ره شیوهی قیران بووه، یا لهسه ره شیوهی ته مه تتوع بووه، نهوهوی ئاوا تهئویلی دهکا: ریگههی جه مه لهنیوانی ئەم فهرموودانه دا ئاوایه: لهسه ره تاوه موفرید بووه، لهپاشا بووه به قارین، مه به ستیش له ته مه تتوع ته مه تتوعی لوغه وییه، که مه به ست لیی (إِنْتِفَاع وَإِرْتِفَاعَه)، چونکه قارینیش وهک موته مه تتوع سوود له تیکه لکردنی چه ج و عه مره ده بینئو یهک کردار له حیاتی هه ردوکیان دهکا.

۵۳۰) چه ج لهسه ره شیوهی ته مه تتوع، که نهوهیه ئیحرامی عه مره بههستی و تهواوی بکاو له هه مان سالا چه جیش بکا. (۲۹۵۳ - ۲۹۷۱)

باب: فِي مُنْعَةِ الْحَجِّ

۶۶۷- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضی الله عنه) قَالَ: تَمَتَّعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم)، وَلَمْ يَنْزَلْ فِيهِ الْقُرْآنُ، قَالَ رَجُلٌ بَرَأِيَهُ، مَا شَاءَ. {الحديث: ۲۹۶۸ = ۲۹۵۴} فم. تجرید ۲، ژماره: ۷۵۷ = ۱۵۷۱، ۴۵۱۸. تحفة الأشراف: ۱۰۸۵۰ {

له ته جریدی بوخاریدا ده فهرموئ: موطه رریف فهرمووی: لهسه ره مه رگا، عیمرانی کوری حوصهین، (رهزای خودای لی بین) فهرمووی پییم: فهرموودهیهکت پی ده لیم، هیوایه که خودا بیکا به مایه ی به هره بۆت: له خزمهت پیغه مبه ره خویدا (دروودی خودای لهسه ره بین) ته مه تتوعی چه جمان کردووه، وه ههتا خووشی کۆچی دواپی کرد ئەم کاره لهسه ره ئەم شیوهیه وهک خووی مابوو، نه پیغه مبه ره (دروودی خودای لهسه ره بین) لهپیش مه رگیدا یاساخی کردبوو، وه نه قورئان قه دهغه ی کردبوو. {تاج/۲، زنجیره: ۹۱، ژماره: ۱۵۳۶ = مسلم. حج: ۲۹۶۴}.

لهگیرانهوهی ته جریدا ئاوایه:

عیمرانى كوپرى حوصهين (رمزى خودايان نى بى) فهرمووى: ئايهتى پشودان و
 حهسانهوه، لهنيوانى عهمره و حهجا، كه ناوداره به ئايهتى تهمهتتوعى حهج،
 لهنامهى پيروزى خوادا هاتووه، ئيمه خويمان لهگهلا حهزرت خويدا، عهمره و
 حهجمان لهسهر ئه و شيويه كهوا له ئايهتهكهدا كردووه، وه ههتا حهزرتيش (دروودى
 خوداى لهسهر بى) كوچى دوايى كرد، ئهم كار لهسهر ئهم شيويه وهك خوى مابوو، وه نه
 قورئان قهدهغهى كردبوو، وه نه پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) ياساخى كردبوو، ئيتير
 ههندى كهس (وهك ئيمامى عومهر، يا ئيمامى عوسمان) لهلاى خوياهوه، به
 بوچوونى خوى شتى بلئ، كه جيايى له م شيويهى كهمن له م فهرموودهيهدا روونم
 كردهوه، ئهوه لهبهرنهوهى بهراى خوياهتى بايهخى نيه.

٦٦٨- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رضى الله عنهما) قَالَ: تَمَتَّعَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، وَتَمَتَّعْنَا مَعَهُ. {الحديث: ٢٩٦٩ = ٢٩٥٥ ف.م = فم} :

عیمرانى كوپرى حوصهين (رمزى خودايان نى بى) فهرمووى: پيغهمبهرى خودا (دروودى خوداى
 لهسهر بى) له حهجهكهيدا، كه لهپاش كوچكردن كردى، كه ناوداره به حهجى مالاوايى،
 كه لهپاش كوچ تهنها ئه و حهجهى كردووه، كه لهسالى دهى كوچيدا كردى، كه
 نزيكهى سهدهزار موسولمان، له خزمهتيدها، حهجيان ئهنجامدا، جا عيمران
 فهرمووى: پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) له و حهجهدا تهمهتتوعى ئهنجامدا، وه
 ئيمهيش له خزمهتيدها، له و حهجهدا تهمهتتوعمان ئهنجامدا).

٦٦٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضى الله عنهما) قَالَ: قَدِمْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَتَحْنُ نَقُولُ: لَبَّيْكَ يَا حَجَّجٌ، فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ نَجْعَلَهَا عُمْرَةً. {الحديث: ٢٩٤٠ = ٢٩٢٥ ف.م. بخارى. حج: ١٥٧٠. تحفة الأشراف: ٢٥٧٥} :

جابيرى كوپرى عهبدولئ (رمزى خودايان نى بى) فهرمووى: لهجهجى مالاواييدا، كه
 چووین بو حهج، له شويى ئيحرام دابهستن دهمانگوت و ئاوا ئيحراممان دابهست:

(نیتمه ئیحرامی حه جم بۆ تۆ دابه ست نهی خودایه!) به لام له وه دووا، پیغه مبه ر

(دروودی خودای له سه ر بئ) فه رمانی پیمان کرد، که بیکه ین به عه مره .

(۵۴۱) که سی به هه ج ئیحرامی دابه ستبئی و دیاری (هه دی) ی به یتی پی بی

(۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)

باب: مَنْ أَحْرَمَ بِالْحَجِّ وَمَعَهُ الْهَدْيُ

۶۷۰- عَنْ مُوسَى بْنِ نَافِعٍ قَالَ: قَدِمْتُ مَكَّةَ مُتَمَتِّعًا بِعُمْرَةٍ قَبْلَ التَّروِيَةِ بِأَرْبَعَةِ أَيَّامٍ، فَقَالَ النَّاسُ: تَصِيرُ حَجَّتُكَ الْآنَ مَكِّيَّةً، فَدَخَلْتُ عَلَى عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ فَاسْتَفْتَيْتُهُ؟ فَقَالَ عَطَاءٌ: حَدَّثَنِي جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ أَنَّهُ حَجَّ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَامَ سَاقِ الْهَدْيِ مَعَهُ، وَقَدْ أَهْلُوا بِالْحَجِّ مُفْرَدًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَحِلُّوا مِنْ إِحْرَامِكُمْ، فَطُوفُوا بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَقَصِّرُوا وَأَقِيمُوا حَلَالًا حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ التَّروِيَةِ فَأَهْلُوا بِالْحَجِّ، وَاجْعَلُوا الَّتِي قَدِمْتُمْ بِهَا مُتْعَةً». قَالُوا: كَيْفَ نَجْعَلُهَا مُتْعَةً وَقَدْ سَمِينَا الْحَجَّ؟ قَالَ: «افْعَلُوا مَا أَمَرُكُمْ بِهِ، فَإِنِّي لَوْلَا أَنِّي سَقْتُ الْهَدْيَ، لَفَعَلْتُ مِثْلَ الَّذِي أَمَرْتُكُمْ بِهِ، وَلَكِنْ لَا يَحِلُّ مِنِّي حَرَامٌ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ»، فَفَعَلُوا. {الحديث: ۲۹۳۷ = ۲۹۲۱ ف.م. تجريد/ ۲، لاپه ره: ۱۸۳، ژماره: ۷۵۶ = ۱۵۶۸. تحفة الأشراف: ۲۴۹۰}:

موسای کوری نافع (رحمهتی خودای ئی بئ) فه رمووی: چووم بۆ هه ج، له سه ر شیوه ی حاجی موته مه تتیع، کاتی گه یشته مه ککه، عه مره م نه نجامدا له پێش روژی ته روپیه دا به جوو ار روژ، خه لکه که گو تیان: هه جه که ت بوو به هه جیکی مه ککه یی، پاداشی که مه، چونکه نه رکی که مه، جا منیش بوو به گری له دلاما و چووم بۆ خزمه تی زانای پایه به رز: عه تای کوری نه بو ره باح و له م لایه نه وه په رسیارم لیی کرد؟

عه تاء فه رمووی: جابیری کوری عه بدوللای نه نصاری گیرایه وه بۆم فه رمووی: له هه جی مالا واییدا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) وشتی دیاریی به یتی له گه ل خوی برد، من خۆم له خزمه تیدا چووم بۆ هه ج، له و هه جه دا هه جکاران به س

نیحرامی حەجیان بەجیا دابەستبوو، لەسەر شیۆدی ئیفراد، کە بریئتییە لە کردنی حەج بەتەنھا بەبێ عەمرە، جا کاتی گەشتینە مەککە، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەھاوێلانی خوێ فەرموو: (ئەوێ لەئێوە حەییوانی دیاری بەیتی نیشانە نەکردوو، با حەجەکەێ هەژووشینیتەوێو بیکا بە عەمرە، لەسەر ئەم شیۆدیە: تەوافی بەیت و سەعی نیوانی صەفا و مەزەوێ بکاو مووی سەری کورت بکاتەو، ئیتر کردارەکانی عەمرە تەواو، ئیتر لەوێپاش لەم ماوێدە بەبێ نیحرام لە مەککە بمینیتەو، هەتا رۆژی تەروییه، کە رۆژی هەشتەمی مانگی قوربانە، جا ئەوانەێ کە لەسەر ئەم شیۆد نیحرام دەشکینن ئەوسا سەرلەنوێ لەناو مەککەو نیحرامی حەج بەجیا دابەستەنەو، وێ ئەو حەجەێ کە بەتەنھا، لەپیش هاتنتان بوو مەککە نیحرامیتان بەستبوو لەسەر ئەم شیۆدیە باسکرا بیکەن بە عەمرە، وێ لەم ماوێدە هەتا رۆژی تەروییه پشوو وەرگرن و بیکەن بە حەسانەو).

حاجیان فەرموویان: چۆن بیکەین بە عەمرەو پشوو وەرگرین، خو ئیمە لەسەرداوە ناوی حەجمان لێ ناوەو نیتێ حەجمان هیئاو، کەواتە ئیتر چۆن بیکەین بە عەمرە؟ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (من چیتان پی دەلیم بەبێ چەندو چوون بیکەن، خو شم لەبەرئەوێو نەبێ کە ئازەلی دیاری بەیتەم لەگەل خو م هیئاو دنا هەمان شتم دەکرد کە بەئێوە دەلیم بیکەن، بەلام ئەو شتانەێ کە بەهۆی نیحرام دابەستەنەو لەمن قەدەغە بوون، بۆم رەواو حەلال نابنەو، هەتا ئازەلێ دیارییهکانم نەگەنە جیگەێ دیاریکراوی خوێان و کاتی سەربرپریان نەیت، کە ئەوێ لە رۆژی دەی قوربانا لە مینا سەربرپرن و بدرپن بە پیشیاوان).

ئەنجا ئیمەش وێ حەزەرت فەرمووی، ئەوانەمان کە دیاری بەیتیان پی نەبوو، تەوافی بەیت و سەعی نیوانی صەفا و مەزەمان کردو مووی سەرمان کورت کردەو نیحراممان شکاندو چووینە لای ژنی خو مان و وێ جارێان جلی بەرگی ئاساییمان پۆشییهو، وێ تاقی ئیوارێ رۆژی تەروییه، سەرلەنوێ لەناو مەککەو نیحرامی حەجمان دابەستەو). {تاج/۲، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۱۵۲۷ + ژمارە: ۱۵۱۸، زنجیرە: ۸۷}.

۵۳۲) سرینه وهی نحرام شکاندنی چه و کردنی به عه مره، وه فهرمانکردن به نه و اوکردنی چه ج. (۲۹۴۸ - ۲۹۵۲)

باب: نَسَخُ التَّحْلِيلِ مِنَ الْإِحْرَامِ وَالْأَمْرُ بِالتَّامِّ

۶۷۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رضی الله عنه) قَالَ: قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ مُنِخٌ بِالْبَطْحَاءِ فَقَالَ: «بِمَا أَهَلَّتْ؟». قَالَ: قُلْتُ أَهَلَّتُ بِأَهْلَالِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم)، قَالَ: «هَلْ سَقَتْ مِنْ هَدْيٍ؟» قُلْتُ: لَا. قَالَ: «فَطُفْ بِالْبَيْتِ، وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ حَلَّ»، فَطُفْتُ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ أَتَيْتُ امْرَأَةً مِنْ قَوْمِي فَمَشَطْتَنِي وَغَسَلَتْ رَأْسِي، فَكُنْتُ أَفْتِي النَّاسَ بِذَلِكَ فِي إِمَارَةِ أَبِي بَكْرٍ، وَإِمَارَةِ عُمَرَ (رضی الله عنهما)، فَإِنِّي لَقَائِمٌ بِالْمَوْسِمِ، إِذْ جَاءَنِي رَجُلٌ فَقَالَ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ فِي شَأْنِ النُّسْكِ، فَقُلْتُ: أَيُّهَا النَّاسُ مَنْ كُنَّا أَفْتَيْنَاهُ بِشَيْءٍ فَلْيَتَّخِذْ، فَهَذَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ قَادِمٌ عَلَيْكُمْ، فِيهِ فَاتَتْمُوا، فَلَمَّا قَدِمَ، قُلْتُ: يَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ مَا هَذَا الَّذِي أَحْدَثْتَ فِي شَأْنِ النُّسْكِ؟ قَالَ: إِنَّ نَأْخِذَ بِكِتَابِ اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: (وَاتَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ) وَإِنْ نَأْخِذَ بِسُنَّةِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ (صلى الله عليه وسلم) فَإِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) لَمْ يَحِلَّ حَتَّى نَحْرَ الْهَدْيِ. {الحديث: ۲۹۵۰ = ۲۹۳۵ ف.م. تجريد/ ۲، رقم: ۷۴۸ = ۱۵۵۹، ۱۵۶۵، ۱۷۲۴، ۱۷۹۵، ۴۳۴۶، ۴۳۹۷. نسائي. حج: ۲۷۳۷ تحفة الأشراف: ۹۰۰۸}:

نهبو موسا (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) لهسالی دهی
کؤچیدا، ناردمی بو یه مهن، کردمی به سه رکارو به رپرسی سهر هؤزه که ی خؤم، جا
سالی چه جی مالوایی چووم بو چه ج، که چوومه به رده وه پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر
بن) له به طحاء (نه بطحه = به طحاء = موحه صصه ب = ته حصیب = چه صبه =
خه یفی به نی کینانه - تاج/ ۲، ژماره: ۱۶۱۷ ج/ ۴) دابه زی بوو، له سه ره تایی چه جه وه
بوو، فهرمووی: (ئیحرامت چؤن دابه ستووه؟) گوتم: ناوا ئیحرامم دابه ستووه:
پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) چؤن ئیحرامی دابه ستووه منیش وه ک ئیحرام
به ستنه که ی نهو ئیحرامم دابه ست. فهرمووی: (ناژه لی دیاری به یتت هی ناوه له گهل
خؤت، که له شه رعا پیی ده گوتری: هه دیی به یت؟). گوتم: نه، پیم نییه.

فهرمووی: (دهی کهواته مادم دیاری بهیت له گهل خوت نه هیناوه، برؤ ته وافی بهیت و ته وافی صفا و مهره بکه، نه و جا ئیحرام بشکینه و ته مه تتوع و خوشی و هر بگره). منیش و امکرد، فرمانه کانی پیغه مبهرم به جیهیئا و نه و جا ئیحرامه شکاندو چووم بؤلای ژنی له خزمانی خوم، که خوئی (مه حرهم) م بوو، قره که می بو شانه کردم و سهری بو دوزیم و پاک شوردی بوم. ئیتر ناوا له سهر نه م شیوهیهی باسکرد، فه توام بو حاجیان ددها، که نه و دیاری بهیتی پی نه بی ده توانی حه جه که ی بکا به عه مره و له وده و ئیحرام بشکینی تا روژی ته روییه، نه و سا حه ج دابه ستیته وده له سهر شیوهی ته مه تتوع و حه سانه وده و پشوودان، له سهر دهمی فرمانه وایی و جینشینی نه بوبه گردا، هه تا سهر دهمی فرمانه وایی و جینشینی عومهر به رده وام بووم له سهر نه م فه توا دانه، جا سالی له کاتی حه جدا، له مه لبه ندی له مه لبه نده کانی کؤبوونه و دی حاجیان، و هک جاران نه م فه توایه م ددها، له م کاته دا پیاوی هات بؤلام، گوتی: تو که نه م فه توایه ددهی و به رده وامی له سهری، ناگات له وده نییه، که فرمانه وای موسولمانان، عومهری کوری خه تاب، له م باره یه وده چی ده فه رموی و رای چونه، جا منیش به خه لکه که م گوت: نه ی موسولمانینه! نه و دی که من فه توای ته مه تتوعم بؤی داوه، با په له نه کاو چا وده ووان بکا هه تا فرمانه وای موسولمانان ته شریف دینی، نه و چی فهرمو و په یه رده ی نه و بکه ن، جا کاتی عومهر که فرمانه وای موسولمانان بوو هات، عه رزیم کرد: نه ی فرمانه وای موسولمانان! له سهر چی بنیاتی ریگری له حه ج له سهر شیوهی حه سانه وده ته مه تتوع ده که ی؟ فهرمووی: من ئیحرام ناشکینم و رام وانییه، چونکه شتی و پیچه وانه ی نامه ی خودا و سونه تی پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر بی)، نه وده تا قورئان، که نامه ی خودای گه وره و سه روه ره به ده ق ده فه رموی: {وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ} واته: نه ی موسولمانه کان! حه ج و عه مره تان که ده ست پیکرد، ته واییان بکه ن، وه ههر بو خودا نه نجامیان بده ن).

خوْ ئەگەر کار بە سوننەتی پیغەمبەریش بکەین، پیغەمبەر خوْی (دروودی خودای
 لەسەر بێ) کە حەجی دابەست، ئیتر ئیحرامی نەشکان، هەتا ئازەڵە دیاریی بەست
 (حەرەم)ی سەربرد. {بڕوانە: تاج/۲، لاپەرە: ۱۸۸، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۱۵۲۷، ج/۴}.

۶۷۲- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: كَانَتْ الْمُتَعَةُ فِي الْحَجِّ لِأَصْحَابِ مُحَمَّدٍ
 (صلی اللہ علیہ وسلم) خَاصَّةً. {الحديث: ۲۹۵۵ = ۲۹۴۱ ف.م. نسائی. حج: ۲۸۰۸. ابن
 ماجه. مناسك: ۲۹۸۵. تحفة الأشراف: ۱۱۹۹۵}:

ئەبو زەر (دەزای خودای ئی بێ) دەفەرموئ: (پشودان و حەسانەو دە لە حەج، کە ناسراو
 لە زاراوی یاسا نامە ی خوادا بە مۆتەعی حەج، تەنیا تاییبەت بوو بوْ هاوێلانی
 پیغەمبەر و بەس.

روونکردنەو:

ئیمامی نەو دەوی دەفەرموئ: مەبەستی ئەبو زەر ئەو بوو کە حەج فەسخ
 بکری و بکری بە عەمرە، وەک لە حەجی مالاًواییدا هاوێلانی پیغەمبەر، بە
 فەرمانی پیغەمبەر، ئەوێان کردو ئەوانە دیاری بەیتیان پێ نەبوو، حەجگەیان
 هەلوەشانەو کردیان بە عەمرە، ئیمامی نەو دەوی دەفەرموئ: مەبەستی ئەبو زەر
 ئەوێە کە ئەم جوْره فەسخە تاییبەت بوو بە هاوێلانیو، دەنا مەبەستی ئەبو زەر
 ئەو نییە کە کردنی حەج لەسەر شیوێ تەمەتتووع پووچ و نادروستە، کە
 تەمەتتووع یەکیکە لەسێ شیوێ کارەکانی کردنی حەج و عەمرە کە بەکوْی را کاری
 پەسەندە.

۵۳۳) دیاری بەیت مەرجه بوْ جووتکار (قارن) واتە: کەسێ حەج و عەمرە بخاتە پال

یەکو و بەیەکیو بیانکات. (۲۹۷۹ - ۲۹۸۳)

باب: الْهَدْيُ فِي الْقِرَانِ بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

۶۷۳- عَنْ نَافِعٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رضی اللہ عنهما) خَرَجَ فِي الْفِتْنَةِ مُعْتَمِرًا،
 وَقَالَ: إِنْ صُدِدْتُ عَنِ الْبَيْتِ صَنَعْنَا كَمَا صَنَعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلی اللہ علیہ وسلم)،

فَخَرَجَ فَأَهْلَ بِعُمْرَةٍ، وَسَارَ حَتَّى إِذَا ظَهَرَ عَلَى الْبَيْدَاءِ انْتَفَتَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: ((مَا أَمْرُهُمَا إِلَّا وَاحِدٌ. أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ أَوْجَبْتُ الْحَجَّ مَعَ الْعُمْرَةِ))، فَخَرَجَ حَتَّى إِذَا جَاءَ الْبَيْتَ طَافَ بِهِ سَبْعًا وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعًا، لَمْ يَزِدْ عَلَيْهِ وَرَأَى أَنَّهُ مُجْزِي عَنْهُ، وَأَهْدَى. {الحديث: ۲۹۷۹ = ۲۹۶۵ ف.م. بخاری. حج: ۱۶۲۹، ۱۶۴۰، ۱۶۹۳، ۱۷۰۸، ۱۷۲۹، ۱۸۰۶، ۱۸۰۷، ۱۸۰۸، ۱۸۱۰، ۱۸۱۲، ۱۸۱۳، ۴۱۳۰، ۴۱۸۴، ۴۱۸۵. نسائی. حج: ۲۷۴۵}:

نافع (ردحمتی خودای لی بن) فہرمووی: لہ کاتی ناژاوہ کہی کہ حہ حاج ہات بو کوشتاری عہ بدوللای کوری زوبہیر، کہ پہنای بردبووہ بہ ربہیت، لہو سہ ردمہدا عہ بدوللای کوری عومہر دہرچوو بجیت بو عہ مرہ، فہرمووی: نہ گہر قہدہغہ کرام لہ تہ وافی بہیت، کاتی خوئی کہ قہدہغہ یان کردین، کہ لہ خزمہت پیغہ مہرہدا چووین بو عہ مرہ، لہ سائی ریگہ و تنہ کہی حودہ یبیبیہدا، نہ وکاتہ چیمان کرد نیستہ ییش ہہ مان شت دہ کہین و ئیحرامہ کہمان دہشکینین، و ہک لہ خزمہت پیغہ مہرہدا، سائی حودہ یبیبیہ ئیحرامی عہ مرہ کہمان شکاند.

جا لہ مہدینہ وہ کہ و تہ ری و نیئی عہ مرہی ہی ناو رؤیشت ہہ تا گہ یشتہ زولحولہ یفہ، لہ وی دہنگی بہ لہ ببہیکہ کردن بہ عہ مرہ بہر زکردہ وہ، نہ و جا کہ و تہ ری ہہ تا گہ یشتہ بہیداء، رووی کردہ ہا ورپیکانی خوئی و فہرمووی: کاروباری حہ ج و عہ مرہ و ہک یہ کہ لہ و ہدا، کہ دروستہ ئیحرام بشکینری، لہ کاتی قہدہغہ کردن (ئیحصار) دا، ئیوہ بہ شایہت بن کہوا ئیحرامی حہ جیشم دابہست لہ گہل عہ مرہ کہدا، وہ حہ جیشم لہ سہر خوّم پیویست کرد، وہ دیاریشی لہ گہل خوئی برد بو بہیت، ناژہلہ دیارییہکانی لہ قہدید کپی، نہ و جا رؤیشت ہہ تا گہ یشتہ بہیت و حہوت تہ وافی بہیتی کردو حہوت جار سہعی نیوانی صہ فاو مہرہوی تہ و او کرد، لہ و ہزیاتری نہ کرد، بہ لام کردارہکانی تری حہ جی تہ و او کرد، لہ و ماوہیہدا نہ ناژہلہ دیارییہکانی سہربری، وہ نہ ئیحرامی شکان بہ کردنی شتی لہ و شتانہی کہ بہوئی ئیحرام دابہست نہ وہ قہدہغہ دہبن، وہ نہ سہری تاشی، وہ نہ مووی سہری

کورت کرده‌وه، هه‌تا روژی جه‌ژن، ئه‌وجا ئاژه‌له دیارییه‌کانی سه‌ربری و سه‌ری خوئی تاشی، وه باوه‌ری وابوو که به‌ته‌وافی یه‌که‌م، ته‌وافی جه‌ج و عه‌مه‌ری جی‌به‌جی کردوو. وه گوتی: پی‌غه‌مبه‌ر خوئی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ئاوه‌های کردوو. {تاج/۲، زنجیره: ۹۹، ژماره: ۱۵۶۵ + تاج/۵، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۵۵۳۹، چ/۴ = چاپی چواره‌م}.

روونکردنه‌وه:

دیاری به‌یت، که پشی ده‌گوتری: دیاری خانه‌ی خودا، جیا به له قوربانی، دیاری (هه‌دی) به‌یت به‌و ئاژه‌له ده‌گوتری که به‌دیاری، له‌به‌ر ره‌زای خودا، ده‌بری بۆ هه‌ژارانی ناو شاری مه‌ککه‌و بۆ هه‌ژارانی ناو سنووری به‌ست (حه‌ره‌م) مه‌ککه‌، جا ئیتر له‌سه‌ر شیوه‌ی نه‌زو ئاه‌بی، یا له‌سه‌ر شیوه‌ی خیر بی، هه‌دی به‌م واتایه: کاته‌که‌ی کاتی قوربانییه، وه ده‌بی له‌ناو سنووری به‌ست (حه‌ره‌م) مه‌ککه‌دا سه‌ربری و بدری به‌ هه‌ژارانی ئه‌وی، هه‌دی به‌واتای تریش هاتوو وه‌ک (دِمَاءُ الْجَبَرَّاتِ وَالْمَحْظُورَاتِ) ئه‌وه کاتی تایبه‌تی نییه، به‌لام جی‌که‌ی تایبه‌تی هه‌یه.

۵۳۴) دیاری خانه‌ی خودا بۆ هه‌ساوه (متمتع). (۲۹۷۲ - ۲۹۷۳)

باب: الْهَدْيُ فِي الْمَنَعَةِ

۶۷۴- عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ قَالَ: تَمَتَّعَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ وَأَهْدَى، وَسَاقَ مَعَهُ الْهَدْيَ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ، وَبَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَهْلًا بِالْعُمْرَةِ، ثُمَّ أَهْلًا بِالْحَجِّ، وَتَمَتَّعَ النَّاسُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ، فَكَانَ مِنَ النَّاسِ مَنْ أَهْدَى فَسَاقَ الْهَدْيَ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يَهْدِ، فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَكَّةَ قَالَ لِلنَّاسِ: «مَنْ كَانَ مِنْكُمْ أَهْدَى، فَإِنَّهُ لَا يَحِلُّ مِنْ شَيْءٍ حَرَمٌ مِنْهُ حَتَّى يَقْضَى حَجُّهُ. وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَهْدَى فَلْيُطِفْ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّافَا وَالْمَرَّةِ، وَلْيَقْصِرْ وَلْيَحْلِلْ، ثُمَّ لِيَهْلَ بِالْحَجِّ. وَلْيَهْدِ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ هَدْيًا فَلْيَصُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ، وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ». وَطَافَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حِينَ قَدِمَ مَكَّةَ فَاسْتَلَمَ الرُّكْنَ أَوَّلَ شَيْءٍ، ثُمَّ خَبَّ

ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ مِنَ السَّبْعِ، وَمَشَى أَرْبَعَةَ أَطْوَافٍ، ثُمَّ رَكَعَ حِينَ قَضَى طَوَافَهُ بِالْبَيْتِ عِنْدَ الْمَقَامِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ فَأَنْصَرَفَ فَاتَى الصَّفَا فَطَافَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعَةَ أَطْوَافٍ، ثُمَّ لَمْ يَحِلِّ مِنْ شَيْءٍ حَرَمٍ مِنْهُ حَتَّى قَضَى حَجَّهُ، وَتَحَرَّ هَدْيُهُ يَوْمَ النَّحْرِ، وَأَفَاضَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ، ثُمَّ حَلَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَرَمٍ مِنْهُ، وَفَعَلَ مِثْلَ مَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَنْ أَهْدَى وَسَاقَ الْهَدْيَ مِنَ النَّاسِ. {الحديث: ۲۹۷۲ = ۲۹۵۸ ف.م. تجرید ۲/۲۱۴، رقم: ۷۹۸ = ۱۶۹۱، ۱۸۰۵. نسائی. حج: ۲۷۳۱ تحفة الأشراف: ۶۸۷۸}:

سالی کوړی عهبدوللای کوړی عومهر (دروددی خودای لهسهر بڼ) فهرمووی: باوکم فهرمووی: پیځه مبهري خودا (دروددی خودای لهسهر بڼ) له حه جی مالآوايیدا، عه مره و حه جی به یه که وه کرد، له سهر شیوه ی قیران، وه نازهلای دیاری به یتیشی له زولحوله یفه وه له گهل خوی برد، پیځه مبهري (دروددی خودای لهسهر بڼ) له پیځه وه ئی حرامی به حه ج دابه ست، نه وسا عه مره یشی تی که لکرد، له کاتی تی که لکردنی عه مره که به حه ج که وه، دیسان دهستی کرده وه به ته لیبیه کردن، به لام نه مجاره ته لیبیه ی به حه ج و عه مره به سهر یه که وه ناوا ده کرد: ده یفه رموو: (لَبَّيْكَ بِعُمْرَةٍ وَ حَجَّةٍ مَعًا) واته: نیتمه ئی حرامی عه مره و حه ج م پی که وه دابه ست بو تو ئهی خودایه!

جا حه جکاران هه یان بوو ری که وهك پیځه مبهري حه ج و عه مره یان کرد، چونکه هه یان بوو نازهلای دیاری خانهی خودای له گهل خوی له میقاته وه هی نابوو، وه هه یان بوو نازهلای دیاری خانهی خودای له گهل خوی نه هی نا بوو، جا کاتی پیځه مبهري (دروددی خودای لهسهر بڼ) گه یشته مه که که، به مه ردومه که ی فهرموو: (ههر که سی له نیوه نازهلای دیاری به یتی له گهل خوی هی ناوه، نه وه ده بی به ردوام بی له سهر ئی حرامه که ی و ئی حرام نه شکین، هه تا حه ج که ی ته واو ده کا، چونکه هیج شتی له وانه ی که به هو ی ئی حرام به ستنه که یه وه لی قه دهغه بووه، هه تا حه ج که ی ته واو نه کا، نه و شتانه ی که به هو ی ئی حرام به ستنه که یه وه لی قه دهغه بووه، هه تا حه ج که ی ته واو نه کا، نه و شتانه ی بو ره و نابیته وه، به لام ههر که سی له نیوه دیاری به یتی له گهل خوی نه هی ناوه، با ته وافی به یت و ته وافی نیوانی صه فاو مه روه بکا و

مووی سهری کورت بکاته و دهو ئیتیر ئیحرام بشکینئ، له پاشا له رۆژی ته روییه دا ئیحرامی هه ج بیهستیته وه، به لام نهوانه ی که ئیحرام ده شکینن ده بی دیاری بهیت سهر برن، جا نه گهر نه مانه دیاری بهیتیان بۆ پهیدا نه کرا، نهوا ده بی سئ رۆژ له رۆژانی کاتی کردنی هه جه که به رۆژوو بن و ههوت رۆژیش که گه رانه وه بۆناو که سوکاریان).

جا پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سهر بئ) کاتی گه یشته ناو شاری مه ککه، ته وافی قودومی نه انجامدا، بهم شیوهیه: له پیش هه موو شتیکا، له ویوه دهستی کرد بهم ته وافه: دهستی هیئا به گو شه (روکن)ی هه جه رولنه سو ده داو ماچی کردو سئ جار به هه راکردن و چوار جار به رۆیشتنی ناسایی هه لسو ورا به گردی خانه ی خوداو، کاتی ته وافه که ی بهیتی ته واکرد، رۆیشت بۆ مه قامی ئیبراهیم (دروودی خودای گه وره ی له سهر بئ) وه مه قامی خسته بهینی خۆی و بهینی بهیته وه دوو رکات سوننه تی نویتری ته وافی کرد، نه و جا سلاوی دایه وه، نه و جا رۆیشت و چوو بۆ صه فاو ههوت جار ته وافی صه فاو مه روهی شی کرد، ئیتیر به بهرگی ئیحرامه وه مایه وه ئیحرامی نه شان ههتا هه جه که ی ته واکرد، وه له و ماوه یه دا نه و دی که به و ی ئیحرام دابه ستنه وه لی قه دهغه بوو بوو، وه ک خۆیان مانه وه ههتا هه ج ته واکرد، وه رۆژی جه ژن نازه له دیارییه کانی بهیتی سهر بری، که سهر جه م سه د و شتر بوون، نه جا پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) سواری و شتره که ی بوو، رۆیشت بۆ بهیت و ته وافی ئیفا ضه ی کرد، نه و جا ئیحرامی شان دو نه و دی که لی قه دهغه بوو بوو، هه مووی ره واکرد بوونه وه بۆی وه ک جاری جارانی.

هه موو نه و که سانه ی که دیاری خانه ی خودایان هیئا بوو له گه ل خۆیان، پیغه مبهری خودا، له هه جه که یه دا چیکرد، نه وانیش هه مان شتیان کرد. { بڕوانه: تاج/ ۲، زنجیره: ۱۱۶، ژماره: ۱۶۲۵ ج/ ۴ + ژماره: ۱۶۱۰ + ژماره: ۱۵۶۷ + ژماره: ۱۵۵۶ + ۱۵۵۵ }.

(۵۲۵) کردنی حج به پاشکوی عه مره. (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)

باب: فِي إِرْدَافِ الْحَجِّ عَلَى الْعُمْرَةِ

۶۷۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي عَامِ حَجَّةِ الْوَدَاعِ، فَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ، حَتَّى قَدَمْنَا مَكَّةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ أَحْرَمَ بِعُمْرَةٍ وَلَمْ يُهْدِ فَلْيَحْلِلْ، وَمَنْ أَحْرَمَ بِعُمْرَةٍ وَأَهْدَى فَلَا يَحِلُّ حَتَّى يَنْحَرَ هَدْيَهُ، وَمَنْ أَهَلَ بِحَجٍّ فَلْيُسِّمْ حَجَّهُ»، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَحِضْتُ فَلَمْ أَزَلْ حَائِضًا حَتَّى كَانَ يَوْمَ عَرَفَةَ وَلَمْ أَهْلِلْ إِلَّا بِعُمْرَةٍ، فَأَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ أَنْقُضَ رَأْسِي، وَأَمْتَشِطُ، وَأَهْلِلَ بِحَجٍّ، وَأَتْرِكَ الْعُمْرَةَ، قَالَتْ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ، حَتَّى إِذَا قَضَيْتُ حَجَّتِي. بَعَثَ مَعِيَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبِي بَكْرٍ وَأَمَرَنِي أَنْ أَعْتَمِرَ مِنَ التَّنْعِيمِ مَكَانَ عُمْرَتِي الَّتِي أَدْرَكْنِي الْحَجُّ وَلَمْ أَحْلِلْ مِنْهَا. {الحدِيث: ۲۹۰۳ = ۲۸۸۷ ف.م. تجريد/ ۱/ ۲۱۶، رقم: ۲۰۸ = ۳۱۷} :

عائیشه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له سه ر پیغه مبه رو ر ذای خودا له هه موو هاوسه ره پاکیزه کانی بن) ده فهر موو: له خزمه تی چه زره تدا، له سالی چه جی مالاواییدا، له مه دینه وه دهر جووین بو مه ککه بو چه ج. هه مان بوو له میقات ته نیا نی تی ئی حرام دابه ستنی عه مره ی هی نا، وه هه مان بوو ته نیا نی تی ئی حرام دابه ستنی چه جی هی نا، تا گه یشتی نه مه ککه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) فهر موو: (ئه وه که سانه ی که ئی حرامیان به عه مره به ستوو وه دیاریی خانه ی خودایان پی نییه، با عه مره که یان ته واو بکه ون ئی تر ئی حرام بشکیئن، به لام ئه وانه ی که دیاریی خانه ی خودایان واپی و ئی حرامیان به عه مره به ستوو وه، با ئی حرام نه شکینن، هه تا چه جیش ته واو ده که ن، ئه وسا له روژی جه ژنا، له پاش سه رب رینی دیاریی به یت ئی حرام بشکیئن، ئه وه که سانه یشی که ئی حرامیان ته نیا به چه ج به ستوو وه دیاریی به یتیان واپی با چه جه که یان ته واو بکه ن).

عائیشه فهر موو: کاتی گه یشتی نه سه ریف، له وی من بینو یژ که وتمو سوو ری مانگانه م بو هاتو هه تا روژی عارفه به بی نو یژی مامه وه، وه ته نیا ئی حرامم به عه مره دابه ست، جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) فهرمانی پی م کرد، که قه ره

سهره کهم هه‌لوه‌شینمه‌وه‌و شان‌ه‌ی بکه‌م و عه‌مره‌که‌م واز لی به‌ینم و ئی‌حرام به‌حه‌ج دابه‌ستم، وه منیش وه‌هام کرد، هه‌تا حه‌جه‌که‌مم ته‌واو کرد، جا له‌سهر داوای خو‌م پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) عه‌بدو‌ره‌حمانی کو‌ری ئه‌بو‌به‌کری، برامی، له‌گه‌ل دا ناردم، چووم بو‌ ته‌نعیم، که نزیک‌ترین خاکی حیلله له خاکی حه‌ره‌مه‌وه‌، له‌وئ ئی‌حرامم به عه‌مره دابه‌ست، له‌جیات‌ی ئه‌و عه‌مره‌یه‌ی که بو‌م ته‌واو نه‌کرا، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و عه‌مره‌یه‌م ته‌واو بک‌ردایه فریای کرداره‌کانی حه‌ج نه‌ده‌که‌وتم).
 {بر‌وانه: ته‌ج‌رید/۲، ژماره: ۲۰۷ + تاج/۲، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۱۵۶۷، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۱۵۳۸ + تاج/۲، زنجیره: ۹۹، ژماره: ۱۵۶۷ + تاج/۲، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۱۵۵۰}.

(۵۳۶) مهرج دانان له حه‌ج و عه‌مره‌دا. (۲۸۸۳ - ۲۸۹۳)

باب: الإِشْتِرَاطُ فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

۶۷۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما): أَنَّ ضُبَاعَةَ بِنْتَ الزُّبَيْرِ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ: إِنِّي امْرَأَةٌ ثَقِيلَةٌ، وَإِنِّي أُرِيدُ الْحَجَّ، فَمَا تَأْمُرْنِي؟ قَالَ: « أَهْلِي بِالْحَجِّ وَاشْتَرِطِي أَنْ مَحَلِّي حَيْثُ تَحْبِسُنِي »، قَالَ: فَأَدْرَكْتُ. {الحديث: ۲۸۹۷ = ۲۸۸۱ ف.م. نسائي. حج: ۲۷۶۶. ابن ماجه. مناسك: ۲۹۳۸ تحفة: ۵۷۵۴}:

ئیب‌نو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لی بئ) فه‌رمووی: ضوباعه‌ی کچی زوبه‌یری کو‌ری عه‌بدو‌لو‌تته‌لیب، که کچی مامی پی‌غه‌مبه‌ره، چوو بو‌ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) عه‌رزی کرد: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! دهمه‌وئ بچم بو‌ حه‌ج، به‌لام نه‌خو‌شی باری له‌شی گران کردووم، ده‌ترسم له‌پئ ته‌واو نه‌خو‌شکه‌وم، جا چارم چییه؟ پی‌غه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (بر‌و بو‌ حه‌ج و مهرج داب‌نئ و ب‌ئئ: ئه‌ی خودایه! خو‌ت ئاگات له‌ حال‌مه، له‌هه‌ر شو‌ینئ تو‌ نه‌خو‌شت خستم له‌وئ ئی‌حرام ده‌شک‌ینم). فه‌رمووی: زوباعه چوو بو‌ حه‌ج و حه‌جه‌که‌ی ته‌واو کردو ئی‌حرامی نه‌شکاند، زوباعه ژنی می‌قدادی کو‌ری ئه‌سو‌ده‌ بوو. {تاج/۲، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۱۵۱۹ — ش/د/ت/ن. بخاری. نکاح: ۵۰۸۹ = ته‌ج‌رید/۱۱/۵، ژماره: ۱۷۴۹}.

(۵۳۷) که سی جبهی له بهردا بی و بونی خوئی له خوئی دابی و له ئیحرام دابی
(۲۷۸۳ - ۲۷۹۴)

باب: مَنْ أَحْرَمَ وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ وَأَثَرُ الْخُلُقِ

۶۷۷- عَنْ يَعْلَى بْنِ مُنِيَّةٍ (رضى الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ بِالْجِعْرَانَةِ عَلَيْهِ جُبَّةٌ وَعَلَيْهَا خُلُقٌ، أَوْ أَثَرُ صُفْرَةٍ فَقَالَ: كَيْفَ تَأْمُرُنِي أَنْ أَصْنَعَ فِي عُمَرَتِي؟ قَالَ: وَأَنْزَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) الْوَحْيُ، فَسُتِرَ بِثَوْبٍ، وَكَانَ يَعْلَى يَقُولُ: وَدِدْتُ أَنِّي أَرَى النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) وَقَدْ نَزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ، قَالَ: فَقَالَ: أَيْسُرُكَ أَنْ تَنْتَظِرَ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) وَقَدْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ؟ قَالَ: فَرَفَعَ عُمَرُ طَرَفَ الثَّوْبِ فَتَنَظَرْتُ إِلَيْهِ لَهُ غَطِيطٌ (قَالَ وَأَحْسِبُهُ قَالَ) كَغَطِيطِ الْبَكْرِ. قَالَ: فَلَمَّا سَرَى عَنْهُ: قَالَ: « أَيْنَ السَّائِلُ عَنِ الْعُمَرَةِ؟ اغْسِلْ عَنْكَ أَثَرَ الصُّفْرَةِ - أَوْ قَالَ - : أَثَرَ الْخُلُقِ، وَاخْلَعْ عَنْكَ جُبَّتَكَ، وَاصْنَعْ فِي عُمَرَتِكَ مَا أَنْتَ صَانِعٌ فِي حَجِّكَ ». {الحديث: ۲۷۹۰ = ۲۷۷۵ ف.م. تجريد ۲/، لایسره: ۱۶۲، رقم: ۷۳۸ = ۱۵۳۶، ۱۷۸۹، ۱۸۴۷، ۴۳۲۹، ۴۹۸۵}:

یه‌علاى کوړی مونی، که مونی ناوی دایکیه‌تی، ناوی باوکی ئومه‌ییه‌یه، یه‌علا
فه‌رموو: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له جیعرانه بوو، که یه‌کیکه له جیگه‌ی
دابه‌ستنی ئیحرام، که ده‌که‌ویته خاکی حیلله‌وه، له‌نیوانی طائیفو مه‌که‌دایه، له
مه‌که‌وه نزیک‌تره، له‌وی له جیعرانه، کاتئ پیغه‌مبه‌ر، له‌ناو کوومه‌ئی له هاوه‌لانی
دابوو، ئیحرامی عه‌مره‌ی دابه‌ستبوو، سائی هه‌شتی کوچی بوو، پیاوئ ریش و قزی
خوئی له‌بونی خوئی، به‌خه‌لووق، که بونیکه به زه‌غه‌ران ده‌گیریته‌وه، زه‌رد
کردبوو، وه جبه‌یه‌کی له‌به‌ردا بوو، هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی)
عه‌رزی کرد: ئه‌ی ره‌وانه‌کراوی خودا! ئیحرامی عه‌مره‌م دابه‌ستوووه به‌م
شیوه‌یه‌شم که ده‌مبینه‌ی؟ جا فه‌رمانت چییه پیم؟ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی)
تاوئ بی دهنگ بوو، ئه‌وجا سرووش (نیگا = وه‌حی) ی بو‌هات، ئیمامی عومه‌ر (ره‌زای
خودای لی بی) پو‌شاک‌یکی وه‌ک په‌رده کولله دا به‌سهر پیغه‌مبه‌ردا، یه‌علا ده‌یفه‌رموو:
خوزگه‌م له‌کاتی هاتنی سرووشا بو پیغه‌مبه‌ر، پیغه‌مبه‌رم ده‌دی، ئیمامی عومه‌ر به

یہ علا دہ فہرموی: نایا حہ زدہ کھی لہم حالہ تہ دا، تہ ماشای رووی پیغہ مہر بکھی کہ سرووشی بۆ ہاتو وہ؟ یہ علا فہرموی: بہ لئی، جا عومہر گۆشہ یہ کی پەردہ کھی بہرزمہ کرد، منیش سہرم کرد بہ ژیریدا تہ ماشام کرد: وا پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بہ) لہ بہر قورسی باری ہاتنی سرووشی، رووی سوور ہہ لگہ را بوو، وەك خہ وتووی ہہ ناسہ سوار بوو، پرخہ پرخی دہات، وەك پرخہ پرخی جوانہ وشت، پاشان بہرہ بہرہ فہراموشی بۆ ہاتو ئہو دۆخہ قورسہ بہریداو باری لہشی سووک بوو، وہاتہ وہ سہر باری باری ناسایی خۆی، ئہو جا فہرموی: (ئہو دی کہ لہبارہی عہمرہ وہ پرسپاری ہہ بوو، کوا لہ کوئیہ؟).

جا پیاوہ کہ یان ہینا بۆ خزمہ تی، فہرموی پیی: (سی جار ئہم بۆنہ خۆشہ بشۆرہ کہ داوتہ لہ خۆت) یا فہرموی: (بۆنی ئہم خہ لہ قوقہ لہ خۆت داشۆرہ وہ جبہ کہشت لہ بہرت داکہ نہ، عہمرہیش لہم لایہ نہ وہ وەك حہ ج وایہ، لہ بہرئہ وہ لہ مہ وپیٹش لہ حہ جہ کہتا چیت کردوہ، ئیستاش لہ عہمرہ کہتا ہہ مان شت بکہ).
{تاج: ۱۷۴/۲، زنجیرہ: ۸۳، ژمارہ: ۱۵۰۱ ج/۴}.

روونکردنہ وہ:

یہ علای کوری ئومہ یہی تہ میمی ہا وەلّی پیغہ مہرہ، لہرۆژی ئازادکردنی مہککہ دا ئیسلام بوو، پیاوئیکی دہو لہ مہندی زۆر سہخی بوو، نامادہی غہزای تائیفو حونہین و تہبووک بوو، لہ خزمہ تی پیغہ مہر دا. نۆزدہ فہرموودہی ہہ یہ، لہ موقہ ددیمہی فہتحو لباریدا دہ فہرموی: سی فہرموودہی لہ بوخاری پیرۆزدا ہہ یہ، یہ کیکیان ئہم فہرمودہ یہی ئیرہ یہ کہ لہ موسلیمیشدا ہہ یہ، واتہ: موتتہ فہقو عہ لہ یہ یہ، کہ صہفوانی کوری لہ وہ وہ دہی گپیریتہ وہ، یہ علا پیاوئیکی ناواری لئہاتوو بوو، لہ بہرئہ وہ لہ کاتی حوکمرانی ہہر چوار جینشینہ کانی پیغہ مہر دا، رۆلّی گہورہی بینوہ، ئہبو بہر کردی بہ کار بہ دہستی سہر حلوان لہ کاتی جہنگی ریددہ دا، لہ سہر دہمی عومہر دا بوو بہ کار مہند لہ سہر ہندی لہ ولّاتی یہ مہن، لہ سہر دہمی عوسمانیشدا بوو بہ کار بہ دہستی عوسمان لہ سہر سہنعاء،

ئەو سالاھى كە عوسمان شەھىد كرا ھات بۆ ھەج، زۆر لەدژى بكوژانى عوسمان خەباتى گىرا، لەگەڵ عائىشەدا ئامادەى جەنگى ئەل جەمەل بوو، ئەو ھوشترەى كە لەو جەنگەدا لەژىر ھەزرەتى عائىشەدا بوو، كە شەرەكە بەناوى ئەو و شترەوہ ناوى دەرکرد، ناوى عەسكەر بوو، يەعلا بەدوو سەد لىرەى زىر كړى و داى بە عائىشە، لەو رووداوہ دلتەزىنەدا سواری بوو! لەپاشا لەگەڵ ئىمامى عەلى دا، ئامادەى شەرى صەفین بوو، لەم شەرەدا لەسالى (۲۸)ى كوچىدا شەھىدكرا (رەزاو رەحمەتى خوداى ئى بى).

۵۳۸) ئىحرامدار چى جوړە بەرگى لەبەر ناکا. (۲۷۸۳ - ۲۷۹۴)

باب: مَا يَجْتَنِبُ الْحَرَمُ مِنَ اللِّبَاسِ

۶۷۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضى الله عنهما) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ مِنَ الثِّيَابِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا تَلْبَسُوا الْقُمُصَّ، وَلَا الْعَمَائِمَ، وَلَا السَّرَاوِيلَاتِ، وَلَا الْبُرَانِسَ، وَلَا الْخِفَافَ، إِلَّا أَحَدًا لَا يَجِدُ النَّعْلَيْنِ، فَلْيَلْبَسِ الْخَفَيْنِ، وَلْيَقْطَعْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ، وَلَا تَلْبَسُوا مِنَ الثِّيَابِ شَيْئًا مِثْلَهُ الرَّعْرَعَانُ وَلَا الْوَرُسُ ». {الحديث: ۲۷۸۳ = ۲۷۶۷. ف.م. تجريد ۲/، رقم: ۱۰۸ = ۳۶۶، ۱۵۴۲، ۱۸۴۲، ۵۷۹۴. بخارى. حج: ۱۵۴۲، ۵۸۰۳. أبو داود. حج: ۱۸۲۴. نسائي. حج: ۲۶۷۳. ابن ماجه. حج: ۲۹۲۹ تحفة الأشراف: ۸۳۲۵}:

ئىبنو عومەر (رەزاى خودايان ئى بى) فەرمووى: پىاوى گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! بەرگى ئىحرام جىيە بۆ كەسى لە ئىحرامدا بى؟ فەرمووى: كراس و مێزەر و دەرى و كلاوو خوف لەبەرنەكا، ئەگەر كەسى جووتى سۆلى دەست نەكەوت ئەوا با جووتى خوف، لە خوار قاپەرە قەلەوہ بېرپتەوہ، ئەوجا لەپىيان بكا، وە ھەربەرگى زەعفەرەران و وەرسى پىوہبى لەبەرى مەكەن. {تاج/ ۲، زنجیرە: ۸۳، ژمارە: ۱۵۰۰}.

۶۷۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ يَخْطُبُ يَقُولُ: « السَّرَاوِيلُ لِمَنْ لَمْ يَجِدِ الْإِزَارَ، وَالْخِفَانِ لِمَنْ لَمْ يَجِدِ النَّعْلَيْنِ ». يَعْنِي الْمُحْرِمُ. {الحديث: ۲۷۸۶ = ۲۷۷۰. ف.م. بخارى. حج: ۱۵۴۲}:

ئیبینو عەبباس (رەزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: لەروژی عەرەفەدا، لەکیوی عەرەفە، لە
 حەجی مالاواییدا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وتاریکی دا، تبادا فەرمووی: (کەسێ
 لە ئیحرامدا بێ و پەشتە مال (إزار = بەرگۆش) ی، دەست نەکەوێ کە بیپێچی بەلای
 خوارووی لەشیەو، با دەریی لەپێ بکا، وە هەروەها ئەگەر سۆل (نەعل) ی دەست
 نەکەوت، با جووتی پیللا و لەپێ بکا).

(۵۳۹) راوکردن بو ئیحرامدار. (۲۸۳۷ - ۲۸۵۲)

باب: فی الصید للمحرم

۶۸۰- عَنِ الصَّعْبِ بْنِ جَنَامَةَ اللَّيْثِيِّ (رضی الله عنه): أَنَّهُ أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حِمَارًا وَحَشِيًّا، وَهُوَ بِالْأَبْوَاءِ أَوْ يَوْذَانَ، فَرَدَّهُ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). قَالَ: فَلَمَّا أَنْ رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَا فِي وَجْهِهِ، قَالَ: «إِنَّا لَمْ نَرُدَّهُ عَلَيْكَ إِلَّا أَنَا حُرْمٌ». {الحديث: ۲۸۳۷ = ۲۸۲۱ فم. تجريد/ ۲، لایمەر: ۲۴۰، رقم: ۸۳۹ = ۱۸۲۵، ۲۵۷۳، ۲۵۹۶ فتح الباری. ترمذی. حج: ۸۴۹. نسائی. حج: ۲۸۱۸. تحفة الأشراف: ۴۹۴۰} :

عەبدوڵلای کوری عەبباس (رەزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 لە ئیحرامدا بوو، صەعبی کوری جەننامە (رەزای خودای لێ بێ) کەرە کیوییهکی سەربراوی
 بوھینا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دایەو بەسەریداو وەری نەگرت لی، ئەوکاتە
 پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە ئەبواء بوو، کەناوی کیویکە، یا لەوهددان بوو کەناوی
 شوینیکیکە وا لەنزیکی جەحەفەو، ئەبواء لەوهددان لە جەحەفەو نزیکتر، جا
 پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە سەیری کرد، صەعب ئەم وەرنەگرتەنی پێ ناخۆش
 بوو، وە بەم بۆنەیهو رووی گرزبوو، دلی دایەو و پۆزشی بو هینایهو و
 عوزرخوایی بو کردو پیی فەرموو: (لەبەرئەوێ کەواين لە ئیحرامدا بۆیە ئەم
 نیچیرەت لی وەرنەگرت، دەنا لیمان وەردەگرتی).

روونکردنهوه:

صهعبی کورې جه ثنامه (رهزای خودای ئی بئ) له وهددان نیشته جی بوو، کهوا له ولاتی حیجاز، که لهم فهرمووده یه دا ناوبراوه، دایکی ناوی فاخیتیهی خوشکی نهو سوفیانی کورې حهربه، له (فتح الملهم) دا ده فهرموو: دایکی ناوی زمینیهی کچی حهربی کورې نومه ییه، له کاتی موناخاتا، که پیغه مبه ر پهیمانی برایه تی به ست له نیوانی موسزولماناندا، دوو کردنی به برای یه گتری، پهیمانی برایه تی به ست له نیوانی صهعبو عهوفی کورې مالیکدا، نامادهی نازادکردنی ولاتی نیسته خر بووه، ده لئین: له پاش نازادکردنی نیسته خر، جارچی جاپردها: کهوا جه جال هه لساوه! که ده گهن به صهعب (رهزای خودای ئی بئ) ده فهرموو: (شتی وانییه، چونکه به گوپی خوم له زاری پیروزی پیغه مبه ر بیستووه دهیغه رموو: جه جال هه لئاسی هه تا خه لک باسی پشت گوی ده خه ن). صهعب چه ند فهرمووده یه کی ته ندروستی گیراوه ته وه، له بوخاریدا سی فهرمووده ی هیه، راستر نه وده که له ناخرو نوخری جینشیننی نیمامی عومه ردا مردووه، (رهزاو رحمه تی خودا له هه موو هاوه له به ریرو نازداره کانی پیغه مبه ر بئ).

۶۸۱- عَنْ طَاوُسٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: قَدِمَ زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ يَسْتَذْكِرُ: كَيْفَ أَخْبَرْتَنِي عَنْ لَحْمٍ صَيَّدَ أُهْدِيَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ حَرَامٌ؟ قَالَ: قَالَ: أُهْدِيَ لَهُ عَضْوٌ مِنْ لَحْمٍ صَيَّدَ، فَرَدَّهُ. فَقَالَ: «إِنَّا لَا نَأْكُلُهُ، إِنَّا حُرْمٌ». {الحديث: ۲۸۴۲ = ۲۸۲۶ فم. نسائی. حج: ۲۸۲۱. تحفة الأشراف: ۵۷۰۰}.

تاووس (رحمه تی خودای ئی بئ) فهرموو: نیبنو عه عباس (رهزای خودایان ئی بئ) فهرموو: زهیدی کورې نه رقه م ته شریفی هات، عه رزیم کرد، نایا له یادته، که چون نهو هه والهت گیرایه وه بووم، که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له به رگی نیحرامدا بوو، گوشتی نه چیریان به دیاری هیئا بوو بووی زهید فهرموو: (پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرموو: نیمه شتی و ناخوین، چونکه نیحرامدارین واین له به رگی نیحرامدا).

٦٨٢- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَاجًّا ، وَخَرَجْنَا مَعَهُ ، قَالَ : فَصَرَفَ مِنْ أَصْحَابِهِ فِيهِمْ أَبُو قَتَادَةَ فَقَالَ : « خُذُوا سَاحِلَ الْبَحْرِ حَتَّى تَلْقَوْنِي ، فَأَخْذُوا سَاحِلَ الْبَحْرِ ، فَلَمَّا انْصَرَفُوا قَبْلَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْرَمُوا كُلَّهُمْ إِلَّا أَبَا قَتَادَةَ فَإِنَّهُ لَمْ يَحْرِمْ ، فَبَيْنَمَا هُمْ يَسِيرُونَ إِذْ رَأَوْا حُمْرَ وَحْشٍ ، فَحَمَلَ عَلَيْهَا أَبُو قَتَادَةَ ، فَعَقَرَ مِنْهَا أَتَانًا ، فَزَلُّوا فَأَكَلُوا مِنْ لَحْمِهَا ، قَالَ : فَقَالُوا : أَكَلْنَا لَحْمًا

وَنَحْنُ مُحْرَمُونَ؟ قَالَ: فَحَمَلُوا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِ الْأَتَانِ، فَلَمَّا أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا أَحْرَمًا، وَكَانَ أَبُو قَتَادَةَ لَمْ يُحْرِمَ، فَرَأَيْنَا حُمْرَ وَحْشٍ، فَحَمَلْنَا عَلَيْهِمَا أَبُو قَتَادَةَ، فَعَقَرَ مِنْهَا أَتَانًا، فَنَزَلْنَا فَأَكَلْنَا مِنْ لَحْمِهَا، فَقُلْنَا: نَأْكُلُ لَحْمَ صَيْدٍ وَنَحْنُ مُحْرَمُونَ، فَحَمَلْنَا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِهَا، فَقَالَ: « هَلْ مِنْكُمْ أَحَدٌ أَمَرَهُ أَوْ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ؟ ». قَالَ: قَالُوا: لَا. قَالَ: « فَكُلُوا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِهَا ». {الحديث: ٢٨٤٧ = ٢٨٣١ ف.م. تجرید ٢/، رقم: ٨٣٨ = ١٨٢٢، ١٨٢١، ١٨٢٣، ١٨٢٤، ١٨٢٥، ٢٥٧٠، ٢٨٥٤، ٢٦١٤، ٤١٤٩، ٥٤٠٦، ٥٤٠٧، ٥٤٩٠، ٥٤٩١، ٥٤٩٢}:

ئەبو قەتادە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: لە خزمەت پیغەمبەردا (دروودی خوای لەسەر بێ) لە مەدینەو دەورووبەریەو، بەرەو مەککە، لەکاتی غەزای حودەیبییەدا، دەرچووین بە مەبەستی عەمرە، جا پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) کۆمەڵیکی لە هاوەلانی خۆی جیاکەردەو، کە ئەبو قەتادە یەکێ بوو لەو کۆمەڵەیە، فەرمووی پێیان: (ئێو بەری دەریا بگرن هەتا دەگەنەو بەخۆم، ئێتر ئێمەیش بەرەو رێگەی دەریا، روووە مەککە روشتین و ئەو نەرکە ی کە پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەر بێ) پێی سپاردین ئەنجاممان داو کاتێ بەرەو پیغەمبەر و یارانێ گەڕاینەو، هاوڕێکانم هەموویان ئیجرامی عەمرەیان دابەست تەنیا من نەبێ، من ئیجرام دانەبەست، جا لەرێ برکە یێ کەرە کێویمان تووش بوو، من بە ئەسپە کەم هەلەتم بەرەو سەریان و دیلە کەرێکم ئی کوشتن، جا هەموو دابەزین و دەستمانکرد بە خواردن لە گوشتە کە ی، دوایی بوو بە مقوۆ مقویان و گوتیان: چۆن شتی وا دەبێ، ئێمە لای خۆی لە ئیجرامدا بووین، چۆن دەبێ گوشتی نەچیری راوکر و بخوین؟ ئەبو قەتادە دەرئەو: جا ئەوێ مابوو لە گوشتی کەرە کێویە کە هەلێان گرت و کاتێ چوونە خزمەتی پیغەمبەر، عەرزیان کرد: قوربان! ئێمە لە ئیجرام بووین، بەلام ئەبو قەتادە ئیجرامی دانەبەستبوو، برکە یێ کەرە کێویمان بینی، ئەبو قەتادە نیشته سەریان، دیلە کەرێکی ئی کوشتن، ئێمەیش دابەزین و لە گوشتە کە یمان خوارد و گوتمان: شتی وا چۆن دەبێ، ئێمە ئیجرامدارین، چۆن دەبێ گوشتی

نه چیری راوگراو بخوین؟ نه وهتا نه وهی مابوو له گوشته که ی له گهل خو مان هی ناو مانه.

پیغمبر (دروودی خودای له سمر بئ) فهرمووی: (نایا که سی له نیوه پی گوت که بنیشته سهری، یا سه بارهت بهو نیچیرانه ئامار هیه کی بۆ نه بو قهتاده ده کرد؟) گوتیان: نه. فهرمووی: (دهی نه وهیشی که ماوه له گوشته که ی بیخون).

۵۴۱) که سی له ئیحرامدا بی بوی هیه کام جانه وه ری بکوژی (۲۸۵۳ - ۲۸۶۸)
باب: مَا يَقْتُلُ الْحَرَمُ مِنَ الدَّوَابِّ

۶۸۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «خَمْسٌ فَوَاسِقٌ يَقْتُلْنَ فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ: الْحَيَّةُ وَالْغُرَابُ الْأَبْقَعُ وَالْفَارَةُ، وَالْكَلْبُ الْعُقُورُ، وَالْحَدْيَا». {الحديث: ۲۸۵۴ = ۲۸۳۸ ف.م.}

عائیشه (په زای خودای لئ بئ) فهرمووی: پیغمبر (دروودی خودای له سمر بئ) ده فهرمووی: (نه م پینج جانه وه ره له راده دهر چوون و زیانیان له نه ندازه به دهره، له بهر نه وه چ له خاکی به ست (حه ره م) و چ له خاکی نابه سمت (حیلل) دا ده کوژرین، له لایه ن ئیحرامدارو له لایه نی بی ئیحرامه وه: نه وانیش مارو قه له بازه له و مشک و سه گی نه ینی گری گازگرو کو لاره ن). {تاج/۲، زنجیره: ۸۴، ژماره: ۱۵۰۸}.

۶۸۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «خَمْسٌ لَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ قَتَلَهُنَّ فِي الْحَرَمِ وَالْإِحْرَامِ: الْفَارَةُ، وَالْعُقْرَبُ، وَالْغُرَابُ، وَالْحَدَاةُ، وَالْكَلْبُ الْعُقُورُ». {الحديث: ۲۸۶۰ = ۲۸۴۴ ف.م.}

ئیبنو عومه ر (په زای خودایان لئ بئ) فهرمووی: پیغمبر (دروودی خودای له سمر بئ) فهرمووی: (پینج جوړه جانه وه ره هه ن، هه رکه سی بیان کوژی گونا هی ناگات، خو ی له ناو سنووری به ستی مه که ده ا بیان کوژی، یان له دهره وهی سنووری به ستی مه که ده ا بیان کوژی گونا هی ناگا وه خو ی له ئیحرامدا بی و بیان کوژی و یابی ئیحرام بی و بیان کوژی دیسان گونا هی ناگات، نه و پینج جانه وه ره یش نه مانه ن: مشک و دوو پشک و قه له بازه له و کو لاره و سه گی گازگر). {تاج/۱، زنجیره: ۸۴، ژماره: ۱۵۰۸ چاپی چواره م}.

۵۴۲) که له شاخ گرتن بؤ ئیجرامدار. (۲۸۷۹ - ۲۸۸۰)

باب: الْحَجَامَةُ لِلْمُحْرَمِ

۶۸۵- عَنْ ابْنِ بُحَيْنَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) احْتَجَمَ بِطَرِيقِ مَكَّةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ، وَسَطَ رَأْسِهِ. {الحديث: ۲۸۷۸ = ۲۸۶۲ ف.م تجريد البخارى/ ۲، رقم: ۸۴۴ = ۱۸۳۶ طرفه في: ۵۶۹۸. نسائي. حج: ۲۸۵. ابن ماجه. طب: ۳۴۸۱. تحفة الأشراف: ۹۱۵۶}:

ئيبنو بوچهينه (رهزای خودايان لى بن) فهرمووى: پيځه مبهه (دروودى خواى له سهرين) له ئيجرامدا بوو، له له حى جه مهل بوو، که جيگه يه که وا له نيوان مه دينه و مه ککه دا، به لام له مه دينه وه نزيکتره له وى که له شاخى له ناوه پراستى سهرى خوى گرت، له بهر ئازارى که له سهريدا بوو، که به عهره بى پي ده گوتري (شقيقه).

۵۴۳) تيمارى چاوى ئيجرامدار. (۲۸۷۹ - ۲۸۸۰)

باب: مُدَاوَةُ الْمَحْرَمِ عَيْنِيهِ

۶۸۶- عَنْ نُسَيْبِ بْنِ وَهْبٍ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ أَبَانِ بْنِ عُثْمَانَ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِمَلَلٍ اشْتَكَى عُمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَيْنِيهِ، فَلَمَّا كُنَّا بِالرُّوحَاءِ اشْتَدَّ وَجَعُهُ، فَأَرْسَلَ إِلَى أَبَانِ بْنِ عُثْمَانَ يَسْأَلُهُ؟ فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ أَنْ اضْمِدْهُمَا بِالصَّبْرِ فَإِنَّ عُثْمَانَ (رضی الله عنه) حَدَّثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي الرَّجُلِ إِذَا اشْتَكَى عَيْنِيهِ وَهُوَ مُحْرِمٌ ضَمَدَهُمَا بِالصَّبْرِ. {الحديث: ۲۸۷۹ = ۲۸۶۳ ف.م}:

له نوبه يهى كورى وه هبه وه، فهرمووى: له گهل نه بمانى كورى عوسماندا دهر جووين، له ريگه که گه يشتینه مه لهل، عومهرى كورى عوبه يدوللا چاوه گانى ده ستیان کرد به ژانکردن، جا کاتى که گه يشتینه رهو حا، ئيشه که ی تهواو سهخت بوو، يه کيکى نارد بولای نه بانی كورى عوسمان له م باره يه وه لى پرسی، نه ویش وه لامى بؤ نارد وه: که به نيونمه کی تالی شارى بيبيچه، چونکه عوسمان (خودای لى رازى بن) فهرمووى: پرسيارکرا له پيځه مبهه (دروودى خودای له سهر بن) نه گهر که سى له ئيجرامدا

بی و چاوی ئیشا چی بکا؟ فهرمووی: (به تالی شاری بیپیچیت). {تاج/۲، زنجیره: ۸۶، ژماره: ۱۵۱۳ - م/د/ت/ن}.

روونکردنهوه:

کورت و پوخت: به کارهینانی دهرمان، نه گهر بو تیمارو چاره سهر بی و بوئی خوش نه بی، به پیی پیویست دروسته).

(۵۴۴) ئیحرامدار بوئی ههیه سه ری خوئی بشوئی. (۲۸۸۱ - ۲۸۸۲)

باب: غَسْلُ الْمُحْرَمِ رَأْسَهُ

۶۸۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْنٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ وَالْمِسُورِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رضی الله عنهم): أَنَّهُمَا اخْتَلَفَا بِالْأَبْوَاءِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ: يَغْسِلُ الْمُحْرَمُ رَأْسَهُ، وَقَالَ الْمِسُورُ: لَا يَغْسِلُ الْمُحْرَمُ رَأْسَهُ، فَأَرْسَلَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ إِلَى أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رضی الله عنه) أَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ، فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ بَيْنَ الْقَرْنَيْنِ وَهُوَ يَسْتَتِرُ بِثَوْبٍ قَالَ: فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ فَقُلْتُ: أَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حُنَيْنٍ، أَرْسَلَنِي إِلَيْكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ أَسْأَلُكَ كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَغْسِلُ رَأْسَهُ وَهُوَ مُحْرَمٌ؟ فَوَضَعَ أَبُو أَيُّوبَ يَدَهُ عَلَى الثَّوْبِ فَطَاطَاهُ حَتَّى بَدَأَ لِي رَأْسَهُ، ثُمَّ قَالَ لِإِنْسَانٍ يَصُبُّ: اصْبُبْ، فَصَبَّ عَلَى رَأْسِهِ، ثُمَّ حَرَّكَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا رَأَيْتُهُ (صلى الله عليه وسلم) يَفْعَلُ. {الحديث: ۲۸۸۱ = ۲۸۶۵ ف.م، تجريد/۲، رقم: ۸۴۶ = ۱۸۴۰ فتح الباری. أبو داود. حج: ۱۸۴۰ از نسائی. حج: ۲۶۶۴. تحفة الأشراف: ۳۴۶۳}.

عه بدوللای کوری حونهین (رهمهتی خودای لی بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عه عباس و میسوه ری کوری مه خرهمه، (رهزای خودایان لی بی). له نه بواء بوو به راجیایان، ئیبنو عه عباس دهیفه رموو: ئیحرامدار مافی نه وهی ههیه که سه ری خوئی بشوئی، میسوه دهیفه رموو: ئیحرامدار مافی نه وهی نییه که سه ری خوئی بشوئی. جا ئیبنو عه عباس منی نارد بو خرهمه تی نه بو نه ییوبی نه نصاری، که گه یستمه خرهمه تی، ته ماشام کرد، له بهینی دوو شاخه ی چه رخی بیره که دا خوئی ده شوئی، به

جلکئ پهردهی بۆ کرابوو، منیش لهم دیو پهردهکه وه سلاوم لیکرد، فهرمووی: نه وه کییه؟ گوتم: منم عهبدو لای کوری حونهینم، ئیبنو عه بیاس ناردوومی بۆ خزمهتی جهنابت، که لیت بیرسم: کاتئ پیغه مبههر (دروودی خودای له سهر بئ) له ئیحرامدا بوایه، چۆن چۆنی سهری خۆی دهشۆرد؟ ئه بو ئه ییوب ئه وکاته خۆی له ئیحرامدا بوو، جا دهستی خۆی له سهر پهردهکه دانا، که مئ پهردهکهی دانهواند، ههتا سهری له منه وه دهرکهوت، ئه و جا به مروقیکی فهرموو، که ئاوی دهکرد به سهریا: (ئادهی ئاو بکه به سهرما) ئه ویش ئاوهکهی کرد به سهریدا، ئه و جا ئه بو ئه ییوب به ههر دوو دهستی خۆی، قزی خۆی هه لگلو فته و له پیشه سهریه وه دهستهکانی برد بۆ پشته سهری و له و یوه هیئانیه وه بۆ پیشه وه، وه فهرمووی: به چاوی خۆم دیم که پیغه مبههری خودا خۆی دهشۆردو له ئیحرامدا بوو، وه ههروه ها پیغه مبههرم دی له و خوشۆردنه دا، سهری خۆی ئاوا هه ل دهگلو فته، که من ئیستا له بهر چاوی تو کردم. {تاج/ ۲، زنجیره: ۸۶، ژماره: ۱۵۱۲}.

۵۴۵) تَوَلَّهِ (فیدیهی سهر ئیحرامدار. (۲۸۶۹ - ۲۸۷۶)

باب: فِي الْفِدْيَةِ عَلَى الْحَرَمِ

۶۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ قَالَ: قَعَدْتُ إِلَى كَعْبٍ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: (فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ). فَقَالَ كَعْبٌ: نَزَلَتْ فِيَّ، كَانَ بِي أَدَى مِنْ رَأْسِي، فَحُمِلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَالْقَمْلُ يَتَنَائَرُ عَلَى وَجْهِ، فَقَالَ: «مَا كُنْتُ أَرَى أَنَّ الْجَهْدَ بَلَغَ مِنْكَ مَا أَرَى، أَتَجِدُ شَاءَةً؟». فَقُلْتُ: لَا، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ)، قَالَ: «صَوْمُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ أَوْ إِطْعَامُ سِتَّةِ مَسَاكِينَ، نِصْفَ صَاعٍ طَعَامًا لِكُلِّ مَسْكِينٍ»، قَالَ: فَنَزَلَتْ فِيَّ خَاصَّةً، وَهِيَ لَكُمْ عَامَّةٌ. {الحديث: ۲۸۷۵ = ۲۸۵۹ ف.م. تجريد/ ۲، رقم: ۸۳۷ = ۱۸۱۵، ۱۸۱۶، ۱۸۱۷، ۱۸۰۸، ۱۸۱۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۴۱۹۱، ۴۵۱۷، ۵۶۶۵، ۵۷۰۳، ۱۸۱۶. ترمذی. تفسیر: ۲۹۷۳}.

عهبدو لّای کوری مه عقیل فهرمووی: که عبی کوری عوجره له مزگه و ته که ی
 کووفه بوو، سه بارهت بهم نایه ته پرسیارم لّی کرد، که ده فهرمووی: {فَفِدِيَّةٌ مِّنْ
 صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكِ}. که عب فهرمووی: هوی هاتنه خواره و دهی ئەم نایه ته من
 بووم، بر دمیان بۆ خزمه تی پیغه مبه، ئەسپی له سهرم هه لده و دهی له بهر زوری،
 فهرمووی (دروودی خودای له سهر بن): (نه مزانی که ئاوا به دهست ئەم جپو جانه و دهی
 سه رته و ده په ریشانی، ئایا مه ری، یا بزنیکت هه یه که سه ری بپریت؟). گوتم: نه، جا
 بهم بۆ نه یه و ده ئەم نایه ته دابه زی: {فَفِدِيَّةٌ مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكِ}. واته: دهی
 نه گهر که سی له ئیوه، له ئیحراما بوو، نه خووش که و ت، یا ئازاری له سه ریا بوو، وه
 به هوی ئەو نه خووشینه و ده، یا به هوی ئەو ئازاره و ده سه ری خووی تاشی به نا چاری،
 ئەو ده له سه ری ه تی تۆ له یی (واته: فیدی ه یی) بدا له باتی ئەو سه ر تاشینه ی، که ئەو
 تۆ له یه یه بریتییه له رۆژووی سی رۆژ، یا خواره دمه نی شه ش هه ژار، یا ئازله ی
 سه ر بپری و دابه شی بکا به سه ر هه ژارانا).

جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) بۆ روونکردنه و دهی چۆنی تی جیبه جیکردنی
 نایه ته که، به منی فهرموو: (یا سی رۆژ به رۆژو به، یا خواره دمه نی شه ش هه ژار
 بده، هه ر هه ژماره ی نیومه ن خوراک ی پی بده). چونکه من نه م بوو که ئازله ی سه ر
 بپرم.

که عب فهرمووی: ئەم نایه ته {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ
 أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا
 خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ}: به هوی منه و ده هاته خواره و ده ئەم دۆخه ی من بوو
 به هوی هاتنی، به لام برپیارو حوکه مه که ی به تی کرای ی بۆ هه مو و تانه). {تاج: ۲،
 زنجیره: ۱۲۵، ژماره: ۱۶۵۰}.

روونکردنه و ده:

که عبی کوری عوجره (ره زای خودای لی بن) ها و له ی پیغه مبه ر بوو، کۆمه لی فهرمو و ده ی
 له پیغه مبه ر ده گیرا و ته و ده، هوی هاتنی ئەم نایه ته پیرۆزه بوو، که نیستا

خویندرايه وه، ئامادهی رۆژی حودهیییه بوو، وه ئەم داستانێ سەرتاشینە ی لەو رۆژەدا بوو. {تاج. ژماره: ۱۶۵۰}.

لە شەڕیکا دەستیکی پەڕی، لە کووفە نیشتەجێ بوو، خەلکی مەدینە و کووفە، فەرموودەکانی ئەویان گیراوەتەوه، بەهێزتر را ئەوهیه کە سالی پەنجاو سی لە مەدینە مردوو، لە تەمەنی هەفتاو پینج سالیدا.

۵۴۶) کەسی لە ئیحرامدا بێ و بمری چی لی دەکری (۲۸۸۳ - ۲۸۹۳)

باب: فِي الْحَرَمِ يَمُوتُ مَا يَفْعَلُ بِهِ

۶۸۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): خَرَّ رَجُلٌ مِنْ بَعِيرِهِ، فَوُقِصَ، فَمَاتَ. فَقَالَ: «اغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ، وَكَفَّنُوهُ فِي ثَوْبِيهِ، وَلَا تُحْمَرُوا رَأْسَهُ فَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبِّيًا». {الحديث: ۲۸۸۸ = ۲۸۷۲ ف.م. تجريد/ ۲، رقم: ۶۰۸ = ۱۲۶۵، ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۸۳۹، ۱۸۵۱. أبو داود. جناز: ۳۲۳۸. ترمذی. حج: ۹۵۱. نسائی. جناز: ۱۹۰۳. تحفة الأشراف: ۵۵۸۲}:

ئێبینو عەبباس (ڕەزای خودایان ئی بن) فەرمووی: پیاوی لە حەجی مالاوايیدا، لە کێوی عەرەفە، لە خزمەتی پیغەمبەردا بوو، لە وشرەکە ی کەوتە خوارەوه، ئەستۆی شکاو مرد، ئەم پیاو کە بەرەوه بوو لە ئیحرامدا بوو، پیغەمبەر خوێی لە ئیحرامدا بوو، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بن): (بە ئاوو مۆرد پاک بيشۆرن، لە دوو لۆ جلهکە ی بەری خویدا کفنی بکەن، بەلام حەنووتو بوونی خوێی لی مەدەن و سەریشی بە کفنهکە ی دامەپۆ شن، چونکە رۆژی قیامەت کە خودا زیندووی دەکاتەوه، بە بەرگی ئیحرامەوه زیندووی دەکاتەوه و هەک حاجیان لەبەهیکە دەکات). {تاج/ ۱، زنجیرە: ۲۰۶، ژماره: ۱۰۸۰}.

حەنووت: بۆنیکی گیراوهیه، تاییبەتە بە مردوووه.

۵۴۷) شهو مانهوه له ذی طهواو خوښۆردن بو روښتنه ناو ښاری مهککه

(۲۰۲۲ - ۲۰۲۶)

باب: المبيت بذي طوى، والإغتسال قبل دخول مكة

۶۹۰- عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضى الله عنهما) كَانَ لَا يَقْدُمُ مَكَّةَ إِلَّا بَاتَ بِذِي طَوًى حَتَّى يُصْبِحَ وَيَغْتَسِلَ، ثُمَّ يَدْخُلُ مَكَّةَ نَهَارًا، وَيَذْكُرُ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَنَّهُ فَعَلَهُ. {الحديث: ۳۰۳۴ = ۳۰۲۱ ف.م. تجريد/ ۲، رقم: ۷۴۶ = ۱۵۵۳، ۱۵۵۴، ۱۵۷۳، ۱۵۷۴ از أبو داود. حج: ۱۸۶۵. تحفة الأشراف: ۷۵۱۳}:

نافیع (رحمەتی خودای ئی) فەرمووی: جاران کاتی ئیبنو عومەر (پەزای خودایان لێ بێ) له زولحولەیفه نوێژی بهیانی دهکرد، ئەوسا فەرمانی دەدا: وشرەکه‌بیان کۆیان دهکرد بۆی، ئەوجا سوار دەبوو، جا که به‌باشی له‌سەر پستی وشرەکه‌ی ژیری خۆی ده‌گرتو رێک دادەمەزرا له‌سەر پستی، به‌سەر وشرەکه‌وه قیت دادەنیشت و رووی ده‌کرده رووگه‌ی پیروژ، ئیتر دهستی ده‌کرد به له‌ببه‌یکه کردن و به‌ینه به‌ینه به‌بی پسان ته‌لبیه‌ی ده‌کرد، هه‌تا ده‌گه‌شته خاکی هه‌ره‌مو ئەوجا به ئەرکه‌کانی تری هه‌جه‌وه خه‌ریک ده‌بوو، که‌متر ده‌یه‌ره‌ژایه سه‌ر ته‌لبیه‌، ئەوجا ده‌چوو بو زوطه‌وا، که ئیستا پیی ده‌گوتری: (بئر الزاهر = بیری زاهیر) له‌وی شه‌و ده‌مایه‌وه هه‌تا به‌یانی، جا کاتی له‌وی نوێژی به‌یانی ده‌کرد، ئەوسا خۆی ده‌شۆرد، ئەوجا له روژدا ده‌روښته ناو مه‌ککه، به‌قه‌سی ئیبنو عومەر، پی‌غه‌مبه‌ر خوشی (دروودی خودای له‌سەر بێ) ئەم سی شته‌ی ئاوا به‌رودوا ده‌کرد.

۵۴۸) ریکۆرین له‌کاتی روښتنه ناو مه‌ککه‌و مه‌دینه‌و له‌کاتی ده‌رچوون لێیان

(۲۰۲۲ - ۲۰۲۰)

باب: دخول مكة والمدينة من طريق والخروج من طريق

۶۹۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضى الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يَخْرُجُ مِنْ طَرِيقِ الشَّجَرَةِ وَيَدْخُلُ مِنْ طَرِيقِ الْمُعَرَّسِ وَإِذَا دَخَلَ مَكَّةَ دَخَلَ مِنَ الثَّنِيَّةِ الْعُلْيَا

وَيَخْرُجُ مِنَ الثَّنِيَّةِ السُّفْلَى. {الحديث: ۳۰۳۰ = ۳۰۱۸ ف.م. تجريد/۲، رقم: ۷۵۸ = ۱۵۷۶. أبو داود. حج: ۱۵۷۶}:

نَيبَنو عومهر (رهزای خودایان لَن بِن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بِن) له ریگهی
ئهل شهجهرهوه له مهدينه دهردهچوو، له ریگهی ئهل موعهرریسهوه دهگهرايهوه
بوئی، که دهچوو بو مهککesh له ثهنیهتول عولیاوه دهرؤیشته ناوی، وه له
ثهنیهتول سوفلاشهوه لیی دهردهچوو). {تاج/۲، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۱۵۴۰، ۱۵۳۹}.

۵۴۹) دابهزین له مهککه بو حاجی. (۳۲۸۱ - ۳۲۸۳)

باب: فی النذول بمكة للحاج

۶۹۲- عَنْ أَسَمَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ (رضى الله عنهما) أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَنْزِلُ
فِي دَارِكَ بِمَكَّةَ؟ قَالَ: « وَهَلْ تَرَكَ لَنَا عَقِيلٌ مِنْ رِبَاعٍ أَوْ دُورٍ؟ ». وَكَانَ عَقِيلٌ وَرَثَ أَبَا
طَالِبٍ هُوَ وَطَالِبٌ، وَلَمْ يَرْتَهُ جَعْفَرٌ وَلَا عَلِيُّ شَيْئًا لِأَنَّهُمَا كَانَا مُسْلِمَيْنِ، وَكَانَ عَقِيلٌ
وَطَالِبٌ كَافِرَيْنِ. {الحديث: ۳۲۸۲ = ۳۲۷۰. تجريد/۲، رقم: ۷۶۱ = ۱۵۸۸، ۳۰۵۸،
۴۲۸۲، ۶۷۶۴. أبو داود. حج: ۲۰۰۸، ۲۹۱۰. تحفة الأشراف: ۱۱۴}:

ئوسامهی کوری زهیدی کوری حاریشه (رهزای خودایان لَن بِن) گوئی: لهکاتی نازادکردنی
شاری مهککهدا، گوتم: ئهی پیغهمبهری خودا! سبهینئ که گهیشینه ناو شاری
مهککه، لهکوی دادهبهزی، ئایا بارگهکەت له خانووکهی مهککهتا، دهخهیتو ئهوی
دهکیت به بنه و بارهگای خۆت؟ فهرمووی: (جا بوچی عهقیل هیچ خانوبههری بو
ئیمه هیشتوتهوه، ههتا تیا دابهزین؟).

ئهو جا فهرمووی: (نه موسوئلمان کهلهپوور له ناموسوئلمان وهردهگری، وه نه
ناموسوئلمان کهلهپوور له موسوئلمان وهردهگری، هیچیان کهلهپوور لههیچ امیان
وهرناگرن. {تاج/۲، زنجیره: ۲، ژماره: ۱۹۶۰}.

به زوهرییان گوئ: ئهی کئ کهلهپوورو میراتهکهی ئهبو طالیبی برد بو خوی؟
فهرمووی: عهقیل و طالیب بردیان، ههرچی له ئهبو طالیبی باوکیان بهجیما، بوو

به كه له پوورو میراتی نه وان! چونكه نه بو طالیبی باوکیان له سهر ئایینی هۆزه که ی
مردو موسوّلمان نه بوو، عه قیل و طالیبیش نه وکاته ناموسوّلمان بوون و له سهر
ئایینی نهو بوون، به لّام جه عفه ری کوری و ئیمامی عه لی کوری، له بهر نه وه ی
نه وکاته موسوّلمان بوون، میراتیان له نه بو طالیبی باوکیان نه برد). {تاج/ ۴، ژماره:
۶۲۵ + زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۹۱۳}.

روونکردنه وه:

جه عفه رو عه لی و عه قیل و طالیب هه رچواریان برابوون، هه ق ئامۆزای
پێغه مبه ر بوون، چونكه کوری نه بو طالیبی مامه ی بوون، كه هه ق برای باوکی و
دایکی عه بدو لّای باوکی پێغه مبه ر بوو، جه عفه ر ده سال له عه لی گه وره تر بوو،
عه قیلش ده سال له جه عفه ر گه وره تر بوو، طالیبیش ده سال له عه قیل گه وره تر
بوو، واته: طالیب یه که م بوو، عه قیل دووهم، سییه م: جه عفه ر، چواره م: عه لی.

طالیبیان له غه زای به دردا، بّی سه رو شوین بوو، موسوّلمان نه بوو، جه عفه ریان
له کۆچکاره پێشینه کان بوو، کۆچی کرد بۆ وّلاتی حه به شه، له غه زای خه یبه ردا
گه راپیه وه، بۆ خزمه ت پێغه مبه ر له مه دینه، فه رمووی (دروودی خودای له سه ر بّی): (نازانم
به کام له م دوو موژده یه شادمانترم، به هاتنی جه عفه ر، یا به نازادکردنی خه یبه ر!).

ناوداره به جه عفه ری ته ییار، واته: جه عفه ری بالدار، چونكه له غه زای
مۆته دا، له وّلاتی شام، له شه ر له گه ل سوپای رۆمدا، كه شه هید کرا، هه ردوو ده ستی
په ری، وه ته رمه که ی به شه هیدی كه دۆزرا یه وه، زیاتر له نه وه د سه ره رم و ده مه
شیرو جیگه تیری پێوه بوو، له وه دوا پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بّی) فه رمووی:
(جه عفه رم دی له به هه شتا له گه ل فریشه کانا، به دوو بال ده فری!).

له فه رمووده یه کی تر دا، پێغه مبه ر (دروودی خوای له سه ر بّی) ده فه رمووی: (ئیمشه و
جه عفه رم پێ گه شت، له ناو پۆل فریشه دا بوو، هه ردوو بالی خه لّتانی خوین
بوو).

جہ عفرہ برای باوڪ و دایکی ئیمامی عہلی بوو، دہلین: بیست و شہ شہم کہس
 بووہ کہ موسولمان بووہ، پیغہمبہر پیی فہرموو: (ہہم شیوہی شیرینتو ہہم
 رہفتاری جوانت لہ خوّم دہچی!).

جہ عفرہ ہہ ژارانہ زور خوّش دہویست، خزمہتی زوری دہکردن، بہدہستی
 خوئی نان و ناوی بوّ دادہنان و لہ لایان دادہنیششت و قسہ و گوشتوگوئی لہ گہلدا
 دہکردن، پیغہمبہریش ناوی نابوو: (باوکی ہہ ژاران!). لہ کاتی موناخاتدا (لہ کاتی
 برایہتی بہستندا) پیغہمبہر (دروودی خودای لہ سہر بین) جہ عفرہ کرد بہ برای موغازی
 کوری جہ بہل، نہ جاشی پادشای حہ بہ شہ و تاقمہ کہی لہ سہر دہستی جہ عفرہ را
 موسولمان بوون، کاتی جہ عفرہ ہاتہوہ، پیغہمبہر (دروودی خودای لہ سہر بین) ناوچہوانی ماچ
 کرد. ئیمامی جہ عفرہ دہوری چل سال ژیاوہ، لہ سائی ہہشتی کوچیدا، لہ غہزای
 موّتہدا شہید بوو. {بروانہ: تاج/۳، زنجیرہ: ۱۸، ژمارہ: ۳۳۵۲ ہتا ژمارہ: ۳۳۵۶ +
 تاج/۴، زنجیرہ: ۱۰۰، ژمارہ: ۴۶۴۰، ۴۶۴۱، ۴۶۴۲. ۴/ج}.

عہ قیل درہنگ موسولمان بوو، لہ سائی نازادکردنی مہککہدا ئیسلام بوو، چہند
 فہرموودہیہ کی گیراوتہوہ، لہ بوخاریدا فہرموودہی نییہ، زانیہ کی رگہز ناس
 بوو، لہ مزگہوتہ کہی مہدینہدا، قالیچہیہ کی دادہخست و لہ پاش نوپژ لہ سہری
 دادہنیششت و خہلک لہ دہوری کوّمہل دہبوون، فیّری زانستی رگہز ناسی دہکردن،
 پیاوویکی وہلام نامادہ بوو، وہلامہکانی دہمکوتکہر بوو، لہ عہلی برای جیاوہ بوو،
 لہ گہل موعاوییہی نہیاری عہلی بوو، دہلین: روژی، موعاوییہ دہلین: (عہ قیل
 دہزانی من بوئی لہ عہلی برای باشرم بوئی، بوئیہ لہ گہل ئیمہدایہ و وازی لہ عہلی
 برای ہیناواہ!). عہ قیل (دہزای خودای لہ بین) دہفہرموئی: (قسہی راستت دہوئی، براکہم بوّ
 نایینم، بوّ من لہ توّ باشرہ، وہ توّ بوّم بوّ جیہانم لہو باشری بوّم، وہ من ئیستا
 دوی دنیا کہوتووم، بہلام لہ خوا داوادہکہم کہ ناخرم بہ خیر بگیری!).

عہ قیل (دہزای خودای لہ بین) لہ سہرہتای جینشیننی یہزیدی کوری موعاوییہوہ مردوودہ.
 ئیبنو عہدولبہر، لہ ئیستیعاہا، دہفہرموئی: خوّم فہرموودہیہ کم گیراوتہوہ:

پيغهمبر (دروودی خودای لهسەر بڼ) دهفهرموئ: (ئەبو يەزید! من لهبەر ئەم دوو ھۆیە، دوو جار تۆم خۆش دەوئ، جارێ لهبەرئەو ھەتۆ خزمی، جارێکیش لهبەرئەو ھەتۆ دەزانم ئەبو تالیبی مامەم تۆی زۆر خۆش دەویست (رەزاو رەحمەتی خودای لێ بڼ).

ئەمیر و لوئەمینین ئیمامی عەلی، ھەق ئامۆزای پيغهمبر، زاوای پيغهمبر، مێردی فاتیمە کچیهتی، باوکی ھەسەن و ھوسەین، بەپێی پەیمانی بڕایەتی (المؤاخاة) عەلی بوو بەبرای پيغهمبر، پيغهمبر (دروودی خودای لهسەر بڼ) پێی فەرموو: (تۆ لە دنیاو قیامەتدا بۆی من!). یەكێ بوو لەو دە کەسە کە پيغهمبر مۆژدە بەھەشتی پێیان داو، خەلیفە چوارەم بوو، پیاویکی زاهیدی دنیا نەویستی خوا پەرست بوو، ھەتا بێی زاناو داناو ھەقانی بوو، ھەتا بێی رۆشنیر و رەوانبێژ بوو، کتیبی نەھجولبەلاغە کە بەلگە ئەم گوتە یە، لەھەموو جەنگ و غەزاکاندا، لە خزمەت پيغهمبردا بوو، جگە لە غەزای تەبووک، زۆر بە مندالی موسولمان بوو، لە مالی پيغهمبردا پەرور دەبوو، لە پيغهمبر دەو (۵۸۶) فەرموودە گێراو ھەتۆ، بیستیان پەسەندی شەخەینە، بوخاریش بەبێ موسلیم نۆی تریانی لە صەحیحی بوخاریدا گێراو ھەتۆ، موسلیمیش بەبێ بوخاری پازدە تریانی گێراو ھەتۆ کەواتە (۲۹) فەرموودە لە بوخاریدا ھە، وە (۲۵) فەرموودە لە موسلیمدا ھە، سەر جەمی فەرموودەکانی لە صەحیحەیندا، دەگاتە: ۲۰ + ۹ + ۱۵ = ۴۴ چلو چوار فەرموودە. پێنج سالی جینشینی (خەلافەتی) کردو، بە شەھیدی مردو، تەمەنی شەست و سێ سالی بوو، لە شەوی یەکشەممە، لە نۆزدە رەمەزانی سالی چلی کۆچیدا، لە کووفە وەفاتی کردو، پیاویکی گەنم رەنگ بوو، سەر و ریشی پاک سپی بوو بوون، چوار شانە یەکی تیکسەر پراو بوو، دەتوت: مانگی چوار دە، تەنیا خۆی لەناو یارانی پيغهمبردا، ناوی عەلی کورێ ئەبو طالیبە، بەلام لەناو فەرموودە گێرەو ھەتۆ ھەشت کەسی تر بەم ناو ھە. {تاج/۳، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۲۲۸۸ ھەتا ژمارە: ۳۳۱۱. چاپی چوارەم + تجرید/۲، ژمارە: ۷۶۱ + مختصر صحیح مسلم ژمارە: ۳۶ لە پێشەو رابورد} ..

۵۵۰ راکردن و رؤیشتنی ناو تهوافی بهیت. (۳۰۳۷ - ۳۰۴۹)

باب: الرَّمْلُ فِي الطَّوَافِ وَالسَّعْيِ

۶۹۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا طَافَ فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ أَوَّلَ مَا يَقْدُمُ، فَإِنَّهُ يَسْعَى ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ بِالْبَيْتِ، ثُمَّ يَمْشِي أَرْبَعَةً، ثُمَّ يُصَلِّي سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ يَطُوفُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. {الحديث: ۳۰۳۸ = ۳۰۲۵ ف.م. تجريد/۲، رقم: ۷۷۷ = ۱۶۱۶، ۱۶۰۳، ۱۶۰۴، ۱۶۱۷، ۱۶۴۴، + أبو داود. حج: ۱۸۹۳. نسائي. حج: ۲۹۴۱ تحفة الأشراف: ۸۴۵۳}.

عبداللای کوری عومهر (رهزای خودایان لئ بی) فهرمووی: به چاوی خوُم پیغه مبهرم دیوه، کاتی دهچوو بوّ حه ج یا بوّ عه مره، کاتی دهگه یشته ناو مهککه، له پیشا تهوافی قودومی له سهر نهم شیوهیه نه انجام دهدا: سی جار به هه راکردن هه ل دهسوورا به دهوری بهیتداو، چوار جاریش به رؤیشتنی ئاسایی، هه ل دهسوورا به دهوریدا، ئینجا دوو ركات نویشری سوننه تی تهوافی دهکرد. ئینجا تهوافی نیوانی سهفاو مهروهشی دهکرد). {تاج/۲، لاپه ره: ۱۹۷، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۱۵۴۲، ج/۴}.

۶۹۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَمَلَ مِنَ الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ، حَتَّى انْتَهَى إِلَيْهِ ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ. {الحديث: ۳۰۴۲ = ۳۰۲۹ ف.م. ترمذی. حج: ۸۵۷. نسائي. حج: ۲۹۴۴. تحفة الأشراف: ۲۵۹۴}.

جابیری کوری عبداللای (رهزای خودایان لئ بی) فهرمووی: به چاوی خوُم له حه جی مالاواییدا، پیغه مبهرم بینی، له کاتی تهوافی بهیتا، له حه جهرو ئه سوهدوه بوّ حه جهرول ئه سوهد سی جار به هه راکردن و نه رمه غار هه ئسوورا به دهوری بهیتا، چوار جاریش به رؤیشتنی ئاسایی هه ل دهسوورا به دهوریدا).

۶۹۵- عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَرَأَيْتَ هَذَا الرَّمْلَ بِالْبَيْتِ ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ وَمَشَى أَرْبَعَةَ أَطْوَافٍ أَسَنَّةٌ هُوَ؟ فَإِنَّ قَوْمَكَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُ سُنَّةٌ، قَالَ: فَقَالَ: صَدَقُوا وَكَذَبُوا، قَالَ: قُلْتُ: وَمَا قَوْلُكَ صَدَقُوا وَكَذَبُوا؟ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدِمَ مَكَّةَ فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ: إِنَّ مُحَمَّدًا وَأَصْحَابَهُ لَا يَسْتَطِيعُونَ أَنْ يَطُوفُوا بِالْبَيْتِ مِنَ الْهَزَالِ، وَكَانُوا يَحْسُدُونَهُ، قَالَ: فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ

يَرْمُلُوا ثَلَاثًا وَيَمْشُوا أَرْبَعًا، قَالَ: قُلْتُ لَهُ: أَخْبِرْنِي عَنِ الطَّوَافِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ رَاكِبًا، أَسَنَّةٌ هُوَ؟ فَإِنْ قَوْمَكَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُ سُنَّةٌ، فَقَالَ: صَدَقُوا وَكَذَّبُوا، قَالَ: قُلْتُ: وَمَا قَوْلُكَ صَدَقُوا وَكَذَّبُوا؟ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَثُرَ عَلَيْهِ النَّاسُ، يَقُولُونَ: هَذَا مُحَمَّدٌ، هَذَا مُحَمَّدٌ، حَتَّى خَرَجَ الْعَوَاتِقُ مِنَ الْبُيُوتِ، قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لَا يُضْرَبُ النَّاسُ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَلَمَّا كَثُرَ عَلَيْهِ رَكِبَ، وَالْمَشْيُ وَالسَّعْيُ أَفْضَلُ. {الحديث: ۳۰۴۴ = ۳۰۳۱ ف.م.}:

ئەبو طوفەیل فەرمووی: گوتم بە ئیبنو عەبباس (زەزای خودایان لێ بن) ئەری پێم نافەرمووی ئەم سێ جار هەراکردن و چوار جار روشتن بە روشتنی ئاساییە، بەدەوری بەیتا، لەکاتی تەوافا، ئایا ئەمە سوننەتە یانا؟ بەقسەى خزمانى تۆبى ئەو سوننەتى پێغەمبەرەو پێغەمبەر وایکردوو، فەرمووی: قسەکیان نیوەى راستەو نیوەى درۆیە؟ فەرمووی: ئەوەى کە دەلێن: پێغەمبەر وایکردوو، ئەو راستە، بەلام ئەوەى کە دەلێن: ئەمە سوننەتیکى دامەزرانە لەکاتی کردنى هەموو تەوافیكا، ئەو درۆیە!! بەپێى ئەم روونکردنەوێه: سالى عەمرەتولقەزا، کە پێغەمبەر تەشریفى هات بوو عەمرە، کە گەشتە مەککە، هاوبەش پەیدا کەرەکان لە حەسوودیدا، گوتیان: موحەممەدو هاوئەکانى، لەرزوتای مەدینە لەرو لاوازی کردوون، ناتوان تەافى بەیت ئەنجام بدەن، جا پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بێ) تەنیا ئەو سالا فەرمانى کرد بە هاوپیانی، کە لەسێ سەرى پێشەوێ تەوافدا، بە لۆقەو نەرمە غار بپوون و چالاکی و هیزی خوێیان نیشانی دوژمن بدەن، تا چاوترسینیان بکەن و چوار سەرەکەى تری تەوافیش بە روشتنی ئاسایی تەواو بکەن، دەى کە ئیستا ئەو مەبەستە نەماو، پێویست بە هەراکردن ناكا لەسێ سەرى یەكەما، چونکە هۆکەى نەماو، کە پێشاندانى هیزه بوو چاو ترسینی دوژمن، ئەنجا عەرزیم کرد: خزمانى تۆ دەفەرموون، کە تەوافى نیوانى صەفاو مەرۆه بەسواری سوننەتە، تۆ بوو ئەمە دەفەرمووی جی، ئایا شتى وا سوننەتە یانا؟ فەرمووی: ئەم قسەشیان هەندیکى راستەو هەندیکى درۆیە، عەرزیم کرد: چۆن چۆن؟ فەرمووی: لە حەجی

مالاواييدا، پيځه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) له کاتي سه عی نیوانی سه فاو مه پرودا،
 خه لکيکی زور که له که یان لی کرد، د میانگوت: نه مه موحه ممه ده، نه مه موحه ممه ده،
 ته نانه ت گه وره کچه کانیش له مال در چوو بوون و هاتبوون، پيځه مېهریش (دروودی
 خودای له سهر بڼ و سهر و مال و منال و هه ست و نه ست، گشتی به قوربانی گه ردی
 بهرپی دینیکه رانی ئاستانه ی گوړی پیروزی بڼ) عاده تی وا نه بوو، که وه ک میرو
 ناغا، به لیدان و به پال، در به خه لک بدری له بهر دمه وه و ریگه ی بو چول بکری،
 جا له ناچاریدا که خه لکه که ناوا که له که یان لی کرد، سواری ولاخه که ی بوو، هه تا
 خه لکه که چاویان له کردار هکانی بڼ و بیان که نه به سهر مه شق، که واته: نه و قسه یان
 راسته، که ده لئین: پيځه مېهر به سواری ولاخ سه عی نیوانی سه فاو مه پرودی کردوو،
 به لام نه و دی که ده لئین: نه مه سوننه ته نه وه وانییه، چونکه پيځه مېهر، که له سه عی
 نیوانی سه فاو مه پرودا سواری ولاخ بوو، بو نه وه نه بوو که نه وه سوننه ته، به لکوو
 له بهر ناچاری بوو، وه له بهر نه و عوزره بوو که به یان کرا، که واته: رویشتن به پی و
 هه را کردن به پی له نیوانی سه فاو مه پرودا سوننه ته، نه وه ک سوار بوونی ولاخ، وه ک
 نه و خه لکه به هه له و ده لئین). {بروانه ژماره: ۳۰۶۴ له صه حیجی موسلیم}.

روونکردنه وه:

۱. نه و دی (د رحمتی خودای لی بڼ) ده فهر موئ: نه مه ی که ئیبنو عه بباس ده فهر موئ ره مل
 (هه را کردن) له سی سهری پی شه و دی ته و افه سوننه ت نییه، نه مه مه زه به ی
 خوځیه تی، به لام هه موو زاناکان، له سه حابه و تابعین و دوی نه وان، رایان وایه
 که ره مل له م سی ته و افه دا سوننه ته، به لام نه و دی که ده فهر موئ ته و اف به پی
 سوننه ته، نه وه ک به سواری، نه مه به کو دی دنگ وایه و قسه که ی ئیبنو عه بباس
 له م مه سه له یه دا ته و او ده، چونکه زاناکان ده فهر موون: ته و اف به سواری دروسته،
 به لام به پی نه نجام بدری باش تره، مه گهر له بهر ناچاری.

۲. نه بو طوفه هیل، ناوی عامیری کوړی واثیله ی له یثییه، سالی شه ری ئو حود
 له دایک بووه زیاتر له سه د سال ژیاوه، دواترین که س بووه له ها و ده لانی
 پيځه مېهر که مردوو، هه واداری ئیمامی عه لی بوو، فریای هه شت سال له ژیان

پیغهمبهر که وتووہ، واتہ: کہ پیغهمبهر مردووہ ئەو ههشت سالان بووہ، لهههموو نہبهردهکانا لهگهڵ ئیمامی عهلیدا بووہ، له کووفه دادهنیش، کہ ئیمامی عهلی شهید بوو له مهککه نیشتهجی بوو، لهویش مرد، گهلی جار دهیفرموو: لهوانه‌ی که پیغهمبهریان دیوه، بهس من ماوم لهسهر رووی زهوی). پیاویکی هۆشمه‌ندو شاعیریکی بههرمه‌ند بوو، (رهزائو رحمه‌تی خودای لی بن).

(۵۵۱) ماچکردنی بهرده ره‌شه‌که له‌کاتی ته‌واف دا. (۳۰۵۶ - ۳۰۶۱)

باب: استلام الرکنین الیمانیین فی الطواف

۶۹۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسٍ قَالَ: رَأَيْتُ الْأَصْلَعَ يُقْبِلُ الْحَجْرَ الْأَسْوَدَ، وَيَقُولُ: وَاللَّهِ إِنِّي لأُقْبِلُكَ وَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ، وَأَنَّكَ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَبْلَكَ مَا قَبَّلْتُكَ. {الحديث: ۳۰۵۶ = ۳۰۴۳ ف.م. تجريد/ ۲، رقم: ۷۶۷ = ۱۵۹۷، ۱۶۰۵، ۱۶۱۰}:

عه‌بدوللای کوری سه‌رجیس فه‌رمووی: ئیمامی عومه‌رم بینی، چه‌جهرولئه‌سوهدی ماچ ده‌کردو دهیفرموو: به‌خودا من که ماچت ده‌که‌م، له‌هممان کاتا دهمانم که تو به‌ردیکی‌ت نه‌ زیان ده‌به‌خشیتو نه‌ به‌هره‌و سوود، به‌لام ئەوه‌نده هه‌یه من خۆم به‌چاوی خۆم پیغهمبهرم دیوه که تو‌ی ماچ کردووہ، بۆیه منیش ماچت ده‌که‌م ئەگینا ماچم نه‌ده‌کردیت). {تاج/ ۲، زنجیره: ۹۵، ژماره: ۱۵۴۷ + تجريد/ ۲، ژماره: ۷۷۵}.

(۵۵۲) ده‌سته‌ینان به‌ چه‌جهرولئه‌سوهدو به‌هه‌ردوو گۆشه‌ یه‌مانییه‌کانو به‌

مولته‌زه‌مدا سونه‌ته. (۳۰۵۰ - ۳۰۵۵)

باب: استلام الرکنین الیمانیین فی الطواف

۶۹۷- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: مَا تَرَكْتُ اسْتِلَامَ هَذَيْنِ الرُّكْنَيْنِ الْيَمَانِيَّ وَالْحَجَرَ مَذُ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَسْتَلِمُهُمَا فِي شِدَّةٍ وَلَا رَخَاءٍ. {الحديث: ۳۰۵۳ = ۳۰۳۹ ف.م. تجريد/ ۲، رقم: ۷۷۳ = ۱۶۰۶، ۱۶۱۱. نسائي. حج: ۲۹۵۲، تحفة/ ۸۱۵۲}:

عہدو لّای کوری عومەر (ہزای خودایان لئ بئ) فہرمووی: لہوکاتہوہ کہ بہچاوی خوّم پیغہمبہرم دیوہ، لہکاتی تہوافی بہیتدا، دەستی ہیئاوہ بہم دوو گوّشہ یہمانییہی بہیتاو بہ بہردہ رەشەکەداو ماچی کردوون، لہوکاتہوہ منیش لہکاتی تہوافی بہیتا، وازم لہ دەست پیاہیئان و ماچکردنی ئەم دوو گوّشہ یہمانییہو حەجەرولئەسوود نەہیئاوہ، لہکاتی دەور چۆئی و دەور قەرەباغیدا، ئەمانەم ئەنجامداوہ). {بروانہ: تاج/۲، زنجیرہ: ۹۵}.

۶۹۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہما) قَالَ: لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَسْتَلِمُ غَيْرَ الرُّكْنَيْنِ الْيَمَانِيَيْنِ. {الحديث: ۳۰۵۵ = ۳۰۴۱ فم}:

ئیبنو عەبباس (ہزای خودایان لئ بئ) دەفہرمووی: نەمدیوہ کہ پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بیجگە لەدوو گوّشہ یەمانییەکانی بەیت، هیچ گوّشە یەکی تری ماچ بکات).
روونکردنەوہ:

بەیت، یا مائی کەعبە چوار گوّشە یە، دوانیان پیاپیان دەگوتری: دوو گوّشە یەمانییەکان کە گوّشە ی حەجەرولئەسوودو گوّشە یەمانییە، کە لەرووی یەمەنەوہیە، دوو گوّشە کە تریش پیاپیان دەگوتری: دوو گوّشە شامییەکان، کە بریتین لە گوّشە ی شامی و گوّشە ی عێراقی. مولتەزەمیش ئەو شوینە یە لە دیواری کەعبە، کە تەوافکار دەستی پیادەھێنی و باوہشی پیادەکاو ماچی دەکا، کە دەکەویتە نیوانی حەجەرولئەسوودو دەرگاکی کەعبەوہ، پێشی دەگوتری حەطیم، گوّشە ی شامی بۆیە پێی دەگوتری شامی، چونکە لە جیہەتی شامەوہیە، گوّشە ی عێراقیش لەرووی عێراقەوہیە.

۵۵۲ تەواف بەسواری. (۲۰۶۲ - ۲۰۶۷)

باب: الطواف على الرحلة

۶۹۹- عَنْ جَابِرٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: طَافَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِالْبَيْتِ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ عَلَى رَاحِلَتِهِ يَسْتَلِمُ الْحَجَرَ بِمَحْجَنِهِ لِأَن يَرَاهُ النَّاسُ وَلِيُشْرِفَ وَلِيَسْأَلُوهُ، فَإِنَّ النَّاسَ عَشُوهُ. {الحديث: ۳۰۶۳ = ۳۰۴۹ فم}:

جَابِر (رهزای خودای لی بئ) فِهْرَمُووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) لهحهجی مالآوايیدا، بهسواری وشترهکهی خوئی، تهوافی بهیتی دهکرد، وه بهگۆچانهکهی دهستی دههینا به گۆشهی حهجهرولئهسودهدا، بۆئهوهی حاجیهکان بیبینو بیکهن بهسهر مهشق بوخویان و چاویان لیی بئ، ههتا پرسپاری لی بکهن، چونکه خهنگهکه گهمارویان دابوو). {تاج/۲، زنجیره: ۹۵، ژماره: ۱۵۴۸} :

۵۵۴) تهواف بهسواری لهبهر مههانهی رهوا

باب: الطَّوَّافُ رَاكِبًا لِعَدْرِ

۷۰۰- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: شَكَوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنِّي أَشْتَكِي، فَقَالَ: « طُوفِي مِنْ وَرَاءِ النَّاسِ وَأَنْتِ رَاكِبَةٌ ». قَالَتْ: فَطُفْتُ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَئِذٍ يُصَلِّي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ، وَهُوَ يَقْرَأُ بِ (الطُّورِ وَكِتَابِ مَسْطُورٍ) . {الحديث: ۳۰۶۷ = ۳۰۵۳. أبو داود. حج: ۱۸۸۲. نسائي. حج: ۲۹۲۷ + تجريد/ ۱، رقم: ۲۸۴ = ۴۶۴، ۱۶۱۹، ۱۶۲۶، ۱۶۳۳، ۴۸۵۳} :

نوم سه لهمهی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر پیغهمبهر و رهزای خودا لههه موو هاوسهره پاکیزهکانی بئ) فِهْرَمُووی: لهحهجی مالآوايیدا، سکالای حالَم لهلای ههزهرت (دروودی خودای لهسهر بئ) کرد: که نهخوشم، ناتوانم بهپی تهواف بکه م؟ فِهْرَمُووی (دروودی خودای لهسهر بئ): (لهپاش خهنگهکهوه بهسواری وشترهکهت تهواف بکه)، جامنیش وامکرد، لهوکاته دا که من تهوافم دهکرد، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) بهرنوئیزی نوئیزی بهیانی بو مهردومهکه دهکرد، لهتهنیشتی کهعبهوه، سوورمتهی (وَالطُّورِ وَكِتَابِ مَسْطُورٍ) لهو نوئزه دا دهخویند. {تاج/۲، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۱۵۴۲} .

۵۵۵) تهوافی نیتوانی سهفاو مهروده و فرهامیشتی خودای گهوره: {إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ
 مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ} {۳۰۶۸ - ۳۰۷۳}

باب: الطواف بين الصفا والمروة وقوله تعالى: {إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ} ۷۰۱- عَنْ عُرْوَةَ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ (رضى الله عنها): مَا أَرَى عَلَى جُنَاحَا أَنْ لَا أَتَطَوَّفَ بَيْنَ الصَّافَا وَالْمَرْوَةِ، قَالَتْ: لِمَ؟ قُلْتُ: لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: {إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ} الْآيَةَ. فَقَالَتْ: لَوْ كَانَ كَمَا تَقُولُ لَكَانَ: ((فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطَّوَّفَ بِهِمَا)). إِنَّمَا أُنْزِلَ هَذَا فِي أَنْاسٍ مِنَ الْأَنْصَارِ كَانُوا إِذَا أَهَلُّوا، أَهَلُّوا لِمَنَاةَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَلَا يَحِلُّ لَهُمْ أَنْ يَطَّوَّفُوا بَيْنَ الصَّافَا وَالْمَرْوَةِ، فَلَمَّا قَدِمُوا مَعَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) لِلْحَجِّ ذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ، فَلَعَمْرِي مَا أَتَمَّ اللَّهُ حَجَّ مَنْ لَمْ يَطْفُفْ بَيْنَ الصَّافَا وَالْمَرْوَةِ. (وفي رواية): مَا أَتَمَّ اللَّهُ حَجَّ امْرِئٍ وَلَا عَمْرَتِهِ لَمْ يَطْفُفْ بَيْنَ الصَّافَا وَالْمَرْوَةِ. {الحديث: ۳۰۶۹، ۳۰۶۸ = ۳۰۵۵، ۳۰۵۴ فم = ف.م = فتح الملهم. تجريد ۲/، رقم: ۷۸۴ = ۱۶۴۳، ۱۷۹۰، ۴۴۹۵، ۴۸۶۱}:

عوروه (برزای خودای لى بن) فرهرمووی: به عانیشه‌م گوت (برزای خودای لى بن): به خودا وادهزانم نه‌گهر من، یا ههرکه‌سی، له‌کاتی چه‌ج و عه‌مردها، نه‌یشگه‌ری له ناوه‌ندی سهفاو مه‌رودها، گونا‌هی نا‌گاو چه‌ج و عه‌مرده‌کی ته‌واوده؟ فرهرمووی: بو؟ گوتهم: چونکه خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

{إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا}:

واته: سهفاو مه‌روده له دروشمه‌کانی خودان، جا ههرکه‌سی چه‌جی کرد، یا عه‌مره‌ی کرد، گونا‌هی له‌سه‌ر نییه، که بگه‌ری له‌نیتوانی نه‌م دووه‌دا).

عانیشه‌یش فرهرمووی له وه‌لاما: ههرکه‌سی له‌نیتوانی سهفاو مه‌رودها هاتو‌چو نه‌کاو، سه‌عی به‌ینی سهفاو مه‌روده چه‌وت جار نه‌کا، نه‌وه خودا نه چه‌جی ته‌واو ده‌کاو نه عه‌مره‌ی، چونکه نه‌گهر وه‌ک تو ده‌لیت ئاوابی، ده‌بی نایه‌ته‌که وابی: {فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطَّوَّفَ بِهِمَا}. واته: (گونا‌هی نا‌گا که له ناوه‌ند یا‌نا هاتو‌چو نه‌کا).

دهزانی بۆچی ئەم ئایەتە لەسەر ئەم شیوہیەکی کە ھەبە، ھاتە خوارەو: چونکە لەپیشا یاریدەدەران (ئەنصار) لەسەر دەمی نەزانیدا، لەپیش ئیسلام بوونیاندا، جاران ئیحرامی ھەجیان بۆ بتی دادەبەست کە ناوی مەنات بوو، کە موسوڵمانان ناویان نا: مەناتی طاغیە: واتە: مەناتی سەرکەش، چونکە خەلکیکی ئیجگار زۆری گومرا کردبوو، ئەم بوته لەلای موشەللەلا بوو، کە ناوی شوینیکیە و لە نزیکێ قەدیدەو، جا ئەوانەکی کە ئیحرامی ھەجیان بۆ ئەم بته سەرکەشە دەبەست، ئیتر دوورە پارێزبان لە تەوافی صەفا و مەرۆ دەگرت، ھەتا توخنی بتهکانی خەلکی مەککە نەکەون، کە ناویان ئیساف و نائیلە بوو، ئیساف لەسەر تەپۆلکەکی صەفا بوو، وە نائیلە لەسەر تەپۆلکەکی مەرۆ بوو، جا کاتی یاریدەدەران ئیسلام بوون، لەم بارەییەو پرسایریان لە پیغەمبەر کرد، ئەوکاتەکی کە لەخزمەتیدا لە مەدینەو ھاتن بۆ ھەج، ئەم باسو خواسەیان ھەرزە کرد، کە ئیمە جاران ھالمان وابوو، ئیستا چی بکەین؟؟ ئیتر بەم بۆنەییەو، خودای دورە، یەزدانی مەزن، ئەم ئایەتەکی ناردە خوارەو: {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ — سورة البقرة / ۱۵۸}.

عائیشە فەرمووی: وەکی تریش ئەو ھەتا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بە کردار و گوتار، تەواف و ھەلسووڕانی نیوانی صەفا و مەرۆی کردووە بە دەستوور، دەی بەگیانی خۆم! خودا ھەجی ئەوکەسە تەواو ناکا، کە تەوافی نیوانی صەفا و مەرۆ ئەنجام نەدا. لە فەرموودەکی ژمارە (۲۰۶۸) دا ئەم رستەییەکی دواو ئاواپە: خودا ھەج و ھەمرەکی ئەوکەسە تەواو ناکا، کە تەوافی بەینی صەفا و مەرۆ نەکا).
روونکردنەو:

عوروی کوری زوبەیر، کچەزای ھەزرتی ئەبوبەکری صەدیقە، ھەقیی عائیشەکی پووری بوو، زانیەکی گەورەییە، ھەمیشە لەگەڵ کۆمەلەی زانی تەردا، نامادەکی کۆری زانستی عائیشەکی پووری دەبوون، کە عائیشە لەمالی خۆیدا، لە مەدینە دەیبەست، بۆ پەخشی زانست و راگەیانندی فەرموودەکانی پیغەمبەر و

تەفسیری نایەتەکانی قورئان، عوروە یەکیەکە لە پیشەوا هەرە ناودارە ریزدارە مەزنەکانی پەیرەوان، کە پێیان دەگووترێ: (تابعین: چینی دووهمی موسوئلمانان) یەکیەکە لە حەوت مەلا گەورەکانی جیهانی ئیسلامی، کە لەزاراوی شەرعدا ناودارو ناسراون بە (فوقه‌های سەبعه = حەوت شەریعت زانەکان) کە ئەم زاتانەن: ۱- عوروە ۲- سەعیدی کورێ موسەیب ۳- عوبەیدوللای کورێ عەبدوللای کورێ عوتبە ۴- قاسمی کورێ موحەممەدی کورێ ئەبوبەکری صەدیق ۵- سلیمانی کورێ یەسار ۶- خاریجە کورێ زەیدی کورێ ثابت ۷- سالی کورێ عەبدوللای کورێ عومەر.

عوروە، دایکی ناوی ئەسمای کچی ئەبوبەکری صەدیقه، کە خوشکی باوکی عائیشە، خاوەنی ئەم شانازیانە: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) زاواپەتی، می‌ردی پووریەتی، ئەبوبەکر باپیریەتی، زوبەیر باوکیەتی، ئەسماء دایکیەتی، عائیشە پووریەتی خوشکی دایکیەتی، سالی بیستی کۆچی لەدایکبوو، لە نەو دەو چوار مردوو، کۆمەڵەی فەرمووده زانەکان فەرمووده‌کانی ئەویان گیراوەتەو. واتە: جینگە متمانە ئەوانە، کەواتە: لە پیاوانی صەحیحی بوخاری و موسلیمە، لەناو پەیرەوان (تابعین)دا، عوروە کورێ زوبەیر ناوی تریان تیا دا نییە، بۆ زێدە بەهرم شاره‌زا بوون بپروانە: {تاج/۳، زنجیرە: ۱۰، ژمارە: ۲۳۱۲، ۲۳۱۹ - مەزنای زوبەیری کورێ عەوام + ژمارە: ۳ لە تەجریدی بوخاری، بەرگی یەکمەم + ژمارە: ۲۴۹ = ۶۰۲ + ژمارە: ۷۵ تەجرید + تاج/۳، زنجیرە: ۲۷، ج/۴، ژیاننامە خاتوو عائیشە + ریاچ/۱، زنجیرە: ۲۵، ژمارە: ۲۰۲ + تاج/۱۰، زنجیرە: ۹۷ ژمارە: ۵۵۳۹ ج/۴}.

۵۵۶) تەوافی سەفاو مەرۆه حەوت سەری بەیەک تەواف دادەنری (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)

باب: الطَّوَّافُ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعًا وَاحِدًا

۷۰۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمْ يَطْفِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا أَصْحَابُهُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ إِلَّا طَوَّافًا وَاحِدًا. {الحديث: ۲۹۳۴ = ۲۹۱۸ ف.م. أبو داود. حج: ۱۸۹۵. نسائي. حج: ۲۹۸۶ تحفة الأشراف: ۲۸۰۲}.

جاییری کوری عهبدوللا (رهزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهرو نهو هاو ده لانهی که له حهجه که یانا قارین بوون، یهک ته وافیان نه نجامدا، بو سهعی نیوانی صه فاو مهروه، ههم له حیاتی عه مره که یان و ههم له حیاتی حهجه که یان، به لام موته مه تیعه کان، دوو ته وافو دوو سهعیان نه نجامدا، ته وافو سهعی بو عه مره که یان و ته وافو سهعی بو حهجه که یان.

۵۵۷) چی پیویسته له سه ر که سی له نیحرامی حه جدا بی، کاتی ده گاته ناو مه که. له باره ی ته وافی بهیت و سهعی نیوانی صه فاو مهروه وه (۲۹۸۷ - ۲۹۹۰)

باب: مَا يَلِزُكَ مِنَ الْحَجِّ ثُمَّ قَدِمَ مَكَّةَ مِنَ الطَّوَافِ وَالسَّعَى

۷۰۳- عَنْ وَبَرَةَ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: أَيُصْلِحُ لِي أَنْ أَطُوفَ بِالْبَيْتِ قَبْلَ أَنْ أَتِيَ الْمَوْقِفَ، فَقَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ: فَإِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ: لَا تَطُفْ بِالْبَيْتِ حَتَّى تَأْتِيَ الْمَوْقِفَ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: فَقَدْ حَجَّ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَطَافَ بِالْبَيْتِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ الْمَوْقِفَ. فَيَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَحَقُّ أَنْ تَأْخُذَ أَوْ يَقُولَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنْ كُنْتَ صَادِقًا؟. وَفِي رَاوِيَةِ قَالَ: رَأَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَحْرَمَ بِالْحَجِّ وَطَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ. {الحديث: ۲۹۸۷ = ۲۹۷۳ فم:}

وه بهره فهرمووی: له لای ئیبنو عومه ر دانیشتبووم، پیاوی هات بولای، پیی گوت: من خه ریکی کردنی حهجه و هاتوومه ته ناو مه که وه، ئایا دروسته بووم که ته وافی بهیت بکه، پییش نه وه که بچم بو وهستان له کیوی عه رده، که بهم ته وافه ده گوتری ته وافو لقودوم؟ ئیبنو عومه ر، له وه لامیا فهرمووی: به ئی. پیاوه که گوتی: نهی بوچی هه مان پرسیارم له ئیبنو عه بباس کرد، که چی نهو ده فهرموئی: هه تا وهستان له کیوی عه رده ته وافو نه که ی ته وافی بهیت مه که؟ ئیبنو عومه ر فهرمووی: (پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ر بئ) له حهجه مالا واییدا، که گه یشته ناو مه که ته وافی قودومی نه نجامدا، پییش نه وه که بچی بو ئیستگای را وهستان له حیای

عەرفە، دەی ئەگەر تۆ راست دەوی کامیان حەقتەرە: بەقسە ی پیغەمبەر بکە، یا بەقسە ئیبنو عەبباس؟

لە گیرانە وەدیهکا، که ژمارەکهی لە صەحیحی موسلیما (۲۹۸۸): بەچاوی خویمان پیغەمبەرمان بینی، ئیجرامی حەجی دابەست و تەوافول قودومی کرد، سەعی نیوانی صەفا و مەرودە ئەنجامدا، دەی ریبازی خودا و ریبازی پیغەمبەری خودا شایانترە که تۆ پەپرەوی بکە، هەتا ریبازی ئەم و ئەو، ئەگەر تۆ راست دەکە.

۷۰۴- عَنْ عُمَرُو بْنِ دِينَارٍ قَالَ: سَأَلْنَا ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَجُلٍ قَدِمَ بَعْمُرَةَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ وَلَمْ يَطْفُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ أَيَّامِي امْرَأَتِهِ؟ فَقَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَطَافَ بِالْبَيْتِ سَبْعًا وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعًا وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ. {الحديث: ۲۹۸۹ = ۲۹۷۵ فم. تجريد ۲/، رقم: ۲۵۰ = ۳۹۵، ۱۶۲۳، ۱۶۲۷، ۱۶۴۵، ۱۶۴۷، ۱۷۹۳. نسائي. حج: ۲۹۳۰، ۲۹۶۰. ابن ماجه. مناسك: ۲۹۵۹ تحفة الأشراف: ۷۳۵۲}:

عەمری کۆری دینار (رەحمەتی خودای ئی بن) دەفەر موی: لە ئیبنو عومەرمان پرسی: بیاوی لەکاتی کردنی عەمەردا، تەوافی بەیت بکا، بەلام هاموشۆ (سەعی) نیوانی صەفا و مەرودە نەکا، ئایا دروستە که لەگەڵ ژنەکهی دروست ببی، یا بجیتە لای حەلال و هاوسەری خۆی؟ فەر موی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) که تەشریفی برد بۆ مەککە حەوتجار بەدەوری بەیتدا هەلسووړا، وە لەپشتی مەقامی ئیبراھیمەوہ دوو رکات نوێژی تەوافی کرد، وە حەوت جاریش لە ناوەندی صەفا و مەرودە هاتوچۆی کرد، ئەنجا ئیبنو عومەر بۆئەوہی که بەباشی بزانی که ئەمە یاسای رەسای ئایینە و پەپرەوی کردنی مەبەستە، ئەم ئایەتە ی خوێندەوہ: {لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ}. واتە: لە راستیدا، پیغەمبەری خودا، رابەر و سەر مەشقیکی هەرە جوانە بۆ ئێو، وە شایانی ئەوہیە که ئێوہ چاوی ئی بکەن و، هەنگاو بە هەنگاو و بست بەبست شوینی بکەن. {تاج/ ۲، رقم: ۱۵۵۵}.

۵۵۸) چوونه ناو مالى كابه و نوپژ كردن و نزا كردن له ناويدا.

باب: فِي دُخُولِ الْكُعْبَةِ وَالصَّلَاةِ فِيهَا وَالِدُعَاءِ

۷۰۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضى الله عنهما) قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَوْمَ الْفَتْحِ فَنَزَلَ بِفَنَاءِ الْكُعْبَةِ، وَأُرْسِلَ إِلَى عُثْمَانَ بْنِ طَلْحَةَ فَجَاءَ بِالْمِفْتَاحِ فَفَتَحَ الْبَابَ، قَالَ: ثُمَّ دَخَلَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) وَبِلَالٌ وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ، وَأَمَرَ بِالْبَابِ فَأُغْلِقَ، فَلَبِثُوا فِيهِ مَلِيًّا، ثُمَّ فَتَحَ الْبَابَ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَبَادَرَتِ النَّاسَ فَتَلَقَّيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) خَارِجًا، وَبِلَالٌ عَلَى إِثَرِهِ، فَقُلْتُ لِبِلَالٍ: هَلْ صَلَّى فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أَيْنَ؟ قَالَ: بَيْنَ الْعُمُودَيْنِ تَلَقَاءَ وَجْهِهِ، قَالَ: وَنَسِيتُ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى {الحديث: ۳۲۱۸ = ۳۲۰۷ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۲۸۸ = ۴۶۸، ۳۹۷، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۱۱۶۷، ۱۵۹۸، ۱۵۹۹، ۲۹۸۸، ۴۲۸۹، ۴۴۰۰. أبو داود. حج: ۲۰۲۳. نسائي. مساجد: ۶۹۱} :

عهبدوڼلای کورې عومهر (پژای خودایان لى بى) فهرمووی: پیڅه مبهه (دروودی خودای له سهر بى) سالی نازادکردنی مهککه، ته شریفی هات، له حه وشه ی مزگهوت دابهزی، ناردی به شویڼ عوثماني کورې طه لحه دا، که کلیدلاری که عبه بوو، کلیده کانی بو هیڼاو فهرماني پیکرد، دهرگا که ی که عبه ی کرده ده بو ی، نه و جا پیڅه مبهه رو بیلال و ئوسامه ی کورې زیدو عوثماني کورې طه لحه چوونه ناو ژووری کابه وه، نه و جا فهرماني کرد، دهرگا که داخرا، تاوی له ناویدا مانه وه، نه و جا دهرگا که کرایه وه و هاتنه دهره وه. عهبدوڼلای کورې عومهر فهرمووی: من خو م گورج له پیش خه لکه که دا، که هاتنه دهره وه چووم به پیریانه وه، له پیشا پیڅه مبهه (دروودی خودای له سهر بى) هاته دهره وه، دوا به دوا ی نه و بیلال هاته دهره وه، له بیلال لم پرسى: ئایا پیڅه مبهه نوپژى له ناو مالى که عبه دا کرد؟ فهرمووی: ئا، نوپژى تیا کرد. گوتم: له کویدا؟ فهرمووی: له نیوانی دوو کو له که یه مانیه کاندا، دهرگا که ی خسته پشتیه وه و رووی کرده دیواره که ی به رابه ری، بهینی خو ی و دیواره که سی بال (ذراع) بوو.

ثیبنو عومهر (دەزای خودای لی بن) دەیفەر موو: لە دەستەم چوو، لە بیلال بیرسم که چەند رکاتی تیادا کرد). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۳۵، ژمارە: ۱۷۱۸، ۱۷۱۷، ۱۷۱۹}.

۷۰۶- عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَطَاءٍ: أَسَمِعْتَ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ: إِنَّمَا أُمِرْتُ بِالطَّوْفِ، وَلَمْ تُؤْمَرُوا بِدُخُولِهِ؟ قَالَ: لَمْ يَكُنْ يَنْهَى عَنْ دُخُولِهِ، وَلَكِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ: أَخْبَرَنِي أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا دَخَلَ الْبَيْتَ دَعَا فِي نَوَاحِيهِ كُلِّهَا، وَلَمْ يُصَلِّ فِيهِ حَتَّى خَرَجَ، فَلَمَّا خَرَجَ رَكَعَ فِي قَبْلِ الْبَيْتِ رَكَعَتَيْنِ، وَقَالَ: هَذِهِ الْقِبْلَةُ، قُلْتُ لَهُ: مَا نَوَاحِيهَا أَفِي زَوَايَاهَا؟ قَالَ: بَلْ فِي كُلِّ قِبْلَةٍ مِنَ الْبَيْتِ. {الحديث: ۳۲۲۴ = ۳۲۱۳ ف.م. تجريد/۲، رقم: ۲۵۱ = ۳۹۸، ۱۶۰۱، ۳۳۵۱، ۳۳۵۲، ۴۲۸۸. نسائي. حج: ۲۹۱۷. تحفة الأشراف: ۹۶}.

ثیبنو جوهریج دەفەر موو: بە عەطام گوت: تۆ که شاگردی ثیبنو عەباس بووی لیبت بیستوووە که بفەر موو: ئیووە تەنیا فەرمانی ئەو هەتان پێکراوە که تەوافی بەیت بکەن، فەرمانی ئەو هەتان پێکراوە که بچنە ناوی؟ عەطاء فەر موو: ثیبنو عەباس پێشگیری نە دە کرد لە چوونە ناوی، بەلام ئەو دە لی بیستوووە که دەیفەر موو: ئوسامە کوری زەید هەوایی بە مندا، که روژی نازاد کردنی مەککە، که ناو دارە بە فەتحتی مەککە، که پێغەمبەر و کۆمەڵی لە هاو دە لانی، چوونە ناو مائی بەیتەووە، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) لەناو هەموو لایەکی ناو کابەدا، نزای کردو لەخودا پارایەووە، بەلام بەپێی ئاگاداری من که لە ئوسامە کوری زەید وەر گرتوووە، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) نوێژی لەناویدا نە کردوووە، هەتا دیتە دەرووە، که دیتە دەرووە بەرەو رووی رووگە (موقابیلی قیبلە = کەعبە = بەیت) دوو رکات نوێژی سوننەت دەکات، وە دەفەر موو: (ئەمە رووگە موسوڵمانانە، ئەو قیبلە یەبە که لە نوێژو هەندی کاتی تاییبەتدا موسوڵمانان رووی تی دەکەن). عەرزیم کرد: مەبەست لە لایەکانی گۆشەکانیەتی؟ فەر موو: نە، بەلکوو مەبەست هەموو روو دەکانی بەیتە). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۳۵، ژمارە: ۱۷۱۷ هەتا ژمارە: ۱۷۲۰}.

۵۵۹) حه جی مالاوایی = حه جه که ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی)

(۲۹۴۷ - ۲۹۴۲)

باب: فِي حَجَّةِ النَّبِيِّ {صلى الله عليه وسلم}

۷۰۷- عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَسَأَلَ عَنِ الْقَوْمِ حَتَّى انْتَهَى إِلَى فَقُلْتُ: أَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ حُسَيْنٍ، فَأَهْوَى بِيَدِهِ إِلَى رَأْسِي فَتَزَعَزَعَ زَرِّي الْأَعْلَى، ثُمَّ نَزَعَ زَرِّي الْأَسْفَلَ، ثُمَّ وَضَعَ كَفَّهُ بَيْنَ ثَدْيِي، وَأَنَا يَوْمَئِذٍ غُلَامٌ شَابٌّ فَقَالَ: مَرْحَبًا بِكَ يَا ابْنَ أَخِي سَلْ عَمَّا شِئْتَ، فَسَأَلْتُهُ وَهُوَ أَعْمَى، وَحَضَرَ وَقْتُ الصَّلَاةِ فَقَامَ فِي نِسَاجَةٍ مُلْتَحِفًا بِهَا، كُلَّمَا وَضَعَهَا عَلَى مَنْكِبِهِ رَجَعَ طَرَفَاهَا إِلَيْهِ مِنْ صِغَرِهَا، وَرَدَّأُوهُ إِلَى جَنْبِهِ عَلَى الْمَشْجَبِ فَصَلَّى بِنَا. فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي عَنْ حَجَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ بِيَدِهِ، فَعَقَّدَ تَسْعًا. فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَكَثَ تِسْعَ سِنِينَ لَمْ يَحُجَّ، ثُمَّ أَذَّنَ فِي النَّاسِ فِي الْعَاشِرَةِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَاجٌّ فَقَدِمَ الْمَدِينَةَ بَشَرٌ كَثِيرٌ، كُلُّهُمْ يَلْتَمِسُ أَنْ يَأْتِمَ بِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَيَعْمَلَ مِثْلَ عَمَلِهِ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى أَتَيْنَا ذَا الْحُلَيْفَةِ فَوَلَدَتْ أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ مُحَمَّدَ بْنَ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَأَرْسَلَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): كَيْفَ أَصْنَعُ؟ قَالَ: «اغْتَسِلِي وَاسْتَتْفِرِي بِثَوْبٍ وَأَحْرِمِي»، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي الْمَسْجِدِ ثُمَّ رَكِبَ الْقُصُوءَ، حَتَّى إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ نَاقَتُهُ عَلَى الْبَيْدَاءِ نَظَرَتْ إِلَى مَدِّ بَصَرِي بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ رَاكِبٍ وَمَاشٍ، وَعَنْ يَمِينِهِ مِثْلَ ذَلِكَ، وَعَنْ يَسَارِهِ مِثْلَ ذَلِكَ، وَمِنْ خَلْفِهِ مِثْلَ ذَلِكَ، وَرَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَيْنَ أَظْهُرِنَا وَعَلَيْهِ يَنْزِلُ الْقُرْآنُ، وَهُوَ يَعْرِفُ تَأْوِيلَهُ، وَمَا عَمِلَ بِهِ مِنْ شَيْءٍ عَمَلْنَا بِهِ، فَأَهْلَ بِالْتَّوْحِيدِ: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ». وَأَهْلُ النَّاسِ بِهَذَا الَّذِي يُهْلُونَ بِهِ، فَلَمْ يَرُدَّ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَيْهِمْ شَيْئًا مِنْهُ وَلَزِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) تَلْبِيَّتَهُ. قَالَ جَابِرٌ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): لَسْنَا نَنْوِي إِلَّا الْحَجَّ، لَسْنَا نَعْرِفُ الْعُمْرَةَ، حَتَّى إِذَا أَتَيْنَا الْبَيْتَ مَعَهُ اسْتَلَمَ الرُّكْنَ، فَرَمَلَ ثَلَاثًا وَمَشَى أَرْبَعًا، ثُمَّ نَفَذَ إِلَى مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَرَأَ: (وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) فَجَعَلَ الْمَقَامَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْبَيْتِ. (فَكَانَ أَبِي يَقُولُ، وَلَا أَعْلَمُهُ

ذَكَرَهُ إِلَّا عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يَقْرَأُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) وَ (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى الرُّكْنِ فَاسْتَلَمَهُ، ثُمَّ خَرَجَ مِنَ الْبَابِ إِلَى الصَّفَا، فَلَمَّا دَنَا مِنَ الصَّفَا قَرَأَ: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ) أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ، فَبَدَأُ بِالصَّفَا فَرَفَعِي عَلَيْهِ، حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، قَالَ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ قَالِ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ثُمَّ نَزَلَ إِلَى الْمَرْوَةِ حَتَّى إِذَا انْصَبَتْ قَدَمَاهُ فِي بَطْنِ الْوَادِي سَعَى حَتَّى إِذَا صَعِدَتَا مَشَى حَتَّى أَتَى الْمَرْوَةَ، فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى الصَّفَا، حَتَّى إِذَا كَانَ آخِرُ طَوَافِهِ عَلَى الْمَرْوَةِ قَالَ: لَوْ أَنِّي اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ لَمْ أَسُقِ الْهَدْيَ، وَجَعَلْتُهَا عُمْرَةً، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ لَيْسَ مَعَهُ هَدْيٌ فَلْيَحِلَّ، وَلْيُجْعَلْهَا عُمْرَةً، فَقَامَ سُرَاقَةُ بْنُ مَالِكٍ بْنُ جُعْشَمٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلْعَامِنَا هَذَا أَمْ لَأَبْدٍ؟ فَشَبَّكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَصَابِعَهُ وَاحِدَةً فِي الْأُخْرَى وَقَالَ: «دَخَلْتَ الْعُمْرَةَ فِي الْحَجِّ، مَرَّتَيْنِ، لَا بَلَّ لَأَبْدٍ أَبَدٍ»، وَقَدِمَ عَلَى مِنَ الْيَمَنِ بَيْدَنَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم)، فَوَجَدَ فَاطِمَةَ (رضي الله عنها) مِمَّنْ حَلَّ وَلَبَسَتْ ثِيَابًا صَبِيغًا، وَاکْتَحَلَتْ، فَأَنْكَرَ ذَلِكَ عَلَيْهَا، فَقَالَتْ: إِنَّ أَبِي أَمَرَنِي بِهَذَا، قَالَ: فَكَانَ عَلَى يَقُولٍ بِالْعِرَاقِ: فَذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مُحَرِّشًا عَلَى فَاطِمَةَ لِلَّذِي صَنَعْتُ، مُسْتَفْتِيًا لِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِيمَا ذَكَرْتُ عَنْهُ، فَأَخْبَرْتُهُ أَنِّي أَنْكَرْتُ ذَلِكَ عَلَيْهَا، فَقَالَ: صَدَقْتَ صَدَقْتُ، مَاذَا قُلْتَ حِينَ فَرَضْتَ الْحَجَّ؟ قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَهْلٌ بِمَا أَهَلَ بِهِ رَسُولُكَ، قَالَ: فَإِنْ مَعِيَ الْهَدْيُ، فَلَا تَحِلُّ، قَالَ: فَكَانَ جَمَاعَةُ الْهَدْيِ الَّذِي قَدِمَ بِهِ عَلَى مِنَ الْيَمَنِ، وَالَّذِي أَتَى بِهِ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) مِائَةً، قَالَ: فَحَلَّ النَّاسُ كُلُّهُمْ وَقَصَرُوا، إِلَّا النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) وَمَنْ كَانَ مَعَهُ هَدْيٌ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ تَوَجَّهُوا إِلَى مِنًى، فَأَهْلَوْا بِالْحَجِّ وَرَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَصَلَّى بِهَا الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ وَالْفَجْرَ، ثُمَّ مَكَثَ قَلِيلًا حَتَّى طَلَعَتِ الشَّمْسُ وَأَمَرَ بِقُبَّةٍ مِنْ شَعَرٍ تُضْرَبُ لَهُ بِنَمْرَةٍ، فَسَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَلَا تَشْكُ قَرِيشٌ إِلَّا أَنَّهُ وَقَفَ عِنْدَ الْمُشْعَرِ الْحَرَامِ كَمَا كَانَتْ

قُرَيْشُ تَصْنَعُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَجَازَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى أَتَى عَرَفَةَ، فَوَجَدَ الْقُبَّةَ قَدْ ضُرِبَتْ لَهُ بِنَمْرَةٍ، فَنَزَلَ بِهَا، حَتَّى إِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ أَمَرَ بِالْقَصْوَاءِ فَرُحِلَتْ لَهُ، فَاتَى بَطْنَ الْوَادِي، فَخَطَبَ النَّاسَ وَقَالَ: «إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ تَحْتَ قَدَمِي مَوْضُوعٌ، وَدِمَاءُ الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعَةٌ، وَإِنَّ أَوَّلَ دَمٍ أَضَعُ مِنْ دِمَائِنَا دَمُ ابْنِ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ - كَانَ مُسْتَرْضِعًا فِي بَنِي سَعْدٍ فَقَتَلْتُهُ هَذِيلٌ - وَرَبَا الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ وَأَوَّلُ رَبَا أَضَعُ، رَبَانَا رَبَا عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَإِنَّهُ مَوْضُوعٌ كُلُّهُ، فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ، وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ، وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فُرْشَكُمْ أَحَدًا تَكَرَّهُوهُ، فَإِنْ فَعَلَنَّ ذَلِكَ فَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرِحٍ وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَقَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ إِنْ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ: كِتَابَ اللَّهِ، وَأَنْتُمْ تُسْأَلُونَ عَنِّي فَمَا أَنْتُمْ قَائِلُونَ؟ قَالُوا: نَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ وَأَدَيْتَ وَنَصَحْتَ، فَقَالَ بِإِصْبَعِهِ السَّبَابَةَ يَرْفَعُهَا إِلَى السَّمَاءِ وَيَنْكُتُهَا إِلَى النَّاسِ: اللَّهُمَّ اشْهَدْ، اللَّهُمَّ اشْهَدْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ثُمَّ أَذَّنَ ثُمَّ أَقَامَ، فَصَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الْعَصْرَ، وَلَمْ يَصَلِّ بَيْنَهُمَا شَيْئًا. ثُمَّ رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى أَتَى الْمَوْقِفَ فَجَعَلَ بَطْنَ نَاقَتِهِ الْقَصْوَاءَ إِلَى الصَّخَرَاتِ وَجَعَلَ حَبْلَ الْمَشَاةِ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ، وَذَهَبَتِ الصُّفْرَةُ قَلِيلًا حَتَّى غَابَ الْقُرْصُ، وَأَرْدَفَ أُسَامَةُ خَلْفَهُ، وَدَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَقَدْ شَنَقَ لِلْقَصْوَاءِ الزَّمَامَ حَتَّى إِنْ رَأَسَهَا لَيُصِيبُ مَوْكٍ رَحْلَهُ وَيَقُولُ بِيَدِهِ الْيَمْنَى: أَيُّهَا النَّاسُ السَّكِينَةُ السَّكِينَةُ، كُلَّمَا أَتَى حَبْلًا مِنَ الْحَبَالِ أَرَحَى لَهَا قَلِيلًا حَتَّى تَصْعَدَ حَتَّى أَتَى الْمَزْدَلِفَةَ، فَصَلَّى بِهَا الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ، بِأَذَانٍ وَاحِدٍ وَإِقَامَتَيْنِ، وَلَمْ يَسْبَحْ بَيْنَهُمَا شَيْئًا، ثُمَّ اضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ فَصَلَّى الْفَجْرَ حِينَ تَبَيَّنَ لَهُ الصُّبْحُ بِأَذَانٍ وَإِقَامَةٍ. ثُمَّ رَكِبَ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى أَسْفَرَ جَدًّا، فَدَفَعَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَأَرْدَفَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ - وَكَانَ رَجُلًا حَسَنَ الشَّعْرِ أَبْيَضَ وَسِيمًا - فَلَمَّا دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَرَّتَ بِهِ ظُعْنٌ يَجْرَيْنِ، فَطَفِقَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهِنَّ،

فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَدَهُ عَلَى وَجْهِ الْفَضْلِ فَحَوَّلَ الْفَضْلُ وَجْهَهُ إِلَى الشَّقِّ الْآخَرِ يَنْظُرُ، فَحَوَّلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَدَهُ مِنَ الشَّقِّ الْآخَرِ عَلَى وَجْهِ الْفَضْلِ يَصْرِفُ وَجْهَهُ مِنَ الشَّقِّ الْآخَرِ يَنْظُرُ، حَتَّى أَتَى بَطْنَ مُحَسَّرٍ فَحَرَّكَ قَلِيلًا، ثُمَّ سَلَكَ الطَّرِيقَ الْوُسْطَى، الَّتِي تَخْرُجُ عَلَى الْجَمْرَةِ الْكُبْرَى، حَتَّى أَتَى الْجَمْرَةَ الَّتِي عِنْدَ الشَّجَرَةِ فَرَمَاهَا بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ، يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ مِنْهَا، مِثْلَ حَصَى الْخَذْفِ. رَمَى مِنْ بَطْنِ الْوَادِي. ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْمُنْحَرِ فَنَحَرَ ثَلَاثًا وَسِتِّينَ بِيَدِهِ، ثُمَّ أَعْطَى عَلِيًّا فَنَحَرَ مَا غَبَرَ وَأَشْرَكَهُ فِي هَدْيِهِ، ثُمَّ أَمَرَ مِنْ كُلِّ بَدَنَةٍ بِبَضْعَةٍ فَجُعِلَتْ فِي قِدَرٍ فَطَبَخَتْ، فَأَكَلَا مِنْ لَحْمِهَا، وَشَرَبَا مِنْ مَرَقِهَا. ثُمَّ رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَأَفَاضَ إِلَى الْبَيْتِ فَصَلَّى بِمَكَّةَ الظُّهْرَ فَأَتَى بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ يَسْفُونَ عَلَى زَمَزَمَ، فَقَالَ: «انْزِعُوا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَلَوْلَا أَنْ يَغْلِبَكُمْ النَّاسُ عَلَى سِقَايَتِكُمْ لَنَزَعْتُ مَعَكُمْ»، فَنَاوَلُوهُ ذُلُومًا فَشَرِبَ مِنْهُ. {الحديث: ٢٩٤١ = ٢٩٢٦. أبو داود. حج: ١٩٠٥. ابن ماجه. حج: ٣٠٧٤. تحفة الأشراف: ٢٥٩٣}:

له جه عفهري كورى موحه ممه دوده، له باوكيه وه، (رهزاي خودايان لى بى) فه رموى:
چووين بؤلاى جابىرى كورى عه بدوللا، (رهزاي خودايان لى بى) كوئر بوو بوو، يه كه يه كه
دهيپرسى: نه مه كييه و نه وه كييه، تا سهره هاته سهر من، گوتى: من موحه ممه دى
كورى عهلى كورى حوسه ينم، كه وام گوت، دهستى هيئا به سهر سهر ماو دهستى
هيئا به خوارده و بؤ سينگو و بهرؤكم و دوگمه ي سهرده وه دوگمه ي خوارده وى
ترازاند و له پى هيئا به سينگما بؤ موبارده كى و گوتى: خووش هاتى نه ي برازاي
خوشه ويستم! پرسيارت چيه بيكه، منيش نه و حهله كورپكى لاو بووم، ئينجا
كاتى نوئر داهات هه لسا نوئر بؤ كردين، تهيله سانىكى له بهردا بوو، پيچابووى
له خوويه وه، له بهر بجووكى كه دهيدا به سهر شانبا چمكه كانى هه لده كشانه وه بؤلاى
خوى، په شته مال (ريداء) دهكشى له ته نيشته وه به سهر سى پايه كه وه بوو، جا
كه نوئر بؤ كردين، له پاشا ليم پرسى، گوتى: باسى حه جه كه ي پيغه مبهرم بؤ بكه،
(دروودى خوداى گه ورده له سهر بى)، جا نو په نجه ي خوى ژماردو گوتى: پيغه مبهرم

(دروودی خودای لهسەر بئ) نو سال مایه وه له مه دینه، لهو ماوه یه دا چه جی نه کرد، جا له سالی دهه مه دا جاریدا به ناو مهردومدا که: ئه مسال پیغه مبه ر، (دروودی خودای لهسەر بئ)، ده چی بو چه ج ئیتر عه شاماتیکی گه لی زور هاتن بو مه دینه، وه هه موویان دهیان ویست که په پرهوی چه زهرمت (دروودی خودای لهسەر بئ) بکه ن و چاو لهو بکه ن و ئه و هه رچی کرد له چه جه که یا، ئه وانیش بیکه ن، ئه نجا له خزمه تی چه زهرمتدا، (دروودی خودای لهسەر بئ)، که وتنه ری و رویشتن تا گه یشتنه زولحو له یفه، له وی ئه سمای کچی عومه یس، موحه ممه دی کوپی ئه بوبه کری صه دیقی بوو، وه هه والی نارد بو لای پیغه مبه ر، (دروودی خودای لهسەر بئ) که حال م وایه، زه یستانه چی بکه م و چون بکه م؟ فه رمووی: (خوت بشوره و ناواخنی بو خوت بکه و توپه وانیه یی بو وانیکه که ت بکه و خوینه که ی پی به ربه ست بکه و ئی حرام دابه سته.

جا پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسەر بئ) له وی له مزگه وته که دا نوپژی عه صری کرد، ئه نجا سواری وشتره که ی بوو، که وشتره مینگه یی بوو، ناوی قه صوا بوو، چونکه سه ری گوپی قرتابوو، ئه و جا رویشتن تا به سواری سه رکه وته سه رکپوی به یداو، له وی به هه ر چوار لادا ته ماشام کرد تا چاو م بری ده کرد هه ر سواریه بوو، وه هه ر پیاده بوو، له ده وری چه زهرمت (دروودی خودای لهسەر بئ) خوی له ناو مانا بوو په یتا په یمتا قورئانی بو دهاته خواری، ئیتر ئه و خوی هه رچی بکرایه ئی مه یس له شوین ئه و وه ئه و ده مان ده کرد، ئی نجا چه زهرمت (دروودی خودای لهسەر بئ) به م وشه پیروژه یه، که دروشمی یه زدان په رستییه و نی شانیه ی یه کتایی خودایه، به م وشه پیروژه ئاوا ئی حرامی چه جی دابه ست و نی تی هی نا:

{لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ}.

واته: په روه ردگار! هه میشه که مه ری به نده گیم به ستووه بو جبه جی کردنی فه رمانی تو، تو بی چوون و بی هاوه لی، سوپاس و ستایش هه ر بو تو یه، وه

به خشش و نازو به هره و نيعمهت و دارايی و پاشايی و خاوه نیی، ههر له خۆت دی و ههر له خۆت جوانه، بئ چوونی و بئ هاوهلی تۆ ئاشکراو نمایانه).

خه لکه که ی تریش ئابه مه ی که خۆیان ئیجرامی پئ داده بهستن ئیجرامیان دابه ست، به لām پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)، لیی نه گرتن و ره خنه ی نه بوو، وه لی خۆی (دروودی خودای له سه ر بئ) ههر له سه ر ته لبییه کردنه که ی خۆی به رده وام بوو.

جابر (پژای خودای لی بئ) فه رمووی: له پيشا ته نیا ههر نیازی چه جمان هه بوو، خه یالی عه مره مان نه بوو، چونکه له وه و پيش له رۆژانی چه جدا عه مره مان نه ده کرد، تا ئه و چه له که له خزمه تی چه زره تدا چووینه به یت و له وی چه زره ت (دروودی خودای له سه ر بئ) دهستی هیئا به گو شه ی چه جه رول ئه سه ودا و ماچی کرد و سی جار به هه را کردن و چوار جار به رۆیشتنی ئاسایی هه ئسو ورا به گردی خانه ی خوا دا، که به م کاره له زاراوی شه رعی پیرۆزدا ده گو تری: ته وافی به یت. ئه نجا رۆیشت بۆ مه قامی ئیبراهیم (دروودی خودای گه وره ی له سه ر بئ) ئه م ئایه ته پیرۆزه ی خوینده وه:

{وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى} واته: وه پیمان گو تن: مه قامی ئیبراهیم بکه ن به جیگه نوێژ بۆ خۆتان و ئه و شوینه پیرۆزه یه بکه ن به نوێژگا و نوێژی سوننه تی تیا بکه ن، ئه نجا مه قامی خسته به ینی خۆی و به ینی به یمته وه و دوو ركات سوننه تی نوێژی ته وافی کرد و له ركاتی یه که مدا و له پاش خویندنی سووره تی فاتیه، سووره تی (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ه ی خویند، وه له ركاتی دوو مدا له پاش خویندنی سووره تی فاتیه، سووره تی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی خویند (مه قامی ئیبراهیم = جئ پای چه زره تی ئیبراهیم، ئه و به رده یه، که چه زره تی ئیبراهیم له سه ری ده وه ستا له کاتی دروستکردنی به یتدا - وه رگیر).

ئه نجا چه زره ت (دروودی خودای له سه ر بئ) گه راپه وه بۆ سه ر چه جه رول ئه سه وده و دیسانه وه دهستی بیا هیئا یه وه، ئه نجا له ده رگای نزیک سه فا وه، که پئی ده گو تری: (باب الصَّفَا = ده رگای سه فا) ده رجوو، رۆیشت بۆ سه فا، که له سه فا نزیک بوویه وه

ئەم ئایەتەى خویندەوہ: {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ} واتە: تەپۆلگەى صەفاو تەپۆلگەى مەرود، ھاموشۇ لە نیوانیانان، لەکاتى ھەج و عەرەدا، نیشانەو دروشمى بەندەىى خودان). وە ھەرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): (بەوہیان دەست پى بکەن کە خودا پىشى خستووہ، ئەنجا دەستى کرد بە تەوافى صەفاو سەرکەوتە سەر تەپۆلگەى صەفا تا خانووی کەعبەى لیوہ دەرکەوت. جا رووی کردە رووگەو شایەتمانى ھینا و ئەللاھو ئەکبەرى کردو ھەرمووی:

{لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَتَصَرَّ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ} واتە: ھەر خودا خودایەو تاكو تەنیاىە، بى ھاوہل و بى چوونە، خاوەنى مۆلك و پادشایى و دەستەلات و سەلتەنەتە، ھىچى لە دەست دەرناچى و تەوانای ھەموو شتىكى ھەيە، ھەر خودا خودایە، بەلێنەكەى خۆى ھیناىە دى، وە بەندەكەى خۆى، کە موھەممەدە سەر خست، وە ئەو كۆمەلانەى کە لە رۆژى غەزای خەندەقا گەلەكۆمەیان لە ئىسلام كردبوو، خۆى بەتەنھا شكاندنى و ژیری خستن!).

وە سى جار ھەزرەت (دروودی خودای لەسەر بى) ئەم یادو زىكرەى خویند، وە لەبەىنى ئەم سى جارەيشدا دەپاراپەوہو دوعا و نزاى تری دەکرد.

ئەنجا داپەرى بۆ مەرود کە پىى نایە ناو شیوەكەوہ پىى ھەلگرتو خیرا رۆى، تا گەيشتە ھەورازەكە، ئینجا بە ئاسایى رۆشت تا چووہ سەر مەرود، وە لەسەر صەفا چىکرد لەسەر مەرودش ھەمان شتى دووبارە کردەوہ، تا دوا تەوافى لەسەر مەرود تەواو بوو، ھەرمووی: (تازە لەدەستم چوو، ئەگینا دیارىی بەیتەم لەگەل خۆم نەدەھینا، وە دەمکرد بە عەرە، جا ھەرکەسەتان کە دیارىی پى نىیە با ئىحرام بشكىن و بىكا بە عەرە، سوراقەى كۆرى مالیكىش ھەلسا گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەمە ھەر بۆ ئەمسال وایە، یاخود ھەتا ھەتایە ھەروا دەمىن؟ پىغەمبەرىش (دروودی خودای لەسەر بى) پەنجەکانى خۆى تىك پەرانندو دووجار ھەرمووی: (عەرە تىكەلى ھەج بوو ئاوا ھەتا ھەتایە!).

عەلێش (خودای ئی رازی بێ) لە یەمەنەوه و شتری دیاریی بەیتی هێنا بۆ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ). عەلی کە هات روانی وا فاتیمە (مەزای خودای لێ بێ) ئیحرامی شکاندوو و جلی رەنگاویی پۆشیوه و چاوی رشتوو، جا گوتی: ئەمە چییە؟ فاتیمەش فەرمووی: باوکم فەرموویەتی وابکەم. گوتی: کاتێ عەلی لە عێراق بوو دەیفەرموو: جا چووم بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەتا هانی بدم لە فاتیمە، کە بۆلای کردوو، وە بۆ ئەو قسەییەش کە گوتی باوکم فەرموویەتی کە وابکەم هەر لێم پرسی، وە عەرزیشم کرد کە من ئەوکارە ی ئەوم پێ خوش نییە، جا حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (فاتیمە راست دەکا، من خۆم پێم گوتوو، تۆ کە ئیحرامی حەجەت دابەست چیت گوت، چۆن نیتت هێنا؟) گوتم: گوتم ئەو خودایە! ئەو نییەتی حەجەم هێنا، لەسەر ئەو نییەتی کە پیغەمبەری تۆ دەیهێنێ.

فەرمووی: (دە تۆ ئیحرام مەشکێنە، چونکە من دیاریی بەیتەم پێیە).

فەرمووی: ئەو دیارییە کە عەلی لە یەمەنەوه هێنابووی، لەگەڵ ئەو دیارییەدا کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەگەڵ خۆی هێنابووی، سەر جەم سەد و شتر بوون.

گوتی: ئێتر خەلکە کە هەموو ئیحرامیان شکاندو مووی سەریان کورت کردوو، پیغەمبەر و ئەو کەسانە نەبێ کە دیاریی بەیتیان لەگەڵ خۆیان هێناوو، جا لەرۆژی تەروییەدا کە دەکاتە رۆژی هەشتەمی مانگی نۆمینە، بەرەو مینا جمان و ئیحرامی حەجیان دابەست، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سوار بوو، وە نوێژی نیوەرۆ و عەصرو شیوان و خەوتنان و بەیانیی لەوێ کرد، ئینجا لەوێ کەمێ مایەوه تا خۆر هەڵات، وە فەرمانی دا کە لە نەمیرە دەواریکی بۆ هەڵدەن، جا کە پیغەمبەر

(دروودی خودای لەسەر بێ) کەوتەڕێ، قورەیش وایان دەزانی کە پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ)

وەک سەردەمی نەزانی خۆیان لە مەشعەر و لِحەرام دەوێست، بەلام پیغەمبەر لەوێ رەت بوو، وە نەوێستەو رۆشت هەتا چوو نزیکی عەرەفە، سەیری کرد لە نەمیرە دەواریان بۆ هەڵداوه، جا لەوێ دابەزی، وە لەوێ مایەوه تا خۆر لایدا.

ئەوجا فەرمانى كرد، قەصوايان بۇ كۆپان كردو چوو بۇ ناو شيوەكەو لەوئ
وتارىكى داو فەرمووى: (خوین و سەرو مال و ناموستان لە يەكترى زۆر زۆر
حەرامەو ناپەوايە، ھەرەك چۆن شكاندننى ريزى ئەم رۆژە پيرۆزەتان، لەم مانگە
پيرۆزەتانا، لەم شارە پيرۆزەتانا زۆر زۆر حەرام و ناپەوايە ئاوا، ئاگاداربىن! كەوا
ھەرچى كاروبارى سەردەمى نەزانييە، پووجەو بەتالەو بى بايەخە، خوینی
سەردەمى نەزانی بەتالە، وە يەكەم خوین، لە خوینی كەسوكارى خۆم، كەبە
بەتال و بى بايەخى دادەنیم، خوینی كۆرەكەى رەبیعی كۆرى حاریسە، كە لەناو
ھۆزى بەنى سەعددا درابوو بە دایەن، وە ھۆزى ھوزەیل دەيكوژن. وە سوودى
سەردەمى نەزانی ھەمووى پووج و بەتالە، وە يەكەم سوودیش، لە سوودى
كەسوكارى خۆم، كە بەتالى دەكەمەو، سوودى عەبباسى كۆرى عەبدولموتەليبە،
ئەو سوودە ھەمووى پووج و بەتالە، وە دەربارەى ئافرەتانیش لەخودا بترسن و بى
دادى و ناھەقيیان لى مەكەن و رەفتارتان جوان بى لەگەلئانا، چونكە ئەوان
ئەمانەت و سپاردەى خودای گەورەن لەلای ئیوھى پیاوان، دەى پیاو گرىمان ئەگەر
خیانەتیش بكا، نابى خیانەت لە سپاردەو ئەمانەتى خودای خۆى بكا! وە ئەوان
لەسەر فەرموودەى خودا و بەپى قسەى شەریعەتى ئىسلام، كە شەریعەتى ئەو،
بۆتان ھەلال بوون و دینە باخەلتان و دەچنە لایان. وە مافى ئیوھ لەسەر ئەوان
ئەوھى: كە ئەوكەسە كە ئیوھ ھەزى لى ناكەن، نەيھیننە سەر بەرەتان و نەھیلن
بیتە مالتان، جا ئەگەر شتى وایان كرد كە بەدلى ئیوھ نەبوو، ئەوا ھەتا دەتوان
چا و پۆشيان لى بكەن و بە نەرم و نیانى لەگەلئاندا رەفتار بكەن، وە بەبى ھۆيەكى
رەوا تەلاقیان مەدەن، بەلام ئەگەر بەم شیوھ شیرینەیش چاریان نەكرا، ئەوا
شەریعەت رینگەتان دەدا، كە بە ئاسپایى لییان بدەن.

وە مافى ئەوانیش لەسەر ئیوھ ئەوھى كە بەباشى و بەپى باوى ناو ولاتی
خۆتان، رۆزى و خۆراك و بەرگو پۆشاكیان پى بدەن، وەكى ھاوسەرى ھاوشانى
خۆتان، تا ھەست بە ھاوسەر كەمى نەكەن!

وهمن یاسایه کی رهسای ریځو پیځی وهام له پاش خوم بو به جی هیشتوون،
 نه گهر بیتو په پرهوی بکهن، له ناو خوتانا، هه تا هه تایه، جاریځی تر سهرتان لی
 ناشیوی و سهرگردان نابن، نه ویش نه م قورئانه یه که نامه ی خودایه.

وه نیوه له دوا رۆژدا، له باره ی منه وه پرسپارتان لی ده کړی، ئایا من به ئه رکی
 سهرشانی خوم هه لساوم و یاسا نامه ی خودام به نیوه راگه یانده وه یانا، جا نیوه
 سهاره ت به م پرسپاره وه لامتان چی ده بی؟

گوتیان: شایه تی ددهمین که تو کوتایی و دریغ یت نه کردوه، ته بلیغی خوتت
 کردوه و ئه رکی سهرشانی خوتت به جی هیناوه و نامۆزگاری خیری نیمه ت کردوه!
 جا چه زره ت (صهلات و سه لام و درووی خودای گه وره ی له سهر بی) سی جار
 په نجه ی دوشاو مژده ی خوی هه لپری بو ئاسمان و داینه واندوه بو ناو خه لکه که و
 هه موو جاریځیش له گه ل نه م ناماژده دا ده یفه رموو: (خودایه! تو به شایه ت به!).

ئینجا فه رمانی دا بانگ دراو قامه ت کراو نویژی نیوه پړوی بو کردین و فه رمانی
 کرده وه: قامه ت کرایه وه و نویژی عه سړیشی به (جه مع) بو کردین، وه له به یینیانا
 هیچ نویژی تری نه کرد. ئینجا پیغه مبه ر (درووی خودای له سهر بی) سواری وشتره که ی بوو،
 رۆیشت تا گه یشته ئیستگاهه ی خوی له عه رفات، جا رووی وشتره که ی، که ناوی
 قه صواء بوو، کرده تاویره به رده کانی داوینی کیوی جه به لوره حمه، که نه م چیای
 ره حمه ته خوی وا له ناوه راستی خاکی عه رفاتدا، وه کومه لی حاجیه پیاده کانی
 خسته به رده می خویه وه، وه رووی کرده رووگه (قیبله).

ئیتز له ویډا راوه ستا تا خور ئاوابوو، جا ئوسامه ی خسته پاشکوی خویه وه و
 داپه ری بو موزده لیفه، هه وساره که ی قه سواشی وا گورج کردبووه، ته نانه ت سهری
 قه سوا دهیدا له قه لپووزی کوپانه که ی، وه به ددهستی راستیشی ناماژده ده کردو
 ده یفه رموو: (خه لکینه! له سهرخوبن، خه لکینه هیواش، ئارامی بیاریزن). به لام که
 ده گه یشته ته پکه و ماسو لکه لی، که می جل وه که ی بو قه صواء شل ده کرد، تا
 سهرده که وته سهری، جا رۆیشت تا ته شریفی گه یشته موزده لیفه، جا له وی نویژی

شېۋان و خەوتنانى بە جەمەتە تەئخىر كىرد بەيەك بانگو بەدوو قامەت، و دەھىچ نوپۇزى سوننەتى لە بەينىاندا نەكرد، ئىنجا تەشرىفى خەوت ھەتە شەبەقى دا.
جا كە بەينىنى تەۋاۋى دا، فەرمانى دا، بانگ دراۋ قامەت كراۋ نوپۇزى بەينىنى بۇ كىردىن، ئەنجا سۈۋارى قەسۋا بۇۋە روۋىشت تا گەيشتە مەشعەرولجەرام، جا روۋى كىردە روۋگەۋ لە خودا پارايەۋەۋە ئەللاھو ئەكبەرۋ تەلىلەۋى كىردۋ ناۋى خوداۋ تاكو تەنىۋى ھىنا.

وہ لەۋى راۋەستا تا تەۋاۋ دىنا روۋناك بوۋەۋە، جا لەپىش خۇركەۋتندا، كەۋتەپۇزى بۇ مىنا، وە فەزلى كۆرى عەبباسى مامى خستە پاشكۆۋى خۇۋى، فەزلىش پياۋىكى قۇر جۋانى سىپىلكەۋى شۇخ و قۇز بوۋ، جا لەۋكاتەدا، كە حەزەرت (دروۋدى خوداۋ لەسەر بى) كەۋتەپۇزى، تاقمى ژن لەناۋ كەزاۋەدا دايان بەلايدا، فەزلىش دەستى كىرد بە تەماشە كىردىنان، پىغەمبەرىش (دروۋدى خوداۋ لەسەر بى) دەستى نا بەروۋى فەزلىۋەۋە بەرچاۋى گىرت، فەزلىش روۋى وەرچەرخان بەۋلاداۋ لەۋلاۋە تەماشەۋى دەكىرد!

پىغەمبەرىش (دروۋدى خوداۋ لەسەر بى) دەستى لەۋلاۋە گۋاستەۋە بۇ لايەكەۋى ترو نايەۋە بەروۋى فەزلىۋەۋە، تا بەرچاۋى بگىرتەۋەۋە تەماشە نەكا. ئىتر حەزەرت روۋىشت تا گەيشتە ناۋ شىۋى موحەسسەر، لەۋى تۈزى خىرا لىۋى خورۋى و رىگەۋى ناۋەراستى گىرت، كە دەچى بەسەر كۆگەۋى گەۋرەدا، جا روۋىشت تا گەيشتە لای كۆگا بەردەكە، كەۋا لەلەۋى درەختەكەدا، وە حەۋت بەردى بۇ فەزلىدا، بەردەكان وەك بەردىۋى وابوۋن كە بە پەلەپىتكە دەھاۋىزى، گىشت جارى كە بەردىكى تى دەگىرت ئەللاھو ئەكبەرى دەكىرد، لەناۋ شىۋەكەۋە بەردەكانى تى دەگىرت.

ئىنجا روۋىشت بۇ كۈشتىنگا (مەنھەر: كۈشتارگە) كەۋ لەۋى بەدەستى خۇۋى شەست و سىۋى وشتى سەربىرى، ئەنجا چەقۇكەۋى دا بە عەلى و عەلىش باقى مەندەۋى وشتە ديارىيەكانى حەزەرتى سەربىرى، وە پىغەمبەر (دروۋدى خوداۋ لەسەر بى) عەلى كىرد بە ھاۋبەشى خۇۋى لەم وشتە ديارىيەكانەدا، ئىنجا فەرمانى دا، لە گۆشتى ھەر وشتىۋى پارچەيەكىان ھىناۋ خستىانە ناۋ مەنجهۋىكەۋە، كۈلانىان و خۇۋى و عەلى لە

گوشته که میان خوار دو له ناوی مهر گه که میان خوار دوهو، ئینجا پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بن) سوار بوو، رؤیشت بو بهیت و تهوافی ئیفارهی کرد، وه نویژی نیوه پروی له مهککه کرد. جا چوو بۆلای بهنی عهبدولوتته لیب، که لهسهر بیرى زمزمه ئاویان دهدا به حاجیان، فهرمووی: (ئهی نهوهی عهبدولوتته لیب! ئاو هه لگوزن و بیدن به حاجیان و به مهردوم، نه بادا خه لک وا تیگهن که ئاو هه لگوزینیش به شی که له کردارهکانی هه ج، وه له م حاله دا زورتان بو بهین و ریگهتان نه دهن که به ئاسایی ئاو بدهن به حاجیان، نه بادا ئهمه رووبدا نه گینا ئهم ئیشه ی نیوه نه وهنده کاریکی جوان و په سهنده منیش ئاوم هه ل دهگوست له گه لئانا، جا ئه وانیش سه تلئ ئاویان بو یبرد، هه زرمه ت (دروودی خودای لهسهر بن) لیی خوار دوهو). {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۶، ژماره: ۱۶۲۵ ج/۴ + فیهی ئاسان/۱، زنجیره: ۱۷۶، لایه ره: ۴۳} - هه جه که ی پیغمبر (دروودی خودای لهسهر بن) {.

۵۶۰. تهلبیه و تهکبیر کردن له کاتی رویشتن له میناوه بو عهره فه (۳۰۸۳ - ۳۰۸۶)

باب: التلبیه والتکبیر فی الغدو من منی الی عرفه

۷۰۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: غَدَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) مِنْ مَنَى إِلَى عَرَفَاتٍ، مِمَّا الْمَلْبَى وَمِمَّا الْمَكْبَرُ. {الحديث: ۳۰۸۳ = ۳۰۷۰ ف.م = ف.م = فتح الملهم. أبو داود. حج: ۱۸۱۶. تحفة الأشراف: ۷۲۷۱}:

عهبدوللای کورپی عومهر (رهزای خودایان لی بن) دهفه رموی: له خرمهت پیغمبره خویدا، (دروودی خودای لهسهر بن) له میناوه سه ره له بهیانی دهر چووین به ره و عهره فات، هه مان بوو تهلبیه ی ده کردو هه مان بوو ئه لاهو ئه کبه ری ده کرد.

۷۰۹- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ الثَّقَفِيِّ (رضی الله عنه) أَنَّهُ: سَأَلَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ وَهُمَا غَادِيَانِ مِنْ مَنَى إِلَى عَرَفَةَ، كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم)؟ فَقَالَ: كَانَ يُهْلُ الْمُهْلُ مِنَّا فَلَا يُنْكَرُ عَلَيْهِ: وَيُكَبِّرُ الْمَكْبَرُ مِنَّا فَلَا يُنْكَرُ عَلَيْهِ. {الحديث: ۳۰۸۵ = ۳۰۷۲ ف.م. تجرید/۲، رقم: ۵۰۶ = ۹۷۰، ۱۶۵۹ فتح الباری. نسائی. حج: ۳۰۰۰}:

موحه ممه‌دی کوری ئه‌بویه‌گری ئه‌ل-شه‌قه‌فی (ره‌حه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: له‌
حه‌جیکا له‌ خزمه‌تی ئه‌نه‌سی کوری مالیکا بووین، له‌روژی عه‌ره‌فه‌دا، سه‌ر
له‌به‌یانی له‌و کاته‌دا، که له‌خزمه‌تیدا، خه‌ریک بووین ده‌رده‌چووین له‌ میناوه‌ بو
عه‌ره‌فات، عه‌رزیم کرد: له‌م روژانی مینایه‌دا، کاتی ئیوه له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا
ده‌بوون چیتان ده‌کرد؟ فه‌رمووی: هه‌مان بوو ته‌لیله‌ی ده‌کردو، هه‌مان بوو (الله
اکبری) ده‌کردو هه‌مان بوو ته‌لیبییه‌ی ده‌کردو هه‌مان بوو ته‌سبیحاتی ده‌کرد،
که‌سیش ره‌خنه‌ی له‌که‌س نه‌ده‌گرت، نه‌یان ده‌گوت ئه‌مه‌یان بکه‌ن و ئه‌وه‌یان
مه‌که‌ن). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۱۵۶۸ ج/۴}.

۵۶۱) باسی راوه‌ستان له‌ خاکی عه‌ره‌فاتو فه‌رمایشی خودای که‌وره:

{ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ} (۲۹۴۲ - ۲۹۴۷)

باب: فی الوقوف بعرفة وقوله تعالى: {ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ}

۷۱۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَ قُرَيْشٌ وَمَنْ دَانَ دِينَهَا، يَقِفُونَ
بِالْمُزْدَلِفَةِ، وَكَانُوا يُسَمُّونَ الْحُمْسَ / وَكَانَ سَائِرُ الْعَرَبِ يَقِفُونَ بِعَرَفَةَ، فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ،
أَمَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَبِيَّهٗ (صلی الله علیه وسلم) أَنْ يَأْتِيَ عَرَفَاتٍ، فَيَقِفَ بِهَا، ثُمَّ يُفِيضَ
مِنْهَا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: {ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ} {الحديث: ۲۹۴۵ =
۲۹۳۰ فم. تجرید/۴، رقم: ۱۶۴۰ = ۲۵۲۰، ۱۶۶۵ فتح الباری + تجرید/۲، رقم: ۷۹۰ =
۱۶۶۴. أبو داود. حج: ۱۹۱۰. نسائی. حج: ۳۰۱۲. تحفة الأشراف: ۱۷۱۹۰}:

عائیشه (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: جاران هۆزی قوره‌یش و ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئایینی
قوره‌یش بوون، له‌ روژی عه‌ره‌فه‌دا، له‌ موزده‌لیفه‌ راده‌وه‌ستان، وه‌ پێیان ده‌گوتن
(حومس) که‌ کۆی (أحمس)ی عه‌ره‌بییه‌، واته‌: دلێره‌کان، عه‌ره‌به‌کانی تریش له‌
عه‌ره‌فه‌ راده‌وه‌ستان، که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی خاکی به‌ست (حه‌ره‌م)ه‌، جا کاتی ئایینی
پیرۆزی ئیسلام هات، خودای که‌وره‌و سه‌روه‌ر، فه‌رمانی کرد به‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سه‌ر بی) که‌ له‌خاکی به‌ست (حه‌ره‌م) ده‌رچی و له‌ موزده‌لیفه‌ نه‌وه‌ستی و وه‌ک
خه‌لکانی تر بپروات بو خاکی عه‌ره‌فات، له‌وێ راوه‌ستی و له‌پاشا له‌وێوه‌ داپه‌رن و

برپڻ بڻ موزدهليفه و مهشعهرولحهرام و مينا، وهك خودا لهم نايهتهدا ددهرموي: {ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ - بهقهره/۱۹۹} واته: نيوهيش وهك موسولماناني تر، ههر لهخاكي عهرهفاتدا راوهستن و ههر لهويشهو داپرژين و ودرنه خوارهوه بڻ موزدهليفه و، كاتئ لهلاي مهشعهرولحهرامدا يادو زيكرى خوداتان كرد، نينجا لهويوه همل برژينه خوارهوه بڻ مينا).

۷۱۱- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رضي الله عنه) قَالَ: أَضَلَلْتُ بَعِيرًا لِي، فَذَهَبْتُ أَطْلُبُهُ يَوْمَ عَرَفَةَ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَقَفًا مَعَ النَّاسِ بِعَرَفَةَ فَقُلْتُ: وَاللَّهِ إِنَّ هَذَا لَمِنَ الْحُمُسِ فَمَا شَأْنُهُ هَاهُنَا؟ وَكَأَنِّي قُرَيْشٌ تُعَدُّ مِنَ الْحُمُسِ. {الحديث: ۲۹۴۷ = ۲۹۳۲ فم. تجريد/۲، رقم: ۷۹۰ = ۱۶۶۴. نسائي. حج: ۳۰۱۳. تحفة الأشراف: ۳۱۹۳} :

جوبهيري كوري موتعيم (ردهزاي خوداي لئ بئ) فهرمووي: وشريكم ون بوو بوو، روژي عارفه بوو، جووم بووي بگهريم، بينيم پيغهمبهر (دروودي خوداي لهسر بئ) لهخاكي عهرهفات وهستا بوو، كه عهرهفات وا له دهرهوهي خاكي ههرهه، لهبهرئهوه سهرم سورما، چونكه پيغهمبهر قوردهيشيه، قوردهيشيش به خويان دهگوت: حومس، لهبهرئهوه له روژي عهرهفهه، نهدهچوون بڻ عهرهفهه و له خاكي ههرهه دهرنهدهچوون، له موزدهليفه دموهستان، جا عهجهب مامو گوتم چ عهجهب پيغهمبهر ليړه وهستاوه، خو بهخوا ئهويش له حومسهكانه).

روونكردنهوه:

جوبهير له پياو ماقولاني قوردهيش بوو، نوينهري قوردهيش بوو، كه هاته خزمهت ههزرمهت بڻ بهرداني ديلهكاني غهزاي بهدر، لهكاتي نازاكردني مهكهكهه موسولمان بوو، زانايهكي رهگهز ناس بوو، له ئهوبهكري صديقهوه فيري زانستي بنهجه ناسي و رهگهز ناسي بوو بوو، شهست فهرموودهي ههيه، نويان له بوخاريدان، ئهم فهرموودهيهي ئيري پهسهندي ههردوو پيري بوخاري و موسليمه. له مهدينه لهسالي پهنجاو چواري كوچيدا مردووه، لهسهردهمي جينشينبي موعاوييهه.

۵۶۲) رُویشتن له عه‌ره‌فاته‌وه بو میناو نویژ کردن له موزده‌لیفه. (۳۰۸۷ - ۳۱۰۳)

باب: فی الإفاضة من عرفة، والصلاة بالمزدلفة

۷۱۲- عَنْ كُرَيْبٍ: أَنَّهُ سَأَلَ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ (رضی الله عنه): كَيْفَ صَنَعْتُمْ حِينَ رَدِفَتْ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) عَشِيَّةَ عَرَفَةَ؟ فَقَالَ: جِئْنَا الشَّعْبَ الَّذِي يُبْنِخُ النَّاسُ فِيهِ لِلْمَغْرِبِ، فَأَنَاحَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) نَاقَتَهُ وَبَالَ - وَمَا قَالَ أَهْرَاقَ الْمَاءِ - ثُمَّ دَعَا بِالْوُضُوءِ فَتَوَضَّأَ وَضُوءًا لَيْسَ بِالْبَالِغِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الصَّلَاةُ؟ فَقَالَ: «الصَّلَاةُ أَمَامَكَ»، فَركَبَ حَتَّى جِئْنَا الْمَزْدَلِفَةَ فَأَقَامَ الْمَغْرِبَ، ثُمَّ أَنَاخَ النَّاسُ فِي مَنَازِلِهِمْ وَلَمْ يَحْلُوا حَتَّى أَقَامَ الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ فَصَلَّى، ثُمَّ حَلُّوا، قُلْتُ: فَكَيْفَ فَعَلْتُمْ حِينَ أَصْبَحْتُمْ؟ قَالَ: رَدِفَهُ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ، وَأَنْطَلَقْتُ أَنَا فِي سَبَاقِ قُرَيْشٍ عَلَى رَجُلَيْ. {الحديث: ۳۰۹۰ = ۳۰۷۷ فم. تجرید/ ۱، رقم: ۱۱۳ = ۱۳۹، ۱۸۱، ۱۶۶۷، ۱۶۶۹، ۱۶۷۲. أبو داود. حج: ۱۹۲۵. نسائی. حج: ۳۰۲۴ تحفة الأشراف: ۱۱۵}:

کورهیپ (ره‌حه‌تی خودای بی) فهرمووی: له ئوسامه‌ی کوری زهیدم پرسى، (ره‌زای خودایان لی
بی) تو خووت له پاشکوی پیغه‌مبه‌ره‌وه سوار بوو بوویت، نه‌و ئیوارهی که عه‌ره‌فه‌تان
به‌جی هیشتو رُویشتن بو موزده‌لیفه، جیتان کرد؟

فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له چه‌جی مائناوا‌ییدا، له ئیوارهی
عه‌ره‌فه‌دا، له عه‌ره‌فاته‌وه گه‌رایه‌ودو که‌وته‌رئو به‌ره‌و موزده‌لیفه رُویشت،
ئی‌مه‌یش له خزمه‌تیدا رُویشتین، هه‌تا گه‌یشتینه ریچه‌کانی حاجیان، که پییان
ده‌گوترئ: (شیعه‌بی حاجیان) شیعب واته: ریچه‌کی قه‌د شاخ، جا له‌وی خه‌لکه‌که
داب‌ه‌زین و وش‌تر دکانیان ییخ دا، پیغه‌مبه‌ره‌یش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) داب‌ه‌زی و
وش‌تره‌که‌یی ییخ داو، گمیزی کرد (کورهیپ فهرمووی: ئوسامه به‌ده‌ق فهرمووی
گمیزی کرد، وه نه‌یفه‌رموو سه‌راوی کرد، بویه منیش ده‌قی قسه‌که‌ی نه‌وم گوته‌وه)
ئه‌وسا داوای ناوی ده‌ستنویژی کردو ده‌ستنویژیکی سووکه‌له‌ی گرت، منیش عه‌رزیم
کرد: قوربان! لی‌ره نویژی شیوان ده‌که‌ی؟ فهرمووی: (نه‌ه، نویژ وا له‌پیشمانه‌وه
له‌ولاتره).

ئەوجا سوار بوو دەو ئیمەش روشتین هەتا گەشتینە موزدەلیفە لەوئ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دابەزی و دەستنوێژیکی تیرو تەسەلی گرت، ئەوجا قامەتی نوێژی شیوان کرا، لەوئ بەجەمە تەئخیر (کۆکردنەوی پاشخراو) نوێژی شیوانی بۆمان کرد، ئینجا هەرکەسە لە جیگەیی خوئی و شتری خوئی ییخ دا، بەلام بارو بنەیان نەخست، هەتا قامەت کرا بۆ نوێژی خەوتنان و نوێژی خەوتنانیشی بە جەماعەت بۆ کردین، ئەوجا بارو بنەیان خست.

عەرزیم کرد: باشە کاتی بەیانی دا چیتان کرد؟ ئوسامە فەرمووی: کە کەوتەپێ بۆ مەشەرولحەرەم، لەپاش نوێژی سبەینی، فەزلی کۆری عەبباسی خستە پاشکۆی خوئی، منیش لەگەڵ ئەوانەدا، کە زوو بەزوو روشتن بۆ رەجمی شەیتان، بەپێ رویشتم). {بروانە: تجرید/ ۲، ژمارە: ۷۴۲ + تاج/ ۲، زنجیرە: ۱۰۴}.

۵۶۳ شیوەی چۆنییتی دەرچوون لە عەرەفە بەرەو موزدەلیفە (۳۰۸۷ - ۳۱۰۳)

باب: صفة السیر فی الدفع من عرفة

۷۱۳- عَنْ عُرْوَةَ قَالَ: سُئِلَ أُسَامَةُ، وَأَنَا شَاهِدٌ (أَوْ قَالَ: سَأَلْتُ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ) (رضی اللہ عنہما) وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَرْدَفَهُ مِنْ عَرَافَاتٍ: كَيْفَ كَانَ يَسِيرُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حِينَ أَفَاضَ مِنْ عَرَفَةَ؟ قَالَ: كَانَ يَسِيرُ الْعَنْقَ، فَإِذَا وَجَدَ فَجْوَةً نَصَّ. {الحديث: ۳۰۹۴ = ۳۰۸۱ ف.م. تجرید/ ۲، رقم: ۷۹۱ = ۱۶۶۶، ۲۹۹۹، ۴۴۱۳. نسائی. حج: ۳۰۱۸}.

عوروە (رەحمەتی خودای بێ) فەرمووی: خۆم دانیشتبوو، لە خزمەت ئوسامەیی کۆری زەید، (رەزای خودایان لێ بێ) کە لییان پرسی، یا فەرمووی بۆ خۆم لە ئوسامەیی کۆری زەیدم پرسی: لە حەجی مالاًواییدا، ئەوکاتەیی کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە عەرەفاتەو دەرچوو بۆ موزدەلیفە، کە بەم کردارە لە زاراوی شەری پیرۆزدا دەگوتری (دفع) یا (إفاضة) لەم کاتەدا، لەپێ چۆن دەرویشت؟ فەرمووی: بەرەوت و شترەکی ژیری لێ دەخوری، ئەگەر بواریشی دەست بکەوتایە، و شترەکیی تاو دەدا.

فهرمووی: لهم چه جەدا، پیڤه مبهەر (دروودی خودای له سەر بئ) له عەرەفه وه به رهو موزده لیه که و ته پری، ئوسامه ی سوار کرد له پاشکوی خۆیه وه. {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۱۵۷۷ + ته جرید/۲، ژماره: ۷۹۲ + ژماره: ۷۹۵ + ۷۹۶}.

۵۶۴) نوێژی شیوان و خەوتنان له موزده لیه

باب: فِي صَلَاةِ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِالْمَزْدَلِفَةِ

۷۱۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، بِجَمْعٍ لَيْسَ بَيْنَهُمَا سَجْدَةٌ، وَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثَلَاثَ رَكَعَاتٍ، وَصَلَّى الْعِشَاءَ رَكَعَتَيْنِ. فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي بِجَمْعٍ كَذَلِكَ حَتَّى لَحِقَ بِاللَّهِ. {الحديث: ۳۰۹۹ = ۳۰۸۶ ف.م. نسائي. حج: ۳۰۲۹. تحفة الأشراف: ۷۳۰۹}.

ئیبنو عومەر (رهزای خودایان له بئ) فهرمووی: پیڤه مبهەر (دروودی خودای له سەر بئ) شهوی دهفع له عەرەفات وه بو مینا، نوێژی شیوان و خەوتنانی کو کرده وه به جهمعه ته ئخیر، له موزده لیه، ئەو دوو نوێژە به کۆمه لی بۆمان کرد، نوێژی سوننه تی له به یانیاندا نه کرد، شیوانی به سی رکات کردو کورتی نه کرده وه، به لام نوێژی خەوتنانی، به قهصرو جهمع به دوو رکات کرد بۆمان. دهستووری ئیبنو عومەر وابوو، ههتا گه یشته وه به دیداری خودای گه وه، له چه جەدا، ئەم دوو نوێژە له جهمع (واته: له موزده لیه) له سەر ئەم شیوه ده کرد که باسمان کرد). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۱۵۸۰ + ۱۵۷۹}.

روونکردنه وه:

له بهر یه کێ لهم دوو بۆنه ی ناوانه، یا له بهر هه ردوو بۆنه که به موزده لیه ده گوتری: جهمع، واته: کۆبوونه وه چونکه ئاده م و هه ووا، کاتی له به هه شت ده رکران، له وێ یه کیان گرته وه، یا له به ره ئه وه یه: چونکه له وێ له کاتی چه جەدا نوێژی شیوان و خەوتنان کو ده کرینه وه.

۵۶۵) کردنی نویژی شیوان و خه ووتنان له موزده لیفه بهیهك قامهت (۳۰۸۷ - ۳۱۰۳)

باب: صلاة المغرب والعشاء بالمزدلفة بإقامة واحدة

۷۱۵- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: أَفَضْنَا مَعَ ابْنِ عُمَرَ حَتَّى أَتَيْنَا جَمْعًا فَصَلَّى بِنَا الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِإِقَامَةٍ وَاحِدَةٍ، ثُمَّ انْصَرَفَ فَقَالَ: هَكَذَا صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي هَذَا الْمَكَانِ. {الحديث: ۳۱۰۳ = ۳۰۹۰ ف.م. أبو دارد. حج: ۱۹۳۰. ترمذی. حج: ۸۸۸. نسائی. صلاة: ۴۸۲. تحفة الأشراف: ۷۰۵۲}:

سه عیدی کوری جوبهیر (رحمتهی خودای ئی بین) فهرمووی: ئیوارهی شهوی عه رده، که له عه رده وه جماین بو مینا، له خزمهتی ئیبنو عومهردا که ووتینه ری، کاتی گهشتینه موزده لیفه لهوئ ئیبنو عومهردا، به جهمه تهئخیر، نویژی شیوان و خه ووتنانی به کومه ئی بو کر دین، بهیهك قامهت، له سه رده تای جهماعهتی نویژی شیوان وه قامهت کراو بهس، ئیبنو عومهردا خوئی بهرنویژییه کهی بو مانکرد، له پاشا جئ نویژه کهی به جئ هیشت و فهرمووی: ئا بهم شیو دهیه، لهم شوینه دا که موزده لیفهیه، له حه جئ مالا واییدا، پیغه مبهردا خوئی ئه م دوو نویژه ی بهم شیو دهیه بهیهك قامهت بو کر دین و قامهت یان بو نویژی خه ووتنان نه کرد. بو ژیننامه ی سه عیدی کوری جوبهیر، پروانه ته جریدی بوخاری بهرگی پینجهم، چاپی یه که م، ژماره: ۱۸۳۳. روونکردنه وه.

۵۶۶) کردنی نویژی بهیانی، له موزده لیفه، به تاریک و لیله که (۳۱۰۴ - ۳۱۰۵)

باب: التغلیس بصلاة الصبح بالمزدلفة

۷۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضی الله عنه) قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) صَلَّى صَلَاةً إِلَّا لِمِيقَاتِهَا إِلَّا صَلَاتَيْنِ، صَلَاةَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِجَمْعٍ، وَصَلَّى الْفَجْرَ يَوْمَئِذٍ قَبْلَ مِيقَاتِهَا. {الحديث: ۳۱۰۴ = ۳۰۹۱ ف.م. بخاری ۲، رقم: ۷۹۵ = ۱۶۸۳، ۱۶۷۵، ۱۶۸۲}:

عهبدو ئلای کوری مهسعوود (پهزای خودای لئ بین) فهرمووی: نه مدیوه که پیغه مبهردا

(دروودی خودای له سهیر بین) هیج نویژی له کاتی ناسایی خویدا نهکا، جگه له م دوو نویژه:

یه کهم: نویژی شیوان و خه وتنانی له موزده لیفه به یه که وه به کو کردنه وهی دواخراو کردو نویژی شیوانی دواخست تا کاتی نویژی خه وتنان.
دو وه: نهو روژه، نویژی به یانی شی له پیش کاتی ناسایی خویدا کردو به تاریکو لیله که له گهل شبهه قدا کردی تا زوو برپوا بو مه شعهر و لحه رام. {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۱۵۸۰}.

۵۶۷) رویشان له موزده لیفه وه بو مینا به شهو بو ژنی گرانه رو (۳۱۰۶ - ۳۱۱۷)

باب: الإفاضة من جمع بليل للمرأة الثقيلة

۷۱۷- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ: اسْتَأْذَنْتُ سَوْدَةَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لَيْلَةَ الْمُرْدَلِفَةِ تَدْفَعُ قَبْلَهُ، وَقَبْلَ حَطْمَةِ النَّاسِ - وَكَانَتْ امْرَأَةً ثَبِطَةً. (يَقُولُ الْقَاسِمُ: وَالشَّبِطَةُ الثَّقِيلَةُ). قَالَتْ: فَأَذِنَ لَهَا، فَخَرَجَتْ قَبْلَ دَفْعِهِ، وَحَبَسْنَا حَتَّى أَصْبَحْنَا، فَدَفَعْنَا بِدَفْعِهِ، وَلَأَنْ أَكُونَ اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَمَا اسْتَأْذَنْتَهُ سَوْدَةُ فَأَكُونَ أَدْفَعُ بِإِذْنِهِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ مَفْرُوحٍ بِهِ. {الحديث: ۳۱۰۶ = ۳۰۹۳ فم. تجرید/۲، رقم: ۷۹۴ = ۱۶۸۱. تحفة الأشراف: ۱۷۴۷۳}:

عائیشه (همزای خودای لی بن) فهرمووی: سهوده دیکی موسولمانان، ئافره تیکی قه بهی گرانه رو بوو، له بهرئه وه شهوی موزده لیفه، داوای له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) کرد، که ریگهی پیدایا، که به شهو له موزده لیفه وه بروات بو مینا له گهل لازه بوون و بی هیزه کانا، بهرله وه که خه لکه که بیکن به قهره بالغی و جه نجالی، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بن) ریگهی نه وهی پیدایا، جا سهوده له پیش نه وه دا که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) دهر بچی، نهو دهر چوو بو مینا، به لام نیمه له موزده لیفه گلمان خوارد هه تا روژمان لی بووه، نهو جا که پیغه مبه ر به ریگه وت، نیمه ریش له گهل نهو دا به ری که وتین، خوژگه منیش کاتی خوئی، وهک سهوده، بو ئه مه مؤله تم له پیغه مبه ر وهر ده گرت و نیستا له کاتی حه ج کردندا، له شهوی موزده لیفه دا نهو دم جی به جی ده کرد، له سه ر نهو ریپیدانهی نهو، به راستی شت نییه که وهک نهو مؤله ته پیم خوش بی!) {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۱۵۸۳، ۱۵۸۴}.

قاسمی کوپی موحه ممهدی کوپی ئه بوبه کرى صهديق، که بر ازای حه زره تی عایشه یه، فه رمووی: وشه ی (ثبّطه) که له دهقی عه ره بییه که دا هاتوو، به واتا (ثقیله) یه، واته: قورسو گرانه رو.

٥٦٨) پيشخستنی ژنان له موزده ليفه

باب: تقديم الظعن من مزدلفة

٧١٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى أَسْمَاءَ قَالَ: قَالَتْ لِي أَسْمَاءُ وَهِيَ عِنْدَ دَارِ الْمُزْدَلِفَةِ: هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قُلْتُ: لَا، فَصَلَّتْ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَتْ: يَا بُنَيَّ هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَتْ: ارْحَلْ بِي، فَارْتَحَلْنَا حَتَّى رَمَتِ الْجَمْرَةَ، ثُمَّ صَلَّتْ فِي مَنْزِلِهَا، فَقُلْتُ لَهَا: أَيْ هَتَاهُ لَقَدْ غَلَسْنَا، قَالَتْ: كَلَّا أَيْ بُنَيَّ إِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) أَذِنَ لِلظُّعْنِ. {الحديث: ٣١١٠ = ٣٠٩٧ فم. تجريد/٢، رقم: ٧٩٣ = ١٦٧٩. تحفة الأشراف: ١٥٧٢٢}.

عه بدو لای مه ولای ئه سمای کچی ئه بوبه کرى صهديق، (رهزای خودایان لى بى) فه رمووی: شهوى موزده ليفه، که شهوى جه ژنى قوربانیه، که پيی دهگوتری: شهوى جه مع، چونکه نوێژى شیوان و خهوتنان لهوێ کۆده کرینه وه، له خزمه تی ئه سماء دا بووم، خه ریکی ئه نجام دانى حه ج بوو، له موزده ليفه دابه زى بوو، هه ستا تاوێ ده ستى کرد به نوێژ کردن، پاشان پيی فه رمووم: رو له کهم! ئا بزانه مانگ ئاوا بووه؟ گوتم: نه، دیسان تاوێ تریش ده ستى کرده وه به شهو نوێژ، دیسان فه رموویه وه: ئایا مانگ ئاوا بووه؟ گوتم: به ئی. فه رمووی: که واته بارکه ن بابرۆین بو ره جمی شه يتانى گه وره، جا که وتینه وه ریگه و رویش تین هه تا ره جمی شه يتانى کرد، له کوگا به رده که ی عه قه به، که پيی دهگوتری: (جمرة العقبة: الجمرة الكبرى: کوگا به رده که ی عه قه به) ئینجا ئه سماء گه رایه وه بو هه وار که ی مینای، وه لهوێ نوێژى به یانى کرد، منیش پیم گوتم: خانم! وا ده زانم زوو رویش تین له موزده ليفه وه بو به رده باران کردنى شه يتان، هه روا زوویش گه راینه وه له ره جمی شه يتانه وه بو هه واری مینامان؟ فه رمووی: کوپی شیرینم! پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بى) مو له تی ژنانی داوه،

که به‌شهو له موزده‌لیفه‌وه بکه‌ونه‌رئ بۆ مینا، وه به‌ر له جه‌نجالئ و قه‌ره‌بالغئ، ره‌جمئ شه‌یتان ئه‌نجام بده‌ن و نوێژئ به‌یانئ له مینا بکه‌ن، بۆیه‌کا منیش وه‌هام کرد.

۵۶۹) پی‌شخستنی زه‌بوونه‌کان له موزده‌لیفه. واته: لازه‌بوون (زه‌عیف) ه‌کان له

پی‌شه‌وه ده‌رۆن بۆ مینا

باب: تقدیم الضَّعْفَاءِ مِنْ مَزْدَلِفَةِ

۷۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي الثَّقَلِ أَوْ قَالَ فِي الضَّعْفَةِ مِنْ جَمْعِ بَلِيلٍ. {الحديث: ۳۱۱۳ = ۳۱۰۱ فم. بخاری. حج: ۱۶۷۷، ۱۶۷۸، ۱۸۵۶. أبو داود. حج: ۱۹۳۹. نسائی. حج: ۳۰۳۲}:

ئیبینو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌گه‌ل بارگه‌که‌دا، یا فه‌رمووی: له‌گه‌ل زه‌بوونه‌کاندا، که شه‌وی موزده‌لیفه له پی‌شه‌وه ناردنی بۆ مینا، منیش له‌گه‌ل ئه‌واندا به‌شه‌و نارد. {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۱۵۸۴}.

۷۲۰- عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رضی الله عنهما) كَانَ يُقَدِّمُ ضَعْفَةَ أَهْلِهِ، فَيَقْفُونَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ بِالْمَزْدَلِفَةِ بِاللَّيْلِ، فَيَذْكُرُونَ اللَّهَ مَا بَدَأَ لَهُمْ، ثُمَّ يَدْفَعُونَ قَبْلَ أَنْ يَقِفَ الْإِمَامُ، وَقَبْلَ أَنْ يَدْفَعَ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَقْدُمُ مَنَى لِمَصَلَاةِ الْفَجْرِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقْدُمُ بَعْدَ ذَلِكَ، فَإِذَا قَدِمُوا رَمَوْا الْجِمْرَةَ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ: أُرْخِصَ فِي أَوْلَيْكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ۳۱۱۷ = ۳۱۰۵ فم. بخاری: ۱۶۷۶}:

سالی کوری عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (ره‌زای خودایان لئ بئ) ده‌فه‌رمووی: ده‌ستووری باوکم وابوو، که ده‌چوو بۆ حه‌ج، شه‌وی جه‌ژن، لازه‌بوونه‌کانئ که سوکاری خوی پی‌ش ده‌خست، له موزده‌لیفه‌وه ده‌چوون بۆ مه‌شه‌ره‌ولحه‌رام، که کیویکه‌ وا له داوینئ موزده‌لیفه‌وه، وه له‌وئ وه‌ستانی مه‌شه‌ره‌ولحه‌رامیان له‌شه‌ودا ئه‌نجام ده‌داو نزاو پارانه‌وه‌و یادی خودایان ده‌کرد، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌یانویست، ئه‌وجا به‌ر له راوه‌ستانی میر حه‌ج و له‌پی‌ش دهرچوونی ئه‌ودا، ده‌که‌وتنه‌ رئ بۆ مینا، بۆ به‌رده

بناران کردن (رهجم)ی شهیتان، جا هه یانبوو که دهگه یشته مینا، کاتی نویژی بهیانی بوو، هه یان بوو که دهگه یشتنه ئه وئ کاتی نویژی بهیانی نه مابوو، که دهگه یشتنه جئ رهجمی شهیتانیان دهکرد، گه ئی جار له پییش خۆرکه وتنا رهجمی شهیتانیان دهکرد).

ئیبوو عومهر دهیغه رموو: پیغه مبهه خۆی، (دروودی خودای له سههه بئ) بو ئه م جووره که سانه مۆله تی ئه مهی داوه).

۵۷۰) ته لبییه کردنی حاجی بهرده وامه هه تا یه که م روژی جهژن رهجمی شهیتانی گه و ره دهکا، که و له عهقه به. (۳۰۷۶ - ۳۰۸۲)

باب: تلبیه الحاج حتی یرمی جمره العقبه

۷۲۱- عَنْ عَطَاءٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) أَرَدَ الْفَضْلَ مِنْ جَمْعٍ قَالَ: فَأَخْبَرَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَّ الْفَضْلَ أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) لَمْ يَزَلْ يُلَبِّي حَتَّى رَمَى جَمْرَةَ الْعَقْبَةِ. {الحديث: ۳۰۷۷ = ۳۰۶۳ ف.م. أبو داود. حج: ۱۸۱۵. ترمذی. حج: ۹۱۸. نسائی. حج: ۳۰۵۵} :

عهتاء (رهحه تی خودای ئ بئ) فهرمووی: ئیبوو عه بیاس (رهزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: لهحه جی مالا واییدا، ئوسامه ی کوپی زهید له پاشکو ی پیغه مبهه وه سوار بوو له کیوی عه رهفه وه هه تا موزده لیفه، پاشان پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بئ) له موزده لیفه وه هه تا مینا، فهز ئی کوپی عه بیاسی خسته پاشکو ی خۆی، ئیبوو عه بیاس فهرمووی: هه ردووکیان: ئوسامه و فهز ئی دهیانفه رموو: پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بئ) له و ماوه یه شدا هه ره سههه گه رمی (لَبَّيْكَ) کردن بوو، هه تا رهجمی شهیتانی ته و او کرد، له کوگا بهرده که ی جهمه ره تولعه قه به، له روژی یه که می جهژندا، ئیتر وازی له ته لبییه هینا). {بروانه: ژماره: ۷۱۲} .

۵۷۱) لەناو شىوئەكەو بەرد فرى ئەدرى بۆ كۆگا بەردەكەى عەقەبە، وە لەگەل
فرەدانى ھەموو بەردىكا ئەللەھو ئەكبەر دەكا (۳۱۱۸ - ۳۱۲۳)

باب: رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ مِنْ بَطْنِ الْوَادِي وَالتَّكْبِيرُ مَعَ كُلِّ حِصَاةٍ

۷۲۲- عَنْ الْأَعْمَشِ قَالَ: سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ بْنَ يَوْسُفَ يَقُولُ وَهُوَ يَخْطُبُ عَلَى الْمُنْبَرِ:
أَلْفُوا الْقُرْآنَ كَمَا أَلْفَهُ جَبْرِيلُ، السُّورَةُ الَّتِي يُذَكَّرُ فِيهَا الْبَقَرَةُ، وَالسُّورَةُ الَّتِي يُذَكَّرُ فِيهَا
النِّسَاءُ، وَالسُّورَةُ الَّتِي يُذَكَّرُ فِيهَا آلُ عِمْرَانَ، قَالَ: فَلَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ فَأَخْبَرْتُهُ بِقَوْلِهِ، فَسَبَّهُ،
وَقَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ أَنَّهُ كَانَ مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ فَأَتَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ
فَاسْتَبْطَنَ الْوَادِي، فَاسْتَعْرَضَهَا فَرَمَاهَا مِنْ بَطْنِ الْوَادِي بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ يُكَبَّرُ مَعَ كُلِّ
حِصَاةٍ، قَالَ: فَقُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّ النَّاسَ يَرْمُونَهَا مِنْ فَوْقِهَا، فَقَالَ: هَذَا وَالَّذِي لَا
إِلَهَ غَيْرُهُ مَقَامُ الَّذِي أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ. {الحديث: ۳۱۱۹ = ۳۱۰۷ فم. تجريد/ ۲،
رقم: ۸۱۲ = ۱۷۴۷، ۱۷۴۸، ۱۷۴۹، ۱۷۵۰، أبو داود. حج: ۱۹۷۴. ترمذی. حج: ۹۰۱.
نسائی. حج: ۳۰۷۰. ابن ماجه. مناسك: ۳۰۳۰ تحفة الأشراف: ۹۳۸۲}:

ئەعمەش (رەحمەتى خودای ئى بىن) فەرمووی: روژى ھەججى كورى يوسفى ئەلئەقەفى،
وتارى دەدا، گویم ئى بوو، لەكاتى وتارەكەدا، لەسەر دوانگە دەیگوت: ئایەتەکانى
قورئان لەگەل یەكتریدا، لەپال یەكا دابنن، لەسەر شیوئەى ریزکردنى ھەزرەتى
جوبرائیل، وەك پیغەمبەر لە ژيانیدا ھەسپاندووپیەتى، بەلام مەلن: سوورەتى
بەقەرە، واتە: سوورەتى چیل، بەلكوو بلن: ئەو سوورەتەى كە باسى مانگای
تیاكراو، ھەروا مەلن: سوورەتى نىساء، واتە: سوورەتى ژنان، بەلكوو بلن: ئەو
سوورەتەى كە باسى ژنانى واتیادا، ھەروا سوورەتى ئالى عیمران!

ئەعمەش فەرمووی: جا كاتى بەخزمەتى ئیبراھیمی نەخەى گەپشتم،
قسەكەى ھەججەم بۆى گێپرایەو، ئەویش جەمىنى بە ھەججە دا، چونكە زۆردارو
ستەمكار بوو، ئەوجا فەرمووی: ھەبەرەھمانى كورى یەزید، قسەى بۆ کردووم،
فەرمووی: لەخزمەت ھەبەرەھمانى كورى مەسعووددا چووم بۆ ھەج، كاتى چووین
بۆ رەجەمى كۆگا بەردەكەى عەقەبە، لەناو شىوئەكەو، لە خواروھ بۆ سەرەو، لە
تەنیشتى كۆگا بەردەكەو، بەردى فرى دەدا بۆى، ھەوت بەردى بەرودوا تى گرت،

لهگهل هه موو بهردیکا نه لالا هو نه کبهری دهکرد، عهبدوپهره حمان فهرمووی: عهرزی ئیبنو مهسعوودم کرد: نهی باوکی عهبدوپهره حمان! ههندی کهس له لای سهرووی شیوه که وه بهردی بو فری ددهن؟ نهویش فهرمووی: به خودای تاکو ته نیا، نا ئهم جیگه یه، که من ره جمی شهیتانم لییه وه کرد، نهو جیگه یه یه که پیغه مبه ره خوئی (دروودی خودای له سه ره بئ) ره جمی شهیتانی لییه وه کرد، له کاتی حه جه کهیدا، که سوورده تی به قهره ی بو هاتوو، که نهو سوورده ته یه زور به ی یاساو ده ستوورده گانی حه ج و عه مره ی واتیدا، که واته: دروسته بگوتری: سوورده تی به قهره، یا سوورده تی نیسء.... (تاد). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۷، ژماره: ۱۵۹۱}:

۷۲۳- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ لَبَّى حِينَ أَفَاضَ مِنْ جَمْعٍ فَقِيلَ: أَعْرَابِيٌّ هَذَا؟! فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: أُنْسَى النَّاسُ أَمْ ضَلُّوا؟! سَمِعْتُ الَّذِي أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ يَقُولُ فِي هَذَا الْمَكَانِ: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ». {الحديث: ۳۰۸۰ = ۳۰۶۷ فم}:

عهبدوپهره حمانی کوری یه زید (رهحه ته تی خودای لی بئ) فهرمووی: عهبدو لالی کوری مهسعوود (رهزای خودای لی بئ) کاتی له موزده لیفه ده رچوو بو ره جمی شهیتان، ته لبییه ی ده کردو ده یفه رموو: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ). ههندی کهس به ته و سه وه پیان گوت: دیاره نه مه عه ره بی ده شته کییه، بو یه ده ستووری له به یکه کردن نازانی، کاتی ته لبییه کردن ته و او بو وه؟ که نه م ره خنه یه گه یشته وه به ئیبنو مهسعوود، به م شیوه یه ره ددی دایه وه وه فهرمووی: ج عه جه ب وازوو نه م خه لکه نه م سوننه ته یان له بیر چوو، یا خوانه خواست سهریان لی شیواوه؟! من له خو مه وه شتی واکه م، له مه دا په پره ی پیغه مبه ره ده کم، چونکه به گوپی خو م بیستم له پیغه مبه ره خوئی، (دروودی خودای له سه ره بئ) که سوورده تی به قهره ی بو هاتوو، که زورینه ی یاساو ریساکانی حه ج و عه مره وان له م سوورده ته دا، من له پیغه مبه رم بیست له حه جه کهیدا، له م شوین و کاته دا، ته لبییه ی ده کردو ده یفه رموو: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ).

(۵۷۲) رَهْجُمی جِه مَرْدِ تَوَلَعَه قَه بَه لِه رَوُژِی جِه ژَنْدَا بَه سَوَارِی وَّلَاح (۳۱۲۴ - ۳۱۲۶)

باب: رمی جمرة العنبة یوم النحر علی الراحلة

۷۲۴- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) يَرْمِي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ. وَيَقُولُ: «لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحُجُّ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ». {الحديث: ۳۱۲۴ = ۳۱۱۲ فم:}

جَابِرِی کُورِی عَهْدِوَلَّلَا (رَهْزای خُودایان لئی بِن) فَهَرْمُووی: رَوُژِی جِه ژَنْدَا قُورْبَان پِیغَه مَبَهَرَم دِی (دِرُوودی خُودای لِه سَمَر بِن) بَه سَوَارِی وَّلَاحَه کَه ی، رَهْجُمی شَهیتانی دِه کُردو دِه پِغَه رَمُوو: (یَاسَاو دِه سَتُووروو کُردارو گُفتار دِه کانی حَه جِ نُه مانَه ن کُه مَن لِه بَهَر چَاوی نِیوَه نُه نِجَامِیَان دِه دِه مَ لِه مَ حَه جِه دَا، دِه ی نِیوَه ش لِه مَن هَوَه وِه رِیَان بَگَرَن و فِیْرِیَان بِن و کَارو رَه فِتِیَان پِی بَکَه ن، چُونکَه مَن نَازَانَم لِه وَا نَه یِه حَه جِی تَرَم بَه نَصِیْب نَه بِن!). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۷، ژماره: ۱۵۹۲}.

(۵۷۳) نَه نِندَا زِه ی بَه رَدِی رَهْجُمی شَهیتان (۳۱۲۷)

باب: قدر حصی الجمار

۷۲۵- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَمَى الْجَمْرَةَ بِمِثْلِ حَصَى الْخَذْفِ. {الحديث: ۳۱۲۷ = ۳۱۱۵}:

جَابِرِی کُورِی عَهْدِوَلَّلَا (رَهْزای خُودایان لئی بِن) فَهَرْمُووی: پِیغَه مَبَهَرَم بِنِی رَهْجُمی کُوگَا بَه رَدِه کَه ی دِه کُرد، بَه رَدِه کَان بَه قَه دِ چَه وِی بَه لِه پِیْتِکَه دِه بُوون!

(۵۷۴) کَاتِی رَهْجُمی شَهیتان. (۳۱۲۸ - ۳۱۲۹)

وَقْتُ الرَّمْيِ

۷۲۶- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: رَمَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْجَمْرَةَ يَوْمَ النَّحْرِ ضُحًى، وَأَمَّا بَعْدُ ذَلِكَ، فَإِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ. {الحديث: ۳۱۲۸ = ۳۱۱۶ فم. بخاری: ۳۰۶۵. أبو داود. حج: ۱۹۷۱}:

جابر (رهزای خودای لی بن) **فهرمووی: لهروژی یهکه می جهژنا، پیغمبه** (دروودی خودای لهسر بن) **کشهیتانی جهمره تولعه قه بهی بهرده باران کرد، کات چیشته نگاو بوو، بهلام روژه کانی تر لهپاش نیوهر و شهیتانی سهنکه سار دهکرد.** {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۷، ژماره: ۱۵۹۳}.

۵۷۵) ژماره ی نهو بهردانه ی که رهجمی شهیتانیان پی دهکری، دهبی تاک بن (۳۱۳۰)
باب: رمی الجمار تو

۷۲۷- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الِاسْتِجْمَارُ تَوَّ وَرَمَى الْجِمَارَ تَوَّ، وَالسَّعْيُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ تَوَّ، وَالطَّوَافُ تَوَّ، وَإِذَا اسْتَجْمَرَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَجْمِرْ بِتَوَّ». {الحديث: ۳۱۳۰ = ۳۱۱۸ فم}:

جابر (رهزای خودای لی بن) **دهفه رموی: پیغمبه** (دروودی خودای لهسر بن) **دهفه رموی:** (جاره کانی تارات گرتن به بهرد سوننه ته تاک بن، وهک سی جار، یا پینج جار، ژماره ی نهو بهردانه ی که لهکاتی رهجمی شهیتانا، فری دهرین بو کوگا بهرده کان دهبی تاک بن، که هه جارهی حهوت ورده بهرده، راکردنی نیوان صهفاو مهروه تاکه، ته وافی بهیت تاکه، نه گهر که سیکیش له نیوه به بهرد تاراتی گرتو به بهرد خوی پاک کرده وه لهکاتی سهراوا، با ژماره ی بهرده کان تاک بن).

روونکردنه وه:

نه م فهرمووده یه بهس موسلیم گیراویه ته وه، که سی تر دهری نه هیناوه.

۵۷۶) پیغمبه (دروودی خودای لهسر بن) **بو نحرام شکاندنی جهجه کی، سهری خوی ناشی.** (۳۱۳۹ - ۳۱۴۲)

باب: خلق النبي {صلى الله عليه وسلم} في حجة

۷۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَلَقَ رَأْسَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ. {الحديث: ۳۱۳۸ = ۳۱۲۶ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۰۷ = ۱۷۲۶، ۴۴۱۰، ۴۴۱۱. أبو داود. حج: ۱۹۸. تحفة الأشراف: ۱۴۵۶}:

ئیبینو عومەر (رەزای خودایان لى بىن) فەر مووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) لە
 حەجە کەیدا، کە لەسالى حەجى مالاوايیدا ئەنجامى دا، لەپاش تەواوکردنى
 کردارەکانى حەج، بۆ ئیحرام شکاندن سەرى خوێ تاشى). {بەروانە: تاج/۲، زنجیرە:
 ۱۱۱ + زنجیرە: ۱۰۸، ژمارە: ۱۵۹۶}.

۵۷۷) سەرتاشینو مووی سەر کورتکردنەوه. (۳۱۳۱ - ۳۱۳۸)

باب: في الحلق والتقصير

۷۲۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم):
 «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِلْمُقَصِّرِينَ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ»
 «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُقَصِّرِينَ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ
 وَلِلْمُقَصِّرِينَ. قَالَ: «وَلِلْمُقَصِّرِينَ». {الحديث: ۳۱۳۵ = ۳۱۲۳ فم. تجريد/۲، رقم: ۸۰۹
 = ۱۷۲۸ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰۴}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لى بىن) فەر مووی: حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بىن) بۆئەو
 موسوڵمانان حالى بکا، کە لەپاش حەج و عەمرە، سەرتاشین خیرترە لەسەر
 کورتکردنەوه، فەر مووی: (خودایە! لەو کەسانە خۆشە، کە لەپاش تەواوکردنى
 حەج و عەمرە سەرى خۆیان دەتاشن). یارانیش فەر موویان: قوربان ئەى
 پیغەمبەر! خودا! داواى لیخۆشبوون لەخودا بکە بۆ ئەو کەسانەش کە لەپاش
 حەج و عەمرە، مووی سەریان کورت دەکەنەوه؟ بەلام پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن)
 دیسان فەر موویەوه: (خودایە! لەو کەسانە خۆش بە، کە لەپاش حەج و عەمرە
 سەرى خۆیان دەتاشن). دیسانەوه یارانى پیغەمبەر عەزیزان کردەوه: ئەى
 پیغەمبەر! خودا! داواى لیخۆشبوون لەخودا بکە بۆ ئەو کەسانەش کە لەپاش
 حەج و عەمرە، مووی سەریان کورت دەکەنەوه؟ بەلام پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن)
 سى بارە فەر موویەوه: (خودایە! لەو کەسانە خۆشە، کە لەپاش حەج و عەمرە
 سەرى خۆیان دەتاشن).

هه‌مدیسانه‌وه عه‌رزى پێغه‌مبه‌ریان کرده‌وه: ئه‌ی پێغه‌مبه‌رى خودا! داواى لیخۆشبوون له‌خودا بکه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌یش که‌ له‌پاش هه‌ج و عه‌مه‌ره‌، مووى سه‌ریان کورمه‌ت ده‌که‌نه‌وه؟ ئه‌وجا خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) دو‌عاى لیخۆشبوونی بۆ ئه‌وانه‌یش کردو فه‌رمووی: (خودایه‌! له‌و که‌سانه‌یش خۆشه‌به‌ که‌ له‌پاش هه‌ج و عه‌مه‌ره‌، مووى سه‌ریان کورت ده‌که‌نه‌وه). {تاج/۲، زنجیره‌: ۱۱۱، ژماره‌: ۱۶۰۵}.

۵۷۸) له‌پێش‌دا ره‌جمی شه‌یتان، ئه‌وجا ئاژده‌ل سه‌ربرین، ئه‌نجا سه‌رتاشین، له‌سه‌ر تاشینا‌ی راست پێش ده‌خری. (۳۱۲۹ - ۳۱۴۲)

باب: الرمي ثم النحر ثم الحلق، والبداية بالحلق بالجانب الأيمن

۷۳۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَمَى جَمْرَةَ الْعُقْبَةِ ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْبُذْنِ فَنَحَرَهَا، وَالْحَجَّامُ جَالِسٌ، وَقَالَ بِيَدِهِ عَنْ رَأْسِهِ فَحَلَقَ شَقَّهُ الْأَيْمَنَ فَقَسَمَهُ فِيمَنْ يَلِيهِ ثُمَّ قَالَ: «أَحْلِقِ الشَّقَّ الْآخَرَ»، فَقَالَ: «أَيْنَ أَبُو طَلْحَةَ؟» فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ. {الحديث: ۳۱۴۱ = ۳۱۲۹ فم. تجريد/۱، رقم: ۱۳۱ = ۱۷۱، ۱۷۰. أبو داود. حج: ۱۹۸۱. ترمذی. حج: ۹۱۲}.

ئه‌نه‌سى كورى مالیک (ده‌زای خودای لێ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌ هه‌جه‌که‌یدا، روژی یه‌که‌مى جه‌ژن، رویشته‌ بۆ میناو چوو بۆ کوگا به‌رده‌که‌ی عه‌قه‌به‌و هه‌وت به‌ردی بۆ فری داو، ئه‌وجا هاته‌وه‌ بۆ باره‌گاکه‌ی خۆی له‌ میناو، له‌وئ وشتره‌ دیارییه‌کانی خانه‌ی خودای سه‌ربرى، سه‌رتاشه‌که‌ دانیشتبوو، وه‌ به‌ده‌ستی ئاماژه‌ی بۆ سه‌رتاشه‌که‌ کرد، که‌ لای راستی سه‌رى بتاشی، ئه‌ویش لای راستی سه‌رى تاشی، فه‌رمانی فه‌رموو دابه‌شیان کرد به‌سه‌ر عه‌شاماته‌که‌ی ده‌وریدا، ئه‌وجا پێی فه‌رموو: (لای چه‌پی سه‌ریشم بتاشه‌) ئه‌ویش تاشی، جا هه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (ئه‌بو طه‌لحه‌ کوانی؟) جا قه‌زه‌ سه‌ره‌ تاشراوده‌که‌ی داپیی). {تاج/۲، زنجیره‌: ۱۱۱، ژماره‌: ۱۶۰۶ + زنجیره‌: ۱۰۸، ژماره‌: ۱۵۹۶}.

له فه تحولولهمیدا دهفه رموی: (ئه بو هه نیفه (رهحمتهی خودای ئی بن) دهفه رموی: له لای سهرتاشی سهرمم تاشی، سهرتاشه که ئهم سئ هه لیه ی لیم گرت، کاتی دانیستم به ره و رووکه نه بووم، گوتی: رووه و قیبله دانیشه، لای چهیم تی کرد که بیتاشی، گوتی: به لای راست دهست پی بکه، کاتی سهری تاشیم ویستم برۆم، گوتی: قره سهره که ت بنیژوه له شوینیکی گونجاودا بیشاره وه، منیش گه پرامه وه و ناشتم و ههرسی شته که م به گوی کرد!!).

۵۷۹) که سی له پیش نازهل سهر برینا سهری بتاشی، یا نازده دیارییه که سهر بری له پیش ره جمی شهیتانا. (۳۱۴۳ - ۳۱۵۱)

باب: مَن حَلَقَ قَبْلَ النَّحْرِ أَوْ نَحَرَ قَبْلَ الرَّمْيِ

۷۳۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضی الله عنهما) قَالَ: وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) عَلَى رَاحِلَتِهِ، فَطَفِقَ نَاسٌ يَسْأَلُونَهُ: فَيَقُولُ الْقَائِلُ مِنْهُمْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَمْ أَكُنْ أَشْعُرُ أَنَّ الرَّمْيَ قَبْلَ النَّحْرِ، فَنَحَرْتُ قَبْلَ الرَّمْيِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «فَارْمِ وَلَا حَرَجَ». قَالَ وَطَفِقَ آخَرُ يَقُولُ: إِنِّي لَمْ أَشْعُرُ أَنَّ النَّحْرَ قَبْلَ الْحَلْقِ، فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ نَحَرَ، فَيَقُولُ: «انْحَرِ وَلَا حَرَجَ». قَالَ: فَمَا سَمِعْتُهُ يُسْأَلُ يَوْمَئِذٍ عَنْ أَمْرٍ مِمَّا يَنْسَى الْمَرْءُ وَيَجْهَلُ مِنْ تَقْدِيمِ بَعْضِ الْأُمُورِ قَبْلَ بَعْضٍ وَأَشْبَاهِهَا إِلَّا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «افْعَلُوا ذَلِكَ وَلَا حَرَجَ». {الحديث: ۳۱۴۴ = ۳۱۳۲ فم. تجرید / ۱، رقم: ۷۳ = ۸۳، ۱۲۴، ۱۷۳۶، ۱۷۳۷، ۱۷۳۸، ۶۶۶۵. أبو داود. حج: ۲۰۱۴. ترمذی. حج: ۹۱۶. تحفة الأشراف: ۸۹۰۶}.

عه بدوللای کوری عه مری کوری عاص (رهزای خودا له خووی و باوکی بی) فه رمووی: پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سهر بی) له چه جی مالآ واییدا، له مینا، به سواری و شتره که ی ژیری راوه ستا، هه تا موسولمانان پرسیری ئی بکه، له باره ی ری و ره می چه جه وه، پرسیر که ری گوتی: قوربان! ئه ی پیغه مبهری خودا! من نه مزانی که ره جمی شهیتان له پیش نازهل سهر برینا یه، له بهرئه وه نازده که م سهر بری له پیش ره جمی شهیتانا؟ فه رمووی: (برۆ ره جمی شهیتان بکه، قهینا کا).

فهرمووی: یهکئ تر گوتی: من نه مزانی که سهر برپینی ئازده لی دیاری واله پیش
سه رتاشینه وه، له بهرئه وه سهر مم تاشی له پیش سهر برپینی ئازده که ده؟ فهرمووی:
(ئازده که ده سهر برپه قهیناکا).

عهبدو لای فهرمووی: ئیتر ئهو روژده، هه رچییان لیی ده پرسی، سه بارمت بهو
شتانه که مروژ له بیرى چوو بوو، یا نه یزانیبوو، ئایا پیش و پاشی خستبوو، یا شتی
وا، دهمبیس لیی له وه لامیانا دهیفهرموو: (بیکه قهیناکا). {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۱،
ژماره: ۱۶۰۶ م}.

۷۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رضی الله عنهما) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
(صلى الله عليه وسلم) وَأَتَاهُ رَجُلٌ يَوْمَ النَّحْرِ وَهُوَ وَاقِفٌ عِنْدَ الْجُمَرَةِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ
إِنِّي حَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أُرْمِيَ فَقَالَ: «أَرْمِ وَلَا حَرَجَ». وَأَتَاهُ آخَرُ، فَقَالَ: إِنِّي دَبَحْتُ قَبْلَ أَنْ
أُرْمِيَ، قَالَ: «أَرْمِ وَلَا حَرَجَ»، وَأَتَاهُ آخَرُ فَقَالَ: إِنِّي أَفْضْتُ إِلَى الْبَيْتِ، قَبْلَ أَنْ أُرْمِيَ،
قَالَ: «أَرْمِ وَلَا حَرَجَ»، قَالَ: فَمَا رَأَيْتُهُ سَلَّ يَوْمَئِذٍ عَنْ شَيْءٍ إِلَّا قَالَ: «افْعَلُوا وَلَا حَرَجَ».
{الحديث: ۳۱۵۰ = ۳۱۳۸ فم. تجرید/۲، رقم: ۷۳}.

عهبدو لای کورپی عهمری کورپی عاص (دهزای خودایان لى بن) فهرمووی: پیغه مبه
(دروودی خودای له سهر بن) روژی جهژن، له لای جه مرده تول عهقه به وه ستابوو، بو وه لامی
پرسیاری حاجیان، گویم لی بوو پیاوی هاته خزمهتی لیی پرسی، گوتی: قوربان!
من له پیش ئه وه ده رهجمی شهیتان بکه، سهرم تاشی؟ فهرمووی: (قهیناکه برپو
رهجمی شهیتان بکه) حاجیه کی تر هات بو خزمهتی، عهرزی کرد: قوربان! من
بهرله وه بهرد فری بدهم بو کوگا بهرده که ی عهقه به، ئازده که ده سهر برپى؟
فهرمووی: (قهیناکه برپو بهردی بو فری بده). حاجیه کی تر هاته خزمهتی، گوتی:
قوربان! من بهرله رهجمی شهیتان رویشتم ته وافول ئیفاضه ئه نجامدا؟ فهرمووی:
(قهیناکه برپو بو بهرده باران) (رهجمی شهیتان). فهرمووی: ئه وه کی که من ئهو روژه
له پیغه مبهرم بینى ئه مه بوو: پرسىاری هه رچی لی ده کرا، له م جوړه پرسىاران،
هه ره دهیفهرموو: (بیکه قهیناکا).

۵۸۰) نیشانه‌کردنی دیاری خانه‌ی خودا له‌کاتی نِحرام دابه‌ستندا

(۳۰۰۸ - ۳۰۰۶)

باب: تَقْلِيدُ الْهَدْيِ وَإِسْعَارُهُ عِنْدَ الْإِحْرَامِ

۷۳۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الظُّهْرَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ، ثُمَّ دَعَا بِنَاقَتِهِ فَأَشْعَرَهَا فِي صَفْحَةٍ سَنَامِهَا الْأَيْمَنُ وَسَلَّتِ الدَّمَ، وَقَلَّدَهَا نَعْلَيْنِ، ثُمَّ رَكِبَ رَاحِلَتَهُ، فَلَمَّا اسْتَوَتْ بِهِ عَلَى الْبَيْدَاءِ أَهَلَ بِالْحَجِّ. {الحديث: ۳۰۰۶ = ۲۹۹۲ م. أبو داود. حج: ۱۷۵۲. ترمذی. حج: ۹۰۶. نسائی. حج: ۲۷۷۲. تحفة الأشراف: ۶۴۵۹} :

نَیْبَنُو عَهَبِاس (پره‌زای خودایان لى بى) فَهَرَمُووى: پَنِغَه‌مبهر (دروودى خودای له‌سهر بى) نوپُژى نيوهرپُوى له‌بیرى عه‌لى (ذولحولة‌یفة) کرد، ئه‌وجا داواى کرد وشرئ له‌ وشره دیارییه‌کانى مالى خودایان بؤ هینا، له‌سهر ئه‌م شیوه‌یه نیشانه‌ی کرد: به تیغ لای راستی دووگى تهره‌کانه‌دوه و خوپنه‌که‌ی هه‌ئسوى له‌لا دووگى، وه جووتئ سوئى کرد به گهردن به‌ند بؤى وهك گولنه‌نگ هه‌ئى واسین به گهردنیاو، ئه‌مه‌یش بؤئه‌وه‌یه تا خه‌لك بزائن كه ئه‌وه دیارى به‌سته و ده‌ستى بؤ نه‌به‌ن وه‌رکه‌سى هه‌وه‌جپى پپى هه‌یه با شوینى بکه‌وى بؤ کاتى سهربرپین، ئه‌وجا پَنِغَه‌مبهر (دروودى خودای له‌سهر بى) سواری و لاخه‌که‌ی ژپرى بووه‌وه، كه وشره مپنگه‌پى بوو، ناوى قه‌صواء بوو، رویشت تا به‌سواری سهرکه‌وته سهر کپوى به‌یداء، ئه‌وجا ئیحرامى حه‌جى دابه‌ست و نیتى هینا). {تاج/۲، ژماره: ۱۶۵۸، زنجیره: ۱۲۷ + تاج/۲، زنجیره: ۱۱۹، ژماره: ۱۶۳۲}.

۵۸۱) كه‌سى بئ نِحرام بى. دیاریى ده‌نپرى و نیشانه‌ی ده‌كا (۳۱۸۱ - ۳۱۹۴)

باب: الْبَعْثُ بِالْهَدْيِ وَتَقْلِيدُهَا وَهُوَ حَلَالٌ

۷۳۴- عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَنَّ ابْنَ زِيَادٍ كَتَبَ إِلَى عَائِشَةَ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ قَالَ: مَنْ أَهْدَى هَدِيًّا حَرَمَ عَلَيْهِ مَا يَحْرُمُ عَلَى الْحَاجِّ حَتَّى يُنْحَرَ الْهَدْيُ، وَقَدْ بَعَثْتُ بِهِدْيِي فَاکْتُبْنِي إِلَى بِأَمْرِكَ. قَالَتْ عَمْرَةُ: قَالَتْ عَائِشَةُ: لَيْسَ كَمَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ. أَنَا فَتَلْتُ

قَلَّائِدْ هَدَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَدَيَّ ثُمَّ قَلَّدَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِيَدِهِ ثُمَّ بَعَثَ بِهَا مَعَ أَبِي، فَلَمْ يَحْرُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) شَيْءٌ أَحَلَّهُ اللَّهُ لَهُ حَتَّى نَحِرَ الْهَدْيُ. {الحديث: ۳۱۹۲ = ۳۱۸۱ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۰۰ = ۱۷۰۰، ۱۶۹۶، ۱۶۹۸، ۱۶۹۹، ۱۷۰۱، ۱۷۰۲، ۱۷۰۳، ۱۷۰۴، ۱۷۰۵، ۲۳۱۷، ۵۵۶۶. نسائی. حج: ۲۷۹۲}:

عہمرہی کچی عہبدورہ حمان فہرمووی: عہبدوللای کوری زیاد، کاغہزی نووسی، بو عائیشہ: کہ عہبدوللای کوری عہبباس دہفہرموی: گواہیہ ہہرکہسی نازہلی دیاری بنیرئ بو ہہزارانی بہستی مہککہ، ئیتر نہوہی کہ لہکاتی حہجکردنا، لہ حاجی حہرام دہبی، وہک بوئی خویشو جیماعو جلی دووراو سہرتاشین، لہویش حہرام دہبی، ہہتا نازہلہ دیاریہکہی لہ کاتو جیگہی خویدا سہردہبرئ، نہوسا جی لی قہدہغہ بووہ، لہو ماوہیہدا، بوئی رہوا دہبیٹہوہ؟ دہی من نازہلی دیاری خویم ناردووہ بہ حاجیاندا بو مہککہو خویش نہچووم بو حہج، جا تو لہم بارہیہوہ جی لی دہزانی بوئی بنووسہ. عہمرہ فہرمووی: عائیشہ فہرمووی: نہمہ وانییہ وہک ئیبینو عہبباس دہلی، چونکہ من بہدہستی خویم، ملوانکہکانی نازہلہ دیاریہکانی پیغہمبہرم ہوندوتہوہ، نہوجا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) بہدہستی خوئی نہو ملوانکانہی دہکردہ ملی وشرہ دیاریہکانی، وہ لہو سائلہدا کہ نہبوبہگری باوکم میر حہج بوو، بہ باوکما ناردنی بو ہہزارانی مہککہ، ئیتر لہو ماوہیہدا کہ پیغہمبہر خوئی لہ مہدینہ بوو، نہوہی کہخو بوئی حہلال کردبوو، بہہوئی ناردنی نہو نازہلہ دیاریانہوہ لی قہدہغہ نہبوو بوو. {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۲۷، ژمارہ: ۱۶۵۹}.

روونکردنہوہ:

نہم عہبدوللای کوری زیادہ ئیمامی حوسہینی کوری عہلی شہہید کرد، موعاویہیہ زیادی باوکی نہم عہبدوللایہی کرد بہ برای خوئی و کچیکی خوئی لہ کورپکی نہم زیادہ مارہکردو کردی بہ میری سہر کووفہو بہصرہ، نہم زیادہ

ناسراوه به زیادى كورې باوكى! له سالى په نجاو سى كؤچيدا، له سه رده مى جينشيني موعاوييه دا مردووه، راستر نه وديه كه نه م زياده له م بارديه وه، كاغەزى نووسى بو عائيشه نه وەك عهبدو لّاي كورې.

۷۳۵- عَنْ عَائِشَةَ (رضى الله عنها) قَالَتْ: أَهْدَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَرَّةً إِلَى الْبَيْتِ غَنَمًا فَقَلَّدَهَا. {الحديث: ۳۱۹۰ = ۳۱۷۹. تجريد/۲، رقم: ۸۰۰ - مكرر}:

عائيشه (همزای خودای لى بن) فهرمووى: سالى، پيغهمبر (دروودى خودای له سر بن) ئاژه لى ورده (بزن و مهر) ى، به ديارى بهيت نارد بو هه ژارانى مهككه و بو نيشانه گولنهنگيكي كرده ملين).

۵۸۲) سواربوونى وشترى ديارى بهيت دروسته (۳۱۹۵ - ۳۲۰۲)

باب: رُكُوبُ الْبَدَنَةِ

۷۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَأَى رَجُلًا يَسُوقُ بَدَنَةً فَقَالَ: ارْكَبْهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا بَدَنَةٌ، فَقَالَ: «ارْكَبْهَا وَيْلَكَ»، فِي الثَّانِيَةِ أَوْ فِي الثَّالِثَةِ. {الحديث: ۳۱۹۵ = ۳۱۸۴. فم. أبو داود. مناسك: ۱۷۶۰. نسائي. حج: ۲۷۹۸}:

ئەبو هورەيره (همزای خودای لى بن) فهرمووى: پيغهمبر (دروودى خودای له سر بن) پياويكى دى، وشترى ديارى بهيتى لى دهخورې، فهرمووى: (سوارى به) گوتى: ئاخر چؤن سوارى بم نه مه وشترى ديارى مهككهيه؟ جارى دووانى تر، پيغهمبر (دروودى خودای له سر بن) هه مان شتى پى فهرموو، پياودهكيش هه مان وهلامى دايه وه، جا له دواجارى دووهم، يا له دوا جارى سيهم، پيغهمبر (دروودى خودای له سر بن) پيى فهرموو: (خانه خراب سوارى به، بريارى شهرع من دهيزانم يا تو!). {تاج/۲، زنجيره: ۱۲۸، ژماره: ۱۷۰۰}.

۷۳۷- عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ (رضى الله عنهما) سَأَلَ عَنْ رُكُوبِ الْهَدْيِ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «ارْكَبْهَا بِالْمَعْرُوفِ

إِذَا أُلْجِئَتْ إِلَيْهَا حَتَّى تَجِدَ ظَهْرًا». {الحديث: ۳۲۰۱ = ۳۱۹۰ فم. أبو داود. مناسك: ۱۷۶۱. نسائی. حج: ۲۸۰۱. تحفة الأشراف: ۲۸۰۸}:

ئەبو زوبەير (رحمەتى خودای ئى بن) فەرمووی: جارئ لە جابیری کوری عەبدوللا (رحمەزای خودایان ئى بن) لەبارەى سواربوونی وشتری دیاریى بەیتەو، پرسیارکرا، کە نایا شتی وا دروستە یانا؟ گویم ئى بوو، جابیر فەرمووی: بەگوێی خۆم گویم لە پیغەمبەر بوو، لە وەلامى ئەم جوۆرە پرسیارەدا، دەیفەرموو: (ئەگەر ناچار بووی، ئەوا بەشیوەیهکی رهوا، سواری ببە، هەتا وڵاخی سواریی تەرت دەست دەکەوئ، ئیتر لەو دابەزەو سواری وڵاخەکەى تر بە کەهێ دیاری بەستی مەککە نییە).

۵۸۳) نازەلى دیاریى ئەگەر پێش ئەوێ بگاتە جیگەى خۆی پەکی کەوت، سەر دەبەری بۆ خەلک. (۳۲۰۳ - ۳۲۰۵)
باب: ما عَطَبَ مِنَ الْهَدْيِ قَبْلَ مَحَلِّهِ

۷۳۸- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما): أَنَّ ذُوَيْبًا أَبَا قُبَيْصَةَ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) كَانَ يَبْعَثُ مَعَهُ بِالْبَدَنِ ثُمَّ يَقُولُ: «إِنَّ عَطَبَ مِنْهَا شَيْءٌ فَخَشِيتُ عَلَيْهِ مَوْتًا فَأَنْحَرَهَا ثُمَّ اغْمَسْتُ نَعْلَهَا فِي دَمِهَا ثُمَّ اضْرَبُ بِهَا صَفْحَتَهَا، وَلَا تَطْعَمُهَا أَنْتَ وَلَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ رُقَّتِكَ». {الحديث: ۳۲۰۳ = ۳۱۹۲ فم}:

ئەبنو عەباس (رحمەزای خودایان ئى بن) فەرمووی: ذوئەیب، کە ناسراو بە ئەبو قوبەیسە، (رحمەزای خودای ئى بن) بۆیگێرپامەو: فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) وشتری دیاری بەیتی لە مەدینەو، بەمنا نارد، بۆ هەژارانى بەست، وە فەرمووی پیم: (ئەگەر لەرئ لییان پەکی کەوت و مەترسی مردنت لیی کرد، ئەو لەوئ سەری بېرە کە پەکی دەکەوئ و سۆلەکەى گەردنی داکەنەو بە خوینەکەى رەنگی بکەو بیدە لەلا وورگی و لا دووگەکانی بە خوینەکەى سووربکەو هەرتاکیکی لەسەر لا دووگیکی دابنئ، هەتا بزەنن کە ئەو نازەلى دیاری بەیتەو مالى هەژاران و پی شیوانە، وە خۆت و هاوڕیکانت کە لە کاروانەکەدا لەگەڵتان لیی مەخۆن!). {تاج: ۲، زنجیرە: ۱۲۹، ژمارە: ۱۷۰۲}.

(۵۸۴) هاوبه‌شی له دیاری به‌ستدا. (۳۱۷۲ - ۳۱۷۹)

باب: الاِشْتِرَاكُ فِي الْهَدْيِ

۷۳۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُهْلِينَ بِالْحَجِّ فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ نَشْتَرِكَ فِي الْإِبِلِ وَالْبَقَرِ، كُلُّ سَبْعَةٍ مَنَا فِي بَدَنَةٍ. {الحديث: ۳۱۷۳ = ۳۱۶۱ فم}:

جابیری کوری عه‌بدوللا (ره‌زای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: له خزمه‌ت هه‌زهدتا (دروودی خودای له‌سهر بئ) دهر‌چووین و هه‌جمان دابه‌ست، پئغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمانی پئمان کرد: که ههر هه‌وت که‌سی، به هاوبه‌شی، وشت‌ری، یان ره‌شه‌ولاخی، له باتی هه‌دی سهر بې‌رین). {تاج/۲، زنجیر: ۵، ۱۰۹، ژماره: ۱۵۹۴}.

(۵۸۵) دیاری به‌یت و قوربانی له ره‌شه‌ولاخ. (۳۱۷۲ - ۳۱۷۹)

باب: الْهَدْيُ مِنَ الْبَقَرِ

۷۴۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: ذَبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ عَائِشَةَ بَقْرَةً يَوْمَ النَّحْرِ. {الحديث: ۳۱۷۸ = ۳۱۶۶ فم}:

جابیری کوری عه‌بدوللا (ره‌زای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: پئغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) له روژی هه‌ژنی قوربانا، ره‌شه و لاخیکی له‌جیاتی دیاری خانه‌ی خودا، بو عائشه‌ی هاوسه‌ری سهر‌بری). {بروانه ژماره: ۲۹۱۰ = شه‌رحی موسلیم + ته‌ج‌رید/۱، ژماره: ۱۹۸ = ۲۹۴ فتح الباری}.

(۵۸۶) وا سونه‌ته وشت به‌پئوه سهر‌بری و ده‌ستی چه‌پی به‌چه‌ماوه‌یی

ببه‌ست‌ری. (۳۱۸۰)

باب: نَحْرُ الْبَدَنِ قِيَامًا مُقَيَّدَةً

۷۴۱- عَنْ زِيَادِ بْنِ جُبَيْرٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ أَتَى عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يَنْحَرُ بَدَنَتَهُ بَارَكَةً فَقَالَ: ابْعَثْهَا قِيَامًا مُقَيَّدَةً سَنَةَ نَبِيِّكُمْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۳۱۸۰ = ۳۱۶۸ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۰۴ = ۱۷۱۳. أبو داود. حج: ۱۷۶۸. تحفة الأشراف: ۶۷۲۲}:

زیادی کوری جوبهیر (ره‌حه‌تی خودای لی بئ) **فه‌رمووی: ئیبنو عومەر** (ره‌زای خودایان لی بئ) پیاویکی بینی، و شتریکی قوربانی ییخ دابوو، خه‌ریک بوو سه‌ری ده‌بری و ده‌یکرد به قوربانی بو خۆی، ئیبنو عومەر پئی فه‌رموو: هه‌لیسینه‌وه سه‌رپی و ده‌ستی چه‌پی له ئه‌ژنویا بچه‌مینه‌وه و به په‌تی بیبه‌سته به قۆلیه‌وه، چونکه یاساو ده‌ستووری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) وابوو، له‌سه‌ر نه‌و شیوه‌یه و شتری قوربانی و دیاریی به‌یت و و شتری تری سه‌رده‌بری). {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۱۶۰۰، ۱۶۰۱}.

۵۸۷) گوشت و کۆبان و پیستی نازه‌لی دیاری ده‌کری به‌خیر (۳۱۶۷ - ۳۱۷۱)

باب: الصدقة بلحوم الهدی و جلالها و جلودها

۷۴۲- عَنْ عَلِيٍّ (رضي الله عنه) قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ أَقْرَمَ عَلَى بُدْنِهِ، وَأَنْ أَتَصَدَّقَ بِلَحْمِهَا وَجُلُودِهَا وَأَجَلَّتْهَا، وَأَنْ لَا أُعْطِيَ الْجَزَارَ مِنْهَا، وَقَالَ: «نَحْنُ نُعْطِيهِ مِنْ عِنْدِنَا». {الحديث: ۳۱۶۷ = تجريد/۲، رقم: ۸۰۱ = ۱۷۰۷، ۱۷۱۶، ۱۷۱۶م، ۱۷۱۷، ۱۷۱۸، ۲۲۹۹. أبو داود. حج: ۱۷۶۹. ابن ماجه. أضاحي: ۳۱۵۷. تحفة الأشراف: ۱۰۲۱۹}:

عه‌لی (ره‌زای خودای لی بئ) **فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر** (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمانی پئی کردم، که رابوه‌ستم به‌سه‌ر و شتره دیارییه‌کانی به‌یتیه‌وه، که سه‌د و شتر بوون، سه‌ریه‌رشتیان بکه‌م، وه گوشت و پیسته و جل و کۆبان‌ه‌کانیان گشتی به‌ه‌خشمه‌وه، وه هیچیان لی نه‌ده‌م به قه‌سابه‌که له‌باتی قه‌سابییه‌که‌ی، به‌لام له‌جیاتی پشکی ئاسایی قه‌یناکا که به‌شی بده‌م، فه‌رمووی: (خۆمان شتیکی تری ده‌ده‌ینی له‌باتی قه‌سابییه‌که‌ی!!). {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۱۶۰۲ + زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۱۶۵۵}.

۵۸۸) ته‌وافی ئیفاضه له‌یه‌که‌م روژی جه‌ژندا سونه‌ته (۳۱۵۲ - ۳۱۵۳)

باب: طواف الإفاضة يوم النحر

۷۴۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) أَقَاضَ يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ رَجَعَ فَصَلَّى الظُّهْرَ بِمِنَى. قَالَ نَافِعٌ: فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يُفِضُ يَوْمَ النَّحْرِ ثُمَّ

يَرْجِعُ فَيُصَلِّي الطَّهْرَ بِنَمْنِي، وَيَذْكُرُ أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فَعَلَهُ. {الحديث: ۳۱۵۲ = ۳۱۴۰ فم. بخاری. حج: ۱۷۳۲. أبو داود. حج: ۱۹۹۸. تحفة الأشراف: ۸۰۲۴}:

ئيبينو عومهر (رەزای خودایان لى بى) فەرمووی: یەكەم روژی جەژنى قوربان، لە حەجى مالاوايیدا، پيڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەپاش رەجى شەيتان، تەوافى بەيتى کرد، كە پيى دەگوترى: (طوافُ الإِفاضة) ئەوجا گەراوە بۆ ميناو لەوئى نوپژى نيوەرۆى کرد، نافع (رەحمەتى خودای لى بى) فەرمووی: ئيبينو عومهریش لە روژی یەكەمى جەژنى قوربان تەوافى ئیفاژەى دەکرد، ئەوجا دەگەرايەووە بۆ هەوارەكەى لە مينا، لەوئى لە مينا نوپژى نيوەرۆى دەکرد، وە دەیفەرموو: پيڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) خوڤى وای دەکرد. {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۳، ژمارە: ۱۶۱۱}.

۵۸۹) هەركەسى تەوافى قودومى کرد دەتوانى ئیحرام بشکينى. (۳۰۰۶ - ۳۰۰۸)
باب: مَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ فَقَدْ حَلَّ

۷۴۴- عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ: أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ قَالَ: كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ يَقُولُ: لَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ حَاجٌّ، وَلَا غَيْرُ حَاجٍّ، إِلَّا حَلَّ، قُلْتُ لِعَطَاءٍ: مِنْ أَيْنَ يَقُولُ ذَلِكَ؟ قَالَ: مِنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: (ثُمَّ مَحَلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ). قَالَ: قُلْتُ: فَإِنَّ ذَلِكَ بَعْدَ الْمَعْرِفِ، قَالَ: كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رضى الله عنه) يَقُولُ: هُوَ بَعْدَ الْمَعْرِفِ وَقَبْلَهُ، وَكَانَ يَأْخُذُ ذَلِكَ مِنْ أَمْرِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) حِينَ أَمَرَهُمْ أَنْ يَحِلُّوا فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ. {الحديث: ۳۰۱۰ = ۲۹۹۶ فم. بخاری. مفازى: ۴۳۹۶}:

ئيبينو جورەيج (رەحمەتى خودای لى بى) فەرمووی: عەطای شاگردى ئيبينو عەباس (رەزای خودایان لى بى) هەوالی پيىم دا، فەرمووی: جاران ئيبينو عەباس دەیفەرموو: هەر موسولمانى تەوافى قودوم ئەنجام بدا، حاجى بى، یا عەمرەكەر، ئيتەر بۆى هەيە كە ئیحرام بشکينى!!

ئيبينو جورەيج دەفەرمووی: عەرزى عەطام کرد: ئەمە چۆن وا دەلى، خو كەس ئەم گوتەيەى ئەوئى نەگوتوو؟ عەطا فەرمووی: لەم ئايەتەووە وەرى گرتوو، كە

دەفەرموئ: { ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ - حج/۳۳ } واتە: ئاژەلى ديارى خانەى خودا، پيويستە لە جيگەى ديارىكراوى خويىدا سەربەررى كەناو بەستى مەككەيە). ئيبنو جورەيج دەفەرموئ: منيش عەرزى عەطام كرد: بەلام ئەو لە دوا وەستانە لە عەرفە؟ فەرمووئ: ئيبنو عەبباس (پەزى خودايان لى بىن) دەيفەرموو: لەپاش وەستانى عەرفە لەپيش وەستانى عەرفەفەيشدا دەبئ! وە ئەم فەتوايەى خوئ لەو فەرمانەى پيغەمبەرەو وەرگرتوو، كە لە حەجى مالاًواييدا فەرمانى كرد بەوانەى كە ديارى بەيتيان پئ نيبە، حەجەكەيان فەسخ بكەنەو وە بيكەن بە عەمرە، تەوافى قودووم بكەن و ئيحرام بشكئن). { بپروانە ئەم ژمارانە لە پيشەو: ۷۰۷، ۶۷۰ } . { تاج/۲، زنجيرە: ۱۰۰، ژمارە: ۱۵۶۷ } .

روونکردنەو:

لە شەرەكانى وا لەبەردەستا، دەفەرموئ: نەوہوى (رحمەتى خوداى لى بىن) دەفەرموئ: ئەگەر بەپيئ ئەم فەتوايەى ئيبنو عەبباس بئ، حاجى لەپاش تەوافى قودوم، بەتەواوى ئيحرام دەشكئئ و ژن و بۆنى خوئ و ھەموو شتێكى ترى بۆ حەلال دەبيتەو، وە لەوہدوا باقى مەندەى كردارەكانى ترى حەج تەواو دەكا، وەك وەستانى عەرفەو... تاد. بەلام ئەمە بە پيچەوانەى مەزھەبى جەماوہرى زانايانى ئيسلامەوہيە، چونكە ئيحرام شكاندن تەواو، لەسەر رپەرەوى پيرۆزى ئەوان دەبئ لەپاش وەستانى عەرفەو رەجمى شەيتان و تەوافى زيارەو سەر تاشين بئ. جا ئوميدەكەم ئەم جۆرە جياوازيە، لەنيوانى زاناکانا نەبئ بەمايەى سەر ليشيوان بۆ خويناواران و مامۆستايان. لە راستيدا گەرچى ئەم قسەيەى ئيبنو عەبباس، تەئويلى زۆر ھەل دەگرئ، وەبئ حىكەت نيبە، وە شەرىعى خوداى پئ دەولەمەند دەبئ، بەلام بەشيۆەى گشتى، ھەميشە راي جەماوہرى زانايان، بۆ ئيمە مانان، سازترو گونجاو ترو لەبارترو بيگەردترە.

۵۹۰. حاجی جووتکار (قارن) واته: که سیّ حج و عه مره بخاته پال یه ک و به یه که وه بیانکات، نه وه یه ک ته وافی یه ک هاتوچو (سعی) ی به سه، هه م بوّ هه که ی و هه م بوّ عه مره که ی. (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)

باب: یکفی القارن طواف واحد للحج والعمرة

۷۴۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّهَا حَاضَتْ بِسَرَفٍ فَتَطَهَّرَتْ بِعَرَفَةَ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُجْزِي عَنْكَ طَوَافُكَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ عَنْ حَبْكٍ وَعَمْرَتِكَ». {الحديث: ۲۹۲۶ = ۲۹۱۰ فم:}

عائیشه (رهزای خودای لن بن) دهفه رموی: له خزمه تی هه زره تدا، (دروودی خودای له سه ر بن) سالی حجی مالاوایی، که دهرچووین بوّ حج، که گه یشتینه سه ریف، له وی بینویژ که وته و سووری مانگانه م بوّ هات، وه له حیای عه رده، له بینویژی پاک بوومه وه، وه یه که م روژی جه زن ته وافی نیفازم نه انجامدا، که پیشی دهگوتری: ته وافی روکن، وه هه روه ها هاتوچوی نیوان سه فاو مه روه شم نه انجامدا، جا له به رته وه ی که من له و هه جده دا قارین (جووتکار) بووم، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) فه رموی پیّم: (ته م ته وافی به یته و ته م ته وافی نیوانی سه فاو مه روه یه ت، که له م روژی یه که می جه زنه دا نه نجامت دان، بریتی هه که ت و بریتی عه مره که ت ده که ون). {بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۱۵۶۷ + ژماره: ۲۹۰۲، ۲۹۰۵، ۲۹۰۶، ۲۹۱۱، ۲۹۱۴ شرح صحیح مسلم + ۲۹۱۳، ۲۸۹۰، ۲۸۹۸، ۲۸۹۵ فم = فتح الملهم شرح صحیح مسلم}. له ژماره (۲۹۰۲ ش.م = شرح صحیح مسلم للنووی، به دهق عائیشه دهفه رموی: (فَقَدِمْتُ مَكَّةَ وَأَنَا حَاضٌ، وَلَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ، وَلَا بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ = واته: که گه یشتینه مه که، من بینویژ بووم، له به رته وه ته وافی به یته و ته وافی سه فاو مه روه م نه کرد) له ژماره: ۲۹۲۹ یشدا به دهق دهفه رموی: (فَفَعَلْتُ وَوَقَفْتُ الْمَوَاقِفَ حَتَّى إِذَا طَهَرْتُ طَافْتُ بِالْكَعْبَةِ وَالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ: واته: نیتر عائیشه ته وافی به یته و ته وافی سه فاو مه روه ی نه کرد، وه نییه تی حجی هیناو هه موو کرداره گانی حجی کرد، هه تا روژی یه که می جه زن له بینویژی پاکه وه بوو، نه و جا ته وافی به یته و ته وافی سه فاو مه روه ی کرد).

(۵۹۱) جووتکار (قارن) کدی نیحرام ده شکینی (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)

باب: متى یحل من أحرَم حج وعمره

۷۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ، فَمِنَّا مَنْ أَهْلَ بِعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهْلَ بِحَجٍّ وَعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهْلَ بِالْحَجِّ، وَأَهْلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) بِالْحَجِّ، فَأَمَّا مَنْ أَهْلَ بِعُمْرَةٍ فَحَلَّ، وَأَمَّا مَنْ أَهْلَ بِحَجٍّ أَوْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَلَمْ يَحْلُوا حَتَّى كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ. {الحديث: ۲۹۰۹ = ۲۸۹۳ فم. تجرید/ ۲، رقم: ۷۵۱ = ۱۵۶۲ فتح الباری، ۴۴۰۸. أبو داود. حج: ۱۷۷۹. نسائی. حج: ۲۷۱۵. ابن ماجه. حج: ۲۹۶۵. تحفة الأشراف: ۱۶۳۸۹}:

عائیشه (پڑھای خودای لی بن) فہرمووی: لہ سالی حہ جی مالاً واییدا، لہ مہ دینہ وہ لہ خرمہت پیغہ مبہردا، لہ مانگہ کانی حہ جا، بہرہ وہ مہ ککہ، بہ نیازی حہ ج و عہ مرہ کہوتینہ ری، لہ سہر ٹہم سی شیوہیہ نیجرامیان بہست: ہہ مان بوو نیجرامی حہ ج و عہ مرہی بہ سہر یہ کہ وہ بہستبوو، ہہ مان بوو بہس نیجرامی حہ جی بہستبوو، پیغہ مبہر خوی (دروودی خودای لہ سہر بن) بہس نیجرامی حہ جی بہستبوو، جا ٹہوانہی کہ تہنیا نیجرامی عہ مرہیان بہستبوو، وہ دیاری بہستیان پی نہبوو، کہ گہ یشتنہ مہ ککہ، عہ مرہ کہیان تہواو کردو نیجرامیان شکان، بہ لام ٹہوانہی کہ تہنیا نیجرامی حہ جیان دابہستبوو، لہ گہ ل ٹہوانہدا کہ نیجرامی حہ ج و عہ مرہیان بہ سہر یہ کہ وہ دابہستبوو، نیجرامیان نہشکاند، ہہ تا یہ کہم روژی جہ زن لہ پاش ردجم و تہوافو سہر برین نیجرامیان شکاند). {تاج/ ۲، زنجیرہ: ۸۹، ژمارہ: ۱۵۲۸ + ژمارہ: ۱۵۲۷}.

(۵۹۲) وچانگرتن لہ موہہ صہب. لہ روژی نہ فراو نویتز کردن لہوی. (۳۱۵۴ - ۳۱۶۳)

باب: نزول المحْصَبِ يَوْمَ النَّفَرِ وَالصَّلَاةِ بِهِ

۷۴۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنہما): أَنَّ النَّبِيَّ (صلی الله علیه وسلم) وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ كَانُوا يَنْزِلُونَ الْأَبْطَحَ. {الحديث: ۳۱۵۴ = ۳۱۴۲ فم}:

ثیبنو عومەر (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: جاران پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) و ئەبوبەكرو عومەر لە ئەبطەح دادەبەزىن و روژى نەفر، ئەو روژەى كە حاجيان لە میناوە دگەرپنەووە بۆ مەككە، نوێژى عەصریان لە ئەبطەح كرد. {تاج/۲، زنجیرە: ۱۱۵، ژمارە: ۱۶۱۹}.

۷۴۸- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: نَزَلَ الْأَبْطَحَ لَيْسَ بِسُنَّةٍ، إِنَّمَا نَزَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِأَنَّهُ كَانَ أَسْمَحَ لَخُرُوجِهِ إِذَا خَرَجَ. {الحديث: ۳۱۵۶ = ۳۱۴۴ فم: }

عائیشە (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: دابەزىن لە روژى نەفردا، لە ئەبطەح سوننەت نییە، راستە كە پىغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لە روژى نەفردا لەوێ دابەزى، بەلام ئەو لەبەرئەووە نەبوو كە خودى دابەزىن لەوێ سوننەتبى، بەلكوو ئەو لەبەرئەووە بوو، كە كوێلى خوێان سووك بكەن و بنەو بارگەو شەمەكە قورسەكانیان لەوێ دابنێن و لەپاش نوێژى خەوتنان، سەرخەوێ لەوێ بشكێنن و ئەوجا بپۆن بۆ تەوافى بەیت و تەوافى مالاواى بكەن و بگەرپنەووە بۆلاى بنەو بارگەكەیان و باقى شەو لەوێ بمىننەووە و دەمەو بەیان لە ئەبطەحەووە، بە كۆمەلى پىكەووە بە ئاسانى دەرچن بۆ مەدینە و بپۆنەووە بۆ ولاتى خوێان).

ئەمە پوختەى قسەى شەرحەكانە، بۆ واتای ئەم فەرموودەیه.

۷۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَتَحْنُ بَيْنِي: نَحْنُ نَزَلُونَ غَدًا بِخَيْفِ بَنِي كِنَانَةَ حَيْثُ تَقَاسَمُوا عَلَى الْكُفْرِ، وَذَلِكَ أَنَّ قُرَيْشًا وَبَنِي كِنَانَةَ تَحَالَفَتْ عَلَى بَنِي هَاشِمٍ وَبَنِي الْمُطَّلِبِ أَنْ لَا يُنَاكِحُوهُمْ وَلَا يُبَايِعُوهُمْ حَتَّى يُسَلِّمُوا إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، يَعْنِي بِذَلِكَ الْمُحَصَّبَ. {الحديث: ۳۱۶۲ = ۳۱۵۰ فم. تجرید/۲، رقم: ۷۶۲ = ۱۵۹۰، ۱۵۸۹، ۳۸۸۲، ۴۲۸۴، ۴۲۸۵، ۷۴۷۹. أبو داود. حج: ۲۰۱۱. تحفة الأشراف: ۱۵۱۹۹}:

ئەبو ھورەیرە (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: هیشتا لەمىنا بووین، كە خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی پیمان، كاتى وىستى بگەرپنەووە بۆ مەككە: (خوا حەزكا

سببهینی له خه‌یف، له قوڤزاییه‌که‌ی به‌نی کینانه قوناخ ده‌گرین (واته: له موحه‌صصه‌ب - ته‌حصیب - حه‌صبه - به‌طحاء) واته: لهو شوینه‌دا که کاتی خو‌ی، دوژمنه‌کانی ئیسلام په‌یمانیا‌ن به‌ست له‌سه‌ر کوفر، له‌و‌ی قوناخ ده‌گرین و ده‌چین بو ته‌وافی مالا‌وایی، که ئەم رووداو‌هیش ئاوا بوو، کاتی خو‌ی کافره‌کانی قور‌ه‌یش و به‌نی کینانه، له‌و جی‌گی‌یه‌دا، له‌دژی به‌نی هاشم و به‌نی موته‌لیب، که پارێز‌گاری پی‌غه‌مه‌ریان ده‌کرد، گه‌له‌ کۆمه‌یا‌ن ئی کردن و له‌ دژیان بوون به‌یه‌ک و سویندیا‌ن بو یه‌کتری خواردبوو له‌سه‌ر ئەمه: هه‌تا به‌نی هاشم و به‌نی موته‌لیب، پی‌غه‌مه‌بر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) نه‌ده‌ن به‌ ده‌ستیانه‌وه، بو‌ئه‌وه‌ی بیکوژن، نه‌ژن و ژنخو‌زیا‌ن له‌گه‌ل بکه‌ن و نه‌ سه‌وداو مامه‌له). {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۱۶۲۳}.

۵۹۲) له شه‌وه‌کانی مینادا، ئاو‌گی‌رو شو‌ان و نه‌مانه‌ دروسته شه‌و له مه‌که به‌میننه‌وه. (۳۱۶۴ - ۳۱۶۵)

باب: فِي الْبَيْتُونَةِ لِيَالِي مَنَى بِمَكَّةَ لِأَهْلِ السَّقَايَةِ

۷۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما): أَنَّ الْعَبَّاسَ بْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ (رضی الله عنه) اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) أَنْ يَبِيتَ بِمَكَّةَ لِيَالِي مَنَى مِنْ أَجْلِ سَقَايَتِهِ فَأُذِنَ لَهُ. {الحديث: ۳۱۶۴ = ۳۱۵۲ فم. بخاری. حج: ۱۷۴۵. أبو داود. مناسك: ۱۹۵۹}.

ئیب‌نو عومه‌ر (ره‌زای خودایان لێ بێ) فه‌رمو‌وی: عه‌بباس (ره‌زای خودای لێ بێ) دا‌وای مو‌ئه‌تی له پی‌غه‌مه‌بر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کرد، که ری‌گه‌ی بدا شه‌وه‌کانی مینا له مه‌که به‌مینیت‌ه‌وه، له‌به‌ر ئاو‌دان به‌ حاجیا‌ن، ئە‌ویش ری‌گه‌ی مانه‌وه‌ی دا. {تاج/۲، زنجیره: ۱۰۶، ژماره: ۱۵۹۰}.

۷۵۱- عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ عِنْدَ الْكُعْبَةِ، فَأَتَاهُ أَعْرَابِي فَقَالَ: مَا لِي أَرَى بَنِي عَمِّكُمْ يَسْقُونَ الْعَسَلَ وَاللَّبَنَ، وَأَنْتُمْ تَسْقُونَ النَّيْبِذَ؟ أَمِنْ حَاجَةٍ بِكُمْ، أَمْ مِنْ بُخْلِ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، مَا بِنَا حَاجَةٌ، وَلَا بُخْلٌ، قَدِمَ النَّبِيُّ (صلی الله علیه وسلم) عَلَى رَاحِلَتِهِ وَخَلْفَهُ أُسَامَةُ، فَاسْتَسْقَى فَاتَيْنَاهُ بِإِنَاءٍ مِنْ

تَبِيدُ، فَشَرِبَ. وَسَقَى فَضْلَهُ أَسَامَةَ وَقَالَ: « أَحْسَنْتُمْ وَأَجْمَلْتُمْ كَذَا فَاصْنَعُوا »، فَلَا تُرِيدُ تَغْيِيرَ مَا أَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ۳۱۶۶ = ۳۱۵۴ فم. أبو داود. مناسك: ۲۰۲۱}:

به كرى كورى عهبدوللای موزهنی فهرمووی: له خزمه تی ئیبنو عه بباس (په زای خودایان لى بن) دانیشتبووم، له لای كه عبه دا، جا عه ره بیكى ده شته كى هات، گوتی: نه وه بوجی ده بینم ناموزاكانتان شه ربه تی ههنگوین و شیر ددهن به خه لك، كه چی نیوه خوښاو ددهن به خه لك، نایا نه مه له بهر نه بوونیتانه، یا له بهر پیسكه ییتانه؟ ئیبنو عه بباسیش فهرمووی: له سایه ی خوداوه نه نه بووین و نه پیسكه و رژدو ره زیلین، به لام پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) به سواری ولاخه كه ی ته شریفی هات، وه ئوسامه ی له پاشكودا بوو، وه داوای خواردنه وه ی كرد، ئیمه ش جامی خوښاومان بو هیئا، جا خو ی لی خواردنه وه بهرماوه كه ی خو ی دا به ئوسامه، وه فهرمووی: (نافه رین بو خوتان، باش ده كن، هه روا بكه ن).

جا ئیمه شیش نامانه وئ له قسه ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) ده رچین، یا فه رمانه كه ی بگورین. {تاج/۲، زنجیره: ۱۲۳، ژماره: ۱۷۱۴}.

۵۹۴) لایه له پاش ته واو كړدنی هه چ وه مه رده چهن د شه و له مه كه كه ده میتیته وه.
(۳۲۸۴ - ۳۲۸۸)

باب: إِمَامَةُ الْمُهَاجِرِ بِمَكَّةَ بَعْدَ قَضَاءِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

۷۵۲- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُمَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ يَقُولُ لِحُلَسَائِهِ: مَا سَمِعْتُمْ فِي سُكْنَى مَكَّةَ؟ فَقَالَ السَّائِبُ بْنُ يَزِيدَ: سَمِعْتُ الْعَلَاءَ - أَوْ قَالَ: الْعَلَاءَ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ - قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « يُقِيمُ الْمُهَاجِرُ بِمَكَّةَ بَعْدَ قَضَاءِ نُسْكَهِ ثَلَاثًا ». {الحديث: ۳۲۸۵ = ۳۲۷۳ فم. تجرید/۴، رقم: ۱۵۲۱ = ۳۹۳۳. ترمذی. حج: ۹۴۹. نسائی. تقصیر الصلاة: ۱۴۵۲}:

عه بدوره حمانی كورى حومه يد فهرمووی: گویم لی بوو، عومه ری كورى عه بدوله زیز، به سائیبی كورى په زیدی فهرموو، كه په كی بوو له دانیشتووانی

لای: له باره‌ی ماوه له مه‌ککه‌دا، له‌پاش ته‌واوکردنی حج و عه‌مره شتیکت ژنه‌وتوو؟ فهرمووی: ژنه‌وتم له عه‌لای حه‌زرهمی (ره‌زای خودای لی بئ) ده‌یفهرموو: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموئ: لایه (واته: لاوه‌کی: که‌سی که خه‌لکی مه‌ککه نه‌بئ) له‌پاش ته‌واوکردنی کرداره‌کانی حج و عه‌مره، مافی نه‌وه‌ی هه‌یه که سی شه‌وی تر له مه‌ککه بمینیتیه‌وه). {تاج/۲، زنجیره: ۱۲۱، ژماره: ۱۶۴۱}.

روونکردنه‌وه:

عه‌لای حه‌زرهمی (ره‌زای خودای لی بئ) ناوی عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عی‌ماد بوو، عه‌لاء چه‌ند برایه‌کی هه‌بوو، یه‌کیکیان ناوی عه‌م‌ری حه‌زرهمی بوو، یه‌که‌م کو‌ژراوی شه‌ری ئیسلام و ناموس‌ولمانان بوو، به ناموس‌ولمانی موس‌ولمانی کوشتی، ماله‌که‌ی یه‌که‌م تالانی بوو، که ده‌ست موس‌ولمانان که‌وت و پینج یه‌کی لی ده‌رکرا، نه‌وه بوو به‌ه‌وی شه‌ری به‌در، له‌ناو په‌راوه‌کانی فوتوحاتا مه‌شه‌ووره: که عه‌لا نزا گیرا بووه، چه‌ند وشه‌و ن‌زای تایبه‌تی خویندوووه به‌سه‌ر ده‌ریادا به‌پئ، وه‌ک سه‌ر زه‌وی رویشتوووه! پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) عه‌لای کرد به سه‌رکاری سه‌ر ولاتی به‌حه‌رین، له‌سه‌رده‌می جینشینی نه‌بو به‌کرو عومه‌ردا هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر کاره‌که‌ی، تا له‌سائی چوارده‌دا فه‌رمانی هه‌قی به‌جیه‌ینا، له‌سه‌رده‌می جینشینی عومه‌ردا (ره‌زای خوا له هه‌موویان بئ).

۵۹۵) که‌س بلا‌وه‌ی لی نه‌کا، هه‌تا ته‌وافی مالا‌وایی نه‌کا (۳۲۰۶ - ۳۲۱۶)

باب: لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ حَتَّى يَطُوفَ بِالْبَيْتِ لِلْوُدَاعِ

۷۵۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: كَانَ النَّاسُ يَنْصَرِفُونَ فِي كُلِّ وَجْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ، حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ بِالْبَيْتِ ». {الحديث: ۳۲۰۶ = ۳۱۹۵ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۱۶ = ۳۲۹، ۱۷۶۱، ۱۷۶۰، ۱۷۵۵. أبو داود. مناسك: ۲۰۰۲. ابن ماجه. مناسك: ۳۰۷۰. تحفة الأشراف: ۵۷۰۳}.

ثیبنو عه‌بباس (رهزای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: جاران موسولمانان که چه‌جو
 عه‌مره‌یان ته‌واو ده‌کرد، نیت‌ر به‌هر چوارلادا بلا‌وده‌یان لئ ده‌کرد، تا پیغه‌مبه‌ر (دروودی
 خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (که‌س بلا‌ودی لئ نه‌کا تا ته‌وافی مال‌اواپی له‌به‌یت نه‌کا).
 {تاج/۲، زنجیره: ۱۲۱، ژماره: ۱۶۴۲}.

۵۹۶) نافرده‌تی له‌کاتی ته‌وافی مال‌اواپییدا بینویتی (۳۲۰۸ - ۳۲۱۶)

باب: المرأة تحيض قبل أن تؤدع

۷۵۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: حَاضَتْ صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيٍّ بَعْدَ مَا
 أَفَاضَتْ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَذَكَرْتُ حِيضَتَهَا لِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَحَابِسْتُنَا هِيَ؟». قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا قَدْ
 كَانَتْ أَفَاضَتْ وَطَافَتْ بِالْبَيْتِ ثُمَّ حَاضَتْ بَعْدَ الْإِفَاضَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه
 وسلم) «فَلْتَنْفِرْ». {الحديث: ۳۲۰۹ = ۳۱۹۸ فم. تجرید/۲، رقم: ۲۱۳ = ۳۲۸، ۳۱۹،
 ۳۱۷، ۳۱۶، ۳۰۵، ۴۴۰۱}:

عائیشه (رهزای خودای لئ بئ) فه‌رمووی: سه‌فیه‌ی کچی حویه‌ی، شه‌وی نه‌فر، که
 حاجیان بلا‌ودی لئ ده‌که‌ن و هه‌رکه‌سه‌یان ده‌گه‌ریت‌ه‌وه بو ولاتی خو‌ی، نه‌و بینو‌یژ
 بوو، منیش عه‌رزى پیغه‌مبه‌رم کرد: سه‌فیه‌ی بینو‌یژ‌ه‌و ته‌وافی وه‌داعی نه‌کردووه،
 چارچییه؟ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (خوا بکا ماتلمان نه‌کا باشه،
 په‌کی گه‌رانه‌وه‌مان نه‌خا باشه؟) منیش عه‌رزیم کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا!
 ته‌وافول ئیفازه‌ی کردووه، که روکنی چه‌جه‌و پی‌شی ده‌گوت‌ری (طواف الزیارة)
 نه‌وسا که‌وتوته سهر بینو‌یژ‌ی؟ نه‌ویش (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (ده‌با بکه‌ویت‌ه
 ری له‌گه‌لمان، مادام ته‌وافی فه‌رزى به‌جئ هی‌ناوه، ته‌وافی مال‌اواپی بو نه‌و نه‌شی
 کات قه‌یناکات). {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۱۶۲۴}.

۷۵۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ
 بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خَفَّفَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْحَائِضِ. {الحديث: ۳۲۰۷ = ۳۱۹۶ فم. راجع رقم: ۷۵۳
 المتقدم}:

ئیبینو عەبباس (ڕەزای خودایان لى بى) فەرمووی: جاران موسولمانان کە حەج و عەمرەیان دەکرد، ئیتر بەهەر چوار لادا بلأوهیان لى دەکرد، هەتا پێغەمبەر (درودی خودای لەسەر بى) فەرمانی پێیان کرد: (کەس بلأوهی لى نەکا، هەتا تەوافی مالأوایی لەبەیت نەکا). بەلام ئەوەندە هەیه بو ژنی بێنویژ، بو بارسووی چاوپۆشی لە تەوافی مالأوایی کراوە، ئەگەر نەشیکا قەیناکا).

۵۹۷) کردنی عەمرە لە مانگەکانی حەجایە (۲۹۹۹ - ۳۰۰۵)

باب: فِي إِبَاحَةِ الْعُمْرَةِ فِي شَهْرِ الْحَجِّ

۷۵۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: كَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الْعُمْرَةَ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ، مِنْ أَفْجَرِ الْفُجُورِ فِي الْأَرْضِ، وَيَجْعَلُونَ الْمُحَرَّمَ صَفْرًا، وَيَقُولُونَ إِذَا بَرَأَ الدَّبْرُ، وَعَفَا الْأَثَرُ، وَأَنْسَلَخَ صَفْرٌ، حَلَّتِ الْعُمْرَةُ لِمَنْ اعْتَمَرَ. فَقَدِمَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) وَأَصْحَابُهُ صَبِيحَةَ رَابِعَةِ مِهْلَيْنِ بِالْحَجِّ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَجْعَلُوهَا عُمْرَةً، فَتَعَاظَمَ ذَلِكَ عِنْدَهُمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَيُّ الْحِلِّ؟ قَالَ: «الْحِلُّ كُلُّهُ». {الحديث: ۲۹۹۹ = ۲۹۸۵ فم. تجريد ۲/، رقم: ۷۵۳ = ۱۵۶۴. نسائي. مناسك: ۲۸۱۲. تحفة الأشراف: ۵۷۱۴}.

ئیبینو عەبباس (ڕەزای خودایان لى بى) دەفەرمووی: لەسەر دەمی نەزانیدا، قورەیش و ئەوانەى کە لەسەر ئایینە پووچەکەى قورەیش بوون، وایان دانابوو کە کردنی عەمرە، لە مانگەکانی حەجدا، کە شەشەلان و ناو جەژنان و قوربانن، لە گوناھە هەرە گەورەکانە و لەو خراپتر رووی نەداوە لەسەر روێ زەوی!

وەجئ گۆرکێیان بە مانگە حەرامەکان دەکرد، کە پێیان دەگوتری ئەشەور و لهوروم، کە چوار مانگن، کە رەجەبو و ناو جەژنان و نۆمینیە و مو حەرمەن، کە رەجەبیان بە تەنیا یە و دەکەوێتە پێش شەعبانە و، ئەوسێ مانگەکەى تریشیان بەسەر یەکەوێ، دەچوون مانگی مو حەرمیان ناودەنا صەفەر و بە مانگی حەللایان دانەنا، بە پێچەوانەیشە و مانگی سەفەر یان ناودەنا نامو حەرم و بە مانگی حەرامیان دانەنا، کە لەزاراوی شەری پیرۆزدا بەم کردارە دەگوتری (نەسیی). جا لەپاش ئەم جئ گۆرکێیە، ئاوا کاتی کردنی عەمرەیان دیاری دەکرد و دەیانگوت:

کاتی زامو ناوکه ریژی پشتی و لاخی ژیر حاجیان، له پاش ته واکړدنی هه ج سارپژ بوو، وه شوینه واری کاروانی حاجیان کویره وه بوو، وه مانگی موچه رهم، که نه و ان ناویان نابوو سه فهر ته واکړ بوو، نه و حله هه رکه سی که بیهوی عه مره بکا، عه مره ی بو دروست بوو).

جاگاتی له هه جی مالواواییدا، که پیغه مبهرو هاورپیکانی (دروودی خودای له خوی و ره زای خودا له هاورپیکانی بی) له بهیانی روژی چواره می مانگی نو مینه (قوربان) دا هاتن بو مه ککه، ئیجرامی هه جیان به ستبوو، ئیتر پیغه مبهرو (دروودی خودای له سره بی) فهرمانی پیکردن، که هه جیه کیان بکه ن به عه مره، له پاشا که عه مره کیان ته واکړد ئیجرام بشکینن، به لام نه و ان نه م کاره زور گه وره و گران بوو له سره شانیان، چونکه نه و ان له ووهو پیش شتی وایان نه دیبوو، وه کردنی عه مره یان له مانگه کانی هه جدا به گونا هیکی گه وره دادنه، نه جا که به باشی له باسه که تیگه یشتن گو تیان: نه ی پیغه مبهرو خودا! به م ئیجرام شکاندنه چیمان بو حه لال دهبیته وه، له و شتانه ی که به هو ی ئیجرام به ستنه وه لیمان قه دهغه بوو بوون؟ فهرمووی: (هه موو شتیکتان بو ره و دهبیته وه وه ک جاران، تا کاتی ئیجرامی هه ج داده به ستنه وه!). {تاج/٢، زنجیره: ١٢٠، ژماره: ١٦٣٨ + تاج/٢، زنجیره: ٨٧، ژماره: ١٥١٨، لایه ره: ٣٨٢}.

٥٩٨) به هره ی عه مره له مانگی ره مه زاندا. (٣٠٢٨ - ٣٠٢٩)

باب: فضل العُمرة في رمضان

٧٥٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ لِمَرْأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهَا أُمُّ سِنَانٍ: «مَا مَنَعَكَ أَنْ تَكُونِي حَاجَّةً مَعَنَا؟» قَالَتْ: نَاضِحَانِ كَانَا لِأَبِي فَلَانٍ - زَوْجَهَا - حَجٌّ هُوَ وَابْنُهُ عَلَى أَحَدِهِمَا، وَكَانَ الْآخَرُ يَسْقَى عَلَيْهِ غُلَامُنَا، قَالَ: «فَعُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً، أَوْ حَجَّةً مَعِيَ». {الحديث: ٣٠٢٨ = ٣٠١٥ فم. تجريد/٢، رقم: ٨٥٠ = ١٨٦٣، ١٧٨٢. نسائي. صوم: ٢١٠٩}.

ئیبینو عەبباس (رەزای خودایان لى بى) فەرمووی: سالى حەجى مالآوايى كاتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لە حەجەكەى گەرايەو، ژنىكى ئەنصارى هەبوو، ناوى ئوم سىنان بوو، پىی فەرموو: (دايىكى سىنان بۆچى نەهاتىت بۆ حەج لەگەڵ ئىمە؟) ژنەكەيش گوتى: باوكى منالەكان دوو و لاخى ئاو كيشى هەبوو، خۆى و كوردەكەى بەسوارى يەككىيان لەگەڵ تۆدا چوون بۆ حەج، ئەويتريشيان خولامەكەمان ئاوى پى دەكيشاو ئاوى پى هەل دەگۆزى بۆ ئاودانى دىبەرەكەمان، لەبەرئەو پىم نەكرا ئەم سال لەگەڵ تۆدا بىم بۆ حەج. فەرمووی: (دەبزانن كە عەمردىي لە مانگى رەمەزانا خۆى دەدا لەحەجى) يا فەرمووی: (خىرى حەجىكى هەيه كە لەگەڵ مندا بى!). {تاج/۲، زنجيرە: ۱۱۷، ژمارە: ۱۶۲۹}.

روونکردنەو:

ئەم فەرموودەيه بەلگەيى لەسەر كۆمەلئى بەهرە:

(۱) كە كردارى باش لەكاتى باشا، يا لەشوینى باشا، يا لەگەڵ پياو چاكانا، خىرو پاداشى زياترە، لەكاتو شوینى ئاسايى. وەك عەمرە لە رەمەزانا، يا سەلاوات لەشەوى هەينیدا، يا نوێژ لە مزگەوتى حەرامو مزگەوتەكەى پىغەمبەرا (دروودى

خودای لەسەر بى).

(۲) بەلام گەرچى عەمرە لە رەمەزانا خىرى حەجىكى هەيه، بەلام حەجى فەرز يا نەزر لەكۆل ناخا، لەبەرئەو ئەگەر كەسێ چەندین عەمرەيش لە رەمەزانا بكا، مادەم حەجى فەرزى لەسەربى، برىتى حەجە فەرزەكەى ناكەوى.

۵۹۹ (پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) چەند حەجى كردوو: (۳۰۲۳ - ۳۰۲۷)

باب: كَمْ حَجَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟

۷۵۸- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَأَلْتُ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ: كَمْ غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)؟ قَالَ: سَبْعَ عَشْرَةَ، قَالَ: وَحَدَّثَنِي زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) غَزَا تِسْعَ عَشْرَةَ، وَأَنَّهُ حَجَّ بَعْدَ مَا هَاجَرَ حَجَّةً وَاحِدَةً حَجَّةَ الْوُدَاعِ، قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ: وَبِمَكَّةَ أُخْرَى. {الحديث: ۳۰۲۵ = ۳۰۱۱ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۵۲۳ = ۳۹۴۹}:

ئەبو ئیسحاق فەرمووی: لە زەهیدی کۆری ئەرفەمەم پرسی (زەزای خودای لی بێ): چەند غەزات لەگەڵ پێغەمبەرەدا (دروودی خودای لەسەر بێ) کردوو؟ فەرمووی: حەقدە غەزام لەگەڵ پێغەمبەر خویدا (دروودی خودای لەسەر بێ) کردوو. فەرمووی: زەهیدی کۆری ئەرفەم خۆی هەوایی پیم داووە کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نۆزە غەزای کردوو، وە یەك حەجیشی کردوو لەپاش کۆچکردن لە مەككەووە بۆ مەدینە، کە ئەویش حەجی مالاواییه. ئەبو ئیسحاق فەرمووی: کاتێ لە مەككە بوو، بەرلەووە کە کۆچ بکا بۆ مەدینە حەجی تری کردوو.

روونکردنەو:

۱. لە سونەتی تەرمەزیدا، جابیر دەفەرموی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سێ حەجی کردوو، دوو حەج پێش کۆچ و حەجی پاش کۆچ.
۲. ئیبنو عەبباس دەفەرموی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەر لەکۆچ سێ حەجی کردوو (ابن ماجه الحاکم).
۳. ئیبنو جەوزی دەفەرموی: حەجی زۆری بێ شوماری کردوو.
۴. عەسقلانی دەفەرموی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە مەككە بەر لەکۆچ، حەجی نەفەوتاو، بەتایبەتی لە مەوسیمەکانی حەجدا بانگەشە ئیسلامی بلأو دەکردوو.

۶۰۰ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چەند مەمرە کردوو؟ (۳۰۲۳ - ۳۰۲۷)

باب: کَمِ اعْتَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۷۵۹- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اعْتَمَرَ أَرْبَعَ عُمَرٍ كُلَّهِنَّ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، إِلَّا الَّتِي مَعَ حَجَّتِهِ عُمَرَةٌ مِنَ الْحُدَيْيَةِ، أَوْ زَمَنَ الْحُدَيْيَةِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةٌ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةٌ مِنْ جِعْرَانَةٍ حَيْثُ قَسَمَ غَنَائِمَ حُنَيْنٍ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةٌ مَعَ حَجَّتِهِ. {الحديث: ۳۰۲۳ = ۳۰۰۹ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۸۲۲ = ۱۷۷۸، ۱۷۷۹، ۱۷۸۰، ۳۰۶۶، ۴۱۴۸} :

ئەنەس (رەزای خودای لى بىن) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) چوار عەمرەى کردوو، ھەر چوارىانى لە مانگی ناوجەژنان (ذیلقة عدة)دا کردوو، تەنیا ئەوھیان نەبى کہ لەگەل حەجە فەرزەگەى کردى، سالى حەجى ماڤاوى، عەمرەىگەى تریان لەکاتى رېگەوتنەگەى حودەیبیەدا بوو، لە مانگی ناوجەژناندا بوو، ھەرچەند کافرەکان رېگەیان نەدان کہ تەواوى بکەن، بەلام دادەنرى بە عەمرەى، ئەمەیان لە سالى شەشى کۆچیدا بوو، عەمرەىگەى تریان لەسالى ناییندەدا بوو، ئەمە عەمرەى دووھەمى بوو، وە لەسالى حەوتەمى کۆچیدا بوو، وەپى دەگوترى: عەمرەتولقەزا، وە ئەویش ھەر لەمانگی ناوجەژناندا بوو، عەمرەىگەى تریان لەکاتى غەزای حونەیندا بوو، لە جیعرانەوہ ئیحرامى بەست بوى، ئەمیش ھەر لەمانگی ناوجەژناندا بوو، لەوکاتەدا کردى کہ تالانەگەى غەزای حونەینى دابەشکرد، ئەمە عەمرەى سێھەم بوو، لەسالى ھەشتەما بوو، کہ سالانى ئازادکردنى مەککە بوو، عەمرەگەى تریشیان کہ چوارەمە ئەوہبوو کہ لەگەل حەجە فەرزەگەیدا کردى، ئەمە ھەر چوار عەمرەگە). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۱۶۳۱}.

۶۰) ئیحرام شکاندن لەپاش تەواوکردنى عەمرە بە کورتکردنەوہى مووی سەر.
(۳۰۱۱ - ۳۰۱۲)

باب: فِي التَّصْصِيرِ فِي الْعَمْرَةِ

۷۶۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) أَخْبَرَهُ قَالَ: قَصَرْتُ عَنْ {رَأْسِ} رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَشْقَصٍ وَهُوَ عَلَى الْمَرْوَةِ. أَوْ رَأَيْتُهُ يَقْصِرُ عَنْهُ بِمَشْقَصٍ وَهُوَ عَلَى الْمَرْوَةِ. {الحديث: ۳۰۱۱ = ۲۹۹۸ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۱۰ = ۱۷۳۰}:

ئەبنو عەبباس (رەزای خودایان لى بىن) فەرمووی: موعاوییەى کورى ئەبو سوفیان (رەزای خودایان لى بىن) ھەوالى داپىم: گوتى: جارى پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) عەمرەى کرد، لەپاش تەواوکردنى عەمرەگە، من بەدەمە پەیکانیکی پانکۆلە، مووی سەریم کورت کردوو، لەوکاتەدا لەسەر مەرۆھ بوو، یا موعاوییە فەرمووی: پېغەمبەر م بینى

له پاش ته واکړدنی عه مره، به دده مه په یکانیکې پانکوله، له سهر ته پوله کی مه ووه، مووی سهریان کورت ده کرده ووه بوی!!).

(۶۰۲) رُنی بینویر عه مره ده کی ریته ووه. (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)

باب: قضاء الحائض العُمرة

۷۶۱- عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: يَصْدُرُ النَّاسُ بِنُسْكَيْنَ، وَأَصْدُرُ بِنُسْكَ وَاحِدٍ؟ قَالَ: «انْتَظِرِي إِذَا طَهَرْتَ، فَاخْرُجِي إِلَى التَّنْعِيمِ فَأَهْلِي مِنْهُ، ثُمَّ الْقَيْنَا عِنْدَ كَذَا وَكَذَا. (قَالَ: أَظْنَتُهُ قَالَ: غَدًا)، وَلَكِنَّهَا عَلَى قَدَرٍ نَصَبِكَ أَوْ قَالَ: نَفَقَتِكَ». {الحديث: ۲۹۱۹ = ۲۹۰۳ فم. تجريد ۲/، رقم: ۸۲۶ = ۱۷۸۶، ۱۷۸۴، ۲۹۸۵}:

حه زرده تی عانیشه، هاوسه ری پیغه مبه ر، دایکی برواداران، فه رمووی: گوتم: نهی پیغه مبه ری خودا! نهو خه لکه هه موو هه ج و عه مره یان کردووه، ته نیا من نه بی، که هر هه جم کردووه؟ فه رمووی: (چاوه روانبه هه رکاتی له بینویری پاکه ووه بووی، له گه ل نه وړه حمانی برات برؤ بو ته نعیم، جا له وی ئی حرامی عه مره دابه سته، له باتی نهو عه مره یی که خه لکه که کردوویانه، جا بو سبه ینی ودره ووه بولامان بو نه بته ح).

پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) نهو جا فه رمووی: (نهو ویش بزانه، که می و زوری پاداش به پیی ماندوو بوونه) یا فه رمووی: (که می و زوری پاداشه که ت به پیی نهو خه رجبیه ده بی که سهر فی ده که ی).

(۶۰۳) گوته ی که سی له سه فه ری هه ج. یا سه فه ری تر بگه ریته ووه. (۲۲۶۵ - ۲۲۶۸)

باب: ما یقول إذا قفل من سفر الحج وغيره

۷۶۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَفَلَ مِنَ الْجَبُوشِ أَوْ السَّرَايَا أَوْ الْحَجِّ أَوْ الْعُمْرَةِ إِذَا أَوْفَى عَلَى ثَنِيَّةٍ أَوْ فُذْفُدٍ، كَبَّرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ: آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ. {الحديث: ۳۲۶۵ = ۳۲۵۴ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۲۸ = ۱۷۹۷، ۲۹۹۵، ۳۰۸۴، ۴۱۱۶، ۶۳۸۵} :

عبداللّٰی کوری عومەر (رہزای خودایان لی بین) فہر مووی: جاران پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بین) کاتیٰ لہ غہزا، یا لہ گہل سوپادا، یا لہ گہل پہلی غہزاکارا، یا لہ حہج، یا لہ عہمرہ دہگہراپہوہ، لہرئی لہسہر ہہموو بہرزاییہک و قوتکہو تہپوٰلکہیی کہ سہردہکہوتہ سہری، بہ دہنگیکی بیستراو، لہپیشا سئ جار نللاہو نلکبہری دہکرد، نلہوجا دہیفہرموو: « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ. ».

واتہ: تہنیا خودا خودایہو بہس، بیٰ ہاودلہ، سامان و دارایی و پاشایی، لہ راستیدا، ہہر بوئہوہ، سوپاس ہہر بوئہوہ، نلہو زاتہ توانای ہہموو شتیکی ہہیہ، گہراپہنہوہ، تہوبہکارین، خواپہرستین، کورنوووش بہرین، ہہمیشہ سوپاسگوزارین بو پلہروہردگارمان، بہلینہکہی خودا راست دہرچوو، بہندہکہی خوئی کہ موحمہمہدہ سہرخست، بہتہنیا خودا خوئی نلہو کوؤمہلانہی کہ گہلہکوؤمہیان لہ نیسلام کردبوو تیکشکاند). {تاج: ۵، زنجیرہ: ۷۲، ژمارہ: ۵۰۸۹ چ/۴} .

۶۰۴) وچانگرتن و نویتزکردن لہ ذول حولہیفہ، کاتیٰ لہ حہج یا لہ عہمرہ

دہگہریتہوہ. (۳۲۶۹ - ۳۲۷۳)

باب: التَّعْرِيسُ وَالصَّلَاةُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ إِذَا صَدَرَ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

۷۶۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنَاخَ بِالْبُطْحَاءِ الَّتِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ فَصَلَّى بِهَا. قَالَ: وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَفْعَلُ ذَلِكَ. {الحديث: ۳۲۶۹ = ۳۲۵۸ فم. تجرید/۲، رقم: ۷۳۴ = ۱۵۳۲} :

عبداللّٰی کوری عومەر (رہزای خودایان لی بین) دہفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بین) کاتیٰ گہراپہوہ لہحہجی مالآوایی، لہ زیخہلانہکہی وا لہ زولحولہیفہ، کہ ناودارہ بہ (بُطْحَاءٍ مُّبَارَكَةٍ = زیخہلانی فہردار) لہوئی وشرہکہی ییخ دہداو وچانیکی گرتو

شهو لهوئ مایه وه ههتا بهیانی و نوپژری بهیانی لهوئ کرد، نهوجا کهوتهپری، بو ماله وه، بو مه دینه، نه مهی بویه دهکرد، ههتا له شهوا له ناکاوا نهکا به مالو بهو شهو مال و منال رانه چه نینی.

نافیع دهیغه رموو: ئیبنو عومەر خووشی هه مان شتی دهکرد.

روونکردنه وه:

۱. پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) له کاتی ئیحرام دابه ستنیشا هه مان شتی دهکرد، له م به طحایه ده مایه وه و نوپژری لی دهکرد بپروانه: نه م ژمارانه له پیشه وه: ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۸، ۶۶۱. جا دروسته که مه به ست هه م کاتی چوون و هه م کاتی گه رانه وه بی.

۲. زول حوله یفه، ئیستا ناوی بیری عه لیه، له نیوانی مه دینه و مه ککه دایه، له مه دینه وه نزیکه ی پینج میل دووره، که نزیکه ی بیست هه زار گهزه به گهزی ئاسنی نه مپو، به لام له مه ککه وه زور دووره (۱۹۸) سه دو نه وه دو هه شت میل دووره، مزگه وتیکی لییه ناسراوه به (مسجد الشجرة). بیریکی لییه ناوی بیری عه لیه، به لام نه م عه لیه عه لی کوری نه بو طالیب نییه. {بپروانه: تاج/۲، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۱۵۱۶، ۱۵۱۸}.

۷۶۴- عَنْ نَافِعٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ إِذَا صَدَرَ مِنَ الْحَجِّ أَوْ الْعُمْرَةِ أَتَاخَ بِالْبَطْحَاءِ الَّتِي بَدَى الْحُلَيْفَةِ الَّتِي كَانَ يُنِيخُ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۳۲۷۱ = ۳۲۶۰ فم. بخاری. حج: ۱۷۶۵}:

نافیع فه رموو: عه بدوللای کوری عومەر (پهزای خودایان لی بئ) کاتی له هه ج یا له عه مره ده گه راپیه وه، له زیخه لانه که ی وا له زول حوله یفه، وچانیکی دهگرت، چونکه پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) لهوئ وچانی دهگرت. {بپروانه ژماره ی پیش نه م ژماره یه}.

۷۶۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى وَهُوَ فِي مُعَرَّسِهِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ فِي بَطْنِ الْوَادِي، فَقِيلَ: إِنَّكَ بِبَطْحَاءٍ مُبَارَكَةٍ. قَالَ مُوسَى: وَقَدْ أَتَاخَ بِنَا سَالِمٌ بِالْمُنَاخِ مِنَ الْمَسْجِدِ الَّذِي كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُنِيخُ بِهِ يَتَحَرَّى مُعَرَّسَ رَسُولِ اللَّهِ

(صلی الله علیه وسلم) وَهُوَ أَسْفَلُ مِنَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِبَطْنِ الْوَادِي، بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ
وَسَطًا مِنْ ذَلِكَ. {الحديث: ۳۲۷۳ = ۳۲۶۲ فم. تجرید/۲، رقم: ۷۳۷ = ۱۵۳۵. أبو داود.
مناسک: ۲۰۴۴. نسائی. حج: ۲۶۶۰}:

نَیْبِنُو عَوْمَهَر (رهزای خودایان لئ بئ) فِهَر مَمُووی: پیغهمبهَر (دروودی خودای لهسهر بئ) له
مومعه ررهس، له زولحولهیغه، لهناو شیوی عهقیقا، له خهوندا، پیی گوترا: تۆ وایت
لهناو شیویکی زیخه لاناوی پیروژدا).

مووسای کوری عوقبه، که ئەم فهرموودیه له سالهوه دهگیرپتهوه، که
سمالیش له عهبدوللای کوری عومهری باوکیهوه دهگیرپتهوه، ئەم مووسایه
فهرمووی: سالم لهو ههوارهدا وچانی پیمان دهگرت، کهوا لهلای ئەو مزگهوتهدا، که
عهبدوللای باوکی لهوئی وچانی دهگرت، که ئەو مزگهوتهی ئەو سهردمه ههبوو،
لهناو شیوهکهدا بوو، که پیی دهگوتری شیوی عهقیق، جیگه ههوارهکه دهکهوته
نیوانی ئەو مزگهوتهو نیوانی ریگهکه لهبهری قیبلهوه، لهناوهراستی ئەم دوانهدا
بوو. {تاج/۲، زنجیره: ۹۱، ژماره: ۱۵۳۴}.

روونکردنهوه:

مومعه ررهس ئەو ههوارهگهیه، که پیغهمبهَر خوئی لهوئی دابهزیوه بۆ وچان، چوار
میل له مهدینهوه دووره، گوتهی ههره دروست نهوهیه، که پیغهمبهَر (دروودی خودای لهسهر
بئ) لهههردوو سهروهوه، که چوووه بۆ مهککهو که له مهککه گهراوتهوه، لهو
ههوارهگهیه وچانی گرتوهوه.

۶۰۵) کردنی مهککه به بهستیکی ریزداری وا کهراوی تیا نادروسته. برینی دارو
درهخت نادروسته، ههنگرتنهوهی شتی ونبوو، بهنیازی خواردنی نادروسته.
(۳۲۸۹ - ۳۲۹۳) باب: فی تحریم مکه وصیدها ظوشجرها ولقطتها

۷۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: لَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
(صلی الله علیه وسلم) مَكَّةَ، قَامَ فِي النَّاسِ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ
حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلَ وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ، وَإِنَّهَا لَنْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ كَانَ قَبْلِي،

وَإِنِّهَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، وَإِنِّهَا لَنْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ بَعْدِي، فَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهَا، وَلَا يُخْتَلَى شَوْكُهَا، وَلَا تَحِلُّ سَاقِطَتُهَا إِلَّا لِمُنْشَدٍ، وَمَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ، فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ، إِمَّا أَنْ يُفْدَى، وَإِمَّا أَنْ يُقْتَلَ، فَقَالَ الْعَبَّاسُ: إِلَّا الْإِذْخِرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنَّا نَجْعَلُهُ فِي قُبُورِنَا وَيُيَوِّتُنَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): إِلَّا الْإِذْخِرَ، فَقَامَ أَبُو شَاهٍ - رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ - فَقَالَ: اكْتُبُوا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « اكْتُبُوا لِأَبِي شَاهٍ »، قَالَ الْوَلِيدُ: فَقُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ: مَا قَوْلُهُ: اكْتُبُوا لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هَذِهِ الْخُطْبَةُ الَّتِي سَمِعَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ۳۲۹۲ = ۳۲۸۱ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۹۲ = ۱۱۲، ۲۴۳۴، ۶۸۸۰}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لى بىن) فەرمووی: کاتى خودای گەورە، مەككەى ئازادکرد لەسەر دەستی پێغەمبەردا، (دروودی خودای لەسەر بىن) لەناو مەردومەكەدا ھەڵسایەو و تارىكى فەرموو، سوپاس و ستایشىكى جوانى خودای کرد، ئەوجا فەرمووی: (خودای گەورە و سەرور، مەككەى پاراست لە دەستدریژی خاوەن فیلەکان، کە ئەبرەھە و لەشکرەكەى بوون، کە ھاتبوون بۆ رووخاندى کەعبە، وەك لە قورئانا لە سوورەتى فیلدا باسکراوە، وە بەپشتیوانى خودا، پێغەمبەرى خودا و موسولمانەکان لەروژی ئازادکردنى (فەتح)ى مەككەدا، زالبوون بەسەر گرتنى ئەم شارەدا، بەلام باش باش بزائن کە ئەم شارە نە لەپیش مندا، وەنە لەپاش من بۆ کەس رەوا نەبێنراوە و رەوا نابینرئ، کە ریزی بشکێنئ و شەرو شەپى تیا بکا، ئاگاداربى تەنانەت بۆ منیش بۆ ماوەیەكى کەم لەو رۆژەدا کوشتارى تیا رەوا بوو، باش ئاگاداربى ئا ئیستا لەم دەمەدا شارىكى بەرپێزو قەدەغەییە، کە وابوو نە نەجیری دەرەوینریتەو، وە نەدرک و دال و گیاو گوژەى پاکۆ دەرئ، وە نەشتى داکە و تووی ھەلەدەگیریتەو، مەگەر بۆ کەسێ کە ناو نیشانى ھەلەدا، ھەتا خاوەنەكەى پەیدا ببئ و بیباتەو، وە ھەرکەسێ کە سێكى کوژرا، ئەوا خۆى لەیەكئ لەم دوو بېرارە سەرپشکە: یا خوین وەربگرئ، یا تۆلەى بۆ دەسەندرئ و لەجیاتى کوژراوەكەى بکوژەكە دەکوژیتەو).

عەبباسى مامەى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر پێغەمبەر و رەزای خودا لە عەبباس بى) فەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خودا! تەنیا گىای سورناتك (إِذْخِرِى لِي

دەرچی، چونکه ئەم گایه بۆ سەرگرتنی سەری گۆرپچە ی گۆرۆ بۆ پڕکردنەوه ی کون و بۆشایی نیوانی خشت و تەختە بەردەکانی سەر ئەلحەدەکە و بۆ سووتەمەنی ناو مال و بۆ پەردووی سەر دارەراو شتی وا بەکاری دەهینین؟ پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (باشە، تەنیا گای سۆرناتکی ئی دەرچی).

جا پیاوێکی یەمەنی، کە پێیان دەگوت ئەبو شاھ، هەلسا گوتی: ئە ی پیڤەمبەری خودا! فەرمان بفرموو بە هاوڵەکانت کە بۆم بنووسنەوه؟

هەزرەتیش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (بینووسن بۆ ئەبو شاھ).

وەلیدی کۆری موسلیم، کە کەسی سییەمە، لە پیاوانی رشته (سەنەد) ی ئەم فەرموودەیه دەفرموی: عەرزی مامۆستاکی خۆم کرد، بۆ ئەم فەرموودەیه، کە ئیمامی ئەوزاعییە: ئەبو شاھ مەبەستی چییە کە دەفرموی: ئە ی پیڤەمبەری خودا! بۆم بنووسنەوه؟ فەرمووی: مەبەستی ئەبو شاھ ئەوە بوو، کە ئەم وتاردی کە لە پیڤەمبەری بیستوووە بۆی بنووسنەوه. {تاج/۲، زنجیرە: ۱۳۰، ژمارە: ۱۷۰۳}.

۷۶۷- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لَا يَحِلُّ لَأَحَدِكُمْ أَنْ يَحْمِلَ بِمَكَّةَ السَّلَاحَ». {الحديث: ۳۲۹۴ = ۳۲۸۳ فم}:

جابر (دەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: لە پیڤەمبەرم بیست (دروودی خودای لەسەر بێ)

دەیفەرموو: (دروست نییە بۆ کەستان لە مەککەدا چەک هەلبگرێ). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۳۰، ژمارە: ۱۷۰۴}.

۶۰۶) چوون بۆ مەککە بەبێ نیحرام بەستن دروستە چونکە پیڤەمبەر خۆی لەروژی نازادکردنی مەککەدا وایکردوو. (۳۲۹۵ - ۳۲۹۹)

باب: دَخُولُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَكَّةَ غَيْرَ مُحَرَّمٍ يَوْمَ الْفَتْحِ

۷۶۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَخَلَ مَكَّةَ، (وَقَالَ قُتَيْبَةُ دَخَلَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ) وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ بِغَيْرِ إِحْرَامٍ. {الحديث: ۳۲۹۶ = ۳۲۸۵ فم}:

جابیری کوری عہدوللای نہ نصاری (پردہ زای خودایسان لسن بئن) دہ فہرموی: لہرؤزی
 نازادکردنی مہککہدا، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بئن) کہہاتہ ناو شاری مہککہوہ،
 میزہریکی رہشی بہسہرہوہ بوو، چونکہ لہوکاتہدا لہبہرگی ئیجرامدا نہبوو.
 {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۳۱، ژمارہ: ۱۷۰۹}.

۷۶۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) دَخَلَ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ
 وَعَلَى رَأْسِهِ مِغْفَرٌ فَلَمَّا نَزَعَهُ، جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: ابْنُ حَظَلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكُعْبَةِ، فَقَالَ: «
 اقْتُلُوهُ». {الحديث: ۳۲۹۵ = ۳۲۸۴ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۴۷ = ۱۸۴۶، ۳۰۴۴،
 ۴۲۸۶، ۵۸۰۸}:

نہنہسی کوری مالیک (خودای لی رازای بئن) فہرموی: لہسالی نازادکردنی
 مہککہدا، کاتیٰ حہزہت (دروودی خودای لہسمر بئن) ہاتہ ناو شاری مہککہوہ، کلاو زریہیہکی
 لہسہردا بوو، کہ کلاو زریہکھی داکہند، لہوکاتہدا پیایوئ ہات گوتی: ئہی
 پیغہمبہری خودا! ئیبنو خہطلہ ئہو دوشمنہ پیسہ، دامینی کہعبہی گرتووہو
 بہنای بردوۛتہ بہربہیت لہترسانا، جا تو فہرمانت بہچیہ؟ فہرموی: (بیکوژن
 ئامانی مہدہن) جا نہضلہی کوری عوبہید، بہہاوکاری سہعیدی کوری حورہیت
 کوشتی، چونکہ کاتی خوئی لہ ئیسلام وەرگہرا بوو، وہ موسولمانیکی بہنارہوا
 کوشتبوو، وہ خوسپو ہہجوی پیغہمبہریشی دہکرد). {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۳۱، ژمارہ:
 ۱۷۰۸}.

۶۰۷) باسی حیجری ئیسماعیل و دہرگاکی کاہ (۳۲۲۷ - ۳۲۳۷)

باب: فی جذر الکعبۃ وبابہا

۷۷۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)
 عَنِ الْجَذْرِ أَمِنْ الْبَيْتِ هُوَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: فَلِمَ لَمْ يُدْخِلُوهُ فِي الْبَيْتِ؟ قَالَ: «إِنَّ
 قَوْمَكَ قَصَرَتْ بِهِمُ النَّفَقَةُ، قُلْتُ: فَمَا شَأْنُ بَابِهِ مُرْتَفِعًا؟ قَالَ: «فَعَلَ ذَلِكَ قَوْمُكَ لِيُدْخِلُوا
 مَنْ شَاءُوا، وَيَمْنَعُوا مَنْ شَاءُوا وَلَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثُ عَهْدُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَأَخَافُ أَنْ

تُنْكِرَ قُلُوبُهُمْ لَنَنْظُرْتُ أَنْ أَدْخَلَ الْجَدْرَ فِي الْبَيْتِ، وَأَنْ أُلْزِقَ بَابَهُ بِالْأَرْضِ». {الحديث: ۳۲۳۶ = ۳۲۲۵ فم. تجرید/۲، رقم: ۷۵۹ = ۱۵۸۴، ۷۱۴۳. تحفة الأشراف: ۱۶۰۵} :

عائشه (زهدای خودای ابنِ بن) ددهرموی: پرسیارم کرد له حهزرهت (دروودی خودای لهسهر بن):

نایا حیجری نیسماعیل له بنهړهتدا بهشیکه له مالی بهیت یانا؟ فهرمووی: (بهلی بهشیکه له مالی بهیت). عهرزیم کرد: نهی بوچی نیستا نه خراوتهوه سهر بهیت؟ فهرمووی: (چونکه گهلی تو کاتی که کابهیان دروست کردهوه دهستیان کورت بوو، له بهرنهوه نهیان توانی که کابه لهسهر بناغهکهی حهزرهتی نیبراهیم دروست بکه نهوه، نهو ماوهیه که پیی دهگوتری حیجری نیسماعیل به جیما).

گوتم: نهی بوچی دهرگای کابه بهرزه؟ فهرمووی: (گهلی تو که هوژی قورهیشه، بویه وا له بهرزی دهرگای کابهیان دروست کردهوه، ههتا به نارهزووی خویمان کییان ویست که بجیته ناوی ریگهی پی بدنه و کییان نه ویست نه هیلن بجیته ناوی، له بهرنهوه نه بی که گهلی تو هیشتا نو موسولمانن و دهرسم له دلهوه پییان ناخوش بی، دهنه حیجرم دهخستهوه سهر بهیت و دهرگا که یشم لهسهر زهوی داده نا، نه وهك وهك نیستای ناوا به بهرزهوه). {تاج/۲، زنجیره: ۱۳۵، ژماره: ۱۷۲۱، ۱۷۲۰، ۱۷۲۲}.

۶۰۸) رووخانی مالی کابه و دروستکردنه وهی (۳۲۲۷ - ۳۲۳۷)

باب: فِي نَقْضِ الْكُعْبَةِ وَبِنَائِهَا

۷۷۱- عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: لَمَّا احْتَرَقَ الْبَيْتُ زَمَنَ يَزِيدُ بْنُ مُعَاوِيَةَ حِينَ غَزَاهَا أَهْلُ الشَّامِ، فَكَانَ مِنْ أَمْرِهِ مَا كَانَ، تَرَكَهُ ابْنُ الزُّبَيْرِ حَتَّى قَدِمَ النَّاسُ الْمَوْسِمَ يُرِيدُ أَنْ يُجَرِّثَهُمْ، أَوْ يُجَرِّثَهُمْ عَلَى أَهْلِ الشَّامِ، فَلَمَّا صَدَرَ النَّاسُ قَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَشِيرُوا عَلَيَّ فِي الْكُعْبَةِ أَنْقَضُهَا ثُمَّ أَبْنِي بِنَاءَهَا، أَوْ أَصْلَحُ مَا وَهَى مِنْهَا؟ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَإِنِّي قَدْ فَرَّقَ لِي رَأْيُ فِيهَا، أَرَى أَنْ تُصْلَحَ مَا وَهَى مِنْهَا، وَتَدْعَ بَيْنَا أَسْلَمَ النَّاسُ عَلَيْهِ، وَأَحْجَارًا أَسْلَمَ النَّاسُ عَلَيْهَا، وَبُعِثَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم). فَقَالَ ابْنُ الزُّبَيْرِ: لَوْ كَانَ أَحَدُكُمْ احْتَرَقَ بَيْتَهُ مَا رَضِيَ حَتَّى يُجِدَّهُ فَكَيْفَ بَيْتَ رَبِّكُمْ؟ إِنِّي مُسْتَعِيرٌ رَبِّي ثَلَاثًا، ثُمَّ عَازِمٌ عَلَى أَمْرِي فَلَمَّا مَضَى الثَّلَاثُ أَجْمَعَ رَأْيَهُ عَلَى أَنْ يَنْقُضَهَا، فَتَحَامَاهُ النَّاسُ أَنْ يَنْزِلَ بِأَوَّلِ

النَّاسُ يَصْعَدُ فِيهِ أَمْرٌ مِنَ السَّمَاءِ، حَتَّى صَعِدَهُ رَجُلٌ، فَأَلْقَى مِنْهُ حِجَارَةً فَلَمَّا لَمْ يَرَهُ النَّاسُ أَصَابَهُ شَيْءٌ تَتَابَعُوا فَفَقَضُوهُ حَتَّى بَلَغُوا بِهِ الْأَرْضَ، فَجَعَلَ ابْنُ الزُّبَيْرِ أَعْمَدَةً فَسَتَرَ عَلَيْهَا السُّتُورَ حَتَّى ارْتَفَعَ بِنَاؤُهُ. وَقَالَ ابْنُ الزُّبَيْرِ إِنِّي سَمِعْتُ عَائِشَةَ تَقُولُ إِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَوْلَا أَنَّ النَّاسَ حَدِيثُ عَهْدِهِمْ بِكَفَرٍ، وَلَيْسَ عِنْدِي مِنَ النَّفَقَةِ مَا يُقَوِّ عَلَى بَنَائِهِ، لَكُنْتُ أَدْخَلْتُ فِيهِ مِنَ الْحَجَرِ خُمْسَ أَذْرُعٍ. وَلَجَعَلْتُ لَهَا أَبًا يَدْخُلُ النَّاسُ مِنْهُ، وَأَبَا يَخْرُجُونَ مِنْهُ»، قَالَ: فَأَنَا الْيَوْمَ أَجِدُ مَا أَنْفَقُ، وَلَسْتُ أَخَافُ النَّاسَ. قَالَ: فَزَادَ فِيهِ خُمْسَ أَذْرُعٍ مِنَ الْحَجَرِ حَتَّى أَبْدَى أَسَا نَظَرَ النَّاسُ إِلَيْهِ، فَبَنَى عَلَيْهِ الْبِنَاءَ، وَكَانَ طُولُ الْكُعْبَةِ ثَمَانِي عَشْرَةَ ذِرَاعًا، فَلَمَّا زَادَ فِيهِ اسْتَقْصَرَهُ، فَزَادَ فِي طُولِهِ عَشْرَ أَذْرُعٍ، وَجَعَلَ لَهُ بَابَيْنِ، أَحَدُهُمَا يَدْخُلُ مِنْهُ، وَالْآخَرُ يُخْرَجُ مِنْهُ، فَلَمَّا قُتِلَ ابْنُ الزُّبَيْرِ كَتَبَ الْحَجَّاجُ إِلَى عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَرْوَانَ يُخْبِرُهُ بِذَلِكَ وَيُخْبِرُهُ أَنَّ ابْنَ الزُّبَيْرِ قَدْ وَضَعَ الْبِنَاءَ عَلَى أَسْ نَظَرَ إِلَيْهِ الْعُدُولُ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ، فَكَتَبَ إِلَيْهِ عَبْدُ الْمَلِكِ: إِنَّا لَسْنَا مِنْ تَلْطِيعِ ابْنِ الزُّبَيْرِ فِي شَيْءٍ أَمَّا مَا زَادَ فِي طُولِهِ فَأَقْرَهُ، وَأَمَّا مَا زَادَ فِيهِ مِنَ الْحَجَرِ فَرُدَّهُ إِلَى بَنَائِهِ وَسُدَّ الْبَابَ الَّذِي فَتَحَهُ، فَفَقَضَهُ وَأَعَادَهُ إِلَى بَنَائِهِ. {الحديث: ۳۲۳۲ = ۳۲۲۱ فم:}

عہطاء (رحمتمنی خودای لی بن) فہرمووی: کاتی خہلکی شام، لہسہردہمی یہزیدی کوری موغایبہدا، ہیرشیان ہیئایہ سہر مہککہو ٹہوہی روویدا روویداو کہعہ سووتاو درایہ بہرمہنجنہنیقو بہہوئی مردنی یہزیدہوہ، لہشکرہکہ گہرانہوہ بو شام، عہدوللای کوری زوبہیر، کرا بہخہلیفہ لہسہر ولاتی حیجاز، جا ئیبنو زوبہیر کابہی بہ سووتاوی ہیشتہوہ، ہہتا کاتی ودرزی حہج، ہہتا خہلکی ولاتان بزائن کہ بہنی نومہییہ چی بی ریزیہکیان بہ بہیتی قبیلہی موسولمانان کردوہ، تا توورہیان بکا لہخہلکی شام، کاتی خہلکہکہ ویستیان بگہرینہوہ بو ولاتی خوئیان، ئیبنو زوبہیر راویژی پییان کردو فہرمووی: (ئہی خہلکینہ! راویژ بہ ئیوہ دہکہم، لہبارہی کابہوہ، نایا تیکی بدہمو پاشان دروستی بکہمہوہ، یا ہمر ٹہوہی کہ رووخواوہ چاکی بکہمہوہو بہس، ئیوہ دہلین چی؟ ئیبنو عہبباس فہرمووی: من دیدیکم بو دہرکہوتوہو، لہبارہی ٹہم کارہوہ، بہدیدو بوچوونی من واباشہ ٹہوہی

که رووخواه چاکی بکه‌یته‌وه و دهسکاری زیاتری نه‌که‌ی واز له‌به‌یت بی‌نه با له‌سه‌ر
 ئەو حاله‌ بمی‌نئ که له‌سه‌ره‌تاوه موسو‌ل‌مانان تیا موسو‌ل‌مان بوون، به‌رده‌گانی وه‌ک
 یادگاری ئەو سه‌ره‌تای ئیسلامه‌تییه بمی‌نن و تا بزانی‌ که ئەو بارودوخ‌ه‌ی که‌عه‌به‌ی
 تیا‌بووه له‌سه‌ره‌تای پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه چۆن بووه. به‌لام ئی‌بنو زوبه‌یر
 به‌مه‌ قاییل نه‌بوو، بۆیه‌ گوتی: گریمان که‌سئ له‌ئێوه‌ خانووه‌که‌ی بسووتئ، جگه‌
 له‌تازه‌ کردنه‌وه‌ی به‌هیچی تر رازی ده‌بی‌؟ ده‌ی به‌یت خانووی په‌روه‌ردگارمانه‌، ئەو
 شایان‌تره‌ که‌ تازه‌ی بکه‌ینه‌وه‌؟ من سئ روژ داوای به‌رچاو روونی له‌م باره‌یه‌وه
 له‌خودای خۆم ده‌که‌م، دوانه‌وه‌ چیم بۆ روون بووه، به‌بی‌ سی‌و دوو ده‌یکه‌م و
 برپاری کو‌تایی ده‌ده‌م، جاکه‌ سئ روژه‌که‌ ته‌واو بوو، برپاری ئی‌جگاری‌دا که‌
 بی‌روو‌خینئ، خه‌لکه‌که‌ ده‌ترسان، که‌س نه‌یده‌وو‌پرا ده‌ست بکا به‌روو‌خاندنی، له‌وه
 ده‌ترسان که‌ یه‌که‌م که‌س، ئەگه‌ر بجی‌ته‌ سه‌رکابه‌ بۆ رماندنئ، به‌لایئ له‌ ئاسمانه‌وه
 بۆی دابه‌زی‌و بی‌فه‌وتینئ!!

تا پیاوئ زاتی دایه‌ به‌رخوئ و سه‌رکه‌وته‌ سه‌ر به‌یت و ده‌ستی کرد
 به‌هه‌لوه‌شاندنی به‌رده‌گانی و به‌ردی‌کی ئی‌ فری‌دایه‌ خواره‌وه‌ هیچ رووی نه‌دا، که‌
 خه‌لکه‌که‌ بینیان پیاوه‌که‌ هی‌چی ئی‌ نه‌هات ئه‌وانیش ده‌ستیان کرد به‌ تی‌کدانی و
 هه‌تا سه‌ر زه‌وییه‌که‌ روو‌خاندیان و ته‌ختیان کرد.

جا له‌به‌ره‌وه‌ که‌ نوێژ خوینان به‌بی‌ قیبله‌ نه‌می‌ننه‌وه‌، ئی‌بنو زوبه‌یر کو‌مه‌لئ
 کو‌له‌که‌ی به‌ده‌وری شوینی کابه‌دا داچه‌قاندو په‌رده‌ی تی‌وه‌ پی‌چان، هه‌تا خه‌لکه‌که‌
 جی‌گه‌ی کابه‌ بزانی، هه‌تا خانووی به‌یت به‌رزوه‌ بوو، ئەوسا کو‌له‌که‌و په‌رده‌گانیان
 لابرد، هه‌روا ئی‌بنو زوبه‌یر بۆ پشتیوانی دیدو بۆ‌چوونی خوئ سه‌بارت به‌رمانی
 خانووی کابه‌و چاک‌کردنه‌وه‌ی، فه‌رمووی: له‌ عائیشه‌ی پوورم‌م بی‌ستووه
 ده‌یفه‌رموو: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌یفه‌رموو: (له‌به‌ره‌وه‌ نه‌بی‌ که‌ خه‌لکه‌که‌
 نۆ موسو‌ل‌مانن و ده‌ترسم له‌دله‌وه‌ پیا‌ن ناخۆش بئ و له‌هه‌مان کاتا ئی‌ستا له‌م
 روژه‌مدا، پارو پوولی ئەوه‌یشم نییه‌ که‌ به‌یت تی‌ک بده‌م و دروستی بکه‌مه‌وه‌، ئەگه‌ر

له بهر ئەم دوو ھۆیە نەبوايە بەیتەم تێک دەداو دروستەم دەکردەووە پێنج گەزم دەخستە سەری، وە دوو دەرگایشەم بۆی دروست دەکرد، لە یەکیکیانەووە خەلک دەچوونە ژوورەووە لەوێتریانەووە دەرەچوون!

ئێبنو زوبەیر بۆ زێدە پشتگیری لە ھەلۆیستی خۆی گوتی: دەی ئیستا من ئەم دوو مەترسییەم نییە، چونکە پارەو پوولی ئەو دەم ھەییە، مەترسیشەم لە خەلکەکە نەماوە، چونکە سەردەمی نوێ موسوڵمانەتی تەواو. فەرمووی: جا ئێبنو زوبەیر خانووی بەیتی رووخاندو کاتێ دروستی کردەووە، پێنج بال (زراعی) لە حیجری ئیسماعیل خستە سەری، لە حیجردا گەڕان بۆ بناغەکانی ئیبراھیم، کە دۆزییانەووە پیشانی خەلکەکیان داو ئەو جا دیواری زیادەکیان لەسەر ئەو بناغەییە بەرزەووە کرد، لەپیشا بەرزیی کەعبە ھەژدە بال بوو، کە لە رووبەرەکیان زیادکردو لە حیجریان خستە سەری، بەرزییەکە کەم دەھاتە بەرچاو نزم دەینواند، لەبەرئەووە ئێبنو زوبەیر دەبالی تر دیوارەکانی بەرزەووە کرد، وە دوو دەرگای بۆ دروست کرد، یەکیکیان بۆ چوونە ژوورەووە، ئەوێتریان بۆ لیۆ دەرچوون.

جا کاتێ حەججاج عەبدوللای کۆری زوبەیری کوشت، نامەی نووسی بۆ عەبدولەلیکی کۆری مەرۋان، کە جێنشین بوو، وە ھەوایی ئەم گۆرانیکاریە کابەیی پێ راگەیانند، کە ئێبنو زوبەیر کردبووی، وە ئەویشی پێ راگەیانند، کە ئێبنو زوبەیر کاتێ بناغەی کابەیی دانائەو، لەسەر بناغەکانی ئیبراھیم دایناوەتەووە بۆ ئەمە پیاو ماقولانی مەککەیی کردووە بەشایەت و پرس و رای پێ کردوون، بەلام عەبدولەلیک بەووە رازی نەبوو، نامەی نووسی بۆ حەججاج و تیا دا نووسی: ئێمە بەرین لەم دەستکاریە چەپەلەیی کە ئێبنو زوبەیر لە بەیتا کردوویەتی و کارمان بەم چەپەلکاریە ئەو نییە، ئەو ھەندە ھەییە ئەووە کە لەبەرزییەکی زیادی کردووە باوەک خۆی بمیئن، وەلێ ئەووە کە لەحیجر خستوویەتە سەر رووبەری کاعبە، ئەووە بڕووخینەو بیبەرەووە سەر بناغەکی جارانی، وە ئەو دەرگایە کە ئێبنو زوبەیر زیادی کردووە دایخە. جا حەججاجیش رووخاندی و بردیەووە سەر

دوخی جارانی. {بروانه: ژماره: ۸ که له پېشه وه رابورد، بُو تیگه یشتن له م
فه رموودیه}.

۷۷۲- عَنْ أَبِي قُرْعَةَ: أَنَّ عَبْدَ الْمَلِكِ بْنَ مَرْوَانَ بَيْنَمَا هُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، إِذْ قَالَ:
قَاتَلَ اللَّهُ ابْنَ الزُّبَيْرِ حَيْثُ يَكْذِبُ عَلَى أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، يَقُولُ: سَمِعْتُهَا تَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
(صلى الله عليه وسلم): «يَا عَائِشَةُ لَوْلَا حَدِثَانُ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ لَنَقَضْتُ الْبَيْتَ حَتَّى أَزِيدَ
فِيهِ مِنَ الْحَجَرِ، فَإِنَّ قَوْمَكَ قَصَرُوا فِي الْبِنَاءِ». فَقَالَ الْحَارِثُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَيْعَةَ:
لَا تَقُلْ هَذَا يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنَّا سَمِعْتُ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ تَحَدِّثُ هَذَا. قَالَ: لَوْ كُنْتُ سَمِعْتُهُ
قَبْلَ أَنْ أَهْدِمَهُ لَتَرَكْتُهُ عَلَى مَا بَنَى ابْنُ الزُّبَيْرِ. {الحديث: ۳۲۳۵ = ۳۲۲۴ فم}:

ئهبو قه زهعه (رهحه تهی خودای لی بی) فه رمووی: گویم لیبوو عه بدوله لیکی کوری
مه پړوان، ته وافی بهیتی ده کړدو دهیگوت: خوا بجی به گړی عه بدوللای کوری
زوبهیرا، بُو خووی و بُو دروی که به دهم دایکی پرواداران هوه دهیکا، به دروی خووی
دهلی: گویم له حه زه تهی عانیسه بوو دهیغه رموو: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی)
فه رمووی پیم: (ئهی عانیسه! ئه گهر له بهرئه وه نه بی که گه لی قوردهشی تو نو
موسولمانن و دهرسم له دله وه پیان ناخوش بی، چونکه هیشتا که م زور بیرو
باوه ری کونی سه رده می نه زانی کاریان لی دهکا، ئه گینا بهیتم تیک ددهاو هه ندیکم
له زه وی حیجری ئیسماعیل دهخسته سه ری، چونکه هوژی تو کاتی خانووی بهیتمان
دروست کرده وه، دهستیان کورت بوو، له بهرئه وه له رووبه ری بهیتمان که م کرده وه).

جا که عه بدوله لیک، ئه م بوختانه ی بُو ئیبنو زوبهیر کرد، حاریتی کوری
عه بدوللای کوری ئهبو ره بیعه، که پیاویتی زور باوه ری پیکراو بوو، به عه بدوله لیکی
گوت: وا مه لی، ئهی فه رمان په وای موسولمانان! چونکه من به خودی خو م ئه م
فه رماشته م له زاری دایکی باوه رداران حه زه تهی عانیسه بیستووه، که واته ئیبنو
زوبهیر راستی کردووه، دروی نه کړدووه. عه بدوله لیک گوتی: خو زگه ئه مه م
له پیش ئه ودها ببیستایه، که بهیتم تیک دا، ئه وکاته نه مدروو خان و له سه ر ئه و
شیوه یی که ئیبنو زوبهیر دروستی کړدبوو دمه یشته وه).

٦٠٩) کردنی مه‌دینه به به‌ستیکی ریزداری وا که‌راوو شکاری تیا قه‌ده‌غه بئو
 برینی دارو دره‌ختی قه‌ده‌غه بئو نزاو پارانه‌وه‌ی باش بئو (٢٣٠٠ - ٢٣٢٢)
 باب: تحرم المدينة وصیدها وشجرها والدعاء لها

٧٧٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَاصِمٍ (رضی الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ، وَدَعَا لِأَهْلِهَا، وَإِنِّي حَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ، وَإِنِّي دَعَوْتُ فِي صَاعِهَا وَمُدَّهَا بِمِثْلِي مَا دَعَا بِهِ إِبْرَاهِيمُ لِأَهْلِ مَكَّةَ.»
 {الحديث: ٣٣٠٠ = ٣٢٨٨ فم:}

عه‌بدوللای کوری زهیدی کوری عاصیم (ره‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر
 (دروودی خودای له‌سهر بن) فه‌رمووی: (حه‌زردتی ئیبراهیم) (سلاوی خودای لی بن) به‌فه‌رمانی
 خودا مه‌ککه‌ی کردوو به‌حه‌رم و به‌ستیکی نه‌مین و هیمن و، قه‌ده‌غه‌ی کردوو
 که‌کاری ناشایسته‌ی تیا‌دا به‌رپاکری، وه‌ دووعاو نزا‌ی باشیی کردوو بؤ
 دانیش‌توانی، وه‌منیش به‌فه‌رمانی خودا مه‌دینه‌م حه‌رام کردوو و کردوومه به‌
 به‌ست و حه‌رم، هه‌رو دک چون ئیبراهیم مه‌ککه‌ی حه‌رام کردوو و کردوویه‌تی به‌
 به‌ست و حه‌رم، وه‌ من دووعاو نزا‌ی پیت و فه‌رم کردوو بؤ مه‌ن و مشتی مه‌دینه،
 بؤ عه‌یاره‌و نه‌ندازه‌ی کی‌شان و پیوانی، دوو قاتی نه‌و دووعاو نزا‌یه‌ی که‌ ئیبراهیم
 کردوویه‌تی بؤ مه‌ککه‌). {تاج: ٢، زنجیره: ١٣٩، ژماره: ١٧٣٢}.

٧٧٤- عَنْ أَبِي وَقَاصٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «إِنِّي أُحَرِّمُ مَا بَيْنَ لَابَتَى الْمَدِينَةِ أَنْ يَقْطَعَ عِضَاهُهَا أَوْ يُقْتَلَ صَيْدُهَا وَقَالَ: الْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ، لَا يَدْعُهَا أَحَدٌ رَغْبَةً عَنْهَا إِلَّا أَبَدَلَ اللَّهُ فِيهَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْهُ، وَلَا يَثْبُتُ أَحَدٌ عَلَى لَأَوَائِهَا وَجْهٍ إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَفِيعًا أَوْ شَهِيدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»
 {الحديث: ٣٣٠٥ = ٣٢٩٣ فم:}

سه‌عدی کوری نه‌بو وه‌ق‌قاص (ره‌زای خودای لی بن) ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر
 بن) ده‌فه‌رموی: (من له‌م په‌ری مه‌دینه‌وه‌ هه‌تا نه‌وپه‌ری مه‌دینه‌م حه‌رام کردوو،
 له‌خره به‌رداوییه‌که‌ی ته‌م په‌رییه‌وه، تا خره‌به‌رداییه‌که‌ی نه‌وپه‌ریم کردوو به‌
 به‌ست و حه‌رم و قه‌ده‌غه‌و پاوان، درک و دال و دارو درختی ناب‌رری، نیچیری راو

ناگرئو ناکوژرئو). وه فهرمووشی: (ئهگهر ئهو خه لکه دهیانزانی که مه دینه چهنده باشه بۆ نیشته جی بوونیان، که سی مه دینه جی نه ده هیشت، ههر که سی مه دینه به جی بهیلتی، له بهرئه وهی که ئاره زووی له وی نه مایی، مسوگهر که خودا به له و باشت جیگهی پرده کاته وه له مه دینه، ههر که سی خووی رابگری، له بهر زه برو ئهرکی مه دینه داو ئارام بگری له سهر که م دهستی و شتی وا، له روژی قیامه تا خو م ده به بهتکار، یا شایهت بوی).

۷۷۵- عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ: أَنَّ سَعْدًا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) رَكِبَ إِلَى قَصْرِ ب(العقيق) فَوَجَدَ عَبْدًا يَقْطَعُ شَجَرًا أَوْ يَخْطُبُهُ، فَسَلَبَهُ، فَلَمَّا رَجَعَ سَعْدٌ جَاءَهُ أَهْلُ الْعَبْدِ فَاكْتَلَمُوهُ أَنْ يَرُدَّ عَلَى غُلَامِهِمْ أَوْ عَلَيْهِمْ مَا أَخَذَ مِنْ غُلَامِهِمْ، فَقَالَ: مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ أَرُدَّ شَيْئًا نَفَلَنِيهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَى أَنْ يَرُدَّ عَلَيْهِمْ. {الحديث: ۳۳۰۷ = ۳۲۹۵ فم}:

سه عدی کوری ئه بو وه ققاص (خودای ئی رازی بی) سوار بوو، چوو بۆ کۆشکه که ی له عه قیق، ته ماشای کرد که وا خولامی دار ده بری، جا سه عد رووتی کرده وه، له پاشا خاوه نی خولامه که هاته لای سه عدو داوای لی کرد که جلی و بهرگی خولامه که بداته وه پیی، ئهو جلی و بهرگی که بر دبووی بۆ خووی، سه عدی ش گوتی: په ناده گرم به خودا له وه که هه ئه ی وابکه م: ئهو تالانییه ی که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) ره وای دیوه بۆ من، من نه مه وی و بچم بیده مه وه به کابرا! وه هیچی پی نه دانه وه). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۴۰، ژماره: ۱۷۳۵}.

۷۷۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ اجْعَلْ بِالْمَدِينَةِ ضِعْفِي مَا بِمَكَّةَ مِنَ الْبَرَكَةِ». {الحديث: ۳۳۱۳ = ۳۳۰۱ فم. تجرید/ ۲، رقم: ۸۶۹ = ۱۸۸۵. تحفة الأشراف: ۱۵۵۹}:

ئه نه سی کوری مالیک (دجای خودای لی بی) ده فهرموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (خودایه! دوو قاتی مه که پیت و فهر بخه ره مه دینه وه). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۴۲، ژماره: ۱۷۴۲}.

۷۷۷- عَنْ إِبْرَاهِيمَ التَّيْمِيِّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: خَطَبَنَا عَلَى بَنِ أَبِي طَالِبٍ (رضى الله عنه) فَقَالَ: مَنْ زَعَمَ أَنَّ عِنْدَنَا شَيْئًا نَقْرَأُ إِلَّا كِتَابَ اللَّهِ وَهَذِهِ الصَّحِيفَةُ، (قَالَ وَصَحِيفَةُ مُعَلَّقَةٌ فِي قِرَابِ سَيْفِهِ) فَقَدْ كَذَبَ، فِيهَا أَسْنَانُ الْإِبْلِ وَأَشْيَاءٌ مِنَ الْجَرَاحَاتِ، وَفِيهَا: قَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ عَيْرٍ إِلَى ثَوْرٍ فَمَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَثًا، أَوْ آوَى مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا. وَذِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ، يَسْعَى بِهَا أَدْنَاهُمْ، وَمَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا». {الحديث: ۳۳۱۴ = ۳۳۲ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۳۹۵ = ۳۵۰۸، ۶۰۴۵ + تجريد/ ۲، رقم: ۸۵۶ = ۱۸۷۰، ۳۱۷۲، ۳۱۷۹، ۶۷۵۵، ۷۳۰۰}:

نیر اهیمی ته میمی فهرمووی: باو کم فهرمووی: عهلی کوری نه بو تالیب، وتاریکی بؤماندا، فهرمووی: هرکه سی گومانی وایی، که نیمه، که کهس و کاری پیغهمبه رین، نامه و نووسراویکی تایبه تیمان لهلا ههیه، که بهس خو مان دهیخوینین و لهلا ی خه لکی تر نییه، هرکه سی گومانی وایکا دروده کا، نیمهش که ئال و بهیتی پیغهمبه رین، وهک سه رجه می موسولمانانی تر به گشتی، بهس قورنانی پیرو زمان لهلا ههیه، که نامه ی خودایه، به لام له سوننه تی پیغهمبه ر، نیمهش وهک موسولمانانی تر، هندی فهرمووده مان لهلا ههیه، به لام بریاره کی بؤ ههموانه نهک هر بؤ خو مان، وهک ئهم چهند فهرمووده یه، که لهم تۆماردها نووسیومنه ته وه (فهرمووی: تۆماریکی پیچراوه بوو، لهناو هه بگهی شمشیرمه کیدا دایناوو بؤ پاراستنی، نه بادا بفه وتی) ئه و جا عهلی فهرمووی: ئهمانه لهم تۆماردها نووسراون: ته مهنی ئه و و شترانه ی دهرین به خوینداو چهند شتی تر سه بارهت به خوینی زامو زامکاری. وه ئهمهیشی واتیادا: (مه دینه له نیوانی چیای عهیره وه ههتا چیای شه ور بهسته) (واته: حهرمه، به فهرمانی شهرع گو مه لی کاری تیا نادرسته که له شوینانی تر، به پیی مهرجی دیاریکراو دروستن). جا هرکه سی کاریکی نارهوای تیادا به رپا بکا، یا پیاو خراپیکی تیادا په نابدا، یا کاریکی

ناشایسته‌ی تازه قه‌لّای تیادا بکا به‌باو، له‌عنه‌تو نه‌فره‌تی خوداو نه‌فره‌تو له‌عنه‌تی هه‌موو فریشته‌کان و له‌عنه‌تو نه‌فرینی هه‌موو مروّقه‌کانی لی بی، له‌پوژی قیامه‌تدا خودا نه‌فه‌رزو نه‌سوننه‌تی لی قه‌بوول ناکا، له‌ئه‌ستۆ گرتنی په‌یمان بوّ موسوّلمانان وه‌ک یه‌که، هه‌موو موسوّلمانی مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌که په‌یمانی ئه‌مان به‌کافران و به‌بی بر‌وایان، به‌پی یاسا نامه‌ی خودا بدا، هه‌ره‌خوارینه‌که‌یان مافی ئه‌مان پیدانی هه‌یه، به‌هه‌ر کافرئ بیه‌وئ نامانی پییدا، وه‌هه‌رکه‌سئ حاشا له‌باوکی خو‌ی بکا و خو‌ی بکا به‌نه‌ته‌وه‌ی پیاویکی تر، یا حاشا بکا له‌نازادکه‌رانی خو‌ی و که‌سانی تر بکا به‌ئاغای نازادکه‌ری خو‌ی، له‌عنه‌تو نه‌فرینی خوداو فریشته‌کان و هه‌موو مروّقه‌کان له‌و جوّره‌که‌سانه‌بی، له‌قیامه‌تدا نه‌ته‌وبه‌یان لی قه‌بوول ده‌کری، نه‌تۆله‌و بری‌تی و که‌فاره‌تیان لی ودرده‌گیرئ).
{تاج/۱، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۱۱۷ + تاج/۲، زنجیره: ۱۳۹، ژماره: ۱۷۳۳}.

۷۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ يُؤْتِي بِأَوَّلِ الثَّمَرِ فَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَفِي ثَمَارِنَا، وَفِي مُدُنَا، وَفِي صَاعِنَا، بَرَكَةً مَعَ بَرَكَةٍ، ثُمَّ يُعْطِيهِ أَصْغَرَ مَنْ يَحْضُرُهُ مِنَ الْوِلْدَانِ. {الحديث: ۳۳۲۲ = ۳۳۱۰ فم}:

ئهبو هوره‌یره (په‌زای خودای لی بین) فه‌رمووی: جاران که‌نۆبه‌ره‌ی میوه‌و به‌روبوومیان ده‌هینا بوّ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بین) وه‌ری ده‌گرت و ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا وَفِي ثَمَارِنَا وَفِي مُدُنَا وَفِي صَاعِنَا بَرَكَةً مَعَ بَرَكَةٍ»: خودایه! پیت و فه‌رو پیرۆزی برپێژه به‌سه‌ر شاره‌که‌مانا، به‌سه‌ر به‌روبووم و میوه‌هاتمانا، به‌سه‌ر ئه‌یاره‌و مشت و مه‌نماندا، جار له‌گه‌ل جارا پتر پیت و فه‌ر برپێژه به‌سه‌ر ئه‌مانه‌مانا). ئه‌وجا بچکۆله‌ترین مندال که‌له‌وئ بوو بانگی ده‌کردو ئه‌و نۆبه‌ره‌یه‌ی ده‌دایه‌ ده‌ستی).
{تاج/۵، زنجیره: ۸۱، ژماره: ۵۱۰۷}.

۶۱۰. هاندان و شیرکردنی موسولمانان له سهر دانیشتن و نیشته جی بوون له شاری مه دینه دا وه نارامگرتن له سهر نه رك و زه همه تی (۲۳۲۳ - ۲۳۲۶)

باب: الترغیب فی سکنی المدینة والصبر علی لأوائها

۷۷۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ مَوْلَى الْمُهَرِّی: أَنَّهُ جَاءَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ (رضی الله عنه) لِيَأْتِيَ الْحَرَّةَ، فَاسْتَشَارَهُ فِي الْجَلَاءِ مِنَ الْمَدِينَةِ وَشَكَا إِلَيْهِ أَسْعَارَهَا وَكَثْرَةَ عِيَالِهِ، وَأَخْبَرَهُ أَنَّ لَا صَبْرَ لَهُ عَلَى جَهْدِ الْمَدِينَةِ وَلَأَوَائِهَا فَقَالَ لَهُ: وَيَحْكُ لَا أَمْرُكَ بِذَلِكَ، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: « لَا يَصْبِرُ أَحَدٌ عَلَى لَأَوَائِهَا فَيَمُوتَ إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَفِيعًا أَوْ شَهِيدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا كَانَ مُسْلِمًا ». {الحديث: ۳۳۲۶ = ۳۳۱۴ فم}:

ئه بو سه عیدی مه ولای ئه له هری فه رمووی: چووم بو لای ئه بو سه عیدی خودری (روژای خودای لى بن) له روژانی رهشی کوشتاره سامناکه کهی (ئه له هره ده)، راویژی ئه ودم پیی کرد، که له مه دینه باربکه م و بجم بو شوینی تر، وه سکا لای ئه ودم له لای کرد که له مه دینه گرانییه و منیش کوشی خیزانم ههیه و منالم زوره، له بهرئه وه ناتوانم خو م رابگرم له بهر باری ژيانی سه ختی مه دینه داو روژگاری ناهه موار تهنگی پی هه لچنیوم. ئه ویش فه رمووی پیم: هاوار له خوت! من ریگهی شتی وات نیشان ناده م و بو شتی وا هانت ناده م، چونکه من خو م له زاری پیروزی خو شه ویستم (دروودی خودای له سهر بن) بیستوو ده یفه رموو: (ههر موسولمانی خو ی رابگری، له بهر نه رك و نازاری گوزهرانی مه دینه دا، هه تا ده مرئ له وی بمینی، له روژی قیامه تا خو م ده بم به تکاکار (یا به شایهت) بو ی). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۴۳، ژماره: ۱۷۵۱، لاپه ره: ۳۱۳} + {بو تیگه یشتنی ته واو له م فه رموو ده یه، بپروانه: ته جریدی بوخاری/ کوردی. بهرگی سییه م، لاپه ره شه: ۲۳۶، ژماره: ۱۲۱۳ = ۲۹۵۹ + بهرگی یه که م لاپه ره: ۹۷ ژیننامه ی ئه سماء، ژماره: ۷۵ + تاج/ ۵، لاپه ره: ۵۶۷، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۵۵۳۹. چاپی چواره م + ریاض/ ۱، لاپه ره: ۱۸۶، زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۰۲ + ژماره: ۱۸۹ له پیشه وه رابورد ته سه لسول: ۶۴}.

۷۸۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ وَهِيَ وَيِيَّةٌ، فَاشْتَكَى {أَبُو بَكْرٍ} وَاشْتَكَى بِلَالٌ، فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) شَكْوَى أَصْحَابِهِ

قَالَ: «اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَمَا حَبَبْتَ مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ، وَصَحِّحْهَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِهَا وَمُدَّهَا وَحَوْلِ حُمَاهَا إِلَى الْجُحْفَةِ». {الحديث: ۳۳۲۹ = ۳۳۱۷ فم}.

عائیشه (همزای خودای لی بن) فہرمووی: کہ کوچمان کرد بو مہدینہ، ئەوسا کہ ناسازترین ولاتی خودا ئەوئ بوو، شیوی بوطحان جمہی دہات لہ سییاناوو چلکاو، ئەوبہ کرو بیلال نہ خووش کہوتنو تووشی پەتا بوونو ئاوو ھەوای ئەوییان پی نہ کہوت، کاتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) ھەستی کرد بە سکاڵای ھاوڕپیانی فہرمووی: «اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ كَمَا حَبَبْتَ مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ وَصَحِّحْهَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِهَا وَمُدَّهَا وَحَوْلِ حُمَاهَا إِلَى الْجُحْفَةِ».

واتە: ئەی خودایە! مەدینەیشمان لەلا خووشەویست بکە وەک مەککە، یاخود خووشەویستریش، خوایە! سازگاری بفەرموو، ئاوو ھەوایەکی سازگاری پی ببەخشە وە تەندروستی و لەشی ساغ بدە بە دانیشتوانی، ئەی خودایە! پیت و فەر و بەرەکەت برێژە بەسەر مەن و مەشت و میووە دانەوێڵەمانا، وە ناسازی و ناساغییەکەشی بگوێژەرەووە بو جوحفە). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۲، ژمارە: ۱۷۴۲}.

(۶۱۱) تاعوون و جەجال ناچنە ناو مەدینە (۳۳۳۷ - ۳۳۳۸)

باب: لَا يَدْخُلُ الْمَدِينَةَ الطَّاعُونَ وَلَا الدَّجَالُ

۷۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «عَلَى أُنْقَابِ الْمَدِينَةِ مَلَائِكَةٌ لَا يَدْخُلُهَا الطَّاعُونَ وَلَا الدَّجَالُ». {الحديث: ۳۳۳۷ = ۳۳۲۵ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۶۵ = ۱۸۸۰، ۷۳۱، ۷۱۳۳}.

ئەبو ھوردیرە (همزای خودای لی بن) دەفەر موئ: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) دەفەر موئ: (لەسەر ھەموو کوچە و شەقامیکی مەدینە فریشتە راوێستان، ئیشکی دەگرن، لەبەرئەووە نہ تاعوون و نہ جەجال ناچنە ناوی). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۱، ژمارە: ۱۷۳۸}.

۶۱۲) مەدینە چەپەلەکانی رەھەنە دەکا. (۳۲۳۹ - ۳۲۴۴)

باب: المَدِينَةُ تَنْفِي حَبَّهَا

۷۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَدْعُو الرَّجُلُ ابْنَ عَمِّهِ وَقَرِيبَهُ: هَلُمَّ إِلَى الرَّخَاءِ، هَلُمَّ إِلَى الرَّخَاءِ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَخْرُجُ مِنْهُمْ أَحَدٌ رَغْبَةً عَنْهَا، إِلَّا أَخْلَفَ اللَّهُ فِيهَا خَيْرًا مِنْهُ، إِلَّا إِنْ الْمَدِينَةَ كَالْكَبِيرِ تُخْرَجُ الْحَبِيثُ، لَا تَقْرُمُ السَّاعَةُ حَتَّى تَنْفِيَ الْمَدِينَةُ شِرَارَهَا كَمَا يَنْفِي الْكَبِيرُ حَبْتَ الْحَدِيدِ». {الحديث: ۳۳۳۹ = ۳۳۲۷ فم:}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لێ بێ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (مەردوم دەکەونە رۆژگارێکی واوە، خەڵک بەرەو ئەو وڵاتانە دەچمێن کە ھەرزانی و خۆش گوزەرانیان لێیە، پیاو ئامۆزاو خزمی خۆی بانگ دەکاو پێی دەلێ: ئەگەر ھەرزانی و خۆش گوزەرانی ت دەوێ وەرە بۆ فیسارە وڵات لەوێ ھەرزانییە، بەلام خەڵکی مەدینە، ئەگەر لە حالەکە حالی ببن، مەدینە باشترە بۆ ئەوان ھەتا ئەو جۆرە وڵاتانە، چونکە لەسەرێکەووە کەم دەرنامەتی ناھێڵی تووشی ئازاوەی مال و ئاشووبی خۆش گوزەرانی زۆر ببنو، لەسەرێکی تریشەووە شانازی ھاوسایەتی گۆری پیرۆزی پیغەمبەریان پێ دەبێ! سویندم بەو کەسە کە گیانی منی بەدەسە، ھەرکەسێ لەبەر ھەزێ نەمان مەدینە چۆل بکات و بپروا بۆ شوینانی تر، خودا بە لەو باشتر جێگە ی پرەدەکاتەووە، ئاگاداربێ کە شاری مەدینە، وەک چۆن مووشە دەمە و کوورە ی زەرەنگەر و ئاسنەر ژەنگ و چلکی زیرو زیوو ئاسن لادەبات، مەدینەش ئاوەھا گەندەلەکانی ناوی رەھەنە دەکا، بەتایبەتی بەر لەقیامەت ئەم رەھەنە کردنە روودەدات). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۲۸، ژمارە: ۱۷۲۷، ۱۷۲۸ + تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۱، ژمارە: ۱۷۳۸، ۱۷۳۹ + تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۳، ژمارە: ۱۷۵۰}.

۷۸۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى سَمَّى الْمَدِينَةَ طَابَةً». {الحديث: ۳۳۴۴ = ۳۳۳۲ فم:}

جایی کوری سه مووره دهفه رموی: له پیغه مبهرم بیست دهیفرموو: (خودای گهوره خوئی مه دینه ناوانوه (طابه) واته: شاریکی خوش و باش و پاک و سازگار و خاوهنی دانیشتوانی باش و خاس). {تاج/۲، زنجیره: ۱۲۸، ژماره: ۱۷۲۶}.

۶۱۳ هه رکه سی بیهوی بو خه لکی مه دینه خراب بی، خودا وهك خوئی ناو ناو دهیتوینیتته وه. (۳۳۴۵ - ۳۳۵۰)

باب: مَنْ أَرَادَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ بِسُوءٍ أَذَابَهُ اللَّهُ

۷۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَنْ أَرَادَ أَهْلَهَا بِسُوءٍ - يَرِيدُ الْمَدِينَةَ - أَذَابَهُ اللَّهُ كَمَا يَذُوبُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ». {الحديث: ۳۳۴۵ - ۳۳۴۳ فم:}

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بی) دهفه رموی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (ئه وهی بیهوی بو دانیشتوانی مه دینه خراب بی، خودا وهك خوئی ناو ناو دهیتوینیتته وه). {تاج/۲، زنجیره: ۱۴۱، ژماره: ۱۷۴۱}.

۶۱۴ هاندان له سهر مانه وه له مه دینه دا، به ناییه تی له و کاتانه دا که ولاتی تری پر خیر و خوشی نازاد ده کرین. (۳۳۵۱ - ۳۳۵۲)

باب: التَّوْبَةُ فِي الْمَقَامِ بِالْمَدِينَةِ عِنْدَ فَتْحِ الْأَمْصَارِ

۷۸۵- عَنْ سُفْيَانَ بْنِ أَبِي هُرَيْرٍ (رضی الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «يُفْتَحُ الْيَمَنُ، فَيَأْتِي قَوْمٌ يُبْسُونَ، فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ أَطَاعَهُمْ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ، ثُمَّ يُفْتَحُ الشَّامُ، فَيَأْتِي قَوْمٌ يُبْسُونَ فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ، وَمَنْ أَطَاعَهُمْ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ، ثُمَّ يُفْتَحُ الْعِرَاقُ فَيَأْتِي قَوْمٌ يُبْسُونَ فَيَتَحَمَّلُونَ بِأَهْلِيهِمْ وَمَنْ أَطَاعَهُمْ، وَالْمَدِينَةُ خَيْرٌ لَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ». {الحديث: ۳۳۵۱ = ۳۳۳۹ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۶۰ = ۱۸۷۵}.

سوفیانی کوری ئه بو زوههیر (رهزای خودای لی بی) دهفه رموی: به گوئی خۆم گویم له پیغه مبهری نازدارو خوشه ویست بوو (دروودی خودای له سهر بی) دهیفرموو: (یه مه ن نازاد ده کری و ده بی به ولاتی ئیسلام، جا زور کهس به گورجی دینه وه بو مه دینه و

كەس و كارى خۇيان و ئەوانەى كە بەگۇيان بكن هەلىان دەگرن و دەيانبەن بۇ يەمەن، لەبەر زۆرى رزق و رۆزى و ژىوارى خۇش و باشى ئەوئ، بەلام ئەگەر بزائن مەدینەمان گەلى باشترە، وە شامیش هەروەها، وە عىراقیش هەروەها، كە ئازاد دەكرىن، خەلك لە مەدینەو و روودەكەنە ئەوئ، ئەگەر بزائن مەدینەيان باشترە).
{ تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۳، ژمارە: ۱۷۴۶ }:

روونکردنەو:

سوفيانى كۆرى ئەبو زوھەير (پەزای خودای لى بن) ھاوړپى پىغەمبەرە، لەپياوانى صەحیحى بوخارى و صەحیحى موسلىمە، ئەزدییه، لەھۆزى ئەزدى شەنوئەیه، لە بوخارىدا دوو فەرموودەى ھەیه، عەبدوللای كۆرى زوبەيرو سائیبى كۆرى يەزید، فەرموودەيان لەوودە گىراوەتەو، ئەوھیش نیشانەى ئەوھیه كە سوفيان ھاوھلىكى شكۆمەندى پىغەمبەر بوو، لەمەدینە نىشتەجى بوو.

۶۱۵) مەدینە لەوپەرى خۇشى و باشیدا دەبى كە دانىشتوكانى بەجىي

دەھیلن. (۳۳۵۳ - ۳۳۵۴)

باب: فِي الْمَدِينَةِ حِينَ يَتْرُكُهَا أَهْلُهَا

۷۸۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: « يَتْرُكُونَ الْمَدِينَةَ عَلَى خَيْرِ مَا كَانَتْ لَا يَغْشَاهَا إِلَّا الْعَرَفِيُّ - يُرِيدُ عَرَفِيَّ السَّبَّاحِ وَالطَّيْرِ - ، ثُمَّ يَخْرُجُ رَاعِيَانِ مِنْ مَزِينَةَ يُرِيدَانِ الْمَدِينَةَ يَنْعِقَانِ بَعْنَمَهُمَا فَيَجِدَانَهَا وَحْشًا ، حَتَّى إِذَا بَلَغَا ثَنِيَّةَ الْوَدَاعِ خَرَّأَ عَلَى وَجْهِهِمَا ». { الحديث: ۳۳۵۳ = ۳۳۴۲ فم }:

ئەبو ھورەيرە (پەزای خودای لى بن) دەفەرموئ: خۇشەويست (دروودى خودای لەسەر بن)

دەفەرموئ: (مەدینە لەوپەرى خۇشى و باشیدا دەبى كە دانىشتوكانى بەجىي دەھیلن، وا چۆل دەبى كەس سەرى پيادا ناك، مەگەر مەل و مۆرو جانەوهرى مووشەكەر، كە بۇ مۆمووش و مووشە كردن دەچن بۇ ھەوارە كۆن و شوینی چۆل بوو!)

وه دواترين كه سيش كه له ولات درده كړيڼ و ده بريڼ دوو شواني موزدینه یی دهن، ده یانه وئ كه بچن بؤ مه دینه، دهنك له رانه كه یان ده كهن و پیر كه ده كهن به ناویانا، جا كه ده چن ته ماشا ده كهن مه دینه چوّل و هوّل و سامناك و چوله كه بكوژی تیانییه، جا له مه دینه درده چن و ده پوڼ ده كنه نه نییه تولویداع، له وئ به سهر دهما ده كهن و خړپ ده مرن!). {تاج/۲، زنجیره: ۱۴۳، ژماره: ۱۷۴۹}.

۶۱۶) له نیوانی گوره كه مو دوانگه كه ما باخیکه له باخه كانی به ههشت (۳۳۵۵ - ۳۳۵۷) ۷۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: « مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِیَاضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْبَرِي عَلَى حَوْضٍ ». {الحديث: ۳۳۵۵ - ۳۳۴۵ فم:}

ئەبو ھورەیرە (پەزای خودای لی بئ) دەفەر موئ: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) دەفەر موئ: (له نیوانی گوره كه مو مینه بهر كه ما، باخیکه له باخه كانی به ههشت، بارانی رحمه تی لی دهباری، خوژی لهو كه سهی كه له شوینه پیرۆزی مزگه وته كه ما به تایبه تی، تاعهت و خواپه رستی جوان دهكا، وه ئەم دوانگه یه ی ئیستا كه شم، كه ئیستا له بۆنه كانا وتاری له سهر ددهم، له سهر چهو زی كه وشهرم كهوا له به ههشتا، وهك ئیستا كه ی خو ی داده نریته وه بؤم، له به ههشتیشا وهك ئیستام له سهری داده نیشم و، پیشوازی له هاتووانی ئومه تم ده كه م، كه بؤ نوشین له ناوی چهو زی كه وسهر دین بؤ سهری). {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۶۹۳ + تاج/۵، زنجیره: ۱۳۶، ژماره: ۵۶۷۵}.

۶۱۷) کیوی نوحود نیمه ی خو ش ده وئ و نیمه ییش نه ومان خو ش ده وئ.

(۳۳۵۸ - ۳۳۶۰) باب: أَخَذَ جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ

۷۸۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: نَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) إِلَى أَحَدٍ فَقَالَ: «إِنَّ أَحَدًا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ». {الحديث: ۳۳۶۰ = ۳۳۴۸ فم: تجرید/۲، رقم: ۷۱۳ = ۱۴۸۱، ۱۸۷۲، ۳۱۶۱، ۳۷۹۴، ۴۴۲۲}.

تہ نہ سی کوری مالیک (ہمزای خودای لئ بئ) فہرمووی: جاری پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بئ)
تہ ماشای چیای ٹو خودی کردو فہرمووی: (چیای ٹو خود، لہ سہر راستی، نہک
مہ جازی، نیمہ ی خوش دہوی و نیمہ یش نہومان خوش دہوی!)۔ {تاج/۳، زنجیرہ:
۱۰۳، ژمارہ: }۔

(۶۱۸) تہ نیا بو نہم سی مزگہ وتہ سہ فہر دہ کری (۳۳۶۱ - ۳۳۶۹)

باب: لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ

۷۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا
تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى ».
{الحديث: ۳۳۶۱ = ۳۳۴۹ فم. تجرید/۲، رقم: ۵۸۶ = ۱۱۸۹}:

تہ بو ہورہیرہ (ہمزای خودای لئ بئ) دہ فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بئ) دہ فہرمووی:
(بو نہم سی مزگہ وتہ نہ بی سہ فہر ناکری: بو نہم مزگہ وتہ ی من کہوا لہ مہ دینہ و
بو مہ مسجد ولحہ رام لہ مہ ککھو بو مہ مسجد ولئہ قصا لہ قودس). {تاج/۲، زنجیرہ:
۱۱۵، ژمارہ: ۶۹۲}۔

(۶۱۹) خیرو گہ ورہ یی نویژ کردن لہم دوو مزگہ وتہ پیروزہ دا کہ ہہردو وکیان

بہ ستو جہرہ من و بیان دہ گوتری: الحرمین: دوو بہ ستہ کہ، کہ مہ مسجد ولحہ رام و
مزگہ وتہ کہ ی پیغہ مبہر ن. (۳۳۶۱ - ۳۳۶۹)

باب: فَضْلُ الصَّلَاةِ بِمَسْجِدِي الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ

۷۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
« صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ ».
{الحديث: ۳۳۶۲ = ۳۳۵۰ فم. تجرید/۲، رقم: ۵۸۷ = ۱۱۹۰}:

تہ بو ہورہیرہ (ہمزای خودای لئ بئ) دہ فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بئ) دہ فہرمووی:
(تہ نیا مہ مسجد ولحہ رامی لئ دہرچی، یہک نویژ لہم مزگہ وتہ ی مندا، خیرترہ لہ
ہہزار نویژ شوینانی تر). {تاج/۱، زنجیرہ: ۱۱۵، ژمارہ: ۶۹۴ چاپی جوارہم}۔

۶۲۰) نهو مزگه‌وته‌ی که له‌بناغه‌وه له‌سه‌ر ته‌قوا دانراوه. (۳۳۷۳ - ۳۳۷۴)

باب: بیان المسجد الذی أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى

۷۹۱- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: مَرَّ بِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ. قَالَ: قُلْتُ لَهُ: كَيْفَ سَمِعْتَ أَبَاكَ يَذْكُرُ فِي الْمَسْجِدِ الذِّي أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى؟ قَالَ: قَالَ أَبِي: دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي بَيْتِ بَعْضِ نِسَائِهِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْمَسْجِدَيْنِ الذِّي أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى؟ قَالَ: فَأَخَذَ كَفًّا مِنْ حَصْبَاءٍ فَضَرَبَ بِهِ الْأَرْضَ ثُمَّ قَالَ: «هُوَ مَسْجِدُكُمْ هَذَا - لِمَسْجِدِ الْمَدِينَةِ - قَالَ: فَقُلْتُ: أَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُ أَبَاكَ هَكَذَا يَذْكُرُهُ». {الحديث: ۳۳۷۳ = ۳۳۶۲ فم}:

ئه‌بو سه‌له‌مه‌ی کوری عه‌بدوهره‌حمان فه‌رمووی: عه‌بدوهره‌حمانی کوری ئه‌بو سه‌عیدی خودری هات بۆلام، پێیم گوت: چۆنت له ئه‌بو مووسای باوکت بیستوو، که باسی ئه‌م مزگه‌وته بکا، که خودای گه‌وره له‌م نایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی بۆ کردوو، که ده‌فه‌رمووی: {لَمَسْجِدُ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ - التوبة/ ۱۰۸}: واته: یه‌زدانی مه‌زن، به‌خۆشه‌ویستی خۆی حه‌زره‌تی موحه‌مه‌د ده‌فه‌رمووی: ئه‌و مزگه‌وته‌ی که له‌سه‌فه‌ری کۆچتا پێش ئه‌وه‌ی بگه‌یته مه‌دینه، له خاکی قوباء دروست کرد، که هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه بناغه‌ی له‌سه‌ر ته‌قواو ترسی خودا دانراوه، ئه‌وه شایانی ئه‌وه‌یه که‌تۆ ئه‌ی خۆشه‌ویست! تاعه‌ت و نوێژی تیا بکه‌ی...؟

فه‌رمووی: باوکه‌م فه‌رمووی پێم: پێغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌مالی یه‌کێ له‌ هاوسه‌ره‌کانی بوو، که چووم بۆ خزمه‌تی. عه‌رزیم کرد: ئه‌ی خۆشه‌ویستی خودا! مه‌به‌ست له‌م مزگه‌وته‌ی که له‌م نایه‌ته‌دا باسکراوه کام مزگه‌وته‌یه؟ ئه‌ویش بۆ زیاده جه‌خت کردن و ته‌ئکید له‌سه‌ر وه‌لامه‌که‌ی، مشتێ چه‌وی هه‌لگرت و دای به زه‌وی مزگه‌وته‌که‌ی خۆیدا، که‌وا له مه‌دینه‌و فه‌رمووی: (مه‌به‌ست له‌و مزگه‌وته، که خودا له وه‌سفیدا ده‌فه‌رمووی: {لَمَسْجِدُ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى} ئه‌م مزگه‌وته‌ی ئیوه‌یه، که‌وا له مه‌دینه‌و ئیوه‌ی هاوه‌لانی من به گه‌رمی ئاموشوی ده‌که‌ن). {تاج/ ۴، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۹۰۹، ۳۹۱۰. چاپی چواره‌م}.

روونکردنهوه:

دوو راوو بۆچوون ههیه، سهبارت به مهبهست لهو مزگهوتی که لهم نایهتهدا
باسی کراوه، جهماوهر دهفهرموون مهبهست مزگهوتکهی قوبائه، به پئی ئهم
فهرموودهیهش مزگهوتی مهدینهیه، دهتوانری ئهم دوو بۆچوونه یهك بخرین،
لهسر ئهم شیویهیه: ههموو مزگهوتی که بناغی لهسر نیاز پاکو به مهبهستی
خواپهرستی دروستکرای شایانی ئهوهیه که نوێژو خواپهرستی باشی تیا بکری.

(۶۲۱) کهورهی مزگهوتکهی قوباء. (۳۲۷۵ - ۳۲۸۳)

باب: فِي مَسْجِدِ قُبَاءٍ وَفَضْلِهِ

۷۹۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)
يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءٍ، رَاكِبًا وَمَاشِيًا فَيُصَلِّي فِيهِ رَكْعَتَيْنِ. {الحديث: ۳۳۷۶ = ۳۳۶۵.
تجريد ۲/، رقم: ۵۸۸ = ۱۱۹۱، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۷۳۲۶}:

ئیبینو عومهر (رهزای خودایان لى بى) دهفهرموئ: جاران پیغهمبهر (دروودی خودای لهسر بى)
جاروبار به سواری و جاروبار بهپی دهچوو بۆ مزگهوتی قوباء، دوو رکات نوێژی
سوننهتی تیادهکرد. {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۶، ژماره: ۶۹۷ ج/۴}.

۷۹۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما): كَانَ يَأْتِي قُبَاءَ كُلَّ سَبْتٍ، وَكَانَ يَقُولُ: رَأَيْتُ
النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) يَأْتِيهِ كُلَّ سَبْتٍ. {الحديث: ۳۳۸۱ = ۳۳۷۰ فم}:

ئیبینو عومهر (رهزای خودایان لى بى) دهستووری وابوو، ههموو شههمهیی، بهپی یا
بهسواری و لاخ دهچوو بۆ مزگهوتکهی قوباء، وه دهیفهرموو: دیومه که پیغهمبهر
(دروودی خودای لهسر بى) ههموو شههمهیی ئاواى دهکرد. {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۶، ژماره: ۶۹۷}.

بوختهی فهرموودهکانی نامهى جهج:

۱. جهج له تهمهنا يهك جار فهرزه، ههروا عهمرهیش له تهمهنا يهك جار فهرزه،
بهلام جهجی زۆرو عهمری زۆر زۆر سوننهته.
۲. جهج يهكێكه لهو پهڕستانههه که مروؤف له گوناھ پاك دهکاتهوه، وهك ئهه
روژهی لهدايك دهبی.

۳. مەبەست لەرپۇژى ھەجى ئەكبەر لە ژمارە/۱۶۴۲ روونكر اووتەو.
۴. ھەج كاتى تايبەتى ھەيە، بەلام ەمرە كاتى تايبەتى نىيە (بىروانە: ۶۴۲).
۵. رۇژى ەمرەفە رۇژى عافواتى گشتىيە (بىروانە: ۶۴۳)
۶. نزاى سەرەتاي سەفەرە گەشت و گوزارى رەوا (بىروانە: ۶۴۴).
۷. سەفەرى ژن بۇ ھەج، يادەبى لەگەل خۇيىدەبى، يا لەگەل كۆمەلئىكا بى، كە لەسەرە مال و نامووسى خۇى بى ترس بى.
۸. منال ھەجى بۇ ھەيە، وە ئەو ھەجە خىرى ھەيە، بەلام برى ھەجى فەرەز ناكەوئ، كە گەورە بوو، تواناى ھەبوو ھەجى لەسەرە.
۹. ھەجكردن لەجىياتى كەسىكى تر (بىروانە: ژمارە: ۶۴۹)
۱۰. بۆنى خۇش بۇ حاجى و ەمرەكار، لەكاتى كردنياندا نادروستە.
۱۱. سەربىنى ئازەلئى دىارى بەيت خىرىكى گەورەيە (بىروانە: ۶۷۳).
۱۲. ەمرە لەكاتى ھەجدا دروستە، بەمەرەجئ لە ئىجرامى ھەجدا نەبى، بەلام ئىجرامدار بەس (قارن) بۆى ھەيە ەمرە بكا لەگەل ھەجەكەيدا.
۱۳. راو ھەرامە بۇ حاجى و ەمرەكار.
۱۴. ھەندئ جانەومەرى زيانەخورؤ، بۇ ھەموو كەسئ دروستە لەھەموو كات و لەھەموو شوئىنىكا بىكوؤى.
۱۵. تىمارو دەرمانكردن لەكاتى ھەجا دروستە لەبەر بىئويستى.
۱۶. خۇشۆردن و جل و بەرگ شۆردن دروستە.
۱۷. گەورەيى ەمرە لە رەمەزانا.
۱۸. پىغەمبەر چەند ھەج و چەند ەمرەى كردوو (بىروانە: ۷۵۸، ۷۵۹).
۱۹. رىزى دوو بەستە پىرۆزەكە: مەككە و مەدينە.
۲۰. چوونە ناو مەككە بەبى ئىجرام دروستە.
۲۱. نىشتەجىبوون لەمەدينە زۆر پەسەندە.
۲۲. چەند شتئ كە تايبەتن بە مەككە و مەدينە و كابە و مەنبەرەكەى پىغەمبەرەو مزگەوتى قوباو چىاي ئوحدو سئ مزگەوتەكە.

۱۱- نامه‌ی ژنهینان (کتاب النکاح)

{بروانه: تاجول ئوصول فی احادیث الرسول، بهرگی دووهم، زنجیره/۲۲ ههتا کوټایی بهرگ. چاپی چوارهم له ژماره: ۲۰۲۴ ههتا ژماره: ۲۲۸۵ + تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری/۵، له ژماره: ۱۷۴۳ ههتا ۱۷۸۵ + فیهی ئاسان/۲، زنجیره: ۲۵۵، لاپه‌ره: ۶۷۲ ههتا زنجیره: ۳۰۱، لاپه‌ره: ۸۲۶}.

(۶۲۲) هاندان له سه‌ر ژنهینان (۳۳۸۴ - ۳۳۹۲)

باب: الترغیب فی النکاح

۷۹۴- عَنْ عَلْقَمَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بِمَنْىَ فَلَقِيَهُ عُثْمَانُ (رضی الله عنهما)، فَقَامَ مَعَهُ يُحَدِّثُهُ فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَلَا نَزَوُّجَكَ جَارِيَةً شَابَةً؟ لَعَلَّهَا تُذَكِّرُكَ بَعْضَ مَا مَضَى مِنْ زَمَانِكَ، قَالَ: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَئِنْ قُلْتُ ذَاكَ، لَقَدْ قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالْصَوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ رِجَاءٌ». {الحديث: ۳۳۸۴ = ۳۳۷۳ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۷۸ = ۱۹۰۵، ۵۰۶۶، ۵۰۶۶. أبو داود. نکاح: ۲۰۶۴. ترمذی. نکاح: ۱۰۸۱. نسائی. صیام: ۲۲۳۹. تحفة الأشراف: ۹۴۱۷}:

عهلقه‌مه (ره‌مه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: له مینا، له خزمه‌تی عه‌بدوللای کوری مه‌سعووددا ده‌رویشتم، عوسمانی کوری عه‌ففانی پی گه‌یشت (درویدی خودایان لی بی) له‌گه‌لیدا راوه‌ستا، ده‌ستیان کرد به گه‌توگو، عوسمان که‌بینی ئیبنو مه‌سعوود په‌رپووته پیی فه‌رموو: ئه‌ی باوکی عه‌بدوره‌حمان! با کچیکی گه‌نعت بو به‌یینین؟ به‌شکم سه‌رده‌می لاوی خوټت بو نوټ بکاته‌وه! فه‌رمووی: ئیبنو مه‌سعوودیش به‌ ئیمامی عوسمانی فه‌رموو: ئه‌مه‌ی تو فه‌رمووت ته‌واوه، ریکی رینماییه‌کانی پیغه‌مبه‌ره، چونکه پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) به‌ ئیمه‌ی ده‌فه‌رموو: (ئه‌ی ده‌سته‌ی لاوان! ئه‌ی

گه‌ل جوانان! هه‌رکه‌سه‌تان ته‌وانای سهرجیی و ژنداری و هاوسه‌رگری هه‌یه، باژن به‌ین، چونکه‌ هاوسه‌رگرتن چاوی مرۆف تێرده‌کاو داوینی له‌ تاوان ده‌پاریژ و ده‌بێ به‌هۆی داوینپاک.

ئه‌و که‌سه‌شی که‌له‌ کیشیا نییه‌ هاوسه‌ر بگری، با به‌رۆزووبی، چونکه‌ رۆژوو ده‌یخه‌سینی و دلی ده‌مرینی. { تاج/٢، زنجیره‌: ٢٢، ژماره‌: ٢٠٣٤ }.

روونکردنه‌وه‌:

١. ئه‌م رسته‌یه: ئیمامی ئه‌عمه‌ش له‌ ئیراهیمی نه‌خه‌عییه‌وه، له‌ عه‌لقه‌مه‌وه، له‌ ئیبنو مه‌سعووده، یه‌کیکه‌ له‌ رسته‌ (سه‌نه‌ده) هه‌ره‌ ساخ و دروسته‌کان.

٢. ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ موته‌فه‌قو عه‌له‌یه‌یه، شیخی بوخاریش گێراویه‌ته‌وه، ژماره‌کانی فه‌رمووده‌که‌ له‌ سه‌ره‌تای فه‌رمووده‌که‌وه‌ نووسراون، که‌ یه‌که‌م ژماره‌یان له‌ بوخاریدا (١٩٠٥هـ).

٣. ئیمامی ئه‌عمه‌ش، ناوی سوله‌یمانی کورپی میهرانه، که‌سناوی (واته‌: کونیه‌ی) ئه‌بو موحه‌مه‌ده، له‌ بنه‌ره‌تدا خه‌لکی (طبرستا)ه، له‌ گوندیکی ئه‌وی له‌دایک بووه‌ که‌ ناوی (دوباوه‌ند)ه، چوار هه‌زار فه‌رمووده‌ی هه‌یه، کتییی نه‌بوو، هه‌مووی له‌به‌ربوو، زۆر فه‌صیح و ره‌وانبێژ بوو، هه‌رگیز له‌حنی نه‌ده‌کرد، له‌حن ئه‌وه‌یه‌ که‌قه‌سه‌ به‌غه‌یری عه‌ره‌بیی فه‌صیح بکه‌ی، یا هه‌له‌ی زمانه‌وانی له‌ گفتوگۆدا بکه‌ی!

ئه‌عمه‌ش ئیمامی ئه‌نه‌سی دیوه، له‌ مه‌که‌وه‌ له‌ واسیط، به‌لام راجیایی هه‌یه‌ له‌وه‌دا، که‌ فه‌رمووده‌ی ئه‌وی گێراپیته‌وه‌ یانا. که‌واته‌ تابیییه، تابیی موسوڵمانیکه‌ له‌چینی دووه‌می گه‌ل ئیسلام بێ، پیغه‌مبه‌ری نه‌دیبی، به‌لام هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ری دیبی. به‌کوردی به‌ تابیعین ده‌گوتری: شوینکه‌وتوان، یا په‌یره‌وان.

ئه‌عمه‌ش ئه‌م زاتانه‌ مامۆستای بوون، واته‌: شیخی بوون، شیخی راوی، یا موحه‌ددیث، ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ فه‌رمووده‌ی ئی وهرده‌گیری و که‌سی تر له‌نیوانی ئه‌وو شاگرده‌که‌دا نییه‌، وه‌ک ئه‌م نمونه‌یه‌ له‌م رسته‌یه‌دا: ١- بوخاری. ٢- ئه‌بو وه‌لید. ٣-

شوعبە. ۴- ئەعمەش. ۵- ئىبراھىم. ۶- ئەلقەمە. ۷- ئىبنو مەسعوود، لەم رشتە ھەوتىنەيەدا؛ بوخارى شاگردو ھەقىقى ئەبو وەلىد، ئەبو وەلىد شىخ و مامۇستاي بوخارىيە، شوعبە مامۇستاي مامۇستاكەي بوخارىيە، واتە: شىخى شىخەكەيەتى، وە ھەرۈھە پياۋانى تىرى رشتەكە ھەتا سەر ئىبنو مەسعوود. ئەعمەش ھەرموودەي لەم زاتانە وەرگرتوۋە: ئەبو وائىل و مەروورو موحاھىدو ئىبراھىمى نەخەعى و تەيمى و شەعبى، ئەم زاتانە و خەلگىكى زۆرى تر شىخى ئەعمەش بوون و مامۇستاي راستەوخۆى بوون. كۆمەلئ مامۇستا و ھەرموودەزانى گەورە گەورەش ھەقى و شاگردى ئىمامى ئەعمەش بوون، راستەوخۆ ھەرموودەيان لە ئەعمەش وەرگرتوۋە، وەك: سوبەيى و سوفيانى كورى عوبەينە.

يەحياى كورى قەططان دھەرمۇئ: (ئەعمەش سۆفلىكەيەكى وابو، بەردەوام لەپىزى يەكەمى نوپۇزى جەماعەتدا ئامادە بوو، زانايەكى پايە بەرزى ئىسلام بوو). وەكەي دھەرمۇئ: (ئەعمەش نىكەى ھەفتا سال ئەللاھو ئەكەبرى يەكەمى جەماعەتى نەفەوتادە). شوعبە پىئى دھگوت: موصحەف، واتە: وەك موصحەف راست و بىگەردە، پىيان دھگوت: (سَيِّدُ الْمُحَدِّثِينَ). واتە: گەورەى ھەرموودە زانەكان، بۇنى شىعەيى ئى دھەت، جاروبار تەدلىسى دھگرد، ئەعمەد موفتى سەردەمى خۆى بوو، پياۋىكى ھەژارى كەمدەستى سابىرى زاھىدى وارىع بوو، گوپى بەدنیا نەدەدا، قەت دەرمانى دەرلەمەندو دەسلەتدار نەدەچوو، بۇ ئىشى دىيائى، پياۋىكى خاۋەن وەرە، زانا بە قورئان، دوورە پارىز لە دەسلەت و دەستەلاتداران بوو، زانايەكى ھەرائىز زان بوو.

ئىبنولەدىنى دھەرمۇئ: (ئەم شەش كەسە، عىلم و زانستيان بۇ ئۆمەتى موحەممەد لە قەوتان پاراست: ۱- ەمىرى كورى دىنار لە مەككە. ۲- ئىمامى زوھرى لەمەدىنە. ۳و۴- ئەبو ئىسحا سوبەيى و ئەعمەش لە كووفە. ۵و۶- قەتادە و يەحياى كورى ئەبو كەپىر لە بەصرە).

ئىمامى ئەعمەش (رەزاو رەحمەتى خوداى ئى بىن) لەسالى شەستى كۆچىدا لەدايك بوو، لەسەدو چل و ھەشتا مردوۋە، ھەشتا و ھەشت سال ژياۋە، راجىيائى ھەيە لەسالى

له دایکبوونی و مردنیدا، ماموستا فهرمووده زانه گه وره کان، که ناسراون به نه لجه ماعه، فهرمووده کانی نهویان گیراوه ته وه، له په راوی (تهذیب التهذیب) ۱، دانراوی ئیبنو حه جهری عه سقه لانی هیما (ع - سلیمان) ی بو دانراوه، واته: سولهیمانی کوری مه هران، که ناسراوه به نه عمهش له پیوانی نه شمش په راویده، که ناسراون به: ۱- صحیح البخاری. ۲- صحیح مسلم. ۳- سنن أبی داود. ۴- جامع الترمذی. ۵- المجتبی للنسائی. ۶- ئیبنو ماجه.

خودایه! به به ره که تی نه مانگی رهمه زانه، شادمان بفرموو به دیداری نه پیاوه موباره کانه و له گه ل نه وانا حه شرو نه شرمان بفرموو. ۳ رهمه زانی سالی/۱۴۳۰هـ = ۲۰۰۹/۸/۲۴، بپروانه: ته جریدی بوخاری، بهرگی یه که م لاپه ره: ۵۲، ژماره: ۳۰ = ۳۲ فتح الباری.

۷۹۵- عَنْ أَنَسٍ (رضی الله عنه): أَنَّ نَفَرًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) سَأَلُوا أَزْوَاجَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ عَمَلِهِ فِي السَّرِّ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَكُلُ اللَّحْمَ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَنَامُ عَلَى فِرَاشٍ، فَحَمَدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ فَقَالَ: « مَا بَالُ أَقْوَامٍ قَالُوا كَذَا وَكَذَا؟! لَكِنِّي أَصَلَّى وَأَنَامُ، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي ». {الحديث: ۳۳۸۹ = ۳۳۷۸ فم. تجرید ۵/، رقم: ۱۷۴۳ = ۵۰۶۳. نسائی. نکاح: ۳۲۱۷. تحفة/۳۳۴}:

نه نه سی کوری مالیک (په زای خودای لئ بئ) فهرمووی: چه ند که سی، له هاوه لانی پیغه مبه ر (دروودی خودای لسه ر بئ) چوون بو مالی هاوسه ره کانی پیغه مبه ر (دروودی خودای لسه ر بئ) له باره ی په رستش و عیبادته ی پیغه مبه ره وه، که له ماله وه روژانه ده یکرد، په رسیاریان لیان کردن. که پییان گوترا: په رستشی پیغه مبه ر چه ندو چونه، وهک بلئی به که می بزانه وابوو، جا گوتیان ئیمه له کوئی و پیغه مبه ر له کوئی، نه و خودا له گوناھی به رودای خویش بووه. جا له نه نجاما هه ندیکیان گوتیان: من کلا دمبم له ژن و زن ناهینم، هه ندیکی تریان گوتیان: منیش گوشت ناخووم و دمبم به زاهیدو خویشی دنیا تهرک ده که م، هه ندیکی تریشیان گوتیان: منیش له سه ر نوین ناووم گوايه نه م جوړه شته یان به خواپه رستی دانا!

جا پیځه مېهر (دروودی خودای له سمر بڼ) کاتې به مې زانی، هات بولایان و فهرمووی:
(نوه نيوه ودها دهلین و نهم جوړه قسانه دهکهن! دسا به و خودایه من له نیوه
زیاتر له خودا دترسمو له نیوه زیاتر ته قواي دهکهم، به لام له گهل نه ویشدا، من
بهش به حالې خوّم شهونویژ دهکهم و بهشی خویشم دهخه وم و روژووش دهگرم و
روژووش ناگرم و سهره پای ئه مانه ییش ژنیش دهینم، جا ئه مه ریگه و ریازو
رهوشت و رهفتاری منه، ئه وهی لیې لایدا و په پیره وی نهکا له من نییه و به په پیره وی
ته وای ئایینی من دانانری، گهرچی به موسولمان داده نری). {تاج/۲، زنجیره: ۲۲،
ژماره: ۲۰۳۵}.

۷۹۶- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَى عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ التَّبَتُّلَ، وَلَوْ أَذِنَ لَهُ لَأَخْتَصَيْنَا. {الحديث: ۳۳۹۰ = ۳۳۷۹. تجرید/۵، رقم: ۱۷۴۴ = ۵۰۷۴، ۵۰۷۳. نسائی. نکاح: ۳۲۱۴. ترمذی. نکاح: ۱۰۸۳. ابن ماجه. نکاح: ۱۸۴۸. تحفة الأشراف: ۳۸۵۶}:

سه عدی کورې ئه بو وه قاص (د مژای خودای لی بڼ) فهرمووی: عوسمانی کورې مه زعوون
ویستی لی بېړی بو خوداو، واز له دنیا بهینې و بهر بهنی بژی و ژن نه هیڼی،
پیځه مې ریش (دروودی خودای له سمر بڼ) ریگه ی نه وهی نه دا، خو ئه گهر پیځه مېهر (دروودی خودای
له سمر بڼ) بو نه وه ریگه ی نه وهی بدایه، ئیمه ییش خو مان ده خه سان و ته رکی دنیا و
ژنه یانمان ده کردو سهرمان ده کرده خوا به رستی هه تا مردن!). {تاج/۲، زنجیره: ۲۲،
ژماره: ۲۰۳۹، ج/۴}.

۶۲۲) با شترین به هره ی جیهان نافرته ی باشه (۳۶۲۲ - ۳۶۲۸)

باب: خیر متاع الدنیا المرأة الصالحة

۷۹۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضی الله عنهما) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ». {الحديث: ۳۶۲۸ = ۳۶۲۴ فم. نسائی. نکاح: ۳۲۳۲. ابن ماجه. نکاح: ۱۸۵۵. تحفة الأشراف: ۸۸۴۹}:

عبداللای کوری عومهر (رمزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ)
دمهفرموئ: (ئهم جیهانه ههمووی ههر رابواردنه و خوشیهکهی نیوه چله و پینچ و
دوو روژیکه، باشرین هوئ رابواردن و خوشگوزهرانی رهوا ئافرهتی باشه). {تاج/۲،
زنجیره: ۲۴، ژماره: ۲۰۵۱ فم}.

۶۲۴) مارهکردنی ژنی دیندار. (۳۶۲۰ - ۳۶۲۱)

باب: فی نکاح ذات الدین

۷۹۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «
تُنْكحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ يَدَاكَ».
{الحديث: ۳۶۲۰ = ۳۶۱۶ فم. تجرید/۵، رقم: ۱۷۵۰ = ۵۹۰. نسائی. نکاح: ۳۱۹۶.
تحفة الأشراف: ۵۹۱۴}:

ئهبو هورهیره (رمزای خودای لئ بئ) دمهفرموئ: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) دمهفرموئ:
(واباوه لهناو خه لکا، که ژن، لهبهر ئهم چوارشته ماره دهکری و دهخواری:
لهبهرئوه که مائی ههیه، یا لهبهرئوه که خانه دانه، یا لهبهرئوه که جوانه، یا
لهبهرئوه که به ئایینه و به دینه. جا ئهی ژنخواری هوشمه ندا! تو ئافرهتی
ئایینداری به دین بهینه و لهکیس خوئی مه ده، تا دهسته شکی نهبیت!!). {تاج/۲،
زنجیره: ۲۴، ژماره: ۲۰۵۰}.

۶۲۵) خواستنی کچ (۳۶۲۰ - ۳۶۲۱)

باب: فی نکاح البکر

۷۹۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنهما): أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ هَلَكَ وَتَرَكَ تِسْعَ بَنَاتٍ
أَوْ قَالَ: سَبْعَ بَنَاتٍ، فَتَزَوَّجْتُ امْرَأَةً ثَيِّبًا، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «
يَا جَابِرُ تَزَوَّجْتَ؟» قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: «فَبِكْرٌ أَمْ ثَيِّبٌ؟» قَالَ: قُلْتُ: بَلْ ثَيِّبٌ يَا رَسُولَ
اللَّهِ، قَالَ: «فَهَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ، أَوْ قَالَ: تُضَاحِكُهَا وَتُضَاحِكُكَ؟» قَالَ: قُلْتُ
لَهُ: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ هَلَكَ وَتَرَكَ تِسْعَ بَنَاتٍ، وَإِنِّي كَرِهْتُ أَنْ أَتِيَهُنَّ، أَوْ أَجِئَهُنَّ بِمِثْلِهِنَّ،

فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَجِيءَ بِامْرَأَةٍ تَقْرُمُ عَلَيْهِنَّ وَتُصْلِحُهُنَّ. قَالَ: فَبَارَكَ اللَّهُ لَكَ، أَوْ قَالَ لِي خَيْرًا». {الحدیث: ۳۶۲۱ = ۳۶۱۷ فم. تجرید/۳، رقم: ۹۵۱ = ۲۰۹۷، ۲۸۶۱، ۴۰۵۲، ۲۴۰۶، ۲۳۰۹، ۲۷۱۸، ۵۰۷۹، ۵۰۸۰، ۵۲۴۳، ۵۲۴۵، ۵۲۴۹، ۵۲۴۷، ۵۳۶۷}:

جابیری کوری عہدوللہ (درویدی خودای لیس) دہفہ رموی: عہدوللہ باوکم لہ غہزای ئو خوددا شہیدبوو، کہ کوژرا نو، یا فہرمووی: حہوت خوشکی سہرو قنکی منالکاری بہ سہردا بہ جیہیشتہ، لہ بہرئہوہ بیوہژنیکم ہیئا. جا لہ غہزایہکا، لہ خزمہتی پیغہمبہردا بووم، فہرمووی پیم: (ئہی جابیر! ژنت ہیئاوہ؟) عہرزیم کرد: بہئی، فہرمووی: (جیت ہیئاوہ: کچ یا بیوہژن؟! عہرزیم کرد: نہ، کچم نہ ہیئاوہ، بیوہژنیکم ہیئاوہ، ئہی پیغہمبہری خودا! فہرمووی: (ئہی بۆچی کچت نہ ہیئا، پیکہوہ گہمہو دہستبازی بکہن) یا فہرمووی: (پیکہوہ بہزم و پیکہنین سازبہدن؟) منیش عہرزیم کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! خۆت دہزانی کہ عہدوللہ باوکم لہ غہزای ئو خوددا شہید بوو، کہمرد نو کچ یا حہوت کچی بہ سہردا بہ جیہیشتہ، لہ بہرئہوہ بیوہژنیکم ہیئا کہ کارامہبی، مال و میردی دیبی، وەك خۆیان کوئی و دہسەوسان نہبی، ہەتا بتوانی سەرپەرشتیان بکا!!

جا پیغہمبہر (درویدی خودای لیس) راو بۆچوونہکەمی پەسەندکرد، لہ بہرئہوہ نزای باشی بۆم کردو فہرمووی: (دہی خودا لیتی پیروز بفرموی) یا فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خودای لیس) قسہی خیری بۆم کرد. {تاج/۲، زنجیرہ: ۲۴، ژمارہ: ۲۰۵۳ + تاج/۳، زنجیرہ: ۵۰، لاپہرہ: ۷۰۱، ژمارہ: ۲۴۸۰، ۲۴۸۱ + زنجیرہ: ۵۱، ژمارہ: ۳۴۸۲ + ژمارہ: ۸۴۷ کہ لہدواوہ دی}.

(۶۲۶) خوازیبینی لہ سہر خوازیبینی نادرستہ (۳۴۴۰ - ۳۴۴۹)

باب: لَا يَخْطُبُ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ

۸۰۰- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ شُمَّاسَةَ أَنَّهُ سَمِعَ عُقْبَةَ بْنَ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَلَى الْمُنْبَرِ يَقُولُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، فَلَا يَحِلُّ

لِّلْمُؤْمِنِ أَنْ يَبْتَاعَ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ، وَلَا يَخْطُبَ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَدْرَ». {الحديث: ۳۴۴۹ = ۳۴۳۹}:

عبدالورهامانی کورپی شوماسه (رحمته تی خودای لی بی) فهرمووی: گویم له عوقبهی کورپی عامیر بوو، (دزمای خودای لی بی) لهسهر دوانگه (مینبه) دهیغهرموو: پینغه مبهری خودا (دروودی خودای لهسهر بی) دهفهرموئ: (موسوئلان برای موسوئلانه، کهواته دروست نییه بو موسوئلان که سهودا لهسهر سهودای برای ئایینی خوئی بکا، مهگهر بهمه رجئ خوازبینیکه ری پیشوو وازبینئ، یا کریاری پیشوو دهست هه لبرئ و شته کهی نهوی). {تاج: ۲، زنجیره: ۱۵۲، ژماره: ۱۸۱۴ + زنجیره: ۲۷، ژماره: ۲۰۶۵ چ/ع = چاپی چواره م}.

روونکردنهوه:

عوقبهی کورپی عامیر (دزمای خودای لی بی) له پیاوانی صه حیهینه، واته: هه م له بوخاریداو هه م له موسلیمدا فهرموودهی لیوه دهرهینراوه، په نجاو پینج فهرموودهی ههیه، له صه حیهی بوخاریدا ههشت فهرموودهی ههیه، والی موعاوییه بوو لهسهر ولاتی میسر، سالی په نجاو ههشتی کوچی له میسر مردوو. {بروانه: ژماره: ۱۴۲ له پیشهوه رابورد، بروانه: ته جرید/ ۳ ژماره: ۲۳۹ = ۳۷۵ فتح الباری}.

(۲۲۷) ته ماشاگردنی ژن بو که سی که بیهوی بیخوازی (۳۴۷۰ - ۳۴۷۱)

باب: النظر إلى المرأة لمن يريد التزويج

۸۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «هَلْ نَظَرْتَ إِلَيْهَا فَإِنْ فِي عَيْنِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا؟» قَالَ: قَدْ نَظَرْتُ إِلَيْهَا، قَالَ: «عَلَى كَمْ تَزَوَّجْتَهَا؟» قَالَ: عَلَى أَرْبَعِ أَوَاقٍ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم): «عَلَى أَرْبَعِ أَوَاقٍ؟! كَأَنَّمَا تَنْحِتُونَ الْفِضَّةَ مِنْ عَرْضِ هَذَا الْجَبَلِ! مَا عِنْدَنَا مَا نُعْطِيكَ، وَلَكِنْ عَسَى أَنْ نَبْعَثَكَ فِي بَعْثٍ تُصِيبُ مِنْهُ»، قَالَ: فَبَعَثَ بَعْثًا إِلَى بَنِي عَبْسٍ، بَعَثَ ذَلِكَ الرَّجُلَ فِيهِمْ. {الحديث: ۳۴۷۱ = ۳۴۶۱ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بىن) فەرموۋى: لەخزمەتى پېغەمبەردا بووم (دروودى خوداي لەسەر بىن) پياۋى ھاتە خزمەتى، گوتى: زنىكى ئەنصارىم خواستوو، پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) پىي فەرموو: (ئايا سەيرىت كردوو؟) گوتى: نە، فەرموۋى: (دەبرۆ تەماشاي بکە، چونكە لەچاۋى ئەنصار (يارىدەران)دا شتى ھەيە، چاۋيان بچووكە، يا تۆزى شىنە). (ھەندى دەلئىن: چاۋيان كز بوو، ھەندى تر دەلئىن: چاۋيان گچكە بوو، ھەندى تر دەلئىن: چاۋ شىن بوو). پياۋەكە ھاتەو گوتى: چووم تەماشايىم كرد، فەرموۋى: (لەسەر چەندى مارت كردوو؟) گوتى: لەسەر چوار ئوقىە زىو، كە ھەموۋى دەكاتە سەدو شەست درەم، واديارە پياۋەكە بەم بۆنەيەو داۋاى كۆمەكى و يارمەتى لە پېغەمبەر كردوو، بۆيە پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) ناپارەزايى دەربرى و پىي فەرموو: (لەسەر چوار ئوقىە زىو؟! دەلئى ئىو ھەم زىو لەلاقەدى ئەو كىو بەلىشاۋ دادەتەراش، بۆيە وازىدەرەوى تىادەكەن! شتىكى وامان لانييە كەپىتى بدم، بەلام ناومىدىشت ناكەين، سا بەلكو لەگەل پەلئ غەزاكارا بتنىرىن بۆ غەزايى، لەو غەزايەدا شتىكت بەركەۋى!). فەرموۋى: جا دەستەي غەزاكارى نارد بەرەو ھۆزى بەنى عەبس، ئەو پياۋەيشى نارد لەگەليان، دەسكەوتىكى چنگ كەوت). {تاج/۲، زنجيرە: ۲۶، ژمارە: ۲۰۶۲}.

۶۲۸) را وەرگرتن و پرس و راكردن بە بىوھژنو بەكج لەكاتى شووكردياندا

(۳۴۵۸ - ۳۴۶۳)

باب: إِسْرِيْمَارُ الْأَيْمِ وَالْبُكْرِ فِي النِّكَاحِ

۸۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله تعالى عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَا تُنْكَحُ الْأَيْمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا تُنْكَحُ الْبُكْرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَكَيْفَ إِذْنُهَا؟ قَالَ: «أَنْ تُسَكَّتَ». {الحديث: ۳۴۵۸ = ۳۴۴۸ فم. تجريد/۵، رقم: ۱۷۶۲ = ۵۱۳۷، ۶۹۴۹، ۶۹۴۶، ۶۹۶۸. نسائي. نكاح: ۳۲۶۷. تحفة الأشراف:

{۱۵۴۲۵:

ئەبو ھورەيرە (بەزى خۇداى لى بىن) دەفەر موى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) دەفەر موى: بېۋەژن ماردە ناكىرىت تا گەفتى ئى وەرنەگىرى، كچىش نادىر بەشوو تا مۆلەتى ئى وەرنەگىرى) گوتيان: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! جا چۆن بزەننن كە رازىيە يانا، چۈنكە كچ شەرمەنە، رووى نايەت كەباسى مۆلەت و شتى وابكا؟ فەر موى: (كە قەسى نەكردو رەخنەى نەبوو، واتاى وايە كە قايىلە!). {تاج/۲، زنجيرە: ۳۱، ژمارە: ۲۰۸۱، برۋانە: مختصر صحيح البخارى، بەرگى/۵، لاپەرە: ۱۷۶۲ بۆ تىگەيشتنى تەواو لە ناوەرۈك و مەبەستى ئەم فەر موى دەدەيە}.

۸۰۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْأَيُّ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا، وَالْبِكْرُ تُسْتَأْذَنُ فِي نَفْسِهَا، وَإِذْنُهَا صُمَاتُهَا». {الحديث: ۳۴۶۱ = ۳۴۵۱ فم. نسائي. نكاح: ۳۲۶۰. أبو داود. نكاح: ۲۰۹۸. ترمذى. نكاح: ۱۱۰۸. تحفة / ۶۵۱۷}.

ئىبنو عەبباس (بەزى خۇدايان لى بىن) دەفەر موى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) دەفەر موى: (بېۋەژن (بۆ ماردەبىرىنى خۆى) خۆى زىياتر مافى ھەيە تا ھەقدارەكەى، ھەقدار واتە: ھەلى، كچىش بۆ ماردەبىرىنى خۆى لەكەسى، پەرسى پى دەكرى و راى وەردەگىرى، جا ئەگەر لەبەر شەرم و شتى وا قەسى نەكردو بەشىۋەيى لەشىۋەكان نارەزايى دەرنەبىرى و بى دەنگ بوو لەكاتى را وەرگرتنەكەدا ئەو وە واتاى وايە كە رازىيە). {تاج/۲، زنجيرە: ۳۱، ژمارە: ۲۰۸۱}.

۶۲۹) مەرجى ماردەبىرىن (۳۴۵۷)

باب: الشروط في النكاح

۸۰۴- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَحَقَّ الشَّرْطِ أَنْ يُوفَى بِهِ مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ». {الحديث: ۳۴۵۷ = ۳۴۴۷ فم. تجريد/۳، رقم: ۱۱۳۱ = ۲۷۲۱، ۵۱۵۱. أبو داود. نكاح: ۲۰۳۹. ترمذى. نكاح: ۱۱۲۷. نسائي. نكاح: ۳۲۸۱. تحفة الأشراف: ۹۹۵۳}.

عوقبه‌ی کوری عامیر (ره‌زای خودای لئ بئ) ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ)
 ده‌فه‌رموئ: (ره‌واترین مه‌رجی که شایه‌نی نه‌وه‌بی جی‌به‌جی بکه‌ن، نه‌و
 مه‌رجانه‌ن که ژنتان له‌خۆتان پییان هه‌لاک‌کردوه، وه‌ک مارهی و ژیا‌رو گوزهران
 له‌گه‌لیان به‌پی شه‌ر).

۶۳۰) به‌شوودانی ژن، یا کجی منال. (۲۴۶۴ - ۲۴۶۷)

باب: تزویج الصغیره

۸۰۵- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِسِتِّ سِنِينَ، وَبَنَى بِي وَأَنَا بِنْتُ تِسْعِ سِنِينَ. قَالَتْ: فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، فَوُعِكَتُ شَهْرًا فَوَفَى شَعْرِي جُمُيْمَةً، فَأَتَتْنِي أُمُّ رُومَانَ وَأَنَا عَلَى أَرْجُوحةٍ، وَمَعِيَ صَوَاحِبِي فَصَرَخْتُ بِي، فَأَتَيْتُهَا وَمَا أَدْرِي مَا تُرِيدُ بِي، فَأَخَذَتْ بِيَدِي فَأَرْقَقَتْنِي عَلَى الْبَابِ، فَقُلْتُ: هَذِهِ هِيَ حَتَّى ذَهَبَ نَفْسِي فَأَذْخَلَتْنِي بَيْتًا، فَإِذَا نِسْوَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقُلْنَ: عَلَى الْخَيْرِ وَالْبَرَكَاتِ، وَعَلَى خَيْرِ طَائِرٍ، فَأَسْلَمَتْنِي إِلَيْهِنَّ، فَعَسَلْنَ رَأْسِي، وَأَصْلَحَنَنِي، فَلَمْ يَرُعْنِي إِلَّا وَرَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ضُحًى، فَأَسْلَمَتْنِي إِلَيْهِ. {الحديث: ۳۴۶۴ = ۳۴۵۴ فم. تجريد ۴/، رقم: ۱۵۱۵ = ۳۸۹۶، ۳۸۹۷، ۵۱۳۳، ۵۱۳۴، ۵۱۵۶، ۵۱۵۸، ۵۱۶۰. تحفة الأشراف: { ۱۶۸۰۹

عائیشه (ره‌زای خودای لئ بئ) فه‌رمووی: ته‌مه‌نم شه‌ش سال بوو، که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) مارهی کردم، کاتی که گواستمیه‌وه نو سال بووم. فه‌رمووی: له‌پاشا کوچمان کرد بو مه‌دینه، جاری تووشی له‌رزو تایه‌کی سه‌ختی وابووم، قژم رووتایه‌وه، له‌پاشا قژه‌که‌م هاته‌ومو په‌لکو‌له‌یه‌کی په‌یدا کرده‌وه ده‌یدا له‌ناو شانم، نه‌وا جاری وام له‌ناو جو‌لانه‌یه‌کا، له‌گه‌ل چهند ده‌سته خوشکیکی خو‌ما، گه‌مه‌و دیلانیمان ده‌کرد، هه‌ر نه‌وه‌نده‌م زانی ئوممو ره‌مانی دایکم هاته‌ لامو بانگی کردم، منیش جووم بو‌لای، نه‌یشم ده‌زانی چی لی‌م ده‌وی و بو‌چی بانگم ده‌کا، ئیتر ده‌ستی گرتم و بردمی، تا گه‌یشتینه به‌رده‌رگای مالی خو‌مان، له‌وی‌دا تو‌ژی رایوه‌ستاندم، له‌به‌ر ماندویتی هه‌ناسه‌م سوار بوو بوو، هه‌ناسه‌برکیم بوو، تا نه‌ختی پشووم

به بهر دا هاته وه، له بهر خو مه وه ده مگوت: هه، هه، هه. جا دايكم نه ختي ئاوى هه لگرت و ئاوه كهى هه ئسوى له ده موچا و سهر و چاوم، ئينجا بر دمي هه ماله وه، كه چوومه زووره وه گوتيان: له سهر خيرو خو شى، له سهر به ختي باش، نيت دايكم منى دايه ده ستى نه وان، نه وانيش سهر يان شوردم و نه ختي ريكيان خستم، نيت ناگام له هيچ نه بوو، كاتيك زانى پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بئ) له كاتى چيشته نكاودا خو ى كرد به مالاو دايچه له كانم. نه وسا زنه كان منيان دايه ده ستى و هه ر نه و كاته له و شويته دا، له مالى خو مان پيغه مبه ر (دروودى خوداى له سهر بئ) به ده ستى گرتم و لي م بوو به زاوا، نه و حه له ته مه نم نو سال بوو. {تاج/ ۳، زنجيره: ۳۷، ژماره: ۳۴۳ + تاج/ ۲، زنجيره: ۲۷، ژماره: ۲۰۶۷}.

(۶۲۱) سوننه ته كه نيزه ك (نه مه ته) نازاد بكري و دوايى ماره بكري (۶۱۶ - ۶۱۷)

باب: عِتْقُ الْأَمَةِ وَتَرْوِجُهَا

۸۰۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزَا حَيْبَرَ، قَالَ: فَصَلَّيْنَا عِنْدَهَا صَلَاةَ الْغَدَاةِ بِغُلَسٍ، فَرَكِبَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَرَكِبَ أَبُو طَلْحَةَ، وَأَنَا رَدِيفُ أَبِي طَلْحَةَ، فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي زُقَاقٍ حَيْبَرَ، وَإِنْ رُكِبْتِي لَتَمَسُّ فَيَخِذُ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنْحَسَرَ الْإِزَارُ عَنْ فَيْحِذِ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِنِّي لَأَرَى بَيَاضَ فَيْحِذِ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَمَّا دَخَلَ الْقَرْيَةَ قَالَ: «اللَّهُ أَكْبَرُ حَرَبَتْ حَيْبَرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ»، قَالَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالَ: وَقَدْ خَرَجَ الْقَوْمُ إِلَى أَعْمَالِهِمْ فَقَالُوا: مُحَمَّدٌ وَاللَّهِ! (قَالَ عَبْدُ الْعَزِيزِ: وَقَالَ بَعْضُ أَصْحَابِنَا: مُحَمَّدٌ وَالْحَمِيسُ). قَالَ وَأَصْبَنَاهَا عَنُوءً، وَجُمِعَ السَّبِيُّ، فَجَاءَهُ دِحْيَةُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَعْطِنِي جَارِيَةً مِنَ السَّبِيِّ؟ فَقَالَ: أَذْهَبَ فَيُخَذُ جَارِيَةٌ، فَأَخَذَ صَفِيَّةَ بِنْتُ حَيٍّ، فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا نَبِيُّ اللَّهِ أَعْطَيْتَ دِحْيَةَ صَفِيَّةَ بِنْتُ حَيٍّ سَيِّدَ قُرَيْظَةَ وَالنَّضِيرِ؟ مَا تَصْلُحُ إِلَّا لَكَ، قَالَ: «أَذْعُوهُ بِهَا»، قَالَ: فَجَاءَ بِهَا، فَلَمَّا نَظَرَ إِلَيْهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: خُذْ جَارِيَةً مِنَ السَّبِيِّ غَيْرَهَا، قَالَ: وَأَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا، فَقَالَ لَهُ ثَابِتٌ يَا أَبَا حَمْرَةَ مَا أَصْدَقَهَا؟

قَالَ: نَفْسَهَا، أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا، حَتَّى إِذَا كَانَ بِالطَّرِيقِ جَهَّزَتْهَا لَهُ أُمُّ سُلَيْمٍ، فَأَهْدَتْهَا لَهُ مِنْ اللَّيْلِ، فَأَصْبَحَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) عَرُوسًا، فَقَالَ: «مَنْ كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَلْيَجِئْ بِهِ»، قَالَ: وَبَسَطَ نَظْعًا، قَالَ: فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِئُ بِالْأَقِطِ، وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِئُ بِالتَّمْرِ، وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِئُ بِالسَّمْنِ فَحَاسُوا حَيْسًا، فَكَانَتْ وَلِيْمَةً رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ٤٦٤١ = ٤٦٢٩ فم. تجريد/١، رقم: ٢٣٥ = ٣٧١، ٦١٠، ٩٤٧، ٢٢٢٨، ٢٢٣٥، ٢٨٨٩، ٢٨٩٣، ٢٩٤٣، ٢٩٤٤، ٢٩٤٥، ٢٩٩١، ٣٠٨٥، ٣٠٨٦، ٣٣٦٧، ٣٦٤٧، ٤٠٨٣، ٤٠٨٤، ٤١٩٧، ٤١٩٨، ٤١٩٩، ٤٢٠٠، ٤٢٠١، ٤٢١١، ٤٢١٢، ٤٢١٣، ٥٠٨٥، ٥١٥٩، ٥١٦٩، ٥٣٨٧، ٥٤٢٥، ٥٥٢٨، ٥٩٦٨، ٦١٨٥، ٦٣٦٣، ٦٣٦٩، ٧٣٣٣. نسائی. نکاح: ٣٣٨٢. أبو داود. خراج وفيه:}

نه نه سی کوړی مالیک (ره زای خودای لی بئی) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئی)
 سوپای ناماده کردو به رهو خه بیهه کهوته ری، تاریکو لیله که له پال قه لای خه بیهه ردا
 نویژی به یانیمان کرد، نهو جا پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئی) سواری ولاخه که ی بووه،
 پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئی) ولاخه که ی خو ی به ناو کووچه و کولانه کانی خه بیهه ردا
 غارده دا، من و نه بو طه لحه ی زربا به له نزیکی پیغه مبهه ره وه بووین، من له پاشکو ی
 نه بو طه لحه دا بووم، ته نانه ت که شکه ژنوم له پاشکو ی نه بو طه لحه وه دهیدا له رانی
 پیغه مبهه ری خودا (دروودی خودای له سهه بئی) جا له نه نجامی ولاخ تاودان و جه نجالو و پاله
 په ستودا رانی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بئی) رووت بوو، ته نانه ت من به چاوی خو م
 سپیده رانی پیغه مبهه م بینو.

کاتی پیغه مبهه رو سوپا که ی هه لړزانه ناو گونده که وه، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه
 بئی) فه رمووی: (اللَّهُ أَكْبَرُ حَرِيتٌ خَيْرٌ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ):
 نه لا هونه کبهه، ویران بوو خه بیهه، له راستیدا نیمه هه رکاتی بو هوژی بجینه
 مهیدان، تیر نه و توفیوانه به یانی روژی ره شیانه! وه نه م فه رمایسته ی سی جار
 دوو باره کرده وه، که ثیق تیاسه له م نایه ته پیروزه: {فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ
 الْمُنْذِرِينَ - ١٧٧/٣٧}. واته: کاتی توله ی سه ختی خودا به رده رگا به هوژی بیروا

دەگرىۋ، لەھەموو لاۋە گەمارۇيان دەدا، ئىتر ئەو گەلە تۇقپوانە سەر لەبەيانى رۇژى رەشيانە). فەرموۋى: لەولايىشەۋە جوولەكەكان ئاگايان لەم ھەلمەتە نەبوو، سەر لەبەيانى ۋەك رۇژانى تر ۋەدەرکەۋتن بۆسەر مەزراۋ ئىش و كارى رۇژانەى خۇيان، لەپر لووتيان تەقى بەلووتى لەشكرى ئىسلاما، جا ھاۋاريان ئى ھەئساۋ گوتيان: ئاى! ئەمە موحەممەد ۋە لەشكرەكەيەتى، ھاتوون بۆسەرمان.

ئەنەس (پەزىلەتلىك خەلىپە ئىبنى ئەبى بېكر) فەرموۋى: قەللى خەيبەرمان بەزمىرى بازوو، لەچىنگى دوژمن رزگارکرد. كاتى ژنە دىلەكان كۆكرانەۋە، دەحيەى كەلى ھاتە خزمەتى ھەزرىت، ھەرزى کرد ئەى پىغەمبەرى خودا! لەم ژنە تالانىيانە كەنيزەكىكم پى بدە، فەرموۋى: (پرۇ كەنيزەكى بىبە). دەحيە پىاۋىكى قۇز بوو، زۇرجاران جوهرئىل لە شىۋەى ئەۋدا دەھات بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ۋە سىرووشى بۆ دەھىنا، دەحيە چوۋ سەفییەى كچى حویەىى برد بۆ خۇى، بەلام پىاۋى ھات گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! سەفییەى كچى حویەىى، كە خانمى ژنانى ھۆزى بەنى قورەيظە ۋە بەنى نەضىرە داۋتە بە دەحيە، چۆن شتى ۋا دەگونجى، ئەو خانمە خانەدانە بۆ كەسى تر دەست نادا، مەگەر بۆ تۆى پىغەمبەرى خودا!).

ئەۋجا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرموۋى: (ئادەى دەحيە بانگ كەن ئەو ژنە بەھىنى). دەحيە ھاتەۋەۋە سەفییەى ھىنايەۋە، كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەماشای سەفییەى کرد، بە دەحيەى فەرموۋ: (پرۇ لەو ژىنگە لە بەتالانى گىراۋانە كەنيزەكىكى تر بەرە بۆخۆت).

فەرموۋى: ئەۋجا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) سەفییەى ئازادکرد ۋە مەرەى کرد بۆ خۇى، ئابىتى بەنانى بە ئىمامى ئەنەسى فەرموۋ: ئەى باۋكى ھەمزە! چى کرد بەمارەىى بۆى؟ فەرموۋى: خودى خۇى کرد بەمارەىى بۆى، لەپىشا لەباتى مەرەىى ئازادى کرد ۋە سە مەرەىى کرد لەخۇى، جاكاتى گەرانەۋە بۆ مەدىنە، لەرپگە شەۋى، ئومومسولەيمى دايكم تەدارەكى بوۋكى بۆ سەفییە خست ۋە جىازىى بوۋكى

بۆ کردو کردی به بووک و پێشکەشی کرد به پێغەمبەر، بۆ بهیانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) زاوا بوو، ئەوسا فەرمووی: (هەركەسى خۆراکی هەیه بابجێ بیهێنێ).

نانی شاییهکەى بریتی بوو لەو، کە حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمانی کرد، سەرهێکیان راخست، ئیتەر هەركەس لەلای خۆیەو هەنێ خورما، یا رۆن، یا قاوت، یا کەشکی هیناو هەلیان رشته سەری و کردیان بە خورما و رۆن و کەشک و رۆن و قاوت و رۆن و دەستیان کرد بە نۆشکردنی، ئیتەر هەرئەو نانی شاییهکەى بوو).
{تاج/۲، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۲۱۲۴ + تاج/۴، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۴۴۶۳}.

روونکردنەو:

۱. خەیبەر قەلایەکی قایم بوو، بە دەستی ھۆزی جوولەکەو بوو، جێگەى ھۆزی بەنى قورەپزەو بەنى نەزیر بوو، لەخۆرەلاتی باکوری مەدینەو، شەش قوناغ لە مەدینەو دوورە، باخە خورماى زۆر بوو، سالى حەوتى کۆچى ئازادکرا.

۲. ئەبو طەلحە مێردى ئوممو سولەیمى داىكى ئەنەسى كۆرى مالیکە، کە نۆکەرى پێغەمبەر بوو، ناوی زەیدى کۆرى سەھلى ئەنصارىیە، ئامادەى شەوى پەیمانى عەقەبە بوو، یەکیکە لە (نوقەباکان) ی ئەو پەیمانە، نەوێدو دوو فەرموودەى هەیه، بوخارى سیانیانى گێراوەتەو، ئەنەس زێ کۆرى بوو، لەپاش مەرگی پێغەمبەر، ئەبو طەلحە چل سال لەسەر یەك بەرپۆژوو بوو، بەس لەدوو جەژنەکانا رۆژووی دەشکان. ئەبو تەلحە خەزەرەجییه، لەهەموو غەزەواتەکانی پێغەمبەر دا ئامادە بوو، پێغەمبەر لە وەسفی دلیری ئەودا دەفەرموی: (تەنها دەنگی ئەبو تەلحە لەناو سوپادا لەسەد پیاو باشترە) لەرپۆژی شەری حونەیندا بیست پیاوی لە بێرواکان کوشت و چەك و کەلوپەلەکانیانى گشت بە تالان گرت، لە شەرو غەزاکاندا خۆی دەکرد بە سوپەرو پەردە بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وە دەیفەرموو: (ئەى پێغەمبەرى خودا! رۆحم دەکەم بە قوربانى رۆحى

تۆ). {بەروانە: تەجریدى بوخارى ژمارە: ۶۱۷ = ۱۲۸۵ فتح الباری + تاج/۳، زنجیرە: ۴۹، ژمارە: ۳۴۷۷ + تاج/۲، زنجیرە: ۱۸۲، ژمارە: ۱۹۵۲}.

۳. شەوی عەقەبە:

أ/ عەقەبە یەكەم لەكاتی حەجدا، شەش كەس لە خەلكی مەدینە، واتە: لە ئەنصار، لەمینا، لە عەقەبە، ئیسلام بوون، ھەر شەشیان لە ھۆزی ئەوس بوون، كە گەرانەووە بۆ مەدینە بوون بە نوێنەری ئیسلام و ھەولێ بۆلاوكردنەوھێ بانگەشە ئیسلامیاندا، جا لەپاش سائێ لەم سەرەتایە، دیسان لە وەرزی حەجدا، لەھەمان شوێنی سائێ پێشوودا دوازدە پیاو لە ئەنصار، كە دەیان خەزەرەجی و دوانیان ئەوسی بوون پەیمانی عەقەبە یەكەمیان لەگەڵ پێغەمبەردا بەست، كە پەیمانی بوو لە چەشنی ئەو پەیمانە یەكەم پێغەمبەر لەژیانیدا، لە ژنانی وەرەگرت، كە ئەمە پوختەكەیت: (عوبادە ی كۆری صامیت كە خۆی یەكێ بوو لە ئەندامانی ئەم پەیمانە، دەرەمۆی: دەستەیی لەیاری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەدەوری بوون، فەرەمۆی پێیان: پەیمانە لەگەڵدا ببەستن لەسەر ئەو: كە ھاوبەش (شەریك) بۆ خودا دانەنێن و دزی و حیزی نەكەن و دەسپاك و داوینپاك بن و منداڵی خۆتان لەبەر نەبوونی نەكوژن و لەخۆتانەو لە خوت و خۆپایی بوختیان ھەلنەبەستن، وە لەكرەنی چاكە و پیاوھتی و مەردایەتی سەرپێچی نەكەن و لاریتان نەبێ لەكاری خێر) عوبادە دەرەمۆی: پێغەمبەر مۆژدە بەھەشتی دا بەو كەسە یەكەم پەیمانە و بیاتە سەر، بەندەكانی ئەم پەیمانە لەم ئایەتەدا ھاتوو، كە پەیمانی لە ژنان پێ وەرەگیرێ، كە دەرەمۆی: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} - ۱۲/۶۰. {بەروانە تاجول ئووصل بەكوردی، بەرگی یەكەم، زنجیرە: ۸، لاپەرە: ۴۰، ژمارە: ۵۵ + ۶۰، ھەروا

تەجىرىدى بوخارى بەكوردى، بەرگى يەكەم ژمارە: ۱۸ = ۱۸، ۳۸۹۲، ۳۸۹۳ فتح
البارى، ھەروا مسلم. حدود، ژمارە: ۴۴۳۶. ترمىزى. حدود: ۱۴۳۹. نىسائى. بىيە:
۴۱۸۹ + تاج/۳، زنجىرە: ۱۰۱، ژمارە: ۲۴۰۰.

ب/ پەيمانى عەقەبەى دوووم: لەسائى سىازدەى رەوانەکردنى (بىيەت)ى
پىغەمبەردا، لەكاتى ھەجدا، لەشەوى دوازەى مانگى قورباندا، لەلای جەمرەى
يەكەم لەمىنا، ھەفتاۋ سى پياۋو دوو ژن، لە موسولمانانى مەدىنە، پەيماناندا بە
پىغەمبەر، كە بەسەرۈ بەمال پارىزگارىيى لەخۆى و ئايىنەكەى بىكەن، لەدوا
وەرگرتنى ئەم پەيمانە، پىغەمبەر دوازە نەقىبى بۆدانان، نۆيان لە خەزەرەج و
سىانيان لە ئەوس بوون.

۴. صەفییەى كچى حویيەى كورى ئەخطەب (پەزى خوداى لى بى) بە رەگەز لە جوولەكەى
بەنى نەزىرە، لەنەۋەى ھەزرىتى ھاروونى بىرەى ھەزرىتى مووسايە (سلاۋى
خودا لەسەر پىغەمبەرى خۇمان و ئەوان بى) لە غەزەى خەيبەردا يەخسىر كرا،
چۆنىتى شووکردنى بە پىغەمبەر لە ھەرموودەكەدا باسكرا، مېردەكەى لەم
جەنگەدا كۆژرا، لەپاش استىراى شەرى، بە پاكبۈنەۋە، لە بىنۈيژى، پىغەمبەر
ئازادى كردو مەرەى كرد لەخۆى، سائى ھەوتى كۆچى بوو، صەفییە خاتوون دە
ھەرموودەى گىراۋەتەۋە، يەك ھەرموودەى لە بوخارىدا ھەيە، صەفییە زۆر
ھىمەن و بەرپىزۈ سەلارو ھۆشمەندو جوان بوو، پىغەمبەرى زۆر خۆش دەۋىست،
لەسەرە مەرگا عەرەزى پىغەمبەرى كرد: ئەى پىغەمبەرى خودا! سوپىندم
بەخودا ھەزدەكەم كە ئەم ئىش و ئازارەى تۆ بەمنەۋە بوايە، نەۋەك بەتۆۋە،
پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەرموۋى: (راست دەكەيت!).

قسە دەگاتەۋە بە دايە صەفییە خان كە ھەزرىتى خاتو و عائىشە و ھەزرىتى
خاتو و ھەفصە دەللىن: صەفییە بىنەجوۋە، ئىمە لەو باشتىن، ئىمە ئامۇزاۋ خرمى
پىغەمبەرىن، ئەو كچە جوولەكەيە، ئەۋىش لەداخا دەست دەكا بەگىران، پىغەمبەر
دەچى بەسەرىا، دەروانى دەگرى، دەفەرمۋى: (ئەۋە بۆچى دەگرى؟) دەفەرمۋى

حه فسهی ژنتو عائیشهی ژنت پیّم دهلّین: خوځان خانه دانن و من کچه جووله کهم و تانهی بنه جوویم لّی ددهن. پیځه مبهه دهفه رموی: دهبوو پیت بگوتنایه: منی که باوکم هاروون بی و مامه مووسا بی و میردم موحه ممه ده پیځه مبهه بی، نیتر چوّن نیوه له من باشتر دهین).

ته مهنی صه فییه هه فده سال بووه که شووی کردووه به پیځه مبهه، دهوری سی سال له لای پیځه مبهه ده مینی و پیځه مبهه و وفات دهکا، له ته مهنی شهست سالیډا، له مانگی رهمه زانی سالی په نجای کوچیدا، له سهردهمی موعاوییه دا خاتوو صه فییه گیانی پاکی سپارد (رفز او رهمه تی خودای لی بی). {بروانه: تاج/۲، زنجیره: ۵: ۴۰، ژماره: ۲۱۲۴ + تاج/۳، زنجیره: ۵: ۴۱، ژماره: ۳۴۴۴ + تاج/۴، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۴۶۱۱ هه تا: ۴۶۱۴ ج/۴}.

۸۰۷- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): فِي الَّذِي يُعْتَقُ جَارِيَتُهُ ثُمَّ يَتَزَوَّجُهَا: «لَهُ أَجْرَانِ». {الحديث: ۳۴۸۴ = ۳۴۷۹ فم. تجرید/۱، رقم: ۸۲ = ۹۷، ۲۵۴۴، ۲۵۴۷، ۲۵۵۱، ۳۰۱۱، ۳۴۶۴، ۵۰۸۳. أبو داود. ناح: ۲۰۵۳. نسائی. نکاح: ۳۳۴۵. تحفة الأشراف/۹۱۰۸}.

ئه بو مووسای ئه شعهری (رفزای خودای لی بی) دهفه رموی: سه بارهت به پاداشی ئه و کهسهی که کهنیزه کیکی وای هه بی که دروست بی ماره ی بکا، به جوانی ته میی بکاو، فیتری خوینده واری و زانستی بکا، ئینجا نازادی بکاو ماره ی بکا بو خوئی، وه مه بهستی له م کارهیش ساخ رهمه نندی خودایی، ئه وهی وابکا، پیځه مبهه (دروودی خودای له سر بی) فه رموی: (ئه وه دوو پاداشتی بو هه یه). {بروانه: ژماره: ۳۹۹ فم} که له پیشه وه له ژماره (۲۱) ی ئه م په راوه پیروزه دا رابورد.

(۶۳۲) ژن به ژن (۳۴۵۰ - ۳۴۵۶)

باب: نکاح الشغار

۸۰۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الشَّغَارِ. وَالشَّغَارُ أَنْ يُزَوَّجَ الرَّجُلُ ابْنَتَهُ عَلَى أَنْ يُزَوَّجَهُ ابْنَتُهُ، وَلَيْسَ بَيْنَهُمَا صَدَاقٌ. {الحديث: ۳۴۵۲ = ۳۴۴۲ فم}.

ئىبنو عومەر (رەزىي خۇدايان لى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) پىشگىرى
 دەکرد لەژن بەژن، ژن بەژنىش وەك ئەووە كە دوو پىاو بەكچى خۇيان ژن بەژن
 بکەن بەبى مارهى {تاج/۲، زنجیره: ۵۹، ژماره: ۲۲۰۷، ۲۲۰۸ برپوانه: بخارى. حیل:
 ۶۹۶۰}.

(۶۳۳) سیغەکردن نادروسته. (۳۲۹۶ - ۳۴۲۱)

باب: فِي نِكَاحِ الْمَنَعَةِ

۸۰۹- عَنْ قَيْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا نَغْزُو
 مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْسَ لَنَا نِسَاءٌ، فَقُلْنَا: أَلَا نَسْتَخْصِي؟ فَهَئَانَا عَنْ
 ذَلِكَ، ثُمَّ رَخَّصَ لَنَا أَنْ نَنكِحَ الْمَرْأَةَ بِالتَّوْبِ إِلَى أَجَلٍ، ثُمَّ قَرَأَ عَبْدُ اللَّهِ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ).
 {الحديث: ۳۳۹۶ = ۳۳۸۵ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۶۵۶ = ۴۶۱۵، ۵۰۷۱، ۵۰۷۵. تحفة
 الأشراف / ۹۵۳۸}:

قەيس (رەحمەتى خۇداى لى بىن) فەرمووى: بىستم لە عەبدوللاى كورى مەسعوود (رەزى
 خۇداى لى بىن) دەیفەرموو: گەلى جار وادەبوو، لەخزمەت پىغەمبەردا (دروودى خۇداى لەسەر بىن)
 دەجووین بو غەزا، ژنمان لەگەل خۆمان نەدەبرد، جا بوئەوہى كە لەم رووہو
 تووشى تاوان نەبین و دووربین لەداوینپىسى، عەرزى پىغەمبەرمان كرد: ئەى
 پىغەمبەرى خودا! رىگەمان پى بدە خۆمان دەخەسىنین، نەبادا شەیتان ختە
 ختەمان بدە، ئەویش رىگەى ئەوہى پى نەداين، بەلام لەوہودا، پىغەمبەر (دروودى خۇداى
 لەسەر بىن) رىگەى پىماندا، كەبو ناچارى ژن سیغە بکەين، لەسەر جلو بەرگو شتى
 تریش، بوماوہیەكى ناوبراو، وەك روژى، مانگى، سالى. ئەنجا ئىبنو مەسعوود بو
 پشتیوانى راي خوئى، لەبارەى دروست بوونى ژن سیغەکردنەوہ، ئەم ئایەتەى بە
 بەلگە هینایەوہو خویندییەوہ، كە دەفەرموئ: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ
 مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ - سورة المائدة / ۸۷}.

واته: ئەى موسولمانىنە! لە ياساى خوداى گەورە دەرمەچىن، ئەو شتە پاك و خوشانە، چ خۆراك بن، چ حەلەل و ھاوسەر، چ شتى تر، كە خودا رەواى ديوە بۆتان و خۆى بۆى حەلەل كردوون، لەخۆتانەووە لەسەر خۆتانى حەرام مەكەن، سنوورەكانى خودا مەبەزىنن، لە راستیدا خودا ئەوانەى خوش ناوى، كە بەناپەرەوا سنوورەكانى ياسانامەى خودا دەبەزىنن).

۸۱۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضى الله عنهما) قَالَ: كُنَّا نَسْتَمْتِعُ بِالْقُبْضَةِ مِنَ التَّمْرِ وَالْذَّقِيقِ الْإِيَّامَ، عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَبِي بَكْرٍ، حَتَّى نَهَى عَنْهُ عُمَرُ (رضى الله عنه) فِي شَأْنِ عَمْرِو بْنِ حُرَيْثٍ. {الحديث: ۳۴۰۲ = ۳۳۹۱ فم} :

جایبى كورپى عەبدوللا (پەزى خودایان لى بى) فەرمووی: لەسەر دەمى پێغەمبەر خۆى و لەسەر دەمى جێنشینى ئەبوبەكردا، بەچنگى خورما، یا بەمشتى ئارد، بۆماوەى چەند رۆژێكى دیاریکراو، ژنمان سیغە دەکرد، هەتا کاتى سەر دەمى ئىمامى عومەر (پەزى خودای لى بى) ئیتر ئەو پێشگیری کرد لەژن سیغەکردن، لەکاتى چیرۆكى ژن سیغەکردنەكەى عەمرى كورپى حورەنیدا).

روونکردنەووە:

۱. عەمرى كورپى حورەنیدا ھاوێلى پێغەمبەرە، لەسەر دەمى پێشەوا عومەرى كورپى خەتابا، ژن سیغە دەكاو سکی پردهكا، کاتى ئەم باسو و خواسه دەگاتەووە بە عومەر، ئیتر نەى لەژن سیغەکردن دەكا.

۲. سیغەکردن بۆ ئەم سەر دەمه زۆر مەترسیداره، بەتایبەتى شیعە دەتوانن بیکەن بەداوو تۆپو راوی لاوی سوننى پى بکەن، وەك راوە سوپسکە، بەتایبەتى ھى کاربەدەستان، کەھەر بەناو موسولمانن، یا سوننن.

۳. بۆ روونکردنەووە ساخکردنەووە ئەم باسه ئالۆزە برەوانە:

ا/ تاجول ئوصول بەكوردی، بەرگی چوارەم، لاپەرە: ۱۹۹، زنجیرە: ۶، ژمارە: ۳۸۳۴، ۲۸۳۵ + تاج/ ۲، زنجیرە: ۶۰، ژمارە: ۲۲۰۹ هەتا ژمارە: ۲۲۱۲. چاپى چوارەم.

ب/ فیقهی ئاسان، بهرگی دووهم زنجیره: ۲۹۸ - باسی سیغہ کردن (نکاح المتعه = ماره کردن بۆ رابواردن = ماره برپینی کاتی = ژنهنان بۆ ماوهیه کی دیاریکراو) وهک بۆ حهفتهیی، یا مانگی، یا سائی، یا دهسال، یا که متر یازیاتر، بهمه رجیک ماوه که ی دیاری کرابی.

ج/ فتح الملهم شهر حی حه دیتی ژماره: ۲۲۸۵ هه تا ۲۴۱۰ فم هه روا فتح الباری شرح صحیح البخاری ژماره: ۵۰۷۱، ۵۰۷۵.

د/ موسولمانی گپراپه وه، گوتی: کورپکی قۆزمان له گه لدا بوو، بۆ ئیش و کاری به ساپۆرت، چووین بۆ فه رمانگه ی په ساپۆرت له تاران، ئیشه که مان چهند رۆژی هاموشۆی دهویست، له فه رمانگه که، هۆدهیه که هه بوو نزیکه ی پازده پیاوو دووسی ئافهرتی ئی بوو، گوتی: یه کئ له ژنه کان زۆر جوان و به رچاوی و له بله بان بوو، زۆری بۆ کوره که شخه که ی هاوپی ئیمه هینابوو، که سیغه ی له گه لدا بکا، وه به ئاشکرا دهیگوت: شتی که حه لال و زولال بی شهرمی ناوی، من به شانازییه وه ده لیم: که له گه ل ئهم کۆمه له پیاوه ی که وان لهم هۆدهیه دا، له گه ل هه موویاندا سیغه م کردوو وه هاوسهری کاتیم له گه لدا ئه نجام داو!!

(۶۲۴) لابرده و سرینه وه ی ماره برپینی کاتی و نادر و سترکردنی (۳۲۹۶ - ۳۴۲۱)

باب: نَسْخُ نِكَاحِ الْمُتْعَةِ وَتَحْرِيمُهَا

۸۱۱- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رضی الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) نَهَى عَنْ مُتْعَةِ النِّسَاءِ يَوْمَ خَيْبَرَ وَعَنْ أَكْلِ لُحُومِ الْحُمُرِ الْإِنْسِيَّةِ. {الحديث: ۳۴۲۱ = ۳۴۰۶ فم. تجرید: ۴/، رقم: ۱۵۷۴ = ۴۲۱۶، ۵۱۱۵، ۵۵۲۳، ۶۹۶۱. ترمذی. نکاح: ۱۱۲۱. نسائی. نکاح: ۳۳۶۵. ابن ماجة. نکاح: ۱۹۶۱. تحفة الأشراف: ۱۰۲۶۳}:

ئیمامی عه لی کورپی ئه بو طالیب (پرمزای خودای لئ بی) ده فه رموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لمسه ر بی) له رۆژی غه زای خه یبه ردا، جله وگیری ی لهم دوو شته کرد: له ژن سیغه کردن و له خواردنی گوشتی که ری مالی. {تاج: ۲/، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۲۲۱۰. چاپی چواره م}.

۸۱۲- عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ سَبْرَةَ: أَنَّ أَبَاهُ غَزَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَتَحَ مَكَّةَ قَالَ: فَأَقَمْنَا بِهَا خُمْسَ عَشْرَةَ (ثَلَاثِينَ بَيْنَ لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ)، فَأَذِنَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي مُتَعَةِ النِّسَاءِ، فَخَرَجْتُ أَنَا وَرَجُلٌ مِّنْ قَوْمِي وَلِيَ عَلَيْهِ فَضْلٌ فِي الْجَمَالِ، وَهُوَ قَرِيبٌ مِّنَ الدَّمَامَةِ، مَعَ كُلِّ وَاحِدٍ مِّنَّا بُرْدٌ، فَبُرِدِي خَلَقٌ، وَأَمَّا بُرْدُ ابْنِ عَمِّي فَبُرْدٌ جَدِيدٌ غَضٌّ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِأَسْفَلِ مَكَّةَ أَوْ بِأَعْلَاهَا فَتَلَقَّيْنَا فَتَاةً مِثْلَ الْبُكَرَةِ الْعُغْنُظَةِ، فَقُلْنَا لَهَا: هَلْ لَكَ أَنْ يَسْتَمْتَعَ مِنْكَ أَحَدُنَا؟ قَالَتْ: وَمَاذَا تَبْذُلَانِ؟ فَنَشَرَ كُلُّ وَاحِدٍ مِّنَّا بُرْدَهُ، فَجَعَلَتْ تَنْظُرُ إِلَى الرَّجُلَيْنِ وَيَرَاهَا صَاحِبِي تَنْظُرُ إِلَى عَطْفِهَا. فَقَالَ إِنَّ بُرْدَ هَذَا خَلَقٌ، وَبُرْدِي جَدِيدٌ غَضٌّ، فَتَقُولُ: بُرْدُ هَذَا لَا بَأْسَ بِهِ. ثَلَاثَ مَرَارٍ أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ اسْتَمْتَعْتُ مِنْهَا فَلَمْ أَخْرُجْ حَتَّى حَرَّمَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ۳۴۰۶ = ۳۳۹۵ فم}:

رہبیری کو پی سہبرہ فہرمووی: باوکم لہ خزمہت پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر بی) بہ شداری کردوہ لہ نازادکردن (فہتج) ی مہککہدا، باوکم فہرمووی: لہمہککہ پازدہ روژ ماینہوہ (بہ شہوو روژہکانیہوہ، کہ دہکہنہ سیی، نیوہی شہوو نیوہی روژ) جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہو روژانہدا، ریگہی پیماندا کہ ژن سیغہ بکہین. جا من و ناموزایہکم، بہ نیازی سیغہکردن چووین بو خوارووی مہککہ، یا فہرمووی: بو سہرووی مہککہ، من لہ جوانیدا بہسہر نہودا ہم بوو، بگرہ نہو ناجوان و ناشیرین بوو، سہرو بالا پویشان پی بوو، بالا پویشہکہی من کوں بوو، بہلام بالا پویشی ناموزاکہم تازہو نفتو نو بوو، جا لہوئی، تووشمان بوو بہتووشی جوانہ کچیکہوہ، دہتگوت جوانہ وشتری گہردن بہرزی بالا عہرہریہ، جا روومان لینا کہ سیغہمان لہگہل بکاو پیمان گوت: نایا دہتہوئی لہگہل یہکیکمانا شووی کاتی بکہی؟! نہویش گوتی: بہلئی، بہلام چیم پی دہدہن، نہگہر سیغہ لہگہل یہکیکتانا بکہم؟ نیہمیش ہہرکہسہمان بالا پویشہکہی خوئی بو والا کردہوہو پیشانی دا، نہویش دہستی کرد بہ تہماشاکردنی خویمان و سہیرکردنی بالا پویشہکانمان، من لہ ناموزاکہم لاوتر بووم، بالا پویشہکہی نہو لہ ہینہکہی من باشتر بوو، لہبہرئہوہ

دامابوو که کاممان پهسه‌ند بکا، تا بهره بهره هاوړیکه‌م ههستی کرد، که تهماشای
 نهو ناکاو تهماشای نه‌م لاو‌لای نهو ده‌کا، که منم، بویه ناموزاکه‌م پیی گوت: بالا
 پو‌شی نه‌مه کو‌نه‌یه، بالا پو‌شه‌که‌ی من تازه و نفت و نو‌یه له‌کیس خو‌تی مه‌دهو
 له‌گه‌ل من ری‌که‌وه، نه‌ک نهو، نه‌ویش سی‌جار، یا دوو‌جار گوتی: نا، بالا پو‌شی نه‌م
 پیاوه خراب نییه. ئیتر له‌گه‌ل مندا ری‌که‌وتو سی‌غه‌م له‌گه‌ل دا‌کرد، به‌لام ته‌نیا سی
 روژ له‌گه‌لیدا مامه‌وه، چونکه به‌رله‌وه له‌مه‌که‌که دهرچین، پی‌غه‌مبه‌ر (درو‌دی خودای له‌سهر
 بی) سی‌غه‌ی نادرست کرد).

روونکردنه‌وه:

۱. له به‌کوردی کردنی نه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا سوود له‌هه‌موو گی‌راوه‌کانی وهر‌گیراوه،
 له‌گه‌ل په‌راویزی که له‌سهر نه‌م ژماره‌یه.
 ۲. نه‌م فه‌رمووده‌یه له‌ئه‌فرا‌دی موس‌لیمه، له‌بو‌خاریدا نییه.
 ۳. سه‌بره‌ی کو‌ری مه‌عبه‌دی جو‌هه‌نی، هاو‌ه‌ئی پی‌غه‌مبه‌ره له‌مه‌دینه، له‌ذی مه‌روه
 نی‌شته‌جی بوو، روبه‌یعی کو‌ری فه‌رمووده‌کانی ده‌گی‌رپ‌ته‌وه، ناماده‌ی خه‌نده‌ق
 بووه له‌گه‌ل غه‌زا‌کانی پاشیدا، بو‌خاری به‌ته‌علیق فه‌رمووده‌ی نهو را‌گو‌یزده‌کا،
 به‌لام موس‌لیم و خاوه‌ن سونه‌کان به‌رشته‌ی په‌یوه‌ست فه‌رمووده‌کانی نهو
 ده‌گی‌رپ‌ته‌وه، فروستاده‌ی عه‌ل بوو، بۆ‌لای مو‌عاویه له‌شام، هه‌تا په‌یمان له‌خه‌ل‌کی
 شام وهر‌بگری بۆ‌عه‌ل.
- ۸۱۳- عَنْ سَبْرَةِ الْجَهْنِيِّ (رضی الله عنه): أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه
 وسلم) فَقَالَ: « يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ كُنْتُ أَذْنُتُ لَكُمْ فِي الْإِسْتِمَاعِ مِنَ النِّسَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ
 قَدْ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَلْيُخْلِ سَبِيلَهَا، وَلَا تَأْخُذُوا مِمَّا
 آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا ». {الحديث: ۳۴۰۸ = ۳۳۹۷ فم:}
- له‌تاجدا نه‌م فه‌رمووده‌یه ناوایه:

سه‌بره‌ی جو‌هه‌نی (رې‌زای خودای لى بی) ده‌فه‌رمو‌ی: له‌به‌ینی گو‌شه‌ی حه‌جه‌رول
 نه‌سو‌دهو دهر‌گای کابه‌دا، پی‌غه‌مبه‌رم دی، له‌و‌ی راوه‌ستابوو، له‌کاتی حه‌جی

مالاواييدا، دهيفهرموو (دروودی خودای لهسهر بئ): خه لکینه! ئه ی موسولمانینه! له مه وپیش
ئه وه بوو خوّم ریگه م پئ دابوون، که زن سیغه بکه ن. واته: ژن بو ماو دیه کی
دیاریکراو ماره بکه ن، به لام له م کاته وه هه تا روژی قیامت خودا ئه وه ی حه رام
کردوو، نیر له ئیستاده، هه رکه سی یه کیکی له م ژنانه له لا هه یه، با به ره لای بکا، وه
هه رجیشتان پییان داوه، هیچیان لی مه سه ندنه وه (م/د/ن). {بروانه: تاج/۲،
زنجیره: ۶۰، ژماره: ۲۲۱۲. چاپی چواره م}.

(۶۳۵) که سی له نیحرامدا بئ نه ژن ماره ده بری و نه خوازینی ده کا (۳۴۳۲ - ۳۴۳۹)

باب: النہی عن نکاح المحرم وخطبته

۸۱۴- عَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهْبٍ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ أَرَادَ أَنْ يَزَوِّجَ طَلْحَةَ بِنَ عُمَرَ بِنْتَ
شَيْبَةَ بْنِ جُبَيْرٍ، فَأَرْسَلَ إِلَى أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ يَحْضُرُ ذَلِكَ، وَهُوَ أَمِيرُ الْحَجِّ، فَقَالَ أَبَانُ:
سَمِعْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «
لَا يَنْكَحُ الْمُحْرَمُ، وَلَا يُنْكَحُ، وَلَا يُخْطَبُ»». {الحديث: ۳۴۳۲ = ۳۴۲۱ فم:}

نوبه یه ی کوری وه هب فه رمووی: عومه ری کوری عوبه یدوللا، له ئیحرامی
حه جدا بوو، ویستی کچیکی شه یبه ی کوری جوبه یری کوری عوثمانی حه جه بی،
که ناوی ئوممولحه مید بوو، ماره بری له طه لحه ی کوری خو ی، ئه و ساله ئه بیانی
کوری عوثمانی کوری عه ففان میړ حه ج بوو، جا عومه ری کوری عوبه یدوللا منی
نارد به شوین ئه بیاندا، که ناماده ی ئه م بؤنه ی ماره برینه ببئ. که چووم پییم
گوت، ئه بیان فه رمووی: چۆن شتی وا ده بی؟ له باوکم بیست ده یفه رموو: پیغه مبه ر
(دروودی خودای لهسهر بئ) ده فه رموی: (ئه و که سه ی له ئیحرامدایه، نابئ نه ژن ماره بکا بو
خو ی و نه ژن به شوویدات و نه خوازینی ژن بکا). {تاج/۲، زنجیره: ۸۵، ژماره: ۱۵۰۹ -
م/د/ت/ن}.

۸۱۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) مَيْمُونَةَ {وَهُوَ} مُحْرَمٌ. {الحديث: ۳۴۳۸ = ۳۴۲۷ فم. تجرید/۲، رقم: ۸۴۵ = ۱۸۳۷،
۴۲۵۸، ۴۲۵۹، ۵۱۱۴. ترمذی. حج: ۸۴۴. نسائی. حج: ۲۸۳۷. تحفة الأشراف: ۵۳۷۶}:

ئیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) کاتی مه‌یموونه‌ی هاوسه‌ری ماره‌کرد له ئیجرامدا بوو. {تاج/۲، زنجیره: ۸۵، ژماره: ۱۵۱۰ - ش/د/ت/ن}.

۸۱۶- عَنْ یَزِيدَ بْنِ الْأَصَمِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: حَدَّثَنِي مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَزَوَّجَهَا وَهُوَ حَلَالٌ، قَالَ: وَكَانَتْ خَالَتِي وَخَالَتُ ابْنِ عَبَّاسٍ. {الحديث: ۳۴۳۹ = ۳۴۲۸ فم}:

یه‌زیدی کوری ئه‌صه‌مم (رمزای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: مه‌یموونه‌ی کچی حاریث (رمزای خودای لئ بئ) خوئی قسه‌ی بو‌کردم، فه‌رمووی: که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ماره‌ی کردم له‌سهریف بووین، وه هه‌ردوو‌کمان بئ ئیجرام بووین و له ئیجرامدا نه‌بووین. یه‌زید فه‌رمووی: مه‌یموونه‌ی پووری من و پووری ئیبنو عه‌بباسه، چونکه خوشکی دایکمانه. {ب‌روانه: ژماره: ۱۱۷ که له‌پیشه‌وه رابورد + تاج/۲، زنجیره: ۸۵، ژماره: ۱۵۱۱ ج/۴}.

۶۲۶) کۆکردنه‌وه‌ی پوورو برازا یا خوشکه‌زا، له هاوسه‌ری یه‌ک پیاودا نادروسته

(۳۴۲۲ - ۳۴۳۱) باب: تَحْرِيمُ الْجَمْعِ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا

۸۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ أَرْبَعِ نِسَوَةٍ أَنْ يُجْمَعَ بَيْنَهُنَّ: الْمَرْأَةُ وَعَمَّتُهَا وَالْمَرْأَةُ وَخَالَتُهَا. {الحديث: ۳۴۲۳ = ۳۴۱۲ فم. تجرید/۵، رقم: ۱۷۵۷ = ۵۱۰۸. نسائی. نکاح: ۳۲۸۸. تحفة الأشراف: ۱۳۸۱۲}:

ئهبو هوره‌یره (رمزای خودای لئ بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) نه‌یی له‌وه کردووه که ئه‌م چوار جوړه ژنه شوو بکه‌ن به‌سهر یه‌کتری: ریگری ده‌کرد له‌وه: که‌ژن شووبکا به‌سهر خوشکی باوکی، که پئی ده‌گوترئ میمک، یا شووبکات به‌سهر خوشکی دایکی، که پئی ده‌گوترئ پوور، وه هه‌روه‌ها پوورو میمکیش نابئ شووبکه‌ن به‌سهر برازاو خوشکه‌زای خو‌یان. {تاج/۲، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۰۷۳}. تی‌بینی: شیعه‌کان شتی وا ده‌که‌ن. (وه‌رگی‌ر)

۶۲۷) مارهیی ژنه کانی پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) (۳۴۷۲ - ۳۴۸۱)

باب: صَدَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَزْوَاجِهِ

۸۱۸- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): كَمْ كَانَ صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَتْ: كَانَ صَدَقُهُ لِأَزْوَاجِهِ ثِنْتِي عَشْرَةَ أَوْقِيَّةً وَتَشَأْ، قَالَتْ: أَتَدْرِي مَا النَّشْ؟ قَالَ: قُلْتُ: لَا. قَالَتْ: نِصْفُ أَوْقِيَّةٍ، فَتِلْكَ خُمُسُمِائَةِ دِرْهَمٍ، فَهَذَا صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَزْوَاجِهِ.

نهبو سه‌له‌مه‌ی کورې عه‌بدوړه‌حمان (درهم‌ته‌ی خودای لى بی) ده‌فه‌رمووی: له‌ عائیشه‌م
پرسى: مارهیی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) که‌دهیدا به‌ هه‌ریه‌کې له‌ ژنه‌کانی، چه‌ند
بوو؟ فه‌رمووی: مارهیی هه‌ریه‌کې له‌ ژنه‌کانی، دوازده‌ ئوقیه‌و نیم‌ بوو.
عائیشه‌ فه‌رمووی پیم: ده‌زانی‌ت نیم‌ چه‌نده؟ گوتم: نه‌ء، فه‌رمووی: نیو
ئوقیه‌یه، که‌ هه‌مووی ده‌کاته‌ پینج‌ سه‌د دره‌می زیوینی‌ نه‌و سه‌رده‌مه، که‌ ده‌کاته‌
په‌نجا لیره‌ (دینار)ی زیږی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی).

۶۲۸) ماره‌برین له‌سهر ناوکه‌یی زیږ، که‌ بایى پینج‌ دره‌م زیوه‌ (۳۴۷۲ - ۳۴۸۱)

باب: النِّكَاحُ عَلَى وَزْنِ نَوَاحٍ مِنْ ذَهَبٍ

۸۱۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَثَرُ صُفْرَةٍ. فَقَالَ: مَا هَذَا؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً عَلَى وَزْنِ نَوَاحٍ مِنْ ذَهَبٍ قَالَ: «فَبَارَكَ اللَّهُ لَكَ، أَوْلِمَ وَلَوْ بِشَاةٍ».

{الحديث: ۳۴۷۵ = ۳۴۶۵ فم. بخاری. نکاح: ۵۱۵۵، ۶۳۸۶. ترمذی. نکاح: ۱۰۹۴. نسائی. نکاح: ۳۳۷۲، ابن‌ ماجه. نکاح: ۱۹۰۷. تحفة‌ الأشراف: ۲۸۸}.

نه‌نه‌سی کورې مالیک (دخ‌زای خودای لى بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی)
شوینه‌وارى زه‌غه‌رانی به‌عه‌بدوړه‌حمانی کورې عه‌وفه‌وه‌ بینى، فه‌رمووی: (نهم‌
زهردييه‌ جییه‌؟) فه‌رمووی: نه‌ی پیغه‌مبه‌رى خودا! نه‌وه‌ ژنم‌ هی‌ناوه‌، مارهییه‌که‌ی
ناوکه‌یی زیږه‌، که‌ بایى پینج‌ دره‌می زیوینه‌. فه‌رمووی: (ده‌ی خودا پیروزی بکا

لیت، نه گهر مه ریکت سهر بر پیوه نانی شایى دروستکه). {تاج/۲، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۰۹۳}.

۶۳۹) فیترکردن له باتی ماره یی ده بی (۳۴۷۲ - ۳۴۸۱)

باب: التزویج علی تعلیم القرآن

۸۲۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رضی الله عنهما) قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْتُ أَهْبُ لَكَ نَفْسِي، فَنَظَرَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَصَعَّدَ النَّظَرَ فِيهَا وَصَوَّبَهُ، ثُمَّ طَاطَأَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَأْسَهُ. فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهُ لَمْ يَقْضِ فِيهَا شَيْئًا، جَلَسَتْ، فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَمْ تَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَرُوجْنِيهَا، فَقَالَ: «فَهَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ؟» فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «أَذْهَبْ إِلَى أَهْلِكَ فَانْظُرْ هَلْ تَجِدُ شَيْئًا؟» فَذَهَبَ، ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «انْظُرْ وَلَوْ خَاتِمًا مِنْ حَدِيدٍ»، فَذَهَبَ ثُمَّ رَجَعَ. فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا خَاتِمًا مِنْ حَدِيدٍ، وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي. (قَالَ سَهْلٌ مَا لَهُ رِذَاءٌ). فَلَهَا نِصْفُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «مَا تَصْنَعُ بِإِزَارِكَ؟ إِنْ لَبِستُهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ، وَإِنْ لَبِستُهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ مِنْهُ شَيْءٌ!» فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى إِذَا طَالَ مَجْلِسُهُ قَامَ، فَرَأَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مُوَلِّيًّا، فَأَمَرَ بِهِ فُدِعِيَ لَهُ، فَلَمَّا جَاءَ، قَالَ: «مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ؟» قَالَ: مَعِيَ سُورَةُ كَذَا وَسُورَةُ كَذَا (عَدَدَهَا). فَقَالَ: «تَقْرَأُهُنَّ عَنْ ظَهْرِ قَلْبِكَ؟» قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: «أَذْهَبَ فَقَدْ مَلَكَتْكِهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ». {الحديث: ۳۴۷۲ = ۳۴۶۲ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۷۶۰ = ۵۱۲۱، ۲۳۱۰، ۵۰۲۹، ۵۰۳۰، ۵۰۸۷، ۵۱۲۶، ۵۱۳۲، ۵۱۳۵، ۵۱۴۱، ۵۱۴۹، ۵۱۵۰، ۵۸۷۱، ۷۴۱۷. فتح الباری}:

سه هلی کوړی سهد (رهزای خودای لى بى) فهرمووی: ژنیک هاته لای پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بى) گوتی: نهی پیغه مبهه خودا! هاتووم خووم ببه خشم بهتو، پیغه مبهه ریش (دروودی خودای له سهر بى) سهرتاپا ته ماشای کردو، نه نجا سهری دانه واندو هیچ قسه ی نه کرد. ژنه که هیش که روانی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بى) هیچی نه گوت

لهبارمیهوه، دانیشته. جا پیاوئ، که لهیارانی پیڅه‌مبه‌ر بوو، هه‌ل‌سا گوتی: ئه‌ی پیڅه‌مبه‌ری خودا! ئه‌گه‌ر خۆت ناتهوئ له‌منی ماره‌بکه؟ فهرمووی: (ئایا هیچت هه‌یه که بیکه‌ی به‌ مارهیی بوئ؟ گوتی: نه‌به‌خوا ئه‌ی پیڅه‌مبه‌ری خودا! هیچم نییه که بیکه‌م به‌ مارهیی. فهرمووی: (ده‌برۆ بۆ ماله‌وه بۆلای که‌سوکارته، بزانه‌هیچت ده‌ست ده‌که‌وئ که بیکه‌ی به‌ مارهیی). پیاوه‌که‌ رویشته واته‌وه‌ گوتی: به‌خوا هیچم ده‌ست نه‌که‌وت، ئه‌ی پیڅه‌مبه‌ری خودا! فهرمووی: (ده‌شتیک په‌یدا بکه‌ با ئه‌نگوستیله‌یه‌کی ئاسنیش بئ بیکه‌ به‌ مارهیی). پیاوه‌که‌ دیسان رویشته‌وه‌و واته‌وه‌و گوتی: به‌خودا ئه‌ی پیڅه‌مبه‌ری خودا! ئه‌نگوستیله‌ی ئاسنیشم ده‌ست نه‌که‌وت، به‌لام ئه‌م تاقه‌ به‌رکو‌شه‌م هه‌یه که‌وا له‌به‌رما، نیوه‌ی بۆ من و نیوه‌ی بۆ ئه‌و له‌باتی مارهیی؟ سه‌هل فهرمووی: پیاوه‌که‌ یه‌ک به‌رکو‌شی هه‌بوو، ئالاند‌بووی به‌لای خوارووی خو‌یه‌وه‌، په‌شته‌ مائی نه‌بوو که‌ ده‌ئالئیرئ به‌لای سه‌رووی له‌شه‌وه‌. پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فهرمووی: (ئه‌وه‌ به‌و‌چی، خۆی یه‌ک پارچه‌یه‌، هه‌ربه‌شی به‌ری یه‌کیکتان ده‌کا، ئه‌گه‌ر له‌به‌رتۆدا بئ هیچی به‌ر ئه‌و ناکه‌وئ، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌ودا بئ هیچی به‌رتۆ ناکه‌وئ، که‌واته‌ ئه‌وه‌ نابئ).

جا پیاوه‌که‌ تاوئکی باش دانیشته، هه‌ل‌سا رویشته پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) چاوی ئی بوو، ناردی به‌شوینیدا، بانگی کرده‌وه‌، که‌هات پیی فهرموو: (چیت له‌قورئان له‌به‌ره؟) گوتی: ئه‌و سووره‌ته‌و ئه‌و سووره‌ته‌م له‌به‌ره، وه‌ سووره‌ته‌کانی ژمارد، فهرمووی: (ئایا ئه‌م سووره‌تانه‌ هه‌موویان به‌باشی له‌به‌ر ده‌خوینی؟) گوتی: به‌ئئ. فهرمووی: (ده‌برۆ ئه‌وا له‌سه‌ر ئه‌و قورئانه‌ی که‌ له‌به‌رته‌ ئه‌م ژنه‌م کرد به‌هی تو). له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی تاجا: (ئه‌وا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ فی‌ری ئه‌و قورئانه‌ی بکه‌ی، که‌ خۆت ئیستا له‌به‌رته‌ ئه‌م ژنه‌م ماره‌کرد له‌تۆ). {تاج/۲، زنجیره: ۳۴، ژماره: ۲۰۹۹ + تاج/۲، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۲۰۷۰}.

٦٤٠) باسى فەرمايشتى خوداى گەورە: { تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ } الآية

(٣٦١٩ - ٣٦١٤)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: { تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ } الآية

٨٢١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كُنْتُ أَغَارُ عَلَى اللَّاتِي وَهَبَنَ أَنْفُسَهُنَّ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَقُولُ: وَتَهَبُ الْمَرْأَةُ نَفْسَهَا؟! فَلَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: { تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ }. قَالَتْ: قُلْتُ: وَاللَّهِ مَا أَرَى رَبِّكَ إِلَّا يُسَارِعُ لَكَ فِي هَؤَاكَ. { الحديث: ٣٦١٦، ٣٦١٧ = ٣٦١٢ فم. تجريد/ ٤، رقم: ١٦٨٠ = ٤٧٨٨، ٤٧٨٧، ٥١١٣. نسائي. نكاح: ٣١٩٩ تحفة الأشراف: ١٦٧٩٩ }:

عائيشە (پەزەي خوداي لى بىن) فەرمووى: رىق و قىزىم لەو ژنانە دەبۆو کە دەچوون خۆيان دەبەخشی بە پێغەمبەر (دروودی خوداي لەسەر بىن) دەمگوت: خۆ ئافەرەت ديارى دەسەنەو شەمەك نىيە، چۆن خۆى دەبەخشی؟! کاتى ئەم نايەتەيش هاتە خوارەو: { تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ - أَحزاب / ٥١ / ٣٣ }.

واتە: لەگەڵ ئەو هەدا کەم ئەم ژنانەم بۆ حەلال کردووی، وە ئیستە حەلال و هاوسەرەتن، تۆ خۆت سەرپشک بە، بە ئارەزووی خۆت لەگەڵیان هەلسوکەوت بکەو، کامیان دوا دەخەو و درەنگ دەچیت بۆلاى، گوناھت لەسەر نىيە، وە کامیان بانگ دەکەیت بۆلاى خۆت و لە نۆرە نووستنى شەوانەدا پێشى دەخەو بە ئارەزووی خۆتە، وە ئەو ژنەى کە کەنارت لى گرتوو، وە لى دوورکەوتوویتەو، ئەگەر سەر لەنوی ئاستى کەیتەو گوناھت ناگات).

عائيشە (پەزەي خوداي لى بىن) فەرمووى: (کە ئەم نايەتە لەسەر ئەم شىوێهە هاتە خوارەو بۆ پێغەمبەر، کە ئەو هە بۆى دابىن کردبوو، کە بەکەيفى خۆى، شەوانە لەلای هاوسەرەکانى بيمىنیتەو، ئەو هە بەپێى قەسم و نۆرە شەوى خۆيان، کاتى ئەم نايەتە هاتە خوارەو گۆتم بە پێغەمبەر: وادەزانم، بەزەينم، خودا بە کەيفى دلى تۆ دەجووڵیتەو و بى دلى ناكاو، زوو زوو هەو دەسو و ئارەزووت جى بەجى دەکات!).

{بروانه: ئەم ژمارانه له سوورەتی ئەحزاب، بەرگی چوارەم، له (تاج الأصول في أحاديث الرسول) به كوردی چاپی چوارەم، زنجیرە: ١٦، لاپەرە: ٤١٦، ژمارە: ٤٠٤٨، ٤٠٤١، ٤٠٤٣، ٤٠٤٥، ٤٠٤٦، ٤٠٤٧، ٤٠٤٩، ٤٠٥٠، ٤٠٥٤ + تجرید/٤، لاپەرە: ٤٧٣، ژمارە: ١٦٨١، ١٦٨٢}.

(٦٤١) ژن به شوودان له مانگی شه‌شه‌لان (شَوَّال) دا (٣٤٦٨ - ٣٤٦٩)

باب: التزويج في شَوَّال

٨٢٢- عَنْ عَائِشَةَ (رضى الله عنها) قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي شَوَّالٍ، وَبَنَى بِي فِي شَوَّالٍ، فَأَيُّ نِسَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ أَحْظَى عِنْدَهُ مِنِّي؟ قَالَ: وَكَانَتْ عَائِشَةُ تَسْتَحِبُّ أَنْ تُدْخَلَ نِسَاءَهَا فِي شَوَّالٍ. {الحديث: ٣٤٦٨ = ٣٤٥٨ فم:}

عائیشه (پەژای خودای لێ بێ) بو ژهوانه‌وه‌ی ئەو بیروباوهره‌ پووجه‌ی سه‌رده‌می نه‌زانی، گوايه ژنه‌یان و ژن شووکردن، له‌مانگی شه‌شه‌لاندا ناباشه‌و به‌دقوومه‌، عائیشه بو پووچکردنه‌وه‌ی ئەم باوهره‌ پووجه‌، فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌مانگی شه‌شه‌لاندا منی ماره‌کردو، هه‌ر له‌مانگی شه‌شه‌لانیشدا منی گواسته‌وه‌، جاپیم بلین ئایا ژنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کامیان وه‌کوو من نازی هه‌بوو له‌لای؟ جا له‌به‌رئه‌وه‌ عائیشه پێی خۆش بوو که ژنان له‌ که‌سوکاری خۆی له‌مانگی شه‌شه‌لانا بپێن به‌ بووکی!!). {تاج/٢، زنجیره‌: ٢٧، ژماره‌: ٢٠٦٨ چ/٤}.

(٦٤٢) باسی نانی شای و شیرینی خواردنه‌وه‌و شتی تری له‌م باب‌ه‌ته

(٣٤٨٨ - ٣٤٩٤)

باب: الوليمة في النكاح

٨٢٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضى الله عنه) قَالَ: مَا أَوْلَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَى امْرَأَةٍ مِنْ نِسَائِهِ أَكْثَرَ أَوْ أَفْضَلَ مِمَّا أَوْلَمَ عَلَى زَيْنَبَ، فَقَالَ ثَابِتُ الْبُنَانِيُّ: بِمَا أَوْلَمَ؟ قَالَ أَطْعَمَهُمْ خُبْزًا وَلَحْمًا حَتَّى تَرَكَوهُ. {الحديث: ٣٤٩٠ = ٣٤٨٥ فم. تجرید/٥،

رقم: ۱۷۶۹ = ۵۱۶۸، ۵۱۶۷، ۵۱۶۳، ۵۱۶۶، ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳، ۴۷۹۴،
 ۵۱۵۴، ۵۱۷۰، ۵۱۷۱، ۶۲۳۸، ۶۲۳۹، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱: {

ئەنەس (رەزای خودای لی بن) فەرمووی: نەم دیوہ کہ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) بو
 کەسی تر لە ژنەکانی، نانی شای وازوورو واباش دروست بکا، وەك ئەو نانە ی کە
 بو شایبە کە ی زەینەبی ژنی دروستی کردبوو. شایبەتی بەنانی فەرمووی: ئە ی
 ئەنەس! نانی شایبە کە ی زەینەب چی بوو؟ فەرمووی: تیری کردن لەنان و گوشت تا
 پەریان لی گرت. {تاج/ ۲، زنجیرە: ۴، ژمارە: ۲۱۲۵}.

۸۲۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضی الله عنه) قَالَ: تَزَوَّجَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَدَخَلَ بِأَهْلِهِ فَصَنَعَتْ أُمِّي أُمُّ سَلِيمٍ حَيْسًا، فَجَعَلَتْهُ فِي تَوْرٍ فَقَالَتْ: يَا أَنَسُ اذْهَبْ بِهَذَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقُلْ: بَعَثْتُ بِهَذَا إِلَيْكَ أُمِّي وَهِيَ تُقْرُئُكَ السَّلَامَ، وَتَقُولُ: إِنَّ هَذَا لَكَ مِنَّا قَلِيلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَذَهَبْتُ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقُلْتُ: إِنَّ أُمِّي تُقْرُئُكَ السَّلَامَ، وَتَقُولُ: إِنَّ هَذَا لَكَ مِنَّا قَلِيلٌ (يَا رَسُولَ اللَّهِ)! فَقَالَ: « ضَعُوهُ » ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَادْعُ لِي فَلَانًا وَفُلَانًا وَمَنْ لَقِيتَ «، وَسَمَى رَجُلًا، قَالَ: فَدَعَوْتُ مَنْ سَمَى، وَمَنْ لَقِيتُ. قَالَ: قُلْتُ لِأَنَسٍ: عَدَدَ كَمْ كَانُوا؟ قَالَ: زُهَاءَ ثَلَاثِمِائَةٍ، وَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « يَا أَنَسُ! هَاتِ التَّوْرَ »، قَالَ: فَدَخَلُوا حَتَّى امْتَلَأَتِ الصُّفَّةُ وَالْحُجْرَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لِيَتَحَلَّقَ عَشْرَةُ عَشْرَةٍ، وَلِيَأْكُلْ كُلُّ إِنْسَانٍ مِمَّا يَلِيهِ، قَالَ: فَأَكَلُوا حَتَّى شَبِعُوا، قَالَ: فَخَرَجَتْ طَائِفَةٌ، وَدَخَلَتْ طَائِفَةٌ حَتَّى أَكَلُوا كُلُّهُمْ، فَقَالَ لِي: يَا أَنَسُ ارْفَعْ، قَالَ: فَرَفَعْتُ، فَمَا أَذْرِي حِينَ وَضَعْتُ كَانَ أَكْثَرُ أَمْ حِينَ رَفَعْتُ؟ قَالَ: وَجَلَسَ طَوَائِفُ مِنْهُمْ يَتَحَدَّثُونَ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَرَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) جَالِسٌ، وَزَوْجَتُهُ مُوَلِّيَّةٌ وَجْهَهَا إِلَى الْحَائِطِ، فَتَقَلُّوْا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَسَلَّمَ عَلَى نِسَائِهِ، ثُمَّ رَجَعَ فَلَمَّا رَأَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ رَجَعَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ ثَقُلُوا عَلَيْهِ، قَالَ: فَابْتَدَرُوا الْبَابَ، فَخَرَجُوا كُلُّهُمْ، وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى أَرَحَى السِّتْرَ، وَدَخَلَ وَأَنَا جَالِسٌ فِي الْحُجْرَةِ، فَلَمْ

يَلْبَثُ إِلَّا يَسِيرًا حَتَّى خَرَجَ عَلَى وَأَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا، فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ، إِنَّ ذَلِكَ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا). قَالَ الْجَعْدُ: قَالَ أَنَسُ: - أَنَا أَخَذْتُ النَّاسَ عَهْدًا بِهَذِهِ الْآيَاتِ - وَحُجِبْنَ نِسَاءُ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم). {الحديث: ۳۴۹۳ = ۳۴۸۸ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۸۲۱ = ۵۴۶۶، ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳، ۴۷۹۴، ۵۱۵۴، ۵۱۶۳، ۵۱۶۶، ۵۱۶۸، ۵۱۷۰، ۵۱۷۱، ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۲۸، ۶۲۲۶، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱}:

ئەنەسى كورې مالېك (پەزىلەتلىك خۇداى لى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەمەدىنە زەينەبەى ھىنا، جا شەوى زاۋايى، بۆ بەيانى، ئوم سولەيمى دايكەم، دۆۋ كەشكو رۆنى بەخورماو قاۋتەۋە دروست كىردو كىردى قازانگىكەۋەۋە فەرموۋى: پېم: ئەى ئەنەس! ئەم خواردمەننېيە بەرە بۆ پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ۋە پىيى بلى: ئەم چىشتە دايكەم ناردوۋىيەتى بۆ تۆ، دايكەم عەرزى سلاۋى ھەبوۋ، عەرزى دەكردى: ئەمە لە ئىمەۋە بۆ تۆ كەمە. مەنىش ھەئىم گىرتو بىردم بۆ پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ۋە عەرزىم كىرد: دايكەم عەرزى سلاۋى ھەبوۋ لە خزمەتتا، عەرزىشى دەكردى: كە ئەمە لە ئىمەۋە بۆ تۆ كەمە، دەبى عوزرمان قەبوۋل بىكەى! پېغەمبەرىش (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (لەۋىدا دىنى) كە دامنا فەرموۋى: (دە برۆ ئەۋ سى كەسەم بۆ بانگ بىكە) كە ناۋى ھىنان، ۋە فەرموۋىشى: (بەكىي تىرىش كەىشتى خولگىيان بىكە بۆ نانخواردنى شايى زەينەب).

ئەنەس فەرموۋى: ئەۋانەى كە پېغەمبەر ناۋى ھىنان ۋە ئەۋانەى كە پىيان كەىشتەم بانگەم كىردو خولگەم كىردو بۆ نانخواردن دەفەرمۇى: عەرزى ئەنەسەم كىرد: ژمارەيان چەند كەس دەبوۋ؟ فەرموۋى: سى سەد كەسى دەبوۋ. پېغەمبەر (دروودى

خودای لاسەر بێ) به منی فهرموو: (ئەي ئەنەس! مەنجه ئەکە بێنە). منیش مەنجه ئەکەم
 هیئا بۆی، جا پیاوەکان هاتنە ژوورەو هەتا هەیانەکە و مالهەکە پرپوون، جا
 پیغمبەر (دروودی خودای لاسەر بێ) فهرمووی پێیان: دەکەس دەکەس ئەلقە ببەستن، با
 هەرکەسەشتان لەبەردەم خۆیەو بخوات).

نیتَر تاقم تاقم بهرودوا دههاتن و نانیان دهخوارد تا تیردهبوون، ئهنا ئهوان
 دهردهچوون و تاقم تر دههاتن، ههتا ههموویان نانیان خواردو تیر بوون. ئهوجا
 پیغهمبهَر (دروودی خودای لهسهَر بی) بهمنی فهرموو: (ئهی ئهنا! نانهکه بهزیادکه و
 مهناکه لابهَره). فهرمووی: منیش وامکردو مهناکه لاکم لابر، ئهوی جیگه
 سهرنج بوو، روودانی ئه موعجیزه به بوو: نانه که مهکه پیتو فهریکی وای تی
 کهوت، نه مزانی که له پیشا هی نام زیاتر بوو، یا ئه وکاتهی که بهزیادم کردو لام
 برد؟!

فهرمووی: جا کاتی خه لکه که له پاش ناخواردن بلاوهیان لیکرد، چهند پیاوی له خزمهتی پیغه مبهردا، (دروودی خودای لهسهر بی) مانه وه، له خزمهتیدا، له ماله که ی خویدا دانیشتن و نه پوښتن، زهینه بهی هاوسه ریشی که بووک بوو، له وی و دانیشتبوو، رووی کردبوو دیواره که، جا بهر بهر دانیشتنه که یان پیغه مبهری سه خلت کرد، له بهرئه وه پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) هه لساو دمر چوو کوږه که ی چو لکرد، وه تشریفی برد سلاوی له هاوسه رهکانی تری کرد، ئه و جا گه رایه وه، جا پیاوه کان که چاویان به پیغه مبهر که وت وا گه رایه وه ئه وانیش هیشتا هه دانیشتوون، ههستیان کرد که بهم دانیشتنه ناوخته یان پیغه مبهریان سه خلت کردوو، جا په لاماری دهرگا که یان داو هه موویان روښتن، ئه و جا پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) هاته ژووره وه و پهرده ی له نیوانی من و خویدا دادایه وه، و همن له ناو ماله که دا دانیشتبووم، زوری نه خایاند که پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) له هۆده که ی خو ی دمر چوو هات بۆلای من، وه ئه م ئایه ته هاته خواره وه، جا پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) دمر چوو بۆناو یاران و ئایه ته که ی به سهریاندا خوینده وه، که دمفه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاطِرِينَ إِنَّا هُمْ وَأَنْتُمْ وَآلُكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ مِنْكُمْ لَا تُبْذَرُونَ إِلَّا بِأَمْرٍ أَوْ أَتَمَّ لَا تُدْخِلُوهَا فِي الْبُيُوتِ وَلَا تَجْلِسُ فِيهَا مِنْكُمْ إِلَّا كَلِمَةً وَلَا تَقْرَبُوهَا زُجْرًا ذَٰلِكَ يَتَذَكَّرُ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَفُونَ وَإِذَا تَبَايَعْتُمْ فَبِمَا بَيْنَ يَدَيْكُمْ تُبَايَعُونَ وَلَا يَكْفِيكُمْ إِنْ عَصَيْتُمْ اللَّهَ وَالرَّسُولَ إِنَّمَا يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْخِزْيِ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا - سورة الأحزاب: ۵۳/۳۳ -

واته: نهی کهسانی که باو در تان هیئاوه به خود او به پیغمبرهاری خود او! خود سه خوتان مهکن به ناو ماله کانی پیغمبرهاری، مهگه کاتی که ریگه تان پی بدری بو نانخوردن و شتی وا، لهم حاله شدا، کاتی بچن که نانه که پیگه یشتبی، نه وهک له پیشا بچن لهوی چاوه نواری بکه تانان پیدهگا، جا کاتی خوئک کران برپون، کاتی نانتان خوارد بلاوهی لی بکه تان، وه لهوی کوپی قسهی لی دامه به ستون و زور مه میننه وه، چونکه شتی وا نازاری پیغمبرهاری ددها، پیغمبرهاری شهرمتان لی دهگا، بویه قسه ناکا، به لام خودا له شتی حهق شهرم ناکا، وه ههر کاتی داوای شتی دهکن له هاوسهره کانی پیغمبرهاری له پستی پهرده وه داوایان لی بکه تان، چونکه بهو شیوهیه باشره بو دلپاکی ئیوهیش و بو ئهوانیش، نابی ئیوه نازاری پیغمبرهاری بدن، یا بین به مایه نازار بوی، ههر وهک نابی له پاش خوئی ژنه کانی ماره بکه نه وه بو خوتان، ههر گیز شتی وا نابی، شتی وا نهگه بیکه تان به تاوانیکی گه وه دانه ری لهای خودا. {تاج: ۲، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۲۱۲۶}.

روونکردنه وه:

زهینه بی کچی جه حش، هاوسهری پیغمبرهاری (دروودی خودا له سه ر پیغمبرهاری رهزای خودا له هه موو هاوسهره کانی بی). دایکی ناوی ئومهیهی کچی عه بدول موته لیبی کوپی هاشیمه، که واته: زهینه ب پوورزای پیغمبرهاری، له پیش دا ژنی زهیدی کوپی حاریشه بوو، که زهید له پیشدا زپ کوپی پیغمبرهاری بوو، که زهید ته لاقی دا شووی کرد به پیغمبرهاری ناوی (بره) بوو، پیغمبرهاری ناوی نا زهینه ب، له سالی پینجی کوچیدا شووی کرد به پیغمبرهاری، ته مهنی زهینه ب ئه وکاته سی و

پېنج سال بوو، ژنيكى خواناسى خوا پەرستى زۆر باش بوو، شەو نوپۇزى زۆرى دەگرد، رۇژووى سوننەتى زۆرى دەگرت، خېركەرپىكى گەورە بوو، ژنيكى دەست رەنگىن بوو، گەولتى خوش دەگرد، مەشكە و كوندەى دەدوورى و دەيفرۇشتو پارەكەى دەگرد بەخېر، وە دەيدا بەهەژاران، جارى زەينەب بە سەفییەى ھاوسەرى پېغەمبەر دەللى: كچە جوو، لەسەرئەو دەورى سى مانگ پېغەمبەر دەنگى لى دابرى، زەينەب كەمى كورتهبالا بوو، يەكەم ژنى پېغەمبەر بوو، كە لەدوا مردنى پېغەمبەر دەمرى، كۆمەللى فەرموودەى لە پېغەمبەرەو دەگېرپېتەو، ئەم زاتانە فەرموودەكانى ئەويان گېراوئەتەو: موخەممەدى كورپى عەبدووللاى كورپى جەحش، كە برازاي بوو، ھەرۋەھا ئوم حەبیبەى كچى ئەبو سوڧيان و زەينەبى كچى ئەبو سەلەمە، لە بوخارىدا دوو فەرموودەى ھەيە، زەينەب كفنپكى بۇ خۇى ئامادە كەردبوو، كاتى كەوتە گيانەلا گوتى: خۇم كفنپكم بۇ خۇم ئامادە كەردو، عومەرىش كفنپكم بۇ دەنپرى، لە يەكپىكانا بېنپىژن و ئەوى تريان بكن بەخېر!! ئەگەر دەتوانن كراسەكەى بەرىشم بكن بەخېر!!

داستانى شووكرەنەكەى بە پېغەمبەر، وا لە سوورەتى ئەحزابا بە دوورو درپۇزى، لە تەمەنى پەنجا سالىدا، لەسالى بېستى كۆچىدا، لەسەردەمى جېنشېنى عومەردا كۆچى دوايى كەرد، كە لەو سالىدا مىسر ئازادكرا، بۇ زېدە زانىارى تر، سەبارەت بە ژيانى خاتوو زەينەب، بېروانە ئەم شوپىنانە: {فەرموودەى ژمارە: ۱۱۲۱ مختصر صحيح البخارى، بەكوردى، بەرگى سېيەم، لاپەرە: ۲۰۹ = ۲۶۶۱ فتح البارى + فەرموودەى/۳، بەرگى/۱، لاپەرە: ۱۲ + ژمارە: ۹۴ بەرگى/۱، لاپەرە: ۱۱۸ + ژمارە: ۱۵۴ بەرگى/۱، لاپەرە: ۱۷۰ + ژمارە: ۲۵۹ بەرگى/۱، لاپەرە: ۲۵۶ + ژمارە: ۶۱۴ بەرگى دوووم لاپەرە: ۲۹ + ژمارە: ۹۳۱ بەرگى/۲، لاپەرە: ۳۰۸ + ژمارە: ۹۲۵، بەرگى/۳، لاپەرە: ۱۰ + ژمارە: ۱۴۹۸ بەرگى/۴، لاپەرە: ۱۸۴ + ژمارە: ۱۴۹۹ بەرگى/۴، لاپەرە: ۱۸۵ + تاج/۳، زنجيرە: ۴۰، ژمارە: ۳۴۴۳ + زنجيرە: ۲۵ + زنجيرە: ۳۶ + زنجيرە: ۳۷ + زنجيرە: ۳۸ + زنجيرە: ۴۱ لە ژمارە: ۲۴۲۵ ھەتا ۳۴۴۴. چاپى جوارەم}.

۶۴۳) وه لآمدانه وهی خو لکی زه ماوه ند (۳۴۹۵ - ۳۵۱۱)

باب: فِي إِجَابَةِ الدَّعْوَةِ فِي النِّكَاحِ

۸۲۵- عَنْ نَافِعٍ أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رضی الله عنهما) كَانَ يَقُولُ عَنِ النَّبِيِّ (صلی الله علیه وسلم): «إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُجِبْ عُرْسًا كَانَ أَوْ نَحْوَهُ». {الحديث: ۳۴۹۹ = ۳۴۹۴ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۷۷۱ = ۵۱۷۳، ۵۱۷۹ فتح الباری. أبو داود. أطعمة: ۳۷۳۸ تحفة الأشراف: ۷۵۳۷}:

نافع (ره‌مه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: ئیب‌نو عومه‌ر (ره‌زای خودایسان لی بی) گه‌لی جار ده‌یفه‌رموو: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموی: (کاتی که‌سیکتان موسولمانی، که برای نایینییه‌تی، بانگی کرد بو‌سه‌ر بو‌نه‌یی، وه‌ک زه‌ماوه‌ندو شتی وا بابجی‌ت به‌ده‌نگیه‌وه‌و خو لکه‌که‌ی قه‌بوول بکا). {تاج/ ۲، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۲۱۲۲}.

۸۲۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعَمْ». {الحديث: ۳۵۰۶ = ۳۵۰۱ فم}:

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموی: (ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان خو لک کران بو‌سه‌ر نانخواردن و شتی وا بابجی، جا ئه‌گه‌ر به‌ره‌زوو بوو، مه‌رج نییه‌ که ره‌زووه‌که‌ی بشکی‌نی، به‌لکوو نزای باشیان بو‌بکا به‌سه، ئه‌گه‌ر به‌ره‌زوو نه‌بوو ئه‌وا با خو‌راک بخوا، یا خواردنه‌وه‌ی حه‌لال بخواته‌وه).

۸۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه)، أَنَّ النَّبِيَّ (صلی الله علیه وسلم) قَالَ: «شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ، يُمْنَعُهَا مَنْ يَأْتِيهَا، وَيُدْعَى إِلَيْهَا مَنْ يَأْبَاهَا، وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ، فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ». {الحديث: ۳۵۱۱ = ۳۵۰۵ فم. بخاری. نکاح: ۵۱۷۶ (۵۱۷۷). أبو داود. أطعمة: ۳۷۴۲}:

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموی: (به‌دترین نان نانی شایی و شیرینییه، که بووه به‌باو ئه‌وه‌ی که‌خوی ده‌یه‌وی بجی بو‌ی ریگه‌ی ناده‌ن، وه‌ک هه‌زاران، ئه‌وه‌ی که‌خوی ده‌عیه‌ی نایبا

خولگی دهکهن بۆسه‌ری! ئەو کەسه‌شی خولک بکری و نه‌چی، ئەوه له‌خوداو له
پێغه‌مبه‌ری خودا یاخی ده‌بی. {تاج/۲، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۱۱۶ ج/۴}.

٦٤٤) گوته‌ی کاتی سه‌رجییی (۳۵۱۹ - ۳۵۲۰)

بَابُ: مَا يَقُولُ عِنْدَ الْجَمَاعِ

۸۲۸- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم):
«لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ، قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ
الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنَّهُ إِنْ يُقَدَّرَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا». {الحديث:
۳۵۱۹ = ۳۵۱۴ فم، تجرید/۵، رقم: ۱۷۶۸ = ۵۱۶۵، ۱۴۱، ۳۲۷۱، ۳۲۸۳، ۶۳۸۸،
۷۳۹۶. أبو داود. نکاح: ۲۱۶۱. ترمذی. نکاح: ۱۰۹۲}:

ئیبنو عه‌بباس (پرمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رمووی:
(کاتی یه‌کێ له‌ئێوه ده‌یه‌وی پ‌رواته‌ی لای خ‌یزانی خو‌ی، ئەگه‌ر له‌وکاته‌دا ب‌لێ: بِسْمِ
اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا: به‌ناوی خودا، ئەه‌ی خوایه‌!
شه‌یتانمان له‌کۆل بکه‌ره‌وه‌و شه‌یتان دوور بخه‌ره‌وه‌ له‌م روژی خۆته‌ که‌داوته
پ‌یمان).

ئ‌ه‌وجا فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (هه‌رک‌سه‌ه‌تان له‌وکاته‌دا له‌کاتی
ده‌ستپ‌یکردندا ئاوا ب‌لێ، ئەگه‌ر له‌وجاره‌دا منداڵ له‌چاره‌یان نووسرابێ، هه‌رگ‌یز
شه‌یتان زیانی ب‌وی نابێ). {تاج/۲، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۲۱۳۰}.

روونکردنه‌وه:

۱. له‌ فه‌ت‌حولباریدا ده‌فه‌رمووی: (پرسیارکراوه‌ له‌ ئ‌یمامی بوخاری (رمزاو ره‌حه‌متی خودای لی بی):
ئ‌ه‌گه‌ر ک‌ه‌سێ عه‌ره‌بی به‌ جوانی نه‌زانی، ده‌توانێ ئەم نزایه‌ به‌ فارسی ب‌لێ؟
ده‌فه‌رمووی: به‌لێ). منیش ده‌لێم: ئەمه‌ بۆ هه‌موو دوعایه‌ک هه‌روایه‌. (وه‌رگ‌یز)
۲. کاتی گوته‌ی ئەم نزایه‌ سونه‌ته‌ که‌ دروستبوونه‌که‌ ره‌وابێ، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر
ئاوم‌یدیش بن له‌مه‌ن‌البوون ئەم نزایه‌ سونه‌ته‌، چونکه‌ رزق گشتی تره‌
(ئ‌ه‌عه‌مه‌تره‌) له‌ مه‌ن‌ال.

۳. گوتنی ئەم نزیاه بۆ ژنەکه‌یش لەهەمان کاتا سوننەتە.
۴. لە (غایە المأمول — شرح التاج الجامع للأصول) لەسەر باسی دەستووری سەرجیئی (آداب الوقاع) دا دەفەر موی: ئەمانە دەستووری شەری سەرجییین:
۱. اعوذ بالله کردن و پەناگرتن بەخوا لەشەری شەیتان.
۲. بیسمیلا کردن لەپیش دروستبووندا.
۳. خۆداپۆشین و لەجیگەیی دوور لەبەرچاوی خەڵک.
۴. نەزاکەت لەگەڵ ژنەکە و مۆلەتدانی تا ئەویش کاری خۆی ئەنجام دەدا، بەتایبەتی ئەگەر پیاوێکە زووتر رەحەت ببێ.
۵. یاری و دەسبازی سازاو لەگەڵ دۆخەکەدا، بۆ بەردەوامی خۆشەویستی لەنیوانیاندا.
۶. پارێز لەچوونە لا بەکۆم، یا لەکاتی بێنویژیدا.
۷. قسەکردن لەکاتی جووتبووندا نا پەسەندە، مەگەر پەيوەندی بە دروستبوونەکەوه هەبێ، یا لەبەر ناچاری بێ.
۸. دەستکردنە مل و ماچکردن و مەمک گرتن و دەریی داکەندن و شتی وا هەمووی کاری پەسەند و داواکراوە.
۹. هەموو کارو گوتەیی، کە لەم کاتەدا بێی بەهۆی بەردەوامی خۆشەویستی و لەزەتی خەڵل، گوتن و کردنی پەسەندە، چ لەلایەنی پیاوێکەوه، چ لەلایەنی ژنەکەوه.
۱۰. گەڵی جار ژنەکە قسەیی خۆش و کاری ئارەزوو بزوین، لەگەڵ میژدەکەیی دەکا، یا بەپێچەوانەوه، ئەوه نەیتنی نیوانی خۆیانە، بۆلاکردنەوهی ئەو رازو نەیتنییه دوو بەدووپییه نادروسته.

۶۴۵) فہرمایشتی خودای گہورہ: {نِسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ} (۳۵۲۱ - ۳۵۲۳)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {نِسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ}

۸۲۹- عَنْ ابْنِ الْمُنْكَدِرِ سَمِعَ جَابِرًا (رضی اللہ عنہ) يَقُولُ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ: إِذَا أَتَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ مِنْ دُبْرِهَا فِي قَبْلِهَا كَانَ الْوَلَدُ أَحْوَلَ: فَنَزَلَتْ: (نِسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَاتُوا حَرَّتُكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ) {الحديث: ۳۵۲۱ = ۳۵۱۶ فم. بخاری. تفسیر: ۴۵۲۷، ۴۵۲۸}:

ئیبنولونکہ دیر دہفہ رموی: بیستم لہ جابیر (رفضای خودای لئ بئ) دہیفہ رموو: جوولہ کہ کان دہیانوت: ئەگەر پیاو لەلای پشتەووە بچیتە لای ژنی خۆی بەپێشی، ئەووە منالەکە ی خێل دەبێ، جابو پووچکردنەووەی ئەم بیرو باوەرە چەوتە. ئەم نایەتە هاتە خوارەووە: {نِسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَاتُوا حَرَّتُكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ - بئقراة ۲/۲۲۳}:

واتە: ژنە کانتان کیلگەن بو ئیو، وەکوو زەویەکە ی لەبار بو تۆم تیاوەشاندن، دە ی کیلگە ی خۆتان بکیئن هەرچۆن دەتانەوئ، لەلاو، یا لەپێشەو، یا لەلای پشتەو، بەمەرچی بەپێش بئ، نەووەک بەکووم). {تاج/۲، زنجیرە: ۴۳، ژمارە: ۲۱۳۲ ج/۴}.

۶۴۶) ئەگەر ژن بەبئ هۆیەکی ردوا، خۆی ئەدا بەدەستەووە بو ئیشی سەرچیایی

(۳۵۲۶ - ۳۵۲۴)

باب: فِي الْمَرْأَةِ مِنْ فِرَاشِ زَوْجِهَا

۸۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ، فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا، لَعْنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ». {الحديث: ۳۵۲۴ = ۳۵۲۲ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۳۰۷ = ۳۲۳۷، ۵۱۹۴ فتح. تحفة الأشراف: ۱۲۸۹۷}:

ئەبو هورەیرە (رفضای خودای لئ بئ) فەرمووی: حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بئ) دەفەرموئ: (کاتی پیاو داوای سەرچیایی لەژنەکە ی بکا، وە ژنەکە ی بەبئ مەهانە یەکی ردوا ملی پئی ئەدا، وە پیاووەکە لەسەرئەووە، ئەو شەووە لیئ عاجزو نیگەرەن بوو، ئەو شەووە تا

به يانى فرشته كان له عنته و نه فرمت له وژنه دهكهن). {تاج/۲، زنجيره: ۴۶، ژماره: ۲۱۵۲}.

(۶۴۷) دركاندنى رازو نهينى ژن (۳۵۲۷ - ۳۵۲۸)

بَابُ: فِي نَشْرِ سِرِّ الْمَرْأَةِ

۸۳۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّ مِنْ أَشْرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يُفْضَى إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضَى إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا». {الحديث: ۳۵۲۷ = ۳۵۲۴ فم:}

ئهبو سه عیدی خودری (دژای خودای لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سمر بى) دهفه رموی: (روژی دواروژ له لای خودا، كهس وهك ئهو پیاوه جیگه ی خراب نییه، كه له گهل ژنه كهیدا سه رده كهن بهیه كداو، له سه رجی باسی سه رجییی و شتی واده كهن، كه چی ده چی ئهو باسو خواسه بو خه لكی تر ده گپریتته وه و رازو نهینى ژنه كهی په خشو بلا وده كاته وه). {تاج/۲، زنجيره: ۴۳، ژماره: ۲۱۴۲}.

(۶۴۸) ئهو به بنده یه ی په رده ی خودای خو ی له سه ر خو ی هه ل ده داته وه. (۷۴۱۰)

۸۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَاوَاةٌ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ الْإِجْهَارِ أَنْ يَعْمَلَ الْعَبْدُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ قَدْ سَتَرَهُ رَبُّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَيَقُولُ: يَا فَلَانُ قَدْ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، فَيَبْيِثُ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ». {الحديث: ۷۴۱۰ = ۷۴۴۵ فم. تجرید/۵، رقم: ۱۹۴۴ = ۶۰۶۹. تحفة الأشراف: ۱۲۹۱۱}.

ئهبو هورمه ر (دژای خودای لى بى) فهرمووی: بیستم له پیغه مبهه (دروودی خودای له سمر بى) دهیفه رموو: (نومه تی من هه موویان به رعه فوو لیبوردنی خودا دهكهون، مه گهر ئه وانیه یان كه سپی خو یان هه ل دهمالئ، وهك ئه وه كا بریه ك له شهودا، یا به بنده یی به شهو، کاریکی ناشیرین دهكا، وه خودا بو ی دهپوشی، كه چی كا برا بو به یانی ده چی تاوانی خو ی ناشكرا دهكاو، دهیگپریتته وه بو ئه مو و ئه وو ده لی: ئه ی فیسار! من دوی

شەو، ئىشىكى واوام کرد، لەگەڵ فلان و ئەو فلانا، ئارەقمان خواردەو، یا قومارمان کرد مەسەلا!!

تەماشاکەن ئەو کابرایە خودا بەشەو پەردەى بۆدەکا و بە پەردەى رەحمەتى خۆى، گوناھەو نەنگى بۆ دەپۆشى، کەچى ئەو بەندەى، ئەوئەندە بى باک و بى ئاگایە، دەچى بەرۆژ پەردەى خودا، لەسەر نەنگو شورەى خۆى ھەل دەداتەو. (ریاچ/۱، لاپەرە: ۲۱۵، زنجیرە: ۲۸، ژمارە: ۲۴۱- ش = متفق علیہ).

۶۴۹) ناگىرو پىتگىرى لە سكبوون. (۳۵۲۹ - ۳۵۴۶)

۸۳۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضى الله عنه) قَالَ: ذَكَرَ الْعَزْلُ عِنْدَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: وَمَا ذَاكُمْ؟ قَالُوا: الرَّجُلُ تَكُونُ لَهُ الْمَرْأَةُ تَرْضِعُ، فَيُصِيبُ مِنْهَا وَيَكْرَهُ أَنْ تَحْمِلَ مِنْهُ، وَالرَّجُلُ تَكُونُ لَهُ الْأُمَّةُ. فَيُصِيبُ مِنْهَا، وَيَكْرَهُ أَنْ تَحْمِلَ مِنْهُ، قَالَ: «فَلَا عَلَيْكُمْ أَنْ لَا تَفْعَلُوا ذَاكُمْ، فَإِنَّمَا هُوَ الْقَدَرُ». قَالَ ابْنُ عَوْنٍ: فَحَدَّثْتُ بِهِ الْحَسَنَ فَقَالَ: وَاللَّهِ لَكَانَ هَذَا زَجْرًا. {الحديث: ۳۵۳۵ = ۳۵۳۱ فم}:

ئەبو سەعیدى خودرى (پەزى خودای لى بى) فەرمووی: لەخزمەت پێغەمبەردا باسى خۆکێشەنەو (عەزل) کرا، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): مەبەستتان لەخۆکێشەنەو چىيە؟ گوتیان: بیاو ھەيە ژنەکەى شیردەدا بەمنال و ژنەکەى منالەبەرە، لەبەرئەو کەکاتى دەچیتەلای، ھەتا ژنەکەى شفتەژى نەکا و نەبى بەسک، خۆى دەکێشیتە دواو و تۆماو کە لە دەرەو منالدا دەرێژى، جارى واهەيە مێرد لەگەڵ ھاوسەریدا وادەکا، جارى وایش ھەيە ئاغا (سید) لەگەڵ کەنیزەک (ئەمەتە)ى خۆیدا وادەکا، چونکە ئەگەر ببى بەمنال، ئیتەر کەنیزەکەى بۆنافرۆشە؟

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (قەیناکەن ئەگەر وانەکەن! چونکە ئەوەى لەم کارەدا، کاریگەرى تەواوى ھەيە، لە بوون و لەنەبوونى منال، چارەنووسى خودایە، نەک تۆماوى بیاو!!).

ٹیبنو عہون (کہ کسی سیئہمہ لہ پیاوانی رشتہی ئہم فہرموودہیہ، لہ پاش
 نیمامی موسلیم) دہفہرموی: ئہم فہرموودہیہم باس کرد بوّ حسہنی بہصری
 فہرمووی: بہخودا پیّ دہچیّ ئہم فہرمایشتہی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بی) بوّ
 سہرزہنیشٹ بیّ لہکردنی ئہم کارہ!

روونکردنہوہ:

حہسہنی بہصری زانیہکی زور ناودارو ناسراوہ، تابیعییہ، زور لہ ہاودہلانی
 پیغہمبہری دیوہ، وہک علی و طہلحہو عائیشہ، ناسراوہ بہ (حہسہنی بہصری)
 چونکہ لہ بہصرہ نیشتہجیّ بوو، لہپیش مہرگی نیمامی عومہردا، بہدوو سال
 لہدایک بووہ، پیاویکی رہوانبیژیّ قسہ نہستہقی قسہزان بوو، کہ باسی روژی دواپی
 دہکرد، لہتو وایہ شتہکان بہچاو دہبینی و باسیان دہکا، زانیہکی شہرعزانی گہورہ
 بوو، رہبعی کوری ئہنہس دہفہرموی: دہ سال، رہنگبیّ پتریش، بہ گہرمی
 ہاموشوی کوری زانستی حہسہنی بہصریم دہکرد، روژ نہبوو کشتیکی نویی لی
 نہبیستم! ئہبو جہعفر، واتہ: ئہلباقیر، دہفہرموی: (فہرمایشتی حہسہن ریّک لہ
 فہرمایشتی پیغہمبہران دہکا).

موحہممہدی کوری ئہسعد دہفہرموی: (حہسہن کہسایہتیہکی
 مہوسووعہیی بوو، زانا بوو، شہرعزان بوو، متمانہ بوو، خواپہرستیکی سوّفیلکہ
 بوو، زور زانا بوو، قسہ رہوان و جوان خاس و قوز بوو. عہبدوللای کوری
 دہفہرموی: باوکم کہ مہرگ بوو بہ میوانی تہمہنی لہ دہوری ہہشتاو ہہشت
 سائیدا بوو، دوو حہجی کردووہ.

۸۳۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنَّ عِنْدِي جَارِيَةً لِي، وَأَنَا أَعْزَلُ عَنْهَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «إِنَّ ذَلِكَ لَنْ يَمْنَعَ شَيْئًا أَرَادَهُ اللَّهُ». قَالَ فَجَاءَ الرَّجُلُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ
 الْجَارِيَةَ الَّتِي كُنْتُ ذَكَرْتُهَا لَكَ حَمَلَتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَا
 عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ». {الحديث: ۳۵۴۲ = ۳۵۳۸ فم} :

جابیری کوری عهبدوللا (درویدی خودایان لئ بئ) دهفرمووی: پیاوی پرسپاری کرد له پیغهمبه (دروودی خودای لهسمر بئ) عهزیکرد: من کهنیزیکم ههیه، که دهرومه لای خوُم دهکیشمه وه تا توَماوه که نهگاته جیی خووی و نه بئ به منال. فهرمووی پپی (دروودی خودای لهسمر بئ): (ئهو شتهی خواستی خوی لهسمر بئ، بهشتی وا رهن نابیته وه). فهرمووی: جا لهپاش ماوهیی، پیاوه که هاته وه گوتی: ئهی پیغهمبه ری خودا! کهنیزه که کم سکی پره. پیغهمبه ریش (دروودی خودای لهسمر بئ) فهرمووی: (من پیغهمبه رو بهندهی خودام، لهخومه وه شت نالیم، له بهرئه وه قسهی من هه میسه راسته). {تاج/۲، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۲۱۳۹}.

۶۵۰ جوونه لای ژنی منال بهر (۳۵۴۹ - ۳۵۵۲)

باب: فی الغیلة

۸۳۵- عَنْ جُدَامَةَ بِنْتِ وَهْبٍ أُخْتِ عُكَّاشَةَ (رضی الله عنهما) قَالَتْ: حَضَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي أَنَسٍ وَهُوَ يَقُولُ: «لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَنْهِيَ عَنِ الْغِيلَةِ فَنَظَرْتُ فِي الرُّومِ وَقَارِسَ، فَإِذَا هُمْ يُغِيلُونَ أَوْلَادَهُمْ، فَلَا يَضُرُّ أَوْلَادَهُمْ ذَلِكَ شَيْئًا». ثُمَّ سَأَلُوهُ عَنِ الْعَزْلِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «ذَلِكَ الْوَأْدُ الْخَفِيُّ». {الحديث: ۳۵۴۹ = ۳۵۴۶ فم:}

جودامه ی کچی وهه بی (ئه لئه سربیه، خوشکی عوککاشه ی کوری میحصه نی مه شهوور) (درویدی خودایان لئ بئ) فهرمووی: به دیاره وه بووم، پیغهمبه (دروودی خودای لهسمر بئ) له ناو کوَمه لیکا بوو، دهیفرموو: (نیازم هه بوو که ریگه ی شفته ژئ نه ده م. واته: ریگه نه ده م که بچنه لای ژنی منال به بهر. به لام که ته ماشا ده کم روَمه کان و فارسه کان شتی وه ها ده کن و له گه ل ئه وهیشا زیان به ساوا شیره خوَره کانیا ناکا، له بهرئه وه منیش ئه مه م قه دهغه نه کرد). له پاشا له باره ی عه زله وه پرسپاریان لی کرد (واته: پیشگیری کردن له دروستبوونی کوَری له، له کاتی جووتبووندا) پیغهمبه (دروودی خودای لهسمر بئ) فهرمووی: (ئه وه زینده به چالکردنی په نامه کییه).

روونکردنهوه:

۱. بڕوانه: ژینامه‌ی وه‌کاشه، له‌به‌رگی پینجه‌می ته‌جریدی بوخاری، ژماره: ۱۸۷۶.
۲. جودامه‌ی خوشکی وه‌کاشه، هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ره، له‌مه‌ککه ئیسلام بوو، په‌یمانی به‌ست له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ژنی ئونه‌یسی کوری قه‌تاده بوو، له‌گه‌ڵ خزمانی خۆیدا، له‌مه‌که وه‌ کۆچی کرد بۆ مه‌دینه، عائیشه‌ فه‌رمووده‌ی لێوه‌ گیراوه‌ته‌وه.

(۶۵۱) سه‌رجینیی له‌گه‌ڵ ژنه تالانی دووگیان (۳۵۴۷ - ۳۵۴۸)

بَاب: وَطْئُ الْحَبَالِ مِنَ السَّبْيِ

۸۳۶- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ أَتَى بِامْرَأَةٍ مُجَجَّ عَلَى بَابِ فُسْطَاطٍ، فَقَالَ: «لَعَلَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَلِمَ بِهَا». فَقَالُوا: نَعَمْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَلْعَنَهُ لَعْنًا يَدْخُلُ مَعَهُ قَبْرُهُ، كَيْفَ يُورَثُهُ وَهُوَ لَا يَحِلُّ لَهُ؟ كَيْفَ يَسْتَعْدِمُهُ وَهُوَ لَا يَحِلُّ لَهُ؟!». {الحديث: ۳۵۴۷ = ۳۵۴۳ فم:}

ئهبو دهرءاء (ڕه‌زای خودای لێ بێ) ده‌فه‌رمووی: له‌غه‌زایه‌کا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ)

له‌به‌ر دهر‌گای ره‌شمالیکه‌وه‌ تیپه‌ری، ژنیکی تازه‌ دیلکراوی سک پری دی، که‌پی‌و مانگی خۆی بوو، فه‌رمووی: (ره‌نگه‌ خاوه‌نه‌ نوێکه‌ی چووبیته‌ لای له‌سه‌ر ئهم‌ حاله‌؟) گو‌تیان: به‌ئێ، فه‌رمووی: (خه‌ریکبووم له‌عه‌نه‌ت و نه‌فرینیکی وای لێ بکه‌م، که‌ پییه‌وه‌ بلکێ و له‌گه‌لیا بجیته‌ ناو گو‌ره‌که‌یه‌وه‌، ئه‌وه‌ چۆن ده‌بی، ئه‌گه‌ر ده‌یکا به‌منالی میراته‌ری خۆی دروست نییه‌، چونکه‌ وادیاره‌ که‌ ئهم‌ سکه‌ له‌و نییه‌و له‌پیاوی پێشووه‌، خۆ ئه‌گه‌ر ده‌شیکا به‌ به‌نده‌و نو‌که‌ری خۆی دیسان هه‌ر دروست نییه‌، چونکه‌ هه‌له‌ده‌گری و ریی تی ده‌چی که‌ ئهم‌ ژنه‌ تا شه‌ش مانگی تریش ئهم‌ سکه‌ دانه‌نی، له‌م‌ حاله‌دا ریی تی ده‌چی که‌ له‌خۆی بی، که‌واته‌ ده‌بوو، بۆئه‌وه‌ی که‌ تۆشی یه‌کێ له‌م‌ دوو بی شه‌رعییه‌ نه‌بی، چاوه‌ڕوانیی بکرا‌یه‌ تا کاتی پا‌که‌وه‌ بوونی منالان، ئه‌ویش له‌کاتی وادا به‌دانانی سکه‌که‌یه‌تی).

۸۳۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضى الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَوْمَ حُنَيْنٍ بَعَثَ جَيْشًا إِلَى أَوَاطَسٍ فَلَقُوا عَدْرًا فَقَاتَلُوهُمْ، فَظَهَرُوا عَلَيْهِمْ، وَأَصَابُوا لَهُمْ سَبَايَا، فَكَانَ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) تَحَرَّجُوا مِنْ غِشْيَانِهِنَّ، مِنْ أَجْلِ أَزْوَاجِهِنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي ذَلِكَ: (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ) أَيْ فَهِنَّ لَكُمْ حَلَالٌ إِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُهُنَّ. {الحديث: ۳۵۹۳ = ۳۵۸۹} :

ئەبو سەئیدى خۇدرى (رەزى خۇدای لى بىن) فەرەمۇوى: پېغەمبەر (دروودى خۇدای لەسەر بىن) لە روژى جەنگى حونەیندا، لەشکرىكى نارد بۆ دۆلى ئەوتاس، لەگەڵ دوزمنا لە ھۆزى بەنى ھەزازىن بەرھەنگارى يەكتر بوون، بوو بەشەر و کوشتار، لە ئەنجاما، لەشكرى موسولمانان سەرکەوتن بەسەریانا، ژنانى ئەوانیان بەتالانى گرت، وەك بلىی كەسانى لە ھاوولانى پېغەمبەر (دروودى خۇدای لەسەر بىن) پارىزيان دەکرد لەچوونە لاى ئەو ژنە تالانىيانە و شتى وایان بەگوناه دادەنا، گوايە ژنى مێرددارن و چوونە لاى ژنى مێردداریش نادروستە، مەگەر بۆ مێردەکانیان، جا ئەم نایەتە، سەبارەت بە بریاری ئەم بابەتە ھاتە خوارەو: {وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ - نساء ۴/۲۴}. واتە: ژنى مێرددار ھەرامە بۆ غەیری مێردەكەى، بەلام ئەگەر ژنى مێرددار، مێردەكەیان بى برپوا بوو، وە لەجەنگا بەتالانى گیران، ئیتر مارە برینەكەیان ھەل دەوھشیتەو، لەپاش پاكەوھ بوونی منداڵدانیان كە پى دەگوترى استىراو الرّحم، دروستە ناغا نوێكەى بجێتە لاى. {تاج/۲، زنجیرە: ۴۵، ژمارە: ۲۱۴۷}.

۶۵۲) نۆرە شەوانە (قەسم) لەنیوانى ھاوسەراندا (۳۱۱۲)

باب: فِي الْقَسَمِ بَيْنَ النِّسَاءِ

۸۳۸- عَنْ أَنَسٍ (رضى الله عنه) قَالَ: كَانَ لِلنَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) تِسْعُ نِسْوَةٍ، فَكَانَ إِذَا قَسَمَ بَيْنَهُنَّ لَا يَنْتَهِي إِلَى الْمَرْأَةِ الْأُولَى إِلَّا فِي تِسْعٍ، فَكُنَّ يَجْتَمِعْنَ كُلُّ لَيْلَةٍ فِي بَيْتِ النَّبِيِّ يَأْتِيهَا، فَكَانَ فِي بَيْتِ عَائِشَةَ، فَجَاءَتْ زَيْنَبُ، فَمَدَّ يَدُهَا إِلَيْهَا، فَقَالَتْ:

هَذِهِ زَيْنَبُ، فَكَفَّ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) يَدَهُ، فَتَقَاوَلَتَا حَتَّى اسْتَخَبَتَا وَأَقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَمَرَّ أَبُو بَكْرٍ (رضى الله عنه) عَلَى ذَلِكَ، فَسَمِعَ أَصَوَاتَهُمَا، فَقَالَ: اخْرُجْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِلَى الصَّلَاةِ وَاحْثُ فِي أَفْوَاحِهِنَّ التُّرَابَ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ عَائِشَةُ: الْآنَ يَقْضِي النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) صَلَاتَهُ، فَيَجِيءُ أَبُو بَكْرٍ، فَيَفْعَلُ بِي وَيَفْعَلُ، فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) صَلَاتَهُ، أَتَاهَا أَبُو بَكْرٍ، فَقَالَ لَهَا قَوْلًا شَدِيدًا، وَقَالَ: أَنْصَنِعِينَ هَذَا؟! {الحديث: ۳۶۱۳ = ۳۶۰۹}.

ئەنەس (دەزى خۇداى لى بىن) ھەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) نۆ زىنى ھەببۇ، ھەر ژنەى لەنۆ شەو يەك شەوى بەسەرە، بەرپز بەردەكەوت، ھەر شەوئ سەرەى ژنى بوايە، تا نۆشەوى تر نۆرەى نەدەھاتەو، ھاسەرەكانى پېغەمبەر، ھەموو شەوئ، لەمالى خاوەن نۆرەكە، كە پېغەمبەر شەو لەلاى دەمايەو، لەوئ ھەموويان كۆدەبۈنەو، شەوئ پېغەمبەر لەمالى عائىشە بوو، زەينەبىش ھات، پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) دەستىكى بۆيرد، عائىشە پىي گوت: ئەوە من نىم كە نۆرەى شەوى خۆمە، ئەوە زەينەبە، جا پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) دەستى گىرايەو، جا عائىشەو زەينەب بوو بەدەمە دەمى و قرە قريان، تا قامەتى نوپژى خەوتنان كرا، ئەبۈبەكر ھات بەسەريانائو گويى لەم دەنگە دەنگەيان بوو، ەرزى پېغەمبەرى كرد: قوربان! تۆ تەشرىف بەرە بۆ نوپژەكەو قوربەدە بەدەمى ئەمانەدا، پېغەمبەر دەرچوو بۆ نوپژ، عائىشەش گوتى: جا سەيرى ئەم بەزمەكەن! ئىستا كە پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) بەرنوپژىيەكەى بۆ تەواوكردن، ئەبۈبەكرى باوكم دىت بۆ گيانى من ئەوەى نەش پىم دەكا!!

جا كە پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) بەرنوپژىيەكەى تەواوكرد، ئەبۈبەكر ھاتەو بۆلاى عائىشەى كچى و سەرزەنىشتىكى زۆرى كردو پىي گوت: چۆن دەبى تۆ شتى وا ناشايستە بكەى، تۆ ژنى پېغەمبەرى خۇداى و كچى منى، دەبوو شتى وا لەتۆ نەوەشيتەو؟!

روونکردنهوه:

۱. هه‌ندئ له رافه‌که‌ران دمه‌رموون نوێژه‌که نوێژی به‌یانی بووه، شه‌ره ده‌میکه له‌پیش نوێژی به‌یانیدا بووه.

۲. به‌نده لێ‌رده‌دا ئه‌م تێ‌بینیه‌م هه‌یه:

(گه‌لێ جار شتی وا ده‌بینین، که به‌دیمه‌ن شتی وا بۆ پێ‌غه‌مبه‌ران و هاوسه‌رانیان جوان نییه، به‌لام ده‌بی ئیمه هه‌میشه له‌م جو‌ره رووداوه ناسک و شه‌رماویانه‌دا، ئالای ته‌سلیم بوون هه‌لبکه‌هین و دروشمان: (أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ) و (اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ) وبی، ته‌نانه‌ت نابێ ئه‌م جو‌ره فه‌رمووده راست و ساخانه‌یش ئایه‌خ بکه‌ین، به‌بیانووی ئه‌وه‌ی که ده‌بین به‌ جێ‌گه‌ی ره‌خنه‌ی گه‌وره له‌په‌یامی پێ‌غه‌مبه‌ر، که‌واته: ئایه‌خ کردنی فه‌رمووده‌که باش‌تره له‌وه که ئیمه ده‌رگای تانه‌و ته‌شه‌ر بخه‌ینه سه‌رپشت بۆ ناحه‌زی ده‌غه‌ز له‌دل!!

جا باش‌ترین چاره‌سه‌ر بۆ ئه‌م جو‌ره دل‌ه‌راوکێیه ئه‌وه‌یه که ئیمه داستانه‌که‌ی چه‌زره‌تی خدری زینده‌و چه‌زره‌تی مووسا بکه‌ین به‌ نموونه‌و سه‌رمه‌شق و بلێین: زۆر شت له‌شه‌ریعه‌تا رووی دهره‌وه‌ی مه‌به‌ست نییه‌و په‌ند و ئامۆژیک و دانایی مه‌زنی واتیادا، که ئیمه هه‌ستی پێ ناکه‌ین، هه‌روه‌ک چۆن مووسا و خدر له‌سه‌فه‌ره‌که‌یان، که له سووره‌تی که‌هفدا باسکراوه، هه‌میشه رایان پێ‌چه‌وانه‌ی یه‌کتر بوو، ئه‌وه‌تا ئه‌و شتانه‌ی که خدر ده‌یانکات، ئاشکرا ناهه‌قی و دژی هۆش و ئه‌قڵی ساخه‌و ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده زه‌ق و ره‌قن، مووسایش که پێ‌غه‌مبه‌ری خودایه‌و هه‌ق وایه ئه‌م جو‌ره شتانه له‌و شاراهه‌ نه‌بی، ته‌نانه‌ت ئه‌ویش ره‌خنه‌ی توند له کاره‌کانی خدر ته‌سلیم ده‌بین و هه‌ق ده‌ده‌ین به‌خدر و هه‌له‌ی خۆمان بۆ دهرده‌که‌وی!

وه‌کی تریش ئه‌م هاوسه‌رانه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ریش هه‌ر ئاده‌میزاد بوون و سروشتی ئاده‌میزادی زāl بووه به‌سه‌ریاناو که‌م تازۆر هه‌له‌ی پێ‌یان کردووه، له‌به‌رئه‌وه هه‌وێبارییان له‌یه‌کتری کێشاوه که‌م تازۆر له‌ناو خۆیان کێشه‌و به‌ره‌یان دروست کردووه، به‌لام له‌سایه‌ی خوداوه له‌پیت و فه‌ری هاوڕیتی پێ‌غه‌مبه‌ره‌وه، زۆرینه‌ی

كات، ئەمە بارو دۆخو كېشە خېزانىيەش بەخىر گەراون بۆ ئىسلامو چەندىن
بىرپارى شەرىيان لى وەرگىراو.

۶۵۳) مافى شەومانەو لەلای بووک، كچ بى يا بېوژن (۳۶۰۶ - ۳۶۱۲)

باب: الم قام عند البكر والشيب

۸۳۹- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا تَزَوَّجَ أُمَّ سَلَمَةَ، أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا، وَقَالَ: «إِنَّهُ لَيْسَ بِكَ عَلَى أَهْلِكَ هَوَانٌ، إِنْ شِئْتَ سَبَعْتُ لَكَ، وَإِنْ سَبَعْتُ لَكَ سَبَعْتُ لِنِسَائِي». {الحديث: ۳۶۰۶ = ۳۶۰۲ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۷۷۷ = ۵۲۱۳، ۵۲۱۴. أبو اود. نكاح: ۲۱۲۴. ترمذى. نكاح: ۱۱۳۹}:

ئوم سەلەمە (رەزای خودای لى بى) فەرمووی: کاتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) منى
گواستەو، سى شەو لەلام مایەو، ئەنجا فەرمووی: (وامەزانە کە لەبەرئەو سى
شەو، دەمىنمەو لەلات کەبى قەدرى لەلام، نە، لەبەرئەو نىيە، تۆ ریزدارى لەلام،
بەلام سوننەت وایە کە مێرد لەلای بووکى بېوژنى سى شەو بمىنیتەو، خو ئەگەر
حەزىش دەکەى بۆتى دەکەم بە حەوت شەو، بەلام ئەوەندە ھەيە ئەگەر بۆ تۆ
بیکەم بە حەوت شەو، دەبى بۆ ژنەکانى تریشم بیکەم بە حەوت شەو).

۸۴۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِذَا تَزَوَّجَ الْبَكْرَ عَلَى الثَّيِّبِ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا، وَإِذَا تَزَوَّجَ الثَّيِّبَ عَلَى الْبَكْرِ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا. قَالَ خَالِدٌ: وَلَوْ قُلْتُ إِنَّهُ رَفَعَهُ لَصَدَقْتُ، وَلَكِنَّهُ قَالَ: السُّنَّةُ كَذَلِكَ. {الحديث: ۳۶۱۱ = ۳۶۰۷ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۷۷۷ = ۵۲۱۳، ۵۲۱۴. أبو داود: نكاح: ۲۱۲۴. ترمذى. نكاح: ۱۱۳۹. ابن ماجه: نكاح: ۱۹۱۶. تحفة الأشراف/ ۹۴۴}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزای خودای لى بى) دەفەرمووی: سوننەت وایە ئەگەر پیاو كچى
ھىنا بەسەر بېوژن، حەوت شەو لەلای بى، ئەوسا بەسەرە نۆرە شەویان وەك يەك
بۆ دابىنى، بەلام ئەگەر بېوژنى ھىنا بەسەر كچ، سى شەو لەلای بى، ئىنجا بەنۆرە
وەك يەك نۆرە شەویان بۆ دابىنى. خالىد فەرمووی: ئەگەر بمەوى رستەى (ئەنەس
فەرمووی سوننەت وایە ئەگەر پیاو كچى ھىنا بەسەر بېوژن، حەوت شەو لەلای

بى، ئەوسا بەسەرە نۆرە شەويان دەك يەك بۇ دابنى، بەلام ئەگەر بىۋەزنى ھىنا بەسەر كىچ، سى شەو لەلاى بى، ئىنجا بەنۆرە دەك يەك نۆرە شەويان بۇ دابنى) بە مەئنا واتا رىۋايەت بىكەم، لەباتى ئەۋەى كە بلىم ئەنەس فەرموۋى: (سوننەت ۋايە ئەگەر پىاو كىچى ھىنا بەسەر بىۋەز، ھەوت شەو لەلاى بى، ئەوسا بەسەرە نۆرە شەويان دەك يەك بۇ دابنى، بەلام ئەگەر بىۋەزنى ھىنا بەسەر كىچ، سى شەو لەلاى بى، ئىنجا بەنۆرە دەك يەك نۆرە شەويان بۇ دابنى) دەلىم: ئەنەس فەرموۋى: پىغەمبەر فەرموۋى: (ئەگەر پىاو كىچى ھىنا بەسەر بىۋەز، ھەوت شەو لەلاى بى، ئەوسا بەسەرە نۆرە شەويان دەك يەك بۇ دابنى، بەلام ئەگەر بىۋەزنى ھىنا بەسەر كىچ، سى شەو لەلاى بى، ئىنجا بەنۆرە دەك يەك نۆرە شەويان بۇ دابنى).

چونكە ئەم دوو رستەيە يەك واتايان ھەيە: چ بلىى سوننەت ۋايە، چ بلىى پىغەمبەر فەرموۋى:، يەك شتە، كەۋاتە: گوتنى يەككىيان، لەجىگەى ئەۋى تریان، گىرەنەۋە بەۋاتايە!! {تاج/۲، زنجىرە: ۵۱، ژمارە: ۲۱۷۷}.

۶۵۴) دروستە ژن نۆرە شەۋى خۇى بىەخشى بەھەۋىى خۇى (۳۶۱۴ - ۳۶۱۹)

باب: ھىبە المرأة يومها للآخرى

۸۴۱- عَنْ عَائِشَةَ (رضى الله عنها) قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ امْرَأَةً أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أَكُونَ فِي مَسْلَاحِهَا مِنْ سَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ، مِنْ امْرَأَةٍ فِيهَا حَدٌّ، قَالَتْ: فَلَمَّا كَبُرْتُ جَعَلْتُ يَوْمَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِعَائِشَةَ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ جَعَلْتُ يَوْمِي مِنْكَ لِعَائِشَةَ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقْسِمُ لِعَائِشَةَ يَوْمَيْنِ، يَوْمَهَا وَيَوْمَ سَوْدَةَ. {الحديث: ۳۶۱۴ = ۳۶۱۰ فم. تجريد/۳، رقم: ۱۱۰۷ = ۲۵۹۳، ۲۶۳۷، ۲۶۶۱، ۲۶۸۸، ۲۸۷۹، ۴۰۲۵، ۴۱۴۱، ۴۶۹۰، ۴۷۴۹، ۴۷۵۰، ۴۷۵۷، ۵۲۱۲، ۶۶۶۲، ۶۶۷۹، ۷۳۶۹، ۷۳۷۰، ۷۵۰۰، ۷۵۴۵}:

عائىشە (پەزى خۇداى لى بى) فەرموۋى: خۇزگەم بەھىچ ژنى نەبىردوۋە كەمن لەجىگەى ئەۋىم بە سەۋدەى كىچى زەممە نەبى، گەرچى كەمى توندوتىژ بوو،

چۈنكى بەپراستى ئافرىقىدىكى رەۋش بەرزو مەردو خۇدا پەرست بوو، سەۋدە (پەزىلەت) خۇداي لىن بىن) كاتى پىرىبوو غەرزى پىغەمبەرى كىرد: ئەي پىغەمبەرى خۇدا! نۆرە رۆزى خۇم، كە تۆ دەمىنىتەۋە لەلام دەپبەخشم بە عائىشە، چۈنكى مەن پىر بووم، نەبادا دىلت گەرد بگىرئ لەمەن، ئاۋاتى گەۋرەدى مەن دىلپاگرتنى تۆيەۋ ئەۋەپە كە لەھەردوۋ جىھانا ھاۋسەرى تۆيە!

جا پىغەمبەر (دروۋىدى خۇداي لەمەن بىن) دوو رۆزى سەرە دادەنا بۆ عائىشە: رۆزەكەي عائىشە خۇي رۆزەكەي سەۋدە). {تاج/۲، زنجىرە: ۵۰، ژمارە: ۲۱۷۵ چ/۴}.

(۶۵۵) دانەنانى نۆرە شەۋ بۆ ھەندى ژن (۳۶۱۴ - ۳۶۱۹)

باب: فِي تَرْكِ الْقِسْمِ لِبَعْضِ النِّسَاءِ

۸۴۲- عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: حَضَرْنَا مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) جَنَازَةَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ب (سَرَفٍ) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: هَذِهِ زَوْجُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَإِذَا رَفَعْتُمْ نَعْشَهَا فَلَا تَزْعَرُوا وَلَا تَزُلْزِلُوا وَارْقُفُوا، فَإِنَّهُ كَانَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِسْعٌ، فَكَانَ يَقْسِمُ لِثَمَانٍ وَلَا يَقْسِمُ لِوَاحِدَةٍ. قَالَ عَطَاءٌ: الَّتِي لَا يَقْسِمُ لَهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حِزْبٍ بَنِي أَخْطَبَ. {الحديث: ۳۶۱۸ = ۳۶۱۴ فم. بخارى. نكاح: ۵۰۶۷. نسائي. نكاح: ۳۱۹۶. تحفة الأشراف: ۳۶۱۷}.

عەتەئ فەرموۋى: لەگەل ئىبنو عەبباسا، ئامادەى سەر تەرمى مەيمونەى ھاۋسەرى پىغەمبەر بوۋىن، كە پوورى ئىبنو عەبباس بوو، خوشكى دايكى بوو، كە لەسەرىف مەردبوو، ئىبنو عەبباس فەرموۋى: ئەمە تەرمى ھاۋسەرى پىغەمبەرە، قەدرى بزانن، كاتى تەرمەكەي ھەل دەگرن بەھيۋاشى ھەلى بگرنو لەقە لەقو جوۋلە جوۋلى پى مەكەن، بەھىمنى بىبەن بۆسەر گۆرستان، ئىبنو عەبباس فەرموۋى: پىغەمبەر نۆ زنى ھەبوو، بەلام نۆرە شەۋى بۆ ھەشتيان دانابوو، بۆ يەككىيان نۆرە شەۋى بۆ دانەنابوو. عەطا فەرموۋى: ئەو ژنەى كە نۆرە شەۋى بۆ دانەنابوو صەفىيەى كچى حويەيى كورى ئەخەلەب بوو.

۶۵۶) که سنی ژنیکی بیانی ناره زووی جووولان، بابرواته لای هه لائی خوئی، تابه وه کولوکوئی دهروونی خوئی بمرینی (۳۳۹۳ - ۳۳۹۵)

۸۴۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنهما): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَأَى امْرَأَةً فَأَتَى امْرَأَتَهُ زَيْنَبَ وَهِيَ تَمْعَسُ مَنِيَّةً لَهَا فَقَضَى حَاجَتَهُ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: «إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبِلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبِرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ. فَإِذَا أَبْصَرَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً فَلْيَاتِ أَهْلَهُ، فَإِنَّ ذَلِكَ يَرُدُّ مَا فِي نَفْسِهِ». {الحديث: ۳۳۹۳ = ۳۳۸۲ فتح الملهم = فم. أبو داود. نكاح: ۲۱۵۱. ترمذی. رضاع: ۱۱۵۸ تحفة الأشراف / ۲۹۷۵} :

جابر (رهزای خودای لای بی) فهرمووی: جارای پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) ژنیکی دی، ناره زووی جووولا، جا رویشته بولای زهینه بی هاوسهه ری، زهینه ب لهو کاته دا خه ریکبوو پیسته ی خاوی خوشت ده کردو دایده تاشی، جا پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) که ئیشی شهه ری ته واکرد، هاته وه بوناو هاوړپایانی، فهرمووی: (ژن له شیوهی شهیتانا دی و له شیوهی شهیتانا پشت هه لده کاو به دهنگو رهنگی ناسک و نازداری و جوانی، پیاو له خسته دهبا، جا نه گهر یه کیکتان ژنیکی ناوای دی و ناره زووی جووولا، بابرواته لای ژنه که ی خوئی، چونکه نه وه کولوکوئی دلی داده مرکینئ). {تاج/۲، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۲۲۰۰}.

۶۵۷) سازان و گونجان له گهل ژن و ناموژگاری خیر ده باره یان (۳۶۲۹ - ۳۶۳۶)

باب: فِي مُدَارَاةِ النِّسَاءِ وَالْوَصِيَّةِ بِهِنَّ

۸۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَإِذَا شَهِدَ امْرَأًا فَلْيَتَكَلَّمْ بِخَيْرٍ أَوْ لِيَسْكُتْ، وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ، إِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسْرَتُهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا». {الحديث: ۳۶۳۲ = ۳۶۲۸ فم، تجرید/۵، رقم: ۱۷۷۲ = ۵۱۸۵، ۶۰۱۸، ۶۳۳۶، ۶۱۳۸، ۶۴۷۵، ۵۱۸۶، ۳۳۳۱، ۵۱۸۴. تحفة الأشراف: ۱۳۴۳۴} :

ئەبو ھورەيرە (پەزىلەتلىك خۇداى لى بى) فەرەمۇى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) فەرەمۇى: (ھەر كەسنى بەرپاستى باوەرى بەخۇداو بەرۆزى دوايى ھەيە، كە ئامادەى سەركارى بوو، با ياقسەى خېربكا، يا بى دەنگ بى، كە گول نيت دركيش مەبە، كە قسەى خېر نازانى، قسەى شەپش مەكە، ئامۆزگارى بى لىتان زۆر باش بن بۆ ژنان، چونكە ژنان لە بنەرەتەو لەپەرەسووى باوە ئادەم دروست كراون، چونكە دايە ھەوا، لە پەرەسووى چەپى باوە ھەوا (واتە: باوە ئادەم) دروست كراو، لە لارترین شوپىنى پەرەسوو كە نووكەكەيەتى دروست كراو، واتە: بە سروسەت بە چەوتى و بەلارى و خوارى دروست كراون، جا ئەگەر بەتەوى راستى بكەيتەو راست نابيتەو، بەلام دەشكى، ئەگەر دەستيشى لى نەدەى ئەوا بەلارى دەمىنيتەو، ھەرچۆنى بى بوونى لە نەبوونى باشتەر، كەوابوو با راسپىرى و ھەسپىت بى لىتان زۆر باش بن بۆ ئافەرتان). {تاج/۲، زنجيرە: ۴۷، ژمارە: ۲۱۵۸ + ریاچ/۱، زنجيرە: ۲۴، ژمارە: ۲۷۳}.

۶۵۸) با پياوى موسولمان رق لەژنى موسولمان نەگرى (۳۶۲۹ - ۳۶۳۶)

باب: لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً

۸۴۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضى الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ ». أَوْ قَالَ « غَيْرُهُ ».

{الحديث: ۳۶۳۳ = ۳۶۲۹ فم = فتح الملهم} :

ئەبو ھورەيرە (پەزىلەتلىك خۇداى لى بى) فەرەمۇى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) دەفەرەمۇى: (نابى مىردى موسولمان بىزار بىلى لە ھاوسەرى موسولمانى خۆى و بەچاوى رقو كينە ھەميشە سەيرى بكا، بەلكوو دەبى ھەميشە لايەنە چاكەكانى ئەوى لەبەرچاو بى، گریمان ئەگەر خوو رەوشتىكى ئەويشى بەدل نەبى، رەفتارىكى ترى ئەوى بەدلە، وەك ئەو: دەمەوەرەيەكەى ئەوى بەدل نىيە، بەلام منال پەرەرييەكەى ئەوى بەدلە!). پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) يا بەدەق ئاواى فەرەمۇو وەك باسكرا، يا شتىكى لەم بابەتەى فەرەمۇو. {تاج/۲، زنجيرە: ۴۷، ژمارە: ۲۱۵۹ چ/۴}.

۶۵۹) نهگەر دایه جهوا گزی و ناپاکی له باوه ئادهم نه کردایه، ههتا ههتایه هیچ ژنی گزی و ناپاکی له میڤدی خوی نه ده کرد باب: لَوْلَا حَوَاءُ لَمْ تَخُنْ أَنْثَى زَوْجَهَا

۸۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «لَوْلَا بَنُو إِسْرَائِيلَ لَمْ يَخْبَثِ الطَّعَامُ، وَلَمْ يَخْنَزِ اللَّحْمُ، وَلَوْلَا حَوَاءُ لَمْ تَخُنْ أَنْثَى زَوْجَهَا الدَّهْرُ». {الحديث: ۳۶۳۶ = ۳۶۳۲ فم = فتح الملهم، تجرید/ ۴، رقم: ۱۳۳۸ = ۳۳۳۰، ۳۳۹۹. تحفة الأشراف: ۱۴۷۰۳} :

ئه‌بو هورمیره (رمزای خودای لی بن) ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) ده‌فه‌رموئ: (ئه‌گەر له‌بنه‌ره‌تا به‌هوی جوله‌که‌کانه‌وه نه‌بوایه، هه‌رگیز خواردمه‌نی نه‌ده‌گه‌نی و گوشت بۆگه‌ن نه‌ده‌بوو، چونکه له‌کاتی خویا خودا گه‌زوو گوشتی شه‌لاقه‌ی بۆ ناردن و فه‌رمووی: له‌م گوشت و گه‌زوویه بخۆن، به‌لام لییان پاشه‌که‌وت مه‌که‌ن، که‌چی ئه‌وان فه‌رمانه‌که‌ی خودایان شکان و لییان هه‌لگرتن بۆ له‌وه‌وپاش، ئیتر گوشت و گه‌زوکه‌ گه‌نین، وه له‌وه‌وه‌ گه‌نین و ترشانی خۆراک داکه‌وت و هه‌تا ئه‌م‌پ‌رۆ هه‌روایه‌ و له‌مه‌و پاشیش ئه‌م بارودۆخه به‌رده‌وام ده‌بی، وه ئه‌گەر به‌هوی دایکه‌ جه‌وایشه‌وه نه‌بوایه هه‌تا هه‌تایه، هیچ ژنی گزی و ناپاکی له‌میڤدی خوی نه‌ده‌کرد، چونکه جه‌وا له‌ به‌هه‌شتا ئاده‌می فریودا و له‌به‌ری دره‌خته قه‌ده‌غه کراوه‌که‌ی دهرخوارد داو، بوو به‌هوی ئه‌وه‌ی که له‌به‌هه‌شت دهرکران). {تاج/ ۲، زنجیره: ۴۷، ژماره: ۲۱۶۰. ج/ ۴}.

۶۶۰) ده‌ستووری که‌رانه‌وه له‌سه‌فه‌رو ئاگادار کردنه‌وه‌ی که‌سوکار له‌کات و ساتی که‌رانه‌وه (۳۶۲۰ - ۳۶۲۱)

باب: مَنْ قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ فَلَا يَعْجَلْ بِالْذُّخُولِ عَلَى أَهْلِهِ كَيْ تَمْتَشِطَ الشَّعْثَةُ

۸۴۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنهما) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي غَزَاةٍ، فَلَمَّا أَقْبَلْنَا، تَعَجَّلْتُ عَلَى بَعِيرٍ لِي قُطُوفٍ فَلَحِقَنِي رَاكِبٌ خَلْفِي فَنَحَسَ بَعِيرِي بِعَنْزَةٍ كَانَتْ مَعَهُ، فَأَنْطَلَقَ بَعِيرِي كَأَجُودٍ مَا أَنْتَ رَأَيْتَ مِنَ الْإِبِلِ، فَالْتَفَتُ فَإِذَا أَنَا بِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: «مَا يُعْجِلُكَ يَا جَابِرُ؟» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ

إِنِّي حَدِيثٌ عَهْدٍ بِعُرسٍ، فَقَالَ: «أَبْكَرًا تَزَوَّجْتَهَا أَمْ تُبَيِّأُ؟» قَالَ: قُلْتُ: بَلْ تُبَيِّبُ، قَالَ: «فَهَلَّا جَارِيَةً تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ؟». قَالَ: فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، دَهَبْنَا لِنَدْخُلَ فَقَالَ: «أَمْهَلُوا حَتَّى نَدْخُلَ لَيْلًا، كَيْ تَمْتَشِطَ الشَّعِثَةُ وَتَسْتَحِدَّ الْمُغِيبَةُ»، قَالَ: وَقَالَ: «إِذَا قَدِمْتُ فَالْكَيْسَ الْكَيْسَ». {الحديث: ۳۶۲۵ = ۳۶۲۱ فم. تجرید/۵، رقم: ۱۷۸۵ = ۵۲۴۶، ۴۴۳، ۱۸۰۱، ۲۰۹۷، ۲۳۰۹، ۲۳۸۵، ۲۳۹۴، ۲۴۰۶، ۲۴۷۰، ۲۶۰۳، ۲۶۰۴، ۲۷۱۸، ۲۸۶۱، ۲۹۶۷، ۳۰۸۷، ۳۰۸۹، ۳۰۹۰، ۴۰۵۲، ۵۰۷۹، ۵۰۸۰، ۵۲۴۳، ۵۲۴۴، ۵۲۴۵، ۵۲۴۶، ۵۲۴۷، ۵۲۶۷، ۶۳۸۷. أبو داود. جهاد: ۲۷۷۸}:

جابیری کوری عہدوئلا (ہمزای خودایان لہی ہن) فہرمووی: جاری لہ خزمہت پیغہمبہردا جووین بؤ غہزایی، کاتی گہرپینہوہ، من وشریکی سستم لہ ژیردا بوو، پہلہم لی دہکرد، لہ پشتمہوہ وشر سواریکم پی گہیشٹ، بہنہ قیزدہکی ژہندی لہ وشر دہکی ژیرمن، ئیتر وشر دہکم خیرایہکی وای لی دہرچوو چؤنت دہوی ئاوا، کہ ئاورم دایہوہ سوار دہکہ پیغہمبہر بوو، فہرمووی: (ئہوہ بؤ وا پہلہ پہل دہکی ئہی جابیر!). گوتم: ئہی پیغہمبہری خودا! تازہ زاوامو تازہ ژنم ہیئاوہ، فہرمووی: (ئایا کچت ہیئاوہ یا بیوژن؟) گوتم: بیوہ ژنیکم ہیئاوہ، فہرمووی: (ئہی بؤچی کچیکت نہ ہیئاوہ، پیکہوہ گہمہو دہستبازی بکہن؟).

جابر فہرمووی: کاتی گہیشٹینہ ناو مہدینہ ویستمان بچینہوہ بؤ مالمہوہ مان، بہلام پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہن) فہرمووی: (کاتی لہسہ فہر دہگہرینہوہ ئہگہر بہشہو دہگہیشٹنہجی، وابکہن کہ لہ پیشدا ئاگاداریان بکہنہوہ، ہہتا ژن قژہ ئالؤسکاوہکی خؤی شانہ بکاو دہرمانی گہرماو بہکاربہینئی بؤ لاہردنی مووی زیادہی لہشی، کہ لہبہر دووری لہمیڈر پشتگوئی خستوہ).

جابر فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہن) فہرمووشی: (ئہی جابیر! کہ گہیشٹیتہ مالمہوہ ژیرو وریابہو مہبہستت پیکہوہ نانی مالو منالو خیزانی رەحمەت بی، نہوہک خؤشی کاتی و بہس!). {تاج/۲، زنجیرہ: ۴۷، ژمارہ: ۲۱۶۲، ۲۱۶۳، ۲۱۶۴ + ۲۱۶۵ ژمارہ: ۷۹۹ لہم کتیبہ پیرۆزیہ کہ لہ پیشہوہ رابورد}.

پۇختەى فەرموۋدەكانى فەرموۋدەكانى نامەى ژنەيتان و شووكردن:

۱. ھاندان لەسەر ژنەيتان و شووكردن، كە شتى وا لە سوننەتى پىغەمبەران و ھاوسەكانيانن.
۲. ھاوسەرى باش باشتىن بەھرى جىھانە.
۳. ھاوسەرى بەدىن پەسەندە.
۴. ھىنانى كچ، يا شووكردن بە كور پەسەندە.
۵. خوازبىنى لەسەر خوازبىنى نادروستە.
۶. تەماشاكردنى ھاوسەر، بۆ ژن و پياو، لەپىش گرېدانى ھاوسەرى سوننەتە.
۷. ھاوسەرى دەبى بەرەزامەندى ھەموو لايەك بى.
۸. بەشودانى منال (ژمارە: ۸۰۵).
۹. كارەكەرى خۆ مارەكردن.
۱۰. برپارى ژن بەژن و ژن بەژن چىيە؟
۱۱. سىغە (ھاوسەرىتى كاتى) دروست نىيە.
۱۲. ھاوسەرگىرى كەسە لە ئىجرامدابى، يا ژنەيتان و ژن بەشودانى (ژمارە: ۸۱۴)
۱۳. ئەو ژنانەى كە دروست نىيە بەيەكەوۋە ژنى يەك پياوبن.
۱۴. مارەبى، چەندەو چى دەبى و چىيە؟
۱۵. ھەندى ياساو رىچساي ژن و مىردى كەپەيوەندىان بە پىغەمبەرو ژنەكانىەو ھەيە.
۱۶. لەھەموو كات و ساتىكا دروستكردنى ھاوسەرى دروستە، جىاوازى لەنىوانى رۆژو ھەفتە و مانگەكانا نىيە.
۱۷. قەبوۋلى خولگ و دەعوەت بۆسەر شايى و بۆنەى خوش بەمەرجى خۇى، كەبى شەرى لى نەبى.
۱۸. گوتەى كاتى دروستبوون و جووتبوون، بۆ ھەردوولا.
۱۹. سەرپىچى لەداواى مىرد، بۆكارى سەرچىيى.

۱۲- نامه‌ی ته‌لاق (کتاب النکاح)

{بروانه: تاج‌الاصول به‌رگی/۲، زنجیره: ۶۲ له ژماره: ۲۲۱۷ هه‌تا ۲۲۸۶ +
ته‌جریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۵ زنجیره: ۷۱ له ژماره: ۱۷۸۶ هه‌تا ۱۷۹۹
+ فیهی ناسان، به‌رگی دووهم زنجیره: ۲۷۴ هه‌تا زنجیره: ۲۸۵}.

۶۶۱) بیاو له بینوژیدا زنی خو‌ی ته‌لاق بدا

۸۴۸- عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، فَسَأَلَ عُمَرَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَمَرَهُ أَنْ يَرْجِعَهَا ثُمَّ يُمَهِّلَهَا حَتَّى تَحِيضَ حِيضَةً أُخْرَى، ثُمَّ يُمَهِّلَهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ يُطَلِّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمَسَّهَا، فَتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ يُطَلِّقَ لَهَا النِّسَاءُ. فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ إِذَا سُئِلَ عَنِ الرَّجُلِ يُطَلِّقُ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ يَقُولُ: أَمَّا أَنْتَ طَلَّقْتَهَا وَاحِدَةً أَوْ اثْنَتَيْنِ، إِنْ رَسُولَ اللَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَهُ أَنْ يَرْجِعَهَا ثُمَّ يُمَهِّلَهَا حَتَّى تَحِيضَ حِيضَةً أُخْرَى، ثُمَّ يُمَهِّلَهَا حَتَّى تَطْهَرَ، ثُمَّ يُطَلِّقَهَا قَبْلَ أَنْ يَمَسَّهَا، وَأَمَّا أَنْتَ طَلَّقْتَهَا ثَلَاثًا فَقَدْ عَصَيْتَ رَبَّكَ فِيمَا أَمَرَكَ بِهِ مِنْ طَلَاقِ امْرَأَتِكَ. وَبَآتَتْ مِنْكَ. {الحديث: ۳۶۴۱ = ۳۶۳۷ ف.م. تجريد/۵، زنجیره: ۷۱، رقم: ۱۷۸۶ = ۵۲۵۱، ۴۹۰۸، ۵۲۵۲، ۵۲۵۳، ۵۲۵۸، ۵۲۶۴، ۵۳۳۲، ۵۳۳۳، ۷۱۶۰. نسائی. طلاق: ۳۵۵۹}:

نافع (رحمه‌تی خودای لی بئ) فه‌رمووی: عه‌بدوللای کوری عومه‌ر (رهمزای خودایان لی بئ)
فه‌رمووی: ژنیکم له بینوژیدا بوو یه‌ک ته‌لاقمدا، سه‌رده‌می بی‌غه‌مبه‌ر بوو، جا
عومه‌ری باوکم (رهمزای خودای لی بئ) بو ئه‌م مه‌سه‌له‌یه له خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ)
ده‌پرسی، خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رمووی: (پیی بلئی بازنه‌که‌ی بگی‌رپه‌ته‌وه
بو ژیر رکیفی خو‌ی، نه‌وسا به‌یه‌لیته‌وه له‌لای خو‌ی تا له بینوژیه‌که‌ی پاک
ده‌بیته‌وه‌و جاریکی تر ده‌که‌ویته‌وه سه‌ر بینوژیی دیسان پاک ده‌بیته‌وه، ئیتر
نه‌گه‌ر ئاره‌زوو ده‌کا باب‌ه‌جوانی رای بگری لای خو‌ی و زنی خو‌یه‌تی، نه‌گه‌ر
ئاره‌زووش ده‌کا، به‌رله‌وه‌ی له‌وما‌وه‌یه‌دا بجپه‌ته‌ لای له‌پاکی دوو‌ما ته‌لاقی بدا، نه‌مه

كەژن لە پاكييهكا تەلاق بەدرى كە مېردەكەى لەو پاكييهكا نەچووبېتە لای، ئەو
 حەيه و عیددەيهيه كە خودا لە قورئانا فەرمانى كردوو ه ژنى تىادا تەلاق بەدرى،
 كە دەفەرموى: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا
 اللَّهَ رَبَّكُمْ - سورة الطلاق / ۱/۶۵}. واتە: ئەى پيغەمبەرى خۆشەويست! بە
 موسولمانان بفەرموو: ھەركاتى ويستتان ژن تەلاق بەدن، با لەكاتىكدا تەلاقيان
 بەدن، كە ماوەى عیددەيه، كەكاتى پاكي ژنانە لە بېنويژى و زەيستانى، وە ژمارەى
 رۆژو كاتى عیددەكەيان رابگرن، وە بەردەوام لە خوداى خۆتان بترسن و پاريز
 لەسەرپيچى لە فەرمانەكانى بكەن).

دەستوورى ئيبنو عومەر وابوو، كاتى پرسىارى لى دەكرا، لەبارەى پياويكەو كە
 ژنەكەى خوى لە بېنويژيدا تەلاق داو، دەيفەرموو: (ئەگەر تۆ ژنەكەت يەك جار،
 يا دووجار تەلاق داو، ئەو دە من خۆم شتى وام بەسەر ھاتوو و پيغەمبەر (دروودى خوداى
 لەسەر بى) فەرمانى پيكر دووم، كە ژنە لەبېنويژيدا تەلاق دراو كەم بگيرمەو و بۆ ژير
 ركيفى خۆم و ئەوسا مۆلەتى بەدم تا لەو بېنويژييهى پاك دەبیتەو و ديسان
 دەكەويتەو بېنويژييهكى ترەو و ديسان لەويش پاك دەبیتەو، پاش ئەم ماوہيه
 پيش ئەوہى كە لەم ماوہيهكا بچمەلای، ئەگەر بمەوى تەلاقى بەدم، جائەگەر تويش
 يەك تەلاق، يا دوو تەلاقى ژنەكەت لە بېنويژيدا داو، ئەو ئەم فەرمانەى
 پيغەمبەر بەجى بهينە و ەك من بكە، خۆ ئەگەر سى بەسى لە بېنويژيدا تەلاقت
 داو، ئەو بەراستى بى فەرمانى پەرورەدگارى خۆت كردوو، سەبارەت بە
 چۆنيتى تەلاقدانى ژنەكەت و لەھەمان كاتا ژنەكەشت سى بەسى تەلاقى كەوتوو و
 بەيەكجارى لیت جيا بوو و تەو.

۸۴۹- عَنْ ابْنِ سِيرِينَ قَالَ: مَكَثْتُ عِشْرِينَ سَنَةً يُحَدِّثُنِي مَنْ لَا أَتَاهُمْ أَنْ ابْنَ عُمَرَ
 (رضى الله عنهما) طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثَلَاثًا وَهِيَ حَائِضٌ فَأَمَرَ أَنْ يُرَاجِعَهَا، فَجَعَلْتُ لَا أَتَاهُمْ
 وَلَا أَعْرِفُ الْحَدِيثَ، حَتَّى لَقِيتُ أَبَا غَلَابٍ يُونُسَ بْنَ جُبَيْرٍ الْبَاهِلِيَّ. وَكَانَ ذَا ثَبَتٍ فَحَدَّثَنِي

أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ عُمَرَ فَحَدَّثَهُ أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ تَطْلِيقَةً وَهِيَ حَائِضٌ فَأَمَرَ أَنْ يَرْجِعَهَا، قَالَ: قُلْتُ: أَفَحُسِبَتْ عَلَيْهِ؟ قَالَ: فَمَهْ أَوْ إِنْ عَجَزَ وَاسْتَحَقَّ؟! {الحديث: ۳۶۴۶ = ۳۶۴۲ فم:}

ئیبنو سیرین (رحمتهی خودی بی) فهرمووی: بیست سالی ریک مامهوه، کهسانی که جیگهی باوهرم بوون و گومانم له بارهیانهوه نهبوو، قسهیان بۆم دهکرد: که ئیبنو عومه (همزای خودیان لی بی) له بینوئیدا، ژنهکهی خوی سی بهسی تهلاق داوه پیغهمبه (دروودی خودی لهسر بی) فهرمانی پیی کردوو که بیگیریتهوه بۆلای خوی، کهرچی له مامهوهدا گومانم بۆ پهیدا نهبوو له راست و دروستی قسهکهی نهوان، بهلام لهوه سهرسام بووم، که چۆن چۆنی، لهپاش تهلاقی سی بهسی، پیغهمبه (دروودی خودی لهسر بی) فهرمانی به ئیبنو عومه کردوو که ژنهکهی بیگیریتهوه بۆ زیر هواسهیری خوی؟ سهرم له مامهوه دهرنهدهچوو، ههتا روژی گهیشتم به نهبو غهلاب، واته: به یونسی کوری جوبهیری نهلباهیلی، که پیاویکی راست و رهوان و متمانه پیکراو بوو، نهو قسهی دۆغری له مامهوه بۆم کرد، فهرمووی: من له مامهوه پرسیارم له ئیبنو عومه خوی کرد، فهرمووی پیم: که یهک تهلاقی ژنهکهم له بینوئیدا دابوو، نهوهک سی تهلاق، بۆیه پیغهمبه فهرمانی پیم کرد به گیرانهوهی. نهبو غهلاب فهرمووی: عهرزی ئیبنو عومهرم کرد: ئایا نهو تهلاقی که له بینوئیهکهدا نهجامت دا، دانرا به تهلاقی لهسهرت؟ فهرمووی: نهی چۆن دانانری به تهلاقی؟ ههر لهبهرنهوهی کهمن خۆم نهو ههلهیهم کردو نهمتوانی لهسهر شیوهی شهرعی ژنهکهم تهلاق بدهم و نهو بی نهقلیهم کرد دانهنری لهسهرم به تهلاقی، شتی وانیه، بهلکوو دانرا به تهلاقی لهسهرم.

روونکردنهوه:

ئیبنو سیرین ناوی موحههمهدی کوری سیرینی نهنصاریه، تابعیه، ناسراوه به خهوپهرژینکار، پیشه‌وای روژگاری خوی بووه، گیرانهوهی زۆری هیه، لهزۆر له هاوهلانهوه، پیاویکی متمانه و راستگو بوو، زۆر به وهرعو بهتهقوا بوو، له تهمهنی ههفتاو ههوت سالییدا له بهصره مردوو.

۶۶۲) ته لاقى سى به سى له سه رده مى پيغه مبهردا (۳۶۳۷ - ۳۶۵۷)

باب: الطَّلَاقُ مِنَ الثَّلَاثِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ

۸۵۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضى الله عنهما) قَالَ: كَانَ الطَّلَاقُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَأَبَى بَكْرٍ وَسَنَّتَيْنِ مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ (رضى الله عنهما) طَلَاقُ الثَّلَاثِ وَاحِدَةً، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَعْجَلُوا فِي أَمْرٍ قَدْ كَانَتْ لَهُمْ فِيهِ أُنَاةٌ فَلَوْ أَمْضَيْنَاهُ عَلَيْهِمْ، فَأَمْضَاهُ عَلَيْهِمْ. {الحديث: ۳۶۵۸ = ۳۶۵۴} فم: {

ثيبنو عه عباس (رفضای خودایان لى بن) فه رموى: جاران به سه رينى پيغه مبهردا خوئو، له سه رده مى جينشيني نه بوبه گردا، ته لاقى سى ته لاقه يه كه ته لاق بوو، تا دوو ساليش له سه رده مى جينشيني عومهر روشت ئهم حاله ههروا مابوو، له پاشا عومهرى كورى خه تاب فه رموى: ئهم خه لكه له پيشدا له م كارهدا، به شينيه يى بوون و پشوو دريژ بوون، به لام ئيستا سهريان تيكردوو و زور لى به په له ن، كه و ابوو با حوكم بكهين به كه و تنى سى ته لاقه، جا له پاش راويژ كردن له گهل يارانيا بو ئهم مه سه له يه، حوكمى كرد به كه و تنى ته لاقى سى ته لاقه. {تاج: ۲، زنجيره: ۶۳، ژماره: ۲۲۲۹}.

۶۶۳) ژنى ته لاقدر او، شوو بكا ته وه و مي رده تازه كه ي بهر له وه بجي ته لاي، نه و يش

ته لاقى بدا، دروست نييه كه شوو بكا ته وه به مي ردى يه كه مى (۳۵۱۲ - ۳۵۱۸)

باب: فِي الرَّجُلِ يَطْلُقُ امْرَأَتَهُ فَتَرْجُوهُ غَيْرَهُ وَلَا يَدْخُلُ بِهَا، فَلَيْسَ لَهَا أَنْ تَرْجِعَ إِلَى الْأَوَّلِ

۸۵۱- عَنْ عَائِشَةَ (رضى الله عنها): أَنَّ رِفَاعَةَ الْقُرْظِيَّ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ فَبَتَّ طَلَاقَهَا،

فَتَرْجَوَتْ بَعْدَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الزَّيْبِ، فَجَاءَتِ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ تَحْتَ رِفَاعَةَ، فَطَلَّقَهَا آخِرَ ثَلَاثِ تَطْلِيقَاتٍ فَتَرْجَوْتُ بَعْدَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الزَّيْبِ، وَإِنَّهُ وَاللَّهِ مَا مَعَهُ إِلَّا مِثْلُ الْهُدْبَةِ. وَأَخَذَتْ بِهُدْبَةٍ مِنْ جِلْبَابِهَا، قَالَ: فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ضَاحِكًا، فَقَالَ: «لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَى رِفَاعَةَ؟ لَا حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَتَكَ، وَتَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ»، وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ جَالِسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، وَخَالِدُ بْنُ سَعِيدٍ بْنُ الْعَاصِ جَالِسٌ بِبَابِ الْحُجْرَةِ لَمْ يُؤْذَنْ لَهُ،

قَالَ: فَطَقَّ خَالِدٌ يُنَادِي: أَبَا بَكْرٍ أَلَا تَزُجُّ هَذِهِ عَمَّا تَجْهَرُ بِهِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)؟ {الحديث: ۳۵۱۲ = ۳۵۰۸ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۷۸۹ = ۵۲۶۰، ۲۶۳۹، ۵۲۶۱، ۵۲۶۵، ۵۳۱۷، ۵۷۹۲، ۵۸۲۵، ۶۰۸۴. ترمذی. نکاح: ۱۱۱۸. تحفة الأشراف/ ۱۶۴۳۶}:

عائشه (همزای خودای لی بی) فہرمووی: ژنہکھی ریفاعھی قورہظی ہاتہ خزمہتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) عہرزی کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! ژنی ریفاعھی قورہظی بووم، سی جاری جیاجیا تہ لاقی دام، لہ پاش جاری سییہم کہ دواجارہ، شووم کردوہ بہ ئہورہحمانی کوپی زہبیری قورہظی، بہ لام بہ خودا چووکی ئہورحمان وەك پەتک وایہ، جیماعی پی ناکری، جا ژنہکھی ریشووی کراسہکھی خوی گرتو گوتی وەك ئہمہ وایہ! فہرمووی: جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) زہردہخہنہیی گرتی و پیکھنی و فہرمووی: (رہنگ بی بتہوی بگہرپییتہوہ بولای ریفاعھی میردی پیشووت، شتی وانابی، ہتا ئہورہحمان چیژ لہخوشی جووتبوون لہگہل تودا نہ چیژئی و توش چیژ لہخوشی جووتبوون لہگہل ئہورہحمان نہ چیژئی، چونکہ شووی دووہم ئہگہر وانہبی، دانانری بہشووی دووہم، کہ لہ پاش تہ لافدانی میردی دووہم و تہواوبوونی عیددہی ژنہکھی، دہبی بہہوی دروستبوونی شووگردنہوہ بہمیردی یہکھم).

لہکاتی ئہم گفتوگوئیہدا، ئہبوبہکری صہدیق لہخزمہت پیغہمبہردا، دانیشتبوو، چاوہروانی ئہومی دہکرد کہ ریگھی پی بدری بجیتہ ژوورہوہ، جا لہویوہ خالید بانگی لہ ئہبوبہکر دہکردو دہیگوت: ئہری ئہبوبہکر! ئہوہ بو تہمیئی ئہو ژنہ ناکھی کہ ئاوا بہراشکاوئی ئہم قسہ زہقو شہرماوییانہ لہخزمہت پیغہمبہردا ئہکا؟! {تاج/ ۲، زنجیرہ: ۶۵، ژمارہ: ۲۲۳۶}.

۶۶۴) باسی فہرمایشتی خودای گہورہ: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ} (۳۶۶۱ - ۳۶۶۴)

باب: فی الحرام، وَقَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ} وَلَا خْتِلَافُ فِيهِ
۸۵۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ: إِذَا حَرَّمَ الرَّجُلُ عَلَيْهِ امْرَأَتَهُ فَهِيَ يَمِينٌ
يُكْفَرُهَا، وَلَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ (صلی اللہ علیہ وسلم) أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ. {الحديث:
۳۶۶۲ = ۳۶۵۸ فم. بخاری. تفسیر: ۴۹۱۱، ۵۲۶۶، ۵۲۶۸. تجرید/ ۱۷۰۹}:

ثیبنو عہبباس (رفضای خودایان لی بن) فہرمووی: ٹہگہر پیاو رنی خوئی لہ خوئی حہرام
بکا، وہک ٹہوہ پیی بلئی: (أَنْتِ عَلَيَّ حَرَامٌ: تُو لہمن حہرامی) ٹہوہ لہلای ثیبنو
عہبباس، نہ دائہنری بہ تہلاق، نہ دائہنری بہ زیہار، نہ دائہنری بہ نیلاء، بہ لکوو
دائہنری بہ سویندی ئاسایی و کہ فارہتی سویندمی لہ سہرہو بہس، دیارہ ثیبنو
عہبباس، بہ لگہی لہ سہر ٹہم راو بوچوونہی خوئی کرداری پیغہمبہرہ، کہ لہئایہتی
{يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ} ہدا دیاریکراوہ، بویہ فہرمووی: {لَقَدْ كَانَ
لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ - ۳۳ / ثہ حزب / ثایتی: ۲۱}. واتہ: لہراستیدا،
پیغہمبہری خودا، رابہرو سہرمہ شقیکی جوانہ بو ئیوہ، شایانی ٹہوہیہ کہ
لہہموو کاریکا، کہ مہودای پہرہوی واتیدا، ئیوہ بیکہن بہ سہرمہ شقو چاوی لی
بکہن و، ہہنگاو بہہنگاوو بست بہ بست شوینی بکہون). {برپوانہ: تاج/ ۲، زنجیرہ:
۶۸، ژمارہ: ۲۲۴۹}.

۸۵۳- عَنْ عَائِشَةَ (رضی اللہ عنہا): أَنَّ النَّبِيَّ (صلی اللہ علیہ وسلم) كَانَ يَمْكُثُ
عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ فَيَشْرَبُ عِنْدَهَا عَسَلًا، قَالَتْ: فَتَوَاطَأْتُ أَنَا وَحَفْصَةَ، أَنَّ آيْتَنَا مَا
دَخَلَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ (صلی اللہ علیہ وسلم) فَلْتَقُلْ: إِنِّي أَجِدُ مِنْكَ رِيحَ مَغَافِيرٍ، أَكَلْتُ
مَغَافِيرَ، فَدَخَلَ عَلَيَّ إِحْدَاهُمَا فَقَالَتْ ذَلِكَ لَهُ. فَقَالَ: « بَلْ شَرِبْتُ عَسَلًا عِنْدَ زَيْنَبَ بِنْتِ
جَحْشٍ، وَلَكِنْ أَعُوذُ لَهُ ». فَزَلَّ: (لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ) إِلَى قَوْلِهِ تَعَالَى: (إِنْ تَتُوبَا) -
لِعَائِشَةَ وَحَفْصَةَ - (وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا) لِقَوْلِهِ: « بَلْ شَرِبْتُ عَسَلًا
». {الحديث: ۳۶۶۳ = ۳۶۵۹ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۷۰۹ = ۴۹۱۲، ۵۲۱۶، ۵۲۶۷،

۵۲۶۸، ۵۴۳۱، ۵۵۹۹، ۵۶۱۴، ۵۶۸۲، ۶۶۹۱، ۶۹۷۲. أبو داود. أشربة: ۳۷۱۴. نسائی. طلاق: ۳۴۲۱:

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر پیغہمبہر و رہزای خودا لہ ہاوسہرہکانی بی) فہرمووی: گہ لی جار کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہمالی زمینہبی کچی جہحش، کہ ہاوسہری بوو، دہمایہوہ، شہربہتی ہہنگوینی دہخواردوہ، جا من و جہفصہی کچی عومہر، کہ ٹہویش وک ٹیمہ ہاوسہری پیغہمبہر بوو، قسہمان کرد بہیہک و بریارماندا کہ فیلہ ژنانہیہکی لی بکہین و گوتمان: ہہرکامیکمان لہپیشدا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ہات بولای با پیی بلایت: من بینی گیای مہغافیرت لی دہکہم، دیارہ کہ شیلہی مہغافیرت خواردوہ، کہ شیلہی داریکہ بہ عہرہبی پیی دہلین (عورفوط) کہ تامیکی شیرین و بونیکی ناخوشی ہہیہ، زورجار ہہنگ شیلہکے دہمژئی، دواپیش کہ تہشریفی ہات بولای ٹہویریشمان ٹہویش ہہروای پی بلئی.

جا کاتئ ٹہم قسہیہمان عہرزی پیغہمبہر کرد، وایزانی کہ بہراست وادہلین، بویہ فہرمووی: (نہخہیر، مہغافیرم نہخواردوہ، بہلام لہلای زمینہبی کچی جہحشی خیزانم شہربہتی ہہنگوینم خواردوہ، سویندم خواردوہ ٹیر نایخومہوہ، ٹہم قسہیہی من بہکس مہلی). جا بہم بونہیہوہ ٹہم ٹایہتانہی سہرہتای سوورہتی تہحریم دابہزین:

{يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ} .: قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ .: وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ .: إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ. تحریم/ ۶۶- ۱- ۴-).

پوختهی مهبهست لهم نایه تانه:

(ئهی پیغه مبهرا! شتی که خودا بۆ تو رهوای دیوه، له خۆتهوه له خۆتی حهرام مهکه، له بهر خاتری دلی هه ندی له هاوسه رهگانت، خودا که فارهتی سویندی بۆ داناو، که فارهتی سوینده کهت بدهو حه لالی خودا له خۆت حهرام مهکه، نهو گفتوگوو نهینیهی که له نیوانی توو هه ندی له هاوسه رهگانتا، لهم بارهیهوه روویداو، هه ندی لهو گیروگرفتانهی که نهوان دروستیان کرد، کاریکی ناشایسته بوو، خودا توی لی ئاگادار کردهوه، ئهی عایشه و حه فسه! تهویه بکهن له خزمهت خوادا، چونکه ئیوه له دلهوه حه زتان له شتی بوو که پیغه مبهری خودا حهزی له وشته نه بوو، که حه رامکردنی ههنگوین بوو، نهو نهینیهی که پیغه مبهر له لای هه ندی له ژنهکانی درکاندی، که نایهتی: (وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا) ئاماژهی بۆدهکا، نهو فهرمایشتهی پیغه مبهر بوو که فهرمووی: (نه خهیر، مه غافیرم نه خواردوو، به لام له لای زهینه بی خیزانم شه ربهتی ههنگوینم خواردوو، سویندم خواردوو ئیتر نایخۆمهوه، ئهم قسهیهی من به کهس مه لی). {تاج/ ۴، زنجیره: ۴۹، ژماره: ۴۱۷۸ ج/ ۴} + {بۆ زیاده روونکردنهوه، فهرموو برپوانه: ته جریدی بوخاری به کوردی، بهرگی پینجهم، ژماره/ ۱۷۹۰ = ۵۲۶۸ + ته جرید/ ۱۷۰۹ = ۴۹۱۲ بهرگی چوارم، لاپه ره: ۵۰۸}.

۸۵۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحِبُّ الْحُلُوءَ وَالْعَسَلَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى الْعَصْرَ دَارَ عَلَى نِسَائِهِ فَيَدْنُو مِنْهُنَّ، فَيَدْخُلُ عَلَى حَفْصَةَ فَاحْتَبَسَ عِنْدَهَا أَكْثَرَ مِمَّا كَانَ يَحْتَبِسُ، فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ فَقِيلَ لِي: أَهْدَتْ لَهَا امْرَأَةً مِنْ قَوْمِهَا عُكَّةً مِنْ عَسَلٍ، فَسَقَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْهُ شَرْبَةً. فَقُلْتُ: أَمَا وَاللَّهِ لَتَحْتَالَنَّ لَهُ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِسُودَّةَ، وَقُلْتُ: إِذَا دَخَلَ عَلَيْكَ، فَإِنَّهُ سَيَدْنُو مِنْكَ فَقُولِي لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَكَلْتُ مَغَافِيرَ؟ فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: لَا، فَقُولِي لَهُ: مَا هَذِهِ الرِّيحُ؟ - وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَشْتَدُّ عَلَيْهِ أَنْ يُوجَدَ مِنْهُ الرِّيحُ - فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: سَقَتْنِي حَفْصَةُ شَرْبَةً عَسَلٍ، فَقُولِي لَهُ: جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعُرْفُطَ وَسَاقُولُ ذَلِكَ لَهُ،

وَقَوْلِيهِ أَنْتَ يَا صَفِيَّةُ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَى سَوْدَةَ قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَقَدْ كِدْتُ أَنْ أَبَادَهُ بِالَّذِي قُلْتُ لِي وَإِنَّهُ لَعَلَى الْبَابِ فَرَقًا مِنْكَ، فَلَمَّا دَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكَلْتُ مَغَافِيرَ، قَالَ: « لَا ». قَالَتْ: فَمَا هَذِهِ الرِّيحُ؟ قَالَ: « سَقَتْنِي حَفْصَةُ شَرْبَةَ عَسَلٍ », قَالَتْ: جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعُرْفُطَ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيَّ، قُلْتُ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ دَخَلَ عَلَيَّ صَفِيَّةُ، فَقَالَتْ بِمِثْلِ ذَلِكَ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيَّ حَفْصَةُ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَسْقِيكَ مِنْهُ؟ قَالَ: « لَا حَاجَةَ لِي بِهِ », قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَاللَّهِ لَقَدْ حَرَمْتَاهُ، قَالَتْ: قُلْتُ لَهَا: اسْكُتِي. {الحديث: ٣٦٦٤ = ٣٦٦٠ فم. أبو داود. أشربة: ٣٧١٥. ترمذی. أطعمة: ١٨٣١. تحفة الأشراف: ١٦٧٩٦}:

عائشه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) چهزی له چهلوو ههنگوین بوو، گه لی جار لهپاش کردنی نویژی عهصر دهچوو بولای هاوسهرهکانی، یهکه یهکه ههوالی دهپرسین و سلاوی لی دهکردن، نهوجا دهچوو بولای یهکیکیان و لهلای وچانیکی دهگرت و خووی لی نزیک دهکردهوه، ماچ و مۆچ و شتی وای لهگه لدا دهکرد، بهلام بهبی جووتبوون و دروستبوون لهگه لی. جا جاری چوو هؤدهکهی چهفسهی هاوسهری، که کچی عومهری کوری خهتاب بوو، زیاتر لهوهی که چاوهروان دهکرا لهلای گلی خواردهوه، منیش دهماری ههویباری گرتمی، کهپرسیم هووی نههم زیاده مانهوهی پیغهمبهر لهلای چهپسه چییه، پییان گوتم: ژنیکی خزمی دووبه رهیی ههنگوینی بهدیاری بو هیناوه، نهویش شهرهتی لی دروست دهکاو دهیدا به پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) بهو هوپهوه کهمی لهلای دهمینیتتهوه، منیش گوتم: بهخودا دهبی فیلیکی وای لی بکهین کهوازیبئی لهم مانهوهی لای چهپسهیه.

جا بهسهودهی کچی زهمعم گوت: شتیکی واههیه، دیاره که پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) تهشریفی هات بولات پیی بللی: نهی پیغهمبهری خودا! بوونی مهغافیرت لی دی، دهلیتی مهغافیرت خواردوو؟ نهویش پییت دهفهرموی: (نا، مهغافیرم نهخواردوو!) تویش پیی بللی: نهی نههم بوئه ناخوشه چییه کهلیت دی؟

پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) زۆر پێی زەحمەتە کە بۆنى ناخۆشى ئى بێت، لەبەرئەو پێت دەلى: (ئەو دەپسە شەربەتى هەنگوینی داوەپييم). تۆيش پيى بلى: ئای ئەو هەنگەکەى جەویی درەختى عورفوتى هەلمژيود، کەپيى دەگوتري مەغافير، کاتى هاتيش بۆلاى من، منيش هەمان شتى پي دەلييم، وە تۆيش ئەى سەفییە! کاتى لەسەرەى خۆتا پېغەمبەر هات بۆلات، هەمان قسەو پرسيارو گەتوگۆی لەگەڵ بکە. سەودە (کە يەكەم ژنى پېغەمبەر بوو، لەپاش مردنى خەدیجەى يەكەم هاوسەرى) فەرمووی: بەو خوايەى کەهەر خۆى خوايە، لەترسى تۆ ئەى عائیشە! هەرکە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە دەرگاکیوە هاتە ژوورەو، ويستم يەكسەر قسەکەى تۆ پيى گوتەم پيى بلييم، بەلام کە هاتە ژوورەو هاتە پيشەو وە لييم نزيكبوو گوتەم پيى: ئەى پېغەمبەرى خودا! مەغافيرت خواردوو؟ فەرمووی: (نە) عەرزيم کرد: ئەى ئەم بۆنە ناخۆشە چيە کەليت دى؟ فەرمووی: (حەفسەى خيژانەم شەربەتى هەنگوینی دەرخوارد داوم). گوتەم: ديارە کە هەنگەکەى مەغافيرى هەلمژيودەو کردوويەتى بە هەنگوين، کە شيلەى داريکی دەرکاويە حوشت دەيخوات، بە عەرەبى پيى دەگوتري: عورفوط (رەنگە بەگوردی بەو درەختە بگوتري: مارگرە).

عائیشە فەرمووی: کاتى پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەرەى خۆما هات بۆلام، منيش هەروام پيگوت، کاتى لەسەرەى سەفییەشدا دەچى بۆلاى، سەفییەش هەروای پي دەلى، کاتى لەسەرەى حەفصەدا دەچى بۆلاى، حەفصە پيى دەلى: ئەى پېغەمبەرى خودا! با شەربەتيکی هەنگوينت بۆ بکەم. دەفەرموی: (کارەم پيى نيين). عائیشە فەرمووی: جا سەودە بەمنى گوت: سبحان الله! کاريکی باشمان نەکرد، هەنگوينمان لە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) قەدەغە کردو ليان حەرام کرد، منيش پييم گوت: وسبە، با فيلەکەمان ناشکرا نەبي!!

۶۱۵) بیا و زنی خوئی بکا به سهر بشکو و خاترخوئی بکا نه گهر دهیه وی خوئی

ته لاق بدا (۳۶۶۵ - ۳۶۸۰)

باب: تخیر الرجل امرأته

۸۵۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنهما) قَالَ: دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ (رضی الله عنه) يَسْتَأْذِنُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَوَجَدَ النَّاسَ جُلُوسًا بِبَابِهِ، لَمْ يُؤْذَنْ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ. قَالَ: فَأَذِنَ لِأَبِي بَكْرٍ (رضی الله عنه)، فَدَخَلَ، ثُمَّ أَقْبَلَ عُمَرُ (رضی الله عنه) فَاسْتَأْذَنَ، فَأَذِنَ لَهُ، فَوَجَدَ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) جَالِسًا حَوْلَهُ نِسَاءً وَاحِدًا سَاكِتًا. قَالَ: فَقَالَ: لِأَقُولَنَّ شَيْئًا أَضْحِكُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم). فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ رَأَيْتَ بِنْتَ خَارِجَةَ سَأَلَتْنِي النَّفَقَةَ، فَقُمْتُ إِلَيْهَا، فَوَجَّاتُ عَنْقُهَا، فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَقَالَ: « هُنَّ حَوْلِي كَمَا تَرَى يَسْأَلُنَنِي النَّفَقَةَ », فَقَامَ أَبُو بَكْرٍ إِلَى عَائِشَةَ يَجَأُ عَنْقُهَا، فَقَامَ عُمَرُ إِلَى حَفْصَةَ يَجَأُ عَنْقُهَا، كِلَاهُمَا يَقُولُ: تَسْأَلُنِ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) مَا لَيْسَ عِنْدَهُ؟! فَقُلْنَا: وَاللَّهِ لَا نَسْأَلُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) شَيْئًا أَبَدًا لَيْسَ عِنْدَهُ، ثُمَّ اعْتَزَلَهُنَّ شَهْرًا أَوْ تِسْعًا وَعِشْرِينَ، ثُمَّ نَزَلَتْ عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةُ: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ) حَتَّى بَلَغَ (لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا). قَالَ: فَبَدَأَ بِعَائِشَةَ فَقَالَ: « يَا عَائِشَةُ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَعْرِضَ عَلَيْكَ أَمْرًا أَحَبُّ أَنْ لَا تَعْجَلِي فِيهِ حَتَّى تَسْتَشِيرِي أَبَوَيْكَ », قَالَتْ: وَمَا هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَتَلَا عَلَيْهَا الْآيَةَ. قَالَتْ: أَفِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْتَشِيرُ أَبَوَيَّ؟ بَلْ اخْتَارَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ لَا تُخْبِرَ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِكَ بِالَّذِي قُلْتَ: قَالَ: « لَا تَسْأَلْنِي امْرَأَةً مِنْهُنَّ إِلَّا أَخْبَرْتُهَا إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَبْعَثْنِي مُعْتَنًا وَلَا مُتَعْتَنًا، وَلَكِنْ بَعَثَنِي مُعَلِّمًا مُيسِّرًا ». {الحديث: ۳۶۷۴ = ۳۶۷۱ فم}:

جابیری کوری عهبدوللا (رهزای خودایان لى بن) فهرمووی: پیغهمبهری خودا (دروودی خودای

لهمسر بن) له مالهموه لهناو ژنهکانیدا دانیشتبوو، بهخه‌مگینی، خه‌لک‌یکى زور له‌به‌رده‌رگای هو‌ده‌که‌ی دانیشتبوون چاوهر‌وانی نه‌وه‌یان ده‌کرد که ریگه‌یان پی بدری بچن بو خزمه‌تی، له‌وکاته‌دا نه‌بویه‌کر (رهزای خودای لى بن) هات، داوای ریگه‌ خوازی کرد که‌بچی بو خزمه‌ت پیغهمبه‌ر (دروودی خودای لهمسر بن) ریگه‌ی نه‌بویه‌کر درا چووه ژووره‌وه بو خزمه‌تی پیغهمبه‌ر، له‌پاشا عومه‌ریش (رهزای خودای لى بن) هات، ریخوازی

کرد، رېگەي پېدرا، روانى وا پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەنيوانى ژنەکانيدا، بەخەمگىنى و بەخاموشى دانىشتوو، فەرمووى: جا ئەبوبەكر فەرمووى: بەخودا ئىستا شتى دەلئىم پېغەمبەر دەهينمە پېكەنين، فەرمووى: (ئەي پېغەمبەرى خودا! خۆزگەم دەتبىنى، ئەگەر حەبىبەي كچى خارىجەي كورى زەيدى خىزانم داواي ژيوارو نەفەقەي ئى دەکردم چۆن چۆنى بوى هەل دەسامو ملم دەپرواندا). جا پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) دەستى کرد بە پېكەنين و فەرمووى: (دەي ئەبىنى واژنەکانم لە دەورو بەرمن و داواي ژيوار (نەفەقە)م ئى دەكەن).

جا ئەبوبەكر هەلسا بو گيانى عائىشەي كچى، مىلى هەل وولى و عومەرىش هەلسا بو گيانى حەپسەي كچى مىلى هەل وولى و بو هەرهشە دەيانگوت: ئەو ئىو دەست ناكەوى؟ ئەوانىش گوتيان: بەخودا ئىمە هەرگىز داواي شتى ناكەين لە پېغەمبەرى خوا، كە لەكيشيدا نەبى.

ئەو جا پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بو ماوهدى مانگى يا بىست و نو رۆژ لە ژنەكانى كەنارى گرت و هاموشوى نەدەكردن، لەپاشا ئەم ئايەتە هاتە خوارەو: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَعَلَّيْنَ أَمْتَعَنَّ وَأَسْرَحَنَّ سَرًا جَمِيلًا . وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا - سورة الأحزاب / ۳۳ - ۲۸ / ۲۹}. واتە:

ئەي پېغەمبەرى خودا! بفرموو بە هاوسەرەكانت: ئەگەر حەزتان وا لەسەر خوشى و رابواردنى ئەم جىهانە بى بەقايە: ئەوا شتى وا لەلای من دەست ناكەوى، كەواتە: بفرموون وەرن هەتا لەسەر شىوہيەكى جوان، بەبى دل ئىشان و ناخوشى، هەقى شەرى خوتان بى بدم و تەلاقتان بدم، هەتا بپرون بەرپى خوتانەو ئەگەر ئەوہشتان ناوى و حەزتان لەوہيە كە بەژنيىتى و حەلال و هاوسەرى پېغەمبەرى خودا رازىبن و بىكەن بەھوى رەزاي خودا و پېغەمبەر و بەمايەي بەشى باشى خانەي واى، ئەو كاريكى زور جوانە، لەبەرئەوہ خوداي گەورە، نامادەي كرووہ بو ئىوہ

(كە ھەمووتان ئافرىتى خاس و باش و چاكەكارو خىرخوان) پاداشتىكى گەورەى وا
 كە دونيا و چى واتيا، لەچاوى ئەودا، بەھىچ دەچى!). فەرمووى: جا پىغەمبەر (دروودى
 خوداى لەسەر بى) لەپىش پىشدا لە عائىشەو دەستى كرد بەراگەياندىنى ئەم فەرمانى
 خودايە، پىي فەرموو: (ئەى عائىشە! شتىكت بۆ باس دەكەم، ھەزناكەم كەپەلە
 پەلى تياپكەى، برپارى لەسەر مەدە ھەتا پرسورا بە باوك و دايكت نەكەى! عائىشە
 ەرزى دەكا: ئەى پىغەمبەرى خودا! بفرموو ئەو چىيە؟ پىغەمبەرىش
 ئايەتەكانى خویندەو بۆى. عائىشە كە لەھالەكە ھالى بوو، ەرزى پىغەمبەر
 دەكا: بۆ ئەمە پرسورا بەدايك و باوكەم بەم، كە گوايە تۆ ھەل بېژىرم يانا؟ شتى وا
 پرسى پى ناوى، چونكە من خواستم لەسەر رەزاي خوداو رەزاي پىغەمبەرەو
 لەوھىشە مەبەستم پايەى بەرزى مالى دوايىيە!!

ئەوجا عائىشە ەرزى ھەزرىت دەكا: (وہ داوات لى دەكەم كەئەم وەلامەى من
 بەھىچ كام لەژنەكانى تەرت نەئىي، با ئەوان چاۋلەمن نەكەن!!).

بەلام پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەم داوايەى عائىشەى ئايەخ كردو پىي
 فەرموو: (بە پىچەوانەو ھەركامىكىان داواى ئەو ەم لى بكا، كە وەلامى تۆ چى بوو،
 من وەلامەكەى تۆى پى دەئىم، چونكە خاۋى گەورە كەمنى كردو ە بە پىغەمبەر و
 رەوانەى كردو ەم بۆسەر خەلك، بۆئەو رەوانەى نەكردو ەم كەتوندەرەو و توندو
 تىزىم، بەلام بۆئەو رەوانەى كردو ەم كەبىم بە مامۇستايەكى ئاسانكار، كەواتە كار
 لەژنەكانى تەرم گران ناكەم و ئەو ەى ئاسانكارى بى لەم لايەنەو بۆيان دەكەم).
 {تاج/۴، زنجىرە: ۱۶، ژمارە: ۴۰۴۱}.

۸۵۶- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: مَا أَبَالِي خَيْرْتُ امْرَأَتِي وَاحِدَةً أَوْ مِائَةً أَوْ أَلْفًا، بَعْدَ أَنْ
 تَخْتَارَنِي، وَلَقَدْ سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، فَقَالَتْ: قَدْ خَيْرْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَفَكَانَ طَلَاقًا؟ {الحديث: ۳۶۶۹ = ۳۶۶۶ فم. بخارى. طلاق: ۵۲۶۳}:

مەسرووق دەفەرموى: گرىمان يەك، ياسەد، يا ھەزارجار ژنى خۆم بكمە
 بەسەرپشك كە تەلاقى خۆى بەدەستى خۆى بى، بەمەرچى ھەموو جار ئ تەلاقى

نهوئ و من هه لبرئری، دهر بهستی نه وهنیم، چونکه بو ئه م پرسه له عائیشه م
پرسی، فهرمووی: کاتی خوئی که پیغه مبهه ر (دروندی خودای لهسه ر بئ) ئیمه ی له م باره یه وه
کرد به سه رپشک و ئیمه یش ته لاقمان نه ویستو پیغه مبهه رمان هه لبرارد له بهر نه وه
دانه را به ته لاق.

۶۶۶) باسی فهرمایشتی خوای که وهه: {وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ} (۳۶۶۵ - ۳۶۸۰)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ}

۸۵۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رضی الله عنهما) قَالَ: مَكَثْتُ سَنَةً وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ
أَسْأَلَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ عَنْ آيَةٍ فَمَا اسْتَطِيعُ أَنْ أَسْأَلَهُ هَيْبَةً لَهُ، حَتَّى خَرَجَ حَاجًّا، فَخَرَجْتُ
مَعَهُ، فَلَمَّا رَجَعَ فَكُنَّا بِبَعْضِ الطَّرِيقِ، عَدَلْتُ إِلَى الْأَرَاكِ لِحَاجَةٍ لَهُ، فَوَقَفْتُ لَهُ حَتَّى فَرَغَ، ثُمَّ
سِرْتُ مَعَهُ فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ اللَّتَانِ تَظَاهَرَتَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه
وسلم) مِنْ أَزْوَاجِهِ؟ فَقَالَ: تِلْكَ حَفْصَةُ وَعَائِشَةُ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: وَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَا أُرِيدُ أَنْ
أَسْأَلَكَ عَنْ هَذَا مُنْذُ سَنَةٍ، فَمَا اسْتَطِيعُ هَيْبَةً لَكَ، قَالَ: فَلَا تَفْعَلْ مَا ظَنَنْتَ أَنَّ عِنْدِي مِنْ
عِلْمٍ فَسَلْنِي عَنْهُ، فَإِنْ كُنْتُ أَعْلَمُهُ أَخْبَرْتُكَ. قَالَ: وَقَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ إِنْ كُنَّا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مَا
نَعُدُّ لِلنِّسَاءِ أَمْرًا، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِنَّ مَا أَنْزَلَ، وَقَسَمَ لِهِنَّ مَا قَسَمَ، قَالَ: فَبَيْنَمَا
أَنَا فِي أَمْرٍ أَتَمَرُهُ. إِذْ قَالَتْ لِي امْرَأَتِي لَوْ صَنَعْتَ كَذَا وَكَذَا، فَقُلْتُ لَهَا: وَمَا لَكَ أَنْتِ
وَلِمَا هَا هُنَا؟ وَمَا تَكَلَّفُكِ فِي أَمْرٍ أُرِيدُهُ؟ فَقَالَتْ لِي: عَجَبًا لَكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ مَا تُرِيدُ
أَنْ تُرَاجَعَ أَنْتِ، وَإِنْ ابْنَتُكَ لَتُرَاجِعْ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى يَظُلَّ يَوْمُهُ
غَضْبَانَ، قَالَ عُمَرُ: فَأَخَذُ رِدَائِي، ثُمَّ أَخْرَجُ مَكَانِي حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى حَفْصَةَ، فَقُلْتُ لَهَا: يَا
بُنَيَّةُ إِنَّكَ لَتُرَاجِعِينَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حَتَّى يَظُلَّ يَوْمُهُ غَضْبَانَ؟ فَقَالَتْ
حَفْصَةُ: وَاللَّهِ إِنَّا لَنُرَاجِعُهُ، فَقُلْتُ: تَعْلَمِينَ أَنِّي أُحَدِّثُكَ عُقُوبَةَ اللَّهِ وَغَضَبَ رَسُولِهِ، يَا بُنَيَّةُ!
لَا يَغْرَنَكَ هَذِهِ الَّتِي قَدْ أَعْجَبَهَا حُسْنُهَا، وَحُبُّ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِيَّاهَا. ثُمَّ
خَرَجْتُ حَتَّى أَدْخُلَ عَلَى أُمِّ سَلَمَةَ لِقَرَابَتِي مِنْهَا، فَكَلَّمْتُهَا فَقَالَتْ لِي أُمُّ سَلَمَةَ: عَجَبًا لَكَ
يَا ابْنَ الْخَطَّابِ قَدْ دَخَلْتَ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَبْتَغِيَ أَنْ تَدْخُلَ بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله
عليه وسلم) وَأَزْوَاجِهِ؟ قَالَ: فَأَخَذْتَنِي أَخْذًا كَسَرْتَنِي عَنْ بَعْضِ مَا كُنْتُ أَجِدُ، فَخَرَجْتُ مِنْ

عِنْدَهَا، وَكَانَ لِي صَاحِبٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِذَا غَبْتُ أَتَانِي بِالْخَبَرِ، وَإِذَا غَابَ كُنْتُ أَنَا آتِيهِ بِالْخَبَرِ، وَتَحْنُ حِينَئِذٍ تَتَخَوَّفُ مَلِكًا مِنْ مُلُوكِ غَسَّانَ، ذُكِرَ لَنَا أَنَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَسِيرَ إِلَيْنَا، فَقَدْ امْتَلَأَتْ صُدُورُنَا مِنْهُ. فَاتَى صَاحِبِي الْأَنْصَارِيَّ يَدُقُّ الْبَابَ. وَقَالَ: افْتَحْ افْتَحْ، فَقُلْتُ: جَاءَ الْغَسَّانِيُّ؟ قَالَ: أَشَدُّ مِنْ ذَلِكَ، اعْتَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَزْوَاجَهُ. فَقُلْتُ: رَغِمَ أَنْفُ حَفْصَةَ وَعَائِشَةَ، ثُمَّ أَخَذْتُ ثَوْبِي فَأَخْرَجْتُ حَتَّى جِئْتُ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فِي مَشْرُبَةٍ لَهُ يُرْتَقَى إِلَيْهَا بِعَجَلَةٍ وَغُلَامٌ لِرَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَسْوَدُ عَلَى رَأْسِ الدَّرَجَةِ، فَقُلْتُ: هَذَا عُمَرُ، فَأَذِنَ لِي. قَالَ عُمَرُ: فَقَصَصْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) هَذَا الْحَدِيثَ، فَلَمَّا بَلَغْتُ حَدِيثَ أُمِّ سَلَمَةَ تَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَإِنَّهُ لَعَلَى حَصِيرٍ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ شَيْءٌ، وَتَحْتَ رَأْسِهِ وَسَادَةٌ مِنْ أَدَمٍ حَشُوهَا لَيْفٌ، وَإِنَّ عِنْدَ رِجْلَيْهِ قَرْطًا مَضْبُورًا وَعِنْدَ رَأْسِهِ أَهْبَاءٌ مُعَلَّقَةٌ، فَرَأَيْتُ أَثَرَ الْحَصِيرِ فِي جَنْبِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَبَكَيْتُ، فَقَالَ: مَا يُبْكِيكَ؟ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ كِسْرَى وَقَيْصَرَ فِيمَا هُمَا فِيهِ، وَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَمَّا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ لَهْمًا الدُّنْيَا وَلَكَ الْآخِرَةُ؟» {الحديث: ۳۶۷۶ = ۳۶۷۳ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۷۷ = ۸۹، ۲۴۶۸، ۴۹۱۳، ۴۹۱۴، ۴۹۱۵، ۵۱۹۱، ۵۲۱۸، ۵۸۴۳، ۷۲۵۶، ۷۲۶۲. تحفة الأشراف: ۱۰۵۱۲} :

عہدِ ولّای کوری عہدِ عباس (پہلوی خودایان لئ بن) دہ گیری تہ وہ دہ فہرموی: ماوہی سائی
چاوہر پی ہل بووم، بوئہ وہ پرسیار لہ عومہری کوری خہ تتاب بکہم، لہ واتای
نایہ تی، بہ لام بووم نہ کراو لیم نہ پرسی، چونکہ نہ وہندہ سامی ہہ بوو لہ دلما، ہہ تا
چوو بو سہ فہری حہ ج و منیش لہ گہ لیا چوو بو حہ ج، کاتی گہ راہنہ وہ لہ ریگہ لای
دار سیواکیکدا لایدا، بو سہراو، منیش لہ سہری و ہستام ہہ تا لی بووہ، جا لہ گہ لیدا
رویشتم و گوتم: نہی فہرمانرہ وای موسولمانان! نہو دوو ژنہ کی بوون کہ لہ ناو
ژنہ کانی پیغہ مہ بردا گہ لہ کوئمہ (تہ ظاہور) ینان لہ پیغہ مہر کردبوو (وہک خودا
باسی نہم باسہ دہکا لہ سہرہ تای سوورہ تی تہ حریمہ وہ)؟ نہویش فہرموی: نہ وہ
حہ فصہی کچی من و عائیشہی کچی نہ بو بہ کر بوون. منیش گوتم: بہ خودا سائی کی

رەبەقە دەمەوئ بۆ ئەمە پرسىارت ئى بکەم، بەلام لەبەر سامى تۆ پرکیشیم نەدەکرد. فەرمووی: شتى وا مەکه، ئەگەر بەزەینى خۆت وات دەزانى که شتى هەیه کهمن دەیزانم و لەلای من هەیه، پرسىارم ئى بکە شەرم مەکه، ئەگەر بیزانم پیتی دەلیم، لەپاشدا عومەر (خودای ئى رازى بى) فەرمووی: بەخودا ئیمە لەسەر دەمى نەزانى پيش هاتنى ئىسلامدا ئافرتمان بەهيج دانەدەناو هيج حەق و حیسابىکمان بۆ ژن نەدەکرد، هەتا خودا ئایەتى قورئانى لەبارەى ژنانەوه ناردە خواریوە و بەشو بارە و مافی بۆ ژنان دیاریکرد. عومەر فەرمووی: ئەوا جارێکیان خەریکی کارێکی خۆمم و بیری ئى دەکەمەوه، لەوکاتەدا ژنەکەم پى گوتم: بۆئاوا نایکەى! پىم گوت: تۆ حەقت چیه؟ تۆ بۆخۆت لەکارى من هەلدەقورتینى؟ ئەویش گوتى پىم: ئەى عومەر! تۆ چەندە سەیریت! تۆ ناتەوئ که کەسئ قسە لەقسەتا بکا کەچى کچەکەت رۆژ تائیوارئ دەمەدەمئ لەگەل پىغەمبەرى خودا دکا و دەچیتەوه بەگژ دەمیا، رۆژى واهەیه بەم بۆنەیهوه تا ئیوارە حەزرزەت (دروودى خودای لەسەر بى) بەزویرو بەقارەوه دەمینیتەوه؟ فەرمووی: جا هەستام و پۆشاکەکەى سەرشانم هەلگرت و چووم بۆلای حەفصە و پىم گوت: کچم! راستە کەتۆ دەچیتەوه بەگژ دەمى پىغەمبەردا و چەندو چوونى لەگەلدا دەکەیت و رۆژى واهەیه پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) تا ئیوارئ بەزیزى و زویرو دەمینیتەوه؟ گوتى: ئەرى بەخودا راست وایە ویرە ویری لەگەل دەکەین!

منیش پىم گوت: تۆ دەزانى کهمن تۆ دەترسینم لە سزای خودا لەسەر زیزکردنى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) کچم! تۆ بەهۆى ئەو ژنەوه (واتە: بەهۆى عائیشەوه) لەخۆت بايى مەبە، ئەو بەجوانى خۆى دەنازئ و پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) خۆشى دەوئ، تۆ خۆت مەبەستە بەوهوه. لەپاشدا رۆشتم، ئوممو سەلەمەیش خزمم بوو، چووم بۆ مالى ئەویش، ئەویش هاوسەرى حەزرەت بوو، لەگەل ئەویشدا قسەم کرد لەم بارەیهوه، فەرمووی: ئەى کورێ خەتتاب! سەیرم

لەتۇ دى، لەھەموو شتېكىدا ھەل دەدەيتى! تەنانەت ئەو ھەتتا دەتەوئ لەنىۋانى
پېغەمبەر ۋە ئەكەننىشا خۇت تى ھەلقۇرتىنى!

ئومەر فەرەمۇۋى: بەخۇدا بەراستى قىسەكانى ئومۇم سەلەمە ۋەھا كاريان تى
كردم تۇزى خاۋيانكردمەۋە! ئىنجا لەۋىۋە رۇيشتە ھاورپىيەكى ئەنصارىم ھەبوو،
من ۋ ئەو بەسەرە دەچوۋىن بۇ خىزمەتى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) بۇ ھەۋال
زانىن ۋ دەنگوباسى سىرووش وشتى ۋا، ئەگەر من نەچوۋمايە ئەو ھەۋال ۋ باس ۋ
خواسى بۇم دەھىنا، ئەگەر ئەۋىش نەچۋايە من دەنگوباسم بۇى دەبرد، ۋە لەو
سەردەمەدا مەترسىمان لەپاشايى لەپاشاكانى غەسسان ھەبوو، ۋامان بىستىبوو كە
ئەم پاشايە كەناۋى (الحارث بن أبى شمر) بوو، دەيەۋى بەسۋاپايەكى گەۋرەۋە ھىرش
بىننىتە سەرمان، زۇر لىي دەترسايىن، پىرەدەل مەترسىمان لىي ھەبوو، رۇزى لەناكاۋ
تەماشام كرد ۋا ئەو ھاورپى ئەنصارىيەم دەدا لەدەرگاۋ دەلى: بىكەرەۋە! لەدلى
خۇما گوتەم بىي ۋ نەبى شتى قەۋماۋە پىيىم گوت: ۋا پەرۋشى! ديارە كابراى
غەسسانى ھاتۇتە سەرمان! گوتى: بەلكوۋ لەۋە خىراپىرىش روۋى داۋە: پېغەمبەر
(دروۋدى خۇداى لەسەر بى) كەنارى لە خىزانەكانى گرتوۋە!

مىنىش گوتەم: ھەي لوۋتى ھەفەسە ۋ عائىشە بىتەۋسىتەۋەو لوۋتىان بەقۇراچى،
بۇ ئىشى كىردىن! جاجلەكانەم ھەلگىرت ۋ دەرچوۋم بۇ سۇراخى ئەم ھەۋالە ۋ چوۋم
بۇلاى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) تەماشام كرد ھەزرىت (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) ۋا لەناۋ
بالەخانەيەكا بە پەيزە بۇى سەردەكەۋى، خۇلامىكى رەشى پېغەمبەر ھەبوو، ناۋى
رەباح بوو، لەسەر تەۋقەسەرى پەيزەكە بوو، مۇلەتى بۇ ھاتۋان ۋەردەگىرت، پىيىم
گوت: رەباح! غەرزى ھەزرىت بىكە، بلى كە ئومەرى كورپى خەتتاب دەيەۋى بىت بۇ
خىزمەت. پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) رىگەي پى دام، ئومەر فەرەمۇۋى: كەچوۋمە
خىزمەتى باسەكەم لە نوۋكەۋە بۇ ھەزرىت گىرايەۋە، ھەتتا گەيشتە سەر قىسە
رەقەكەي ئومۇم سەلەمە، كە بەمنى گوت، ھەزرىت زەردەخەنەيەكى كرد.
ھەزرىت (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) لەۋكاتەدا لەسەر ھەسرىكى روۋت بوو، ھەسرىكە

ھىچى تىرى بەسەرەۋە نەبوو، سەرىنىكى بەرگ چەرمىنى لەژىر سەردا بوو،
 ناواخنەكەى رىشال (لىف)ى خورما بوو، لە پايىنيەۋە ھەندى بەرە دارشيلان كە
 كەۋلى پى خۆشە دەكرى ھەلپزا بوو، كۆمەلكرابوو، لەژوور سەرىشيەۋە بە
 بنمىچەكەۋە چەن كەۋلى ھەلئاسرابوو، كە تەماشايىم كرد گرىى ھەسەرەكە لاقە
 برغەى ھەزرىتى دابرىبوو، منىش دەستم كرد بەگريان. ھەرموۋى: ئەى عومەر!
 بۆچى دەگريت؟ گوتەم: ئەى پىغەمبەرى خودا! كىسراۋ قەيسەر، كە يەكەمىيان
 شاھنشاهى ئىرانە ۋە دوۋەمىيان پادشاهى روومە، وان لەو ھەموو نازو خۆشپىيەدا، كە
 ھەموو كەس دەيزانى، لەگەل ئەۋەشا كەبى باۋەرن، كەچى تۈيش كە پىغەمبەرى
 خوداى ئەمە ھالەتە كەدەبىنن؟ ھەرموۋى: (ئەدى تۆ بەۋە رازى نابى كە دونيا بۆ
 ئەوان بىۋ پاشە رۇژىش بۆ خۆمان بى!!). {تاج/۴، زنجىرە: ۴۹، ژمارە: ۴۱۸ –
 تەفسىر / سوورەتى تەھرىم چاپى/۴}.

كوردو كورت:

لېرەدا ۋەك نموۋنەيەكى راست ۋە دروست راستەقىنە، بە ئىقتىياس لەم ژيانە
 سەخت ۋە دىژۋارەى پىغەمبەر (مروۋدى خوداى لەسەر بىن) لە نامىلكەى (التركان شۇ قَرى
 العَرَب) ۋە، كە پوختەى ئەو ئەزموۋنە تالانەيە، كە لەماۋەى (۳۰) سالى
 نىشتەجىبوۋنم لە كەركوۋك كۆم كوردوۋنەتەۋە، لەبارەى ئەو ھەموو ناھەقى ۋە
 زولم ۋە زۆرۈ ستمەى كە نەتەۋەكانى تىرى كەركوۋك لەگەل دەۋلەتا لە كوردىيان
 دەكرد، لېرەدا بەم بۆنەيەۋە ئەم نموۋنەيەتان لەو نامىلكەۋە بۆ راگوپزەكەم،
 بەتايىبەتى لەبەرئەۋەى كە گەۋرەترىن بەلگەيە لەسەر ئەم راستەقىنەيە:

(كە سەرۋكانى گەل ۋە رابەرانى بىزوۋتنەۋەكان، ھەتا ترسى خويان ھەبىۋ
 لەگەل ملەتى خويان بىن ۋە سەرقالى كۆكردنەۋەى پىروپىتى جىھان نەبىن ۋە لە پىناۋى
 پەيام ۋە مەبەستەكەيانا، بەرگەى ھەموو ساردى ۋە گەرمىيەك بگرن ۋە گوۋژالكان
 لەدەما ھەتگويىن بى، ھەتا ۋابىن براۋەن ۋە لەلەى خوا ۋە بەندەى خوا پەسەندن، با

دەربەدەر ئاۋارە شەھىدىش بن، بەلام ھەركاتى سەريان كەردە دىنيا پەرستى و
كۆشك و تەلارو پارە دىنارو دۇلارو بەزم و رەزم، ئىتر ئەۋە سەرەتاي رۆزى رەشى
خۇيان و ملەتيانە، بەدىمەن بۇ گەل رابەرن، بەۋاتا بۇ دوژمن نۆكەر نوپنەرن!

(... رىزدار مقدم/ محمد أطروشى، لەمالى مامۇستا مەلا محمد ئەمىن، لەتەپەى
مەلا عەبدوللا، لە كەركوك گىراپەۋە:

(لەگەرمەى شۇرپا، لە شەستەكانا، شۇرپىگىرپىكى مەزنى ئىرانى، دەپەۋى
سەردانىپكى مەلا مستەفای بەرزانى بكا، زۆر بە پەرۋشەۋە بەنەپنى، بەسۋارى ۋلاخ،
دى بەدى، بەناۋى خۋازراۋەۋە، رۆزى خۋى دەكا بەمەلا، رۆزى خۋى دەكا بەشىخ،
چەند شەۋو رۆزى، ئاۋا بەناۋ ئەۋ دەشت و دەرو شاخ و داخەدا، لەگەل چەند
پىشمەرگەپەكا، كەجائى دەلى دەرويشى خۇ من و جارئ دەلى فەقىى خۇ من،
بەپى شۋىن، دەخولپنەۋەۋە قورۋ لىتەى زستان دەشىلن و سەرماۋ سۆلە دەچىژن،
ھەرتاۋ نەتاۋى لەتاۋ فرۆك و تەقەى رەباپاۋ ھېرشى جاشان، ھەلدىن و خۇ لەناۋ
دەۋەن و بن بەردى دەشارنەۋە، رۆژانە بەچاۋى خۇيان گۈندى سوۋتاۋو تەرمى
شەھىدو زامار، لەھەموو جۆرى دەبىنن، ھەتا بەرە بەرە دەگەنە پەناگەى بەرزانى،
ھەموو شتى بە خەپالى ئەۋ مامۇستا ئىرانىيەدا دى ئەمە نەبى: دەروانى ۋا
تەخت و بارەگا زىرپنەكەى مەلاى بەرزان، ۋا لەچاپەكەى سەخت و دىژۋارى ۋادا، كە
رىگەى بالدارى نىيە، چ جاي پادار، ۋا لەناۋ ئەشكەۋتىكى تارىكى شىدارى قانگدراۋ
بەچرە دوۋكەلى كۆتەرە دارى تەرۋ، پەر لەسەرە بزۋوتكى كوزاۋەۋە پەر لەچراۋوگ،
كە بەشەۋ لەباتى چراۋ گولۋوپ لايت بەكارى دەھىنن، لەپەر ماری، يا جانەۋەرى،
ئاگرى ناۋ ئەشكەۋتەكە گەرمى دەكاتەۋەۋە سىرپىيەكەى دەردەچىۋ دوۋكەلەكە
سەرى لى دەشىۋىنىۋ مەترسى ۋ تۇقانى لەناۋ ئەشكەۋتەكەدا دروست دەكا،
لەمەترسى تۇپ و تانك و فرۆك و جاش و جەپىش ناخۆشتەر!!

لەلايەكى تىرشەۋە دەروانى ۋامەلا مستەفاۋ نىكانى بارەگا، ئەۋەندە تەپ و
تۈزە چەرە دوۋكەل چۈۋە بەسەرۋ چاۋياناۋ تەپوتۇز لە جەلكانىان نىشتۋەۋە

ئەۋەندە بە تەختە بەردى داخ لەناۋ ئەشكەۋتەكەدا كۆلپەرە ئاشىيان كىردۈۋە، رېك دەللى ئاشەۋاننۋ لەناۋ ئاشا دەژىن!!

گوتى: لەو سەردەمەشدا، بەردى جاشەكان، بەرپۇشنىرو بە نارپۇشنىرىيەنەۋە، واتە: بە جاش چەكۋ بە جاش قەلەمىيەنەۋە، تەنگىيان بە بەرزانى ھەلچنى بوو، دژايەتتىيەكى ماددى و مەنەۋىيان دەگرد، بەدەيان لىژنە، لە ئەمەن و لە ئىستىخبارات، تانە و تەشەرو درۆۋ دەلەسەيان، لەدژى شۆرش دروست دەگرد و دەك بەچكە كۆترو بەچكە توۋتى دەيانتفانە سەردەمى لايەنە كوردىيە نەيارەكانى شۆرش و ئەۋانىش دەك بىنىشت و كاۋىژ شەۋو رۆژ دەيانجويىيەۋە دەيانگوت و دەيانگوتەۋە، بەمەلا مستەفايان دەگوت: مەلا چۆنبى و بە شۆرشىيان دەگوت جەببى عەمىل و بە پىشمەرگەيان دەگوت: شەمشەمە كۆپرە بەسەداميان دەگوت: زىپرە زىپرە بە جاشىيان دەگوت: سۈاردى سەلاخەدىن و ... تاد.

گوتى: جا ئاغاي ئىرانى كە ئەم واقىيە قىزەۋنەى بىنى و ئەم چەۋاشەكارىيە رەچاۋ كىرد و ئەم ژيانە زىرە بەرزانى و پىاۋانى شۆرشى بىنى، گوتى: (ئاغاي بەرزانى! ئەم ملەتەى تۆ ھەتە، ئەۋە ناھىيى كەتۆ ئاۋا خۆتى بۆبەكى بە ئاشەۋان، يا خۆتى بۆ بىكەى بەقۇچى قوربانى!!).

دەللىن قازى موحەممەدى (شەھىد) كاغەزى دەنۋوسى بۆ شىخى حىسامەددىن، كە يارمەتى بىداۋ پىشتىگىرى كۆمارى مەھاباد بىكا ئەۋىش بەم شىعرە ۋەلامى دەداتەۋە ۋە عوزرى بۆ دىنىتەۋە:

ھەر لى خەنەقەن ھەتا زاۋەرۆ
كورد ھەر كورت بوۋە ھەر كورت يەۋەرۆ

۱۳- نامه‌ی عیدده‌ی ژنان (کتابُ العِدَّة)

(۶۶۷) باسی عیدده‌ی ژنی دووگیان. (۳۷۰۶ - ۳۷۰۸)

باب: فی الحامِل تَضَعُ بَعْدَ وَفَاةِ رُؤُوحِهَا

۸۵۸- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ: أَنَّ أَبَاهُ كَتَبَ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَرْقَمِ الزُّهْرِيَّ يَأْمُرُهُ، أَنْ يَدْخُلَ عَلَى سُبَيْعَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ الْأَسْلَمِيَّةِ فَيَسْأَلَهَا عَنْ حَدِيثِهَا وَعَمَّا قَالَتْ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) حِينَ اسْتَفْتَتْهُ، فَكَتَبَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ يُخْبِرُهُ أَنَّ سُبَيْعَةَ أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا كَانَتْ تَحْتَ سَعْدِ ابْنِ حَوْلَةَ وَهُوَ فِي بَنِي عَامِرِ بْنِ لُؤَيٍّ، وَكَانَ مِمَّنْ شَهِدَ بَدْرًا فَتَوَفَّى عَنْهَا فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَهِيَ حَامِلٌ فَلَمْ تَنْشَبْ أَنْ وَضَعَتْ حَمْلَهَا بَعْدَ وَفَاتِهِ، فَلَمَّا تَعَلَّتْ مِنْ نَفَاسِهَا تَجَمَّلَتْ لِلْخُطَابِ، فَدَخَلَ عَلَيْهَا أَبُو السَّنَابِلِ بْنُ بَعْكَكٍ - رَجُلٌ مِنْ بَنِي عَبْدِ الدَّارِ - فَقَالَ لَهَا: مَا لِي أَرَاكِ مُتَجَمِّلَةً لَعَلَّكَ تَرْجِينَ النِّكَاحَ؟ إِنَّكَ وَاللَّهِ مَا أَنْتِ بِنَاكِحٍ حَتَّى تُمَرَّ عَلَيْكَ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرٌ، قَالَتْ سُبَيْعَةُ: فَلَمَّا قَالَ لِي ذَلِكَ، جَمَعْتُ عَلَى ثِيَابِي حِينَ أُمْسَيْتُ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ؟ فَأَفْتَانِي بِأَنِّي قَدْ حَلَلْتُ حِينَ وَضَعْتُ حَمْلِي، وَأَمَرَنِي بِالتَّزَوُّجِ إِنْ بَدَأَ لِي، قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَلَا أَرَى بِأَسَا أَنْ تَتَزَوَّجَ حِينَ وَضَعْتَ، وَإِنْ كَانَتْ فِي دَمِهَا غَيْرَ أَنْ لَا يَقْرُبُهَا زَوْجُهَا حَتَّى تَطْهَرَ. {الحديث: ۳۷۰۶ = ۳۷۰۲ فم. بخاری. مفازی: ۳۹۹۱، ۵۳۱۹. أبو داود. طلاق: ۲۳۰۶. نسائی. طلاق: ۳۵۱۸}:

عوبه‌یدوللای کورپی عه‌بدوللای کورپی عوتبه، فه‌رمووی: عه‌بدوللای باوکم
نامه‌ی نووسی بو عومه‌ری کورپی عه‌بدوللای کورپی ئه‌رقه‌می ئه‌ل-زوه‌ری، فه‌رمانی
پی‌کرد که‌بچی بولای سوبه‌یعه‌ی کچی حاریتی ئه‌ل-ئه‌سله‌مییه، که‌ پرسیار‌ی لی‌بکا،
له‌باره‌ی دانانی سکه‌که‌یه‌وه، له‌پاش مردنی می‌رده‌که‌ی، که‌ پرسیار‌ی له‌ پی‌غه‌مبه‌ر
کردووه پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سمر بی) چی پی‌گوتوووه؟

ئوممەرى كۆرى عەبدوللە ۋە ئامى نووسىيە ۋە بۇ باۋىكەم ئەم ھەۋالەي پى
راگەيانند: كە سوبەيە پى گوتە: ژنى سەعدى كۆرى خەۋلە بووم، كە لەخىلى
بەنى عامىرى كۆرى لوئەي دەژمىرا، كە يەكە بوو لەۋانەي كە ئامادەي جەنگى
بەدر بوو بوون، لە حەجى ماللاۋايدا سەعدى مىردم مىرد، لەكاتى مىردىدا مىن
دوۋىگان بووم، سەم پىبوو، چەند شەۋى لەپاش مەرگى سەعد، مىللەكەم بوو،
سەكەكەم دانا، جاكاتى سوبەيە لە زەيستانى پاك دەيىتەۋە، خۇي دەرايىنىتەۋە بۇ
خاۋزبىنىكاران، ئەبو سەنابىلى كۆرى بەكەك (كە پىاۋى بوو لەخىلى بەنى
عەبدودار) دەچى بۇلاي و پى دەلى: سوبەيە، چىيە دەتەيىم خۇت رازاندوتەۋە
بەرگى رەشپۇشى (حىداد) ت داناۋە، دەلىي بەتەمەي شووگەردى: بەخودا شتى
ۋانابى، تۆ ناتۋانى شووبەكەيتەۋە، ھەتا حەيەي مىرد مىرد تەۋانەكەي، كە بەپىي
ئايەتى قورئان چوار مانگو دەشەۋە، قورئان دەفەرمۇي: {وَالَّذِينَ يُتَرَفُّونَ مِنْكُمْ
وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا - بقرە ۲/۲۳۴} . واتە: ئەو پىاۋە
موسولمانانە كە دەمىر ۋە ژنەكانيان لەپاش خۇيان بەجى دەھىلن، دەبى ئەو ژنانە
تامادەي چوار مانگو دەشەۋە تازىباربن و چاۋەروانى بىكەن و لەۋماۋەيەدا
شوۋنەكەنەۋە!).

سوبەيە فەرمۇي: كاتى ئەبو سەنابىل ئاۋاي پىم گوت، ئىۋارى خۇم
بەجەكەم كۆكردەۋە چووم بۇ خەمەتى پىغەمبەرى خودا (درودى خودا لەسەر بى)
سەبارت بەم بابەتەي خۇم پىرسىارم لىي كەرد، فەتۋاي بۇمدا، كەلەدوا دانانى
سەكەكەم حەيەم ھەلەتۋەۋە عىددەم تەۋاۋ بوۋە ھەرچى بۇ ژنى بى مىرد دروست
بى بۇ مەنىش دروستە، فەرمانىشى پىم كەرد ئەگەر دەمەۋى شووبەكەمەۋە!

ئىبنو شەھاب (كە يەكەكە لە پىاۋانى رشتە (سەنەد) ئەم فەرمۇدەيە، كە
عوبەيدوللەي كۆرى عەبدوللە، لەم فەرمۇدەيەدا، مامۇستايەتى) ئىبنو شەھاب
دەفەرمۇي: بەلامەۋە قەيدى نىيە كەژنى دوۋىگان، ئايا تەلەقدراۋىي، يا مىرد
مىردوۋىي، كە شووبەكەتەۋە، با لەخۇيى زەيىستانىش پاك نەبوۋىيەتەۋە، بەلام

میرده تازه‌ک‌هی نابی نزیکی بکه‌وی تا له‌خوینی زه‌ییستانییه‌ک‌هی پاک نه‌بیته‌وه!!
{تاج/۲، زنجیره: ۷۹، ژماره: ۲۲۷۴ - ۲۲۷۸ ج/۴}.

روونکردنه‌وه:

سوبه‌یعه‌ی کچی حاریث، له‌سه‌حیحه‌یندا فه‌رمووده‌ی هه‌یه‌و ناویشی هه‌یه،
ئیب‌نو عه‌بدولبه‌ر له‌ئیس‌تیعابا ده‌فه‌رموئ: فوقه‌های مه‌دینه‌و فوقه‌های کووفه، ئه‌م
فه‌رمووده‌ی ئیره‌ی ئه‌ویان گیراوه‌ته‌وه، ئوم سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌هاوسه‌ره‌ پاکیزه‌کانی بی)
ده‌فه‌رموئ: سوبه‌یعه، له‌پاش مه‌رگی میرده‌ک‌هی به‌نیو مانگ مندالی بوو، دوو پیاو
(یه‌ک‌یک‌یان گه‌نج‌و ئه‌ویریان پیر) خوازبینی ئه‌ویان کرد، ویستی شووبکا
به‌لاوه‌ک‌ه‌یان پیره‌ک‌ه‌شیان، که ئه‌بو سه‌نابیل بوو، ویستی نه‌یه‌یلئ، به‌بیانووی
ئه‌وه‌ی که حه‌یه‌ی هه‌ل نه‌هاتووه، له‌هه‌مان کاتا مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یش بوو،
که‌سوکاره‌ک‌هی که‌له‌وی نه‌بوون، که هاتنه‌وه ئه‌و هه‌لب‌زیرن و گه‌نجه‌که‌ ئایه‌خ بکه‌ن،
به‌لام سوبه‌یعه‌ کاره‌ک‌هی عه‌رزی حه‌زرت کرد ئه‌ویش ریگ‌هی پید‌ا، که له‌م چرکه
ساته‌وه به‌کی ئاره‌زووده‌کا شووبکاته‌وه!

کۆمه‌لئ له‌په‌یره‌وان (تابیعین) فه‌رمووده‌کانی ئه‌ویان گیراوه‌ته‌وه‌ ب‌روانه (تاج
الأصول فی أحادیث الرسول) به‌کوردی، به‌رگی دووه‌م، چاپی چواره‌م، زنجیره‌ی
حه‌فتا و نۆ به‌ته‌واوی).

٦٦٨) زنی ته‌لاق‌دراو له‌ماوه‌ی عید‌ده‌ک‌ه‌یدا بۆی هه‌یه به‌روژ ده‌رچی بۆ خزمه‌تی

باخ‌و نیش‌و کاری ناسایی خۆی. (٣٧٠٥)

باب: فِي الْمَطْلَقَةِ تَخْرُجُ لِحْدَادِ نَحْلِهَا

٨٥٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: طُلِقَتْ خَالَتِي، فَأَرَادَتْ أَنْ
تَجِدَ نَحْلَهَا فَزَجَرَهَا رَجُلٌ أَنْ تَخْرُجَ، فَأَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «بَلَى،
فَجَدْتِي نَحْلَكَ، فَإِنَّكَ عَسَى أَنْ تَصْدَقِي أَوْ تَفْعَلِي مَعْرُوفًا». {الحديث: ٣٧٠٥ = ٣٧٠١
فم: {

جايىرى كۆرى عەبدوللا (پەزىلەتلىك خۇدايان لى بىن) فەرمۇى: پۈۈرۈكەم ھەبۇۋ، سى تەلەققەدرا بۇۋ، جارى دەجىتە دەرۋە خورماكەى بىرى، پىۋىكى پى دەگا نەھى لى دەكاۋ پى دەلى: تۆ ھىشتا ھەيەت ھەلنەھاتوۋە، ھىشتا عىددەت تەۋاۋ نەبۇۋە، چۆن لەمال دەرەجىت؟ پۈۈرۈش دەجى بۇلای ھەزەت و ئەمەى عەرزەگا، پى دەفەرمۇى (دروۋى خۇداى لەسەر بىن) دەفەرمۇى: (بەلى، دەرچۆۋ بچۆ خورماكەت بىرە، سا بەشكۈۋ خىرىكى لى بىكەى، يا چاكەيى بىكەى، خۆ تۆ زىندانى نىت، لەكونى ژوۋرەۋە نەيەيتە دەرەۋە). {تاج/۲، زىجىرە: ۸۰، ژمارە: ۲۲۸۳}.

۶۶۹ تەلەققەدراۋ بۇى ھەيە لەۋ مالىە كەۋاتىادا دەرچى ئەگەر مەترسى لەخۇى ھەبۇۋ. (۳۶۸۱ - ۳۷۰۴)

باب: فِي خُرُوجِ الْمُطَلَّعَةِ مِنْ بَيْتِهَا إِذَا خَافَتْ عَلَى نَفْسِهَا

۸۶۰ - عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ زَوْجِي طَلَّقَنِي ثَلَاثًا، وَأَخَافُ أَنْ يُقْتَحَمَ عَلَيَّ، قَالَ: فَأَمَرَهَا فَتَحَوَّلَتْ. {الحدیث: ۳۷۰۲ = ۳۶۹۸ فم}:

فاطمەى كچى قەيس (پەزىلەتلىك خۇداى لى بىن) فەرمۇى: گۈتەم: ئەى پىغەمبەرى خۇدا! مېردەكەم سى بەسى تەلەقى داۋم، ترسى ئەۋەم ھەيە ئەگەر لەھۇدەۋ مالى شەرى خۇما، لەماۋەى عىددەدا، بىمىنەۋە، ۋەك لەم ئايەتەدا دەفەرمۇى: {لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بَيْوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ - ۱/۶۵}. ۋاتە:

ئەۋ ژنە تەلەققەدراۋانە دەرەكەن لەھۇدەۋ مالى شەرى خۇيان، ھەتا ھەيەيان ھەل دىۋ عىددەيان تەۋاۋ دەبى، ۋەنابى خۇشيان لەمال ۋەھۇدەى شەرى خۇيان دەرچىن، مەگەر كارىكى نابارى ناشىرىنيان لى دەرەكەۋى).

فاطمە فەرمۇى: عەزى ھەزەتم كىد ئەگەر لەم مالى شەرىيەى ئىستاما بىمىنەۋە، تا عىددەم تەۋاۋ دەبى، مالىكى چۆل ۋەھلە، دەرسم كەسى يا دەعباى بەلامارم بەدا، ئەۋىش فەرمۇى: (لەۋى بگۈيزەرەۋە بۆ شۈيىنى تر بەدلى خۆت).

روونكر دنەۋە:

فاطمه‌ی کچی قه‌یس، خوشکی ضه‌حاک‌ی کور‌ی قه‌یس، که والی یه‌زیدی کور‌ی مو‌عاویه بوو له‌سهر عیراق، له کو‌چکاره پیشینه‌کان بوو، ئافرته‌یکی هو‌شمه‌ندی شوخ بوو، ده‌سال له ضه‌حاک‌ی برای گه‌ورتر بوو، له‌مال‌ی فاطمه‌دا نه‌هلی شوورا له‌پاش شه‌هیدبوونی ئیمامی عومهر کو‌بوونه‌وه، له‌پاش ته‌لا‌قدانی شووی کرد به ئوسامه‌ی کور‌ی زه‌ید.

۸۶۱- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ قَيْسٍ أَخْبَرَتْهُ: أَنَّهَا كَانَتْ تَحْتَ أَبِي عَمْرِو بْنِ حَفْصِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَطَلَّقَهَا آخِرَ ثَلَاثِ تَطْلِيقَاتٍ، فَرَعِمَتْ أَنَّهَا جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) تَسْتَفْتِيهِ فِي خُرُوجِهَا مِنْ بَيْتِهَا، فَأَمَرَهَا أَنْ تَنْتَقِلَ إِلَى ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى، فَأَبَى مَرْوَانُ أَنْ يُصَدِّقَهُ فِي خُرُوجِ الْمُطَلَّاقَةِ مِنْ بَيْتِهَا، وَقَالَ عُرْوَةُ: إِنَّ عَائِشَةَ أَنْكَرَتْ ذَلِكَ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتَ قَيْسٍ. {الحديث: ۳۶۸۶ = ۳۶۸۲ نم:}

ئه‌بو سه‌له‌مه‌ی کور‌ی ئه‌وره‌حمانی کور‌ی عه‌وف (ره‌زای خودایان لئ بئ) ده‌فه‌رموئ: فاطمه‌ی کچی قه‌یس، گیرایه‌وه بو‌م گوتی: ژنی ئه‌بو عه‌مری کور‌ی حه‌فصی کور‌ی مو‌غیره بووم، ئاخ‌ر ته‌لا‌قی سئ ته‌لا‌قه‌ی دام، جا چووم بو‌ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) سه‌بارت به‌ ده‌رچوونم و گواسته‌نه‌وه‌م له‌ هو‌ده‌و مال‌ه شه‌رعییه‌که‌مه‌وه بو‌ جی‌گه‌یی‌ تر، پرسیارم لی‌ی کرد، فه‌رمانی پی‌م کرد بگو‌یزمه‌وه بو‌ مال‌ی عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی ئوم مه‌کتووم که‌ پیاو‌یکی کو‌یر بوو، به‌لام مه‌روانی کور‌ی حه‌که‌م که‌ ئه‌وکاته ئه‌میری سه‌ر مه‌دینه بوو گوتی: من بر‌وا به‌م قسه‌یه ناکه‌م، که‌ژنی ته‌لا‌قدراو له‌مال‌ه شه‌رعییه‌که‌وه، له‌ ماوه‌ی عیده‌دا بگو‌یزیت‌ه‌وه بو‌ شو‌ین‌یکی تر. عورو‌ه‌یش ده‌یفه‌رموو: عائیشه‌ی پورو‌یشم، ئه‌م قسه‌یه‌ی فاطمه‌ی کچی قه‌یسی نه‌سه‌لمان‌د). {بر‌وانه: تاج/۲، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۲۲۸۰، چاپی چواره‌م + ژماره: ۲۲۸۱ + ژماره: ۲۲۸۲ + ژماره: ۸۹۰ له‌م په‌روه که‌ له‌دواوه‌ دی}.

۶۷۰) شووکرده و هی زنی ته لاقدراو له پاش ته و او بوونی عیدده که ی (۳۶۸۱ - ۳۷۰۴)

باب: فی تویج المطلقه بعد عدتها

۸۶۲- عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ (رضی الله عنها): إِنَّ زَوْجَهَا طَلَّقَهَا ثَلَاثًا، فَلَمْ يَجْعَلْ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سُكْنًى وَلَا نَفَقَةً، قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِذَا حَلَلْتَ فَأَذِينِي، فَأَذْنْتُهُ، فَخَطَبَهَا مُعَاوِيَةُ، وَأَبُو جَهْمٍ، وَأُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «أَمَّا مُعَاوِيَةُ فَرَجُلٌ تَرِبٌ لَا مَالَ لَهُ وَأَمَّا أَبُو جَهْمٍ فَرَجُلٌ ضَرَابٌ لِلنِّسَاءِ، وَلَكِنْ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ»، فَقَالَتْ بِيَدِهَا: هَكَذَا أُسَامَةُ أُسَامَةُ! فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «طَاعَةُ اللَّهِ وَطَاعَةُ رَسُولِهِ خَيْرٌ لَكَ»، قَالَتْ: فَتَزَوَّجْتُهُ فَأَعْتَبْتُ. {الحديث: ۳۶۹۶ = ۳۶۹۲ فم}:

فاطمه ی کچی قهیس (همزای خودای لی بن) فهرمووی: میرده که م سئ ته لاقه ی دام، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بن) نهفه قه و ژپوارو نیشته جیی شهرعی، له ماوه ی عیدده دا بوم دانه نا، وه پیی فهرمووم: (هه رکا تی عیدده که ت ته و او بوو ناگادارم بکه ره وه!) منیش وامکرد، وه عهرزیشم کرد: موعاوییه ی کوری نه بو سوفیان و نه بو جه هم و ئوسامه ی کوری زهید خوازی بینیم ده که ن، تو فهرمانت به چییه؟ فهرمووی (دروودی خودای له سر بن): (هه رچی موعاوییه به بوره پیاوه و بی ماله، هه رچی نه بو جه همیشه لیدره له زن زورده دا، شووبکه به ئوسامه ی کوری زهید) منیش به ده ستم ئاوام کرد و تیم گه یاند که حمزم له ئوسامه نییه، چونکه هم ره شه و هم کوئه نوکه ره و بهنده ی نازادکراوه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سر بن) فهرمووی پیم: (فهرمان بهری خودا و فهرمان بهری پیغه مبه ری خودا بو تو باش تره، که واته شوو به ئوسامه بکه). ئیتر له سر راویژو ئامازه که ی پیغه مبه ر شوومکرد به ئوسامه و نه وه تانی خودا کردی به مایه ی خویش و سه ربه رزی بوم و زنان خوژگه م پی ده بن! {تاج/۲، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۲۲۸۰ + تاج/۲، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۲۲۸۲}.

٦٧١) نازيباري و ماته مباری له ماهی عیددهدا بو میردی مردوو. لهو ماوهدا نابی
خوی برازینیتتهوهو بوئی خوش و کل به کار بهیتی (٣٧٠٩ - ٣٧٢٢)

باب: فِي الْإِحْدَادِ فِي الْعِدَّةِ عَلَى الْمَيْتِ وَتَرْكِ الْكُحْلِ

٨٦٣- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ نَافِعٍ عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ: أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ هَذِهِ الْأَحَادِيثُ
الثَّلَاثَةَ، قَالَ: قَالَتْ زَيْنَبُ: دَخَلْتُ عَلَى أُمِّ حَبِيبَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) حِينَ
تُوفِي أَبُوهَا أَبُو سُفْيَانَ، فَدَعَتُ أُمَّ حَبِيبَةَ بِطِيبٍ فِيهِ صُفْرَةٌ، خُلِقَ أَوْ غَيْرُهُ، فَدَهَنَتْ مِنْهُ
جَارِيَةً، ثُمَّ مَسَّتْ بِعَارِضِيهَا، ثُمَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا لِي بِالطِّيبِ مِنْ حَاجَةٍ غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ
رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ عَلَى الْمَنْبَرِ: « لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ تَحِدُّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ». ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَى
زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ حِينَ تُوفِي أَخُوهَا فَدَعَتُ بِطِيبٍ فَمَسَّتْ مِنْهُ، قَالَتْ: وَاللَّهِ مَا لِي بِالطِّيبِ
مِنْ حَاجَةٍ غَيْرَ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ عَلَى الْمَنْبَرِ: « لَا
يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ تَحِدُّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ». قَالَتْ زَيْنَبُ: سَمِعْتُ أُمِّي أُمَّ سَلَمَةَ تَقُولُ: جَاءَتْ امْرَأَةً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
(صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنَتِي تُوفِي عَنْهَا زَوْجُهَا وَقَدْ اشْتَكَتْ
عَيْنُهَا، أَفَنَكْحُلُهَا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « لَا », (مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا،
كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا)، ثُمَّ قَالَ: « إِنَّمَا هِيَ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرٌ. وَقَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ فِي
الْجَاهِلِيَّةِ تَرْمِي بِالْبَعْرَةِ عَلَى رَأْسِ الْحَوْلِ ». قَالَ حُمَيْدٌ: قُلْتُ لَزَيْنَبَ: وَمَا تَرْمِي بِالْبَعْرَةِ
عَلَى رَأْسِ الْحَوْلِ؟ فَقَالَتْ زَيْنَبُ: كَانَتِ الْمَرْأَةُ إِذَا تُوفِي عَنْهَا زَوْجُهَا دَخَلَتْ حِفْشًا وَلَيْسَتْ
شَرَّ ثِيَابِهَا، وَلَمْ تَمَسَّ طِيبًا وَلَا شَيْئًا حَتَّى تَمُرَّ بِهَا سَنَةٌ ثُمَّ تُؤْتَى بِدَابَّةٍ حِمَارٍ أَوْ شَاةٍ أَوْ طَيْرٍ
فَتَقْتَضُ بِهِ، فَقَلَمًا تَقْتَضُ بِشَيْءٍ إِلَّا مَاتَ، ثُمَّ تَخْرُجُ، فَتُعْطَى بَعْرَةً فَتَرْمِي بِهَا، ثُمَّ تَرَاوِعُ
بَعْدَ مَا شَاءَتْ مِنْ طِيبٍ أَوْ غَيْرِهِ. « ٥٨ / ١٤٨٩ م {الحديث: ٣٧٠٩ = ٣٧٠٥ م.
تجريد / ٥، رقم: ١٧٩٦ = ٥٣٣٨، ٥٧٠٦ + تجريد / ٢، رقم: ٦١٤ = ١٢٨١، ١٢٨٠،
١٢٨٢، ٥٣٣٥. أبو داود. طلاق: ٢٢٩٩. ترمذی. طلاق: ١١٩٥. نسائی. طلاق: ٣٥٠٠،
تحفة / ١٥٨٧٤ } :

ھەمىدى كۆرى نافع (رەھمەتى خۇداى ئى بىن) ھەرمووى: زەينەبى كچى ئەبو سەلەمە (پەزىل خۇدايان ئى بىن) ئەم سى ھەرموودەيەى بۆم گىرايەو، ھەرمووى:

۱- كاتى ئەبو سۇفيان مرد، كە باوكى ئوم ھەبىبە بوو، كە ھاسەرى پىغەمبەر بوو (دروودى خۇداى لەسەر بىن) چووم بۆلاى ئوم ھەبىبە، بەم بۆنەيەو، روانىم ئوم ھەبىبە داواى بۆنىكى گىراوۋى كرد، كەمى زەغفەرانى تىابوو، جا ھەردوو دەستى كرد بەناويدا ئىنجا دەستى سووى بەھەردوو لاروومەتى خۇياو بۆنى دا لەخۇى و تازى شكاندو گوتى: بەو خۇدايەى كەھەر خۇى خۇدايە، ھىچ كارىكم بەبۆنى خۇش نىيە، بەلام لەبەرئەو بەكارى دەھىنم، چونكە لە پىغەمبەرم بىست لەسەر دوانگە دەيفەرموو: (ئەو ژنەى كەباوۋى بەخۇداو بەرۋژى دوايى ھەيە، دروست نىيە بۆى كە لەسى رۆژ پتر ماتەم بگرى بۆ مردوو، مەگەر بۆ مىرد، كە دەبى بۆ ئەو چوار مانگو دەشو تازىبارى).

۲- زەينەب (پەزىل خۇداى ئى بىن) ھەرمووى: چووم بۆلاى زەينەبى كچى جەحشىش، بەبۆنەى مردنى براكەيەو، دىم كەئەوۋىش داواى گولۋى كردو داى لەخۇى و ھەرمووى: بەخۇدا ھىچ كارىكم بەبۆنى خۇش نىيە، بەلام لەبەرئەو بەكارى دەھىنم، چونكە بۆ خۇم لە پىغەمبەرم بىست لەسەر دوانگە (مىنبەر) دەيفەرموو (دروودى خۇداى لەسەر بىن): (ئەو ژنەى كە ئىمان و باوۋى بەخۇداو بە ھىب و لىپرسىنەوۋى رۆژى دوايى ھەيە، دروست نىيە بۆى كە لەسى رۆژ زياتر تازى بگرى بۆ مردوو، مەگەر بۆ مىرد كەدەبى بۆنەو چوار مانگو دەشو تازىبارى).

۳- زەينەب (پەزىل خۇداى ئى بىن) ھەرمووى: لە ئوم سەلەمەى دايكىشم بىست دەيفەرموو: ژنى ھاتە خزمەتى ھەزەرت (دروودى خۇداى لەسەر بىن) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! كچەكەم مىردەكەى مردوو و چاۋىشى دىش، ئايا چاۋى برىژى؟ ھەرمووى: (نە) دووچار ياسى جار، لەسەريەك، ھەموو جارى دەيفەرموو: (نە) ئىنجا ھەرمووى: (خۇى تەنيا چوار مانگو دەشو، كەچى ئىو ھىشتا پەلەپەلى ئى

دەكەن و دەتانەوئ لئی بدزنەو، بەلام جاران لەسەردەمی نەزانیدا لەپاش تێپەربوونی سائی، ئەوسا پشقلەگەتان فری دەدا.

حومەید (رحمەتی خودای لی بن) دەلی: بەزەینەبەم گوت: لەپاش تێپەربوونی سائی ئەوسا پشقلەگەتان فری دەدا واتای چی؟ فەرمووی: جاران ژن کەمێردەکە دەمرد دەچوو و ناو کولبەیه کەووە و جلکێکی زۆر خراپی لەبەر دەکرد، وەبۆنی خۆش و گولاوو شتی وای لەخۆی نەدەدا، جا تاسائی دەرۆیی ئەمە حالی بوو، ئەوجا دەعبایەکیان بۆدەهینا، کەرئ، یامەرئ، یا مەلیکیان دەهینا بۆی، خۆی پێ پاک دەکردەو، وەلی بەدەگمەن رێ دەکەوت کە ئەو ژنە خۆی بەشتی پاک بکاتەو و ئەوشتە لەبەر ئەو پیسی و پۆخلییە نەمرئ، یا مردار نەبیتەو!

ئینجا ژنەکە لە کولبەکە دەهاتە دەرەو و پشقلێکیان دەدا بە دەستی، ئەویش پشقلەکە تووڕ دەدا، ئیتر عیددە تەواو دەبوو، وەتازیی دەشکاند و ئەوسا ئەگەر ئارەزووی ببوایە وەك جاران بۆن و گولاوو شتی وای بەکار دەهینایەو. {تاج/۲، نجیرە: ۷۹، ژمارە: ۲۲۷۷ - ش/د/ت/ن}.

۶۷۲) زنی ماته مدار بۆنی خۆش و بۆیە و سورو سپااو جل و بەرگی رەنگاو رەنگو

رەنگراو نابی بەکار بهینئ. (۳۷۰۹ - ۳۷۲۲)

باب: ترك الطيب وناصباغ للمرأة الحاد

۸۶۴- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تُحَدُّ امْرَأَةٌ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، وَلَا تَلْبَسُ ثَوْبًا مَصْبُوعًا إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ، وَلَا تَكْتَحِلْ، وَلَا تَمَسُّ طِبْيًا، إِلَّا إِذَا طَهَّرْتَ نُبْدَةً مِنْ قُسْطٍ أَوْ أَظْفَارٍ». {الحديث: ۳۷۲۰ = ۳۷۱۶ ف.م. تجريد/۱، رقم: ۲۰۵ = ۳۱۳ + ۲۰۶ = ۳۱۴، ۳۱۵: {۷۳۵۷، ۳۱۵}

ئوم عەتی (ڕەزای خودای لی بن) دەفەر موی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر لی) دەفەر موی: (دروست نییە بۆژن کە لەسەر رۆژ زیاتر ماتهەم بگرێ بۆ مردوو، مەگەر بۆ میرد، کەدەبی جوار مانگو دەشەو تازیباربی بۆی، وەهەر وەها نابی جل و بەرگی رەنگین،

يا رەنگىراو لەبەربىكا، مەگەر بەرگى كە لەپىشا رەنگ كرابى و لەپاشا چىنرابى،
وەنابى چاۋ برىژى، يابۇنى خۇش بەكاربەينى، بەلام كاتى پاك دەبىتەو لە
بىنويژى، كەويستى خۇى بشۆرى، رىگەى ئەوەى پى دراوہ كە بەقەد پىويست
عودو گولۆ نەختى بۆوانىك بەكاربەينى، تا بۆنە ناخۆشەكەى نەمىنى. {تاج/۲،
زنجيرە: ۷۹، ژمارە: ۲۲۷۸، ۲۲۷۷}.

پوختەى فەرموودەكانى نامەى ژن تەلاقدان و عىددەى شەرى ژنان:

۱. ژنى بىنويژ چۆن تەلاق دەدرى.
 ۲. چەند نموونەيى لەگىرپانەوەى ژنى تەلاقداو بۆژىر رىكىفى مىرد لەسەردەمى
پىغەمبەر خۇيدا.
 ۳. سى تەلاقە لەسەردەمى پىغەمبەرە هەبوو يانا، وەچۆن بوو، وە ئەگەر بوو وە
رووى داو بەچەند تەلاق دانراو؟ ئايا دروستە كە بگوترى: (ئىمامى عومەر
سى تەلاقەى داھىناو؟).
 ۴. ژن كە سى تەلاقە درا، فەرى مىردى پىوہ نامىنى، هەتا شوويەكى ئاساىى تر،
نەكاتەو وە مىردە نوپكەى بەدەستى نەگري و خۇشى جووتبوون لەيەكتەر
نەچيژن و ئەوسا مىردى نوئ بمرى يا تەلاقى بدا، دروستە بەگريبەستىكى نوئ
سەرلەنوئ شووبكاتەو بەمىردى كۆنى!
 ۵. لەخزمەت پىغەمبەردا، بە ئامادەبوونى پىاوانى بىانى، ژنان پرسىارى
شەرمابىيان كەردوو وەسفى چووكى مىردى خۇيان كەردوو. بۆمەبەستى
رەواى شەرى، پىغەمبەرىش لىي نەگرتوون و بەلكو وەلامى گونجاويشى
داونەتەو، كە وەلامەكەيش خالى نىيە، لەباسكردنى شتى شەرمابى، تەنانەت
جارى وادەبوو كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) شەرم دەيگرت، يا لەسەپىرى و
عەنتىكەيى رووداو و پرسەكە پىدەكەنى.
- ئەمەيش بەلگەيەكى روون و ئاشكرايە لەسەر:

ا/ وېنەو پەيكەرو باسکردنى كۆنەندامى زاوژىي نىرومى، ئەگەر لەبەر مەبەستىكى رەوابى دروستە، بگرە ئەگەر بەبى ئەوانە، مەبەستە شەرعىيەكان روون نەدەبوونەو، ئەو نەك ھەر دروستەو بەس بەلكوو پىويستە.

ب/ كردارى جووتبوون ناوگۆييە لەنيوانى ژن و مېرددا، ژنىش مافى خۆيەتى خوازەى سروشتىي خۆى دابىن بكا.

۶. حەللى خوا، ژن بى، جل و بەرگ بى، خواردنەو خواردن بى، بەقسەى خەو بلە ھەرام نابى، بەلام گەلى جار ئەو جۆرە قسەيە لەسەر خاوەنەكەى دەكەوئ، دەبى باجى بدا، كە لەزاراوى شەرعى پىرۆزدا پىي دەگوترى كەفارت، ھەتا مەرۆف بزاني: (كە زۆرىنەى كات گوتارىش وەك كردار كاريگەريى خۆى ھەيەو مەرۆف لىيان بەرپرسيارە!).

۷. كيشەى ناو خىزان، گەلى جار لەشتىكى بچكۆلەو دەست پى دەكا، ئەگەر بەھىمنى و دانايى چارەسەر نەكرى ئاژاوەيەكى گەورەى لى بەرپا دەبى، ئەو نموونانەى لەم بابەتە، كە لە فەرموودەكانى ژمارە: (۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷)دا، ھاتوون سەرمەشق و پەندو ئامۆژن بۆ ئىمەى گەلى ئىسلام، كە سەبارەت بە ئاژاوەى ناو خىزان ھۆشيارو چاوكراوە بين، لەراستيدا ھۆكارى زۆرىنەى ھالەتى جىابوونەو ژن و مېرد لەيەكتەر، لەناو سەرجەمى گەلى ئىسلاما، لە ھەوئەو ھەتا ئىستائو لەمەو دوايش، تىنەگەيشتنە لەم جۆرە نموونانە، لەبارو دۆخى تايبەتى ناو خىزانەكانى پىغەمبەر، كە لە قورئان و سوننەتدا روونكراونەتەو.

۸. ديارە كە مەبەستى سەرەكى لە ھاوسەريى و ژن و مېردى، دوو ئامانجى گەورەن: ا/ خىزان سەرچاوەى كۆمەلە، ژن و مېرد بەردى بناغەى خىزانە، ئەو ھۆكارە سەرەكەيەى ژن و مېرد وەك چەشە رادەكيشى بۆلاى يەكترو بەكەمەندى ھاوسەريى شەتەكيان دەدا بەيەكەو: ئەو مەيلە سروشتىە خواگرەديە كە نىرو مى رام دەكا بۆ يەكترى، كە برىتبيە لەو خۆشە كاتىەى، كە لەدوو توپى تاريكى و

دوو بەدوویی دا، زەماوەند دەكەن و دەبن بەدوویگان لەیەك جەستەدا (ئەمە: موقەددیمە یەكەمە، كە پێشینە یەكی پیرۆزە).

ب/ دروستبوونی وەچەو نەووە كۆمەلگا و بەردەوامی رەورەوی ژیان، لەسەر ئەو بەرنامە و سیستمە جوانە ی كە خۆی گەورە نەخشە ی بۆ كێشاوە و رمزای لەسەریەتی (ئەمە: موقەددیمە ی دوووەمە).

جا وەكوو ئەنجامی بۆ ئەم دوو موقەددیمە یە، ئەو منالە ی كە دروست دەبی لەنیوانی ژن و میرددا، دەبی هەریەكە یان دلتیابی لە رۆلی خۆی لە دروستبوونیدا، تا دایبئی بە جگەر گۆشە ی خۆی و واھەست بكا كە پارچە یەكە لەخۆی و بە پیلووی چا و پارێزگاری ئی بكا، دە ی عیددە لەگەل داوینپاکی، دوو ھۆن كە سیھە میان نییە، كە ئەم مەبەستە، بەلایەنی كەمەووە بۆ پیاو دایبن دەكەن و ئەو كاتە كە ژن و میرد دلتیا بوون لەو كە منال منالی ھەردوکیانە و ھەركەس بە ئەرکی سەرشان ی خۆی ھەلساو، بۆ پیاو كەردنی بەرنامە ی پیرۆزی خوا یی، ئەو كاتە منال دەبی بە ئاویئە یەكی بالا نوما، ھەم ژن، ھەم میرد خۆی تیا دەبیئی. زمانحالیان دەلی:

لە ئاویئە ی رووت كورپەم! خۆم بیئی

نازانم من تۆم یاخۆ تۆ منی!

۹. عیددە ی ژنی دووگیان بەدانانی سكه كە یەتی، ھەند ی دەفەر موون: بەدریژترین ی ئەو دوو ماوہیە كە بۆی دانراو: لەدانانی سكو لەچوار مانگو دەشەو، واتە: ئەگەر سكه كە ی بەزیاتر لەچوار مانگو دەشەو دانا، ئەوا عیددە ی بەدانانی سكه كە یەتی، بەلام ئەگەر سكه كە ی بەكەمتر لەچوار مانگو دەشەو دانا، ئەوا عیددە ی بەچوار مانگو دەشەو كە (أَبْعَدُ الْأَجَلَيْنِ) ە.

۱۰. ژن لەكاتی عیددەدا، بۆكاری رەوای خۆی مافی دەرچوونی لەمال ھە یە، وەك ئەو بەجی بۆ باخ رنین، یاترسی ھەبی كە تووشی كێشە یی بی. ھەند ی دەلین: مافی ئەو ی نییە.

۱۱. كە عىددە تەواو بوو، ژن ئازادو سەربەستە لەکردنى ھەموو شتىكى رەوا، ھەروەھا دەتوانى شووبكاتەو.
۱۲. پەرس و راو راويژکردن بە مروقي باش لەکاتى خوازبينيیدا زۆر پەسەندو رەواو بەجییه.
۱۳. لەکاتى تازيبارى و رەشپوشيدا، خۆپازانەووە بەرگى زەرقى و بەرقى ھەرامە، ھەروا چاو رشتن و سپيو سووراو کردن و ماکیاج کردن و بۆنى خوش بەکارھيئەت و شووکردن و خوازبيني.
۱۴. بۆ ميژد تازيبارى چوار مانگو دەشەو، يادانانى سکه، ئەگەر بەچوار مانگو دەشەو زياتر سکهکەى دانا، بۆ مردووى تر سى رۆژەو بەس، سوننەتە بەکارھيئەت بۆنى خوش لەپاش سى رۆژ تازى بشکيني، بەتايبەت بۆژن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۴- نامہ ہی شہرہ نہ فرین (لیعان) کتاب اللعان

{بروانہ: فیقہی ناسان/۲، زنجیرہ: ۲۸۸، لاپہرہ: ۷۷۷ + تاج/۲، زنجیرہ: ۶۹، ژمارہ: ۲۲۵۰
ہتا ۲۲۵۱ + تجرید/۴، ژمارہ: ۱۶۷۵ ہتا ۱۶۷۶ = تہفسیری سوورہتی نوور}.

(۶۷۲) کہ سنی بہ سہر ژنہ کہ یہ وہ بیایو بگری (۳۷۲۳ - ۳۷۴۸)

۸۶۵- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رضی اللہ عنہ): أَخْبَرَهُ أَنَّ عُيُومِرَ الْعَجَلَانِيَّ جَاءَ إِلَى عَاصِمِ بْنِ عَدِيٍّ الْأَنْصَارِيِّ فَقَالَ لَهُ: أَرَأَيْتَ يَا عَاصِمُ لَوْ أَنَّ رَجُلًا وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا أَيْقَتْلُهُ، فَتَقَتْلُونَهُ، أَمْ كَيْفَ يَفْعَلُ؟ فَسَلَ لِي عَنْ ذَلِكَ يَا عَاصِمُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَسَأَلَ عَاصِمُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَكَرِهَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْمَسَائِلَ وَعَابَهَا حَتَّى كَبُرَ عَلَى عَاصِمٍ مَا سَمِعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَلَمَّا رَجَعَ عَاصِمٌ إِلَى أَهْلِهِ جَاءَهُ عُيُومِرٌ فَقَالَ: يَا عَاصِمُ مَاذَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)؟ قَالَ عَاصِمٌ لِعُيُومِرٍ: لَمْ تَأْتِنِي بِخَيْرٍ، قَدْ كَرِهَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْمَسْأَلَةَ الَّتِي سَأَلْتَهُ عَنْهَا، قَالَ عُيُومِرٌ: وَاللَّهِ لَا أَنْتَهِيَ حَتَّى أَسْأَلَهُ عَنْهَا. فَأَقْبَلَ عُيُومِرٌ، حَتَّى أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَسَطَ النَّاسِ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ رَجُلًا وَجَدَ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا أَيْقَتْلُهُ فَتَقَتْلُونَهُ أَمْ كَيْفَ يَفْعَلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « قَدْ نَزَلَ فِيكَ وَفِي صَاحِبَتِكَ، فَادْهَبْ فَأْتِ بِهَا ». قَالَ سَهْلٌ فَتَلَاعَنَّا وَأَنَا مَعَ النَّاسِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَلَمَّا فَرَعْنَا، قَالَ عُيُومِرٌ: كَذَبْتُ عَلَيْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَمْسَكْتُهَا، فَطَلَقَهَا ثَلَاثًا قَبْلَ أَنْ يَأْمُرَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم). قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَكَانَتْ سُنَّةَ الْمُتَلَاعِنِينَ. {الحديث: ۳۷۲۳ = ۳۷۱۹ فم. تجرید/۴، رقم: ۱۶۷۵ = ۴۷۴۵، ۴۲۳، ۴۷۴۶، ۵۲۵۹-۵۳۰۸-۶۸۵۴-۷۱۶۵-۷۱۶۶-۷۳۰۴. أبو داود. طلاق: ۲۲۴۵. نسائي. طلاق: ۳۴۰۲. ابن ماجه. طلاق: ۲۰۶۶. تحفة الأشراف: ۴۸۰۵}.

سەھلى كۆرى سەعدى ئەل-ساعىدى (رەزى خۇداى لى بىن) **فەرمووى: عوومىمىرى**
 عەجلانى ھات بۇلاى عاصىمى كۆرى عەدى ئەنصارى، كە سەرۆك خېلى عەجلان
 بوو (رەزى خۇدايان لى بىن) پېي گوت: ئەى عاصىم! پېم بفرموو: پياوئ پياوئك بەسوەر
 ژنەكەيەوۋە بگريئ ئەگەر دەيكوژئ ئيوۋ دەيكوژنەوۋە، ئەگەر نايكوژئ ئەى چى
 قورئ بەسەر خۇيدا بكا؟ ئەى عاصىم! ئەم پرسىارەم لە پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن)
 بۇبەكە، عاصىم چوو بۇ خزمەتى پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) پرسىارەكەى لىي گەرد،
 پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ئەم جوۋرە پرسىارانەى پى ناخۇش بوو، بەلگوو
 بەشوورەى دانا، تەنانەت ئەو وەلامەى كە عاصىم لەم بارەيەوۋە لە پېغەمبەرى
 بىست كاريكى ئەستەم و قورسو گران بوو لەسەر شانى عاصىم.

كاتئ عاصىم گەرايەوۋە بۇ مالەوۋەى، عوومىمىر چوو بۇلاى و پېي گوت: ئەى
 عاصىم! پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) چى فەرموو؟ عاصىم پېي گوت: خىرم نەدى
 لىت، پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) وەلامى نەدايەوۋە، ھەزى لەم پرسىارە نەبوو كەمن
 لىيم گەرد، سەبارەت بەژنەكەى تۆ، عوومىمىر فەرمووى: بەخودا كۆل نادەم، ھەتا
 لەمبارەيەوۋە بۇخۇم لە پېغەمبەر نەپرسەم، جا عوومىمىر بۇخۇى رۇيشت، كەچوۋە
 خزمەتى پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەناو كۆمەلئ خەلكا بوو، عەرزى گەرد: ئەى
 پېغەمبەرى خودا! پياوئ پياوئك بەسەر ژنەكەيەوۋە بگري چى بكا، ئەگەر دەيكوژئ
 ئيوۋ بە قەصاص دەيكوژنەوۋە، گوايە پياوئكى كوشتوۋە دەبى بكوژرئتەوۋە لەحياتى
 ئەو، ئەگەر نەشى كۆژئ ئەى چى بكا؟ پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) **فەرمووى:**
 (خۇداى گەورەو سەرورە، سەبنارەت بەبابەتى تۆو ژنەكەت ئايەتى قورئانى ناردۆتە
 خوارەوۋە، بپۆ ژنەكەت بەيئە!).

سەھل فەرمووى: مەن لەناو خەلگەكەدا بووم، لەخزمەت پېغەمبەر، كە
 فەرمانى بەھەردوكيان گەرد، بە ژن و بەپياوۋەكەى لەناو مزگەوتە شەرە نەفرىنيان
 گەرد، بەپېي ئەو دەستوورەى كە خودا لە قورئاندا ديارىكردوۋە، لەئايەتى شەشەما
 لە سوورەتى نوور، كاتئ عوومىمىر و ژنەكەى لە شەرە نەفرىنەكە لى بوونەوۋە،

عوومیر گوتی: ئەى پيغه مبهري خودا! ئەگەر ئەم ژنه له پاش ئەم رووداوو کهين و بهينه و نابروو چوونه هه بوول بکه مه وه، ئەوه واتای وایه که من بوختیانم بۆیکردوو، ئیتر سەبەسێ ته لاقی دا، بهر له وهی که پيغه مبهر فه رمانی پێ بکا و پێی بلێ که ته لاقی بدا، ئیبنو شه هاب ده فه رموی: ئیتر له دوا ئەو ژن و میرده، جیابوونه وه ته لاق بوو به باوو ده ستوو له نیوان ئەو ژن و میردانه دا که شه ره نه فرین ده کهن). {تاج/ ۲، زنجیره: ۶۹، ژماره: ۲۲۵۰، ۲۲۵۱}.

۸۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ (رضی الله عنه): يَا رَسُولَ اللَّهِ: لَوْ وَجَدْتُ مَعَ أَهْلِي رَجُلًا لَمْ أَمْسُهُ حَتَّى آتِيَ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ؟! قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «نَعَمْ». قَالَ: كَلَّا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، إِنْ كُنْتُ لَأُعَاجِلُهُ بِالسَّيْفِ قَبْلَ ذَلِكَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «اسْمَعُوا إِلَيَّ مَا يَقُولُ سَيِّدُكُمْ، إِنَّهُ لَغَيُورٌ، وَأَنَا أَغْيَرُ مِنْهُ، وَاللَّهِ أَغْيَرُ مِنِّي». {الحديث: ۳۷۴۲ = ۳۷۳۹ فم}:

ئەبو هورەیره (پەزای خودای لێ بێ) ده فه رموی: سه عدی کوری عوباده (پەزای خودای لێ بێ) فه رموی: ئەى پيغه مبهري خودا! به پيی نایه تی هه ددی بوختیان بۆ ژنی مه رديی، ده بی بوختیانکار چوار شایهت له سه ر ژنه که راست بکاته وه، ده نا داری هه ددی لێ ده درئ، من ده زانم که ئەمه برپاری خودایه و برپاری خودایش دروسته و لایم له وه نییه، به لām سه رم له مه ده رناچی: گریمان من زه لامی به سه ر ژنه که مه وه بگرم و ده ستی بۆنه به مو بچم به دواى چوار شایه تا بگه رییم و بلیم و مر ن شایه تیم بۆده ن که ژنه که م خه ریکی داوینپیسییه، ئایا شتی وا کاری کرد نییه؟! پيغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) فه رموی: (به لێ ده بی چوار شایهت راست بکه یته وه، ده نا داده نریی به بوختانچی و هه ددی بوختیان لێ ده درئ!).

سه عدیش فه رموی: فه رمانی خودا و پيغه مبهري خودا له سه ر سه روچاوه، ئیمه لایمان له مه نییه، به لām به وخودایه راست و دروسته ی که تۆی کردوو به پيغه مبهرو ئەم ئایینه پیرۆزه ی پیاو ناردووی، پیاو نییه له بارودۆخیکی ناوا ئالۆزو رق و توورپه ی وورووژینا خۆی پێ بگیری و ئەقل و هۆشی له لا بمینی و گوێ

به گوناھو شتی وابداء، دہسا من بهش بهحالی خوُم نہ گہر شتی وام لی بقہومی، بہر
لہہموو شتی، بہزہبری شمشیر شہری خوُمی لہ گہ لا دہکہم!!

پیغہمبہریش (درویدی خودای لہسر بن) فہرمووی: (گوی لہناغاتان بگرن!! بہراستی
قسہکھی سہیرہ، بہراستی بویہ وادہلی چونکہ بہغیرمتو بہنامووسہ، دہسا من
لہویش زیاتر بہتہنگی نامووسہوہ دیم، خودایش لہمن پتر). {تاج/۲، زنجیرہ: ۵۷،
ژمارہ: ۲۲۰۲، ۲۲۰۳، ۲۲۰۴}.

۸۶۷- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: سُلِّتُ عَنِ الْمُتَلَاعِنَيْنِ فِي امْرَأَةٍ مُصْعَبٍ: أُفِرَّقُ
بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: فَمَا دَرَيْتُ مَا أَقُولُ، فَضَيِّتُ إِلَى مَنْزِلِ ابْنِ عُمَرَ (رضى الله عنهما) بِمَكَّةَ،
فَقُلْتُ لِلْغُلَامِ: اسْتَأْذِنْ لِي، قَالَ: إِنَّهُ قَائِلٌ، فَسَمِعَ صَوْتِي، فَقَالَ: ابْنُ جُبَيْرٍ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ:
ادْخُلْ فَوَاللَّهِ مَا جَاءَ بِكَ هَذِهِ السَّاعَةَ إِلَّا حَاجَةٌ، فَدَخَلْتُ، فَإِذَا هُوَ مُفْتَرِشٌ بَرْدَعَةً، مُتَوَسِّدٌ
وِسَادَةً حَشْوَهَا لَيْفٌ، قُلْتُ: الْمُتَلَاعِنَانِ أُفِرَّقُ بَيْنَهُمَا؟ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ! نَعَمْ، إِنَّ أَوَّلَ مَنْ
سَأَلَ عَنِ ذَلِكَ فَلَانُ بْنُ فُلَانٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَرَأَيْتَ أَنْ لَوْ وَجَدَ أَحَدُنَا امْرَأَتَهُ عَلَى
فَاحِشَةٍ كَيْفَ يَصْنَعُ؟ إِنْ تَكَلَّمَ تَكَلَّمَ بِأَمْرِ عَظِيمٍ، وَإِنْ سَكَتَ سَكَتَ عَلَى مِثْلِ ذَلِكَ. قَالَ:
فَسَكَتَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَلَمْ يُجِبْهُ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ أَتَاهُ، فَقَالَ: إِنَّ الَّذِي
سَأَلْتُكَ عَنْهُ قَدْ ابْتُلِيتُ بِهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ فِي سُورَةِ النُّورِ: (وَالَّذِينَ
يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ)، فَتَلَاهُنَّ عَلَيْهِ، وَوَعَّظَهُ وَذَكَرَهُ وَأَخْبَرَهُ أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ
الْآخِرَةِ، قَالَ: لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا كَذَبْتُ عَلَيْهَا، ثُمَّ دَعَاها فَوَعَّظَهَا وَذَكَرَهَا وَأَخْبَرَهَا
أَنَّ عَذَابَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ مِنْ عَذَابِ الْآخِرَةِ، قَالَتْ: لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنَّهُ لَكَاذِبٌ، فَبَدَأَ
بِالرَّجُلِ، فَشَهِدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ
كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ، ثُمَّ ثَنَّى بِالْمَرْأَةِ، فَشَهِدَتْ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ،
وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ، ثُمَّ فَرَّقَ بَيْنَهُمَا. {الحديث: ۳۷۲۶
= ۳۷۲۲ فم}:

سہعیدی کوری جوبہیر (رحمہمتی خودای لی بن) فہرمووی: لہسہردہمی نہمیری
موصعہبی کوری زوبہیردا، پرسیارم لیکرا، لہبارہی ٹہو ژنو میردہوہ، کہ لہنیوانی

خۇياندا، شەپ نەفرىن دەكەن، ئايا لەيەكترى جىيادەكرىنەوہ يانا؟ منىش نەمزانى بلىم جى، جا رۇيشتەم بۇمالى عەبدوئلاى كورى عومەر (رەزىي خۇدايان لى بى) لە مەككە، بە نۆكەرەكەم گوت: مۆلەتم بۇ وەر بىگرە دەچەم بۇ خزمەتى، خولامەكە گوتى: خەوتووہ، بەلام ئىبنو عومەر گوئى لەدەنگەم بوو، فەرمووى: ئەوہ سەئىدى كورى جوبەيرە؟ گوتەم: بەلى ئەوہ، فەرمووى: وەرە ژوورەوہ، بەخودا وادىارە، لەمكاتى وچانەدا، بە بەلاش نەھاتووى، كارىكى گرنگ تۇى ھىناوہ، كاتى كە چوومە ژوورەوہ، دەرۋانەم والەسەر جەلە وشترى دانىشتووہ، لەسەر پىشتىيەك شانى دادابوو، كە ناواخنەكەى رىشووى دارخورما بوو، عەرزىم كەرد: ئايا ئەو ژن و مىردەى كە شەپ نەفرىن و مولاعەنە دەكەن لەيەكترى جىيادەكرىنەوہ يانا؟

فەرمووى: سوبجانەللا! ئەى چۇن جىياناكرىنەوہ، بەلى جىيادەكرىنەوہ، يەكەم كەس كەلەم شتەى پرسى، فەيسارە كەسى كورى فەيسارە كەس بوو، ھاتە خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) عەرزى كەرد: قوربان! ئەى پىغەمبەرەى خودا! پىم بفرەموو گریمان كەسى بچى بەسەر ژنەكەيا خەرىكى داوین پىسىيە، چارى چىيە؟ ئەگەر قەسەدەكا ھەرۋەى، ئەگەر قەسەناكا ھەرۋەى، يەك لەيەك دىژوارتر و سەخت تر. فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) خامۇش بوو، وەلامى نەدايەوہ، جادۋاى ئەم جارە، پىاوەكە جارى تىرىش ھاتەوہ، عەرزىكەرد: ئەى پىغەمبەرەى خودا! ئەو پىرسىارەى كەجارى پىشوو عەرزىم كەردى بەسەر خۇم ھاتووہ، جا خوداى گەورەو سەرۋەر ئەم چوار ئايەتەى ناردە خواروہ كەوان لە سوورەتى نووردا: {وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ - ۲۴/النور/الآيات - ۶-۹}.

واتە: ئەو مىردانەى كە بەدەمى خۇيان تۆمەتى حىزىتى دەدەن لەژنەكانىيان و جگە لەخۇيان شايتەو بەلگەى تىرىان نىيە، ئەوہ بۇ چەسپاندنى ئەم داوايە دەبى خۇى لەلەى قازى، لەناو كۆمەللىكا، چوار جار شايتەى بدا: بلى: شايتەى دەدەم بەخودا كەمەن راست دەلىم لەوہدا كە دەلىم بەژنەكەم، وەكوو داوینپىسى بى. وە

ئەگەر ویستی حاشا لە ھاوپیشتی و ھاوکییتی منداڵەکەیشی بکا، ئەوا لەهەموو شایەتیەکانیدا بلی: وە ئەو منداڵەیش کە لەلای ژنەکەیه لەمن نییه. وە بۆجاری پینجەم بلی: لەعنەت و نەفرەت و نەفرینی خودام لەسەربێ ئەگەر درۆبکەم لەم وەپالدان (نسبت)ەدا.

جا پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئایەتەکانی بەسەر پیاوەکەدا خویندەووە و سەبارەت بە بوختانی واگەورە پەندو ئامۆژگاری کردو زۆرشتی یادخستەووە و ھەوایی ئەوھیشی پێدا: کەسزای دنیا ھەرچۆن بێ زۆر ئاسانترە لەسزای سەختی رۆژی دوایی، قەبوولی داری ھەددی بوختیان، زۆر ئاسانترە لە تۆلەیی سەختی دۆزەخ، پیاوەکەیش گوتی: سویندم بەو کەسە کە خودای گەورەییە، کەتۆی بەم شەریعەتە پیرۆزەووە رەوانەکردووە بۆسەر بەرەیی ئادەمی و جنۆکە بوختیانم بۆ ئەو ژنەیی خۆم نەکردووە، ئەوجا پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ژنەکەشی بانگ کردو ھەمان پەندو ئامۆژگاری ئەویشی کردو پێشی فەرموو کە قەبوولی ھەددی داوینپێسی گەلی ئاسانترە لەچەشتنی سزای ئاگری سووری دۆزەخ، بەلام ژنەکەیش نەچوو و ژیری و گوتی: ناراست ناکا، بەو کەسە کەتۆی رەوانە کردووە و کردووپیەتی بە پیڤەمبەری خودا، ئەو مێردەیی من درۆدەکا و شەلتاخم پیادەکا.

ئەوسا پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کرداری شەرە نەفرینەکەیی جێبەجێ کرد لەنیوانیان، لەپێشا بە پیاوەکە دەستی پێکردو جوارجار خودای کرد بەشایەت کە لەم تۆمەتەدا راست دەکا، لەجاری پینجەما گوتی: لەعنەتی خودام ئێ بێ ئەگەر لەم شایەتیەمدا بوختیانی درۆ بۆ ئەم ژنەیی خۆم بکەم، ئەوجا دووھم کەس بەژنەکە دەستی پێکرد، جوارجار گوتی خودا دەکەم بەشایەت کە ئەم مێردەیی من درۆدەکا و شەلتاخم پیادەکا، لەشایەتی پینجەما گوتی: خەشمو قارو غەزەبی خودام ئێ بێ ئەگەر ئەو مێردەیی من راست بکا، لەم شایەتیەیی کە لەسەر منیدا. ئیتەر پاش ئەم شەرە نەفرینە، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە یەکتری جیاکردنەووە و بریاری دا، کە پیاوو ژنەکە فەریان بەسەر یەکتەرییەووە نەماو. {تاج/۴، زنجیرە: ۷، ژمارە: ۴۰۷}.

۸۶۸- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِمُتْلَاعَيْنِ: «حِسَابُكُمَا عَلَى اللَّهِ، أَحَدُكُمَا كَاذِبٌ، لَا سَبِيلَ لَكَ عَلَيْهَا»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَالِي؟ قَالَ: «لَا مَالَ لَكَ، إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا فَهَوَّ بِمَا اسْتَحْلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا، وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا فَذَاكَ أَبْعَدُ لَكَ مِنْهَا». {الحديث: ۳۷۲۷ = ۳۷۲۴ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۷۹۵ = ۵۳۱۲، ۵۳۱۱، ۵۳۴۹، ۵۳۵۰. أبو داود. طلاق: ۲۲۵۷. نسائی. طلاق: ۳۴۷۶. تحفة الأشراف/ ۷۰۵۱}:

ئیبینو عومەر (بەزای خودایان بێ) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خودای لسهەر بێ) بهو ژنو میردهی فەرموو، که له ناو مزگهته کهی پێغه مبهردا، شه ره نه فرینیان کرد: حیسابو لیپرسینه وه تان له و دنیا له سهەر خودایه، له م دنیا خوانه بی کهس نازانی کامتان راست ده کهن و کامتان درو ده کهن، دیاره که ئیوه یه کیکتان درو ده کهن، ئه ی میرد! نیت ئه م ژنه له ژنی تو دهر چوو، وه مافت نه ما به سه ریه وه و فرت پییه وه نه ماوه).

پیاوه که ی میردی ژنه کهیش گوئی: ئه ی ماله کهم، ئه ی ئه و ماله ی که له جیاتی مارهی داومه پیی، ئه وه م ناکه و پته وه؟ فەرمووی (دروودی خودای لسهەر بێ): (مالت ناکه وئ، ئه و مارهی ی که داوته پیی بووه به ی خوی، چونکه ئه گهر قسه که ت راست بی ئه وه ماله که ی ده که وئ و ئه و مارهی یه ده بی به ی خوی له باتی ئه وه که له مه و پیش ژنت بووه له باخه لت گرتوو وه به حه لالی له گه لی دروستبووی، خو ئه گهر بوختیانیشت کرد بی بوی، ئه مه یانت خراپ تر زیاتر بیانووت ده بری و ریگه ی ته شقه له ت نامینی به و ژنه).

۸۶۹- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رضی الله عنهما): أَنَّ رَجُلًا لَاعَنَ امْرَأَتَهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَفَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَيْنَهُمَا وَالْحَقَّ الْوَلَدَ بِأُمِّهِ قَالَ نَعَمْ. {الحديث: ۳۷۳۱ = ۳۷۲۹ فم = فتح الملهم بخاری. طلاق: ۵۳۱۵، ۶۷۴۸. أبو داود. طلاق: ۲۲۵۹. ترمذی. طلاق: ۱۲۰۳. نسائی. طلاق: ۳۴۷۷. ابن ماجه. طلاق: ۲۰۶۹. تحفة الأشراف: ۸۳۲۲}:

ئىبنو عومەر (رەزىي خۇدايان لى بىن) فەرموۋى: لەسەردەمى پېغەمبەر خۇيدا (دروۋى خودى لەسەر بىن) پىياۋ شەرە نەفرىنى كىرگەل ئەگەل ئەگەيدە، پېغەمبەر جىيە كىرگەنەۋە لەيەكە مەنەكەي كە لەبەينىنا بوۋ داي بەدايىكى و لكانى بەۋەۋە لەمەنالى مېردەكە دەرچوۋ).

روۋىكەردنەۋە:

۱. مەنەل، لەپاش شەرە نەفرىن، ئەگەر مېردى دايىكى حاشا ئى بىكا، بەمەرچى، يا لەسكى دايكىدەبى، ياتازە لەدايك بوۋى، ئىتەر دەبى بەمەنالى دايىكى و لەمەنالى مېردەكەي دەرچە.

۲. ھەندى زانا دەفەرموۋ: (ئەگەر ئەۋ مەنەلە كىچ بى مەرى دى لەۋ مېردەي كە شەرە نەفرىنى كىرگەۋە لەگەل دايكىدا، بەلام ئەم رايە بەناۋازەۋە ناباۋ دادەنرى، راي دروست فەرمائىشتى جەمەۋەرى زانايانە، كە دەفەرمۇ: (كىچى ژن گۈيىزراپىتەۋە يانا، ئەگەر مېردەكەي شەرە نەفرىنى لەگەل كىرگە، ئەۋكەچە لەۋ پىياۋە ھەرامەۋە بەخۇبى دادەنرى، بەلەيەنى كەمەۋە زىرچىيەتى، ھەر ھىچ نەبى كىچى ئەنەكەيەتى، كىچى ژنىش دەستىۋىژى لەمېردى دايىكى ناشكىۋ مەرى لىي نايەت). {بىروانە: مۇغنى مۇحتاج، شەرحى مېنەھاج بەرگى/۳، لاپەرە: ۱۷۵. باب: ما يحرّم من النكاح}.

شىت شت رادەكىشى لەمەزھەبى شافىئىدا كىچى پەيدابوۋ لە ئاۋى داۋىنپىسى پىياۋ، بەۋ پىياۋە دەش، چۈنكە ئاۋى داۋىنپىسى بى رىزەۋ بى بايەخە!). بەلام بەھەرھال ئەگەر پىياۋەكە، لەپاشا دايىكى ئەۋ كەچە مەرىبكاۋ بىگۈيىزىتەۋە، ئەۋ كەچە ئى ھەرام دەبى، چۈنكە دىسان بەلەيەنى كەمەۋە دەبى بەزىرچى! ھەروا باشتىن چارە لەم لايەنەۋە بۇ كەسى كە دوۋچارى ناشايستەيەكى ئاۋابى.

أ/ ئەگەر دايىكى كەچەشى مەرنەكە، بۇئەۋى بى بە مەھرەم خۇبى بۇ، كەسىكى مەھرەمى ۋەك دايك، ياكىچ، ياخوشك، ياژنى خۇ شىرېدا بەۋ مەنەلە كەلە تۆماۋى داۋىنپىسى خۇيەتى.

ب/ تهقلیدی رای جه ماوهری زانایان دمه رموون: کچی دروستبوو له ئاوی داوینپسی له خاوهن ئاوه که حه رامه. {بروانه: موغنی موحتاج شهرحی مینهاج، بهرگی/۳، لاپه ره: ۱۷۵. باب: مایحرم من النکاح}.

تییینی:

ئهم حالته گهرچی له ولاتی ئیمه و له ولاتی ئیسلاما زۆر کهمه و به ده گمه ن ری ده که وئ، به لام بمانه وئ و نه مانه وئ هه یه، وه من و زۆر که سی تری وه کوو من به چاوی خو مان ئهم جو ره حاله تانه مان دیوه، وه ئه و کچه گه وره بووه و دراوه به شوو، وه له و ماوه دا لای باوکه ناشه رعیه که ی بووه! به لام ئه و ی وا له بهرچا و له ولاته ناموسو لمانه کانا، منالی زۆل، له هه ندی ولاتا دوو له سه ر سیی سه ره جه می دانیش توانی هه ندی ولاته، وه له وشوینانه موسو لمان هه یه زۆریش نه وه ک که م، وه مرؤفیش گای ره ش نییه هه تا هه تایه له یه ک پیستابی، جا ئه گه ر موسو لمانی تووشی ئهم جو ره به لوا عاممه یه بوو، باکاتی ته و به و په شیمانی و گه رانه وه بو ولاتی ئیسلامی له بیربی، ئه گه ر منالی وای بوو، به شیوه یی له شیوه کان بیکا به مه حره می خو ی.

۸۷۰- عَنْ مُحَمَّدٍ - هُوَ ابْن سِيرِينَ - قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَأَنَا أُرَى أَنَّ عِنْدَهُ مِنْهُ عِلْمًا فَقَالَ: إِنَّ هِلَالَ بْنِ أُمَيَّةَ قَذَفَ امْرَأَتَهُ بِشَرِيكِ ابْنِ سَحْمَاءَ، وَكَانَ أَخَا الْبَرَاءِ بْنِ مَالِكٍ لِأُمِّهِ، وَكَانَ أَوَّلَ رَجُلٍ لَاعَنَ فِي الْإِسْلَامِ، قَالَ: فَلَاعَنَهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَبْصِرُوهَا، فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَبْيَضُ سَبْطًا قَضَى الْعَيْنَيْنِ فَهُوَ لِهِلَالَ بْنِ أُمَيَّةَ، وَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلُ جَعْدًا حَمَشَ السَّاقَيْنِ فَهُوَ لِشَرِيكِ ابْنِ سَحْمَاءَ، قَالَ: فَأَنْبِئْتُ أَنَّهَا جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلُ جَعْدًا، حَمَشَ السَّاقَيْنِ. {الحديث: ۳۷۳۶ = ۳۷۳۳ فم}:

موحه ممه دی کوپی سیرین (رحمه تی خودای ئی بی) فه رمووی: بو پرسى شه ره نه فرین له نه نه سی کوپی مالیکم پرسى، چونکه له و بر وایه دا بووم که ئه و له م باره یه وه

ئاگاداری ههیه، فهرمووی: هیلالی کوری ئومهیه، که دایک برای شیریی بهرائی کوری مالیک بوو، که بهراء برای ههقی منه، فهرمووی: هیلال شهریکی کوری سهحمائی نابهنگی ژنهکهی خویهوهو گوتی: بهسەر ژنهکهمهوه گرتوومه، ئەم هیلاله یهکهه کهس بوو که لهسهردهمی ئیسلامهتیدا شهره نهفرین و لیعان لهگهه ژنهکهیدا بکا، جا کهشهره نهفرینهکهی لهگهه ژنهکهی ئەنجامدا، لهمزگهوتا لهخزمهت پیغهمهبردا، پیغهمهبر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (سهرنج بدن ئەم ژنه سکی پره، جا ئەگەر منائیکی سپیکهلهی قزخاوی، دووچاو شهلهقاوی بوو، ئەوه له هیلالی کوری ئومهیهیه، چونکه هیلال خوی وایه، منالیش شیوهی وهک شیوهی باوکی وایه، بهلام ئەگەر ئەم ژنه منائیکی رهشکهلهی وهک کل، قزلولی، دوولاق باریکی بوو، ئەوه لهشهریکی کوری سهحمایه و زۆله). فهرمووی: ههواله زانیوه: که کورپیکی رهشکهلهی موو لوولی، دوو لاق باریکی بوو. {تاج/۴، زنجیره: ۷، ژماره: ۴۰۰۷، ۴/ج + تاج/۲، زنجیره: ۶۹، ژماره: ۲۲۵۰، ۲۲۵۱}.

روونکردنهوه:

لهکۆتایی گیرانهوهی ژماره (۴۰۰۷)ی ئەم فهرموودهیه لهتاجول ئوصولا، زنجیره: ۷، لاپهره: ۳۷۸. چاپی چوارهم نووسراوه: عهینی دهفهرمووی: عیکریمه (رهحمهتی خودایان لی بئ) دهفهرمووی: ئەم مناله لهپاشا که گهوره بوو، بوو به فهرمانرهواو میر لهسهر میصر، وهناوی باوکی نهدهزانرا. دروستی ئەم رستهی دواوه ئاوايه: (لهسهر میصری، واته: لهسهر شاری، چونکه مه بهست ولاتی میصری زانراو نییه).

٦٧٤) کهسی لهژنهکهی خوی خانه گومان بئو له نهسه بی مناله کهی دوو دل بئو

باسی رهگه دزی و دزینی رهگ (٣٧٢٣ - ٣٧٤٨)

باب: فِي انْكَارِ الْوَلَدِ وَتَرْغِ الْعِرْقِ

٨٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه): أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ امْرَأَتِي وَلَدَتْ غُلَامًا أَسْوَدَ، وَإِنِّي أَنْكَرْتُهُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ

(صلى الله عليه وسلم): « هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟ » قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: « مَا أَلَوْنَهَا؟ » قَالَ: حُمْرٌ. قَالَ: « فَهَلْ فِيهَا مِنْ أُرْقٍ؟ ». قَالَ: نَعَمْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « فَأَنْتَ هُوَ؟ ». قَالَ: لَعَلَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَكُونُ نَزْعُهُ عِرْقٌ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): « وَهَذَا لَعَلَّهُ يَكُونُ نَزْعُهُ عِرْقٌ لَهُ ». {الحديث: ۳۷۴۷ = ۳۷۴۴ فم. تجريد بخاری/ ۵، رقم: ۱۷۹۴ = ۵۳۰۵، ۶۸۴۷، ۷۳۱۴. أبو داود. طلاق: ۲۲۶۲. تحفة الأشراف: {۱۵۳۱۱:

ئەبو ھورەیرە (دەزای خودای لای بێ) فەرمووی: پیاوی لە عەرەبی دەشتەکی ھاتە خزمەتی ھەزرمەت (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیکرد: ئەو پێغەمبەری خودا! من خۆم سبیم، کەچی ژنەکەم کۆریکی رەشی بوو و من ئەو منالە بەمنالی خۆم نازانم و حاشام ئی کردوو، جا تۆچی دەفەرمووی؟ پێغەمبەر پێی فەرموو: (ھیچ و شتەر ھەیە؟). گوتی: بەئێ ھەمە. فەرمووی: (رەنگیان چۆنە؟) گوتی: سوورن، فەرمووی: (وشتی تالەیان تیا دا ھەیە؟) گوتی: وشتی تالە زۆریان واتیادا، فەرمووی: (ئەو و شترە تالانەیان لەکۆیو تێ کەوتوو؟) گوتی: رەنگبێ رەگێ لە رەگەزیان رەنگی وابوو بێ و ئەمانە ئیستا چووبنەتەو سەر رەنگی ئەو رەگەزە کۆنە خۆیان! فەرمووی: (دە کۆرەکی تۆیش ھەرودھا!).

(۶۷۵) منال ھی خاوەنی نوێنە. (۳۵۹۸ - ۳۶۰۱)

باب: الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ

۸۷۲- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) أَنَّهَا قَالَتْ: اخْتَصَمَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ فِي غُلَامٍ، فَقَالَ سَعْدٌ: هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْنُ أَخِي عْتَبَةَ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ عَهْدَ إِلَيَّ أَنَّهُ ابْنُهُ، انْظُرْ إِلَيَّ شَبَّهِهِ، وَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ: هَذَا أَخِي يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِدَ عَلَيَّ فِرَاشِ أَبِي مِنْ وَلِيدَتِهِ، فَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) إِلَى شَبَّهِهِ، فَرَأَى شَبَّاهَا بَيْنَنَا بَعْتَبَةَ، فَقَالَ: « هُوَ لَكَ يَا عَبْدُ: الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ، وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَاحْتَجَبِي مِنْهُ يَا سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ »، قَالَتْ: فَلَمْ يَرَ سَوْدَةَ قَطُّ. {الحديث: ۳۵۹۸ = ۳۵۹۴ فم. بخاری. يسوع: ۲۲۱۸،

۶۷۶۵، ۶۸۱۷. نىسائى. طلاق: ۳۴۸۴. تحفة الأشراف: ۱۶۵۸۴. تاج/۲، زنجيرة: ۷۰، ذمارة: ۲۲۵۲، ض/۴}:

عائىشە (پەزىلەتلىك خۇداي لى بىن) فەرموۋى: سەعدى كۆرى ئەبو ۋەقاص ۋە عەبدى كۆرى زەمە (خۇدايان ئى رازى بىن) لەسەر خۇلامى، واتە: كۆرى، بوو بەھەرەيان سەعد فەرموۋى: ئەي پېغەمبەرى خۇدا! ئەمە برازاى منەو كۆرى عوتبەى كۆرى ئەبو ۋەققاسى برامە ۋە كاتى خۇى بەپىي باۋى سەردەمى نەقامى، داۋىنپىسى لەگەل دايكىدا كىرەدە، كە كەنیزەكى زەمەى كۆرى قەيس بوو، كە بەپارە لەشفرۇشى پى دەكرد، ۋە عوتبەى برام كاتى خۇى لەپىش مەرگىدا منى راسپاردوۋە كە ئەمە كۆرى ئەو، فەرموۋ تەماشاي شىۋەشى بىكە، ئەوئەتەننى رىك لە عوتبەى برام دەچى ۋە كوتومت لەودەكا.

عەبدى كۆرى زەمەش، كەبراى باۋكىي سەودەى كچى زەمەى ھاوسەرى پېغەمبەرە، فەرموۋى: ئەي پېغەمبەرى خۇدا! ئەمە باۋك براى منەو لەسەر نوپىنى باۋكە لەدايك بووۋە لە كەنیزەكى خۇيەتى.

پېغەمبەرىش (دروۋدى خۇداي لەسەر بىن) كە سەرنجى شىۋەى كۆرەكەيدا روانى شىۋەى تەواۋ لە عوتبە دەچى، بەلام بۇ پوۋچىكردنەۋەى برپارى سەردەمى نەقامى، فەرموۋى: (ئەي عەبد! ئەمە ھى تۆيە ۋە ئەم كۆرە شەرع دەيدا بەتۆ، چۈنكە منال ھى مېردە، ياھى خاۋەنى كەنیزەكە، كەخۇى چوۋبىتە لاي، بەپىي ياساى منال ھى خاۋەن نوپىنە، ھەناسە ساردىش بۇ داۋىن پىس دەمىننەۋە).

ئەۋجا پېغەمبەر (دروۋدى خۇداي لەسەر بىن) فەرموۋى بەسەۋدەى ھاوسەرى خۇى: (ئەي سەۋدەى كچى زەمە! حىجابى ئى بگرەۋە). عائىشە فەرموۋى: ئىتەر ئەو كۆرە جارى تر سەۋدەى نەبىنى.

روۋنكردنەۋە:

۱. لەلاى شافىعيەكان رەجەلەكى ئەم كۆرە كەناۋى عەبدورەحمانى كۆرى زەمە بوو، دامەزراۋەو چەسپاۋەو ئىسپات بوو كە كۆرى زەمەيە، ئەم فەمايشتەى

پیغه مبه‌ر به‌سه‌وده که په‌رده پوښی (احتجاب) ی لئ بکات، له‌بابه‌تی دووربینی و نیحتیاته.

۲. ئەم فەرمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سەر ئەوه، خو‌پاراستن له‌شتی گومان‌اوای کاریکي ره‌واو په‌سه‌نده.

٦٧٦) قسه‌ی ره‌گه‌ز ناس سه‌بناره‌ت به‌ سه‌لاندنی ره‌چه‌له‌کی منال قه‌بوول

ده‌کړی. (٣٦٠٢ - ٣٦٠٥)

باب: قبول قول القائه في الولد

٨٧٣- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) ذَاتَ يَوْمٍ مَسْرُورًا، فَقَالَ: « يَا عَائِشَةُ: أَلَمْ تَرَي أَنْ مُجَزَّزًا الْمُدْلِجِيَّ دَخَلَ عَلَى، فَرَأَى أَسَامَةَ وَزَيْدًا وَعَلَيْهِمَا قَطِيفَةٌ قَدْ غَطَّيَا رُءُوسَهُمَا، وَبَدَتْ أَقْدَامُهُمَا، فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ الْأَقْدَامَ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ». {الحديث: ٣٦٠٢ = ٣٥٩٨ فم، تجريد/٤، رقم: ١٤٦٩ = ٣٧٣١، ٣٥٥٥، ٦٧٧٠، ٦٧٧. أبو داود. طلاق: ٢٢٦٨. ترمذی. ولاء: ٢١٢٩. نسائی. طلاق: ٣٤٩٣}:

عائیشه (همزای خودای لئ بئ) فەرمووی: روژئ حه‌زهره‌ت (دروودی خودای له‌سەر بئ) ته‌شریفی هات بۆلام، زۆر که‌یفی خوښ بوو، له‌خوښیانا نوور له‌رووی ده‌باری، فەرمووی: (ئهی عائیشه! ده‌زانیت که موجه‌زیزى مودله‌جی که شیوه‌ ناسیکی به‌ناوبانگ بوو هات بۆلام، له‌وکاته‌دا ئوسامه‌ و زه‌یدی باوکی ئوسامه‌، له‌ژیر پارچه‌یی قه‌دیفه‌دا راکشابوون، سه‌ری خو‌یان دا‌پوښی بوو، به‌لام قاجیان به‌ده‌رده‌وه بوو، موجه‌زیز له‌سەر ئەم حاله‌ که‌چاوی پێیان که‌وت، یه‌کسه‌ر گوتی: خاوه‌نی ئەم قاجانه‌ باوک و کو‌رن!). {تاج/٢، زنجیره‌: ٧٢، ژماره‌: ٢٢٥٦ - ش/د/ت/ن = ٤/چ}.

پوخته‌ی فەرمووده‌کانی باب‌ه‌تی شه‌ره‌ نه‌فرین:

١. شه‌ره‌ نه‌فرین، که له‌زاراوی شه‌رعی پیرۆزدا ناسراوه به‌: لیعان، ئەم بریارانه‌ی له‌سەر دروست ده‌بی:

ا/ ئەو پياۋو ژنە ھەتا ھەتايە لەيەكتىرى ھەرام دەبن، بەھىچ شىۋەيى ھەللاڭ نابنەو ھە بۆ يەكتىرى.

ب/ دارى ھەددى بوختيان لەكۆڭ پياۋەكە دەخا.

ج/ دارى ھەددى داۋىنپىسى لەكۆڭ ژنەكە دەخا، ئەگەر ناموھسەن بى، ھەروا ھەددى رەجمى لەكۆڭ دەخا ئەگەر موھسەن بى ژنى موھسەن ئەۋمىيە شوۋى كىرىدى و مېرد چوۋبىتە لاي و كىرىدى بەژن و كىچىنى نەماين.

د/ ئەگەر مېرد ھاشا لەمنال بكا، لەمنالى ئەو دەردەچى و دەبى بەمنالى داىكى و پەيوەندى بە بنەمالەي مېردەو ھە نامىنى.

۲. بۆ دووربىنى و وەرعو تەقوا، واباشە موسولمان خۆي لەشتى گوماناۋى بپارىزى، ۋەك ھەبوۋنى شوپھەي بەھىز لەبابەتېكا، ۋەك داۋاي شىرخواردن لەنيۋانى دوو منالا، بابەلگەي روشنى سەلمىنەرىش نەبى.

۳. منالى ھاشا لىكراۋ گوناھى لەسەر نىيە، مەۋقېكى بەرىيە.

۴. ئەو مالەي خەرجكراۋ بۆ ژنەكە، ۋەك مارەيى و شتى تىرى وا، ھەموۋى بوۋە بەھى خۆي، مافى مېردى پىۋە نەماۋە.

۵. لەكاتى روۋدانى كارەساتى وادا، كەمېرد زەلامى بەسەر ژنەي خۆيەو ھە بگىرى:

ا/ بۆي ھەيە كارەكە نەوروۋژىنى و رابوۋىرى لەگەلپاۋ بەھۆكارى رەوا، كارىكى وابكا، كەرىگەي ئەۋەي ئى بگىرى.

ب/ بەھىمنى تەلەقى بىداۋ خۆي رىزگارېكا لەدەستى و لەشەرى بەدوۋىرى، ۋە ئەمە لەھەموۋى باشترە. (بىروانە: تاج/۲، زىجىرە: ۲۴، ژمارە: ۲۰۵۸، ج/۴) كە بەدەق

دەفەرمۇي: ئىيىنو ھەبباس (پەزىلەتلىك خەلپە) فەرمۇي: پىاۋى ھات بۆخىزەتى پىغەمبەر (دروۋى خەلپە) ھەزىكىرد: ئەي پىغەمبەر خەلپە! ژنەكە دەست

بەروۋى كەسەۋە نان، كەداۋاي داۋىنپىسى ئى بكا؟ فەرمۇي: (بەردەللايكە، تەلەقى بىدە!). گوتى: دەترىسم دوايى دىل بۆي لى بىدا. فەرمۇي: (دە رابوۋىرە لەگەلى تادلىت

لیی هه‌ڵ ده‌که‌وئ، به‌لکوو ریگهی داوینپیشی ئی بگری). ئه‌بو داودو نه‌سائی به‌رشته‌یه‌کی دروست گیراویانه‌ته‌وه.

ج/ شه‌ره‌ نه‌فرینی له‌گه‌ڵدا بکا، له‌پاش شه‌ره‌ نه‌فرین می‌رد هیج مافیکی له‌سه‌ر ژن نامیئی، گریمان بیکوژی، ده‌کوژریته‌وه له‌باتی ئه‌و.

۶. ئه‌و پیاوه‌ی ده‌گیرئ به‌سه‌ر ژنه‌وه:

ا/ ئه‌گه‌ر دانی نا به‌تاوانه‌که‌یدا، هه‌ددی داوینپیشی ئی دهرئو به‌س.

ب/ ئه‌گه‌ر چوار شایه‌تیش هه‌بوو هه‌روه‌ها.

ج/ ئه‌گه‌ر نه‌ بی لیان هه‌بوو، نه‌شایه‌ت، ئه‌وا هیچی له‌سه‌ر نییه، به‌زاهیر، به‌لام لای خودا تاوانباره.

۷. می‌ردو که‌سوکاری ژن، مافی ئه‌وه‌یان نییه، که‌ ژنه‌که‌ یا پیاوه‌که‌ بکوژن، یا سزابدن، ئه‌وه‌ کاری قازییه، نیشی ئه‌وان نییه، ئه‌وه‌ی که‌له‌ناو ره‌شه‌ خه‌لکا باوه‌ پئی ده‌لین: (غسل العار: شوڕینه‌وه‌ی شوورمیی) بنه‌مایه‌کی شه‌رعی نییه، له‌یاسا نامه (شه‌ریعه‌ت)ی خودادا، به‌لام جه‌ماوه‌ری زاناکان ده‌فه‌رموون: (ئه‌گه‌ر می‌رد، یاخواه‌نی ژنی می‌رddار، کابرا، یا ژنه‌که‌یان گوشت، ئه‌گه‌ر چوار شایه‌تیان هه‌بوو ناکوژرینه‌وه‌ ده‌نا ده‌کوژرینه‌وه‌!).

۸. خانه‌ گومانی و دل پیسکردن له‌ژن، به‌ بیانووی پرو پوچ، کاری بی‌بایه‌خه، به‌لام له‌هه‌مان کاتا، نامووس پاریزی و به‌ته‌نگه‌وه‌ بوونی نامووس و ئابروو، کاری زۆر باشه، دروشمی پیاو چاکان و پیغه‌مبه‌رانه (دروودی خودایان له‌سه‌ر بی).

۹. بریاری شیوه‌ ناس (قائیف) بو سه‌لاندنی نه‌سه‌بو و به‌چه‌و ره‌چه‌له‌ك کاری په‌سه‌نده، به‌تایبه‌تی له‌کاتیكا ئه‌گه‌ر هه‌مه‌مه‌وه‌ قاوه‌یی له‌نیوانا هه‌بی. **تییینی:**

زۆر له‌به‌هره‌ مه‌ندانی ئه‌م په‌راوه‌ پیرۆزانه‌ی فه‌رمووده‌ ده‌فه‌رموون، ژیننامه‌کان زۆر جیگه‌ی که‌لک و به‌هره‌ن، به‌لام به‌ئاسانی بو‌مان نادۆزریته‌وه. جا

والەم دیدو روانگەیهو وە خاوەن ژینامەکان لە ژمارە (۱) وە هەتا ژمارە (۸۷۳) لەم لیستەی دواوە ریز دەکەین، خوا پشتیوان بێ:

لیستە ناوی ئەو هاوێڵو کەسانەی کە لەسەرەتای کتێبە کەووە ناویان هاتوووە هەتا نێرە:

ژمارە	ناوی خاوەن ژینامە	ژمارە فەرموودە کە
۱	ئەبو جەمەرە: نەصری کۆری عیمران	۱
۲	ئەشەجج: موندیری کۆری عائیز	۱
۳	ئەبو هورەیرە	۲
۴	ئەبو تالیبی مامە ی پیغەمبەر	۳
۵	ئەبو جەهل و عبدالله بن أمية	۳
۶	سەعیدی کۆری منسب	۳
۷	حەزن باپیری سەعیدی کۆری مسیب	۳
۸	مسیبی کۆری حەزن	۳
-	(متفق علیه) واتای چییە	۳
۹	ئیبنو عومەر	۵
۱۰	میقدادی کۆری عەمری کیندی	۶
۱۱	ئوسامە ی کۆری زەید	۷
-	ئاژاوە کە ی سەردەمی ئیبنو زوبەیر چۆن بوو؟	۸
۱۲	جوندوبی کۆری سوفیان	۸
۱۳	عوثمانی کۆری عەففان	۹
۱۴	ئەبو سەعیدی خودری	۳۳۸ + ۱۰
۱۵	ئیبنو عەجلان	۱۱

۱۱	سوناجی	۱۶
۱۳	موعازی کوپی جه بهل	۱۷
۱۴	مالیکی کوپی دوخشووم	۱۸
۱۴	مه حموودی کوپی ره بیع	۱۹
۱۴	عیتبانی کوپی مالیک	۲۰
۱۶	ئه بو زه پی غه فاری	۲۱
۱۸	سوفیانی کوپی عه بدوللا	۲۱
۲۱	ئه بو مووسای ئه شعهری	۲۲
۲۲	ئه نه سی کوپی مالیک	۲۳
۲۵	عه بباسی کوپی عه بدولوتته لیب	۲۴
۲۶	موسولمان به تاوان له جه غزی باوهر دهرناچی	-
۲۶	عه بدوللای کوپی عه مری کوپی عاص	۲۵
۲۸	که عبی کوپی مالیک	۲۶
۳۱	عیمرانی کوپی حوصهین	۲۷
۳۲	ئه بو شورهیچی خوزاعی	۲۸
۳۲	کو مه ئه ی فهرمووده زانه کان کیڻ؟	-
۳۵	عه بدوللای کوپی مه سعوود	۲۹
۳۶	عه لی کوپی ئه بو تالیب	۳۰
۳۷	موهاجیر و ئه نصار کیڻ؟	-
۴۰	جابیری کوپی عه بدوللا	۳۱
۴۱	عائیشه ی کچی ئه بو به کری صه دیق	۳۲
۴۶	ئه بو به کره	۳۳
۵۶	زهیدی کوپی خالیدی جوهه نی	۳۴
۵۷	جه ریری کوپی عه بدوللای بو جه لی	۳۵

۵۹	عه مری کوری عاص	۳۶
۶۱	طه لحه ی کوری عه بدوللا	۳۷
۶۱	داستانی شه هیدی له شه ری یه که می کووه یتدا.	-
۷۰	حه کیمی کوری حیزام	۳۸
۷۱	حوزه یفه ی کوری یه مان	۳۹
۷۳	خه دیجه ی کچی خووه یلید	۴۰
۸۴	مه سرووقی کوری نه جده ع	۴۱
۹۱	موحه ممه دی کوری موسلیمی کوری تدرس	۴۲
۹۱	یه زیدی نه ل-فه قیر	۴۳
۹۷	توفه یلی کوری عه مری دهوسی	۴۴
۱۰۷	عه بدوللای کوری جه عفه ری کوری نه بو تالیب	۴۵
۱۹	نه بو نه ییوبی نه نصاری	۴۶
۱۱۴	نه بو فه تاده	۴۷
۱۱۶	سه لمانی فارسی	۴۸
۱۱۷	میمونة أم المؤمنین	-
۱۱۹	عه بدوللای کوری موغه ففهل	۴۹
۱۲۰	نه بو مالیکی نه شعهری	-
۱۲۵	عبدالله بن زید	۵۰
۱۳۶	روونکردنه وهی (صاع) و (موود)	-
۱۳۸	موغیره ی کوری شوعبه	۵۱
۱۴۱	بیلالی کوری رهباح	۵۲
۱۴۲	بورمیده ی کوری حوصه یب	۵۳
۱۴۳	عوقبه ی کوری عامیری جووه نی	۵۴
۱۴۴	یادگار یکی کاتی فه قییه تی	-

۱۴۶	جابیری کورپی سه مووره	۵۵
۱۴۷	عومهری کورپی عه بدولعه زیز	۵۶
۱۴۸	عه مری کورپی ئومه ییه	۵۷
۳۳۸ + ۱۵۱	ئه بو سه عیدی خودری	۵۸
۱۵۴	اسحاق بن عبدالله بن طلحة	۵۹
۱۵۷	ئوم هانی	۶۰
۱۷۰	ئیبنو عه بباس	۶۱
۱۸۰	مو عازدی کچی عه بدوللای عه دهوییه	۶۲
۱۸۶	که ی ده گوتری: (أو کما قال)	-
۱۸۷	ئوم قه یسی خوشکی وه کاشه	۶۳
۱۸۹	ئه سمائی کچی ئه بوبه کری صه دیق	۶۴
۱۹۱	ئه بو حه زووره ی بانگییژ	۶۵
۱۹۴	ئیبنو ئوم مه کتوومی بانگییژ	۶۶
۱۶۷	مو عاوییه ی کورپی ئه بو سوفیان	۶۷
۱۹۹	عومهری کورپی خه تاب	۶۸
۴۷۸+۲۹۶+۲۰۰+۳۱۰	سه عدی کورپی ئه بو وه ققاص	۶۹
۲۰۲	ئیمامی زوهری	۷۰
۲۰۷	موحه ممه دی کورپی عه مری کورپی حه سه نی کورپی عه لی	۷۱
۲۰۸	عوماره ی کورپی ره ئوبه ی ئه قه فی	۷۲
۲۱۱	خه ببانی کورپی ئه رمت	۷۳
۲۱۴	عه لای کورپی عه بدوره حمانی یه عقوب	۷۴
۸۰۰+۲۱۹	عوقبه ی کورپی عامیری جو هه نی	۷۵
۲۲۳	سه له مه ی کورپی ئه که وه	۷۶
۲۳۱	عومهری کورپی ئه بو سه له مه	۷۷

۲۳۲	ئەبو جەھەم	۷۸
۲۴۲	ئوبەيى كۆرى كەعب	۷۹
۲۴۵	زەينەبەي كچى عەبدوللاى ئەفەفەيە	۸۰
۲۵۹	سەھلى كۆرى سەعدى ئەل ساعىدى	۸۱
۲۵۹	سەعدى كۆرى مالىك كۆرى خالىد	۸۲
۲۶۲	بەرائى كۆرى غازىب	۸۳
۵۴۲+۲۶۷	ئەبو مەسعوودى بەدرى	۸۴
۲۷۷	وائىلى كۆرى حوجر	۸۵
۲۷۷	چىرۆكى خۇش لەنىوان وائىل و موعاويەدا	-
۲۹۷	ئەوبانى كۆرى بوجدود	۸۶
۳۰۱	عەبدوللاى كۆرى مالىك (ابن بھىنە)	۸۷
۶۸۱+۳۰۳	تاووسى كۆرى كىسان	۸۸
۳۰۸	ئەبو دەرداء	-
۳۳۳	زەيدى كۆرى ئەرقەم	۸۹
۳۳۷	ئەبو جۈھەيم: عەبدوللاى كۆرى خارىث	۹۰
۳۴۲	أبو جحيفة	-
۴۶۷+۳۴۶	زەينەبى كچى پېغەمبەر	۹۱
۳۴۷	موعەيقىبى كۆرى ئەبو فاطىمى دەوسى	۹۲
۳۴۸	عەبدوللاى كۆرى شىخىرى كۆرى عەوف	۹۳
۳۵۵	وھلىدى كۆرى وھلىد	۹۴
۳۵۵	سەلەمەي كۆرى ھىشام	۹۵
۳۵۵	عەيياشى كۆرى ئەبو رەبىعە	۹۶
۳۵۸	حەفصەي كچى ئىمامى عومەر	۹۷

۳۷۰	نوم حبیبہی ہاوسہری پیغمبر	۹۸
۳۷۱	عہدو لائی کوری موعہ ففہل	۹۹
۳۷۴	زمیدی کوری ثابت	۱۰۰
۴۱۱	عہماری کوری یاسیر	۱۰۱
۴۱۲	عہدی کوری حاتمہ می تائی	۱۰۲
۴۱۳	ام ہیشامی کچی حارث	۱۰۳
۴۱۵	نہبو ریفاعہ: تہمیمی کوری نہسہد	۱۰۴
۴۲۲	نوعمانی کوری بہشیر	۱۰۵
۴۲۹	نہبو واقیدی لہیشی	۱۰۶
۴۳۱	نوم عہتئ	۱۰۷
۴۳۷	حہفصہی کچی عاصیم	۱۰۸
۴۷۷	سہموورہی کوری جوندوب	۱۰۹
۴۷۸	عہوفی کوری مالیک	۱۱۰
۴۸۳	کورہیبی کوری نہبو موسلیم	۱۱۱
۵۱۰	عہدو لائی کوری نہبو نہوفا	۱۱۲
۵۱۳	رافعی کوری خہدیج	۱۱۳
۵۲۶	حاریسی کوری وہیبی خوزاعی	۱۱۴
۵۶۷	سالی کوری عہدو لائی کوری عومہر	۱۱۵
۵۶۸	قہبیسہی کوری موخاریق	۱۱۶
۵۷۰	میسوہری کوری مہخرمہ	۱۱۷
۵۷۵	نوم سہلہمہ (ہاوسہری پیغمبر)	۱۱۸
۶۰۲	حہمزہی کوری عہصری نہسلہمی	۱۱۹
۶۱۶	روبہیعی کچی موعہوویز	۱۲۰
۶۲۰	کہعبی کوری عاصیم (أبو سلام)	-

٦٢١	نوم فەزل	١٢١
٦٢٣	نوبەيشەى كۆرپى عەمرى موزەيلى	١٢٢
٦٣٦	عەبدوﻟﻻى كۆرپى ئونەيسى ئەنصارى	١٢٣
٦٤٩	فەزلى كۆرپى عەبباس (ئامۇزاي پىڭەمبەر)	١٢٤
٦٥٦	نافىعى كۆرپى سەرجىس	١٢٥
٦٧٧	يەعلاى كۆرپى ئومەييەى تەمىمى	١٢٦
٦٨٠	صەعبى كۆرپى جەتتامة	١٢٧
٦٨٨	كەعبى كۆرپى عوجرە	١٢٨
٦٩٢	جەعفەر و عەلى و عەقىل و طالىب	١٢٩
٦٩٥	ئەبو طوفەيل: عامىرى كورشى وائىلەى لەيلى	١٣٠
٧٠١	عوروەى كۆرپى زوبەير (خوشكەزاي عائىشە)	١٣١
٧١٠	جوبەيرى كۆرپى موعتەيم	١٣٢
٧٣٠	ئەبو حەنىفە و سەرتاشى	-
٧٣٤	عەبدوﻟﻻى كۆرپى زىيادى كۆرپى باوكى	١٣٣
٧٥٢	عەلاى حەزرەمى (عەبدوﻟﻻى كۆرپى عىماد)	١٣٤
٧٨٥	سەفيانى كۆرپى ئەبو زوھەير	١٣٥
٧٩٣	پوختەى فەرموودەكانى نامەى حەج	-
٧٩٤	ئەعمەش (سولەيمانى كۆرپى مېھران)	١٣٦
٨٠٦	ئەبو طەلحە (زەيدى كۆرپى سەلى ئەنصارى)	١٣٧
٨٠٦	شەوى عەقەبە چىيە و چۆنە؟	-
٨٠٦	صەفيەى كچى حويەى (ھاوسەرى پىڭەمبەر)	١٣٨
٨١٠	عەمرى كۆرپى حورەيث	١٣٩
٨١٢	سەبرى كۆرپى مەعبەدى جوهەنى	١٤٠

۸۲۴	زەینەبی کچی جەحش (هاوسەری پیڤەمبەر)	۱۴۱
۸۲۳	حەسەنی بەصری	۱۴۲
۸۳۵	جودامەیی خوشکی وەکاشە	۱۴۳
۸۴۷	پوختەیی فەرموودەکانی نامەیی ژنەینان	-
۸۴۹	ئیینو سیرین (موحەممەدی کۆری سیرین)	۱۴۴
۸۵۷	کوردو کورت	-
۸۵۸	سەبەیعەیی کچی حاریث	۱۴۵
۸۶۰	فاطیمەیی کچی قەیس	۱۴۶
۸۶۴	پوختەیی نامەیی ژن تەلاقدان و عیددە	-
۸۶۹	کچ ماری دئی لەباوکی!!!	-
۸۷۳	پوختەیی شەرە نەفرین (لعان)	-
لیستی ناوی ئەو سەحابە و پیاو چاک و کەسانەیی کە لەسەرەتای کتیبە کە وە هەتا ئێرە، فەرموودەیی ژمارە: (۸۷۳) ژین نامەیان بۆ نووسراوە.		

۱۵- نامه‌ی شیردان و مه‌مک خواردن - کتاب الرضاع

{بروانه: ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی به‌رگی/۵ ژماره: ۱۷۵۳ هه‌تا ۱۷۵۷ + تاجول ئوصول به‌کوردی. به‌رگی دووهم، زنجیره/۳۰، لاپه‌ره: ۴۸۰، ژماره: ۲۰۷۶ هه‌تا ۲۰۸۰، چاپی جواره‌م + فیهی ئاسان به‌کوردی. به‌رگی/۲، لاپه‌ره: ۶۹۷، ژماره: ۲۶۳}.

(۶۷۷) هه‌رجی به‌هوی سکوزاو خزمایه‌تییه‌وه نادرست بی، به‌هوی شیر

خواردنیشه‌وه نادرسته. (۳۵۹۲ - ۳۵۵۳)

باب: یَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ الْوَلَادَةِ

۸۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) كَانَ عِنْدَهَا، وَإِنَّهَا سَمِعَتْ صَوْتَ رَجُلٍ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِ حَفْصَةَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: هَذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «أَرَاهُ فَلَانًا». - لَعِمَ حَفْصَةَ مِنَ الرِّضَاعَةِ -، قَالَتْ عَائِشَةُ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ كَانَ فَلَانٌ حَيًّا - لَعِمَّهَا مِنَ الرِّضَاعَةِ - دَخَلَ عَلَيَّ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «نَعَمْ إِنْ الرِّضَاعَةُ تُحْرِمُ مَا تُحْرِمُ الْوَلَادَةُ». {الحديث: ۳۵۵۳ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لشرح صحیح مسلم = الحديث: ۳۵۴۹ حسب ترقیم فتح الملهم شرح صحیح مسلم. تجرید البخاری بالکوردی. جلد/۵، رقم: ۱۷۵۴ = ۵۰۹۹، ۲۶۴۶، ۳۱۰۵ = فتح الباری شرح صحیح البخاری. نسائی. نکاح: ۳۳۱۳. تحفة الأشراف: ۱۷۹۰۰}:

عائیشه (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌لای من بوو، گویم لی‌بوو که‌پیاوی ری‌خو‌وازی‌کرد که‌بچی بۆلای چه‌فصه‌ی کچی عومه‌ر، که‌ژنی پیغه‌مبه‌ر بوو، عائیشه فه‌رمووی: عه‌رزی پیغه‌مبه‌رم کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئه‌وه پیاوی‌که‌ داوای مؤلّه‌ت ده‌کا، که‌بچی بۆ مائی تو، واته: بۆ مائی چه‌فصه‌ی ژنت؟ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (واده‌زانم که‌ فیساره‌ که‌سه، که‌ مامی شیریی چه‌فصه‌یه) که‌واته: خۆبییه‌و بی‌گانه‌ نییه، باب‌چیت. عائیشه فه‌رمووی: منیش

عەزىم کرد: ئەى پىڭەمبەرى خودا! دەى کەوابى ئەگەر ئىستا فیسارە کەس بمایى، کەمامى شیرى عائىشە بوو، دەیتوانى وەك کەسىكى خوۋى و مەحرەم، هاموشۆى منى بکردایە!

فەرمووی: (بەئى، چونکە هەرچى بەخزمایەتى و زاوۆى حەرەم ببى، بەهۆى مەمکخواردنیشەووە حەرەم دەبى!). {تاج/٢، زنجیرە: ٢٩، ژمارە: ٢٠٧٢ - چاپى/٤}.

٦٧٨) کاریگەرى شیرى بەهۆى ناوى مێردەووە

باب: تَحْرِيمُ الرِّضَاعَةِ مِنْ مَاءِ الْفُحْلِ

٨٧٥- عَنْ عَائِشَةَ (رضى الله عنها) قَالَتْ: جَاءَ عُمَى مِنَ الرِّضَاعَةِ يَسْتَأْذِنُ عَلَىَّ، فَأَبَيْتُ أَنْ أَذْنَ لَهُ، حَتَّى أَسْتَأْمِرَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قُلْتُ: إِنَّ عُمَى مِنَ الرِّضَاعَةِ اسْتَأْذَنَ عَلَىَّ فَأَبَيْتُ أَنْ أَذْنَ لَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ عَمُّكَ»، قُلْتُ: إِنَّمَا أَرْضَعْنِي الْمَرْأَةُ وَلَمْ يُرْضِعْنِي الرَّجُلُ، قَالَ: «إِنَّهُ عَمُّكَ فَلْيَلِجْ عَلَيْكَ». {الحديث: ٣٥٦٠ شيخا = ٣٥٥٦ فم = ف.م = فتح الملهم. ترمذى. رضاع: ١١٤٨. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٦٨٣ = ٤٧٩٦، ٢٦٤٤، ٥١٠٣، ٥١١١، ٥٢٢٩، ٦١٥٦}:

عائىشە (مەزای خودای ئى) فەرمووی: ئەفلەحى براى ئەبول قوعەیس (کە مامى شیرى عائىشە بوو، چونکە عائىشە شیرى ژنەکەى ئەبولقوعەیسى خواردبوو، ئەبولقوعەیس باوکى شیرى عائىشە بوو، دیارە کە ئەفلەحى براشى مامى شیرى عائىشە) ئەم ئەفلەحە کە مامى شیرىم بوو، هات بۆسەردانم، منیش رێگەم پێى نەدا، گۆتم: هەتا پرس بە پىڭەمبەر نەکەم شتى واناکەم، جا کاتى پىڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) هات بۆلام، عەزىم کرد: ئەى پىڭەمبەرى خودا! مامە شیرىيەکەم هاتبوو، دەیویست بى بۆ دینیم، منیش رێگەم پێى نەدا، پىڭەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (با مامەت بێت بۆ سەردانت). منیش عەزىم کرد: ئاخەر خو من شیرى براکەى ئەوم نەخواردوو، بەلگوو من شیرى ژنى براکەى ئەوم خواردوو؟ فەرمووی: (ئەووە مامى شیریتە، رێگەى پێدە کە سەردانت بکا).

(نوکنههین) گریمان پیاوئ بیته شیر بو منائی و مه مکی بیته شیرو مه مک بدا به منائی، به وه نابئ به منائی، نه گهر کج بی به وه لیئ حهرام نابئ، مارهی لیئ دی!!

٦٧٩) برازای شیریی مارهی نایی

باب: تحریم ابنه الآخر من الرضاعة

٨٧٦- عَنْ عَلِيٍّ (رضی الله عنه) قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَا لَكَ تَنَوَّقَ فِي قُرَيْشٍ وَتَدْعُنَا، فَقَالَ: «وَعِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، بِنْتُ حَمْزَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم): «إِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي، إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ». {الحديث: ٣٥٦٦ شیحا = ٣٥٦٢ ف.م = فم = فتح الملهم. نسائی. نکاح: ٣٣٠٤. تجرید/ ٥، رقم: ١٧٥٣ = ٥١٠٠، ٢٦٤٥ = فتح الباری}:

ئیمامی علی (رهزای خودای لی بیئ) فهرمووی: ههرزی هه زه تم کرد: قوربان! نهی پیغه مبهری خودا! نه وه بوچی هه رزن له قوردهش هه ل دهریئرئ، که چی له ژنانی به نی هاشمی خو مان ژن ناخوازی. فهرمووی: (جاکئ له خو تان گومان ده بهی که من بیخو از م؟). گوتم: به لی شک ده به م: که چه که ی هه مزه، که ئامو زای خو ته. پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بیئ) فهرمووی: (پی م ناشئ، چونکه کچی برای شیریمه و کچی هه مزه یه، هه مزه یهش هم مامی هه قمه، برای باو کمه و هم برای شیریمه، چونکه ئو وه یه به هم شیرئ دابوو به ئیمامی هه مزه، هم شیرئ دابوو به پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بیئ) به دوو سال پاش هه مزه شیرئ دابوو به پیغه مبهر). {تاج/ ٢، زنجیره: ٢٩، ژماره: ٢٠٧٢}.

روونکر دنه وه:

ئو وه یه دایکی شیریی پیغه مبهره، یه که م که س بو وه که شیر بدا به پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بیئ) به شیرئ کورپکی که ناوی مه سرووح بوو، به ره وه ی پیغه مبهر، هه لیمه ی سه عدییه ی دایه نی بیبات بو لای خو ی چه ند روژئ ئو وه یه مه مکی ددها پیئ، ئو وه یه کاره که ری ئازا دکرای ئه بو له هه بی مامی پیغه مبهر بوو، ئیبنو

مەندە دەفەرمووی ئووھیبە ئیسلام بوو، پیغەمبەر زۆر بۆی باش بوو، هەتا لەمەککە بوو سیلە ی رەحمی ئەوی بەجێ دەھێنا، خەدیجەیش زۆر ریزی ئی دەگرت، چونکە خەسووی شیریی ئەو بوو، لەسائی حەوتی کۆچیدا لەپاش ئازادکردنی خەیبەر، کۆچی دوایی کردوو، ئەم چوار ژنە مەمکیان بە پیغەمبەر داو: ئامینە ی دایکی و ئووھیبە و حەلیمە ی سەعدییە و ئوم ئەیمەن!

ئووھیبە دایکی شیریی ئیمامی حەمزە و پیغەمبەر و ئەبو سەلەمە بوو. {بروانە: تاج/٢، زنجیرە: ٢٩، ژمارە: ٢٠٧٤ چاپی چوارەم}.

٦٨٠) زیکچ و ژن خوشک ماردییان نایەت

باب: تحریم الرّیبة وَاختِ المَرأة

٨٧٧- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقُلْتُ لَهُ: هَلْ لَكَ فِي أُخْتِي بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ؟ فَقَالَ: «أَفْعَلُ مَاذَا؟» قُلْتُ: تَنْكِحُهَا، قَالَ: «أَوْتَحِبِّينَ ذَلِكَ؟». قُلْتُ: لَسْتُ لَكَ بِمُخْلِيةٍ، وَأَحَبُّ مَنْ شَرِكْنِي فِي الْخَيْرِ أُخْتِي، قَالَ: «فَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِي». قُلْتُ: فَإِنِّي أُخْبِرُ أَنَّكَ تَخْطُبُ دُرَّةَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ، قَالَ: «بِنْتُ أُمِّ سَلَمَةَ؟». قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «لَوْ أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ رِيبَتِي فِي حَجْرِي مَا حَلَّتْ لِي إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ، أَرْضَعْتَنِي وَأَبَاهَا ثَوْبِيَّةٌ، فَلَا تَعْرِضَنَ عَلَيَّ بَنَاتِيكَ، وَلَا أَخَوَاتِيكَ». {الحديث: ٣٥٧١ شيحا = ٣٥٦٧ فم تجريد البخاري/٥ رقم: ١٧٥٥ = ٥١٠١، ٥١٠٦، ٥١٠٧، ٥١٢٣، ٥٣٧٢ فتح الباري. نسائي. نكاح: ٣٢٨٤. تحفة الأشراف: ١٥٨٧٥}:

ئوم حەبیبە ی کچی ئەبو سوفیان (رمزای خودایان ئی بێ) کە هاوسەری پیغەمبەرە، فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هات بۆلام، بۆ مالمەووم، عەرزییم کرد: ئە ی پیغەمبەری خودا! بۆچی عەرزە ی خوشکەم کە کچی ئەبو سوفیانە ماردناکە ی بۆ خۆت؟ فەرمووی: (چی بکەم؟) گۆتە: مارە ی بکە لە خۆت و بیکە بە هاوسەری خۆت.

فەرموۋى: (جا پېت خۇشە؟). گوتم: بەلى، چونكە ئەو نەبى كە تەنیا
 ھەرمن ژنت بىم و تۆ تەنیا ھەر بۆمن بىت، خۇشە وىستىرتىن كەسىش كە ھاوبەشەم
 بى، لە بەھرى ھاوسەرىتتى تۆدا، ئەو خوشكەمە، كەوابوو ھەزدەكەم كە مارە
 بكەى، ھەتا ئەو شانازى و سەربەرزىيە بەۋىش بېرى. فەرموۋى: (دەسا ئەو بۆ من
 دروست نىيە و پېم ناشى، چونكە دروست نىيە بۆ پياۋى دوو خوشك پېكەو مارە
 بكا بۆ خۆى).

منیش گوتم: ئەي پېغمبەرى خودا! سا ئىمە لەناو خوڻانا مقۇ مقۇ
ئەودمانە كەتۇ دەتەوئ دورەي كچى ئەبو سەلەمە مارەبكەي بۇ خۇت، مەن شتېكى
وام بېستوو، ئەي ئەودە چۇنە؟ فەرمووى: (هەنەزاكەي خۇم كە كچى ئوم سەلەمەي
ژنمە؟). گوتم: بەلئ ئەو!

فهرمووی: (دەسا بەخودا ئەو راست نییە، چونکە گریمان ئەو زەرکچیشم
نەبێ و لەکوێش و باوەشی خۆشما بەخیوی نەگەم، وە بەربرپاری ئەم نایەتەش
نەکەوێ کە دەفەرموێ: {وَرَبَّائِکُمْ اللَّاتِي فِي حُجُورِکُمْ} گریمان ئەگەر وایش نەبێ
هەرپێم ناشی، چونکە ئەو برازای شیریمە، لەکاتی خۆیدا ئوودیبە مەمکی داوێ هەم
بەمن و هەم بە ئەبو سەلەمە ی باوکی، جا نەکچی خۆتان و نەخوشکی خۆتانم بۆ
هەڵ مەدەن و ئەوانەم پێشکەش مەکەن، ئەی ئێوەی هاوسەرانی من!). {بەروانە:
تاج/٢، زنجیرە: ٢٩، ژمارە: ٢٠٧٤ چ/٤}.

٦٨١) باسی مڑی، یا دوومڑ

باب: فى المصّة والمصّتان

٨٧٨- عَنْ أُمِّ الْفَضْلِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي بَيْتِي، فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنِّي كَانَتْ لِي امْرَأَةٌ فَتَزَوَّجْتُ عَلَيْهَا أُخْرَى، فَزَعَمَتْ امْرَأَتِي الْأُولَى أَنَّهَا أَرْضَعَتْ امْرَأَتِي الْحُدُثَى رَضْعَةً أَوْ رَضْعَتَيْنِ، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ

(صلی الله علیه وسلم): « لَا تُحَرِّمُ الْإِمْلَاجَةَ وَالْإِمْلَاجَتَانِ ». {الحديث: ۳۵۷۶ شیحا = ۳۵۷۲ فم. نسائی. نکاح: ۳۳۰۸}:

ثوم فہزل (رہزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) لہمالی من میوان بوو، عارہبیکی دہشتہکی ہات بو خرمہتی، عہرزیکرد: ئہی پیغہمبہری خودا! من ژنیکم ہہیہ، ژنیکی ترم بہسہر ہیئاوہ، ئیستا ژنی یہکہمم دہلی: من ژہمی یادوو ژہم شیرم داوہ بہژنہ تازہکہم، پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: (بہ مژی، یا بہدووژ مہمکخواردن، کچو کوپ لہیہکتری حہرام نابن!). {تاج/۲، زنجیرہ: ۳۰، ژمارہ: ۲۰۷۶ ج/۴}.

۶۸۲) پینج ژہم مہمکخواردنی دیاریکراو

باب: فی خمس رضعات

۸۷۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ فِيمَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ: عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ، ثُمَّ نُسِخْنَ بِخَمْسٍ مَعْلُومَاتٍ، فَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهِيَ فِيمَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ. {الحديث: ۳۵۸۲ شیحا = ۳۵۷۸ فم}:

عائیشہ (رہزای خودای لی بن) فہرمووی: لہپیشدا ئہمہ ئایہتی قورئان بوو: {عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ}. واتہ: دہ ژہم مہمکخواردنی دیاری کراو، ژنو پیاو لہیہکتری حہرام دہکەن، جا لہپاشا ئہم دہیہ ہہلوہشایہوہو بوو بہ {خمس رضعات معلوماتٍ يُحرمن} واتہ: پینج ژہم شیر خواردنی دیاریکراو، ژنو پیاو لہیہکتری حہرام دہکەن. لہدواپییدا ئہمہیش نہسخ بووہ، تہنانت کہ پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بن) وفاتی کرد، ہیشتا ہندی کەس بہم نہسخ بوونہوہیان نہزانیبوو، وہ لہبہرئہوہ تاماوہیہکیش ئہمہیان بہ قورئان دہزانیو لہکاتی دہوری قورئانا دہوریان دہکردہوہ. {تاج/۲، زنجیرہ: ۳۰، ژمارہ: ۲۰۷۷ - م/د/ت/ن}.

٦٨٣ مه مکدان به مروۆی گهوره دهیکا به خوویی یانا؟

باب: فِي رِضَاعَةِ الْكَبِيرِ

٨٨٠- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ سَالِمًا مَوْلَى أَبِي حُدَيْفَةَ كَانَ مَعَ أَبِي حُدَيْفَةَ وَأَهْلِهِ فِي بَيْتِهِمْ، فَاتَتْ (تَعْنِي: ابْنَةَ سُهَيْلٍ) النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: إِنَّ سَالِمًا قَدْ بَلَغَ مَا يَبْلُغُ الرِّجَالُ وَعَقَلَ مَا عَقَلُوا، وَإِنَّهُ يَدْخُلُ عَلَيْنَا، وَإِنِّي أَظُنُّ أَنَّ فِي نَفْسِ أَبِي حُدَيْفَةَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا، فَقَالَ لَهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَرْضِعِيهِ، تَحْرُمِي عَلَيْهِ، وَيَذْهَبَ الَّذِي فِي نَفْسِ أَبِي حُدَيْفَةَ». فَرَجَعَتْ إِلَيْهِ فَقَالَتْ: إِنِّي قَدْ أَرْضَعْتُهُ فَذْهَبَ الَّذِي فِي نَفْسِ أَبِي حُدَيْفَةَ. {الحديث: ٣٥٨٦ شيعا = ٣٥٨٢ فم}:

عائیشه (رمزای خودای ئی بئ) فه رمووی: ئه بو حوزه یفه ی کوری عوتبه (رمزای خودای ئی بئ) سالی کوری مه عقلی، له سه رده می نه زانیدا، کردبوو به کوری خوئی، که بهم کرداره له زارای شهرعی پیروژدا دهگوتری: (ته به ننی) به ره به ره سالم گهوره بوو، وه ته به ننی نه ماو پووچه وه بوو، به لام سالم هاموشوی مالی حوزه یفه ی دهکرد، هه تا روژی سه هله ی کچی سوهه یل، که ژنی حوزه یفه بوو، هاته خزمه تی حه زمه ت (دروودی خودای له سه ربئ) عه رزی کرد: (ئه ی پیغه مبه ری خودا! خوت ده زانی که ئیمه جاران له سه ر ده ستووری کوئی سه رده می نه زانی، سالمان کردبوو به کوری خوومان، وه وه ک کوری خوومان ره فتارمان له گه ل ده کردو مه حه رده و خوویی بوو له ناومانا، به لام ئیستا ئه وه تا وه ک ده زانیت، خودای گه وره به ئایه تی قورئان ئه و ده ستورو باوو نه ریته کوئه ی پووچ کردو ته وه و هه ئی وه شان دو ته وه، وه ئه وه تا سالیس گه وره بووه و بووه به پیاو، ئه وه ی پیاوان هه ستی پی ده که ن ئه ویش هه ستی پی ده کا، له هه مان کاتا سالم به گه رمی هاموشوومان ده کا، وه من واهه ست ده که م که حوزه یفه ی میردم، له ده له وه له م بارودوخه دلگرانه و پی ناخو شه، جا ئه ی پیغه مبه ری خودا! تو ئیستا چی دمفه رمووی له م باره یه وه، بو چاره سه ری ئه م کی شه یه؟ پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ربئ) پی فه رموو: (مه مکی پی بده، هه تا تو ی ئی حه رام ببی و تو ببی به دایکی شیریی ئه و، وه حوزه یفه ی میردیش ه یچی له دلا نامینی!).

جا سوههيله پېنج جار له شیری خوئی سالی تیړکرد، ئیتر سالم بوو به کوری شیریی سوههيله و کیشه کهیان کرایه وه. وه سوههيله هاته وه بو خزمهت پیغه مبهرو عه زیکرد: وهك تو فهرمووت وامکرد، مه کم دا به سالم، وه حوزه ديفه ی میړدیشم هیچی له دلا نه ما).

۸۸۱- عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أُمِّ سَلَمَةَ: أَنَّ أُمَّهَا أُمَّ سَلَمَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) كَانَتْ تَقُولُ: أَبَى سَائِرُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ يُدْخِلَ عَلَيْهِنَّ أَحَدًا بِتِلْكَ الرِّضَاعَةِ، وَقُلْنَ لِعَائِشَةَ: وَاللَّهِ مَا نَرَى هَذَا إِلَّا رُحْصَةً رَخَّصَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لِسَالِمٍ خَاصَّةً، فَمَا هُوَ بِدَاخِلٍ عَلَيْنَا أَحَدٌ بِهَذِهِ الرِّضَاعَةِ وَلَا رَائِنَا. {الحديث: ۳۵۹۰ شیخا = ۳۵۸۶ ف.م = فم = فتح الملهم} :

زهینه بی کچی ئوم سه له مه فهرمووی: ئوم سه له مه ی دایکم که هاوسه ری پیغه مبهرو بوو (دروودی خودا له سه ر پیغه مبهرو ره زای خودا له سه ر هه موو هاوسه ره پاکیزه کانی بی) جاران دهیغه رموو: بیجگه له عائیشه، هه موو هاوسه ره کانی تری پیغه مبهرو، به وه رازی نه بوون که شیرو مه مکدان به مروقی گه وه ببی به هوئی له یه کتری حه رامبوون و شیر دهرکه ببی به دایکی شیریی شیر خوره که، له بهرئه وه که سیان قه بوولیان نه ده گرد، که پیاوی ناخوویی و نامه حرم به به هانه ی شیر خواردنی وا، هاموشو یان بکا، وه فهرموویان به عائیشه: (به خودا ئه مه ی که تو ده یکه ی به به لگه له سه ر راو بوچوونی خوټ، که گوايه شیردان به گه وره یش، وهك شیردان به مندا، کار یگه ری هیه و ده بی به هوئی دروستبوونی دایک و کورپی شیریی و سه ر نه جام له یه کتری حه رام ده بن، ئه مه وانیه، به لکوو ئه م حاله ته ته نیا مؤله تی تایبه تی بوو، تایبه ت بوو به سالم و سوهه یله ی هاوسه ری نه بو حوزه ديفه وه، که پیغه مبهرو خوئی نه و مؤله ته تایبه ته ی بو سالم ره و دیبوو، له بهرئه مه، ئیه شتی وا قه بوول ناکه یین که که سی به بیانوی وا، هاموشومان بکا، یا چاوی پیمان بکه وی!!).

۶۸۴) مەمكخواردنى كاريگەر ئەۋەدەيە كە لەكاتى ساۋايى و لەبەر برسيتى يىت.

(۳۵۹۲ - ۳۵۹۷)

باب: اِثْمًا الرِّضَاعَةِ مِنَ الْمَجَاعَةِ

۸۸۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَعِنْدِي رَجُلٌ قَاعِدٌ، فَاشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ، وَرَأَيْتُ الْعُضْبَ فِي وَجْهِهِ، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ، قَالَتْ: فَقَالَ: «انْظُرْنَ إِخْوَتُكُنَّ مِنَ الرِّضَاعَةِ، فَإِنَّمَا الرِّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ». {الحديث: ۳۵۹۱ شيحا = ۳۵۸۷ فم. تجريد البخارى ۵/، رقم: ۱۷۵۶ = ۵۱۰۲، ۲۶۴۷. أبو اود. نكاح: ۲۰۵۸. نسائي. نكاح: ۳۳۱۲}:

عائيشەى ھاۋسەرە مەبەر (دروودى خوداى لەسەر پېغەمبەر و رەزاي خودا لەھەموو ھاۋسەرەكانى بى) فەرمووى: جارى پياۋى لەلام دانىشتبوو، خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) لەۋكاتەدا ھات بۆلام، كە ئەمەى دى لەبەرى گران بوو، تەماشاي دەموچاۋيم كرد توۋرە بوو، جا عەرزىم كرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! ئەۋە براى شىرىمە، بېگانە نىيە، يىت ناخۆش نەبى. فەرمووى: (باش سەرنج بەدن لە براۋ خوشكى شىرىتان، چونكە مەمك خواردن كاتى دادەمەزرى و كاريگەرى دەبى، كە لەكاتى ساۋايدا بى و منالەكە لەبەر برسيتى ئەۋ شىرە بخوات!!). {تاج/۲، زنجيرە: ۳۰، ژمارە: ۲۰۷۸ ج/۴ = چاپى چوارەم}.

پوختەى فەرموودەكانى نامەى شىردان و مەمكخواردن:

۱ بۆ پوختەى بىرپارەكانى شىرو مەمكخواردن بىروانە: تەجىرىدى بوخارى، بەرگى پېنجەم، فەرموودەى ژمارە: ۱۷۵۷ = ۵۱۰۸ فەتھولبارى).

۲- شىر خواردن و مەمك خواردن بابەتتىكى زۆر وردو فرە قوول و فراوانە، زۆر لە كېشەكانى كۆمەلگاي پى چارەسەر دەكرى.

۳ باشتىن چارەسەر، بۆ منالى ناخۆيى، ھەك منالى تەبەننى و منالى زۆلى شەرى، ئەۋەدە لەرپىگەى شىر پىدانەۋە بىكرى بە مەحرەم و بەخۆيى لەناو ئەۋ خىزانەدا.

- ۴ به ئەزموون دەرکەوتوو، ئەو ژن و پیاوێی کە گوتراوێ شیر لەنیوانیان هەیه، وە لەبەرئەوێ شیرەکە بەپێی شەرع نەچەسپاوە، ئەگەر شوویان کردبێ بەیەکتەری، یا وەجاخ کوێر بوون، یا تووشی دەر دو بەلای گەورە گەورە بوون.
- ۵ سیلە ی رەحم بەجێهێنان لەنیوان کەسوکاری شیریدا کاریکی زۆر پەسەندە.
- ۶ - بۆئەوێ گومانی بەد دروست نەبێ، بەهۆی دینی و سەردان و هاموشۆی ئاساییەو، واباشە شیرخواردن لەنیوانی دوو کەسا ئاشکرا بکری و باسی بکری.

١٦- نامه‌ی ژيواره‌كان

(نه‌فه‌قات) = كتابُ النِّفَقاتِ

{بروانه: ته‌جريدی بوخاری به‌کوردی، به‌رگی پینجه‌م، زنجیره: ٧٢، لاپه‌ره: ٧٥، چاپی یه‌که‌م، له‌فه‌رمووده‌ی ژماره: ٥٣٥١/١٧٩٧ هه‌تا فه‌رمووده‌ی ژماره: ٥٣٥٧/١٧٩٩ فتح الباری + تاجول ئوصول، به‌کوردی، به‌رگی دووهم، زنجیره: ٨٠، لاپه‌ره: ٥٩٥ چاپی چوارهم، ژماره: ٢٢٧٩ هه‌تا ٢٢٨٦ + فیهی ناسان، به‌رگی دووهم، چاپی تاران، لاپه‌ره: ٨٠٣، زنجیره: ٢٩٤ هه‌تا کو‌تایی زنجیره: ٢٩٨}.

(٦٨٥) خیر بو‌خویش، نه‌وجا بو‌ده‌رویش. (٤٣١٤ - ٤٣١٧)

باب: فِي الْإِبْتِدَاءِ بِالنَّفْسِ وَالْأَهْلِ وَذِي الْقُرَابَةِ

٨٨٣- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: أَعْتَقَ رَجُلٌ {زاد في رواية: من الأنصار يقال له أبو مذكور} مِنْ بَنِي عُدْرَةَ عَبْدًا لَهُ عَنْ دُبْرٍ {في الرواية الأخرى: يقال له يعقوب} فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ: «أَلَا مَالٌ غَيْرُهُ؟» فَقَالَ: لَا، فَقَالَ: «مَنْ يَشْتَرِيهِ مِنِّي؟». فَاشْتَرَاهُ نَعِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْعَدَوِيُّ بِثَمَانِمِائَةِ دِرْهَمٍ، فَجَاءَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَدَفَعَهَا إِلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَبْدَأْ بِنَفْسِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهَا فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ فَلَا هَلَكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَهْلِكَ شَيْءٌ فَلِذِي قُرَابَتِكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ ذِي قُرَابَتِكَ شَيْءٌ، فَهَكَذَا وَهَكَذَا». يَقُولُ فَبَيْنَ يَدَيْكَ، وَعَنْ يَمِينِكَ، وَعَنْ شِمَالِكَ. {الحديث: ٢٣١٠ شيحا = ٢٢٨٨ فم. تجريد/٣، رقم: ٩٧٠ = ٢١٤١، ٢٢٣٠، ٢٣٢١، ٢٤٠٣، ٢٤١٥، ٦٧١٦، ٦٩٤٧، ٧١٨٦} :

جابیری کوری عه‌بدو‌ل‌لّا (ره‌زای خودایان لی‌بی) فه‌رمووی: پیاویکی ئه‌نصارى له‌خیلی به‌نی عوزره، که‌ناوی ئه‌بو مه‌زکوور بوو، خو‌لامیکی هه‌بوو ناوی یه‌عقووب بوو، ئازادی کرد، به‌مه‌رجی که‌ له‌پاش مردنی خو‌ی ئازاد ببی، که‌ به‌مه‌ له‌زاراوی شه‌ری پیرۆزدا ده‌گوتری: مودبه‌ر، واته: پاشه‌ مه‌رگه، پیاوه‌که‌ هیج مالیکی تری

نهبوو، وه داما بۆ مال، جا له پاشا كه ئەم باسه گەيشته وه به حەزرەت (دروودی خودای
 لەسەر بێ) به ئەبو مەزكووری فەرموو: (ئایا دارایی تەرت هەیه، بێجگە لەم كۆیلەیه؟)
 گوتی: (نەه نیمه) جا پێغه مەبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) كۆیلەكەى خستە سەر سەواو
 فەرمووی: (كئ ئەم پیاوهم ئى دەكپێ؟). جا نووعەیمى كۆرى عەبدوللای عەدەوى
 لیى كۆرى بەهەشت سەد درەم و پارەكەى هێنا بۆ پێغه مەبەر و پێغه مەبەر لیى
 وەرگرت و دای بەخاوەنەكەى، كەناوى ئەبو مەزكوور بوو. لەپاشا خۆشەویست (دروودی
 خودای لەسەر بێ) پێی فەرموو: (لەپێشا لەخۆتە وه دەست پێ بكە، ئەگەر مالت هەبوو،
 لەپێشا خێر بەخۆت بكە، جا ئەگەر لەخۆت مایە وه بابۆ خاوو خێزانت بێ، ئەگەر
 لەوانیش مایە وه بابۆ خزم و خوێشت بێ، ئەگەر لەوانیش مایە وه ئەوا بەهەر چوار
 لاتا درێغى لەخێر كردن و سامان بەخشین مەكە). {تاج/٢، زنجیر: ١٩، ژمارە: ٢٠٢٢،
 چ/٤ + زنجیر: ٢١، ژمارە: ١٣٧٦}.

٦٨٦ ژێواری كۆیلەكان لەسەر خاوەنەكانیان و تاوانى پشتگۆی خستنى نان و ئاویان. (٢٣٠٧ - ٢٣٠٩)

٨٨٤- عَنْ حَيْثَمَةَ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، إِذْ
 جَاءَهُ قَهْرْمَانٌ لَهُ، فَدَخَلَ فَقَالَ: أُعْطِيتَ الرَّقِيقَ قُوتَهُمْ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَانْطَلِقْ فَأَعْطِهِمْ، قَالَ:
 قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَخْبَسَ عَمَّنْ يَمْلِكُ قُوتَهُ».
 {الحديث: ٢٣٠٩ شيحا = ٢٢٨٧ ف.م.}

خەيشەمە (رەحمەتى خودای ئى بێ) فەرمووی: كۆمەلێ بووین لەخەزمەتى عەبدوللای
 كۆرى عومەردا (رەزای خودایان ئى بێ) دانیشتبووین، لەوكاتەدا كلیل بەدەستەكەى هاتە
 ژووڕەوه، عەبدوللای بە كلیلدارەكەى گوت: ئەرى نان و ئاوت دا بەكۆیلەكان؟ گوتی:
 نەه نەمدانەتێ. عەبدوللای فەرمووی: دەبێژ نان و ئاوەكەیان بدەرى. بۆ خۆم
 بیستم لە پێغه مەبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (بەسە بۆ گوناھبارى كەسى،

كەنان و ئاو بگريته وه له كۆيله و ژيړ دەستهى خۆى). {تاج/۲، زنجيره: ۲۱، ژماره: ۱۲۷۵}.

۶۸۷) خيىرى ژيوارى خيزان و كه سوكار. (۲۳۰۷ - ۲۳۰۹)

باب: فَضْلُ التَّقَةِ عَلَى الْعِيَالِ وَالْأَهْلِ

۸۸۵- عَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ دِينَارًا يُنْفَقُهُ عَلَى عِيَالِهِ، وَدِينَارًا يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَابَّتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارًا يُنْفَقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»، قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ. ثُمَّ قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: وَأَيُّ رَجُلٍ أَكْثَمُ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صَغَارٍ يُعْفُهُمْ، أَوْ يُنْفَعُهُمُ اللَّهُ بِهِ، وَيُغْنِيهِمْ. {الحديث: ۲۳۰۷ = ۲۲۸۵ فم}:

شەوبان (رەزاي خوداي ئى بى) فەرەمووى: پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) دەفەرەمووى: (باشترین دینار ئى کە پیاو خەرچى بکا، ئەو دینارەى کە خەرچى دەکا بۆ مال و منالى خۆى، ھەروا ئەو دینارەى کە پیاو خەرچى بکا بۆ ولاخەکەى کە لە پیناوى خوادا پيى تى دەکووشى، وەك ئەو ھەزاي پيۆ دەکا، ياپيى دەچى بۆ ھەج، ھەروا ئەو دینارەى کە پیاو سەرفى دەکا بۆ ھاوھەلانى خۆى، کە لە پيگەى خوادا خەبات دەگيړن و غەزا دەکەن و لە پیناوى ئاييىنى خوادا تى دەکووشن).

ئەبو قىلابە (کە شەوبان مامۇستاي مامۇستاکەى ھەتى) دەفەرەمووى: پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بە خەرچى خيزان ريزەکەى دەست پى کردوو، تا ئامازەبى بۆ ئەو کە خيړکردن بە پيى ئەم ريزکردنە خيىرى زۆرتەرە. لە پاشا ئەبو قىلابە بۆ پشتيوانى ئەم بۆچوونەى خۆى، کە خيړکردن لە خيزانى خۆتەو دەست پى بکەى خيړتەرە فەرەمووى: دەى پاداشى کى لە پاداشى ئەو کە سە گەورەترە، کە مەسەرفى کۆمەللى منالى ورد دەکيشى، تا لە خەم دەرهەسەى و لەروو زەردى دەرووزە و سۆال رزگاريان دەبى و چاويان لە دەستى ئەم و ئەو نابى! وەخودا بە ھۆى ئەو ھەو سۆوديان پى بگەىھەنى و داراو دەوڵە مەنديان بکات؟! ديارە کەس. {بەروانە: تاج/۲، زنجيره: ۲۱، ژماره: ۱۲۷۴، ج/۴} + {رياض/۱، زنجيره: ۳۶، ژماره: ۲۹۰}.

۸۸۶- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا أَنْفَقَ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً، وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً». {الحديث: ۲۳۱۹ = ۲۲۹۷ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۷۹۷ = ۵۳۵۱ فتح الباری = ۵۱، تجرید = ۵۵ فتح الباری. ترمذی. برصلة: ۱۹۶۵. نسائی. زکاة: ۲۵۴۴. ریاض/ ۱/ ۲۹۳، زنجیره: ۲۶}:

نهبو مهسعوودی بهدری (رهزای خودای لی بئی) دهفهرموی: پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهر بئی) دهفهرموی: (ههر موسولمانی لهبهه رهزای خودا، مهسرهفی مال و منالی خوئی بکا، ههرچییان بو خهرج بکا، کهم بی یازور، بهخیرو خیترات دائههزی بوی). {تاج/ ۲، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۱۲۷۹}.

۶۸۸) ثن بوی ههیه که له مالی میرده کهی، به پیی باوی ناسایی ناو کومه لگای خوئی، مهسرهفی خیزان بکا. (۴۴۵۲ - ۴۴۵۵)

باب: لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَنْفِقَ مِنْ مَالِ زَوْجِهَا بِالْمَعْرُوفِ عَلَى عِيَالِهِ

۸۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: جَاءَتْ هِنْدُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَهْلٌ خَبَاءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يُذِلَّهُمُ اللَّهُ مِنْ أَهْلِ خَبَائِكَ، وَمَا عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَهْلٌ خَبَاءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يُعِزَّهُمُ اللَّهُ مِنْ أَهْلِ خَبَائِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَأَيْضًا، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ»، ثُمَّ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ رَجُلٌ مُمَسِّكٌ، فَهَلْ عَلَى حَرَجٍ أَنْ أَنْفِقَ عَلَى عِيَالِهِ مِنْ مَالِهِ بِغَيْرِ إِذْنِهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا حَرَجَ عَلَيْكَ أَنْ تُنْفِقِي عَلَيْهِمْ بِالْمَعْرُوفِ». {الحديث: ۴۴۵۴ = ۴۴۴۴ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۹۹۰ = ۲۲۱۱، ۲۴۶۰، ۳۸۲۵، ۵۳۵۹، ۵۳۶۴}:

عائیشه (رهزای خودای لی بئی) فهرموی: هیندی دایکی موعاوییه (رهزای خودایان لی بئی) هات بۆلای پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهر بئی) عهرزیکرد: نهی پیغهمبهه ری خودا! سویند به خودا، لهسهر رووی زهوی، بنه ماله و ولات نه بووه، که بهقهه بنه ماله و ولاتی تو، بییم خوش بئی، که خودا داماوو که ساسیان بکا، به لام خودا کاریکی وایکرد، که نیستا

بنەمالە و ولات نییە، کە بەقەد بنەمالە و ولاتی تۆ، کەپێم خۆش بێ، خودا سەر بەرزى هەردوو جیهانیان بکا. پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (بەوکەسە کە گیانی منى بەدەسە، ئەم خۆشەویستییهى تۆ بۆ من و بۆ ئایینی من، روژ بەروژ زیاتر دەبێ!)

ئەوجا هیند فەرمووی: ئەى پێغەمبەرى خودا! پرسیارێکم هەیه کە ئەمەیه: ئەبو سوفیانی میردم، پیاویکی رژدو گیرە، ئەوەندەم ناداتی کە بەشى خۆم و منالەکانم بکا، بەئاسایی، مەگەر ئەو نەزانی، خۆم شتی تری ببەم ئەوسا بەشمان بکا، جا ئایا ئەگەر ئەو نەزانی، بەنهینى خۆم لە مالهەکی ببەم، بۆ مەسەرفی خۆم و منالەکانم گوناھم ناگا؟ پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (گوناھت ناگا، کە بەپێی دەستووری جوانی ناو کۆمەڵ مەسەرفیان بۆ بکەى!). {تاج/٣، زنجیرە: ٨٠، ژمارە: ٢٢٨٦}.

روونکردنەوه:

هیندی کچی عوتبە، هاوسەرى ئەبو سوفیان، دایکی موعاوییە، (رمزای خودایان ئى بێ) هەرسێکیان هاوێلى پێغەمبەر بوون، خۆی و ئەبو سوفیانی میردى لە (مەسلەمە) ی فەتح بوون، روژی ئازادکردنى مەککە موسوڵمان بوون، لەپێشا لەدوژمنە هەرە سەر سەختەکانی پێغەمبەر بوون، کاتیکیش خودا هیدایەتی دان موسوڵمانی جوانیان ئى دەرچوو، هیند لەجەنگی ئوحوددا، لەگەڵ دەستەیی، لەژنان، بەسروود خۆیندەنەوه هانی میردەکانیان دەدا کە دەجەنگان لەگەڵ پێغەمبەر و لەشکری ئیسلاما، هانیان دەدان لەسەر شەپکردن و بەدەفەوه دەیانگوت و دەیانچراند:

لَحْنُ بَنَاتٍ طَارِقٍ لَمْشِي عَلَى الثَّمَارِ
 إِنَّ تَقْبُلُوا لَمَاتِقٍ أَوْ تُذْبِرُوا لَفَارِقٍ
 فِرَاقٌ غَيْرِ رَامِقٍ

واته:

کچی نه ستیره ی سوورین پهره رده ی سهر مافوورین
عاشق به شیرو شوورین له پیای کوونی دوورین!
یار ی لاوی جه سوورین

یا ناوا:-

کچی نه ستیره و مانگین به نازو شوخ و شهنگین
ناشق به شیرو جهنگین نه و گوئه و نیمه ههنگین
له هه لهاتوو دلت ههنگین

کاتی هیند موسولمان بوو، بوتیکی هه بوو، به ته شو ی پارچه پارچه ی کردو
گوئی: به راستی هتا له گهل تۆ بووین، چاک له خو مان بایی بوو بووین!
هیند کاتی له جهنگی ئو خوددا و وحشی هه مزه ی مامی پیغه مبهری شه هید
کرد، سکی در ی و جهرگی دهره ی ناو برژاندی و ویستی بیخوات، چونکه هه مزه
له جهنگی به دردا عوتبه ی باوکی هیندی کوشتبوو!

له سه رده می جینشینی عومه ری کوری خه تابا، له و رۆژهدا که نه بو قوحافه ی
باوکی نه بوبه کری صه دیق مرد، هیندیش مرد، (ره زاو رحمه تی خودایان لی بی).
بو تیگه یشتنی ته و او له م بابه ته بر وانه: ۱- ژماره: ۱۹۷ ژینامه ی مو عاو ییه ی کوری
نه بو سوفیان. ۲- ژماره: ۸۶۲. هه روا تاج/۳، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۳۴۲۲ + زنجیره: ۳۴،
ژماره: ۳۴۲۳، ۳۴۲۴. هه روا ته جریدی بوخاری، بهرگی یه که م ژماره: ۶۳ + ته جرید/۲،
ژماره: ۶۱۴.

۶۸۹) زنی سی به سی ته لا قدر او ژیاور (نه فهقه ی نییه. (۳۶۸۱ - ۳۷۰۴)

باب: فِي الْمَطْلَقَةِ ثَلَاثًا لَا نَفَقَةَ لَهَا

۸۸۸- عَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
فِي الْمَطْلَقَةِ ثَلَاثًا قَالَ: «لَيْسَ لَهَا سُكْنَى، وَلَا نَفَقَةٌ». {الحديث: ۳۶۹۲ = ۳۶۸۸ فم: {

فاطمه‌ی کجی قه‌یس (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: سه‌بارت به‌ژنی سی‌به‌سی ته‌لاقدراو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) فهرمووی: (نهمافی نشیمه‌ن (سوکنا) ی هه‌یه، له‌ماوه‌ی عیدده‌که‌یداو، نه‌خه‌رجی (نه‌فه‌قه‌) شی بو‌هه‌یه له‌وماوه‌یه‌دا). {تاج/۲، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۲۲۸۱ + ژماره: ۸۶۱، ۸۶۲ که له‌پیشه‌وه رابوردن}.

۸۸۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: مَا لِفَاطِمَةَ خَيْرٌ أَنْ تَذْكُرَ هَذَا. تَعْنِي قَوْلَهَا: لَا سَكْنَى وَلَا نَفَقَةَ. {الحديث: ۳۷۰۱ = ۳۶۹۹ فم}:

عائیشه (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: ئەمە‌ی که فاطمه‌ی کجی قه‌یس ده‌یگیر‌پته‌وه، که گوايه پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) فهرموویه‌تی به فاطمه، کاتی که می‌رده‌که‌ی سی‌به‌سی ته‌لاقی داوه: (نه‌نشیمه‌نت بو هه‌یه و نه‌ژیوار. واته: نه‌مافی سوکنا بو هه‌یه له‌کاتی عیدده‌که‌تا، وه‌نه نه‌فه‌قه‌ت ده‌که‌وی). عائیشه فهرمووی: گیرانه‌وه‌ی ئەمه له‌لایه‌نی فاطمه‌وه هیچ سوودی نییه بو سه‌لمانندی داوای فاطمه که ده‌لی: گوايه ژنی سی‌به‌سی ته‌لاقدراو، نه‌مافی نشیمه‌نی هه‌یه، نه ژیاو و نه‌خه‌رجی ده‌که‌وی، چونکه ئەم بریاره ته‌نیا بو فاطمه خوی وابوو، که له‌به‌ره‌وی تایبه‌ت مائی می‌رده‌که‌ی به‌جی هیشتوو، ئەگینا بو ژنانی تر، که سی‌به‌سی ته‌لاقدرا بن وانیه، هه‌م مافی نشیمه‌نیان هه‌یه و هه‌م خه‌رجی).

۸۹۰- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: كُنْتُ مَعَ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ الْأَعْظَمِ، وَمَعَنَا الشَّعْبِيُّ فَحَدَّثَ الشَّعْبِيُّ بِحَدِيثِ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَجْعَلْ لَهَا سَكْنَى وَلَا نَفَقَةَ. ثُمَّ أَخَذَ الْأَسْوَدُ كَفًّا مِنْ حَصَى فَحَصَبَهُ بِهِ، فَقَالَ: وَيْلَكَ تَحَدَّثُ بِمِثْلِ هَذَا، قَالَ عُمَرُ: لَا تَتْرُكُ كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّنَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِقَوْلِ امْرَأَةٍ لَا نَدْرِي لَعَلَّهَا حَفِظَتْ أَوْ نَسِيَتْ، لَهَا السَّكْنَى وَالنَّفَقَةُ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ). {الحديث: ۳۶۹۴ = ۳۶۹۰ فم. ترمذی. نکاح: ۱۱۳۵. نسائی. طلاق: ۳۴۱۸، ۳۵۵۳}:

ئەبو ئیسحاق (ره‌مه‌تی خودای لی بن) فهرمووی: له‌گه‌ل ئەسوهدی کوری یه‌زیددا، له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی کووفه‌ دانیش‌تجووین، شه‌عیشمان له‌گه‌ل بوو، شه‌عبی ئەو

فه‌رمووده‌یه‌ی گ‌ی‌ڕ‌پ‌ایه‌وه، که فاطیمه‌ی کچی قه‌یس ده‌لی: پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر
 ب‌) نه‌ج‌ی‌گ‌ه‌ی دان‌ی‌شت‌نی پ‌ی‌م‌داو نه‌ژ‌ی‌وار (نه‌فه‌قه‌) ی بو‌ بر‌ی‌مه‌وه، ئه‌سه‌وه‌د‌یش چ‌نگ‌ی
 چه‌وی هه‌ل‌گ‌رت و چ‌نگ‌ه‌ چه‌وه‌که‌ی گ‌رت‌ه‌ شه‌عب‌ی و پ‌ی‌ی‌ گ‌وت: خ‌انه‌ خ‌راپ! ئه‌مه
 چ‌یه‌ تۆ ده‌ی‌گ‌ی‌ر‌پ‌ته‌وه؟! ئه‌ی ئه‌وه‌ نه‌بوو که ئه‌م قه‌سه‌یه‌ گ‌ه‌ی‌شته‌وه به‌ عوم‌ه‌ری
 کو‌ری خ‌ه‌تاب (ره‌زای خودای ئ‌ ب‌) فه‌رمووی: ئ‌ی‌مه‌ به‌قه‌سه‌ی ژ‌نی واز‌نا‌ه‌ی‌نین له‌نامه‌ی
 خوداو یاسا نامه‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ری، به‌تا‌ی‌به‌تی له‌کات‌ی‌کا که نازان‌ین ئه‌و ژ‌نه‌ ش‌ته‌که‌ی
 به‌باش‌ی له‌یاد‌ماوه، یا له‌یادی نه‌ماوه، ژ‌نی ته‌لا‌ق‌دراو هه‌م مافی ج‌ی‌گ‌ه‌ی دان‌ی‌شت‌نی
 هه‌یه‌و هه‌م نه‌فه‌قه‌و ژ‌ی‌وارو خ‌ه‌رج‌یش‌ی ده‌که‌وی، چون‌که ئه‌وه‌تا خودای گ‌ه‌وره
 سه‌بار‌ه‌ت به‌م باب‌ه‌ته‌ ده‌فه‌رموی:

{لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بَيْوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ - الطلاق/٦٥،
 الآیه/١}:

واته: ئه‌و ژ‌نه‌ ته‌لا‌ق‌دراوانه‌ ده‌رمه‌که‌ن، له‌هۆده‌و مالی یاسایی (شه‌رعی) خۆیان‌ا،
 وه‌ناب‌ی خۆشیان له‌ج‌ی‌گ‌ه‌ی نشیمه‌نی ناسایی خۆیان ده‌رب‌چ‌ن، مه‌گ‌ه‌ر کار‌ی‌کی ناباری
 ناشیر‌ینیان ئ‌ ده‌رب‌که‌وی!). {تاج/٢، زنجیره‌: ٨٠، ژ‌ماره‌: ٢٢٨٢، ج/٤}.

۱۷- نامه‌ی کویله نازادکردن

کتاب العتق

{بروانه: موخته‌صهری صه‌حیحی بوخاری ناسراو به: ته‌جریدی بوخاری، به‌رگی/۳، لاپه‌ره: ۱۷۶، زنجیره: ۵۴، فهرمووده‌ی ژماره: ۱۰۸۳ هه‌تا ۱۰۹۴ = ۲۵۱۷ هه‌تا ۲۵۶۰ فتح الباری + باسی کویله نازادکردن، له‌فیهی ئاسان، زنجیره: ۴۰۷، لاپه‌ره: ۱۰۷۴ هه‌تا زنجیره: ۴۱۷ + تاجول ئوصول/۲، لاپه‌ره: ۴۴۵، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۰۰۹ هه‌تا ۲۰۳۳ + ریاض الصالحین/۳، زنجیره: ۲۳۶، ژماره: ۱۳۵۸ هه‌تا ۱۳۶۵} + {ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۲ له‌ژماره: ۱۶۰۰ هه‌تا ژماره: ۱۶۰۸}.

۶۹۰) خیرو به‌هردی که‌سی کویله‌یه‌کی موسولمان نازادبکا. (۳۷۷۷ - ۳۷۷۴)

باب: فَضْلُ مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً

۸۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً، أَعْتَقَ اللَّهُ بِكُلِّ عَصْرِ مِنْهُ عَصْرًا مِنَ النَّارِ حَتَّى يُعْتَقَ فَرَجُهُ بِفَرَجِهِ». {الحديث: ۳۷۷۶ = ۳۷۷۲ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۰۸۳ = ۲۵۱۷، ۶۷۱۵}:

ئەبو هورەیره (ره‌زای خودای ئی بن) فهرمووی: ژنه‌وتم له‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) ده‌یفه‌رموو: (هه‌ر موسولمانی موسولمانیکی کویله نازادبکا، خودا له‌جیاتی هه‌ر ئەندامیکی ئەو کویله‌یه، ئەندامیکی ئەو نازادکاره، له‌ ئاگری دۆزه‌خ، نازاد ده‌کا، ته‌نانه‌ت دامه‌ن و شه‌رمگای له‌جیاتی دامه‌ن و شه‌رمگای نازاد ده‌کا). {تاج/۲، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۲۰۱۰}.

۶۹۱) نازادکردنی بنه‌چه له‌لایه‌نی وه‌چه‌وه (۳۷۷۸ - ۳۷۷۹)

۸۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدًا، إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ». {الحديث: ۳۷۷۸ - ۳۷۷۴ فم}:

ئەبو ھورمیرە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (کەس لە چاکەى باوک و دایک و باپیرە و نەنکی خۆى دەرناچى، مەگەر ئەمانە بەندەبن و ئەو بیانکړى و ئازادىان بکا). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۷، ژمارە: ۲۰۱۶}.

٦٩٢) کەسى بەشى خۆى لە کۆیلەیی ئازاد بکا. (٣٧٤٩ - ٣٧٥٤)

باب: مَن أَعْتَقَ شَرَكًا لَهُ فِي عَبْدٍ

٨٩٣- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ أَعْتَقَ شَرَكًا لَهُ فِي عَبْدٍ فَكَانَ لَهُ مَالٌ يَبْلُغُ ثَمَنَ الْعَبْدِ قَوْمَ عَلَيْهِ قِيَمَةُ الْعَدْلِ، فَأُعْطِيَ شُرَكَاءُ حَصَصَهُمْ، وَعَتَّقَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ، وَإِلَّا فَقَدْ عَتَقَ مِنْهُ مَا عَتَقَ». {الحديث: ٣٧٤٩ = ٣٧٤٦ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٥٨ = ٢٥٢٢}:

ئيبنو عومەر (رمزای خودایان ئی بئ) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دەفەرمووی: (ئەوێ کە بەشی خۆی لە کۆیلەییەک ئازادبکا، ئەگەر ئەو وەندەى بەهای ئەو کۆیلەییە مالى هەبوو، ئەوا کۆیلەکە بەنرخى کاتى کۆیلەیی دەفەبلیئى، ئەوجا هەریەکى لەهاوبەشەکانى، پارەى پشکەکەى خۆیى دەدریئى لەوماڵە کەهێ ئازادکەرى پشكى یەکەمە، ئیتر کۆیلەکە هەمووی بەتەواوى ئازاد دەبى، لەسەر حیسابى ئازادکەرى پشكى یەکەم، دەنا ئەگەر ئەو وەندەى مال نەبوو کە بەشى هەموو پشکەکانى کۆیلەکە بکا، ئەو هەر ئەو بەشەى ئازاد دەبى کە ئازادکراوە). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۷، ژمارە: ۲۰۱۸}.

٦٩٣) کۆیلە ئەگەر بەشیکی ئازادکرا، دەبى کەسابەت بکا هەتا بەتەواوى خۆى ئازاد دەکا. (٣٧٤٩ - ٣٧٥٤)

٨٩٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ أَعْتَقَ شِقْصًا لَهُ فِي عَبْدٍ فَخَلَّصَهُ فِي مَالِهِ إِنْ كَانَ لَهُ مَالٌ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ اسْتُسْعِيَ الْعَبْدُ غَيْرَ مَشْقُوقٍ عَلَيْهِ». {الحديث: ٣٧٥٢ = ٣٧٤٩ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٧٨ = ٢٤٩٢، ٢٥٠٤، ٢٥٢٦، ٢٥٢٧}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بن) دەفەر موى: خوشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەر موى: (ئەوھى كەپشكى خوى لە كۆيلەيەك ئازادبكا، لەسەريەتى لەمائی خوى ھەمووى ئازادبكا، ئەگەر ئەوھندى مال ھەبوو كە بەشى ھەموو پشكەكانى ئەو كۆيلەيە بكا، بەلام ئەگەر ئەوھندى مال نەبوو كە بەشى ئەوھبكا، ئەوا ھەر ئەوھندى ئازاد دەبى كە ئازادكراو، ئەوسا كۆيلەكە، بەنرخى كاتى كۆيلەيى ريك دەفەلئىرى، ئەوجا كەسابەتى پى دەكرى ھەتا ئەوھندە مال پەيدا دەكا، كەبيدات بەھەقى ئەو پشكانەيدا كە ھىشتا ئازاد نەبوون، ھەتا بە ئىجگارى خوى پى ئازاد دەكاو لە كۆيلەيى رزگارى دەبى، بەلام نابى زەبرى پتر لەتواناى خوى ئى بكرى، بۆ پەيداكردى بەھای ئەو بەشەى ترى، كە لەسەر خويەتى بەكاركردى ئازادى بكا).

{تاج/۲، زنجيرە: ۱۷، ژمارە: ۲۰۱۸}.

٦٩٤) تىروپشك لەكاتى ئازادىكرىدا. (٤٢٧٤ - ٤٣١٣)

باب: الفرعة في العتق

٨٩٥- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَجُلًا {زاد في رواية: من الأنصار} أَعْتَقَ سِتَّةَ مَمْلُوكِينَ لَهُ عِنْدَ مَوْتِهِ، لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُمْ، فَدَعَا بِهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَجَزَأَهُمْ أَثْلًا ثَمَّ أَقْرَعَ بَيْنَهُمْ، فَأَعْتَقَ اثْنَيْنِ، وَأَرَقَّ أَرْبَعَةً، وَقَالَ لَهُ قَوْلًا شَدِيدًا. {الحديث: ٤٣١١ - ٤٣٠٣ فم. أبو داود. عتق: ٣٩٥٩. ترمذى. أحكام: ١٣٦٤. تحفة الأشراف/ ١٠٨٨٠}:

عيمرانى كورى حوصەين (رمزى خودايان ئى بن) فەرموى: (پياوى ھەموو مالەكەى تەنيا شەش كۆيلە بوو، لەسەرەمەرگا ھەرشەشيانى ئازادكرد، پىغەمبەريش (دروودى خوداى لەسەر بى) بانگى كردن و كردنى بەسى بەش و دەو (قورعە)ى لەنيوانا كردن، دوانيانى ئازادكرد كە دەوھكەيان بۆ دەرچووبوو، وە چواريشيانى بە كۆيلەيى ھىشتەوھ، وە خوشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) قسەى ناخوش و توندى بە پياوھكە گوت، لەسەر ئەوکارە ناشيرىنە، كە لەسەرە مەرگا، ھەموو سامانەكەى كردووھ بەخىر. لەگىرپانەوھەيەكى نەسائيدا پى فەرموو: (نيازم ھەبوو نوپىر لەسەر

تەرمەكەى نەكەم). لەگىرانهو دەيهكى ئەبو داوود: (ئەگەر بەرلەو بەنیزى ئامادى تەرمەكەى ببوو مايه، نەمدەهيشت لە گۆرستانى موسولمانان بنیزرايه!). {تاج/۲، زنجيره: ۱۲، ژماره: ۲۰۰۱، ج/۴، لاپه‌ره: ۴۴۰}.

٦٩٥) ئەو كەسە دەبىي بەخاوەنى هەقدارى (الولاء = سەردارىي) كە نازادى

دەبەخسى. (٣٧٥٥ - ٣٧٦٦)

باب: الولاء لمن أعتق

٨٩٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلْتُ عَلَى بَرِيرَةَ، فَقَالَتْ: إِنَّ أَهْلِي كَاتِبُونِي عَلَى تِسْعِ أَوَاقٍ، فِي تِسْعِ سِنِينَ، فِي كُلِّ سَنَةٍ أُوقِيَّةٌ، فَأَعِينِي، فَقُلْتُ لَهَا: إِنْ شَاءَ أَهْلُكَ أَنْ أَعِدَّهَا لَهُمْ عِدَّةً وَاحِدَةً وَأُعْتِقَكَ وَيَكُونَ الْوَلَاءُ لِي فَعَلْتُ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِأَهْلِهَا، فَأَبَوْا إِلَّا أَنْ يَكُونَ الْوَلَاءُ لَهُمْ، فَاتْتَنِي، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ، قَالَتْ: فَانْتَهَرْتُهَا، فَقَالَتْ: لَأَهَا اللَّهُ إِذَا، قَالَتْ: فَسَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَسَأَلَنِي فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: «اشْتَرِيهَا وَأُعْتِقْهَا وَاشْتَرِطِي لَهُمُ الْوَلَاءَ، فَإِنَّ الْوَلَاءَ لِمَنْ أَعْتَقَ، فَفَعَلْتُ، قَالَتْ: ثُمَّ خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَشِيَّةَ فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، فَمَا بَالُ أَقْوَامٍ يَشْتَرِطُونَ شُرُوطًا لَيْسَتْ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، مَا كَانَ مِنْ شَرْطٍ لَيْسَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَهُوَ بَاطِلٌ، وَإِنْ كَانَ مِائَةَ شَرْطٍ، كِتَابُ اللَّهِ أَحَقُّ، وَشَرْطُ اللَّهِ أَوْثَقُ، مَا بَالُ رَجَالٍ مِنْكُمْ يَقُولُ أَحَدُهُمْ أَعْتَقْتُ فُلَانًا وَالْوَلَاءُ لِي، إِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ». {الحديث: ٣٧٥٨ = ٣٧٥٥ ف.م. تجريد/٣، رقم: ١٠٩٤ = ٢٥٦٠، ٢١٥٦، ٢٥٦٢، ٢١٦٩، ٢٧٥٧، ٦٧٥٢، ٦٧٥٧، ٦٧٥٩، ٢٥٦١، ٢٥٦٣، ٢٥٦٤، ٢٥٦٥. أبو داود. فرائض: ٢٩١٥. نسائي. بيوع: ٤٦٥٨. تحفة الأشراف / ٨٣٣٤}:

عائشه (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: بەریرە هات بۆلام، گوئی: خاوەنەکانم نامە نووسی (موکاتەبە)یان لەگەڵدا کردووم لەسەر نو ئوقیە، بۆماو دی نوۆ سال، کە هەر سالە ئوقیە یە بدەم، جا هاتووم بۆلات کە تۆیش یارمەتی یەکم بدە، هەتا زوو رزگارم ببی لەم کوێلە ییە، وە ئەو کاتە هیچ پشکیکی لەنامە نووسی یەکمە جی بە جی نەکرد بوو؟!

منیش پېيم گوت: برۆ به ئاغاكانت بلى: ئەگەر ئەوان ئارەزوو دەكەن و رازى دەبن، ئەوا من ئەو پارەيان ھەموو بەيەكجار بە نەختى بۆ دەژمىرم و يەكسەر ئازادەت دەكەم، بەلام بەمەرچى كە سەردارىي (ولاء = ھەقدارى) يەكەت بۆ من بى و من بېم بەھەقدارت، جا ئەویش ئەم باسە دەگىرپتەو بۆ ئاغاكانى، بەلام ئاغاكانى بەو رازى نابن و دەلئىن: سەردارىي و ھەقدارىي ھى خۆمانە و نايدەين بەكەسى تر. جا ديسانەو بەریرە ھاتەو بۆلام و ئەم باسو و خواسەى بۆم گىراپەو، منیش پيا ھەلشاخام، ئەویش گوتى: سویندم بەخودا ھەر ئەوہیە كە عەرزەم كەردى. عائیشە فەرمووى: جا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ئەمەى بیست و لەمنى پرسى، منیش باسەكەم عەرزى كەرد، فەرمووى پىم: (تۆ بىكەرە ئازادى بكە و مەرچیش دابى كە سەردارىي بۆ ئەوان بى، ئەو مەرچە بايەخى نییە، چونكە لەراستیدا سەردارىي بۆ ئەو كەسەيە كە بەندەكە ئازاد دەكا). منیش وامكەرد، جا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) سەر لەئىوارەيى، ھەلساپەو و وتارىكى دا، سوپاس و ستایشى كە شایانى خودابى كەردى و ئەو جا فەرمووى: (لەپاش ئەمە ئەو بۆچى ھەندى كەس دەچى مەرچى و بەمەرچ دەگرى، كە لەناو یاسانامەى خودادا نەبى، دەى ھەركەسى مەرچى و بەمەرچ بگرى، لەكاتى سەودا و مامەلە و كەردنى كاریكا، ئەو پووچ و بەتالە، ئەو جۆرە مەرچە سوودى نابى بۆى، ئەگەر سەد مەرچیش بى ھەموویان پووچ و بى بايەخ، نامەى خودا لەپیشترە، مەرچى خودا پتەوترە، ئەو بۆ ھەندى پیاو لەئىو دەلئىن: ئیمە فیسارە كەسى كۆیلە ئازاد دەكەين، بەمەرچى كە سەردارىيەكەى بۆخۆمان بى، بەبى چەند و چوون سەردارى ھى ئەو كەسەيە كە كۆیلەكە ئازاد دەكا). { تاج/٢، زنجیرە: ١٤٩، ژمارە: ١٧٩٧ + تاج/٢، زنجیرە: ١٨، ژمارە: ٢٠١٩ }.

روونکردنەو:

١- ئۆقیەى سەردەمى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) چل درەمى زیو.

۲ - بهریره لهپیشا خزمهتی عائیشهی دهکرد، دوايي عائیشه کړی و نازادی کرد، زور دلسؤزی عائیشه بوو، ههتا مردن.

ئیبنو عهبدولبهړ له ئیستیعابا، ئهم کهرامهته له بهریرهوه دهگیریتتهوه:
(عهبدولخالیقی کورې زهیدی کوری واقید فهرمووی: باوکم گیرایهوه بوم، فهرمووی: عهبدولهلیکی کورې مهړوان گیرایهوه بومان، فهرمووی: لهپیش نهوهدا کهبیم بهجینشین (خهلیفه) له مهدينه، لهخزمهتی بهریرهدا دادهنيشتم، زورجار پيی دهفهرمووم: ئهی عهبدولهلیک! دهبنیم چهند رهوشتيکی بهرزی باشت واتيادا، لهبهړئهوه واههست دهکم کهتو دهبيت بهجینشین لهسهر موسولمانان، جا ئهگهر بوويت بهخهلیفهو جینشین، خوت لهخوینرشتنی نارېوا بهدوور بگره، چونکه بو خوم لهزاری پیرۆزی حهزرهتم بیست دهیفهرموو: (پیاوی واهیه، دېروا بهرهو بهههشت، تادهگاته بهردرگاکیو بهچاوی سهر تهماشای دهکا، لهوی بهپال دهری دهکهنو تهسی پی دهکهنهوه، لهسهر لویچې خوینی نارېوا، لهسهر پرشاخی کهله شاخی خوین، که لهدنیاا بهنارېوا رشتوویهتی!).

عهینی دهفهرموئ: بهریره بهرېرگهز نهبهطی، یا قیبطی بووه. بهریره (رهزواو دهحمهتی خودای ل بن) ههتا سهردهمی جینشینی موعاوییه مابوو، بهریره نهو بهریرهه، که لهحهديتی ئیفکا، ناوی هاتووهو لهسهر راویژری ئیمامی عهلی، پیغهمبهر پرسى پی دهکاو پیی دهفهرموئ: (ئهی بهریره! هیچت له عائیشه دیوه که جیگهی گومان بی؟). {بروانه: تاج/۴، زنجیره: ۷ تهفسیری سوورتهی نوور، ژماره: ۴۰۰۸. بهتایبهتی لاپهړه/ ۳۹۰ چاپی چوارهم} + {تهجریدی بوخاری = موختهصهری صهحیحی بوخاری، بهکوردی، بهرگی/۳، ژماره: ۱۱۲۱، لاپهړه: ۲۰۹ چاپی یهکم}.

۳ وهلاء، یا سهرداریی، یا ههقداری، لهزاراوی شهرعو یاسا نامهی خوی گهورهدا، باوانییهکه، که هوکهی نهمانی خاوهنیه، لهکویلهدا، بههوئی نازادبوونهوه. بهنمونه: ئهگهر کهس بههر هوئی، کهس نازادبکا، وه نازادکراوهکه بمړی، وه میراتبهری خرمی نهبی، نهوه نازادکهرهکهی کهلهپوورهکهی دهبا، ئهگهر میییه

نه بئ، له کاتی شووکردنا، نازادکه ره که ی هه قدریه تی و ماری ده بری له شوو ده که ی،
یا نه گهر بمری نویژی له سه رده کا، وه کو مه لئ مافی تر، که به پیی شهر ع بو
نازادکه رو نازادکراو ده چه سپی.

۶۹۶) ژن نه گهر نازادکراو می رده که ی کو یله بوو خو ی سه رپشکه، که شوو کرد نه که ی
هه لوه شینیت ته وه

۸۹۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا قَالَتْ:
كَانَ فِي بَرِيرَةَ ثَلَاثُ سُنَنٍ: خَيْرَتْ عَلَى زَوْجِهَا حِينَ عَتَقَتْ، وَأَهْدَى لَهَا لَحْمًا، فَدَخَلَ عَلَى
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْبُرْمَةُ عَلَى النَّارِ، فَدَعَا بِطَعَامٍ، فَأَتَى بِخُبْزٍ وَأُدْمٍ مِنْ
أُدْمِ الْبَيْتِ، فَقَالَ: « أَلَمْ أَرْبُرْمَةً عَلَى النَّارِ فِيهَا لَحْمٌ؟ ». فَقَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَلِكَ
لَحْمٌ تَصُدِّقُ بِهِ عَلَى بَرِيرَةَ، فَكَرِهْنَا أَنْ نُطْعِمَكَ مِنْهُ، فَقَالَ: « هُوَ عَلَيْهَا صَدَقَةٌ وَهُوَ مِنْهَا
لَنَا هَدِيَّةٌ », وَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهَا: « إِنَّمَا الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ ».
{الحديث: ۳۷۶۵ = ۳۷۶۲ فم: }

عائیشه (رهزای خودای بی) فه رمووی: به هو ی به ریره وه سی پرسی شه رع ی
روونکرانه وه:

۱- می رده که ی به ریره کو یله بوو، بو یه پی یغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) به ریره خو یی کرد
به سه ر پشک: که یا وه ک جاران که خو شی که نیز (ئه مه ته) بوو، هیشتا نازاد
نه کرابوو، به لای می رده که یه وه دانیشیت، یا هر له ئی ستا وه دهستی لی
هه لگ ریت و له پاش نازاد بوون خو ی هه لبر یژی و شوو ده که ی هه لوه شینیت ته وه.

۲- که لی جار خه لک خیریان بو ده یینا، وه ئه ویش له پاش ئه وه ی که وه ری ده گرت،
به دیاریی ده یه یینا بو ئیمه. جا منیش ئه مه م عه رزی پی یغه مبه ر کرد،
فه رمووی: (ئه وه بو ئه و خیره، به لام له وه وه بو ئی وه ده بی به دیاریی، که واته:
بیخو ن قه یینا کا. وه ک ئه وه جار ی گوشتیان به دیاری هی نابوو بو به ریره، که
ئه وکاته کاره که ری من بوو، پی یغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) هات بو لام، دیزه که
به سه ر نا گره وه بوو، گوشته که ی به ریره تیادا ده کو لا، پی یغه مبه ر (دروودی خودای

لهسەر بئ) داوای خواردمه‌نی کرد، نان و پیخوریان له‌هی مائه‌وه بۆهینا، ئه‌ویش فهرمووی: (دیزه‌یه‌کم بینی له‌سەر ئاگره‌که ده‌کولا گۆشتی تیا‌بوو، ئه‌ی بۆ‌چی له‌وه‌تان بۆم نه‌هینا؟).

عهرزیانکرد: به‌لئ وایه، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئه‌وه گۆشتیکه به‌خیردراوه به‌ به‌ریره، له‌به‌رئه‌وه هه‌زمان نه‌کرد که‌تۆ لێی بخویت، چونکه تۆ زه‌کات و شتی وا ناخویت. فهرمووی: (ئه‌وه بۆ ئه‌و خیره، به‌لام له‌وه‌وه بۆ ئیمه‌ ده‌بی به‌دیاریی و خواردنی بۆ منیش دروسته).

۲ خاوه‌نه‌کانی ویستیتان که بیفرۆشن، به‌لام به‌مه‌رجی که هه‌قدارییه‌که‌ی بۆ خویان بێ، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سەر بئ) فهرمووی: (هه‌قداریی هینی ئه‌و که‌سه‌یه که گۆیه‌که ئازاد ده‌کا). {تاج/۲، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۱۲۵۴، ۱۲۵۵، ۱۲۵۶، ۱۲۵۷ + تاج/۲، زنجیره: ۱۴۹، ژماره: ۱۷۹۷ + تاج/۲، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۲۰۱۹ + تاج/۲، زنجیره: ۶۶، ژماره: ۲۲۳۹}.

۶۹۷) پێشگیری له‌ فرۆشتنی هه‌قداریی یا به‌خشینی (۳۷۶۷ - ۳۷۶۸)

۸۹۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ الْوَلَاءِ وَعَنْ هَبْتِهِ. {الحديث: ۳۷۶۷ = ۳۷۶۴ فم. بخاری. عتق: ۲۵۳۴، ۶۷۵۶. أبو داود. فرائض: ۲۹۲۵. نسائی. بیوع: ۴۶۷۳. تحفة الأشراف: ۷۱۸۶}.

ئیبنو عومهر (ره‌زای خودایان ئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) جلّه و گیری کردووه له‌فرۆشتنی سه‌رداری و به‌خشینی به‌که‌سه‌یی‌کی تر. {تاج/۲، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۲۰۲۳ - ش/د/ت/ن}.

۶۹۸) که‌سی سه‌له‌ ده‌رچی حاشا له‌ خێلی ئازادکه‌رانی خۆی بکات (۳۷۶۹ - ۳۷۷۳)

۸۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ تَوَلَّى قَوْمًا بِغَيْرِ إِذْنِ مَوْلَاهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ». {الحديث: ۳۷۷۱ = ۳۷۶۷ فم}.

ئەم فەرموودەيە لەپېشەوہ لەم جیگەيەدا: ژمارە: { ۷۷۷ } روشت.

(۶۹۹) کاتی لە کۆیلەي خۆي دا با نازادی بکا. (۴۲۷۴ - ۴۳۱۳)

باب: إِذَا ضَرَبَ مَمْلُوكُهُ أَعْتَقَهُ

۹۰۰- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ أَضْرِبُ غُلَامًا لِي، { زاد في رواية: فجعل يقول: أعوذ بالله، قال: فجعل يضربه، فقال: أعوذ برسول الله فتركه } فَسَمِعْتُ مِنْ خَلْفِي صَوْتًا: اعْلَمْ أَبَا مَسْعُودٍ! لِلَّهِ أَقْدَرُ عَلَيْكَ مِنْكَ عَلَيْهِ، فَالْتَفَتُ، فَإِذَا هُوَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: هُوَ حُرٌّ لِرَجَةِ اللَّهِ، فَقَالَ: « أَمَا لَوْ لَمْ تَفْعَلْ لَلْفَحْتِكَ النَّارَ، أَوْ لَمَسْتِكَ النَّارَ ». { الحديث: ۴۲۸۴ = ۴۲۷۶ فم }:

ئەبو مەسعوودی بەدری (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: جاری بەقەمچی خولامیکی خۆم فەلاقە دەکرد، ئەویش هەر دەیگوت: (أَعُوذُ بِاللَّهِ: پەنا دەگرم بەخودا لەئیش و نازاری تۆ). واتە: توخوا لیڤ مەدە، منیش هەر لیڤ دەدا، ئەوجا خولامەکە گوتی: پەنا دەگرم بە پەناي پیڤەمبەر لەدەست ئەم لیڤدانەي تۆ). واتە: توو پیڤەمبەر لیڤ مەدە، ئیتەر منیش وازم ئی هیڤا. لەپشتەوہ گوڤم لەدەنگی بوو دەیفەرموو: بزانه ئەي ئەبو مەسعوود! منیش لەبەر تووڕەيی خۆم لە دەنگەکە باش تئ نەگەیشتم، کەهاتە بەرەوہ روانیم حەزرەتە، روانیم دەفەرموئ: (هوَ ئەبو مەسعوود! باش باش بزانه: کەخودا باشتر بەتۆ دەویرئ، هەتا تۆ بەم خولامە). جامنیش گوتم: ئەي پیڤەمبەری خودا! تۆ بەشایەت بە، ئەو خولامە نازادیی لەبەر رمزای خودا، فەرمووی: (دەي ئەگەر ئاوات نەکردایە، ئاگری دۆزەخ چەشکەي دەکردیت) یا فەرمووی: (ئاگری دۆزەخ چەزی ئی هەل دەستاندی). {ریاض/۴، زنجیرە: ۲۸۲، ژمارە: ۱۶۰۴}.

۹۰۱- عَنْ زَادَانَ أَنَّ ابْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) دَعَا بِغُلَامٍ لَهُ فَرَأَى بَظْهَرَهُ أَثَرًا، فَقَالَ: أَوْجَعْتُكَ؟ فَقَالَ: لَا، قَالَ: فَأَنْتَ عَتِيقٌ. قَالَ: ثُمَّ أَخَذَ شَيْئًا مِنَ الْأَرْضِ فَقَالَ: مَا لِي فِيهِ مِنَ الْأَجْرِ مَا يَزِنُ هَذَا، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: « مَنْ

ضَرَبَ غُلَامًا لَهُ حَدًّا لَمْ يَأْتِهِ أَوْ لَطَمَهُ فَإِنَّ كَفَّارَتَهُ أَنْ يُعْتِقَهُ». {الحديث: ۴۲۷۵ = ۴۲۶۷ فم:}

نهم فهرموودمیه له صهحیحی موسلیما ئاویه:

زاذان (رحمتهی خودای لی بن) فهرمووی: ئیبنو عومهر (رهزای خودایان لی بن) جاری له خولامیکی خویدا، دوایی بانگی کرد، روانی شوینه واری لیدانه که وابه پشته وه، پیی فهرموو: نه ری ئیشم پی گه یاندی؟ گوتی: نه، فهرمووی: (دهی تو نازادیت!). فهرمووی: پاشان ئیبنو عومهر چوکلکی لهزه ویه که هه لگرتو فهرمووی: (سهنگی نه مه مه پاداش بو نییه له نازادکردنی نهم بهنده وه، چونکه له بهر که فارتهی نه وه نازادم کردوه که لییم داوه، بو خوّم له خوشه و یستم بیست، دهی فهرموو (دروودی خودای له سه ر بی): (هه رکه سی داری هه دد له خولامی خو ی بدا، که نه و خولامه شایسته ی نه و داری هه دده نه بی، یا به بهری ده ست زله یه کی لی بدا، نه وه به مه رجی له و تاوانه پاک ده بیته وه که له حیاتی نه وه نازادی بکا). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۲، ژماره: ۱۶۰۵}.

۹۰۲- عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ مَقْرِنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ جَارِيَةً لَهُ لَطَمَهَا إِنْسَانٌ، فَقَالَ لَهُ سُؤَيْدٌ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الصُّورَةَ مُحَرَّمَةٌ. فَقَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُنِي وَإِنِّي لَسَابِعُ إِخْوَةٍ لِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَا لَنَا خَادِمٌ غَيْرُ وَاحِدٍ، فَعَمَدَ أَحَدُنَا فَلَطَمَهُ فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ نُعْتِقَهُ. {الحديث: ۴۲۸۰ شیحا = ۴۲۷۲ فم. أبو داود. أدب: ۵۱۶۶. ترمذی. نذرو ایمان: ۱۵۴۲، تحفة الأشراف/ ۴۸۱۱}:

نه بو شوعه ی عیراقی (رحمتهی خودای لی بن) فهرمووی: سووهدی کوری موقرین (رهزای خودای لی بن) کاره که ریکی هه بوو، مروقی شه قازلله یه کی لی دا، سووهد پیی گوت: چون شتی وا ده که ی، نه دی نازانی که لیدانی ده موچاو، که شیوه و وینه ی مروقی لی کیشر وه، له بهر ریزی هه رامو نادرسته؟ نه و جا سووهد فهرمووی: ئیمه هه وت برابووین، له خزمه ت پیغه مبه ردا، تاقه کاره که ریگمان هه بوو، برا بچکۆله که مان شه قازلله یه کی لیدا، ئیتر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له تو له ی نه و شه قازلله یه دا،

فهرمانی پیمان کرد، نازادمان کرد. {ریاض/٤، زنجیره: ٢٨٢، ژماره: ٦٨٠٣/٤ - ٦٨} +
 {تاج/٢، ژماره: ٢٠٣٢} + {تاج/٢، زنجیره: ٢١، ژماره: ٢٠٣٣، ٢٠٣٠} + {تاج/٣،
 زنجیره: ٩٨، ژماره: ٢٣٨٣}.

٧٠٠) هه‌ده‌شه‌ی قورس له‌که‌سی بوختیانی داوینسیسی بو کۆیله‌یی بکا (٤٢٧٤ -
 ٤٣١٣)

باب: التَّغْلِيظُ عَلَى مَنْ قَذَفَ مَمْلُوكًا بِالزَّنَا

٩٠٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
 «مَنْ قَذَفَ مَمْلُوكَهُ بِالزَّنَا يُقَامُ عَلَيْهِ الْحَدُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ كَمَا قَالَ».
 {الحديث: ٤٢٨٧ شيحا = ٤٢٧٩ ف.م. تجريد/٥، رقم: ٢٠٧٣ = ٦٨٥٨ فتح الباری. أبو
 داود. أدب: ٥١٦٥. ترمذی. بروصلة: ١٩٤٧. تحفة الأشراف: ١٣٦٢٤}:

ئەبو هورمیره (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: به‌گووی خۆم ژنه‌وتم له‌زاری پیرۆزی
 پیغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سەر بی) ده‌یفه‌رموو: (که‌سی بوختیان بکا بو به‌نده، یا کۆیله، یا
 که‌نیزه‌کی خوی، به‌لام کۆیله‌که‌ی، ژن بی یا پیاو، بی تاوان بی و پاک بی له‌و قسه‌و
 بوختیان، ئەوه له‌روژی قیامه‌تا، ئەو خاوه‌ن کۆیله‌یه‌ دانه‌ری به‌ بوختیانکار،
 له‌روژی قیامه‌تا له‌سەر ئەو بوختیان داری هه‌ددی ئی ده‌دری، مه‌گه‌ر وه‌ک ده‌لی
 کۆیله‌که‌ وابی، ئەوه داری هه‌ددی ئی نادرئ). {تاج/٣، زنجیره: ٩٥، ژماره: ٢٣٧٠
 ٤/ج}.

٧٠١) چاکه‌کردن له‌گه‌ل کۆیله‌دا، له‌به‌رگا، له‌خۆراکا، نابی ئه‌رکی واشیان بدری
 به‌سه‌ردا که‌ له‌کیش و زه‌یاننا نه‌بی. (٤٢٧٤ - ٤٣١٣)

باب: الإِحْسَانُ إِلَى الْمَمْلُوكِينَ فِي الطَّعَامِ وَاللِّبَاسِ وَلَا يَكْفُونُ مَلَأَ يُطِيقُونَ

٩٠٤- عَنْ الْمَعْرُورِ بْنِ سُورِدٍ قَالَ: مَرَرْنَا بِأَبِي ذَرٍّ ب (الرَّبْدَةِ) وَعَلَيْهِ بُرْدٌ، وَعَلَى
 غُلَامِهِ مِثْلُهُ، فَقُلْنَا: يَا أَبَا ذَرٍّ لَوْ جَمَعْتَ بَيْنَهُمَا كَانَتْ حُلَّةً، فَقَالَ: إِنَّهُ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ
 مِنْ إِخْوَانِي كَلَامٌ وَكَانَتْ أُمُّهُ أَعْجَمِيَّةً، فَعَيَّرْتُهُ بِأُمِّهِ، فَشَكَانِي إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وسلم)، فَلَقِيتَ النَّبِيَّ (صلی اللہ علیہ وسلم) فَقَالَ: « يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ »، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ سَبَّ الرَّجَالَ سَبُّوا أَبَاءَ وَأُمَّهُ. قَالَ: « يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ، هُمْ إِخْوَانُكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَأَطْعِمُوهُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَالْبَسُواهُمْ مِمَّا تَلْبَسُونَ، وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ ». {الحديث: ۴۲۸۹ شیخا = ۴۲۸۱ فم. بخاری. إیمان: ۳۰، ۲۵۴۵، ۶۰۵۰. أبو داود. أدب: ۵۱۷۵. ترمذی. بروصلة: ۱۹۶۶. ابن ماجة. أدب: ۳۶۹۰. تحفة الأشراف / ۱۱۹۸۰} :

مه‌عرووری کوری سووهد فهرمووی: له‌رهبه‌زه نه‌بو زهرم بینی، ده‌ستی به‌رگی نیوهی تازمو نیوهی کوئی له‌به‌ردا بوو، خو‌لامه‌که‌یشی هه‌روه‌ها ده‌ستی به‌رگی وه‌های له‌به‌ردا بوو، پی‌مان گوت: نه‌ی نه‌بو زهر! هو‌ی چی‌یه که به‌رگی خو‌تو به‌رگی خو‌لامه‌که‌ت وه‌ک یه‌که، هی هه‌ردوو لاتان نیوهی تازمیه و نیوهی کوئه، نه‌گه‌ر هه‌ردوو پارچه‌ تازمه‌که بو‌ یه‌کی‌کتان بوايه و هه‌ردوو پارچه‌ کوئه‌که‌یش بو‌ یه‌کی‌کتان بوايه، هه‌رکه‌سه‌تان فاتیک‌ی یه‌ک ره‌نگی له‌به‌ردا ده‌بوو؟

نه‌ویش فهرمووی: له‌سه‌رده‌می هه‌زهره‌تا، قسه‌م به‌براده‌ریکی خو‌م گوت، که بیلال بوو، دایکی بی‌گانه بوو، عه‌ره‌ب نه‌بوو، تانه‌ی نه‌وهم لی‌یدا که دایکی ره‌شه، پی‌م گوت: نه‌ی کوری ژنه ره‌شه‌که!

نه‌ویش له‌لای پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) سکا‌لای نه‌وه‌ی له‌ده‌ستم کرد، کاتی جو‌ومه خزمه‌تی هه‌زهره‌ت (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فهرمووی پی‌م: (نه‌ی نه‌بو زهر! هیش‌تا بو‌نی ره‌گه‌ز په‌رستی سه‌رده‌می نه‌زانی (جاهیلیه‌ت) ت لی‌ دی). منیش عه‌رزیم کرد: قوربان! نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! خو‌ی وایه: که‌سی جنیو به‌خه‌لک بدا، خه‌لک‌یش جنیو به‌ باوک و دایکی نه‌و ده‌دن. فهرمووی: (نه‌ی نه‌بو زهر! نه‌و ره‌وشتی سه‌رده‌می نه‌زانییه که له‌تو‌دا ماوه، نه‌م کو‌یلانه هه‌رچه‌ند به‌نده و خو‌لامو به‌رده‌ست و نو‌که‌ری نی‌وهن، به‌لام له‌ بنه‌ره‌تا براتان و نی‌وه و نه‌وان له‌یه‌ک دایک و باوک، که باوه ئاده‌م دایه‌ هه‌وان، نه‌وه‌نده هه‌یه خودا له‌به‌ر حیکمه‌تی، نه‌وانی کردوو به‌ژیر ده‌سته‌ی نی‌وه، ده‌ی برایه‌کی باش بن، نه‌گه‌ر یه‌کی له‌م

برایانهی خوٲان كهوته ژيړ دهستان وهك برا رهفتاريان لهگه‌لدا بكه‌ن و خوٲان چي دهخون ئه‌وه‌يش بدن به‌وان، وه‌خوٲان چي له‌بهر دهكه‌ن له‌هه‌مان جلو به‌رگيش بو ئه‌وان بكه‌ن، قه‌تيش زه‌حه‌تيان مه‌ده‌ن و ئه‌ركيكي وا مه‌ده‌ن به‌سه‌ريانا كه له‌وزو و كي‌شيانا نه‌بيٲ، كه ئه‌ركيكي‌ش ده‌ده‌ن به‌سه‌ريانا، خوٲستان به‌پي‌ي حال و توانا ياريده‌يان بدن). {رياض/٣، زنجيره: ٢٣٧، ژماره: ١/١٣٦٠ - ٤١٤} + {تاج/٢، زنجيره: ٢١، ژماره: ٢٠٢٩} + {تاج/٣، زنجيره: ١١٠، ژماره: ٣١٨٥ چاپي چواره‌م = چ/٤}.

٩٠٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « إِذَا صَنَعَ لِأَحَدِكُمْ خَادِمُهُ طَعَامَهُ ثُمَّ جَاءَهُ بِهِ، وَقَدْ رَلَى حَرَّهُ وَدُخَانَهُ فَلْيَقْعِدْهُ مَعَهُ فَلْيَأْكُلْ، فَإِنْ كَانَ الطَّعَامُ مَشْفُوعًا قَلِيلًا فَلْيَضَعْ فِي يَدِهِ مِنْهُ أَكْلَةً أَوْ أَكْلَتَيْنِ ». قَالَ دَاوُدُ وَهُوَ ابْنُ قَيْسٍ: يَعْنِي لُقْمَةً أَوْ لُقْمَتَيْنِ. {الحديث: ٤٢٩٣ شيحا = ٤٢٨٥ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٩٢ = ٢٥٥٧، ٥٤٦٠. تحفة الأشراف: ١٤٦٢٨}.

ئهبو هورهيره (ره‌زاي خوداي ئي بي) فه‌رمووي: پيغه‌مبه‌ر (دروودي خوداي له‌سهر بي) فه‌رمووي: (ئه‌گه‌ر كه‌سيكتان نو‌كه‌ره‌كه‌ي ناني بو دروست كرد، ئه‌وجا بو‌ي دانا، دياره كه‌ئهو پيوه‌ي ماندوو بووه‌و ئه‌و تيني گه‌رماكه‌يي چه‌شتوووه‌و دووكه‌له‌كه‌ي چوووه به‌سه‌رو چاويدا، كه‌واته با له‌گه‌ل خو‌ي دايبنيشيني هه‌تا نانه‌كه‌ي له‌گه‌لا بخوات، خو ئه‌گه‌ر نانه‌كه‌ كه‌مبوو، وه‌داي نه‌نیشان له‌گه‌ل خو‌ي، با پاروويي، دوو پارووي لي‌ي بداتي) داوودي كوري فه‌يس فه‌رمووي: (واته: تيكه‌يي يا دوو تيكه‌ي پي بدات). {تاج/٢، زنجيره: ٢١، ژماره: ٢٠٣١ + رياض/٣، زنجيره: ٢٣٧، ژماره: ٢/١٣٦١ - ٤١٥}.

٧٠٢) خيرو پاداشي كويله‌يي كه‌ دلسوزبي بو‌ خواوه‌نه‌كه‌ي و به‌جواني‌ش خوداي

خوي به‌رستي. (٤٢٧٤ - ٤٣١٣)

٩٠٦- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا نَصَحَ لِسَيِّدِهِ، وَأَحْسَنَ عِبَادَةَ رَبِّهِ فَلَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ ». {الحديث: ٤٢٩٤ شيحا = ٤٢٨٦ فم}.

نَبِيْنُو عَوْمَهَر (رهزای خودایان لی بئ) **فهرمووی: خوْشه‌ویست** (دروودی خودای له‌سهر بئ) **فهرمووی:** (ئه‌و به‌نده‌یه‌ی له‌گه‌ل ئا‌غاکه‌ی دئسۆزو ساغ بئ، له‌هه‌مان کاتدا به‌جوانی خودای خو‌ی بپه‌رستی، ئه‌وه دوو‌وقات پاداشی باشی بۆ‌هه‌یه). {ریاض/۲، زنجیره: ۲۳۷، ژماره: ۱۳۶۲ + تاج/۲، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۲۰۲۷}.

۹۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِلْعَبْدِ الْمَمْلُوكِ الْمُصْلِحِ أَجْرَانِ»، وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ لَوْلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْحَجُّ وَبِرُّ أُمِّي لَأَحْبَبْتُ أَنْ أَمُوتَ وَأَنَا مَمْلُوكٌ قَالَ: وَبَلَّغْنَا أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ لَمْ يَكُنْ يَحْجُ حَتَّى مَاتَتْ أُمُّهُ لِمُصْحَبَتِهَا). {الحديث: ۴۲۹۶ شیحا = ۴۲۸۸ فم}:

ئه‌بو هورهیره (رهزای خودای لی بئ) **فهرمووی: پی‌غه‌مبهر** (دروودی خودای له‌سهر بئ) **فهرمووی:** (به‌نده‌ی زهر خپیده‌ی باشی چاکه‌ خواز، دوو پاداشی گه‌وره‌ی بۆ‌هه‌یه). ئه‌بو هورهیره ده‌یفه‌رموو: به‌و که‌سه که‌ گیانی منی به‌ده‌سه، ئه‌گه‌ر له‌بهر خاتری خه‌بات و تیکۆشان و غه‌زا له‌پ‌یگه‌ی خودادا‌و له‌بهر حه‌ج کردن و خزمه‌تی دایکم نه‌بئ، حه‌زم ده‌کرد که‌ به‌به‌نده‌یی بمرم.

راوی ده‌فه‌رموئ: به‌ئیمه‌ گه‌یشتۆته‌وه که‌ ئه‌بو هورهیره، جگه‌ له‌حه‌جه‌ فه‌رزه‌که‌ی، حه‌جی تری نه‌کردوو، هه‌تا دایکی مردوو، له‌بهر خزمه‌تی دایکی. {ریاض/ ۳، زنجیره: ۲۳۸، ژماره: ۱۳۶۳. تاج/۲، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۲۰۲۸}.

۷۰۳) **فروشتنی کۆیله‌ی پاشه‌ مه‌رگه‌، به‌مه‌رجی خو‌ی**

باب: فِي بَيْعِ الدَّبَرِ إِذَا لَمْ يَكُنْ لَهُ مَالٌ غَيْرُهُ

بروانه‌ فه‌رمووده‌که‌ی سه‌ره‌تای نامه‌ی ژیا‌وره‌کان، فه‌رمووده‌که‌ی جابیری کوری عه‌بدوللا، ژماره: ۸۸۳.

روونکردنه‌وه:

کورت و پوخت: له‌م سه‌رده‌مه‌دا کۆیله‌یی تاکه‌ که‌سی نه‌ماوه به‌لام کۆیله‌یی گه‌لان و خا‌ک و نیشتمان سه‌ره‌تایه‌تی، وه ئه‌و چه‌م‌ک و مه‌به‌ست و پ‌یشنیار و خ‌یرو

پاداشانەى كە لەبابەتى كۆيلەيى و ئازادىكردن و باشبوون و چاكەكردن لەگەل تاكە
كەسدا مەبەستەن و پەسەندن، لەگەل گەلى كۆيلەيشدا زياتر مەبەستەن و پەسەندن.
بەيادى ئەو رۆژگارە ناھەموارە دوورو دريژەى كە لەكەركووكى بووكى كوردستان،
دىل و كۆيلە و ژيەر چەپۆكەى ژيەر دەستى ئەعراپەكانى (حيزبى بەعشى عەرەبى
ئيشتراكى) بووين، وە بەئومىدى ئەوەى كە ئەم سەرەبەستى و ئازادىيەى كەئىستا
لەھەريما ھەيە، دەرووى رەحمەتى خودايى و ھەتاسەر بەردەوام بى و پىرشتى بگاتە
ھەموولايەكى كوردستانى نيشتمانى كوردان و ئەم گەندەلانەى خۇمان نەبن بەھۆى
داخستنى ئەم دەرووى رەحمەتە، بۆ بەيانى حال و بۆ پەند وەرگرتن لە پەندەگان و
بۆ بەراوردى لەنيوان ھەنووكە و رابردوودا، بەھيوای سوپاسى خودا لەسەر نازو
بەھەركانى، ئەم چوارىنەتان عەرز دەكەم، كەبۆ تەعبىر لەحالى شىرى كوردى
كەركووك، كاتى خۆى گوتوومە:

قەچەى بۆياخى و گەلى كەناسى
بۆ كوردان بوونە: كەواو كراسى
ھەندىكى تریان لەبەربى كەسى
بوونەتە مەلا، زۆر بەكەساسى
وہى لەرۆژى رەش!! نای لە كەساسى
واى لە كەساسى كاتى ژيەر دەسى!!

١٨- نامه‌ی کرین و فروستن

کتاب البیوع

{ بپروانه: ته جریدی بوخاری، بهرگی سییه‌م، زنجیره: ٣٩ له ژماره: ٩٣٣ هه‌تا ژماره: ٩٩٧ + فیهی ئاسان، بهرگی یه‌که‌م، زنجیره: ١٨٧، لاپه‌ره: ٤٧١ چاپی تاران + تاج الأصول بهرگی دووهم، چاپی چوارهم، زنجیره: ١٥٠، لاپه‌ره: ٣١٨ به ژماره: ١٧٥٦ ده‌ست پی ده‌کات }.

(٧٠٤) فروستنی خوراک به خوراک وینه‌ی خوی. (٤٠٣٠ - ٤٠٦٩)

باب: بَیْعُ الطَّعَامِ بِالطَّعَامِ مِثْلًا بِمِثْلٍ

٩٠٨- عَنْ مَعْمَرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّهُ أَرْسَلَ غُلَامَهُ بِصَاعِ قَمْحٍ، فَقَالَ: بَعُهُ، ثُمَّ اشْتَرَى بِهِ شَعِيرًا، فَذَهَبَ الْغُلَامُ فَأَخَذَ صَاعًا وَزِيَادَةً بَعْضُ صَاعٍ، فَلَمَّا جَاءَ مَعْمَرَ، أَخْبَرَهُ بِذَلِكَ، فَقَالَ لَهُ مَعْمَرٌ: لِمَ فَعَلْتَ ذَلِكَ؟ انْطَلِقْ فَرُدَّهُ، وَلَا تَأْخُذَنَّ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ، فَإِنِّي كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) يَقُولُ: «الطَّعَامُ بِالطَّعَامِ مِثْلًا بِمِثْلٍ» قَالَ: وَكَانَ طَعَامُنَا يَوْمَئِذٍ الشَّعِيرَ. قِيلَ لَهُ: فَإِنَّهُ لَيْسَ بِمِثْلِهِ، قَالَ: إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُضَارَعَ. {الحديث: ٤٠٥٦ شيعا = ٤٠٥١ فم: }

مه‌مه‌ری کوری عه‌بدوللا (رمزای خودای ئی بین) خولامه‌که‌ی خوی نارد، مه‌نی گه‌نمی پێدا، فه‌رمووی پێی: (ئه‌م گه‌نمه‌ بفروشه‌و به‌پاره‌ی گه‌نمه‌که‌ چه‌ندی کرد جو‌م بو‌ بکړه‌). خولامه‌که‌یش چوو گه‌نمه‌که‌ی گو‌رییه‌وه به‌مه‌نی جو‌و به‌هه‌ندی زیاتریش، جاکاتی مه‌مه‌ر هاته‌وه، خولامه‌که‌ پێی گو‌ت که‌ ئاوام‌کردووه، مه‌مه‌ریش پێی فه‌رموو: بو‌چی شتی وا ده‌که‌ی؟ بر‌و زیاده‌که‌ به‌ره‌وه بو‌ خاوه‌نی، گه‌نمه‌که‌ چه‌نده ریک به‌قه‌د ئه‌و وه‌رگه‌ره به‌س، یه‌ک به‌یه‌ک نه‌زیاد، نه‌که‌م، چونکه‌ من بو‌خو‌م، له پی‌غه‌مبه‌رم ده‌بیست ده‌یفه‌رموو: (خوراک به‌خوراک، هه‌رچه‌شنی به‌چه‌شنی خوی سه‌ر به‌سه‌ر، وه‌کوو یه‌ک به‌ی زیادو که‌م). مه‌مه‌ر فه‌رمووی: ئه‌وسه‌رده‌مه

خۇراكامان بەس جۆبۈۈ. گوترا بە مەعمەر: (جاكەي جۆ لە چەشنى گەنمە، جۆ چەشنىكەو گەنم چەشنىكى ترە، كەواتە زىادەكە قەيدى نىيە؟). مەعمەر فەرموۋى: بەراستى من دەترسم كە ھاۋچەشەن بن، چونكە جۆۋ گەنم لەيەكەۋە نزيكنو بە ھەردووكيشيان دەگوترى خۇراك، ئەۋكاتە دەبى بەسوودو سووديش نادروستە).

روونكر دىنەۋە:

۱- رىيازى جەماۋەرى شەرىع زانەكان: گەنم جۆ دوو جۆرى جيا جيان، ھاۋجۆرو ھاۋچەشەن نين، لەبەرئەۋە دروستە كە يەككىيان لە يەككىيان زياتر بى، ئەم بۆچۈنەي مەعمەر لەبەر ۋەرىو دووربىنيە، دەنا گۆرپىنەۋەي گەنم بەجۆ زىادىشى ھەبى دروستە.

۲- مەعمەرى كۆرى عەبدوللاى كۆرى نەضلە، لە موسولمانە ھەرە پىشېنەكانە، دوو كۆچى كردوۋە، كۆچى بۆ ھەبەشەو كۆچى بۆ مەدىنە، تەمەنى زۆر درىژ بوۋە، لەمەدىنە نىشتەجى بوو، لەبەرەتا خەلكى مەككە بوو.

۷۰۵) پىشكىرىي لە فروشتەنەۋەي خوار دەمەنى، بەر لەۋەرگىرنى (۳۸۱۵ - ۳۸۲۸)

باب: النہى عن بىع الطعام قبل أن یستوفى

۹۰۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ ابْتِاعَ طَعَامًا فَلَا يَبْعُهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ». قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَأَحْسِبُ كُلَّ شَيْءٍ مِثْلَهُ. {الحدیث: ۳۸۱۵ شیخا = ۳۸۱۱ ف.م. تجرید/۳، رقم: ۹۶۷ = ۲۱۳۲، ۲۱۳۵ فتح الباری. أبو داود. بیوع. طعام: ۳۴۹۷. ترمذی. بیوع: ۱۲۹۱. نسائی. بیوع: ۴۶۱۲ تحفة الأشراف: ۵۷۳۶}:

ئىبنو عەبباس (رەزى خۇدايان لى بى) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) دەفەرموۋى: (ھەركەسى خۇراكىكى لەكەسى تر كرى، تاخۇى بەتەۋاۋى ۋەرى نەگرى نەيفرۇشېتەۋە بەكەسىكى تر).

ئىبنو عەبباس دەفەرموى: وادەزانم ھەموو شتئ لەم لايەنەو ھەك خۆراك
(وايە).

٩١٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ لِمَرْوَانَ: أَحَلَّلْتَ بَيْنَ الرَّبَا؟ فَقَالَ
مَرْوَانُ: مَا فَعَلْتُ، فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَحَلَّلْتَ بَيْنَ الصَّكَاكِ وَقَدْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله
عليه وسلم) عَنْ بَيْعِ الطَّعَامِ حَتَّى يُسْتَوْفَى؟ قَالَ: فَخَطَبَ مَرْوَانُ النَّاسَ فَنَهَى عَنْ بَيْعِهَا.
قَالَ سُلَيْمَانُ: فَنَظَرْتُ إِلَى حَرَسٍ يَأْخُذُونَهَا مِنْ أَيْدِي النَّاسِ. {الحديث: ٣٨٢٧ شىحا =
٣٨٢٤ فم} :

ئەو سەردەمەى مەروانى كورى ھەكەم، لەلایەنى موعاوييەو ھەرايوو، بەمىرى
سەر مەدينە، ئەبو ھورەيرە پيى ھەرموو: تۆ مامەلەى كرىن و فروشتنى سوودت
ھەللا کردوو؟

مەروان ھەرموى: شتى وام نەکردوو، كامەيە پيى بلى؟ ئەبو ھورەيرەيش
ھەرموى: ئەى ئەو نەيە كە كرىن و فروشتنى چەكت ھەللا کردوو، وەلھال
پيغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) پيشگيرى کردوو لەو، كە خۆراك بفروشيتهو، پيش
ئەو كە بەتەواوى وەربگيرى؟

ھەرموى: جا مەروان وتارىكى دا بۆ خەلگەكەو نەھى كرد لەكرينى چەك.
سولەيمان ھەفتى ئەبو ھورەيرەيە لەگيرانهوى ئەم ھەرموودەيدا، دەفەرموى:
بەچاوى خۆم دەمبينى كە پاسەوانەكان، ئەو چەكانەيان دەسەندەو، كە بەدەستى
خەلگەو بوون.

روونکردنەو:

١- بەدیمەن فروشتنى چەك، يا كومیپالە، پەيوەندى نيە بە فروشتنى خۆراكەو،
بەلام ئىمامى نەوھوى دەفەرموى: مەبەست لەچەك لەم شويئەدا، ئەوھە كە
لەم سەردەمەى ئيمەدا پيى دەگوترى: (بِطَاقَةِ تَمِينِيَّةٍ: فۆرمى خۆراك: فۆرمى
بايعى).

۲ - نه وه وی ده فهرموئ: (مه به ست له چه ك له م شوینه دا پ سوول هی بووه، کار به ده ستی شوینی دهری ده کاو لیی دهنووسی، نه وه ندۀ خوراك، یا نه وه ندۀ شتی تر بدن به هه لگری نه م پ سوول هی، له مالی حو کومه ت). نه وه وی ده فهرموئ: فروشتنی نه م جوړه کارتو فوړمه دروسته له لایه نی خاوه نه که یه وه، وه فهرمووده کی نه بو هور هیره ته نویل ده کا.

۳ مه پروانی کوری حه که م نه مه وییه، قور هیشییه، ده لئین: له پاش کؤچ به دوو سال، یا به چوار سال له دایک بووه، چه سپاوه که پیغه مبه ری به مندالی دیوه، به فقهیه داده نری، له صه حیجی بوخاریدا فهرمووده ی هه یه، پروانه: ته جرید/۲، ژماره: ۷۹۹ = ۱۶۹۴ فتح الباری، نووسه ری حه زره تی عوسمان بوو، فهرمان پره وی مو عاوییه بوو له سهر مه دینه.

(۷۰۶) گواسته وه ی خوراك نه گهر به گوتره فروشرا. (۳۸۱۵ - ۳۸۲۸)

باب: نَقْلُ الطَّعَامِ إِذَا بِيعَ جَزَافًا

۹۱۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ اشْتَرَى طَعَامًا فَلَا يَبِيعُهُ حَتَّى يَسْتَوْفِيَهُ» قَالَ: وَكُنَّا نَشْتَرِي الطَّعَامَ مِنَ الرُّكْبَانِ جَزَافًا فَتَنَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ نَبِيعَهُ حَتَّى نَنْقُلَهُ مِنْ مَكَانِهِ. {الحديث: ۳۸۲۱ = ۳۸۱۷، ۳۸۱۸ فم:}

ئیبنو عومهر (رهزای خودایان ل بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) فهرمووی: (هه رکه سی خوراکي له که سی کړی، تا به ته واوی لیی وهر نه گری نه یفر وشیته وه به یه کیکی تر). ئیبنو عومهر فهرمووی: جاران له کاروانی خوراکمان به گوتره ده کړی، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) ریگه ی پیمان نه ده دا، که بیفر وشیته وه، به یه کی تر، تا نه یگو یزینه وه له شوینه که ی خوی). روونکر دنه وه:

نه م فهرمووده یه فیقه یکی عه مه لی واتیادا، له به رنه وه ده لیم: ماموستای عه سقه لانی له فه تحولباریدا ده فهرموئ: (کورتو پوخت: وهر گرتنی فروشراو

له لایه‌نی کرپارده‌وه بۆ دامه‌زراندنی فرۆشتنه‌که به‌سه، ئه‌گهر له‌شوینی خۆشی نه‌یگۆیزیتته‌وه بۆ شوینی تر، ده‌توانی بیفرۆشیتته‌وه به‌که‌سی (تر).

(۷۰۷) فرۆشتنی خۆراک له‌گۆتره، به‌خۆراک به‌ پێوانه‌ی دیاریکراو. (۳۸۵۵ - ۳۸۷۷)

باب: بَيْعُ الطَّعَامِ الْمَكِيلِ بِالْجَزَافِ

۹۱۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْمَزَابَةِ: أَنْ يَبْعَ ثَمَرًا حَائِطُهُ إِنْ كَانَتْ تُخْلَا بِثَمَرٍ كَيْلًا، وَإِنْ كَانَ كَرْمًا أَنْ يَبْعَهُ بِزَيْبٍ كَيْلًا، وَإِنْ كَانَ زَرْعًا أَنْ يَبْعَهُ بِكَيْلِ طَعَامٍ، نَهَى عَنْ ذَلِكَ كُلِّهِ. {الحديث: ۳۸۷۶ شیخا = ۳۸۷۳ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۹۷۶ = ۲۱۷۱، ۲۱۷۲، ۲۱۸۵، ۲۲۰۵. نسائی. بیوع: ۴۵۶۳. ابن ماجه. تجارات: ۲۲۶۵. تحفة الأشراف: ۸۲۷۳}:

ئیبنو عومەر (رهزای خودایان ئی بن) ده‌فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) نه‌یی ده‌کرد له‌ موزابه‌نه، موزابه‌نه به‌گوردی واته: به‌رسیله‌کاری، یا ته‌ره‌کاری، یا ته‌ره‌ فروشی، که له‌زاراوی شه‌ری پیرۆزدا بریتیی‌ه له‌وه: که به‌روبوومی دیبه‌ره‌که‌ی، ئه‌گهر باخی خورما بوو، به‌ری خورماکه‌ی، به‌فه‌ریکی، که‌پیی ده‌گوتری: روتاب، یا به‌رسیله، بیفرۆشی به‌خورمای کامل، به‌ پێوانه‌یه‌کی دیاریکراو، وه ئه‌گهر میو بوو، به‌ره‌که‌ی بخه‌ملینی و بیفرۆشی به‌ ئەندازمیه‌ میوژ که پێوانه‌که‌ی زانراوی، وه‌ک ئەوه‌ بلی: چی خورما، یا به‌رسیله، یاتری، یا روتاب، به‌م باخه‌ی منه‌وه‌ هه‌یه، ئەوا فرۆشتم به‌بیست ربه‌ خورما، یا چل ربه‌ میوژ، به‌تۆ، وه ئه‌گهر شینایی و دانه‌ویڵه‌ بوو، بیفرۆشی به‌دانه‌ویڵه‌ی وشک، به‌پێوانه‌، وه‌ک ئەوه‌ بلی: به‌ری ئەم پارچه‌ نيسکهم فرۆشت به‌تۆ به‌ په‌نجا ربه‌ نيسکی ئاسایی.

فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) پێشگیری ده‌کرد له‌م مامه‌لانه‌ له‌هه‌موویان.

٧٠٨) فروشتنی به رو بوومو خوړاك وهك خورماو شتى وا سه ربه سه ر (٤٠٣٠ - ٤٠٦٩)

باب: بَيْعُ التَّمْرِ مِثْلًا بِمِثْلٍ

٩١٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ أَخَا بَنِي عَدَى الْأَنْصَارِيِّ فَاسْتَعْمَلَهُ عَلَى خَيْبَرَ، فَقَدِمَ بِتَمَرٍ جَنِيْبٍ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَكُلْ تَمْرَ خَيْبَرَ هَكَذَا؟ ». قَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا لَنَشْتَرِي الصَّاعَ بِالصَّاعَيْنِ مِنَ الْجَمْعِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا تَفْعَلُوا، وَلَكِنْ مِثْلًا بِمِثْلٍ أَوْ يَبْعُوا هَذَا وَاشْتَرُوا بِشَمْنِهِ مِنْ هَذَا، وَكَذَلِكَ الْمِيزَانُ ». {الحديث: ٤٠٥٧ = ٤٠٥٢ ف.م. تجريد/٣، رقم: ٩٨٨ = ٢٣٠١، ٢٣٠٢، ٤٢٤٤، ٧٣٥٠. نسائي. يبويع: ٤٥٦٧}:

نهبو هوروهيرهو نه بو سه عیدی خودری (رهزای خودایان لی بن) فه رموویان: پیغه مبه ر
(دروودی خودای له سه ر بن) براده ری نه نصاری، له خیلې به نی عه دی، که ناوی سه وادی کوری
غه زییه بو، کردی به سه رکاری سه ر فه لای خه یبه ر، که هاته وه خورمایه کی نایابی
بو هیئا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) پیی فه رموو: (ثایا خورمای خه یبه ر هه مووی
هه روایه؟). فه رمووی: نه به خوا، نه ی پیغه مبه ری خودا! به لکو مه نی له م خورما
نایابه ده کړین به دوو مه ن خورمای جه له بی. پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) فه رمووی:
(نا وامه که ن به لام ده بی سه ر به سه ر بی، یا خود نه م نایابه بفروشنو به پاره که ی
له و نایه خه بکړن، ئیتر خوای به پیوانه بی، یا به کیشانه بی هه روا). {تاج/٢،
زنجیره: ١٦١، ژماره: ١٨٧٠}.

بروانه فه رمووده که ی مه عمه ر، ژماره: ٩٠٨ که له پیشه وه رابورد، نه ویش هه ر
له م بابه ته یه.

٧٠٩) فروشتنی کو مه له خوړاك به گو تره. (٣٨٢٩ - ٣٨٣٠)

باب: بَيْعُ الصُّبْرَةِ مِنَ التَّمْرِ

٩١٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ الصُّبْرَةِ مِنَ التَّمْرِ لَا يُعْلَمُ مَكِيلَتُهَا، بِالْكَيْلِ الْمُسَمَّى مِنَ التَّمْرِ. {الحديث: ٣٨٢٩ = ٣٦٢٦ ف.م}:

جابری کوری عہدوللا (رمزای خودایان ل بی) دہفہ رموی: خوشہ ویست (دروودی خودای لہ سہر بی)
جلہ وگیری (نہ ہی) کردووہ لہ فروشتنی کومہ لہ خورما لہ گوترہ، بہ ئەندازہ یی
خورمای تر کہ پیوانہ ی زانراوبی، وەک ئەوہ گەلی کەس دەلین: ئەم کومە لہ گەنمە
کەہیشتا نہ پیوراوہ، لہ بر لہ سہر من بہ بیست ربہ گەنم). {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۵۴،
ژمارہ: ۱۸۴۲. نسائی. بیوع: ۴۵۶۱}.

(۷۱۰) میوہ، یابەر، نافروشری تاخوش نہ بی. (۳۸۴۰ - ۳۸۵۴)

باب: لَا يَبَاعُ الثَّمَرُ حَتَّى يَطْيَبَ

۹۱۵- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى أَوْ تَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ الثَّمَرِ حَتَّى يَطْيَبَ. {الحديث: ۳۸۴۹ = ۳۸۴۶ فم. تجرید/۳، رقم: ۹۸۳ =
۲۱۸۹}:

جابر (رمزای خودای ل بی) دہفہ رموی: پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) جلہ وگیری لیمان
کرد: لہ فروشتنی بہری دارو درخت تاخوش نہ بی و بہ کەلکی خواردن نہ یی).
۹۱۶- عَنْ أَبِي الْبَخْتَرِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنْ بَيْعِ النَّخْلِ، فَقَالَ: نَهَى رَسُولُ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ النَّخْلِ حَتَّى يَأْكُلَ مِنْهُ، أَوْ يُؤْكَلَ، وَحَتَّى يُوزَنَ. قَالَ:
فَقُلْتُ: مَا يُوزَنُ؟ فَقَالَ رَجُلٌ عِنْدَهُ: حَتَّى يَحْزَرَ. {الحديث: ۳۸۵۱ = ۳۸۴۸ فم. بخاری.
بیوع: ۲۲۴۶، ۲۲۴۷، ۲۲۴۸، ۲۲۴۹، ۲۲۵۰}:

ئەبولبەختەری (ردحمەتی خودای ل بی) فہرمووی: لہ ئیبنو عەبباسم پرسى، لہ بارہی
بہری دارخورماوہ، ئایا دہفروشری یانا، فہرمووی: پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی)
جلہ وگیری دہکا لہ فروشتنی بہری دارخورما، تا بہ کەلکی خواردن دى، ئەوکاتہ
دروستہ بیفروشی، وەک فہریکە خورماو روتاب، وەہەتا بہ سہر دارەکەوہ
دەقەبلیئری، گوتم: مەبەست لہ دەقەبلیئری چییہ؟ پیاوی لہ خرمەتیدا بوو گوتی:
مەبەست ئەوہیہ کە خەمڵ بکری و بہرەکە ی بگاتە پادەییەکی وا کە خەمڵکار
بەمەزەنە بزانی کە چەند ربہ، یا چەن باتمان خورما دەر دەجی!

(۷۱۱) جَلَّه وگیری له فروشتنی به رو بووم تابی دهگا. (۳۸۴۰ - ۳۸۵۴)

بَابُ النَّهْيِ عَنْ بَيْعِ الثَّمَرِ حَتَّى يَبْدُوَ صَلاَحُهُ

۹۱۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ بَيْعِ النَّخْلِ حَتَّى يَزْهُو، وَعَنِ السَّنْبُلِ حَتَّى يَبْيَضَ وَيَأْمَنَ الْعَاهَةُ، نَهَى الْبَائِعَ وَالْمَشْتَرِيَ. {الحديث: ۳۸۴۰ = ۳۸۳۹ ف.م. بخاری. بیوع: ۲۱۹۴. أبو داود. بیوع: ۳۳۶۷. تحفة الأشراف: ۸۳۵۵} :

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: پیځه مېهر (دروودی خودای لهسهر بن) جَلَّه وگیری کردوو له فروشتنی بهری دارخورما، تا ماته دهدا، سوور یازهرد هه ل دهگهړی، وه له فروشتنی دانه وویل له ناو گوله که یدا، بهر له وه که سپی هه لگړی و له دهر دو به لای ناسمانی رزگاری ببی، جَلَّه وگیری کردوو له م جوړه سه ودايه، چ بو فروشیار چ بو کریار. {تاج/۲، زنجیره: ۱۵۲، ژماره: ۱۸۱۷} .

(۷۱۲) باسی فه ریکه فروش (موزابه نه). (۳۸۵۵ - ۳۸۷۷)

بَابُ بَيْعِ الْمَرْابَةِ

۹۱۸- عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ مَوْلَى بَنِي حَارِثَةَ أَنَّ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ وَسَهْلَ بْنَ أَبِي حَظْمَةَ حَدَّثَاهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْمَرْابَةِ، الثَّمَرِ بِالثَّمَرِ، إِلَّا أَصْحَابَ الْعَرَايَا فَإِنَّهُ قَدْ أَذِنَ لَهُمْ. {الحديث: ۳۸۶۸ = ۳۸۶۵ ف.م. بخاری. بیوع: ۲۱۹۱، ۲۳۸۴، أبو داود. بیوع: ۳۳۶۳. ترمذی. بیوع: ۱۳۰۳. تحفة/۴۶۴۶} :

بوشه یری کوری یه سار، نازادکراوی بهرهبابی بهنی حاریته (دحمتی خودای لی بن) فهرمووی: رافعی کوری خه دیچ و سه هلی کوری نه بو حه یشه مه (رمزای خودایان لی بن) فهرموویان پیځه مېهر (دروودی خودای لهسهر بن) جَلَّه وگیری کردوو له فه ریکه فروش، که بریتیه له فروشتنی بهروبوومی خه ملگراو به سهرداره وه، به خورمای رنراو، یا به میوژ. ته نیا به یعولعه رایای لی دهرچی، چونکه پیځه مېهر له بهر ناسانکاری و بهرزه وندی گشتی ریگه ی به یعولعه رایای داوه). له دواوه واتای عه رایا ده که ین.

(۷۱۳) فروشتنی بهری داره دوّخه به خه ملکردنی. (۳۸۵۵ - ۳۸۷۷)

باب: بیع العرایا بخرصها

۹۱۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ فِي الْعَرِيَّةِ يَأْخُذُهَا أَهْلُ الْبَيْتِ بِخَرْصِهَا تَمْرًا يَأْكُلُونَهَا رُطْبًا. {الحديث: ۳۸۵۷ = ۳۸۵۴ فم. بخاری. بیوع: ۲۱۷۳، ۲۱۸۴. ترمذی. بیوع: ۱۳۰۰. نسائی. بیوع: ۴۵۴۶. ابن ماجه. تجارات: ۲۱۶۸. تحفة الأشراف: ۳۷۲۳}:

زهیدی کوپی تابیت (رهزای خودای بی) دهفه رموی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) مؤله تی به یعولعه رایای داوه، که خاوهن باخه که، له هه ژاره که ی ده گریته وه، ده یقه بلینن به نه ندازه یی خورمای دیاریکراو، وه خو یان به روتابی ده یخون).

(۷۱۴) نه ندازه ی به یعولعه رایا چه نده. (۳۸۵۵ - ۳۸۷۷)

باب: فی قدر مایجوز بیعه من العرایا

۹۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ فِي بَيْعِ الْعَرَايَا بِخَرْصِهَا فِيمَا دُونَ خُمْسَةِ أَوْسُقٍ أَوْ فِي خُمْسَةِ (يَشْكُ دَاوُدُ قَالَ: خُمْسَةُ أَوْ دُونَ خُمْسَةِ). {الحديث: ۳۸۶۹ شیحا = ۳۸۶۶ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۹۸۴ = ۲۱۹۰، ۲۳۸۲ فتح الباری. أبو داود. بیوع: ۳۳۶۴. ترمذی. بیوع: ۱۳۰۱. نسائی. بیوع: ۴۵۵۵. تحفة الأشراف: ۱۴۹۴۳}:

نه بو هورهیره (رهزای خودای بی) فه رموی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) ریگه ی فروشتنی بهری داره به دوّخه (عه رایا) ی داوه، که بهسهر داره که وه بخه ملینری به خورمای پیگه یشتووی رنراو، به مهرجی له پینج وهسق که متربی، یا فه رموی: به مهرجی وهسق تی نه په ری). داوود که نه م فه رموودیه له نه بو سوفیانه وه، له نه بو هورهیره وه ده گریته وه، گومانی له وه دا هه بوو که فه رموویه تی: (له پینج ویسق تی نه په ری) یاخو فه رموویه تی: (به مهرجی له پینج وهسق که متربی). {تاج: ۲، زنجیره: ۱۵۴، ژماره: ۱۸۳۵ ج/ ۴ = چاپی جواره م}.

روونکردنه‌وه:

۱- عه‌رایا به‌چهند واتایی و اتاکراوه، به‌لام پوخته‌ی ئه‌و واتایانه ئه‌مه‌یه: که خاوه‌ن باخ، دارئ، دوو دار، دهدا به‌هه‌ژارئ، که‌خو‌یان باخیان نه‌بی، تابه‌ره‌که‌ی بخو‌ن و له‌پاشا داره‌که‌ه‌ی خو‌یه‌تی، هه‌روه‌ک چو‌ن بزنه‌ دو‌خه‌ به‌هاران دهدرئ به‌ئاغا، یا به‌هه‌ژارئ، یا به‌مالئ ره‌شایی که‌ ئاژه‌لیان نه‌بی هه‌تا دو‌که‌ی بخو‌ن و پایز دیدنه‌وه به‌خاوه‌نی، داره‌ دو‌خه‌یش (واته: عه‌رایاش) شتی‌که‌ له‌م باب‌ه‌ته. جا‌ گه‌ ئی جار رئ ده‌که‌وئ، هه‌ژاره‌که‌ به‌ره‌که‌ به‌کارنا‌هیئن، جا‌ تابه‌ ئاموشو‌ی زو‌ر، یا ناوه‌خت ئازاری خاوه‌ن باخه‌که‌ نه‌دا، خاوه‌ن باخه‌که‌، به‌ره‌که‌ی ئی ده‌کرپ‌ته‌وه، به‌سه‌ر داره‌که‌وه‌ ده‌یقه‌ب‌لینن به‌خورمای رنراو، به‌ ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاری‌کراو خاوه‌ن باخه‌که‌ له‌باتی روتاب یا میوه‌ی که‌ به‌داره‌که‌وه‌یه‌ ئه‌و ئه‌ندازه‌ خورما دیاری‌کراوه‌ی ده‌داتئ.

۲- بروانه‌ تاجول ئوصول، به‌رگی دووهم زنجیره: ۱۷۷، لاپه‌ره: ۴۰۱. باسه‌ی (دو‌خه‌ = منیحه) + زنجیره: ۱۷۲، ژماره: ۱۹۲۰).

۷۱۵) به‌ری فرو‌شراوی باخ نه‌گه‌ر تووشی ده‌ردوبه‌لا بوو، به‌ر له‌رینو چینی.

(۳۹۵۷ - ۳۹۵۲)

باب: الْجَانِحَةُ فِي بَيْعِ الشَّمْرِ

۹۲۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَوْ بَعْتَ مِنْ أَخِيكَ ثَمَرًا فَأَصَابَتْهُ جَانِحَةٌ فَلَا يَحِلُّ لَكَ أَنْ تَأْخُذَ مِنْهُ شَيْئًا. بِمَ تَأْخُذُ مَالَ أَخِيكَ بَغَيْرِ حَقٍّ؟». {الحديث: ۳۹۵۲ شیحا = ۳۹۴۸ ف.م.}:

جابیری کوری عه‌بدو‌للا (رمزای خودایان ئی بین) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بین)

فه‌رمووی: (ئه‌گه‌ر تو‌ به‌برای موسو‌لمانی خو‌ت، به‌ری باخی، یادارئ، بفرو‌شی ده‌ردی‌کی بنه‌برکه‌ر لییداو فه‌وتانی، دروست نییه‌ بو‌تو‌ که‌هیچ له‌به‌هاکه‌یی ئی وهر‌بگرت، ئاخ‌ر له‌باتی چی مالی برا‌که‌ت به‌نارد‌وا و‌م‌رده‌گری؟).

روونکردنهوه:

(وضع الخواج) بابه تيكي شهرعبييه، دوورو دريژه، ديدو راي زانايان له باره يه وه، به چهند جوړيکه، به کوۍ دنگ له کاتي رووداني کاره ساتي وادا، فروشيار پياوړه وي و يارمه وي و چاوپوشي له بيرنه چي. نه وه وي له م باره يه وه دغه رموي: (نه گهر به رو بو وي فروشرا، فروشيار ته سليمي کړياري کرد، به م رهنه ريگه ي دا که بيرني، به لام به رله کاتي ريني دهر دوه لاي ناسماني لييدا، شافيعي و حنه فو و که ساني تر يش دغه رموي: (نه وه کړياري خوۍ به رپرسياره، فروشيار بوۍ هه يه که به ها که ي لي بسيني، به لام واپه سه نده که چاوپوشي لي بکا). {بروانه: تاجول نوصول/٢، زنجيره: ١٧٢، ژماره: ١٩٢٠، ١٩٢١ چ/٤}.

٧١٦) خاوه ن قهرزه کان چي ناماده بوو نه وه دهبه ن و به س. (٣٩٥٨ - ٣٩٦٢)

باب: منه: وَأَخَذَ الْغُرْمَاءُ مَا وَجَدُوا

٩٢٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أُصِيبَ رَجُلٌ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي ثَمَارٍ ابْتِاعَهَا، فَكَثُرَ دَيْنُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَصَدَّقُوا عَلَيْهِ»، فَتَصَدَّقَ النَّاسُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ وَقَاءَ دَيْنِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِغُرْمَائِهِ: «خُذُوا مَا وَجَدْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ». {الحديث: ٣٩٥٨ = ٣٩٥٤ فم:}

نه بو سه عيدي خودري (ره زاي خوداي لي بي) فهرمووي: له سه رده مي پيغه مبه ردا (دروودي خوداي له سه ر بي) پياوي به ري باخي کړي، له پاشا به رکه فه و تاو پياوړه که تي شكاو بوو به ژير قهرزو قولوه، پيغه مبه ريش (دروودي خوداي له سه ر بي) که داواکه به رزه وه کرا بو لاي فهرمووي: (خي ري پي بکه ن وو زه کاتي پي بده ن!).

خه لکه که يش وايان کردو خيرو زه کاتيان پيدا، به لام نه وه نه ندازه ي که دا يان پيي به شي بژاردني قهرزه که ي نه کرد به ته واوي، جا هه زره ت (دروودي خوداي له سه ر بي) به خاوه ن قهرزه کاني فهرموو: (چيتان ده ست که تو وه بي به ن، ني تر هه رنه وه تان ده که وي و به س). {تاج/٢، زنجيره: ١٧٢، ژماره: ١٩٢٠ چ/٤}.

(۷۱۷) نهگەر باخ فروشراو بهری پیوه بوو. (۳۸۷۸ - ۳۸۸۴)

باب: مَن بَاعَ نَخْلًا فِيهَا تَمْرٌ

۹۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ ابْتِاعَ نَخْلًا بَعْدَ أَنْ تُؤَبَّرَ فَتَمَرَّتْهَا لِلَّذِي بَاعَهَا إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ». {الحديث: ۳۸۸۲ = ۳۸۷۹ فم. تجرید ۳، رقم: ۱۰۴۵ = ۲۳۷۹. ترمذی. بیوع: ۱۲۴۴. تحفة الأشراف/۶۹۰۷} :

عەبدوللای کوری عومەر (رهزای خودایان لى بى) فهرمووی: له پیغه مبهرم بیست (دروودی خودای لمسر بى) دهیغه رموو: (کهسئ داره خورما، یا باخه خورمای کپی، پاش موتوربه کردنی، بهرکهی بو فروشیاره کهیه، له بهرئه وه مافی هاموشو و ئاودان و شتی وای ههیه، تابه ره کهی دهرنی، مه گهر کپیاره که مه رج دابنی که بهرکهی بو خوئی بى و فروشیاریش له کاتی گریدانه کهدا به وه رازی بى).

(۷۱۸) فروشتن له جوړی (موخابه ره) و (موحافه له). (۳۸۸۵ - ۳۸۹۲)

باب: بَيْعُ الْمُخَابَرَةِ وَالْمُحَاقَلَةِ

۹۲۴- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أُتَيْسَةَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الْمَكِّيُّ وَهُوَ جَالِسٌ عِنْدَ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُزَابَنَةِ وَالْمُخَابَرَةِ، وَأَنْ تُشْتَرَى النَّخْلُ حَتَّى تُشَقَّهِ. (وَالْإِشْقَافُ: أَنْ يَحْمَرَ) أَوْ يَصْفَرَ أَوْ يُؤْكَلَ مِنْهُ شَيْءٌ، وَالْمُحَاقَلَةُ: أَنْ يُبَاعَ الْحَقْلُ بِكَيْلٍ مِنَ الطَّعَامِ مَعْلُومٍ، وَالْمُزَابَنَةُ: أَنْ يُبَاعَ النَّخْلُ بِأَوْسَاقٍ مِنَ التَّمْرِ، وَالْمُخَابَرَةُ: الثَّلَاثُ، وَالرُّبْعُ وَأَشْبَاهُ ذَلِكَ. قَالَ زَيْدٌ: قُلْتُ لِعَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ: أَسَمِعْتَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَذْكُرُ هَذَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: نَعَمْ. {الحديث: ۲۸۸۸ شيحا = ۲۸۸۵ فم. تجرید ۳، رقم: ۹۸۹ = ۲۲۰۷، ۲۱۸۶، ۲۱۸۷. نسائی. إيمان: ۳۸۸۸} :

زهیدی کوری نه بو ئونه یسه فهرمووی: ئه بولوه لیدی مه ککی له خزمه تی عه تای کوری نه بو ره باحا دانیشتبوو، گپرایه وه بو مان فهرمووی: جابیری کوری عەبدوللای (رهزای خودایان لى بى) فهرمووی: پیغه مبهرم (دروودی خودای لمسر بى) جلّه وگیری کردووه له

(موحاقه له) و (موزابه نه) و (موخابه ره) وه نهیی کردووه له وه که بهری داره خورما بفرۆشرئ، ههتا ماته ددها، ماته دان ئه وهیه که وا سووربئ، یاوا زهره هه لگه پئ که نیشانه ی سهرهتای گهیی نی دیاری دابی، به شیوه یئ وا که به که لکی خواردن بیئت. فهرمووده گیره وه ده فهرموئ:

۱ موحاقه له، واته: فهرسیلکاری، بریتیه له فرۆشتنی فهرسیل و شینایی نه دووراه، به گهنم، یا به دانه ویلله تر، به پیوانه یه کی زانراو، وهک دهر به، یا شهش ته نه که.

۲ موزابه نه، واته: بهرسيله کاری، واته: فرۆشتنی روتابو بهرسيله ترئ، به سهر داره وه، به خورما، یا به میوژ به پیوانه یه کی دیاریکراو، وهک چه ند وه سقن خورما.
۳ موخابه ره، واته: ملکانه کاری، بریتیه له وه که یه کی پارچه یئ زهوی بدا به که سقن که خوشی بکاو، دایچینئ، به ملکانه، به سقن یهک، یا به چوار یهک، یا به که متر، یا به زیاتر.

زهید فهرمووی: عهرزی عهتائی کورپی ئه بو ره باحم کرد: ئایا تو ئه مهت بیست له جابیری کورپی عه بدوللا که ئه مه به گیر پته وه له پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سهر بئ)؟ فهرمووی: (به ئئ). {تاج/۲، زنجیره: ۱۵۲، ژماره: ۱۸۱۹ ج/۴}.

۷۱۹) فرۆشتن به واده ی چه ند سالی که پئی ده گوترئ (موعاوه مه) (۳۸۸۵ - ۳۸۹۲)
باب: بَيْعُ الْمُعَاوَمَةِ

۹۲۵- عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ وَسَعِيدِ بْنِ مِينَاءَ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْمُحَاقَلَةِ، وَالْمُزَانَةِ وَالْمُعَاوَمَةِ، وَالْمُخَابَرَةِ. قَالَ أَحَدُهُمَا: بَيْعُ السَّنَيْنِ هِيَ الْمُعَاوَمَةُ. وَعَنِ الثُّنَيَا وَرَخَّصَ فِي الْعَرَايَا. {الحديث: ۳۸۹۰ = ۳۸۸۷ فم. تجرید/۳، رقم: ۹۸۶ = ۲۱۹۶ فتح. أبو داود. بیوع: ۳۳۷۰. ابن ماجه. تجارات: ۲۲۱۸. تحفة الأشراف: ۲۲۵۹ و ۲۲۶۱}:

ئه بو زوبه یرو سه عیدی کورپی میناء فهرموویان: جابیری کورپی عه بدوللا (ره زای خودای ئ بئ) فهرمووی: پیغه مبه ره (دروودی خودای له سهر بئ) پیشگیری کردووه له (موحاقه له) و

(موزابنه) و (معاوومه) و (موخابره) و له نیستنا، وهریگهی عهراای داوه، یا نهبو زوبهیر، یا سهعیدی کوری میناء، یهکیکیان فهرمووی: معاومه: بریتییه له فروشتنی بهری درهخت بهوادهی چهند سالی، کهواده دیاریکراوهکه تهواو بوو، دهبیتهوه بههی خاوهنه پیشووهکهی.

روونکردنهوه:

- ۱- بروانه فهرموودهی پیشوو بو زانینی واتای زاراوهکان: (حاقلة، مزبنة، مخبرة).
- ۲- نیستیثنا (واته: چهرتکردن و لی دهرکردن) بریتییه لهوه کهشتی بفروشری و بهشیکی نهزانراوی لی جیابکریتهوه، وهک نهوه بللی: نهوا ئەم کۆمه‌له گهنهم پی فروشتیت هه‌ندیکی نه‌بی، یاوا ئەم جل و بهرگانه‌م فروشت به‌تۆ چهند دانه‌یهکیان نه‌بی.
- ۳- معاومه له عامه، که بهمانا سالی، وهک موسانههه، که له (سنة)یه، یا مشاهره، موفاعه‌له‌یه له (شهر).

۹۲۶- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ السَّنَنِ. وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ: عَنْ بَيْعِ الثَّمَرِ سَنِينَ. {الحديث: ۳۹۰۷ = ۳۹۰۴ ف.م = ف.م = فتح الملهم. أبو داود. بیوع: ۳۳۷۴. نسائی. بیوع: ۴۵۴۴. تحفة الأشراف/ ۲۲۶۹}:

جابیری کوری عه‌بدو‌ل‌لا (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نه‌یی کردوو له‌فروشتنی به‌ری دارو درهخت و باخ، بو ماوه‌ی سالی، یاچهند سالی.

۷۲۰) فروشتنی کۆیله‌یه‌ک به‌دوو کۆیله. (۴۰۸۹)

باب: بَيْعُ الْعَبْدِ بِالْعَبْدَيْنِ

۹۲۷- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ عَبْدٌ فَبَايَعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْهَجْرَةِ وَلَمْ يَشْعُرْ أَنَّهُ عَبْدٌ، فَجَاءَ سَيِّدُهُ يَرِيدُهُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بِعْنِيهِ». فَاشْتَرَاهُ بَعْدَيْنِ أَسْوَدَيْنِ، ثُمَّ لَمْ يُبَايِعْ أَحَدًا بَعْدُ، حَتَّى يَسْأَلَهُ أَعْبَدٌ هُوَ؟ {الحديث: ۴۰۸۹ = ۴۰۸۴ ف.م}:

جابر (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: کویلهیی هاته خزمهتی هه زرمته (دروودی خودای لهسه ر

بن) پهیمانی دا به پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بن) لهسه ر کۆچکردن، هه زرمته (دروودی خودای

لهسه ر بن) نهیزانی که نهوه کویلهیه، لهپاشا خاوه نه کهی هات، داوای بهنده کهی

کردهوه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای لهسه ر بن) فهرمووی پیی: (بیفرۆشه پیم).

جا له خاوه نه کهی کپی بهدوو کویلهی رهش. ئیتز له وه پاشا پهیمانی نه ده دا

به کهس هه تا لیی ده پرسی: (خۆتۆ کویله نیت؟)

(۷۲۱) فرۆشتنی نازده لی نه دۆشراو به نیازی ته فره دانی کریار. (۳۸۰۹ - ۳۸۱۴)

باب: النَّمَى عَنْ بَيْعِ الْمَصْرَةِ

۹۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

« مَنِ ابْتِئَاعَ شَاةَ مُصْرَاةٍ فَهُوَ فِيهَا بِالْخِيَارِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، إِنْ شَاءَ أَمْسَكَهَا، وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا،

وَرَدَّ مَعَهَا صَاعًا مِنْ تَمْرٍ ». {الحديث: ۳۸۱۰ = ۳۸۰۶ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۹۷۲ =

۲۱۵۱ = ۹۶۹ ت = ۲۱۴۰ فتح الباری} :

نه بو هورهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بن) فهرمووی:

(ئه گهر کهسی مه ری، یا بزنی، یا نازده لیکی کپی، بو فیل چهند روژی نه دۆشرا بوو،

هه تا کریار پیی بخه له تی و وازانی که به شیر، نهوه له پاشا دۆشینی، کریار خوی

له ماوهی سی روژدا، سه رپشکه له یه کی له م دووه: ئه گهر هه زکا مه ره که

هه لده گریو، ئه گهر هه زکا دهیداته وه به سه ر خاوه نه کهیدا، به لام ده بی مه نی

خورما، نه ک گهنم، بدا به فروشیار له حیاتی شیره کهی). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۵۰،

ژماره: ۱۸۰۳ - ش/د/ت} .

(۷۲۲) شتی که خواردنی دروست نه بی، فرۆشتنی شی دروست نییه (۴۰۲۴ - ۴۰۲۹)

باب: تَحْرِيمُ بَيْعِ مَا حَرَّمَ اللَّهُ

۹۲۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَلَغَ عُمَرُ أَنَّ سَمُرَةَ بَاعَ خَمْرًا، فَقَالَ:

قَاتِلَ اللَّهُ سَمُرَةَ أَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ،

حُرِّمَتْ عَلَيْهِمُ الشُّحُومُ، فَجَمَلُوهَا فَبَاغُوهَا». {الحدیث: ۴۰۲۶ = ۴۰۲۱ ف.م. = ف.م. = فتح الملهم. تجرید/۳، رقم: ۹۹۶ = ۲۲۳۶، ۴۲۹۶، ۶۳۳ فتح الباری}:

نَیْبَنُو عَهْبِیَاس (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: قسه گه یشته وه به نیمامی عومهر (رهزای خودای لی بی) که سه مووره ی کوری جوندوب، که هاوه لی پیغه مبه ر بوو (دروودی خودای له سهر پیغه مبه رو رهزای خودا له سهر هه موو هاوه له کانی بی) که ئاره قی له باتی سهرانه له خاوه ن نامه کان وهرگرتوووه و دواپی فروشتووویه تیه وه به خوئیان، که ئه م هه واه گه یشته وه به عومهر فهرمووی: خودا بجی به گز سه مووردها، چون هه له ی واده کا، دیاره ئه وه ی نه زانیوه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) ده فهرمووی: (نه فرمت و له عنه تی خودا له جووله که کان بی، کاتی خودای گه ورده و سه روهر، به زو پیوی مرداره و ده بووی لی حهرام کردن، ده چون به زه که یان به ئاگر ده توانده وه و بوختیان ده کردو ده یان پالاوتو به رونه زهنگی ده یان فروشت و ئه و جا پاره که یان ده خواردا)

روونکردنه وه:

۱- مه به ست ئه وه یه، هه رشتی که خودا قه دهغه ی کردبی که که لکی لی وهرگیری، دروست نییه بفرۆشری، وه ک مه ی و باده، چونکه به کو ی را فروشتنی ئه م شتانه ی تر دروسته، گه رچی گوشتیان حهرامه: پشیله و ویزو درنده ی راوی و که ری مالی. له فهرمووده دا باسی ئه وه ی تیایه، که که و لی مردار به ده باخ پاک ده بیته وه و که لکی لی وهرده گیری و دروسته فروشتنی.

۲- حیله شهرع (واته: فیلی شهرعی) کورت و پوخت دوو جوړه:

أ- ئه گه ر مه به ست لی، خو دزینه وه بوو له ئه رکی ئایینی، یا کردنی ناهه ق به هه ق، یا به پیچه وانده وه، وه ک که سی بو ئه وه ی نه چی بو حه ج، یان زه کات نه دا، ناوبه ناو ماله که ی به خشی به ژنه که ی هه تا (حو لی) پی إسقاط بکا، یا إسِطَاعَه، ئه وه نه وه ک هه ر حهرامه و به س، به لکوو ئه وه تاوانه و دائه نری به گه مه کردن به ئایینی پیروزی خودا.

ب۔ بہ لَام فِیْلِ شہری ئہ گھر بۆ مہ بہستیکی رہوا بوو، کہ شہر ع ئو مہ بہستہ پەسەند بکا، ئەوہ دروستە و قەیدی نییە، وەك: کہ سئ بہ ناوی دیارییەوہ بہرتیل بدا بہ کار بہ دەستی هەتا بہو فِیْلە، حەقی شہری خۆی وەر بگری، بہ بیئ ئەوہی کہ زیان لەکە سئ تر بدا، یا وەك مەلایئ، بہ نیاز یکی پاک، بۆ چارەسەر کردنی کیشە یەکی خیزانی گەورە، بہ حیلە شہری تە لاقئ چاک بکاتەوہ، یا بریار بدا کہ نیکاح و مارە برینە کہ لە بنەرەتدا دانە مەزراوہ. فِیْلە شہر عانە، لە قورئان و سوننەتدا هەییە، وەك: { فَاضْرِبْ بِهِ رَأْسًا تَحْنُثْ } یا وەك { كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ }.

جاری پیاوی هاتە خزمەتی مەلایئ، گوتی زۆریان بۆ هی ناوم، ناچارم دەکەن کہ تە لاقئ سئ بە سئ بخۆم، منیش هەق دەزانم کە شتە کە وانییە، ئە گەر تە لاقە کە نەخۆم فەر تە نە یەکی گەورە دەقەومئ، ئە گەر دەشی خۆم، ئیمە من و ژنە کەم گوناھمان چییە، بە ناھەق لە یەك حەرام ببین، جا مامۆستا چارم چییە؟

مامۆستاش پاش ئەوہ لە حالە کە بە باشی حالی بوو، گوتی: برۆ ژنە کەت و باوکی ژنە کەت بیئە، جا ریکەوتن، کہ لە پێش سویند خواردنە کەدا، بە نھینی و بە هیمنی، بیئەوہ بۆ خزمەتی مامۆستا، ئەوانیش وایانکرد، جا مامۆستا گوتی بە میردە کە ی کہ خولعی بکا لە سەر ئەوہ کە بجئ سینییەك خواردن بیئ بۆ ئەم مەجلیسە، ژنە کەیش وایکرد، ئەمجا بە پیاوہ کە ی گوت، دەبرۆ تە لاقە کە یان بۆ بخۆ، کەس بەم کەین و بەینە نەزانی، دوایی خۆت و ژنە کە و باوکی ژنە کە وەر نەوہ بۆ لای خۆم، ژنە کەت لە سەر مارەیی نوئ، بەرەزای خۆی و بەرەزای وەلییە کە ی لیت مارە دەکە مەوہ. مامۆستا لە فەتوا کەیدا ئاماژە ی بۆ موغنی موحتاج کرد کہ دەفەر موئ:

{ وَيُلْحَقُ الطَّلَاقُ رَجْعِيَّةً لَّأَنَّهَا فِي حُكْمِ الزَّوْجَاتِ، لِبَقَاءِ الْوِلَايَةِ عَلَيْهَا بِمُلْكِ الرَّجْعَةِ، وَلَا يُلْحَقُ الطَّلَاقُ مَخْتَلِعَةً، فَلَا يُلْحَقُهَا طَلَاقٌ وَإِنْ كَانَتْ فِي الْعِدَّةِ. لَانْتِفَاءِ الْوِلَايَةِ عَلَيْهَا }.

مامۆستا بە ژنە کە ی فەر موو، تویش لەم ماوہ یەدا بە دینی پرۆرەوہ بۆ مائی باوکت، تۆ ئیستا ژنی ئەو پیاوہ نیت. پاش دووسئ رۆژ هاتنەوہ، بۆ خزمەتی

ماموستا، ماموستا ژنه که ی سهر له نوێ له سهر مارهی تازه ماره کرده وه له میړده پیشوو ده که ی، وه فه رمووی: پیویست به ته و او بوونی عیدده ناگا، له سهر مه زه به ی ئیمامی شافعی (رحمتهی خودای ئ بن) نه گهر موخته لیعه (نه و ژنه ی میړده که ی خولعی له گهل کردوو ده) نه گهر ماره بیرپته وه له میړدی پیشووی عیدده ی له سهر نییه و عیدده پیویست نییه. {بروانه: مغنی المحتاج شهرحی مینهاج، بهرگی/٣، ص ٢٩٢ فصل خطاب الأجنبیة بطلاق... إلخ}.

(٧٢٢) فروشتنی مه ی و باده نادروسته. (٤٠١٩ - ٤٠٢٣)

باب: تَحْرِیمُ بَيْعِ الْخَمْرِ

٩٣٠- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ وَعَلَةَ السَّبْتِيِّ (مِنْ أَهْلِ مِصْرَ) أَنَّهُ سَأَلَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَمَّا يُعْصَرُ مِنَ الْعِنَبِ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ رَجُلًا أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأْيِيَةَ خَمْرٍ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « هَلْ عَلِمْتَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَهَا ». قَالَ: لَا. فَسَارَ إِنْسَانًا. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « بِمَا سَارَرْتَهُ ». فَقَالَ: أَمَرْتُهُ بِبَيْعِهَا، فَقَالَ: « إِنَّ الَّذِي حَرَّمَ شَرْبَهَا حَرَّمَ بَيْعَهَا ». قَالَ فَتَفَتَحَ الْمَزَادَةَ حَتَّى ذَهَبَ مَا فِيهَا. {الحديث: ٤٠٢٠ = ٤٠١٥ فم}:

عه بدوره حماني كوری وه عله ی ئهل سه به ئی، كه خه ئکی میصر بوو، ده یفه رموو: پرسیارم كرد له ئیبنو عه عباس (رهزای خودایان ئ بن) له باره ی شهرابی تریوه؟ ئیبنو عه عباس فه رمووی: پیاوی له هاوه لانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) به وه ی نه زانیبوو كه عهره ق قه دهغه بووه، پر كونده یه کی گاوه س عهره قی به دیاری هیئا بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) وه ری نه گرتو پیی فه رموو: (دیاره نه ترانیوه كه خودای گه وره مه ی و باده ی قه دهغه کردوو ده). پیاوه كه گوتی: به ئی نه مزانیوه، ئه و جا پیاوه كه به چیه قسه یه کی له گهل پیاویکی تر كرد، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) پیی فه رموو: (ئه وه چیه ی چیت له گهل كرد؟) گوتی: پیم گوت: كه بیفرۆشی. پیغه مبه ر فه رمووی: (ئه و كه سه ی كه خواردنه وه ی عهره قی حه رام کردوو ده، هه ر ئه و كه سه ی ش فروشتنی عهره قی حه رام کردوو ده!).

فهرمووی نهوجا ههنگلی کونده عهرهقهکهی کردهوه، ههتا ههرچی عهرهقی
تیادابوو رژیاه سهر لهو زیخه لانهکه.

(۷۲۴) فروشتنی مردارو بتو بهراز نادروسته. (۴۰۲۴ - ۴۰۲۹)

باب: تَحْرِیمُ بَیْعِ الْمِیْتَةِ وَالْأَصْنَامِ وَالْخَنَازِیرِ

۹۳۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ عَامَ الْفَتْحِ وَهُوَ بِمَكَّةَ: «إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمِیْتَةِ وَالْخَنَازِيرِ وَالْأَصْنَامِ». فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ شُحُومَ الْمِیْتَةِ فَإِنَّهُ يُطْلَى بِهَا السُّفُنُ وَيُدْهَنُ بِهَا الْجُلُودُ وَيَسْتَصْبَحُ بِهَا النَّاسُ؟ فَقَالَ: «لَا هُوَ حَرَامٌ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَ ذَلِكَ: «قَاتِلِ اللَّهَ الْيَهُودَ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمَّا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا أَجْمَلُوهُ ثُمَّ بَاعُوهُ فَأَكَلُوا ثَمَنَهُ». {الحديث: ۴۰۲۴ شیخا = ۴۰۱۹ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۹۹۶ = ۳۲۳۶، ۴۲۹۶، ۶۶۳۳. أبو داود. لیوع: ۳۴۸۶. ترمذی. بیوع: ۱۲۹۷. نسائی. بیوع: ۴۲۶۷. تحفة الأشراف: ۲۴۹۴} :

جابیری کوری عهبدو لالا (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: سالی ئازادکردنی شاری مهککه، لهوکاته دا که هیشتا پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بن) لهمهککه بوو، نهگه رابوووه بو مه دینه، لهوکاته دا له خویم بیست دهیغه رموو: (خوداو پیغه مبههری خودا، کرپن و فروشتنی مهی و ئارهق و مردارو بهرازو بتیان حهرام کردوو). عهرزیکرا: قوربان! نهی پیغه مبههری خودا! پیمان بفهرموو: نهی ئایا نهوه چۆنه که خه لک بهزو پیوی مرداره وه بوو، دهچن که شتی و که ولی پی چهور دهکهن، تا که شتییه که بپاریزی له ههه وای دهریاو که وله کهیش جی ربی و قایم بی، یا چرای پی ده گرپنن، شتی و ده بی یانا؟ فهرمووی: (نابی نه وهیش ههر حهرامه). له هه مان کاتدا فهرمووشی (دروودی خودای لهسهر بن): (خودا بجی بهگژ جووله که کاند، کاتی خودای گه وره و سهروه، بهزو پیوی مرداره وه بووی لیان حهرام کرد، دهچوون به ئاگر دهیان توانده وه پوختیان ده کردو دهیان پالوت و بهرۆنی دهیان فروشت، نهوجا پاره کهیان دهخوارد). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۴۸، ژماره: ۱۷۸۳} .

(٧٢٥) بِشْكَيرِي لَه بَه هَاي سَه گَو كَرِي سَه لِي تَه وَ لَه مَزِي كَو لَه نَانِي (٣٩٨٥ - ٣٩٩١)

باب: النَّهْيُ عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَمَهْرِ الْبَغِيِّ وَحُلْوَانِ الْكَاهِنِ

٩٣٢- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغِيِّ، وَحُلْوَانِ الْكَاهِنِ. {الحديث: ٣٩٨٥ = ٣٩٨١

فم. تجرید/ ٣، رقم: ٩٩٧ = ٢٢٣٧، ٢٢٨٢، ٥٣٤٦، ٥٧٦١. أبو داود. بیوع: ٣٤٢٨.

ترمذی. نکاح: ١١٣٣. نسائی. صیدو ذبائح: ٤٣٠٣. تحفة الأشراف: ١٠٠١٠.}

نهبو مهسعوودی نه نصاری (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای له سهر بی)

به های سه گ و کری حیزو و هلیفهت و سهرقه له مانه ی کوله نانی قه دهغه کردوه).

{تاج/ ٢، زنجیره: ١٤٨، ژماره: ١٧٨٠.}

(٧٢٦) بِشْكَيرِي لَه بَه هَاي بِشِيلَه. (٣٩٨٥ - ٣٩٩١)

باب: النَّهْيُ عَنْ ثَمَنِ السِّنَّورِ

٩٣٣- عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَأَلْتُ جَابِرًا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ وَالسِّنَّورِ

قَالَ: زَجَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ ذَلِكَ. {الحديث: ٣٩٩١ شيجا = ٣٩٨٧ فم.}

نهبو زوبهیر فهرمووی: له جابیرم پرسی (رهزای خودای لی بن) له باره ی به های سه گ و

به های بشیله وه، چه لاله یا چه رامه؟ فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای له سهر بی)

سهر زه نشت و سهر کو نه ی که سانی دهکا، که شتی وا ده که ن).

(٧٢٧) دَه سَكَه وَتِي كَه لَه شَاخَرُ چَه پَه لَه. (٣٩٨٥ - ٣٩٩١)

باب: كَسْبُ الْحَجَامِ حَبِيثٌ

٩٣٤- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَ: «ثَمَنُ الْكَلْبِ حَبِيثٌ، وَمَهْرُ الْبَغِيِّ حَبِيثٌ، وَكَسْبُ الْحَجَامِ حَبِيثٌ». {الحديث:

٣٩٨٨ = ٣٩٨٤ فم.}

رافعی کوری خه دیج (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای له سهر بی)

فهرمووی: (به های سه گ چه په له، هه روا کری ژنی داوینپیس، هه روا دهسکه وتی

که له شاخگر).

(۷۲۸) کریی که له شاخگر چه لاله. (۴۰۱۴ - ۴۰۱۸)

باب: إِبَاهَةُ أَجْرَةِ الْحَجَّامِ

۹۳۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: حَجَّمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَبْدُ لَبْنَى بَيَاضَةً، فَأَعْطَاهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَجْرَهُ، وَكَلَّمَ سَيِّدَهُ فَخَفَّفَ عَنْهُ مِنْ ضَرِيَّتِهِ، وَلَوْ كَانَ سُحْتًا لَمْ يُعْطِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۴۰۱۸ = ۴۰۱۳ فم. تجريد/۳، رقم: ۹۵۴ = ۲۱۰۳، ۱۸۳ فتح الباری. تحفة الأشراف/۵۷۰۹} :

ئیبینو عه عباس (رمزای خودایان لی بئ) فهرمووی: ئه بو طه ییه که کویله ی به ره بابی به یاضه بوو، که له شاخی گرت له چه زرهت (دروودی خودای له سه ر بئ) پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له باتی کریکه ی مه نئ خورمای پیداو، فهرمانی کرد به خاوه نه که شی که له سه رانه که ی که م بکاته وه، ئه ویش وایکرد، ده ی ئه گهر مزو هه قدهستی که له شاخگر چه رام بوایه، پیغه مبه ر شتی وای نه ده کر، که خوی کریی که له شاخگر بدات). {تاج/۲، زنجیره: ۱۴۶، ژماره: ۱۷۶۶، ۱۷۷۰ چ/۴}.

روونکردنه وه:

۱- له م کۆمه له فهرمووده دا، که وان له سه حیجی موسلیمدا له م شوینه دا، که پینج فهرمووده ن که ژماره: (۴۰۱۴، ۴۰۱۵، ۴۰۱۶، ۴۰۱۷، ۴۰۱۸) ن، به پیی ته رقیمی/شیخ خلیل مأمون شیخا، له سه ر فهرمایشتی ئیمامی نه وه وی، ئه م به هرانه یان واتیدا:

ا/ که له شاخگرتن چه لاله.

ب/ له ده رمانه هه ره باشه کانه.

ج/ خۆتیمار کردن ره وایه و دروسته.

د/ هه قدهستی پزیشک و تیمارکهر و چاره سه ری پزیشکی دروسته.

ه/ تهاکردن له لای کار به ده ست و خاوه ن مافان و خاوه ن قهرزو سه رکار، بو داشکاندن مافی خویان و بویارمه تی و کارناسانی له گه ل خواره ستا، کاری په سه ندو دروسته.

و/ موخارجه دروسته، كه نهوهيه كه كۆيله و خاوهنهكهى رى بكهون لهسهرنهوه كه كۆيلهكه كاربكا، لهروژانهكهى يا لهمانگانهكهى، بهشئ يادوو بهش، يازياتر ياكه متر بو ئاگاهه بئو باقيهكهى بو بهندهكه خوى بئ، جوړيكه له گوترهكارى.

٢ - ئه بو تهيبه (رهزاي خوداي ئى بئ) فهرمايشتى دوغرى نهوهيه كه ناوى نافيع بووه، كه له شاخگر بووه، ده ئين سه دو چلو و سئ سال ژياوه، ناوى ئه بو طهيبه له سه حيه ينا هاتوو، بپروانه: ژماره: ٩٥٣، تجريد/ ٣ = ٢١٠٢ فتح البارى.

٩٣٦- عَنْ حُمَيْدٍ قَالَ: سُلِّ أُنْسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ كَسْبِ الْحَجَّامِ فَقَالَ: احْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ، فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ، وَكَلَّمَ أَهْلَهُ فَوَضَعُوا عَنْهُ مِنْ خَرَاஜِهِ وَقَالَ: «إِنَّ أَفْضَلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ، أَوْ هُوَ مِنْ أَمْثَلِ دَوَائِكُمْ». {الحديث: ٤٠١٤ = ٤٠٠٩ فم}:

حومه يد فهرمووى: پرسياركرا له نه نهسى كورى ماليك (رهزاي خوداي ئى بئ) له باره ي دهسكه وتى كه له شاخگره وه، كه دروسته يانا؟ فهرمووى: پيغه مبه ر (دروودى خوداي له سه ر بئ) كه له شاخى له خوى گرت، نه بو طهيبه كه له شاخى ئى گرت، فهرمانى كرد، كه دوو مه ن خوړاكى پئ بدن، وه قسه ي له گه ل خاوه نه كهى كرد كه له سه رانه كهى سه ريشى، نه ن دازه يئ دابشكيئن. خوشه ويست (دروودى خوداي له سه ر بئ) فهرمووى: (وه باشتري تيمارو دهرمان كه خوتانى پئ تيمار بكه ن كه له شاخگرته) يا فهرمووى: (كه له شاخ گرتن له نموونه ي ترين دهرمانى ئيوهيه نهى خه لكى ولا تى حيجاز!).

(٧٢٩) فروشتنى به مهرجى سك كردنى سك. (٣٧٨٨ - ٣٧٨٩)

باب: بَيْعُ حَبْلِ الْحَبَلَةِ

٩٣٧- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ يَتَبَايَعُونَ لَحْمَ الْجَزُورِ إِلَى حَبْلِ الْحَبَلَةِ. وَحَبْلُ الْحَبَلَةِ أَنْ تُنْتَجَ النَّاقَةُ ثُمَّ تَحْمِلَ الَّتِي نَتَجَتْ، فَتَهَاكُمُ

رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ ذَلِكَ. {الحديث: ۳۷۸۹ = ۳۷۸۵ فم. تجرید/۳، رقم: ۹۷۱ = ۲۱۴۳، ۲۲۵۶، ۳۸۴۳. أبو داود. بیوع: ۳۳۸۱}:

نَبینو عومەر (رهزای خودایان لَ بَیْ) دهفهرموئ: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بَیْ) نههیی کردوو له جوړه فروشتنه ی که دهبه سترئ به زانینی به چکه ی ناوسکی و شتری ناوسه وه! که ئه م جوړه فروشتنه له سه رده می نه زانی، پيش هاتنی ئیسلاما باو بووه، خه لک دهیان کرد له سهر یه کئ له م دوو شیوه یه: یه که م پیاوئ و شترئکی دهکری، به به هایه کی دیار یکراوی نه دراوی دواخواو، به واده ی نه وهنده که نه و و شتره بزئ و سکه که شی گه وره ببئ و بزئ نه وسا به ها که بدات، دووهم: به چکه ی نه و به چکه یه که وا له سکی نه م و شتره دا، له تو م کری به نه وهنده و نه وهنده!! {تاج/۲، زنجیره: ۱۵۲، ژماره: ۱۸۰۸}.

۷۳۰) پیشگیری له مامه له ی (مُلاَمَسَه) و (مُنَابَذَه). (۳۷۸۶ - ۳۷۸۰)

باب: النہی عن بیع الملامسة والمناذة

۹۳۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ بَيْعَتَيْنِ وَلِبَسَتَيْنِ، نَهَى عَنِ الْمُلَامَسَةِ وَالْمُنَابَذَةِ فِي الْبَيْعِ، وَالْمُلَامَسَةُ: لَمَسُ الرَّجُلِ ثَوْبَ الْآخَرِ بِيَدِهِ بِاللَّيْلِ أَوْ بِالنَّهَارِ، وَلَا يَقْلِبُهُ إِلَّا بِذَلِكَ وَالْمُنَابَذَةُ أَنْ يَنْبِذَ الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ ثَوْبَهُ، وَيَنْبِذَ الْآخَرُ إِلَيْهِ ثَوْبَهُ، وَيَكُونُ ذَلِكَ بَيْنَهُمَا مِنْ غَيْرِ نَظَرٍ وَلَا تَرَاضٍ. {الحديث: ۳۷۸۵ = ۳۷۸۱ فم. تجرید/۳، رقم: ۲۳۲ = ۳۶۷، ۱۹۹۱، ۲۱۴۷، ۵۸۲۲، ۶۲۸۴، ۵۸۲۰، ۲۱۴۴ فتح الباری. أبو داود. بیوع: ۳۳۷۹. نسائی. بیوع: ۴۵۲۲}:

نهو سه عیدی خودری (رهزای خودای لَ بَیْ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بَیْ) نه هی کردوو له دوو جوړه فروشتن و له دوو جوړه له به رکردن، نه هی کردوو له فروشتن به مولامه سه، مولامه سه نه وه یه: پیاوئ له پیاوئ تر، پارچه یی جل دهکری، له باتی ته ماشا کردن و نه م دیوه و نه ویدیو کردن، دهستی لَ ددها، وه نه م دهست لیدانه یش خوی به شهوی تاریک بی، خوی به روژی رووناک بی. و نه هی

کردووہ لہ فروشتن بہ مونابہ زہ، مونابہ زہیش واتہ: ھەلدان بۆیہ کتری، بہم شیوہیہ: ۱۸۰۶. {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۵۲، ژمارہ: ۱۸۰۶}.

روونکردنہوہ:

مہبہست لہ (دوو جوڑہ لہ بہرکردن) ھکەیش ئەمەییہ، کہ لہگیرانہوہی ژمارہ (۲۳۲) ی تەجریددا دەفەر موئ:

ئەبو سەعیدی خردی (رەزای خودای ئی بئ) دەفەر موئ: پیغەمبەری خودا (دروودی خودای لەسەر بئ) نەھیی کردووہ لہوہ کہ مروؤف بہ پارچە جلی خوی شەتەک بەدا، بەشیوہیەکی وا، کہ نەتوانی دەستی لیوہی دەر بئنی، مەگەر لەدامینہوہ، کہ بہم جوڑہ خۆپێچانہوہیہ لەزاراوی شەریعەتدا دہگوترئ: (اِشْتِمَالُ الصَّمَاءِ = مەلەتکۆپێچ). وەنەھ ی کردووہ لہو جوڑہ لہ بہرکردنہیش: کہ پیاو بەچیچکانہوہ جلی بنالینئ بہخۆیہوہ، بەلام ہیچ نەدا بەشەرمگای خۆیدا، کہ بہم جوڑہ خۆپێچانہوہیش دہگوترئ: (ئیحتیبا: تیوہپێچان).

۷۳۱) فروشتنی (غەرہ) و (ھەصا). (۳۷۸۷)

۹۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ بَيْعِ الْحَصَاةِ وَعَنْ بَيْعِ الْغَرَرِ. {الحديث: ۳۷۸۷ = ۳۷۸۳ فم:}

ئەبو ھورەیرہ (رەزای خودای ئی بئ) فەر موئ: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) نەھیی کردووہ لہ فروشتنی بەردەھاویژ (بیع الحصاة) و لہ فروشتنی شتی نەزاراوو دەست نەداو (بیع الغرر). {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۴۸، ژمارہ: ۱۷۹۲ - م/د/ت/ن}.

۱ فروشتنی بەردەھاویژ، بەسی واتا واتا کراوہ:

ا/ فروشیار دهلی: لهم جلو بهرگانه نهوه یانم پی فروشتی، که نههم بهردهم تی گرت، بهری بکهوی.

ب/ نههم شتهم پی فروشتی، نهوهنده سهرپشکی و مافی په شیمانیت ههیه، ههتا نههم چهوه فره ددهم.

ج/ کاتی جهویکم گرتنه نههم جلو بهرگه، نهوه له جیاتی گوتهی فروشتن.

۲ - بهیعونفره، نهوه جوړه فروشتنهیه بهدیمهه باشه، کریار ته فره و دهسته شکین دهکا، بهلام وهکی تر زورجار بهزیانی نهوه دهسکیتهوه، وهک فروشتنی نهزانراوو دهسته داو، وهک فروشتنی مهل بهحهواوه، یاماسی له ناوا، یاشتی بزربوو.

(۷۳۲) جله وگیری له کۆسته کۆسته و زه می درو. (۳۷۹۰ - ۳۷۹۷)

باب: النَّمْيُ عَنِ النَّجْشِ

۹۴۰- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ النَّجْشِ. {الحديث: ۳۷۹۷ = ۳۷۹۳ فم. بخاری. بیوع: ۲۱۴۲، ۶۶۶۲. نسائی. بیوع: ۴۵۱۷. ریاض/۴، زنجیره: ۲۷۶، ژماره: ۱۵۸۰/۳}:

نَیبنو عومهر (رمزی خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) جله وگیری کردووه له کۆسته کۆسته و زه می درو بو ته فره دانی کریار). {تاج/۲، زنجیره: ۱۵۲، ژماره: ۱۸۱۵ ج/۴}.

(۷۳۳) مامه له لهسهه مامه لهی برای خوت

باب: بَيْعُ الرَّجُلِ عَلَى بَيْعِ أَخِيهِ

بروانه: ژماره: (۸۰۰) که له پیشهوه رابورد.

(۷۳۴) نهیی کراوه له چوون به پیر کلاوو شمه که وه. (۳۷۹۸ - ۳۸۰۲)

باب: النَّمْيُ عَنِ تَلْقَى السِّلْعِ

۹۴۱- عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَلْقُوا الْجَلْبَ، فَمَنْ تَلَقَّاهُ فَاشْتَرِ مِنْهُ فَإِذَا أَتَى سَيِّدُهُ السُّوقَ فَهُوَ بِالْخِيَارِ».

{الحديث: ۳۸۰۲ = ۳۷۹۸ فم، تجرید/۳، رقم: ۹۷۴ = ۲۱۵۸، ۲۱۶۳، ۲۲۷۴}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرمووی: (مەجن بەپیر کاروانییەووە کە کووتال و شەمەک دەهینن بۆ بازار، تاپیش ئەووی کەبگەنە بازار کالاکەیان بەھەرزان ئی بکړن و خۆتان بەگران بیفرۆشنەووە، ئەگەر کەسێ چوو بەپیر کاروانییەووە شەمەکی ئی کړی، کاتی خاوەن کالاکە گەیشته ناو بازارو زانی کە تالان فرۆشی کردووە، بۆی ھەبە کە پەشیمان ببیتەووە سەوداکە ھەلوەشینییتەووە). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۵۲، ژمارە: ۱۸۱۲ ج/۴}.

(۷۲۵) شاری شت بۆ لادیی نەفرۆشی. (۳۸۰۳ - ۳۸۰۸)

باب: لَا یَبِيعُ حَاضِرٌ لِّبَادٍ

۹۴۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تُتْلَى الرُّكْبَانُ، وَأَنْ يَبِيعَ حَاضِرٌ لِّبَادٍ، قَالَ طَاوُوسٌ: فَقُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا قَوْلُهُ حَاضِرٌ لِّبَادٍ؟ قَالَ: لَا يَكُنْ لَهُ سِمَسَارًا. {الحديث: ۳۸۰۴ شیخا = ۳۸۰۰ فم. تجرید/۳، رقم: ۹۷۴ = ۲۱۵۸، ۲۱۶۳، ۲۲۷۴. أبو داود. بیوع: ۳۴۳۹. نسائی. بیوع: ۴۵۱۲. تحفة الأشراف: ۲۷۲۱}:

ئیبنو عەبباس (رەزای خودایان ئی بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نەبی کردووە لەچوون بەپیری کاروانییەووە بۆ قەراخی شار، کە لەدەرەووە خۆراک و شەمەک دەهینن، تا لەناو شارا بەنرخێ ئاسایی و روژو بازار بیفرۆشن، وەنەبی کردووە لەویش کەشاری شت بۆ لادیی بفرۆشی. تاووس (رەحمەتی خودای ئی بن) فەرمووی: عەرزی ئیبنو عەبباسم کرد: مەبەستی لەگوتە (شاری بۆ لادیی) چییە؟ فەرمووی: نەبی بەدەلالی. {ریاض/۴، زنجیرە: ۲۵۵، ژمارە: ۱۷۷۵ + تاج/۲، زنجیرە: ۱۵۲، ژمارە: ۱۸۱۲ + ۱۸۱۳}.

(۷۲۶) جەلەوگیری لەشاردنەووەی شەمەکی پێویست بۆکاتی گرانی، کەبەم کردارە

دەکوتری (قورخ). (۴۰۹۸ - ۴۱۰۰) - باب: التَّهْمَىٰ عَنِ الْحَكَّةِ

۹۴۳- عَنْ مَعْمَرٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ احْتَكَرَ فَهُوَ خَاطِئٌ». فَقِيلَ لِسَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ: فَإِنَّكَ تَحْتَكِرُ؟ قَالَ سَعِيدٌ: إِنَّ مَعْمَرَ الَّذِي كَانَ يُحَدِّثُ هَذَا الْحَدِيثَ كَانَ يَحْتَكِرُ. {الحديث: ۴۰۹۸ = ۴۰۹۲}:

مەعمەر (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) دەفەرموۋى: (ھەر كەسنى شت بىكرىۋ ھەلى بگرى بۆكاتى گرانى ھەتا بەگران بىفرۆشیتەو، ئەو كەسە تاوانبارە). جا بەسەئىدى كورى موسەيىيە بيان گوت: خۇتۇ خۇشت ئەمە دەكەيت، ئەى ئەمە چەنى بەچەنە؟! فەرموۋى: مەعمەر خۇشى كەراۋى ئەم فەرموۋدەيە لەخودى پېغەمبەرەو ھەيىش ئەمەى دەكرى! {تاج/۲، زنجیرە: ۱۵۱، ژمارە: ۱۸۰۷ چ/۴}.

روونكر دىنەو:

شت قۇرخكرىن كاتى ھەرامە، كەشتەكە خۇراكى پېۋىست بى، بۇ گوزەرانى مەردوم، كەواتە:

۱- ھەلگرتنى خۇراكى كە پېۋىست نەبى بۇ ژيانى خەلك ھەرام نىيە، وەك كەسى قەلى ھەبى، ھەلى بگرى بۆكاتى جەژن، چونكە گۆشتى قەل پېۋىستى ژيان نىيە و دانانى بى قووت.

۲- ھەلگرتنى شتى تر كە خۇراكى پېۋىست نەبى بۆكاتى بىرەو فرۇخت ھەرام نىيە، وەك كرىنى نامىرى فىنك كەرەو، وەك پانكە و باوەشىن، لەزستانا، بۇ سەرەتاي وەرزى ھاۋىن!

ھەزار رەھمەت لەگيانى ئەبو يوسىف، كە يەككە لە شاگردە گەرەكانى ئەبو ھەنىفە، كە دەفەرموۋى: (ھەرشتى شاردنەو زىانېدا لەخەلكى بەگشتى، ھەلگرتنى بۆكاتى گرانى دائەنرى بە قۇرخ و ئىحتكارو ھەرامە).

وەك ئەو لەولاتى خۇمانا، كەسانى وىژدان مردوو، دەچوون غازو نەوتو سووتەمەنىيان دەشاردەو لەزستانا بەچەندىن قات دەيانفرۇشت!!

جىگەى داخە ئەم كوردستانەى خۇمان، جىگە و پىگەى كوردايەتى و مەردايەتى بوو، بەلام بەھۆى ئەم عەولەمەو عەلانەتییەو، كەئىستا پارتو گوروپو لایەنە بەناو نىشتەمانى و بەدىمەن كوردستانىيەكان بانگەشەيان بۆدەكەن، ئىستا ئەم شىعرانە بوون بەدروشمى ھەمووان:

کورد اییه تی، گهر به زهره ره، واپیتته وه
 نهسته مه تو، لهم هه ریمه، جیت بیتته وه
 گهندهل نه بی، لهم زه مانه، ده تکه ن به شیت
 چون خه ته ری، ناو شیتخانه، ده که ن به جیت

من کوردم له کورد بیزارم نیجگار
 سه رجه م گهندهلن، سه رجه م ناهه موار
 ده دری وا له ناو هوژی وا بیبار
 قهت باوهر مه که ن به که س بکری چار

(٧٢٧) فروشتن به مهرجی سه رپشکی. (٢٨٢٩ - ٢٨٣٠)

باب: بَيْعُ الْخِيَارِ

٩٤٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: « إِذَا تَبَايَعَ الرَّجُلَانِ، فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ، مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا وَكَانَا جَمِيعًا، أَوْ يُخَيَّرُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، فَإِنْ خَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، فَتَبَايَعَا عَلَى ذَلِكَ فَقَدْ وَجَبَ الْبَيْعُ، وَإِنْ تَفَرَّقَا بَعْدَ أَنْ تَبَايَعَا، وَلَمْ يَتْرُكْ وَاحِدٌ مِنْهُمَا الْبَيْعَ، فَقَدْ وَجَبَ الْبَيْعُ ». {الحديث: ٣٨٣٣ = ٣٨٣٠ فم. بخاری. بیوع: ٢١١٢. نسائی. بیوع: ٤٤٨٣. تحفة الأشراف: ٨٢٧٢} :

ئیبنو عومهر (رمزای خودایان ئی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) دهفه رموی:
 (کاتی پیاوی شتیکی به پیاویکی تر فروشت، نه وه هه ردو لایان سه رپشکن و مافی
 په شیمان بوونه و هیان بو هه یه، هه تا به یه که وه بن، تا نه وده مه ی که له یه کتری جوئ
 ده بنه وه، به لام نه گهر یه کیکیان نه وی تریانی کرد به سه رپشک، که مافی په شیمان
 بوونه وهی بو هه بی، هه تا سی روژ، یاکه متر، نه وه نه و مافه ی بو هه یه، یاکردی
 به سه ر پشک که سه وداکه هه لېگری و قوبوولی بکا و مافی سه رپشکی و په شیمان
 بوونه وه نه مینی، وه له سه ر نه وه ری که وتن نه وه سه وداکه به ته وای دادمه زری و
 که س مافی په شیمان بوونه وهی بو نییه، بابله شیش له یه کتری جیانه بنه وه. نه گهر

که سئ شتیکی فروشت به که سئ، وه دواوی له یه کتری جیابوونه وه، وه له وه ماوه ده دا که سیان فروشتنه که ی هه لئه وه شانه وه، وه سه رپشکیان بۆ ماوه ی سئ روژ یا که متر به مه رج نه گرت، ئه وه دیسان فروشتنه که به ته واوی دامه زراوه و مافی هه لئه وه ده و په شیمان بوونه وه نامینئ). {تاج/٢، زنجیره: ١٤٩، ژماره: ١٧٩٨}.

بۆ ئه وه ی له م فه رمووده یه به ته واوی تی بگه ی، بفه رموون ته ماشای فه تحولباری بفه رموون، فه رمووده ی ژماره: ٢١١٢. کتابُ البیوع، باب: إِذَا خَيْرَ أَحَدُهُمَا صَاحِبُهُ بَعْدَ الْبَيْعِ فَقَدْ وَجَبَ الْبَيْعُ.

٧٢٨) سه ر راستی و مامه له خویشی و راستگویی و روونکردنه وه ی نه نگ

(٣٨٢٩ - ٣٨٣٠)

بابٌ مِنْهُ: وَالصَّدَقُ فِي الْبَيْعِ وَالْبَيَانِ

٩٤٥- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا، فَإِنْ صَدَقَا وَبَيَّنَّا، بُرِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا، وَإِنْ كَذَبَا وَكَتَمَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا». {الحديث: ٣٨٣٦ شيحا = ٣٨٣٦ فم. تجريد/٣، رقم: ٩٤٥ = ٢٠٧٩، ٢٠٨٢، ٢١٠٨، ٢١١٠، ٢١١٤. أبو داود. بيع: ٣٤٥٩. ترمذی. بيع: ١٢٤٦. نسائی. بيع: ٤٤٦٩. تحفة الأشراف: ٣٤٢٧}.

حه کیمی کوری حیزام (رهزای خودای ئ بن) له خو شه ویسته وه ده فه رموی: (کریارو فروشیار، هه ردوو لایان خو یان سه رپشکنو ده توانن په شیمان ببنه وه، هه تا له یه کتری جیاده بنه وه، جائه گه ره له گه ل یه کتریدا، راست و دروست بن و شت له یه کتری نه شارنه وه، نه نگ ی شاروه ی سه وداکه هه شارنه دن، ئه وه ئه و سه ودایه یان پیت و فه ری تی ده که وئ بۆ یان، به لام ئه گه ره له گه ل یه کتری ناراست بن و شت له یه کتری هه شاربه دن، ئه و پیت و فه ری سه وداکه یان ده چی به هه وادا). {تاج/٢، زنجیره: ١٤٩، ژماره: ١٧٩٦}.

(۷۳۹) که سی له مامه له و سهودا دا بخه له تی. (۳۸۳۸ - ۳۸۳۹)

باب: مَنْ يُخَدِّعُ فِي الْبَيْعِ

۹۴۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: ذَكَرَ رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ يُخَدِّعُ فِي الْبَيْعِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ بَايَعْتَ فَقُلْ: لَا خِلَابَةَ»، فَكَانَ إِذَا بَايَعَ يَقُولُ: لَا خِلَابَةَ. {الحديث: ۳۸۳۸ = ۳۸۳۵ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۹۵۷ = ۲۱۱۷، ۲۴۰۷، ۲۴۱۴، ۶۹۶۴. أبو داود. بیوع: ۳۴۵۹. ترمذی. بیوع: ۱۲۴۶. نسائی. بیوع: ۴۴۶۹. تحفة الأشراف: ۳۴۲۷}:

ئیبنو عومهر (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: پیاوی عهرزی پیغه مبهری کرد، که له سهودا و مامه له دا دده له تی، فهرمووی پیی: (کاتی سهودای شتی ده که ی پیی بلئ: به بی فروفیل و قولپرین). جا پیاو که کاتی که شتیکی سهودا ده کرد دهیگوت: به بی فل و فیل و قولبلین!! چونکه زمانپس بوو، زمانی دهگرت له قسه کردنا، پییتیکی ده کرد به پییتیکی تر، لامی به یی گو ده کرد، له باتی لاخیلا به ته، دهیگوت لاخیلا به ته.

(۷۴۰) که سی گزی بکات له من نییه

باب: مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي

۹۴۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّ عَلَى صُبْرَةِ طَعَامٍ، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا، فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا، فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟» فَقَالَ: أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَيْ يَرَاهُ النَّاسُ؟! مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي». {الحديث: ۲۸۰ = ترمذی. بیوع: ۱۳۱۵. تحفة الأشراف: ۱۳۹۷۹}:

نه بو هورمیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: جاری حه زرهت (دروودی خودای له سهر بن) چوو بولای پیاوی خوراکی ده فروشت، پرسپاری لی کرد: چونی ده فروشی؟ پیاو که گوتی: ناواو ناواو.

جا خودا نیگای نارد بو پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) که دهستی پیاکه، جا که دهستی پیاکرد خوراکه که له ناوهوه تهر بوو، جا پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: ئەی خاوەن خۆراک! ئەم تهرییه جیهه؟ گوتی: ئەوه بارانی لی داوه، ئەی پیغهمبهری خودا! فهرمووی: (ئەی نهدهبوو بیخهیته سهروهوه، تاخه لک بیینن؟ ئینجا فهرمووی: (کهسی گزی و خهل و خهشمان لی بکا لهمن نییه). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۷۶، ژماره: ۱۵۷۹/۱ + تاج/۲، زنجیره: ۱۴۷، ژماره: ۱۷۷۵ ج/۴}.

(۷۴۱) پاره گۆرینهوهوه فروشتنی زیر به زیو به هازری. (۴۰۳۰ - ۴۰۶۹)

باب: الصَّرْفُ وَبَيْعُ الذَّهَبِ بِالْوَرَقِ نَقْدًا

۹۴۸- عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسِ بْنِ الْحَدَثَانِ أَنَّهُ قَالَ: أَقْبَلْتُ أَقُولُ: مَنْ يَصْطَرِفِ الدَّرَاهِمَ؟ فَقَالَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ وَهُوَ عِنْدَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَرْنَا ذَهَبَكَ ثُمَّ اثْنَا إِذَا جَاءَ خَادِمُنَا نَعْطُكَ وَرَقَكَ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: كَلَّا وَاللَّهِ لَتُعْطِيَنَّهُ وَرَقَهُ، أَوْ لَتَرُدَّنَّ إِلَيْهِ ذَهَبَهُ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْوَرَقُ بِالذَّهَبِ رَبًّا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رَبًّا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالْتَّمَرُ بِالْتَّمَرِ رَبًّا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ». {الحديث: ۴۰۳۵ = ۴۰۳۰ فم. تجريد/۳، رقم: ۹۶۸ = ۲۱۳۴، ۲۱۷۰، ۲۱۷۴. أبو داود. ييوع: ۳۳۴۸. ترمذی. ييوع: ۱۲۴۳. نسائی. ييوع: ۴۵۷۲. تحفة الأشراف: ۱۰۶۳۰}.

مالیکی کوری نهوسی کوری ههدهشان (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: جارئ ویستم سهه دیناری زیر بگۆرمهوه به درمی زیو، بانگهوازم کرد: کی زیر دهکری به زیو؟ طهلههی کوری عوبهیدوللا، له لای عومهری کوری خهتاب بوو، (رهزای خودایان لی بی) بانگی کردم و سهودامان برپییهوهوه ریکهوتین لهسهر گۆرینهوهوه، که لهجیاتى ههر دیناری، ژماریهکی دیاریکراو، درمی زیوم پی بدا، جا طهلههی زیرهکهی لهمن وهرگرت و تهماشای کرد و ژماردی و لهدهستیدا ئەم دیوو ئەو دیوی پی دهکرد، ئینجا فهرمووی: با کلیلدارهکهم له جهنگهلهکه بیتهوه، وهرهوه بۆلامان، درمه زیوهکانت

دهدینى. (جهنگه له كه شوینیكى نزیكه له مه دینه وا له عه والی مه دینه، ناوداره به غابه ی مه دینه).

عومه ریش گوئی له م قسانه مان بوو، فه رمووی: ئه ی مالیک! به خودا نابی له ته لحه جیا ببیته وه، هه تا زیوه که ی ل و مر نه گ ریت، بانه بی به سوود، چونکه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) ده فه رموئ: (زیو به زیڕ ده ست به ده ست نه بی سووده، گهنم به گهنم ده ست به ده ست نه بی سووده، جو به جو ده ست به ده ست نه بی سووده، خورما به خورما ده ست به ده ست نه بی سووده).

روونکر د نه وه:

وشه ی صه رف له به نه ر ه تدا: گوړینه وه ی به هایه به به ها، وه ک پا ره به پا ره، خورده به درشت، دره م به دینار، زیڕ به زیڕ، ئیتر خوای هه ردوولا یه کسان بن، وه ک گوړینه وه ی و مره قه یه کی بیست و پینج دیناری، به بیست و پینج دیناری ورده، یا لایه کیان زیاتر بی، وه ک لی ر ده یه ک به سه د دره م.

۷۴۲) فروشتنی زیر به زیرو زیو به زیوو گهنم به گهنم و نه و شتانه ی که سوودیان واتیادا، ده بی ده قاو ده ق بن و سه ر به سه ر بن و به قه دیه ک بن و ده ست به ده ست بن. (۴۰۳۰ - ۴۰۳۹)

باب: بَيْعُ الذَّهَبِ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ بِالْفِضَّةِ وَالْبُرِّ بِالْبُرِّ وَسَائِرُ مَا فِيهِ الرِّبَا سَوَاءٌ بِسَوَاءٍ يَدًا بِيَدٍ ۹۴۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ، وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ، وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ، مِثْلًا بِمِثْلِ سَوَاءٍ بِسَوَاءٍ، يَدًا بِيَدٍ، فَإِذَا اخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ، فَيُعْرَا كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ». {الحديث: ۴۰۳۹ = ۴۰۳۴ فم. أبو داود. يسوع: ۳۳۴۹. ترمذی. يسوع: ۱۲۴۰}:

عوباده ی کو ری صامیت (ره زای خودای ل بن) ده فه رموئ: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) ده فه رموئ: (زیڕ به زیرو زیو به زیوو گهنم به گهنم و جو به جو و خورما به خورما و خوئ به خوئ. ده بی ده قاو ده ق به قه دیه ک بن و ری کاو ری ک وه ک یه ک بن و ده ست

به‌دهست بن، ئەگینا ئەگەر وانه‌بوو، وەك كەم بەزۆر، یا حازر بەناحازر، ئەو دەبی به‌سوود. بە‌لام ئەگەر هەردوو شتەكە لە‌چه‌شنی یەك نە‌بوون، وەك گەنم بە‌جۆ، یازێر بە‌زیو، چۆن ئارەزوو دە‌كەن ئاوا بی‌فرۆشن، بە‌مه‌رجی دە‌ست بە‌دهست بی). {تاج/۲، زنجیره: ۱۵۴، ژماره: ۱۸۴۱ چ/۴}.

روونکردنهوه:

عوباده‌ی کۆری صامیت (ره‌زای خودای لی بن) ئە‌نصاریه‌ی، خە‌زره‌جیه‌ی، ئاماده‌ی په‌یمانی عە‌قه‌به‌ی یە‌که‌م دووهم بووه، هە‌روا ئاماده‌ی غە‌زای به‌درو جه‌نگی ئو‌حو‌دو په‌یمانی خو‌ش‌نوودی (به‌یعه‌تی ریزوان) و هە‌موو شە‌ر‌پا‌گاکانی تری پی‌غه‌م‌به‌ر بووه، له‌گە‌ڵ پی‌غه‌م‌به‌ر خو‌یدا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی).

له‌ پی‌غه‌م‌به‌ره‌وه سه‌دو هە‌شتاو یە‌ك فە‌رمووده‌ی گێ‌راوه‌ته‌وه، شە‌شیان په‌سه‌ندی هە‌ردوو پیرن (واته: متفق علیه)ین، دوانیان له‌بو‌خاریدا هه‌یه، به‌لام له‌ موس‌لیمدا نییه، دوانیشیان له‌ موس‌لیمدا هه‌یه، له‌ بو‌خاریدا نین. یە‌که‌م كه‌س بووه كه‌بووه به‌قازی فە‌له‌ستین، پیاوی‌کی كه‌له‌گه‌تی قه‌ویله‌ی قو‌زی به‌هره‌مه‌ند بووه، سالی (۲۴)ی كۆچی مردووه، گۆ‌ره‌كه‌ی له‌ به‌یتوله‌قدیس، جی‌گه‌كه‌ی زانراوه. له‌ ئیستیعابا ده‌فه‌رموئ: له‌ فە‌له‌ستین مردووه، له‌ به‌یتوله‌قدیس نی‌ژراوه، وه‌هه‌تا ئیستا گۆ‌ره‌كه‌ی ناسراوه، سالی سی‌و چواری كۆچی له‌ته‌مه‌نی حە‌فتاو دوو سالی‌دا مردووه. یە‌كی بوو له‌و كه‌سانه‌ی كه‌ له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌م‌به‌ردا هە‌موو قورئانیان له‌به‌ربوو. {ه‌روانه ته‌ج‌ری‌دی بو‌خاری به‌رگی یە‌که‌م، لا‌په‌ره: ۳۷، ژماره: ۱۸ چاپی یە‌که‌م}.

۷۴۳) جە‌ه‌وگیری له‌ فرو‌شتنی زیر به‌زیو به‌ناحازر (به‌قه‌رز). (۴۰۳۰ - ۴۰۶۹)

باب: التَّهْمِي عَنْ بَيْعِ الذَّهَبِ بِالْوَرَقِ نِسِيئَةً

۹۵۰- عَنْ أَبِي الْمُنْهَالِ قَالَ: بَاعَ شَرِيكٌ لِي وَرَقًا بِنَسِيئَةٍ إِلَى الْمَوْسِمِ أَوْ إِلَى الْحَجِّ فَجَاءَ إِلَيَّ فَأَخْبَرَنِي، فَقُلْتُ: هَذَا أَمْرٌ لَا يَصْلُحُ، قَالَ: قَدْ بَعْتُهُ فِي السُّوقِ فَلَمْ يُنْكِرْ ذَلِكَ عَلَيَّ أَحَدٌ. فَاتَيْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ، فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم)

الْمَدِينَةَ وَحُنْ بَيْعُ هَذَا الْبَيْعِ، فَقَالَ: « مَا كَانَ يَدًا يَدًا فَلَا بَأْسَ بِهِ، وَمَا كَانَ نَسِيئَةً فَهُوَ رِبًا، وَأَنْتَ زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ فَإِنَّهُ أَعْظَمُ تِجَارَةً مِنِّي). فَأَتَيْتُهُ فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ. {الحديث: ٤٠٤٧ = ٤٠٤٢ فم. تجريد/ ٣، رقم: ٩٣٨ = ٢٠٦٠، ٢١٨٠، ٢٤٩٧، ٢١٣٩، ٢٠٦١، ٢١٨١، ٢٤٩٨، ٢٩٤٠. نسائي. بیوع: ٤٥٨٩، ٤٥٩٠، ٤٥٩١}:

نه بو مینہال (رحمہتی خودای لی بین) فہرمووی: ہاوبہ شیکم ہہوو، بری زیوی فروشت بہ زیر بہ قہرز ہمتا و ہرز حہج، کہہات بولام نہم ہاسہی بوم کرد، گوتہ: شتی وانابی، نہوہ سوودہ، گوتی: من تانیستا نہم جوڑہ مامہلہو سہودایہم لہبازار کردوہ، کہسی رخنہی لیہ نہگرتوہ. جاجووم بو خرمہتی بہرائی کوری عازیب (رمزای خودای لی بین) لیہم پرسى، فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) تہ شریفی ہاتو کوچی کرد بو مہدینہ، نیہم نہم جوڑہ مامہلہیہمان دہکرد: پارہمان دہگورپیہوہ بہ پارہ، کہلہم بارہیہوہ پرسیارمان لی کرد، فہرمووی: (تہگہر دہست بہدہست بی قہیدی نییہ، بہلام تہگہر پارہیہکیان دہست بہدہست و نہوی تریان قہرزبی، واتہ: دواخراوبی، نہوہ سوودہ. بہراء فہرمووی: بجو بولای زہیدی کوری نہرقہم، چونکہ بازرگانہی نہو لہی من گہورہترہ، جاجووم بولای و پرسیارم لی کرد، نہویش ہہمان شتی فہرمو). {تاج/ ٢، زنجیرہ: ١٥٤، ژمارہ: ١٨٤٣}.

٧٤٤) دیناری بہدوو دینارو درہمی بہدوو درہم مہفروشن. (٤٠٣٠ - ٤٠٦٩)

بَابُ لَا تَبِيعُوا الدِّينَارَ بِالدِّينَارَيْنِ وَلَا الدِّرْهَمَ بِالدِّرْهَمَيْنِ

٩٥١- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا تَبِيعُوا الدِّينَارَ بِالدِّينَارَيْنِ وَلَا الدِّرْهَمَ بِالدِّرْهَمَيْنِ ». {الحديث: ٤٠٣٤ = ٤٠٢٩ فم}:

عوثمانی کوری عہفان (رمزای خودای لی بین) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دہفہرموی: (لیرہمی مہفروشن بہدوو لیرہ، وہ درہمیکی زیو مہفروشن بہدوو درہمی زیو).

لیرہ، واتہ: دیناری زیر.

٧٤٥) فروشتنی گەردانهی تیکەل لەزێرو مووروو، بەزێر. (٤٠٣٠ - ٤٠٦٩)

باب: القِلَادَة وَفِيهَا ذَهَبٌ وَخَزَرٌ بِذَهَبٍ

٩٥٢- عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ بِخَيْبَرَ بِقِلَادَةٍ فِيهَا خَزَرٌ وَذَهَبٌ، وَهِيَ مِنَ الْمَغَانِمِ تُبَاعُ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالذَّهَبِ الَّذِي فِي الْقِلَادَةِ فَنَزَعَ وَحَدَّهُ، ثُمَّ قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ، وَزَنًا بِوزنٍ». {الحديث: ٤٠٥١ = ٤٠٤٦ فم}:

فوضالەى كورۓ عوبەىدى ئەنصارى (رهزای خودای ن بێ) فەرمووی: لەغەزای خەیبەردا، لەخەیبەر گەردانهیهکی تیکەل لەموورو لەزێریان هینا بو خرمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کەهی تالانی بوو، دەیانویست بیفرۆشن، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمانی فەرموو زێرکەى ناو گەردانهکەیان جیاکردەوه، ئەوجا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی پێیان: (زێر بەزێر لەکاتی فرۆشتندا، دەبی بەکێشانه هاوسەنگ بن). {تاج/٢، زنجیرە: ١٤٨، ژمارە: ١٧٩٦}.

روونکردنەوه:

فوضالەى كورۓ عوبەىد ئەنصارى، لەموسولمانە پێشینهكانە، یەكەم غەزا كەئامادەى بووه، غەزای ئوحوده، ئامادەى ئازادکردنى شامو میصر بووه، لەشام نیشتەجێ بوو، خانووێهکی لەوئ بوخۆی دروست کرد، پیاوێکی جەلد بوو، لەپاکردنا ماینى بەجێ دههێشت، لەسەر راوێژو راسپێری ئەبو دەرداء، کە ئەبو دەرداء قازى دیمەشق بوو، کە ئەبو دەرداء مرد، موعاوییه فوزالەى کرد بەقازی دیمەشقو پێی گوت: وامەزانە کەمن لەبەر خۆشه‌ویستی، تۆم کردوو بەقازی، بەلکوو تۆم کردوو بەپەردەى خۆم لەئاگری دۆزەخ، دەى تۆیش بە جی‌بەجێکردنى عەدل و داد، لە قەزاوئەکەتا پەردە بکە بوخۆت لەئاگری دۆزەخ، یەکی بوو لەکۆمەلەى پەیمانى بەیعتەو شەجەرە، کەکاتى مرد، موعاوییه خۆی چوو زێر دارە تەرمەکەى، لەسالى پەنجاو سێی کۆچیدا مالاوایی لەجیهان کرد.

۷۴۶) سوود له سهودای پاره به پاره دا

باب: الرِّبَا فِي بَيُوعِ النَّقْدِ

۹۵۳- عَنْ عَطَاءُ بْنُ أَبِي رِبَاحٍ أَنَّ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ لَقِيَ ابْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَقَالَ لَهُ: أَرَأَيْتَ قَوْلَكَ فِي الصَّرْفِ، أَشَيْئًا سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمْ شَيْئًا وَجَدْتَهُ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَلَّا لَا أَقُولُ لَكَ، أَمَّا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَنْتُمْ أَعْلَمُ بِهِ، وَأَمَّا كِتَابُ اللَّهِ، فَلَا أَعْلَمُهُ، وَلَكِنِّي حَدَّثَنِي أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا إِنَّمَا الرِّبَا فِي النَّسِيئَةِ». {الحديث: ۴۰۶۷ = ۴۰۶۲ فم. تجريد ۳، رقم: ۹۷۹ = ۲۱۷۷، ۲۱۷۶، ۲۱۷۸. نسائي. بيوع: ۴۵۹۴. تحفة الأشراف: ۹۴}:

عه طائی کوری ئه بو ره باح ده فهرموو: ئه بو سه عیدی خودری گه یشت به ئیبنو عه عباس (ره زای خودا له هه موویان بئ) فهرمووی پئی: (پیم بلئی ئه مهی تو ده یلیت، سه باره ت به گورینه وهی پاره به پاره و زیږ به زیږو زیو به زیو، نه گهر حازرو ده ست به ده ست بئ، لایه کیان زیاتریش بئ قهیناکا، ئایا ئه مهی ده یلیت له م باره ی وه شتی که له پیغه مبه رت بیستوه، یا شتی که له نامه ی خوادا دیوته؟ ئیبنو عه عباس فهرمووی: نه خیر من شتی وام نه له پیغه مبه ر بیستوه وه نه له قورئانا دیومه، چونکه بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) ئیوه باشر ئاگاتان له فهرمووده گانی ئه وه هه یه، بو قورئانیش شتی وام تیادا نه دیوه، به لام ئه وه منده هه یه سه رچاوه ی ئه م گوته یه ی من، ئه م فهرمووده یه، که ئوسامه ی کوری زهید گیرایه وه بو م، فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (هو شیاری بن که سوود ته نیا له گورینه وه ی حازر به نا حازردا هه یه).

۹۵۴- عَنْ أَبِي نَضْرَةَ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عُمَرَ وَابْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) عَنِ الصَّرْفِ فَلَمْ يَرِيَا بِهِ بَأْسًا، فَأَتَيْتُ لِقَاعِدُ عِنْدَ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ فَسَأَلْتُهُ عَنِ الصَّرْفِ، فَقَالَ: مَا زَادَ فَهُوَ رِبًا، فَأَنْكَرْتُ ذَلِكَ لِقَوْلِهِمَا، فَقَالَ: لَا أُحَدِّثُكَ إِلَّا مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، جَاءَهُ صَاحِبُ نَخْلِهِ بِصَاعٍ مِنْ تَمْرٍ طَيِّبٍ، وَكَانَ تَمْرُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هَذَا اللَّوْنُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنْتَى لَكَ هَذَا»؟

قَالَ: انْطَلَقْتُ بِصَاعَيْنِ فَاشْتَرَيْتُ بِهِ هَذَا الصَّاعَ، فَإِنَّ سِعْرَ هَذَا فِي السُّوقِ كَذَا، وَسِعْرَ هَذَا كَذَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «وَيْلَكَ أَرَبَيْتَ، إِذَا أَرَدْتَ ذَلِكَ فَبِعْ تَمْرَكَ بِسِلْعَةٍ، ثُمَّ اشْتَرِ بِسِلْعَتِكَ أَى تَمْرٍ شِئْتَ» قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَالْتَمَرُ بِالْتَمْرِ أَحَقُّ أَنْ يَكُونَ رَبًّا أَمْ الْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ؟ قَالَ: فَاتَيْتُ ابْنَ عُمَرَ بَعْدُ، فَنَهَانِي، وَلَمْ آتِ ابْنَ عَبَّاسٍ، قَالَ: فَحَدَّثَنِي أَبُو الصَّهْبَاءِ أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنْهُ بِمَكَّةَ، فَكَرِهَهُ. {الحديث: ٤٠٦٣ = ٤٠٥٨ فم}:

ئەبو نەضرە فەرمووی: لەئێبێنو عومەرو لەئێبێنو عەبباسم پرسی (رەزای خودا لەهەموویان بێ) لەبارەى پارە گوێزپنەوه، کە لایەکیان لەلایەکیان زیاتر بێ، نایا برپاری ئهوه چۆنه؟ فەرموویان: شتی واقەیدی نییه. جارێ لەلای ئەبو سەعیدی خودری دانیشتبوو سەبارەت بەهەمان پرسیار، پرسیارم لەویش کرد، فەرمووی: (شتی وا ئەوهی زیادەبێ سووده) منیش بەپێی گوتهی ئەو دووزاتە رەخنەم لەئەبو سەعید گرت، ئەویش فەرمووی: بۆخۆم چیم لە پیڤەمبەر بیستوو ئەوهت بۆ دەگێرپنەوه، جارێ باخەوانی باخە خورماکەى مەن خورماى نایابی بۆهینا، خورماکەى پیڤەمبەریش لەم جوړه خورما نایەخەیه بوو، لەبەرئەوه پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بە باخەوانەکەى فەرموو: (ئەم خورما نایابەت لەکوێ بوو؟). باخەوانەکە گوتی: دوومەن لەخورماى باخەکەى خۆمانم برد، ئەم مەنە خورمايەم پێ کړی، چونکە نرخى ئەمەیان لەبازار ئەوهندەیه و هەرزانە، نرخى ئەمەشیان لەبازار ئەوهندەیه و گرانه، پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) پێی فەرموو: (خانە خراب! ئەوه سووده! ئەگەر ویستت شتی وابکەیت و شتی بگوێزیتەوه بەشتی لەچەشنی خۆی، وەك خورما بەخورما، یاتری بەتری، یا گوشت بەگوشت، بەوینە ئەگەر ویستت خورما بگوێزیتەوه بەخورما، لەپیشا خورماکەى خۆت بفرۆشه بەپارە، یا بەکالاى، ئەوجا بەو پارەیه، یابەو کالایه، چی جوړه خورمایهکت ویست پێی بکړه!).

ئەبو سەعید فەرمووی: دەى من لەتۆ دەپرسم: خورما بەخورما ئەگەر لایەکیان زیاتر بێ، ئەوه شایانتره کەسوودبێ، یازو بەزیو ئەگەر لایەکیان زیاتر بێ؟! دیارە زیو بەزیو لەکاتی وادا شایانتره کەسوودبێ، واتە ریبابێ.

ئەبو نەضرە فەرمووی: جالەوہ دواتر چووم بۆلای ئیبنو عومەر، دیاربوو، لەقسەى پېشووئى خۆى پەشیمان بوو بۆو، چونکە جلەوگىرى لەوجۆرە مامەلەىە دەکرد، کەلەکاتى پارە گۆرپنەوہدا لایەکیان لەلایەکیان پترى، بەلام نەچووم بۆلای ئیبنو عەبباس، ئەبو نەضرە فەرمووی: بەلام ئەبو صەهبا گىراپەوہ بۆم، کە لەمەککە لەبارەى پارە گۆرپنەوہ، کە لایەکیان پترى لەووتریان، لەئىبنو عەبباسم پرسى، کارى وای پى خراپ بوو، وادیارە کەئەویش وەك ئىبنو عومەر لەقسەى پېشووئى خۆى پەشیمان بۆتەوہ.

٧٤٧) نہ فرین و لعنہت لەسوو خوړو لەسوود وەرگر

باب: لعن اکل الربا وموکلہ

{بروانہ: ریاض/٤، زنجیرە: ٢٨٧}

٩٥٥- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَكِلَ الرِّبَا، وَمُوْكِلَهُ، وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ وَقَالَ: هُمْ سَوَاءٌ. {الحدیث: ٤٠٦٩ شیخا = ٤٠٦٤ فم: }

جابرى كورى عەبدوللا (رەزای خودایان لى بى) فەرمووی: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)

نەفرىنى كرددووە لەمانە: لەسوود خوړو لەسوود وەرگرو لەو كەسە دەینووسى و لەو كەسەش دەبى بەشایەتى سەوداى سوود). وە حەزەرەت (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (ئەمانە هەموویان لە تاوانبارى و نەفرىن لىكراویدا چوون یەكن). {تاج/٢، زنجیرە: ١٥٤، ژمارە: ١٨٣٩ + ریاض/٤، زنجیرە: ٢٨٧، ژمارە: ١٦١٥}.

٧٤٨) وەرگرتنى هەلالى روون و ناشكراو وازەینان لەشتى گومانائى

باب: أَخَذَ الْحَلَالَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَرَكَ الشُّبُهَاتِ (٤٠٧٠ - ٤٠٧٣)

٩٥٦- عَنْ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ - وَأَهْوَى التُّعْمَانُ بِإصْبَعِيهِ إِلَى أُذُنَيْهِ -: « إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ، لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ، وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى، يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمَهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً

إِذَا صَلَحَتْ صَلَاحُ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». {الحديث: ۴۰۷۰ شیخا = ۴۰۶۵ فم. تجرید/ ۱، رقم: ۴۸ = ۵۲، ۲۰۵۱ فتح الباری. أبو داود. بیوع: ۳۳۳۰، ۳۳۲۹، ترمذی. بیوع: ۱۲۰۵. نسائی. بیوع: ۴۴۶۵. ریاض/ ۲، زنجیره: ۶۸، ژماره: ۵۸۸/۱}:

نوعمانی کوری به شیر (رمزای خودایان ئی بئ) ههردوو دهستی خۆی درێژکرد بو ههردوو گوپی خۆی و فهرمووی: بهم دوو گوپیانهی خۆم، لهزاری پیرۆزی پیغه مبهرم بیست دهیغهرموو (دروودی خودای لهسهر بئ): شتی هه لال دیارو ئاشکرایه، ههروهها شتی هه رامیش دیارو ئاشکرایه، بهلام لهوبهینهدا هه ندی شت هه ن دوو بهینین و لهههردوولا دهچن، له بهرئهوه گه ئی کهس حوکه مکه یان نازانن، بهلام زانیانی ئایین، لهپاش لیکۆلینه وهی شایان، بریاره شه رعیه مکه یان ده دۆزنه وهو بریار ده دهن که هه لال یا هه رامن، جا ئه وهی که خۆی بپاریزی له شتی شوبه هه دارو گومان لیکراو، ئه وه ئایین و نامووسی خۆی له نهنگ و لکه ده پاریزی به پیی شه رعی خوا.

بهلام ئه وهی که توخنی شتی شوبه هه دارو گومان لیکراو ده که وئ، خواناخوا، توووشی ده بی، به توووشی هه رامیشه وه، وهک چۆن شوان ئه گهر له ده ور به ری پاکژو پاوان، ران ب له وه پینئ، به ره به ره رانه که له پاوهنده کهیش ده له وه پینئ.

باش ناگادارب! که هه موو پادشایی به ست و پاوهندیکی تایبه تی خۆی هه یه، بزانی که به ست و پاوهندی خودایش ئه و شتانه یه که هه رامی کردوون!

باش ناگادارب! که گولمه یهک گوشت هه یه له ناو جهسته دا ئه گهر ئه و گولمه گوشته سازو باش بوو، ئه وا جهسته یش هه موو سازو باش ده بی، بهلام ئه گهر ئه و گولمه یه خراپ بوو، ئه وا جهسته یش هه مووی خراپ ده بی، بزانی که ئه و گولمه یه بریتیه له دل، دلی پاک و له شی چاک، دلی پیسو و له شی ناپاک. {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۵۴، ژماره: ۱۷۵۶}.

(٧٤٩) قه‌رزانه‌وه به‌چاکتر له‌خۆی، له‌باشترینی ئیوه‌ن نه‌وانه‌تان که‌قهرز به‌جوانی دده‌نه‌وه. (٤٠٨٤ - ٤٠٨٨)

باب: مَنْ اسْتَلْفَ شَيْئًا فَقَضَىٰ خَيْرًا مِنْهُ، وَخَيْرُكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً

٩٥٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ لِرَجُلٍ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَقٌّ، فَأَغْلَظَ لَهُ، فَهَمَّ بِهِ أَصْحَابُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ لِصَاحِبِ الْحَقِّ مَقَالًا، فَقَالَ لَهُمْ: اشْتَرُوا لَهُ شَيْئًا فَأَعْطُوهُ إِيَّاهُ، فَقَالُوا: إِنَّا لَا نَجِدُ إِلَّا شَيْئًا هُوَ خَيْرٌ مِنْ سِنِّهِ، قَالَ: «فَاشْتَرُوهُ فَأَعْطُوهُ إِيَّاهُ، فَإِنْ مِنْ خَيْرِكُمْ أَوْ خَيْرِكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً»». {الحديث: ٤٠٨٦ = ٤٠٨١ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠١٤ = ٢٣٩٠، ٢٣٩٢، ٢٣٩٣، ٢٤٠١، ٢٦٠٦، ٢٦٠٩ فتح الباری. ترمذی. بیوع: ١٣١٦، ١٣١٧. نسائی. بیوع: ٤٧٠٧. ریاض/٣، زنجیره: ٢٤٠، ژماره: ١٣٦٧/١}:

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای ئی) فهرمووی: کابرایی، ئاژه‌لیکی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر بوو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) کابراکه داوای ئاژه‌له‌که‌یی کرده‌وه، قسه‌ی ره‌ق بوو له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا، جا هاوه‌لان قرمیان ئی خوشکرد، که په‌لاماری بده‌ن و ته‌می بکه‌ن، به‌لام پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: وازی ئی بینن، چونکه خاوه‌ن ماف قسه‌ی ره‌وایه‌وه هه‌قی قسه‌ی هه‌یه، ئاژه‌لیکی هاوته‌مه‌نی ئاژه‌له‌که‌ی خۆیی بو بکرن و بیده‌ن پئی. گو‌تیان: ئاژه‌لی وانیه، مه‌گه‌ر له‌ئاژه‌له‌که‌ی خۆی باشتری بو‌په‌یدا بکه‌ین؟ فهرمووی: ده‌بیکرن و بیده‌نی، چونکه له‌پیاو باشانی ئیوه‌ن، ئه‌وه که‌سانه‌تانن که‌ قهرز زور به‌جوانی دده‌نه‌وه. {تاج/٢، زنجیره: ١٤٧، ژماره: ١٧٨١ - ش/د/ت/ن + ریاض/٣، زنجیره: ٢٤٠، ژماره: ١٣٦٧/١}.

(٧٥٠) جله‌وگیری کراوه له‌سویند خواردن له‌کاتی سه‌ودادا. (٤١٠٣ - ٤١٠٥)

باب: النَّمْيُ عَنِ الْحَلْفِ فِي الْبَيْعِ

٩٥٨- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِيَّاكُمْ وَكَثْرَةَ الْحَلْفِ فِي الْبَيْعِ فَإِنَّهُ يُنْفَقُ، ثُمَّ يَمْحَقُ»». {الحديث: ٤١٠٢ شيحا = ٤٠٩٦ فم}:

ئەبو قەتادەى ئەنصارى (رەزای خودای ئى بىن) فەرمووى: بىستم له پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) دەیفەرموو: (لەسەودا و مامەلەدا دووربىن لەسویند خواردنى زۆر، چونکە لەپیشا برەو بەکالا دەدا، بەلام لەئەنجامدا پیت و بەرەکەتى دەبا). {تاج/٢، زنجیرە: ١٤٧، ژمارە: ١٧٧٢ + ریاض/٤، زنجیرە: ٣١٨، ژمارە: ١٧٢٠، ١٧٢١}.

٩٥٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ثَلَاثٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: رَجُلٌ عَلَى فَضْلِ مَاءٍ بِالْفَلَاقَةِ يَمْنَعُهُ مِنَ ابْنِ السَّبِيلِ، وَرَجُلٌ بَايَعَ رَجُلًا بِسِلْعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ فَخَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ لَأَخْذَهَا بِكَذَا وَكَذَا فَصَدَّقَهُ وَهُوَ عَلَى غَيْرِ ذَلِكَ، وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِدُنْيَا فَإِنْ أَعْطَاهُ مِنْهَا وَفَى، وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ مِنْهَا لَمْ يَفْ». {الحديث: ٢٩٣ =

تجريد/٣، رقم: ١٠٣٧ = ٢٣٥٨، ٢٣٦٩، ٢٦٧٢، ٧٢١٢، ٧٤٤٦. ریاض/٤، لاپەرە: ١٣٢٨، فەرمووده: ٢٨ چاپی یەكەم = ژمارە: ٢٨/١٨٣٥ - ٢٩٩. چاپی دووهم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئى بىن) فەرمووى: خۆشەویست (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرمووى: لەروژی قیامەتدا ئەم سێ کەسە خودا نەقسەى خۆشیان لەگەڵدا دەکا و نەرۆویان دەدات و نەبەچاوی میهرەبانى تەماشایان دەکا و نەپاک و خاوینیان دەکاتەو و نەتاریفیان دەکا، واتە لەھیچ روویەکەو و روویان نادات، سەرەرای ئەوەیش سزایەکی سەختیان بۆھەیە:

یەكەم: پیاوی کە لەچۆلئ، زیادە ئاوی ھەبئ و لە رێبۆاری قەدەغە بکا.

دووهم: پیاوی کە لەپاش عەصر کەکاتی بەرزبوونەو و فریشتەکانە، لەگەڵ کردەو و روژی بەندەدا، ئەو لەوکاتە ناسکەدا، لەسەر مامەلە و سەودا سویندی درۆبخا و، بەپیاوی بلئ بەخوا ئەم کالایە ئەمەندە و ئەوئەندەم پئداو، کابرایش باوهری پێبکا، خۆشی درۆبکا.

سییەم: پیاوی پەیمان بدا بەپیشەوا مەبەستی دنیا بئ و سەیری بەرژەوئەندى خۆی بکا، جا ئەگەر پیشەوا بەشیدا ئەویش بەگوئی دەکا، بەلام ئەگەر ئەو بەشى نەدا، ئەویش بەگوئی نەکا).

۷۵۱) فروشتنی و شتر به مهر جی فروشیار مافی سواربوونی بمینی

(۴۰۷۴ - ۴۰۸۳)

باب: بیع البعیر واستثناء حملانه

۹۶۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَلَاخَقَ بِي وَتَحْتَى نَاضِحٌ لِي قَدْ أَغْيَا وَلَا يَكَادُ يَسِيرُ، قَالَ: فَقَالَ لِي: مَا لِبَعِيرِكَ؟ قَالَ: قُلْتُ: عَلِيلٌ، قَالَ: فَتَخَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَزَجَرَهُ وَدَعَا لَهُ، فَمَا زَالَ بَيْنَ يَدَيِ الْإِبِلِ قُدَّامَهَا يَسِيرُ، قَالَ: فَقَالَ لِي: «كَيْفَ تَرَى بَعِيرَكَ» قَالَ: قُلْتُ: بِخَيْرٍ، قَدْ أَصَابَتْهُ بَرَكَتُكَ، قَالَ: «أَفْتَبِّعُيْنِهِ»؟ فَاسْتَحْيَيْتُ، وَلَمْ يَكُنْ لَنَا نَاضِحٌ غَيْرُهُ، قَالَ: فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَبِعْتُهُ إِيَّاهُ عَلَى أَنْ لِي فَقَارَ ظَهْرُهُ حَتَّى أَبْلُغَ الْمَدِينَةَ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي عَرُوسٌ فَاسْتَأْذَنْتُهُ، فَأَذِنَ لِي، فَتَقَدَّمْتُ النَّاسَ إِلَى الْمَدِينَةِ، حَتَّى انْتَهَيْتُ، فَلَقَيْتَنِي خَالِي، فَسَأَلَنِي عَنِ الْبَعِيرِ؟ فَأَخْبَرْتُهُ بِمَا صَنَعْتُ فِيهِ، فَلَا مَنِي فِيهِ، قَالَ: وَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لِي حِينَ اسْتَأْذَنْتُهُ: «مَا تَزَوَّجْتَ، أَبْكَرًا أَمْ ثِيْبًا؟» فَقُلْتُ لَهُ: تَزَوَّجْتُ ثِيْبًا، قَالَ: «أَفَلَا تَزَوَّجْتَ بَكْرًا تُلَاعِبُكَ وَتُلَاعِبُهَا؟» فَقُلْتُ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تُوَفِّي وَالِدِي أَوْ اسْتَشْهِدْ وَلِي أَحْرَاتٌ صِغَارٌ، فَكَرِهْتُ أَنْ أَتَزَوَّجَ إِلَيْهِنَّ مِثْلَهُنَّ فَلَا تُؤَدِّبُهُنَّ، وَلَا تَقُومَ عَلَيْهِنَّ، فَتَزَوَّجْتُ ثِيْبًا لَتَقُومَ عَلَيْهِنَّ وَتُؤَدِّبُهُنَّ، قَالَ: فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ غَدَوْتُ إِلَيْهِ بِالْبَعِيرِ، فَأَعْطَانِي ثَمَنَهُ، وَرَدَّهُ عَلَيَّ. {الحديث: ۴۰۷۶ = ۴۰۷۱ فم. بخاری. استقراض: ۲۲۸۵، ۲۷۱۸، ۲۹۶۷. أبو داود. بیوع: ۲۵۰۵.

ترمذی. بیوع: ۱۲۵۲. نسائی. بیوع: ۴۶۵۱}:

جابری کوری عهبدوللا (رمزای خودایان لی بین) فهرمووی: له خزمهت پیغه مبهردا (درودی خودای لهسهر بین) جووین بو غهزا، و شتر یکی ئاوکیشم له ژیردا بوو، وه ستابوو، که لکی رویشتنی نه مابوو، به ناسته م ریگهی دهگرد، پیغه مبهر (درودی خودای لهسهر بین) له دواوه بوو بوو پیم گهیشته، فهرمووی پیم: (ئهی جابیر! نه وه و شتر دهکته چیه ته؟) عهرزیم کرد: نه خو شه، جا پیغه مبهر (درودی خودای لهسهر بین) چوو له دواوه تی خوری و نرای بویکرد، نیتر وای لیها ته هر له پیش و شتر دهکانه وه دهر ویشته، پاش ماوهی حه زرهت (درودی خودای لهسهر بین) فهرمووی پیم: (ئهری و شتر دهکته نیستا چونه؟) منیش عهرزیم

کرد: زۆرباشه، لهپیت و فهرو پیرۆزی تۆوه زۆرباش بووه. خۆشهویست (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی پیم: (پیمی دهفرۆشیت؟). گهرچی وشتری ئاوکیشی ترمان نهبوو، لهبههرئهوه ههزم لهفرۆشتنی نهبوو، بهلام شهرمم له پیغهمبهر کرد، لهبههرئهوه گوتم: بهئێ دهیفرۆشم، جاپییم فرۆشت، بهمهرحی ههتا دهچمهوه مهدينه خۆم سواری پشتی بيم.

جا ههزری ههزرهت کرد: قوربان! من تازه زاوام، لهبههرئهوه ههزدهکهه زوو بگهمهوه مالهوه، ئهگهر مۆلهتم بدهی پیش دهکهوم و دهپۆم، ئهویش مۆلهتی ئهوهی پیدام، ئیتر پیش خهلهکهکه کهوتم بهرهو مهدينه، تا گهیشتمه ناوشار، لهوئ خالهم پئ گهیشتم، پرسایاری وشترهکهمی لیمکرد، منیش چیرۆکهکهیم بۆیگیپایهوه، ئهویش لهسهرئهوه سهزرهنشتی کردم.

جابر فهرمووی: لهوکاتهدا که مۆلهتم له پیغهمبهر وهگرت، کهپیش بکهوم لهبههرئهوهی کهتازه زاوام، فهرمووی پیم: (چیت هیناوه، کچ یا بیوهژن؟) ههزیم کرد: بیوهژنم هیناوه. فهرمووی: (ئهی بۆ کچیکت نههینا، گههه و یاری لهگهه بکهیت و گههه و یاریت لهگهه بکا؟) ههزیمکرد: ئهی پیغهمبهری خودا! عهبدوئلائی باوکم کهمردو لهغهزای ئو خوددا شههیدبوو، ههوت خوشک، یانو خوشکی بهسهردا بهجی هیستم، کههههموویان سهرو قنگ بوون و منال بوون، لهبههرئهوه بیوهژنیکم هینا که کارامهیی، مال و میردی دیبی و وهک خویان کۆل و دهسهوسان نهی، تابتوانی بهجوانی پهروهردیان بکات و سهرهپرشتیان بکات.

جابر فهرمووی: کاتی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) گهیشتهجی و هاتهوه مهدينه، وشترهکهه بۆیبرد، ئهویش پارهکهیی پیدما، بهلام لهپاشا وشترهکهشی پیم دایهوه. {تاج/۲، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۲۰۵۳ + ژماره: ۸۴۷ که لهزنجیره: ۱۳۶۰ دا لهپیشهوه رابورد}.

(٧٥٢) قهرز داشكاندن. (٣٩٥٨ - ٣٩٦٢)

باب: فِي الْوَضْعِ مِنَ الدِّينِ

٩٦١- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ تَقَاضَى ابْنُ أَبِي حَدَرٍ دَيْنًا كَانَ لَهُ عَلَيْهِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْمَسْجِدِ، فَارْتَفَعَتْ أَصَوَاتُهُمَا، حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي بَيْتِهِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى كَشَفَ سَجْفَ حُجْرَتِهِ، وَنَادَى كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ فَقَالَ: «يَا كَعْبُ». فَقَالَ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَشَارَ إِلَيْهِ بِيَدِهِ أَنْ ضَعِ الشَّطْرَ مِنْ دَيْنِكَ، قَالَ كَعْبُ: قَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قُمْ فَأَقْضِهِ». {الحديث: ٣٩٦١ = ٣٩٥٧ ف.م. تجريد/١، رقم: ٢٧٩ = ٤٥٧، ٤٧١، ٢٤١٨، ٢٤٢٤، ٢٧٠٦، ٢٧١٠. أبو داود. أقضية: ٢٥٩٥. نسائي. قضاة: ٥٤٢٣، ٥٤٢٩. رياض/١، زنجيره: ٣١، ژماره: ٣/٢٥٠ چاپی دووهم}:

كه عبي كورى ماليك (رهزای خودای بی) فهرمووی: قهرزیكم له سهر ئیبنو ئه بو
 چه درهد بوو، له سهردهمی پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) له ناو مزگه و تا داوایم لی
 کردهوه، به هوئی ئه وهوه دهنگمان بهرزوه بوو، تارادهیه کی وا پیغه مبهردا (دروودی خودای
 له سهر بی) له ناو مائی خویه وه گوئی له دهنکه دهنگمان بوو، جا ته شریفی هاته دهره وه
 که بی بۆلامان، چوو په ردهی دهرگای هو ده کهی خوئی لادا، دهرگای هو ده کهی له سهر
 مائی مزگه وت بوو، ئه و جا بانگی کرد: (ئه ی که عبی کوری مالیک!) گوتم: بفرموو
 ئه ی پیغه مبهردی خودا! سهرم له پیتایه. فهرمووی: (ئه وه نده له قهرزه کهت
 دابشکینه) به نامازهی دهست تی گه یاندم که له نیوهی قهرزه کهی خوش بيم.
 که عیب فهرمووی: ئه و ا دايم شکان ئه ی پیغه مبهردی خودا! جا چه زهرت (دروودی خودای
 له سهر بی) به ئیبنو ئه بی چه درهدی فهرموو: (ده تویش هه لسه برؤ ئه و نیوه کهی تری
 بی بدهره وه).

(٧٥٣) قهرز کویری دهوله مهند سته مه، باسی بهره و روونکردنه وه (٣٩٧٨ - ٣٩٧٩)

باب: فی مَظْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ، وَالْحَوَالَةُ

٩٦٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَظْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أَتَبَعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ». {الحديث: ٣٩٧٨ = ٣٩٧٤ فم. تجرید/٣، رقم: ١٠٠٨ = ٢٢٨٧، ٢٢٨٨، ٢٤٠٠. أبو داود. بیوع: ٣٣٤٥. نسائی. بیوع: ٤٧٠٥. ریاض/٤، زنجیره: ٢٨٤، ژماره: ١٠/١٦١١}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) لەخۆشەویستەو دەفەر موی: (قەرز کویری دەوله مهند گه ئی سته مه! زۆر نارهوایه، ئەگەر کهسیکیشتان لەلایه نی قەرزاره که ی خۆیه وه، بهره رووی کهسیکی دەوله مهند کرایه وه، که ئەو که سه دەوله مهنده، لهباتی قەرزاره که ی خۆی، قەرزه که ی پی بداته وه، ئەوه بابچی قەرزه که ی لهو دەوله مهنده وەرگریته وه). {تاج/٢، زنجیره: ١٦٦، ژماره: ١٨٩٧}.

(٧٥٤) دارا مۆله تی نه دارا بداو چاوپۆشی لی بکا. (٣٩٦٩ - ٣٩٧٧)

باب: فِي إِنْظَارِ الْمُعْسِرِ وَالتَّجَاوُزِ

٩٦٣- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَّ رَجُلًا مَاتَ فَدَخَلَ الْجَنَّةَ، فَقِيلَ لَهُ: مَا كُنْتَ تَعْمَلُ (قَالَ: فَإِمَّا ذَكَرَ، وَإِمَّا ذُكِّرَ) فَقَالَ: إِنِّي كُنْتُ أَبَايَ النَّاسَ، فَكُنْتُ أَنْظِرُ الْمُعْسِرَ وَأَتَجَوَّزُ فِي السَّكَّةِ أَوْ فِي النَّقْدِ، فُغْفِرَ لَهُ»، فَقَالَ أَبُو مَسْعُودٍ: وَأَنَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ٣٩٧١ = ٣٩٦٨ فم. تجرید/٣، رقم: ٩٤٤ = ٢٠٧٧، ٢٣٩١، ٣٤٥١. تحفة الأشراف: ٣٣١٠}:

حوزه یفه (رەزای خودای ئی بێ) فەر مووی: پیڤه مبه ر (دروودی خودای لسه ر بێ) فەر مووی: (پیاوی دهری و ده چیت به ههشت، پی گوترا: تو چیت ده کرد، کهوا خودا به ههشتی پی به خشیست؟)

فهرمووده گیره وه فەر مووی: یابه نده که خۆی هۆی لیخۆشبوونه که یی له یادیوو وه باسی کرد، یا فریشته کان ئەوه دیان یادخسته وه، به هه رحال گوتی: من له جیهانا سه وداو مامه لهم له گه ل خه لکا ده کرد، ده ستوورم وابوو چاوپۆشیم له نه دارا ده کردو

مؤلہتم دہداو پیہم لئ نہدہ کردہ کہوش، لہ پارہ وەرگرتنیشا چاوپویشیم دہکردو گویم
بہکەموکوری دراوہکە نہدہدا، جا خودا لیئ خویش بوو).

ئەبو مەسعوودی ئەنصاریش (رەزای خودایان لئ بئ) فەرمووی: منیش ئەم فەرموودەیم،
وہک حوزەیفە، لہ پیغەمبەر خوئی (دروودی خودای لەسەر بئ) بیستووہ. {ریاض/۲، زنجیرە:
۲۴۰، ژمارە: ۱۳۶۸، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰، ۱۳۷۱، ۱۳۷۲، ۱۳۷۳ + تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۷، ژمارە: ۱۷۷۹}.

۹۶۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ: أَنَّ أَبَا قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) طَلَبَ غَرِيماً لَهُ
فَتَوَارَى عَنْهُ ثُمَّ وَجَدَهُ، فَقَالَ: إِنِّي مُعْسِرٌ، فَقَالَ: آلَلَهُ؟ قَالَ: آلَلَهُ، قَالَ: فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنَجِّيهُ اللَّهُ مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ،
فَلْيَنْفَسْ عَنْ مُعْسِرٍ، أَوْ يَضَعْ عَنْهُ». {الحديث: ۳۹۷۶ = ۳۹۷۲ فم}:

عەبدوللای کوری ئەبو قەتادە فەرمووی: ئەبو قەتادە باوکم، قەرزی لەسەر
قەرزاریکی خوئی بوو، چوو داوای قەرزەکەیی لئ بکاتەوہ، قەرزارەکەیش خوئی لیئ
شاردەوہ، لەپاشا دۆزییەوہ، باوکم داوای قەرزەکەیی سەری لئ کردەوہ، گوتی:
نەدارام و نیمە، باوکم فەرمووی: توخوا جاوایە، گوتی: بەخودا وایە. باوکم
فەرمووی: دەی من بەگوئی خۆم لہ پیغەمبەرم بیست دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بئ):
(کەسێ حەزەدەکا، کەخودا لەمەینەتەکانی روژی قیامەت رزگاری بکا، با مؤلەتی
نەدارا بدا، یا لەقەرزەکەیی سەری دابشکینئ). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۷، ژمارە: ۱۷۷۹،
۱۷۸۰، ۱۷۸۲ + تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۰، ژمارە: ۳۱۸۵ ج/۴ = چاپی چوارەم}.

۷۵۵) کەسێ مالی خوئی بەسەر بگریتەوہ لەلای کەسێ کە نابوووت کەوتبێ ئەوہیە
ہی خوئیەتی. (۲۹۶۲ - ۲۹۶۸)

باب: مَنْ أَدْرَكَ مَالَهُ بَعَيْنُهُ عِنْدَ مُفْلِسٍ

۹۶۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «
إِذَا أَفْلَسَ الرَّجُلُ فَوَجَدَ الرَّجُلَ عِنْدَهُ سِلْعَتُهُ بَعَيْنِهَا فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا». {الحديث: ۳۹۶۸ =
۳۹۶۴ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لەسەر بێ) دەفەر موی: خوشەوێست (دروودی خودای لەسەر بێ)
دەفەر موی: (ھەرکەسێ خودی مائی خویی بەسەرگرتەو، لەلای پیاویکی لات
کەوتوو، ئەو ھی خۆیەتی و بەو رەواترە ھەتا کەسیکی تر). {تاج/٢، زنجیرە: ١٦٥،
ژمارە: ١٨٩٤}.

(٧٥٦) فروشتن و بارمە (رەھن). (٤٠٩٠ - ٤٠٩٣)

باب: الْبَيْعُ وَالرَّهْنُ

٩٦٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اشْتَرَى
مِنْ يَهُودِيٍّ طَعَامًا إِلَى أَجَلٍ، وَرَهْنَهُ دِرْعًا مِنْ حَدِيدٍ. {الحديث: ٤٠٩٢ = ٤٠٨٦ فم.
تجريد/٣، رقم: ٩٤١ = ٢٠٦٨، ٢٠٩٦، ٢٢٠٠، ٢٢٥١، ٢٢٥٢، ٢٣٦٨، ٢٥٠٩،
٢٥١٣، ٢٩١٦، ٤٤٦٧. نسائي. بیوع: ٤٦٢٣. ابن ماجه. رهون: ٢٤٣٦. تحفة الأشراف:
١٥٩٤٨}:

عائیشە ھاوسەری پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر پیغەمبەر و رەزای خودا
لەھاوسەرائی) فەر موی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەمەدینە، لەجوولەکەیی
ھەنئ جۆ بەقەرەز، بۆماوەیەکی دیاریکراو دەکڕی، زیەیەکی ئاسنی ھەبوو،
لەبارمەتی ئەو جۆیەدا، لەلای جوولەکەکە دانابوو. {تاج/٢، زنجیرە: ١٥٧، ژمارە:
١٨٥٠} + {ریاض/٢، زنجیرە: ٥٦، ژمارە: ٥٠٥/١٠}.

(٧٥٧) سەلە مکردن بەسەر بەر بۆبۆوم. (٤٠٩٤ - ٤٠٩٧)

باب: السَّلَفُ فِي التِّمَارِ

٩٦٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسَلِّفُونَ فِي التِّمَارِ السَّنَةَ وَالسَّنَتَيْنِ، فَقَالَ: «مَنْ أَسْلَفَ فِي تَمْرٍ فَلْيُسَلِّفْ فِي
كَيْلٍ مَعْلُومٍ، وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ، إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ». {الحديث: ٤٠٩٤ = ٤٠٨٨ فم. تجريد/٣،
رقم: ٩٩٨ = ٢٢٣٩، ٢٢٤٠، ٢٢٤١، ٢٢٥٣، أبو داود. بیوع: ٣٤٦٣. ترمذی. بیوع:
١٣١١. نسائي. بیوع: ٤٦٣٠. ابن ماجه. تجارات: ٢٢٨٠. تحفة الأشراف: ٥٨٢٠}:

ئىبنو عەبباس (رمزى خودايان لى بىن) فەرمووى: كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) كوچى
 كرد بۆ مەدينە، خەلك بەسەر بەرى دارو درەختو شىنايى و دانەوئلە، سەلەمیان
 دەکرد بۆماوەى سالى يادوو سالى. جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمووى:
 (هەرکەس سەلەم بەسەر خورما، يا بەسەر شتى تر دەکا، با ئەندازەى شتە سەلەم
 بەسەرکراوەکە ديارى بى، وەك دەربە، يا بەکيشانە زانراوبى، وەك سەدکيلو،
 هەروەها بۆماوەى چەنديشە، ماوەکە ناوبرى، وەك سالى، دوو سالى، مانگى، دوو
 مانگ). {تاج/٢، زنجيرە: ١٥٦، ژمارە: ١٨٤٧}.

(٧٥٨) بەش هەلگرتنەو (شوفعە). (٤١٠٣ - ٤١٠٥)

باب: في الشفعة

(بروانە: فيقهى ئاسان/٢، لاپەرە: ٥١٥، زنجيرە: ٢٢٤)

٩٦٨- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 بِالشُّفْعَةِ فِي كُلِّ شَرِكَةٍ لَمْ تُقَسِّمْ، أَوْ حَائِطٍ، لَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَبِيعَ حَتَّى يُؤْذِنَ شَرِيكَهٗ، فَإِنْ
 شَاءَ أَخَذَ، وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ، فَإِذَا بَاعَ وَلَمْ يُؤْذِنْهُ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ). {الحديث: ٤١٠٤ = ٤٠٩٨
 فم:}

جابير (رمزى خوداى لى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) شوفعە (بەشى
 هاوبەشو بەشى هاوسى هەلگرتنەو)ى داناو، لەهەموو شتىکا کەهاوبەشى بىو
 هيشتا دابەش نەکرايى، هەروا بىستان و باخيش لەوشتانەن کە قەبوولى شوفعە
 دەکەن، جا لەکاتى وادا دروست نىيە بۆ هاوبەش کەبەشەکەى خوى بفرۆشى، هەتا
 هاوبەشەکەى ئاگادار نەکاتەو، جا هاوبەشەکەى کەيفى خۆيەتى يابەشى
 هاوبەشەکەى هەل دەگريئەو، ياوازی لى دىنى، گريمان ئەگەر هاوبەش بەبى ئاگادار
 کردنەو، هاوبەشەکەى، بەشى خوى فروشتهو، هاوبەشەکەى لەپيشترە
 بەهەلگرتنەو، ئەو بەشە فروشراو، هە). {تاج/٢، زنجيرە: ١٥٨، ژمارە: ١٨٥٢}.

٧٥٩) سهري دوستهك و گويسهوانه دانان له سهري ديوارى هاوسى. (٤١٠٦ - ٤١٠٧)

باب: غَرَزُ الْخَشَبِ فِي جِدَارِ الْجَارِ

٩٦٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَمْنَعُ أَحَدُكُمْ جَارُهُ أَنْ يَغْرَزَ خَشَبَةً فِي جِدَارِهِ». قَالَ ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: مَا لِي أَرَاكُمْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ؟! وَاللَّهِ لَأُرْمِينَ بِهَا بَيْنَ أَكْتَافِكُمْ. {الحديث: ٤١٠٦ = ٤١٠٠ فم. تجريد/٣، رقم: ١٠٦٩ = ٢٤٦٣، ٥٦٢٧، ٥٦٢٨}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بن) فەرمووی: خوڤه و یست (دروودی خودای له سهري بن) دده فەرمووی: (ریگهی دراوسی بدن که سهري دهستهك و گويسهوانه له سهري ديوارى ئیوه دابنن). له پاشا ئەبو ھورەیرە فەرمووی: ئەو دەبوچی دەتان بینم لووتە لان لەم فەرمايشته! دەسا بەیەزدانی پاک خوڤیتان بئو ترشیتان بئو، من ئەركی سهريشانی خوڤم بەجئ دەهینم و ئەم فەرمايشتو ئاموژگارییانە وەك گولمێخ دەکوتم بەناو شانانتانا. {تاج/٢، زنجیره: ١٥٨، ژماره: ١٨٥٦}.

٧٦٠) ههركهسى به زۆرو ستهم بستی زهوى زهوت بكا به هههه جهوت چینهی

زه مینه وه دهكری به نه ئفه وه دهكریته ملی. (٤١٠٦ - ٤١٠٧)

باب: مَنْ ظَلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شِبْرًا طُوقَ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ

٩٧٠- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أُرْوَى بِنْتَ أُوَيْسٍ ادَّعَتْ عَلَى سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ أَخَذَ شَيْئًا مِنْ أَرْضِهَا فَخَاصَمَتْهُ إِلَى مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ فَقَالَ سَعِيدٌ: أَنَا كُنْتُ أَخْذُ مِنْ أَرْضِهَا شَيْئًا بَعْدَ الَّذِي سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟! قَالَ وَمَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ أَخَذَ شِبْرًا مِنَ الْأَرْضِ ظُلْمًا طُوقَهُ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ». فَقَالَ لَهُ مَرْوَانُ: لَا أَسْأَلُكَ بَيْنَهُ بَعْدَ هَذَا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ كَاذِبَةً فَعَمَّ بَصَرُهَا، وَاقْتُلْهَا فِي أَرْضِهَا، قَالَ: فَمَا مَاتَتْ حَتَّى ذَهَبَ بَصَرُهَا، ثُمَّ بَيْنَا هِيَ تَمْشِي فِي أَرْضِهَا، إِذْ وَقَعَتْ فِي حُفْرَةٍ فَمَاتَتْ. {الحديث: ٤١١٠ = ٤١٠٤ فم}:

عورووى كورى زوبەير (رەزاي خودايان ئى بىن) فەرمووى: ئەرۋاي كچى ئوۋەيس سكالاي ئەۋەى دەکرد، كە سەعیدى كورى زەید (رەزاي خودای ئى بىن) بەشى لەزەۋىيەكەى ئەۋەى داگیرکردوو، لەلای مەرۋانى كورى حەكەم سكالاي ئى كرد، كە ئەۋكاتە مەرۋان میرى سەر مەدینە بوو، سەعید فەرمووى: منى كە بەگوپى خۆم لەم بارەییەۋە ھەرەشەى گەورەم لە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) بیستى، دەچم زەۋى لەو زەوت دەكەم؟! مەرۋان فەرمووى: چیت لەم بارەییە لە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) بیستوو؟ سەعید فەرمووى: (بەگوپى خۆم لەزەى پىروۆزى خۆشەویستم بیست (دروودى خودای لەسەر بىن) دەیفەرموو: (ھەرکەسى، بەناھەق، بەزۆر و ستەم، بستى زەۋى یازیاتەر داگیربکا، لەروۆزى قیامەتا، ئەو بستە زەۋىیە، بەھەر حەوت چینیە زەمینیەۋە، وەك كە ئەمە لەملى گادا، ئاۋا دەكرى بەتەۋوق و دەكریتە ئەستۆى!).

مەرۋان فەرمووى بەسەعید: ئەم فەرموودەییە بەسە كەبىى بە بەلگە لەسەر راستگوپى تۆ، سەبارەت بەداۋای ئەم ژنە، لەبەرئەۋە لەپاش ئەم بەلگەییە داۋای بەلگەى تەرت ئى ناكەم و داۋای ژنەكەى رەتكردوو.

سەعید فەرمووى: خودایە! تۆ ئاگات ئى ھەییە، كە ئەم ژنە ئەم بوختانەى بۆمن كرد، كە بەناھەق زەۋیم لىى داگیرکردوو، خودایە! ئەگەر درۆ دەكا چاۋى كویركە و لەناو ئەم زەۋىیەى خۆیدا بەكوشتى بەدى).

فەرمووى: ئەرۋا نەمرد ھەتا كویربوو، جارێكىش لەناو زەۋىیەكەى خۆیدا، كە لەپال زەۋىیەكەى سەعیددا بوو دەسووراپیەۋە، لەپەر كەۋتە ناو بىرىكەۋە و مرد!! ھەردوو نزاكەى سەعیدى ئى گیرابوو). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰، ژمارە: ۷۲۷}.

روونكردنەۋە:

۱- بېروانە: ژمارە: ۱۰۶۳ تەجریدی بوخارى بەرگى سىيەم، ھەرۋا رىاض/۱، لاپەرە: ۱۹۴، زنجیرە: ۲۶، ژمارە: ۲۰۶/۴.

۲- سەعیدى كورى زەیدى كورى عەمرى ئەلەدەۋىیە (رەزاي خودای ئى بىن) لە موسولمانە ھەرە پىشینیەكانە، ئىمامى عومەر لەمالى ئەۋدا ئىسلام بوو، سەعید مێردى

فاطمہ کی کچی خہطاب بوو، کہ خوشکی پیشہوا عومہر بوو، سہ عید یہ کیکہ
 لہ عہ شہرہ ی موبہ شہرہ، واتہ: یہ کیکہ لہو دہ کہ سہ کہ پیغہ مہر (دروودی خودای
 لہ سہر بی) لہ ژیا نی خویدا موژدہ ی بہ ہشتی پیان داوہ، نامادہ ی گہ لی لہ غہ زاو
 نہ بہر دہکانی پیغہ مہر بووہ، وہک غہ زای یہرمووک، بہ شداری لہ نازاد کردنی
 دیمہ شقدہ کردوہ، سہ عیدی کوری حہ بیب دہیفہرموو: ئہم زاتانہ لہ خرمہت
 پیغہ مہردا لہ یہک پلہو پایہدا بوون: ئہبوبہ کرو عومہرو عوسمان و عہ لی و
 سہ عدو سہ عیدو طہ لحو و زوبہ یرو عہ بدوہر حمانی کوری عہ وف، لہ جہنگ و
 نہ بہردو کوشتار گاکاندا، لہ بہر دہمیہوہ بوون، لہ نو یژدا لہ پستیہوہ بوون،
 سہ عید پیاو یکی گہ نم رنگی تووکن بوو، نزای زور زور گیرادہ بوو، زہیدی
 باوکی پیاو یکی روشنیر بوو، لہ سہر ئایینی حہ زرتی ئیبراہیم بوو (دروودی
 خودای گہ وروہ ی لہ سہر بی)، خوین و مردارہوہ بووی نہدہ خوارد، ہہروا
 گوشتی نازہ لیکی نہدہ خوارد کہ ناوی بتو ئہ نصابی لہ کاتی سہر پیندا لی
 ہیئرابی، لہ پیش پیغہ مہرایہ تی پیغہ مہردا، بہ خرمہتی پیغہ مہر دہگا،
 بہ لام فریای ہاتنی ئیسلام ناکہوئ.

ئیبنو عہ بدول بہر، لہ ئیستیعا با راگو یز دہکا:

(سہ عیدی کوری زہید دہچی تہ خرمہتی حہ زرت، عہرزی دہکا: قوربان! باوکم
 ئہوہ بوو کہ خوت دیوتہ و خہک باسی کردوہ بوٹ، کہ واتہ: نزای باشی بو بکہ و
 بو ی بیار پیرہوہ کہ خودا لی خوش بی، پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) دہفہرموئ:
 (باوکت لہر ژزی دوا رژدا کہ زیندو دہ کریتہوہ، بہ یہک نہتہوہ ی تہواو دادہ نری).
 سہ عید سی فہرموودہ ی لہ بوخاری پیر ژدا ہ یہ، سہ عید لہ کوتای تہ مہنیدا
 لہ عہ قیق دہمری، تہرمہ گہ ی دہبہ نہوہ بو مہدینہ، لہوئ بہ خاکی دہ سپیرن،
 لہ سالی (۵۵) پہنجاو پینجی کوچیدا دہمری، لہ سہر دہمی جینشینی موعاویہ دا،
 تہ مہنی نزیکی حہ فتاو سی سال بووہ (رمزاو رجمہتی خودای لی بی).

(۷۶۱) ئەگەر لەسەر چەندىتى رىگە بوو بەكىشه. (۴۱۵)

باب: إِذَا اخْتَلَفَ فِي الطَّرِيقِ جَعَلَ عَرْضُهُ سَبْعَةَ أَرْعَ

۹۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « إِذَا اخْتَلَفْتُمْ فِي الطَّرِيقِ جَعَلَ عَرْضُهُ سَبْعَ أَرْعَ ». {الحديث: ۴۱۵ = ۴۱۰۹ فم. تحفة الأشراف/ ۱۳۵۵۵} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لى بىن) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بىن) دەفەر موئ: (ئەگەر لەسەر چەندىتى رىگەوبان بوو بەھەراو كىشهتان، ئەوا شەرع بىرپارى داوھ كەپانىی رىگەكە لەحەوت گەز كەمتر نەبى).
روونکردنەوھ:

۱ ئەمە بو كۆن وابوو، ئىستا رىگەوبان و شەقام، بەتایبەتى لەناو شارەكاندا، لەرىگەوبانە سەرەكیەكاندا، دەستووورو یاسا و رىسای تايبەتى خۆى ھەيە، بەپىي شوین و کات و جیگەى تايبەت، بەپىي بەرژوھەندى گشتى، پسپۆران ئەندازەى ديارى دەكەن!

۲ - پوختەى بپارەكانى فەرموودەكانى نامەى كرىن و فروشتن:

(۱) كرىن و فروشتنى خۆراك بەخۆراك و بژيوى بە بژيوى و بەروبووم و ميوە، بەجۆرى خۆى، يابەجۆرىكى تر، يا پارە بەپارە يا زىر بەزىر، يا زيو بەزيو، دەستووورو یاسای تايبەتى خۆى ھەيە، ئەگەر موسولمان ناگای لەخۆى نەبى دوورنیه كەتووشى سوود خۆرىي ببى، واباشە لەكاتى وادا پرس بە پسپۆران بكرى.

(۲) فروشتنى شت بەگۆترە بەبەهای ديارىكراو نادروست و ناپەسەندو ناباشە.

(۳) ميوە و بەروبووم ھەتا بەكەلكى خواردن نەيەت دروست نيە بيفروشن. بەلام ئەگەر بەكەلكى خواردن دەھات دروستە، وەك: فەرىكە نۆك و فەرىكە چوالە و روتاب و فەرىكە گويز.

(۴) دارە دۆخە سوننەتە، ئەگەر مالى رەشايى بوو لەگوندىكا، ئازەليان نەبوو، سوننەتە ئازەلدارەكان، ئازەلى شىردارىيان بەدۆخە بەدەنى، يائەگەر باخيان

- نەبەۋ، دارە خورمايى، بىر كە ھەنجىرى، يابىنجى مېۋىيان پى بىرى كە شىرو
بەرەكەت بىخۇن دوايى سەرەكە بۇخاۋەنەكەي بىگەرپىننەۋە.
- (۵) لەكەتە دەرەۋ بەلەي ئاسمانى بۇ ئازەل و بىستان و باخ دەستوورى تايىبەت ھەيە،
بىرپارى تايىبەت ھەيە.
- (۶) لەھەمۇ روۋىيەكەۋە يارمەتە لىقەۋماۋ، بەتايىبەتە قەرزەر، كارى پەسەندە.
- (۷) باسى كۆمەل سەۋداۋ مامەلەي جىاجىيا، كە ھوكم و ناۋو بىرپارەكانيان، كەمى
دوورو دىرئە، لەكتىبى شەرەا بەباشى باس كراۋن.
- (۸) بەشىۋەي گشتى دار رواندن و باخ و رەز دروست كردن و شىنایى چاندن و
بىرەۋدان بەكشتوكال و باخ و شتى و كارىكى زۆر ناياب و پەسەندە، ۋەھۋى
خىرى ھەردوۋ جىھانە، تەنانەت رواندن و چاندن و ناشتنى دارو درەخت و
گول و شتى و، ئەگەر لەناۋ مالىشدا بى و بۇ زىنەتەش بى، كارى زۆر
پەسەندە باشن و مايەي رەحمەتە خودان. گەل جار تاقە گول لەمالىكا،
لەسەرە رىگەيەكا، لەباخچەيەكا، سەرەنجى مرۇف رادەكىشى و خوشى دەرۋىنى
لەناۋ دل و ھەستى مرۇف و سۆزىكى تەلىسماۋى پىر لەمىھرو ھەژان و خەمى
تەماۋى دەرۋوژىنى، كە بەكتىبى تەبىرى لى نادىتەۋە، رەحمەت
لەگوتەرى:

بەچاۋ نەمدىۋە لەم دنيا
جەۋان بى ۋەك گول تەنيا

۱۹- نامه‌ی ملکانه

کتاب المزارعة

(۷۶۲) جله و گیری له به کريدانی زهوی. (۳۸۹۳ - ۳۹۳۸)

باب: النهی عن کراء الأرض

۹۷۲- عَنْ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « مَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ، فَلْيُزْرِعْهَا أَوْ لِيُزْرِعْهَا أَخَاهُ، وَلَا يُكْرِهَا ». {الحديث: ۳۸۹۸ = ۳۸۹۵ فم:}

جابری کوری عهبدوللا (رمزای خودایان بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دهفه رموی: (ئهگهر کهسی زهوی ههیه با یاخوی دایبجینی، یا بهپیاومتی بیدات بهبرایهکی ئایینی خوی دایبجینی بو خوی بهبی ملکانه و دواپی زهوییه کهی بو رهت بکاته وه، خو ئهگهر هیچ کامی لهم دوو سهه پشکییهی نه کرد، با زهوییه کهی بخه وینو نهیدا به کری!). {تاج: ۲، زنجیره: ۱۶۸، ژماره: ۱۹۱۰}.

(۷۶۳) به کريدانی زهوی. (۳۸۹۳ - ۳۹۳۸)

باب: کراء الأرض

۹۷۳- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا نَحَاقِلُ الْأَرْضَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتُكْرِيهَا بِالثُّلُثِ وَالرُّبْعِ وَالطَّعَامِ الْمُسَمَّى، فَجَاءَنَا ذَاتَ يَوْمٍ رَجُلٌ مِنْ عُمُومَتِي فَقَالَ: نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَمْرٍ كَانَ لَنَا نَافِعًا، وَطَوَاعِيَّةُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْفَعُ لَنَا، نَهَانَا أَنْ نَحَاقِلَ بِالْأَرْضِ فَتُكْرِيهَا عَلَى الثُّلُثِ وَالرُّبْعِ وَالطَّعَامِ الْمُسَمَّى، وَأَمَرَ رَبُّ الْأَرْضِ أَنْ يُزْرِعَهَا أَوْ يُزْرِعَهَا، وَكَرِهَ كِرَاءَهَا وَمَا سِوَى ذَلِكَ. {الحديث: ۳۹۲۲ = ۳۹۱۹ فم:}

رافيعی کوری خه ديج (رمزای خودای بی) فهرمووی: بهسه رینی پیغه مبهه خوی (دروودی خودای لهسهه بی) زهویمان دهدا به کری، لهسهه شیوهی لهم شیوانه: دهماندا به کری به

سَيِّئَةٍ كَى دَهسَكهوتى بهروبوومهكەى يا بهچواريهكى، يابهكه متر، يابه زياتر، وهك
ئەوه دەمانگوت: ئەگەر سىى ربهى تياوو دەى بۆ من و بىستى بۆتۆ، يادەماندا
بهپرئ خۆراكى ناوبراو، بهويئنه دەمانگوت: ئەم پارچه زهوييه دايئنه بۆخۆت،
بهدر بهگەنم، يا بهبىست تەنەكه چهلتووك، هەتا رۆژئ پياوئ لەمامهكانى خۆم
هات بۆلامان گوتى: پيغهمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئ) نهىي لئى كردين لەكارئ سوودى
ههبوو بۆمان، بهههرحال بهجيهيئنانى فەرمانى خوداو فەرمانى پيغهمبەر (دروودى
خوداى لەسەر بئ) سوودو قازانجى زياتره بۆمان، پيغهمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئ) نهىي كردوو
لهوه: كه پارچه زهوى بدمين بهكرئ، بهسيئهك و بهچواريهك و بهكه متر و بهزياتر،
يا بهئەندازهيئ خۆراكى ناوبراو، وهك سهديكلۆ، يا پەنجا ربه گەنم، ياجۆ، يانييسك.
مامهكه م گوتى: پيغهمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئ) فەرمانى بهخاوهن زهوى كردوو: كه
ياخۆى دايچيئو بهرهه مى بهيئى، يابيدات به كهسيكى تر كه بۆخۆى دايچيئو
لهپاش كۆكردنهوهى بهروبوومهكەى زهوييهكه هى خۆيهتى وهك جارى جارن.
مامهكه م فەرمووى: پيغهمبەر (دروودى خوداى لەسەر بئ) چهزى لهوه نهبوو، كه زهوى بدرئ
بهكرئ، ياشتئ واى لئى بكرئ، وهكوو بهكرئدان وابئ.

٧٦٤) بهكرئدانى زهوى بهزيرو زيو. (٣٨٩٣ - ٣٩٣٨)

باب: كِرَاءُ الْأَرْضِ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ

٩٧٤- عَنْ حَنْظَلَةَ بْنِ قَيْسٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ رَافِعَ بْنَ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)
عَنْ كِرَاءِ الْأَرْضِ بِالذَّهَبِ وَالْوَرِقِ فَقَالَ: لَا بَأْسَ بِهِ، إِنَّمَا كَانَ النَّاسُ يُؤَاجِرُونَ عَلَى عَهْدِ
رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمَازِيَّاتِ وَأَقْبَالِ الْجَدَاوِلِ، وَأَشْيَاءَ مِنَ الزَّرْعِ،
فِيهِلُكَ هَذَا وَيَسْلُمُ هَذَا، وَيَسْلُمُ هَذَا وَيَهْلِكُ هَذَا، فَلَمْ يَكُنْ لِلنَّاسِ كِرَاءٌ إِلَّا هَذَا، فَلِذَلِكَ زُجِرَ
عَنْهُ، فَأَمَّا شَيْءٌ مَعْلُومٌ مَضْمُونٌ فَلَا بَأْسَ بِهِ. {الحديث: ٣٩٢٩ = ٣٩٢٦ فم. تجريد/ ٣،
رقم: ١٠٢٤ = ٢٣٢٧، ٢٣٣٢، ٢٧٢٢، أبو داود. يسوع: ٣٣٩٢، ٣٣٩٣. نسائي. أيمن
ونذور: ٣٩٠٨. تحفة الأشراف: ٣٥٥٣} :

حه نظه لهی کوری قه یسی نه نصاری (رحمه تی خودای لی بن) فه رمووی: له رافیی کوری
 خه دیجم پرسی، له باره ی به کریدانی زهوی به پارهو به زیرو زیو، فه رمووی:
 (دروسته و هیچ قهیدی نییه، نه وهنده ههیه له سه رده می پیغه مبهردا (دروودی خودای له سه ر
 بن) زهوییه کیان دها به کری، له سه رئه وهی که له سه ر لیوارو نه مبهرو نه وه بهری
 ماکاوه کان دهرو، یاله سه ر سه رقه دو ده می دیراوه کان دهرو، یاله سه ر شکار ته یی،
 ری ده که وتن له سه ر نه وه که نه وانه ی گوتران بو خاوهن زهوییه که بنو نه ویتری بو
 وهر زیره که بی، جازور جاری وا ری ده که وت، هی ناگاهه باشی ده یینا و هی
 وهر زیره که خراپ، یا به پیچه وانه وه، وه نه مه ته نیا شیوه ی به کریدانی زهویان
 بوو، وه گه لی جار نه م بارودوخه سه ری ده کیشا بو کیشه وه بهر، له به رئه وه
 سه ر زه نشت ده کران له سه ر نه و جوړه مامه له یه، چونکه زور جار سه ری ده کیشا بو
 زیان و تیشکان (غوری لایه کیان، به لام زه ویدان به کری له سه ر کریه کی
 دیاریکراوی دابینکراو هیچ قهیدی نییه).

۷۶۵) به کریدانی زهوی به کریه کی ناوبراو

باب: المَاجِرَة

۹۷۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ فَسَأَلْنَاهُ عَنِ
 الْمَزَارَعَةِ فَقَالَ: زَعَمَ ثَابِتٌ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْمَزَارَعَةِ،
 وَأَمَرَ بِالْمُؤَاجَرَةِ، وَقَالَ: «لَا بَأْسَ بِهَا». {الحديث: ۳۹۳۳ = ۳۹۳۰ فم:}

عه بدوللای کوری سائیب فه رمووی: چووین بو خزمه تی عه بدوللای کوری
 مه عقیل (رمزای خودای لی بن) له باره ی به کریدانی زهوی و زاره وه به ملکانه پرسیارمان لی
 کرد؟ فه رمووی: ثابت (رمزای خودای لی بن) به قسه ی خوی ده لی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر
 بن) جله وگیری ده کرد له دانی زهوی به ملکانه، به لام فه رمانی ده کرد که به پاره و
 شتی وابد ری به کری، وه فه رمووی: (قهیناکا).

۷۶۶) به خشینی زهوی به وه رزیر بوخوی دایچینی

باب: فِي مَنْحِ الْأَرْضِ

۹۷۶- عَنْ طَاوُسٍ أَنَّهُ كَانَ يُخَابِرُ: قَالَ عَمْرُو: فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ لَوْ تَرَكْتَ هَذِهِ الْمُخَابَرَةَ، فَإِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْمُخَابَرَةِ، فَقَالَ أَيْ عَمْرُو! أَخْبَرَنِي أَعْلَمُهُمْ بِذَلِكَ، يَعْنِي ابْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَنْهَ عَنْهَا، إِنَّمَا قَالَ: «يَمْنَحُ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَيْهَا خَرْجًا مَعْلُومًا». {الحديث: ۳۹۳۴ = ۳۹۳۱ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۰۲۷ = ۲۳۳۰، ۲۳۴۲، ۲۶۳۴. أبو داود. بیوع: ۳۳۸۹. ترمذی. أحکام: ۱۳۸۵. نسائی. ایمان ونذور: ۳۸۸۲. ابن ماجه. رهون: ۲۶۵۶، ۲۴۶۴. تحفة الأشراف: ۵۷۳۵}:

عهمری کوری دینار (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: عهرزی تاووسم کرد (رحمتهی خودای لی بی): خوژگا وازت له به کریدانی زهوی به ملکانه دههینا، چونکه نهوانه به قسهی خویمان دهلین: پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) نهیی له شتی واکردوو؟ تاووس (رحمتهی خودای لی بی) فهرمووی: نهی عهر! زاناترینیان که ئیبنو عه عباسه (رهزای خودایان لی بی) ههوالی پیمداوه: که پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) نهیی لی نه کردوو، به لام فهرموویه تی: (نه گهر زهوی و زارتان به پیاووه تی بدن به برای ئایینی خوستان که بوخوی دایچینی، له وه باشتره که به ملکانه پیی بدن، یا به کریه کی دیاریکراو پیی بدن!) {تاج/۲، زنجیره: ۱۶۸، ژماره: ۱۹۰۷}.

۷۶۷) باخهوانی و ناودیریی به به شیکی دیاریکراو له به روبوومی زهوی به رههم

هیتراوه که. (۳۹۳۹ - ۳۹۴۴)

باب: الْمَسَاقَاةُ وَمُعَامَلَةُ الْأَرْضِ بِجُرْءٍ مِنَ الثَّمَرِ وَالزَّرْعِ

۹۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْبَرَ بِشَطْرِ مَا يَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٍ أَوْ زَرْعٍ، فَكَانَ يُعْطَى أَزْوَاجَهُ كُلَّ سَنَةٍ مِائَةَ وَسَقٍ، ثَمَانِينَ وَسَقًا مِنْ ثَمَرٍ، وَعِشْرِينَ وَسَقًا مِنْ شَعِيرٍ، قَالَ: فَلَمَّا وَلِيَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَسَمَ خَيْبَرَ، خَيْرَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُقْطَعَ لَهُنَّ الْأَرْضُ وَالْمَاءُ. أَوْ يَضْمَنَ

لَهُنَّ الْأَوْسَاقُ كُلُّ عَامٍ، فَاخْتَلَفْنَ، فَمِنْهُنَّ مَنِ اخْتَارَ الْأَرْضَ وَالْمَاءَ، وَمِنْهُنَّ مَنِ اخْتَارَ الْأَوْسَاقَ كُلَّ عَامٍ، فَكَانَتْ عَائِشَةُ وَحَفْصَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) مِمَّنِ اخْتَارَتَا الْأَرْضَ وَالْمَاءَ. {الحديث: ۳۹۴۰ = ۳۹۳۷ فم:}

نَیَبَنُو عُمَرُ (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) کاتی ولاتی خہیبہری نازادکرد، دایہوہ بہخہلکی خہیبہر، کہ بہنیوہیی بہرہمی بہینن، چ میوہو بہروبوومو چ دانہویلہو شینایی بہنیوہیی، نیوہی بو دہولہتی ئیسلاامو نیوہی بو وەرزیرو ئاودیرہکان بوخویان. جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ہہموو سائی لہدہرامہتی خہیبہر، سہد وەسقی دہدا بہ ہاوسہرہکانی، ہہشتای خورماو بیستی جو.

جاکاتی پیشہوا عومہر بوو بہجینشین و خہیبہری دابہشکرد، ہاوسہرہکانی پیغہمبہری کرد بہسہرپشک: کہیا بہشہ زہوی و ئاو ہہلگیرن، یالہسہر سالانہی خوین بہردہوام بنو سال بہسال چہند تہغاریان بو دانراوہ وہری بگرن. ئیتر ئہوہبوو ہہندیکیان زہوی و ئاویان ہہلگرتو ہیندیکیان سالانہیان ہہلبزارد. عائیشہو حہفصہ لہو ہاوسہرانہ بوون کہ زہوی و ئاویان ہہلگرتبوو. {تاج/۲، زنجیرہ: ۱۷۰، ژمارہ: ۱۹۱۵ — ش/د/ت}.

(۷۶۸) ہہرکہسئی نہمامی بنیژی. (۳۹۴۵ - ۳۹۵۱)

باب: فِيمَنْ غَرَسَ غَرْسًا

۹۷۸- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ غَرْسًا، إِلَّا كَانَ مَا أَكَلَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا سُرِقَ مِنْهُ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ مِنْهُ فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ، وَمَا أَكَلَتِ الطَّيْرُ فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ، وَلَا يَرِزُّهُ أَحَدٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ ». {الحديث: ۳۹۴۵ = ۳۹۴۱ فم. رياض / زنجيرہ: ۱۳، ژمارہ: ۱۹/۱۳۵. تجريد/۳، رقم: ۱۰۱۹ = ۲۳۲۰، ۶۰۱۲}:

جابر (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دہفہرمووی: (ہہر موسولمانی، شتی بروینن، یا نہمامی بنیژی، ئہوہی لیی بخوا، ئہوہی لیی بدزی،

ئەوھى درېندەو دەعبا بېخو، ئەوھى مەل و مۆر بېخو، ئەوھى سوودى لى بېينى،
ئىتر ھەر سوودىك بى، ئەمانە ھەموويان بۆى دەبن بەخىرو خىرات). {تاج/۲،
زنجيرە: ۱۶۷، ژمارە: ۱۹۰۵}.

(۷۶۹) فروشتنى زىادە ئاۋ. (۳۹۸۰ - ۳۹۸۴)

باب: بَيْعُ فَضْلِ الْمَاءِ

۹۷۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ بَيْعِ فَضْلِ الْمَاءِ. {الحديث: ۳۹۸۰ = ۳۹۷۶ فم}:

جابىرى كورەى عەبدوللا (رمزى خودايان لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى)
جلەوگىرىيى كرووھ لەفروشتنى ئاۋى زىاد لەپىداۋىستى مروڤ خۆى، بەتايبەتى لە
چۆل.

(۷۷۰) نابى زىادە ئاۋو زىادە لەوھى قەدەغە بىرىن. (۳۹۸۰ - ۳۹۸۴)

باب: مَنَعُ فَضْلِ الْمَاءِ وَالْكَلِّ

۹۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
« لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لِتَمْنَعُوا بِهِ الْكَلَّ ». {الحديث: ۳۹۸۳ = ۳۹۷۹ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداي لى بى) فەرموۋى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر
بىت) دەفەرموۋى: (ئاۋى زىادە قەدەغە مەكەن، ھەتا زىادە لەوھى پى قەدەغە
بەكەن). {تاج/۲، زنجيرە: ۱۷۴، ژمارە: ۱۹۲۸ - ش/د/ت/ن = بخارى. مساقاة: ۲۵۵۳،
۲۴۵۴، ۶۹۶۳. ترمذى. بيوغ: ۱۲۷۲}.

روونکردنەوھ:

۱- ئەوھى (پىر گۆرى پىرۋى لەنوورى خودابى) دەفەرموۋى: وەك ئەوھ كەسى
بىرىكى ھەبى، وە ئاۋى بىرەكە لەخۆى زىادىي، وە لەنزيكى ئەو بىرە لەوھى
ھەبى، جا ئەگەر خاۋەن بىرەكە، ياخاۋەن كارىزەكە، بىرەكەى، يا ئاۋەكەى

قەدەغە بکا، لە مالات و ئازەل، لەبەر بئى ئاوى کەس ئازەل نەلەوەرپىنى، لەو
لەوەرگایە!

۲ - کورت و پوخت: خاوەن بیرو کاریزو چەم، ئەگەر ئاوەکەى لەخۆى زیادبوو، نابى
قەدەغەى بکا، لە ئاتاج، تەنانەت نابى قەدەغەى بکا لە ئازەل و مالات و
گیانلەبەرانیشت.

۳ خاوەن کاریزو بیرو چەم و جۆگە، دەتوانى ئەو ئاوە بفرۆشێ، بۆ ئاودپىرو
ئاودانى کشتوکال و باخو رەز.

۴ ئیستا ئاو بەزۆر شیوە دەفرۆشێ، وەك بە بوتل، یا بەکارتۆن، یا بەتەنکەر،
و مەزۆر دەسگا سەرگەرمى ئەم کارەن، هەیه تەقپىرى دەکا، هەیه تەعقیمی
دەکا، فرۆشتنى ئەم جۆرە ئاوانە بەهێچ شیوەیى بەرواتاو چەمکى ئەم
فەرموودانە ناکەوێ. بگەر ئەم جۆرە کارە پەرۆزانە ئەرکیکی پەرۆزى دینى و
ژینى و سەردەمین، بەلام ئەوەندە هەیه: (مۆلەتى دەستەلاتى ولات و رێپیدانى
تایبەتى بۆ ئەم جۆرە کارانە مەرجه و بەس).

لێرەدا، بۆ پشتگیری ئەم برگەى چوارە، ئەم دەقە لەشەرحى (فتح الملهم) دەو
راگوێز دەکەم، دەفەرموێ: ئیمام ئەبو یوسف دەفەرموێ:
{وَإِنْ هِيَ لَمْ تُصْنَعْ فَاسْتَقِ فِيهَا بِأَوْعِيَّتِهِ حَتَّى جَمَعَ فِيهَا مَاءً كَثِيرًا، ثُمَّ بَاعَ مِنْ
ذَلِكَ فَلَا بَأْسَ}.

واتە: ئەگەر کەسێ کارگەیی دابنێ و ئاوى زۆرى تیا ئامادە بکا و بیکاتە دەفرو
شتى واوەو دواى لێى بفرۆشێ قەیدى نییە. {بەرپوانە شەرحى فەرموودەى ژمارە
(۲۹۷۹) لە فتح الملهم دا}.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۰- نامه‌ی راسپی‌ری و خیرکردن و خه‌لات و ژینه به‌خش

کِتَابُ الْوَصِيَا وَالصَّدَقَةِ وَالْثَلْثِ وَالْعُمَرَى

{ تاج/۲، زنجیره: ۱۱ له ژماره: ۱۹۹۷ هه تا ۲۰۰۵ }

(۷۷۱) هاندان له‌سه‌ر راسپی‌ریکردن بو که سێ شتیکی وای هه‌بی که راسپی‌ری

تیادا بکری. (۴۱۸۰ - ۴۱۹۴)

باب: الْحَثُ الْوَصِيَّةِ لِمَنْ لَهُ مَا يُوصِي فِيهِ

۹۸۱- عَنْ سَالِمٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ يَبِيتُ ثَلَاثَ لَيَالٍ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ عِنْدَهُ مَكْتُوبَةٌ ». قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: مَا مَرَّتْ عَلَيَّ لَيْلَةٌ مُنْذُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ ذَلِكَ إِلَّا وَعِنْدِي وَصِيَّتِي. { الحديث: ۴۱۸۳ = ۴۱۷۶ فم. تجريد/۳، رقم: ۱۱۳۶ = ۲۷۳۸. أبو داود. وصايا: ۲۸۶۲. ترمذی. جنائز: ۹۷۴ }:

سالم (رحمه‌تی خودای ئی بئ) ده‌فه‌رموئ: ئیبنو عومه‌ر (ره‌زای خودایان ئی بئ) ده‌فه‌رموئ: بیستم له پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌یفه‌رموو: (هه‌ر موسولمانی شتیکی هه‌بی، که‌بیه‌وئ راسپی‌ری (وه‌سیتی) تیا‌بکا، هه‌ق وایه سێ شه‌وی به‌سه‌ردا تی نه‌په‌رئ، هه‌تا وه‌سیتنامه‌که‌ی به‌نووسراوه‌یی، له‌لای خو‌ی داده‌نی!)).

ئیبنو عومه‌ر ده‌یفه‌رموو: ئه‌وه‌تی ئه‌مه‌م له پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) بیستوهه، شه‌و نه‌بووه که راسپی‌ری نامه‌که‌مه‌م له‌لا نه‌بووبی. { تاج/۲، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۱۹۹۷ ج/۴ = چاپی چواره‌م - ش/د/ت/ن }.

(۷۷۲) راسپی‌ری شه‌رعی نابی له‌سییه‌ک تیپه‌ری. (۴۱۸۰ - ۴۱۹۴)

باب: الْوَصِيَّةُ بِالثَّلْثِ لَا يَجَاوِزُ

۹۸۲- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: عَادَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ مِنْ وَجَعٍ أَشْفَيْتُ مِنْهُ عَلَى الْمَوْتِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَلِّغْنِي مِنَ الْوَجَعِ مَا تَرَى وَأَنَا ذُو مَالٍ وَلَا يَرِثُنِي إِلَّا ابْنَةٌ لِي وَاحِدَةٌ، أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلْثِي

مَا لِي؟ قَالَ: لَا، قُلْتُ: أَفَاتَّصَدَّقُ بِشَطْرِهِ؟ قَالَ: «لَا، الثُّلُثُ وَالثُّلُثُ كَثِيرٌ، إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ، وَلَسْتُ تُنْفِقُ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ بِهَا، حَتَّى اللَّقْمَةُ تَجْعَلُهَا فِي فِي امْرَأَتِكَ». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْلَفَ بَعْدَ أَصْحَابِي؟ قَالَ: «إِنَّكَ لَنْ تُخْلَفَ فَتَعْمَلْ عَمَلًا تَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَزْدَدْتَ بِهِ دَرَجَةً وَرَفَعَةً، وَلَعَلَّكَ تُخْلَفُ حَتَّى يُنْفَعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيُضَرَّ بِكَ آخَرُونَ، اللَّهُمَّ أَمُضْ لِأَصْحَابِي هِجْرَتَهُمْ، وَلَا تَرُدَّهُمْ عَلَى أَعْقَابِهِمْ، لَكِنَّ الْبَائِسَ سَعْدُ ابْنُ حَوْلَةَ»، قَالَ: رَأَى لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَنْ تُوفِّيَ بِمَكَّةَ. {الحديث: ٤١٨٥ = ٤١٧٨ فم. تجريد ٢/، رقم: ٦٢٣ = ١٢٩٥ فتح الباري. أبو داود. وصايا: ٢٨٦٤. ترمذی. وصايا: ٢١١٦. نسائی. وصايا: ٣٦٢٨. تحفة الأشراف: ٣٨٩٠}:

سه‌عدی کوری ئه‌بو وه‌ققاص (رمزای خودای لی بن) فه‌رمووی: سالی حه‌جی مالاوایی، که‌ناسراوه به‌سالی حه‌جبه‌تول وه‌داع، له‌ مه‌ککه نه‌خو‌شکه‌وتم، که‌شه‌نگ بووم خه‌ریکبووم بمرم، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) هات بو‌لام، بو‌ سه‌ردان وه‌والپرسیم، عه‌رزی‌مکرد: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! خو‌ ده‌مبینی که‌ نه‌خو‌شی چی لی کردووم، مالیکی زو‌ریشم هه‌یه، تاقه‌ کچی‌کیشم هه‌یه که‌ که‌له‌پوورو میراتم لی بگری، جاده‌مه‌وی که‌دوو به‌ش له‌سی به‌شی ماله‌که‌م بکه‌م به‌خیرو وه‌سی‌تو راسپی‌ری، له‌پاش مردنم بو‌م بکری به‌خی‌ر، جاتو‌ فه‌رمانت به‌چییه، شتی وا دروسته‌ یانا؟ فه‌رمووی: (نه‌ء، دروست نییه). گوتم: ده‌نیوه‌ی ده‌که‌م به‌خی‌ر، ده‌بی یانا؟ فه‌رمووی: (نه‌ء، ئه‌ویش نابی).

گوتم: ده‌سی‌یه‌کیکی ده‌که‌م به‌خی‌ر؟ فه‌رمووی: (سی‌یه‌ک ده‌بی، به‌لام سی‌یه‌کی‌ش هه‌ر زوره، که‌مه‌تر بی باش‌تره، چونکه‌ تو‌ له‌پاش مردنی خو‌ت، میراتبه‌ره‌کانت به‌ده‌وله‌مه‌ندی و تی‌رو ته‌سه‌لی به‌جی به‌ی‌لیت، که‌ لی له‌وه باش‌تره که‌ به‌هه‌زاری به‌جیان به‌ی‌لیت له‌پ له‌مو له‌و پان بکه‌نه‌وه‌و چاوایان له‌ده‌ستی خه‌لک بی! ئه‌وه‌یش بزانه هه‌رچی خه‌رج بکه‌ی له‌به‌ر رمزای خودای که‌وره ئه‌وا پاداشی باشی له‌سه‌ر وه‌رده‌گریت، ته‌نانه‌ت ئه‌و پارووه نانه‌یش که‌ده‌یده‌یت به‌ژنی خو‌ت، یا

ئەو مەسرىفەى كەدەيكەى بۇ خىزانى خۇت، كە ژىواريان لەسەر تۆيە، ئەم جۆرە مەسرىفەيش، بەمەر جى بەنيازىكى پاك بى، ئەويش ھەر خىرىكى گەورەيە).

فەرمووى: عەرزىمكرد: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! دەرسم لەھاوړپىكانم بەجى بمىنم و لەم نەخۇشپىيەدا لە مەككە بمروم و لەگەل ئىوهدا نەگەرپىمەو و بۇ رەوگەى كۆچ و دارى ھىجرەتم، وە ئەو وەيش بۇ كۆچەكەم زيانى ھەبى؟ فەرمووى: (بابەجىش بمىنى، گرنگ ئەو وەيە تۆ بەنيازى پاك، ھەركارى بكەى، لەھەركوئ بى، بەمەر جى مەبەستت رەزاي خودابى پى، ئەو وە پلەو پايت لای خودا پى بەرزتر دەبىتەو. ئومىدىش دەكەم كەجارى نەمرى و بمىنى و تەمەنت درىژبى و لەپاش ئىمە بمىنى و خوا بتكا بەمايەى خىرو خۇشى بۇ گەل موسولمانان و ببى بەھوى زيان و شكستى بۇ ھۆزى بىباوهران ئەى خودايە! كۆچى ھاوولانم تاسەربى و قەبوول و گىرابى، وەپاشگەزيان نەكەيتەو و لى).

بەلام داخەكەم ھەزارە: سەعدى كورپ خەولە، لەمەككە مرد، لەدارول ھىجرەتەكەى نەمرد كە مەدینە بوو، بۆيە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەزەپى پىادا ھاتەو و دلى پى سووتا. {تاج/۲، زنجیرە: ۱۲، ژمارە: ۲۰۰۰}.

سەعدى كورپ ئەبو وەققاص لەپاش ئەم نزاو تكاىەى پىغەمبەر بۆى، چاك بۆو و خودا پىت و فەرى خستە تەمەنى چل سالى ترژيا.

۹۸۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَوْ أَنَّ النَّاسَ غَضُّوا مِنَ الثُّلُثِ إِلَى الرَّبِّعِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْثُلُثُ، وَالْثُلُثُ كَثِيرٌ». {الحديث: ۴۱۹۴ = ۴۱۸۷ فم. بخارى. وصايا: ۲۷۴۳. نسائي. وصايا: ۳۶۳۶. ابن ماجه. وصايا: ۲۷۱۱. تحفة الأشراف: ۵۸۷۶}.

ئىبنو عەبباس (رەزاي خوداىيان لى بى) فەرمووى: خۆزگە ئەو خەلكە لەكاتى وەسپىتكردندا، لەباتى سىيەكى مال كە دەيكەن بەخىر، بۇ پاش مەرگيان، چوارىەكيان دەكرد بەئاخر ئەندازەى دروست بۇ راسپىرى، چونكە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەم بارەيەو دەفەرموئ: (سىيەكى مال بۇ راسپىرى (وەسپىت) دەبى، بەلام سىيەكىش ھەر زۆرە، كەمتر بى باشترە).

٧٧٢) راسپیڙی پیغهمبەر بو نه وهی ئیسلام نه وه بووه که پابه ندین به نامهی

خوداوه. (٤٢٠٣ - ٤٢١٠)

باب: وَصِيَّةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَكْتَابِ اللَّهِ

٩٨٤- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ مُصَرِّفٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): هَلْ أَوْصَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? فَقَالَ: لَا، قُلْتُ: فَلِمَ كُتِبَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ الْوَصِيَّةُ أَوْ فَلِمَ أُمِرُوا بِالْوَصِيَّةِ? قَالَ: أَوْصَى بِكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. {الحديث: ٤٢٠٣ = ٤١٩٦ فم. تجريد/٣، رقم: ١١٣٨ = ٢٧٤٠، ٤٤٦٠، ٥٠٢٢. ترمذی. وصایا: ٢١١٩. نسائی. وصایا: ٣٦٢٢. ابن ماجه. وصایا: ٢٦٩٦. تحفة الأشراف: ٥١٧٠}:

طه لحهی کوری موصه رریف (رهمه تی خودای لی بن) فه رمووی: له عه بدوللای کوری نه بو نه وفام پرسی: ئایا پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بن) راسپیڙی و وه سیتی کرد بو پاش مه رگی؟ فه رمووی: (نه) عه رزیمکرد: نهی باشه نهی چۆن وه سیت و راسپیڙی لهسەر موسولمانان داناوه؟ فه رمووی: وه سیت و راسپیڙی پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بن) بو ئومه تی نه وه بوو که کارو رهتار به قورئان بکه ن که نامه ی نووسراوی (خودایه).

بو تیگه یشتنی ته و او له چۆنیتی نه م راسپیڙیه ی پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بن) برپانه: تاج/١، زنجیره: ٩، ژماره: ٧٠، ٧١، ٧٣، ٧٤ + تاج/٣، زنجیره: ٧٤، ژماره: ٣٥٨١ + تاج/٤، زنجیره: ٧٦ + تاج/٣، زنجیره: ١٦، ژماره: ٣٣٤٣}:

٩٨٥- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا، وَلَا شَاةً وَلَا بَعِيرًا وَلَا أَوْصَى بِشَيْءٍ. {الحديث: ٤٢٠٥ = ٤١٩٨ فم}:

عائیشه (رهزای خودای لی بن) ده فه رمووی: کاتی پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بن) وه فاتی کرد: هیچی له پاش به جی نه ما: نه زیڕ، نه زیو، نه دینار، نه درهم، نه پانه مهرو بزن، نه پانه وشتر، نه پاسبارد که کئ له پاش خوی ببی به جینشینی، وه نه پاسبارد که نه وهنده له سامانه کهی خیر و راسپیڙی بن!.

روونکردنهوه:

١- پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) که وه‌فاتی کرد چه‌ند راسپیڤری و ئامۆژگارییه‌کی کردووه، وه‌ک باشبوون بۆ ئه‌نصارو بۆ که‌سوکاری خۆی و وه‌فد به‌رپکردن وه‌ک خۆی که له‌ژیانا بووه‌و پاک کردنه‌وه‌ی دوورگه‌ی عه‌ره‌ب له‌ غه‌یری موسولمانان و پا‌ه‌ندبوون به‌نامه‌ی خوداووه‌و راسپیڤری باش سه‌بارمه‌ت به‌ژنان و ئاگاداری نوێژه‌کان و گۆڤه‌که‌ی نه‌که‌ن به‌به‌ت و باش بوون له‌گه‌ڵ به‌نده‌و کۆیله‌دا.

٢- پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ئه‌م شتانه‌ی له‌پاش به‌جیماوه: دوو شه‌وبی حیه‌ره‌و ئیزاریکی عه‌مانی و دوو جلی سه‌حارین و کراسیکی سه‌حاری و کراسیکی سه‌حوولی و جبه‌یه‌کی یه‌مه‌نی و کراسیکی... چه‌ند شتیکی ساده‌ی تری له‌م باب‌ه‌ته).

٩٨٦- عَنْ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: ذَكَرُوا عِنْدَ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ وَصِيًّا، فَقَالَتْ مَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ؟ فَقَدْ كُنْتُ مُسْنِدَتَهُ إِلَى صَدْرِي (أَوْ قَالَتْ حَجْرِي)، فَدَعَا بِالطُّسْتِ، فَلَقَدْ انْخَنَثَ فِي حَجْرِي، وَمَا شَعَرْتُ أَنَّهُ مَاتَ، فَمَتَى أَوْصَى إِلَيْهِ؟ {الحديث: ٤٢٠٧ = ٤٢٠٠ ف.م. بخاری. شروط: ٢٧٤١، ٤٤٥٩. نسائي. وصايا: ٣٦٢٤. تحفة الأشراف: ٥٥١٧}:

ئه‌سه‌وه‌دی کۆڤی یه‌زید فه‌رمووی: له‌لای هه‌زره‌تی عایشه (ره‌زای خودای ئێ بێ) باسی ئه‌وه‌یان بۆیکرد: که‌ عه‌لی کۆڤی ئه‌بو تالیب (ره‌زای خودای ئێ بێ) راسپیڤراوی پێغه‌مبەر بێ بۆ جینشینی له‌پاش مه‌رگی پێغه‌مبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ)؟ عایشه فه‌رمووی: ئه‌مه که‌ی ئه‌م راسپیڤرییه‌ی کردووه‌ بۆی؟! ئه‌ی بۆ من ئاگام لێی نییه؟ له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگا، پێغه‌مبەر له‌باوه‌شی منابوو، سه‌ریم نابوو به‌سینگمه‌وه، له‌وکاته ناسکه‌دا داوای ته‌شتیکی کرد، تاته‌فی تی‌بکا، هه‌رئه‌وه‌نده‌م زانی که‌ له‌شی شل بوو، خاوبۆوه له‌باوه‌شما، نه‌مزانی چۆن گیانی ده‌رچوو، که‌واته ئیتر ئه‌م راسپیڤرییه‌ی که‌ی کردووه‌ بۆی؟!

۷۷۴) راسپیژی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) که فره خواکان له دوورگهی عه ره ب
 ده رکهنو به جوانی نوینهر (وه فد= شاند) به ریکهن (۴۲۰۳ - ۴۲۱۰)
**بَابُ: وَصِيَّةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِإِخْرَاجِ الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ
 وَبِإِجَازَةِ الْوَفْدِ**

۹۸۷- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): يَوْمَ الْخَمِيسِ
 وَمَا يَوْمُ الْخَمِيسِ؟ ثُمَّ بَكَى حَتَّى بَلَ دَمْعُهُ الْخَصَى، فَقُلْتُ: يَا ابْنَ عَبَّاسٍ! وَمَا يَوْمُ
 الْخَمِيسِ؟ قَالَ: اشْتَدَّ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَعُهُ فَقَالَ: « ائْتُونِي أَكْتُبَ لَكُمْ
 كِتَابًا لَا تَضِلُّوا بَعْدِي فَتَنَازَعُوا، وَمَا يَنْبَغِي عِنْدَ نَبِيِّ تَنَازُعٍ»، وَقَالُوا: مَا شَأْنُهُ أَهْجَرُ؟
 اسْتَفْهَمُوهُ، قَالَ: « دَعُونِي فَأَلْذِي أَنَا فِيهِ خَيْرٌ، أُوصِيكُمْ بِثَلَاثٍ: أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ
 جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَجِيزُوا الْوَفْدَ بِنَحْوِ مَا كُنْتُ أُجِيزُهُمْ»، قَالَ: وَسَكَتَ عَنِ الثَّالِثَةِ أَوْ قَالَهَا
 فَأَنْسِيَتْهَا. {الحديث: ۴۲۰۸ = ۴۲۰۱ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۲۴۵ = ۳۰۵۳، ۱۱۴ فتح
 الباری. أبو داود. خراج: ۳۰۲۹}:

سه عیدی کوری جوبهیر (رحمتهی خودای لی بئ) فهرمووی: ئیبنو عه عباس (رمزای خودایان لی بئ)
 فهرمووی: ئای لهو روژی پینج شه ممهیه چۆن روژی پینج شه ممهیه بوو؟ ئه و جا
 ئیبنو عه عباس زۆر گریا، ههتا به فرمیسک زیخو چهوی بهرپیی خوی ته پرکرد!
 جا عه رزمکرد: قوربان! ئه ی ئیبنو عه عباس! کام روژی پینج شه ممهیه ته
 مه بهسته، کهوا بهیادی واپه ریسانی؟ فهرمووی: له روژی پینج شه ممهیه ته،
 نه خوشیه که ی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) ته واکه شهنگ بوو، فهرمووی:
 (نامهیه کم بۆ بهینن، ههتا نامهیه کتان بۆ بنووسم، ئیتر له پاش ئه وه سیتمهیه،
 وه له پاش مهرگی من، ههتا ههتایه ریگهی راست ووون ناکهن و سهرتان لی ناشیوی)
 به لām هاوه لāن له ناو خویانا بوو به ههرايان، خزمهتی پیغه مبهرانیس، به تایبهتی
 له کاتی وانا سکا، شوینی مشتومرو بگره و بهرده و شوینی ههرا و هۆریا نییه و نابی
 شتی و رووبدا).

ئه وه بوو ههندی کهس گوتیان: ئه وه چیه، ده لئی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ)
 له بهر سهختی نه خوشینه که ی ورپنه ده کاو قسه ده برسکینی؟ ئادهی داوی

روونکردنه‌وهی ئی بکه‌ن که‌مه‌به‌ستی چیه! هه‌زرت (دروودو سلاوی خودای له‌سه‌ربێ و سه‌رو مال و منال و باوک و دایک و هه‌ست و نه‌ست هه‌مووی به‌قوربانی که‌ردی سه‌ر گوژی پیرۆزی بێ) فه‌رمووی: (که‌وای ئی هات! لیم که‌رپن باخه‌ریکی حاڵی خۆم به‌و خۆم ئاماده‌ بکه‌م بۆ شادبوون به‌خزمه‌تی په‌روه‌ردگارم، ئه‌م حاڵه‌ی خۆم که‌لی باشترو چاک‌تره‌ له‌مه‌ی که‌ئیه‌ له‌منتان ده‌وی!). فه‌رمووی: هه‌زرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (ئه‌م سێ راسپی‌رییه‌تان بۆ ده‌که‌م: یه‌که‌م: فره‌ خواکان له‌دوو‌رگه‌ی عه‌ره‌ب دهرکه‌ن و مه‌هیلن دوو‌رگه‌ی عه‌ره‌ب، فره‌ خوا (موشریک)ی تیا‌دانیشی. دووهم: وه‌ک خۆم به‌جوانی نوینه‌ر (وه‌فد) به‌رێ بکه‌ن و خه‌لاتیان پێ بده‌ن...). ئیبنو عویه‌ینه‌ فه‌رمووی: سوله‌یمان فه‌رمووی: سه‌عیدی کو‌ری جو‌به‌یر باسی راسپی‌ری سییه‌میانی نه‌کرد، یانه‌و ناوی راسپی‌ری سییه‌میشی هی‌ناو باسی کرد، به‌لام من له‌یادم نه‌ماوه‌!). {تاج/٤، زنجیره‌/٨١، ژماره‌: ٤٥٦٥ چ/٤ + ته‌جرید/١، رقم: ٩٣ = ١١٤، ٣٠٥٣، ٣١٦٨، ٤٤٣١، ٣٢٤٤، ٥٦٦٩، ٧٣٦٦ = فتح الباری شرح صحیح البخاری}.

٧٧٥) نه‌یی کردن له‌وه که‌ مروّفه‌ به‌خسراوی خوی هه‌لبگ‌ریته‌وه. چ به‌کرین، چ

به‌شیوه‌یی تر. (٤١٣٩ - ٤١٤٥)

باب: النَّهْيُ أَنْ يَعُودَ فِي الصَّدَقَةِ

٩٨٨- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ عَتِيقٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَضَاعَهُ صَاحِبُهُ، فَظَنَنْتُ أَنَّهُ بَائِعُهُ بِرُخْصٍ، فَسَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: « لَا تَبْتَعْهُ وَلَا تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ، فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي صَدَقَتِهِ كَالْكَلْبِ يَبْقَى ثُمَّ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ ». {الحديث: ٤١٣٩ = ٤١٣٣ فم. ته‌جرید/٢، رقم: ٧١٦ = ١٤٩٠، ٢٦٢٣، ٢٦٣٦، ٢٩٧٠، ٣٠٠٣. نسائی. زکاة: ٢٦١٤. ابن ماجه. صدقات: ٢٣٩٠. تحفة الأشراف: ١٠٣٨٥}.

عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب (رو‌زی خودای ئی بێ) فه‌رمووی: ئه‌سپیکی نایابم هه‌بوو، له‌ریگه‌ی خودادا به‌خشیم به‌غه‌زاکاری، به‌لام خاوه‌نه‌که‌ی قه‌دری نه‌زانی و زۆر بێ

خزمه تی کرد، منیش ویستم لی بیکر مه وه، به زهینی خوم گوتم: به هه رزان دهیفروشی، چونکه ته و او له پرو لاوازی کردبوو، بو ئه مه پرسیارم له خوشه ویست کرد (دروودی خودای له سه ر بن) فهرمووی: (نه بیکره ره وه و نه هیچ خیرو به خشینیکی خوت به پاره هه لښگره وه، با ئه و که سه ی که به خشیوته پی، به یه که دره میش بیداته وه پی، چونکه ئه وه ی که خیرو به خشراوی خوی بکریته وه، یا بیقه بلینی به پاره و به و پاره یه هه لی بگریته وه، ئه وه وه که سه گئی وایه رشانه وه ی خوی بخواته وه).

{ریاض: ۴، زنجیره: ۲۸۵، ژماره: ۱/۱۶۱۲} + {تاج: ۲، زنجیره: ۱۷۸، ژماره: ۱۹۴ ج/۴}.

۹۸۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْعَانِدُ فِي هَبْتِهِ كَالْكَلْبِ يَقِيءُ ثُمَّ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ». {الحديث: ۴۱۵۲ = ۴۱۴۶ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۱۰۵ = ۲۵۸۹، ۲۶۲۱، ۲۶۲۲، ۶۹۷۵. نسائی. هبة: ۳۶۹۳. تحفة الأشراف: ۵۷۱۲}:

ئیبنو عبباس (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) فهرمووی: (که سه ی ده سه نه و به خششی خوی، دووباره هه لښگریته وه، یان بیسه نیته وه له و که سه که پی به خشیوه، وه که سه گ وایه که برشیته وه و له واییدا سه رله نوی رشانه وه ی خوی دووباره بخواته وه).

۷۷۶) که سه ی به نایبه تی هه ندی له مناله کانی هه لات بکا. (۴۱۵۳ - ۴۱۶۳)

باب: مَنْ نَحَلَ بَعْضُ وَلَدِهِ دُونَ سَائِرِ بَنِيهِ

۹۹۰- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بِبَعْضِ مَالِهِ فَقَالَتْ أُمِّي عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاَنْطَلَقَ أَبِي إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُشْهَدَهُ عَلَى صَدَقَتِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ». فَرَجَعَ أَبِي فَرَدَّ تِلْكَ الصَّدَقَةَ. {الحديث: ۴۱۵۷ = ۴۱۵۱ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۱۰۴ = ۲۵۸۷ فتح الباری}:

نوعمانی کوری به شیر (رمزای خودایان ئی بن) فهرمووی: باوکم برئ له ماله کهی خوئی به خشی به من، عه مری کچی ره واحه دی دایکم، گوتی به باوکم: من به مه رازی نابم، هه تا پیغه مبه ر نه کهی به شایهت له سهر نه م خه لاته، جا باوکم بردمی بؤ خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) هه تا بیکا به شایهت له سهر نه م به خششه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) پیی فهرموو: (ئایا هه موو مناله کانی تر ت به قه د نه مت پی به خشیوه؟) فهرمووی: (نه) هه زره ت (دروودی خودای له سهر بن) فهرمووی: (له خودا بترسن و بی فرمانی مه کهن و به یه ک چاو ته ماشای هه موو مناله کانتان بکهن و دادپه ر و دربن له نیوانیان، چونکه خودا وای پیخوشه).

فهرمووی: باوکم له به خشیسه کهی په شیمان بؤوه و له منی سه نده وه. {تاج/۲، زنجیره: ۱، ژماره: ۱۹۵۸ چ/۴}.

۹۹۱- عَنْ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ: انْطَلَقَ بِي أَبِي يَحْمِلُنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْهَدْ أَنِّي قَدْ نَحَلْتُ النُّعْمَانَ كَذَا وَكَذَا مِنْ مَالِي، فَقَالَ: «أَكُلْ بَنِيكَ قَدْ نَحَلْتَ مِثْلَ مَا نَحَلْتُ النُّعْمَانَ؟». قَالَ: لَا، قَالَ: «فَأَشْهَدْ عَلَيَّ هَذَا غَيْرِي»، ثُمَّ قَالَ: «أَيَسْرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبَرِّ سَوَاءً؟» قَالَ: بَلَى، قَالَ: «فَلَا إِذَا؟». {الحديث: ۴۱۶۱ = ۴۱۵۵ فم. تقدم تخريجه في الحديث ۹۹۰}.

نوعمانی کوری به شیر (رمزای خودایان ئی بن) فهرمووی: باوکم هه لی گرتم و بردمی بؤلای پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) گوتی: نهی پیغه مبه ری خودا! تو به شایه تبه که نه و نه وه و نه وه له ماله کهم به خشی به نوعمانی کورم. فهرمووی: (ئایا گشت کوره کانی تریش ت به قه د نه مت پی به خشیون؟) باوکم فهرمووی: نه. فهرمووی: (ده که سیکی تر بکه به شایه تی نه مه، من شایه تی واناده م). له پاشا فهرمووی: (نهی هه زیش نه کهی که کوره کانت هه موویان وه ک یه ک بؤت باش بن؟). باوکم فهرمووی: (به ئی). فهرمووی: (که واته نابی). {تاج/۲، زنجیره: ۱، ژماره: ۱۹۵۸ چ/۴}.

(۷۷۷) که سی شتی بدا به که سی تاماوه دی ژبانی. (۴۱۶۴ - ۴۱۷۹)

باب: فِي الرَّجُلِ يُعْمَرُ رَجُلًا عُمَرَى

۹۹۲- عَنْ جَابِرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَيُّمَا رَجُلٍ أَعْمَرَ رَجُلًا عُمَرَى لَهُ وَلِعَقِبِهِ فَقَالَ: قَدْ أُعْطِيَتْكُمَا وَعَقِبُكَ مَا بَقِيَ مِنْكُمْ أَحَدٌ، فَإِنَّهَا لِمَنْ أُعْطِيَهَا وَعَقِبِهِ، وَإِنَّمَا لَا تَرْجِعُ إِلَى صَاحِبِهَا مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ أُعْطِيَ عَطَاءً وَقَعَتْ فِيهِ الْمَوَارِيثُ». {الحديث: ۴۱۶۶ = ۴۱۵۸ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۱۱۴ = ۲۶۲۵. أبو داود. بيوع: ۳۵۵۰. ترمذی. أحكام: ۳۱۴۸. نسائی. عمری: ۳۷۴۴. ابن ماجه. هبات: ۲۳۸۰. تحفة الأشراف: ۳۱۴۸}:

جابر (رمزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بن) فهرمووی: (ئه گهر پیاوی شتیکی دا به پیاویکی تر، که له ژبانییدا بو خوی بی، وه له پاش خوی بو وه چه و منال و نه وهی بی، وه گوتی: ئه مه م دا به توو به منال و وه چهی تو تايه کیکتان بمینی، نه وه له کاتی واداو له م حالته دا ده بی به هی نه وه که سه ی که دراوه پیی، وه جاریکی تر نابیته وه به هی خاوه نه پیشو وه که ی، که له زاراوی شهرعی پیرۆزدا پیی ده گوتری: موعمیر، چونکه ئه م جوړه ده سه نه وه به خشینه به شی که له پوور به ر (میراتگری یی تی ده که وئ). {تاج/ ۲، زنجیره: ۱۷۹، ژماره: ۱۹۴۳ ج/ ۴ = چاپی چواره م}.

۹۹۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَمْسِكُوا عَلَيْكُمْ أَمْوَالَكُمْ وَلَا تُفْسِدُوهَا فَإِنَّهُ مَنْ أَعْمَرَ عُمَرَى فَهِيَ لِلَّذِي أَعْمَرَهَا حَيًّا وَمَيِّتًا وَلِعَقِبِهِ». {الحديث: ۴۱۷۲ = ۴۱۶۵ فم}:

جابری کوری عه بدوللا (رمزای خودایان ئی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سر بن)

فهرمووی: (ده ست به مالی خوتانه وه بگرن، به فیرو داغانی مه که ن، نه وه پش بزرن هه رشتی که به ناوی زینه به خش (عومرا) وه بیدن به که سی، ده بی به هی نه وه که سه، چ به زیندووی، چ به مردووی، له پاش خوشی ده بی به هی وه چه و نه وه که ی).

روونکر دنده:

ژینه به خش (عومرا) له سهر دهمی نه زانی پيش ئيسلاما باو بووه، باخي، ناشي، کاريزي، خانووي، پارچه زهوييه کيان ددها به که سي و پييان دهگوت: ئهم شته بو خوت تاماويت، يا تامن ماوم دوايي ببيته وه به هي خو، ئه گهر تو مرديت، يا ببيته وه به هي تو ئه گهر من مردم. به لام که ئيسلام هات ده ستووري کي نو يي بو ژينه به خش دانا، که پوخته که ي ئه مه يه:

۱- گوتي بو خوت و له پاش خوت بو منال و وده چت، ئهم جوړه به يه کجاري ده بي به هي پي به خشراو، قهت نابي ته وه بو خاوه ني پيشووي.

۲- گوتي بو خوت تاماوي، که مرديت ببي ته وه به هي خو، له مه يانا دوو ديدو بو چوون هه يه: يه که م ده فهرموي: ئه مه يان تا پي به خشراو ماوه بو خويه تي، پاش مردني ده ببي ته وه به هي به خشر، ئه گهر خوي مابوو، ددها ده ببي ته وه به هي که له پوور گرمانی. دووم ده فهرموي: جياوازي نييه له نيواني شيوه ي يه که م و شيوه ي دوومدا، له هه ردوو باره که دا ده بي به هي پي به خشراو و وده که ي، جاري کي تر ناگه ري ته وه بو به خشرو نه وه که ي.

۳- گوتي بو خوت، تاماوي له به ندي ژيانا. ئه مه يان راجي اي زوري وا تيدا، هه ندي ده فهرموي ئهم جوړه ش هه تا هه تايه ده بي به هي پي به خشراو، وه ک برگه ي يه که م، هه ندي تر ده لي: له پاش مردن ده ببي ته وه به هي خاوه نه که ي، که لي فهرمايشتي تريش هه يه.

تيي ني:

له راستيدا زور له م بابهت و سه وداو کارو کرده وانه ي، که وان له م بابه تي کړين و فروشتن و کويله يي و عومراو شتي وادا، به پي روژ به شيوه يي تر سهريان هه ل داوه و هاتوونه ته ناوکايه وه، جا گرنگ نه وديه ئهم ده فانه بکړين به سه رچاوه بو دوزينه وه ي برياري شهرع، بو شيوه کاره نو يکاني ئهم بابه تانه، له بهرگه تازه که ياندا. به وي نه: جاران له مال وه ناني شايي ده کرا، به بونه ي گواسته وه ي بو وکه وه، ئاي ئيس تا نه و ئاهه نگه ي له هو له تاي به ته کان ده کړي، جيگه ي نه و ناني شاييه ده گري ته وه، يانا، وه وه ک نه و سونه ته يانا؟

۲۱- نامه‌ی فرائیز (که‌له‌پوور دابه‌شکردن)

{تاج/۲، زنجیره: ۱، لاپه‌ره: ۴۱۶ هه‌تا زنجیره: ۱۱ + تجریدی بوخاری/۵، لاپه‌ره: ۳۱۶، زنجیره: ۸۸ له‌ژماره: ۲۰۵۹ هه‌تا ژماره: ۲۰۶۴ + فیهی ئاسان/۲، لاپه‌ره: ۶۲۲، زنجیره: ۲۴۳ چاپی ئیران}.

(۷۷۸) نه موسوئمان که‌له‌پوور له ناموسوئمان وهرده‌گری و نه به‌پیچه‌وانه‌وه.
(۴۱۱۶ - ۴۱۳۸)

باب: لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا يَرِثُ الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ

۹۹۴- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا يَرِثُ الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ». {الحديث: ۴۱۱۶ = ۴۱۱۰ فم. بخاری. فرائض: ۶۷۶۴}.

ئوسامه‌ی کوری زهید (رهزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ده‌فه‌رموی: (نه موسوئمان که‌له‌پوور له ناموسوئمان وهرده‌گری و نه ناموسوئمان که‌له‌پوور له موسوئمان وهرده‌گری، هه‌چیان که‌له‌پوور له‌هه‌چیان وهرنا‌گرن).
{تاج/۲، زنجیره: ۲، ژماره: ۱۹۶۰ ج/۴}.

(۷۷۹) هه‌موو خاوه‌ن به‌شی، به‌پیی قورنانه‌که، به‌شی دیاریکراوی خوی پی بده‌ن.
(۴۱۱۶ - ۴۱۳۸)

بابك أَلْحِقُوا الْفَرَايضَ بِأَهْلِهَا

۹۹۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلْحِقُوا الْفَرَايضَ بِأَهْلِهَا فَمَا تَرَكَتِ الْفَرَايضُ فَلِأُولَى رَجُلٍ ذَكَرٍ». {الحديث: ۴۱۱۷ = ۴۱۱ فم. تجرید/۵، رقم: ۲۰۵۹}.

ئیبنو عه‌بباس (رهزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ده‌فه‌رموی: (هه‌موو خاوه‌ن به‌شی له که‌سوکاری مردوو، به‌شه دیاریکراوی خوی پی بده‌ن،

به پیی دهقی قورئانه که، نه نجا هه رچی له وان مایه وه، نه وه بو خزمترین که سی مردوو ده که یه به مەرچی نیڕینه بی!). {تاج/۲، زنجیره: ۴، ژماره: ۱۹۷۲ ج/۴}.

۷۸۰) که له پووری که لاله، که به که سی ده گوتی نه به نه چه ی مایی و نه وه چه ی

هه بی. (۴۱۱۶ - ۴۱۳۸)

باب: میرات الکلاله

۹۹۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنَا مَرِيضٌ لَا أَعْقِلُ، فَتَوَضَّأَ فَصَبَّأُوا عَلَيَّ مِنْ وَضْؤِهِ، فَعَقَلْتُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا يَرِثُنِي كَلَالَةٌ، فَنَزَلَتْ آيَةُ الْمِيرَاثِ، فَقُلْتُ لِمُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ: (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ) قَالَ: هَكَذَا أُنْزِلْتُ. {الحديث: ۴۱۲۴ = ۴۱۱۸ فم. تجريد/۱، رقم: ۱۴۳ = ۱۹۴، ۴۵۷۷، ۵۶۵۱، ۵۶۶۴، ۵۶۷۶، ۶۷۲۳، ۶۷۴۳، ۷۳۰۹. تحفة الأشراف: ۳۰۴۳}:

جایری کوری عه بدوللا (رمزای خودایان ئی بی) فه رمووی: نه خووش بووم، هووشم به خووم نه بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) هاتبوو بو سه ردان و هه والپرسیم، ده ستوێژ ده گری و له ناوی ده ستوێژ ده که یه ئی ده پزێنی، نه و جا هووشم هاته وه، جا گوتم: نه ی ره به به ری خودا! میرات و که له پووره که م بو کئ ده بی؟ چونکه من ته نیا چه ن خوشکیکم هه ن که له پوورم ئی بگرن و که سی ترم نییه نه باوک و دایک و نه منال، ئیتر به م بو نه یه وه ئایه تی که له پووری که لاله هاته خواره وه).

رشته ی ئەم فه رمووده یه له سه حیحی موسلیمدا ئاوایه: موسلیم، له موحه ممه دی کوری حاته م، له به هز، له شوعه به، له موحه ممه دی کوری مونکه دیر، له جابیره وه. جا لیڕه دا شوعه به ده فه رموئ: به موحه ممه دی کوری مونکه دیرم گوت: مه به ستی جابیر له هاتنه خواره وه ی ئایه تی که لاله، ئەم ئایه ته یه، که ئایه تی (۱۷۶) ه له سوورته ی نیساء، که ده فه رموئ: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ}؟! موحه ممه د فه رمووی: به ئی، ئەم ئایه ته له که شیکی وادا هاتوته خواره وه. {تاج/۱، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۱۵۸ ج/۴}.

۹۹۷- عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خَطَبَ يَوْمَ جُمُعَةٍ، فَذَكَرَ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَذَكَرَ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ثُمَّ قَالَ: إِنِّي لَا أَدْعُ بَعْدِي شَيْئًا أَهَمَّ عِنْدِي مِنَ الْكَلَالَةِ، مَا رَاجَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي شَيْءٍ مَا رَاجَعْتُهُ فِي الْكَلَالَةِ، وَمَا أَغْلَظَ لِي فِي شَيْءٍ مَا أَغْلَظَ لِي فِيهِ حَتَّى طَعَنَ بِإَصْبَعِهِ فِي صَدْرِي، وَقَالَ: « يَا عُمَرُ أَلَا تَكْفِيكَ آيَةُ الصَّيْفِ الَّتِي فِي آخِرِ سُورَةِ النَّسَاءِ »، وَإِنِّي إِنْ أَعِشْ أَقْضِ فِيهَا بِقَضِيَّةٍ يَقْضِي بِهَا مَنْ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، وَمَنْ لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ. {الحديث: ٤١٢٦ = ٤١٢٠ فم}:

میعدانی کوری ئەبو طەلحە دەفەر موی: لەروژیکی هەینی، عومەری کوری خەتتاب (رهزای خودای ئی بێ) کاتێ جێنشین بوو، وتاریکی دا، یادی پیغه مبهرو یادی ئەبوبه کری کرد (دروودی خودا لەسەر پیغه مبهرو رهزای خودا له ئەبوبه کری)، ئەوجا فەر مووی: گرن گترین بابەتی لەزانستی فەرائیزدا، کە هەتا ئیستا بەتەواوی بۆم روون نەبوو، پرسی کە لەلایه، دەرسم هەروا بمینیتهوه هەتا پاش مردنم، بۆ هیچ شتێ لەبابەتی فەرائیزدا، وەك بابەتی کە لەلایه، چەند جارو چەند بار پرسیارم لە پیغه مبهرو (دروودی خودای لەسەر بێ) نەکردوو، پیغه مبهرویش (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەر هیچ شتێ وەك کە لەلایه لەگەڵما توندو تیژ نەبوو، تەنانهت لەدوارجا پەنجە ی ژەند بەسینه ماو فەر مووی: (ئە ی عومەر! ئە ی فارووق! تۆ زاناو دانا، ئەوەندە لەشت مەکوڵەرەوه، ئوصلی مەسائیل و روئوسی ئەقلام و سەرچاوه سەرەکییەکانی پرسیار و نموونه سەر مەشقەکانی بابەتەکان. لە قورئانی پیرۆزو، لە سونەتی مندا هەن، جا کەواته، زیاد لەپیویست ئەوەندە ئیعتیاد لەسەر دەقی روژن، لەهەموو پرسیکا مەکەن، چونکە پرسیار و زۆرو بێ شومار و دەقەکان کە من، کەواته تیکۆشن و ئیجتیهاد بکەن و لە ئوصل و بنەماو سەرچاوه و دەق و نموونهکان ئیستنباطی ئەحکام بکەن، چونکە زانستی ئیستنباط ئەرکی سەرەکی سەرشاری زاناکانه، جا ئە ی عومەر! کە ئەمەت زانی، ئیتر ئایەتە کە ی کە لەهاویندا هاته خوارەوه، ئەوەت بەس نییه، کە دەفەر موی: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ - نيساء / ٤ / ١٧٦}.

ئەوجا ئىمامى عومەر فەرمووى: ئەگەر تەمەن بەبەر يەوہ مابى و عومر باقى بى، برپيارى وا روون و رىكوپىك دەدەم، سەبارەت بەبابەتى كەلالە، كە ھەموو كەس، خويىنەوارو نەخويىنەوار، قورئان خوين و قورئان نەخوين، پىي رازى بن و حوكمى پى بكن). {تاج/۲، زنجيرە: ۵، ژمارە: ۱۹۷۴ چ/۴}.

روونكر دنەوہ:

۱- بۆ روونكر دنەوہى ئەم فەرموودەيە، لەسەر ئەم شىوہە، بەھەرە لەشەرەى نەوہووى و فەتحوولولھىم وەرگىراوہ.

۲- ئەمە ئاخر رۆژى ھەينى و وتارى ھەينى بووہ، لەژيانى عومەردا، چونكە لەرۆژى چوارشەممەى دواى ئەم وتارە پىكرائوہ.

۳- دەلێن رۆژى ئىمامى عومەر، دەيەوئ لەبارەى كەلالەوہ، لە ئىسكە پانكۆلەكەى شانى ئازەل نامەيى بنووسى و بۆ ئەم مەبەستە كۆمەلئ لە ھاوہلانئ پىغەمبەر، لەمالىكا كۆدەكاتەوہو دەيەوئ لەم بارىيەوہ راويژيان پى بكاو دەست دەكا بەقسەكردن، لەناكاوا ماري دەرئەچى و دۆخەكە دەشەلەژينئ و خەلكەكە بلاوہى لئ دەكەن، عومەريش دەفەرموئ: (ئەگەر ويستى خوداى لەسەر بوايە، خودا ئەم كارەى كۆبووينەتەوہ بۆى تەواوى دەكرد!).

۷۸۱) دواھە مین نايەتى قورئان كە ھاتووہ نايەتى كەلالەيە

باب: آخر آيە نزلت آيە الكلالە

۹۹۸- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ آخِرَ سُورَةٍ أُنْزِلَتْ تَامَةً سُورَةُ التَّوْبَةِ، وَأَنَّ آخِرَ آيَةٍ أُنْزِلَتْ آيَةُ الْكَلَالَةِ. {الحديث: ۴۱۳۰ = ۴۱۲۴ فم}:

بەرانی كورى عازيب (رەزای خودايان لى بى) فەرمووى: دوا سوورەت كەھات بۆ پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) سوورەتى بەرائەت بوو، ھەمووى بەتەواوى بەيەكجار ھات، وەدوا نايەتیش كەھات نايەتى كەلالە بوو، كە دەفەرموئ: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ}. {تاج/۲، زنجيرە: ۵، ژمارە: ۳۸۲۲}.

۷۸۲) که سی مال و سامانی له پاش به جی بمینی بو که له پوور گره کانیه تی.

(۴۱۱۶ - ۴۱۳۸)

باب: مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلَوْرْتَه

۹۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُؤْتِي بِالرَّجُلِ الْمَيِّتِ عَلَيْهِ الدِّينُ، فَيَسْأَلُ: «هَلْ تَرَكَ لِدِينِهِ مِنْ قِضَاءٍ؟ فَإِنْ حُدِّثَ أَنَّهُ تَرَكَ وَفَاءً، صَلَّى عَلَيْهِ، وَإِلَّا قَالَ: «صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ». فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْفُتُوحَ، قَالَ: «أَنَا أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، فَمَنْ تُوَفَّى وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَعَلَى قِضَائِهِ، وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَلَوْرْتِهِ». {الحديث: ۴۱۳۳ = ۴۱۲۷ فم. تجرید/ ۳، رقم: ۱۰۴۹ = ۲۳۹۹، ۲۲۹۸، ۲۳۹۸، ۵۳۷۱، ۶۷۳۱، ۶۷۴۵، ۶۷۶۳}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: گەلی جار وادەبوو، تەرمی مردوو یان دەهینا بو خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) تا نوێژی مردووی لەسەر بکا، وادەبوو مردوو کە قەرزار بوو، جا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دەیفەرموو: (ئەوئەندە مال لەپاش خۆی بە جیھێشتوو کە بەشی دانەوێ قەرزەکە ی سەری بکا؟).

جا ئەگەر عەرزیا بکەدایە: بە ئی، ئەوا نوێژی لەسەر تەرمەکە ی دەکرد، دەنا ئەگەر بیا نگوێبایە ئەوئەندە مال لەپاش بە جی نەماوە کە بەشی دانەوێ قەرزەکە ی سەری بکا بە تەواوی، دەیفەرموو: (دە خۆتان نوێژ لەسەر مردوو کە تان بکەن!).

بەلام بەرە بەرە کە خودای گەورە دەرووی دارایی، بەهۆی فتوحاتەو، لەحەزەرت کردەو، مردوو ئەگەر قەرزارێش بوا یە نوێژی لەسەر دەکردو ئاماژە بە ئایەتی {النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ} دەیفەرموو: (من دئسۆزتر و لەپیشترم بو گشت موسوئمانی، لەهەموو کەسیکی تر، هەتا لەخۆشی لەپیشترم بو، جائەگەر موسوئمانی مردو قەرز ی لەسەر بوو، ئەو قەرزەکە ی لەسەر من، ئەگەر خۆی مالی لەپاش بە جی نەماوو، من قەرزەکە ی بو دەدەمەو، بەلام ئەگەر مالی تری لەپاش بە جیماوو، ئەو بو میرات بەرەکانیەتی). {تاج/ ۲، زنجیرە: ۱۶۴، ژمارە: ۱۸۹۲ - ش/د/ت/ن} + {ژمارە: ۴۱۰ کە لەپیشەو رابورد}.

۲۲- نامه‌ی وهف (کتاب الوَفِّ)

{بروانه: فیقهی ناسان، بهرگی یه‌که‌م، لاپه‌ره: ۵۸۰ چاپی ئیران زنجیره: ۲۳۷ + تاج/۲، لاپه‌ره: ۴۰۷، زنجیره: ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، له‌ژماره: ۱۹۵۱ هه‌تا ژماره: ۱۹۵۸}.

۷۸۲) ئەه‌صل ده‌کری به‌وه‌قفو به‌روبوومی ده‌کری به‌خیر

۱۰۰۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَصَابَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَرْضًا بِخَيْرٍ، فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْتَأْمِرُهُ فِيهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ أَرْضًا بِخَيْرٍ لَمْ أَصِبْ مَالًا قَطُّ هُوَ أَنْفُسٌ عِنْدِي مِنْهُ فَمَا تَأْمُرُنِي بِهِ، قَالَ: «إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا، وَتَصَدَّقْتَ بِهَا»، قَالَ: فَتَصَدَّقَ بِهَا عُمَرُ: أَنَّهُ لَا يَبَاعُ أَصْلُهَا وَلَا يُبْتَاعُ وَلَا يُورَثُ وَلَا يُوهَبُ، قَالَ: فَتَصَدَّقَ عُمَرُ فِي الْفُقَرَاءِ، وَفِي الْقُرْبَى وَفِي الرِّقَابِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَابْنِ السَّبِيلِ، وَالضَّيْفِ، لَا جُنَاحَ عَلَيَّ مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ، أَوْ يُطْعِمَ صَدِيقًا غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ فِيهِ. {الحديث: ۴۲۰۰ = ۴۱۹۳ فم. تجريد/۳، رقم: ۱۰۴۱ = ۲۷۶۴، ۲۷۳۷، ۲۷۷۲. أبو داود. وصايا: ۲۸۷۸. ترمذی. أحكام: ۱۳۷۵. ابن ماجه. صدقات: ۲۳۹۶. تحفة: ۷۷۴۲}.

ئیب‌نو عومەر (ره‌زای خودایان ئی بێ) فه‌رمووی: عومەر له‌خه‌یبه‌ر، زه‌وییه‌کی ده‌ست که‌وت، چوو بۆلای پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) که‌ راوی‌ژێ پێ بکا، فه‌رمووی: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! پارچه‌یی زه‌ویم چنگ که‌وتوو له‌خه‌یبه‌ر، ئە‌وه‌تی هه‌م مائی وا نایابم نه‌بووه، ده‌مه‌وی بیکه‌م به‌خیر، تۆ ده‌فه‌رمووی بیکه‌م به‌چی؟ فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ): (ئه‌گه‌ر هه‌زه‌که‌ی خۆی بکه‌ به‌وه‌قفو ده‌رامه‌ته‌که‌ی بکه‌ به‌خیر!).

جا عومه‌ریش (ره‌زای خودای ئی بێ) له‌سه‌ر ئە‌م شیوه‌یه‌ کردی به‌خیر: جی زه‌وییه‌که‌ خۆی نه‌ ده‌فرۆش‌ری، نه‌ ده‌که‌پ‌ری، نه‌به‌ که‌له‌پوور ده‌بری، نه‌ ده‌به‌خ‌ش‌ری، فه‌رمووی: عومەر ده‌رامه‌ته‌که‌ی وه‌قف کرد له‌سه‌ر ئە‌م که‌سانه‌: له‌سه‌ر هه‌زاران و

خزمو خویشان و له‌رپی ئازادکردنی کۆیله‌داو له‌رپیگهی خوداداو له‌سه‌ر ریبوارو میوان، وه‌ئو که‌سه‌هیشی که‌سه‌ره‌شتی ئهو وه‌قفه ده‌کا، گونا‌هی له‌سه‌ر نییه ئه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی په‌سه‌ند خو‌ی لی‌ی بخوا، یا ده‌رخواردی دۆست و براده‌ری بدا، به‌مه‌رجی لی‌ی نه‌یکا به‌مال و بی‌کا به‌هی خو‌ی). {تاج/۲، زنجیره: ۱۸۱، ژماره: ۱۹۵۳ - ش/د/ت/ن}.

۷۸۴) ئهو خیره‌ی که‌له‌پاش مردن ده‌گا به‌مردوو. (۴۱۹۹)

باب: مَا يَلْحَقُ الْإِنْسَانَ تَوَابُهُ بَعْدَهُ

۱۰۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ، إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ». {الحديث: ۴۱۹۹ = ۴۱۹۲ فم. ترمذی. أحكام: ۱۳۷۶. نسائی. وصايا: ۳۶۵۳. تحفة الأشراف: ۱۳۹۷۵}:

ئهو هورهیره (ره‌زای خودای لی‌ی) له‌حه‌زه‌ته‌وه ده‌فه‌رموی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ): (کاتی ئاده‌میزاد ده‌مری، هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی کۆتایی دی، ئهم سێ جو‌ره نه‌بی: یه‌که‌م: خیری‌کی نه‌پراوه (وه‌ک مزگه‌وت و کاری‌زو پردو شتی تری وه‌قف). دووهم: زانی‌نی به‌سوود (وه‌ک دانانی کتییی باش به‌نیازی پاک و پی‌گه‌یان‌دنی فه‌قی و قوتابی و شاگردی به‌سوود و به‌که‌لک بو‌گه‌لی ئیسلام). سی‌یه‌م: مندال و وه‌چه‌یه‌کی باش، که‌ دوو‌عاو نزای باشی بو‌بکا، یاخیری تری بو‌بکا. {ریاض/۳، لاپه‌ره: ۳، زنجیره: ۱۶۲، ژماره: ۹۴۹/۲ - ۲}.

۷۸۵) خیرکردن بو‌که‌سی مردبی و راسپی‌ری نه‌کردبی

باب: الصَّدَقَةُ عَمَّنْ مَاتَ وَلَمْ يُوصَ

بروانه‌فه‌رمووده‌که‌ی عایشه‌که‌له‌پیشه‌وه له‌باسی زه‌کاتا رابوورد بروانه: ژماره: (۵۳۲) و (۵۳۳) و (۶۰۵) و (۴۹۷) و (۴۷۷) و (۴۸۲) و (۴۹۹) و (۶۰۶) و (۱۰۰۳) + {بروانه: تاج/۳، لاپه‌ره: ۱۳۴، زنجیره: ۱۳۱ به‌ته‌واوی}.

۲۲- نامه‌ی نه‌زرو ناهکردن (کتاب التذویر)

{بروانه: تاج/۲، لاپه‌ره: ۱۳۰، زنجیره: ۱۳۰ له‌ژماره: ۲۵۲۰ هه‌تا ژماره: ۲۵۴۸ +
ته‌جریدی بوخاری/۵، لاپه‌ره: ۳۰۵ ژماره: ۲۰۴۸ هه‌تا ۲۰۵۶ + فیهی ئاسان/۲، لاپه‌ره:
۱۰۲۲ زنجیره: ۳۷۸ هه‌تا زنجیره: ۳۸۶}.

(۷۸۶) جی‌به‌جی کردنی نه‌زری که فه‌رمانبه‌ریی خودایی. (۴۲۶۸ - ۴۲۷۳)

باب: الوفاء بالنذر إذا كان في طاعة الله

۱۰۰۲- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ بِالْجِعْرَانَةِ بَعْدَ أَنْ رَجَعَ مِنَ الطَّائِفِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ أَعْتَكِفَ يَوْمًا فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، فَكَيْفَ تَرَى؟ قَالَ: «أَذْهَبْ فَأَعْتَكِفْ يَوْمًا»، قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَعْطَاهُ جَارِيَةً مِنَ الْخُمُسِ، فَلَمَّا أَعْتَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبَايَا النَّاسِ، سَمِعَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَصْوَاتَهُمْ يَقُولُونَ: أَعْتَقْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ فَقَالُوا: أَعْتَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبَايَا النَّاسِ. فَقَالَ عُمَرُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَذْهَبْ إِلَى تِلْكَ الْجَارِيَةِ فَخَلِّ سَبِيلَهَا. {الحديث: ۴۲۷۰ = ۴۲۶۲} فم. بخاری. فرض الخمس: ۳۱۴۴، ۴۳۲۰. تجرید/۳، رقم: ۱۲۶۸، ۱۰۱۵ = ۳۱۴۴، ۲۳۰۷، ۲۵۸۴}:

عه‌بدو‌ل‌لای کوری عومهر (ره‌زای خوداییان لی بین) فه‌رمووی: له‌پاش غه‌زای حونه‌ین، له‌پاش ئه‌وه پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بین) له‌طانیف گه‌راپه‌وه، له‌جیعرانه بوو، باو‌کم عومهری کوری خه‌تاب عه‌رزى کرد: قوربان! ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! من له‌سه‌رده‌می نه‌زانیدا، نه‌زرم کردووه که‌شه‌وئ له‌ناو مه‌سجیدولحه‌راما خه‌لوه بکیشم، جا ئیستا تو فه‌رمانت به‌چییه؟ فه‌رمووی: (بروؤ روؤزی له‌وئ خه‌لوه بکیشه‌و ئیعتیکافه‌که‌ت جی‌به‌جی بکه).

فهرمووی: لهژنه دیله‌کانی غه‌زای حونه‌ین، له‌به‌شی پینج یه‌ک، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) که‌نیزیکی دا به‌عومه‌ر، جاکاتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) به‌ پیاوه‌تی ژن و مناله دیله‌کانی هوژی هه‌وازیی به‌ردا، له‌خوشیانا خه‌لکه‌که، به‌ناو کۆلانه‌کانا رایان ده‌کردو ده‌هاتن و ده‌چوون و به‌دهنگی به‌رز هاواریان ده‌کرد: ئوخه‌ی! پیغه‌مبه‌ری خودا نازادی کردین! عومه‌ر گوپی له‌دهنگه ده‌نگیان بوو، فهرمووی به‌من: عه‌بدو‌للا بزانه ئه‌م ده‌نگه ده‌نگه چیه؟ عه‌رزیمان کرد: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) به‌پیاوه‌تی منال و ژنه دیله‌کانی هوژی هه‌وازیی نازا‌کردووه.

جا باوکم فهرمووی: ئه‌ی عه‌بدو‌للا! ده‌تویش بجۆ ئه‌و که‌نیزه‌که‌ی منیش، که له‌دیه‌کانی غه‌زای هه‌وازیی به‌رم که‌وتوو به‌ره‌لای بکه منیش چووم فهرمانه‌که‌یم به‌جی هینا. {تاج/۴، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۴۵۴۴} + {تاج/۴، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۴۶۳۴، ۴۶۳۵}.

۷۸۷) فرمانکردن به جیه‌جیکردنی نه‌زر. (۴۲۱۱ - ۴۲۲۹)

باب: الْأَمْرُ بِقَضَاءِ النَّذْرِ

۱۰۰۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: اسْتَفْتَى سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي نَذَرٍ كَانَ عَلَى أُمِّهِ، تَوَفَّيْتُ قَبْلَ أَنْ تَقْضِيَهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَاقْضِي عَنْهَا». {الحديث: ۴۲۱۱ = ۴۲۰۴ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۲۰۵۵ = ۶۶۹۸، ۲۷۶۱، ۶۹۵۹ فتح الباری}:

ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لی بئ) فهرمووی: سه‌عدی کوری عوباده (ره‌زای خودای لی بئ) له پیغه‌مبه‌ری پرسى: دایکم نه‌زریکی له‌سهر بوو، له‌پیش ئه‌وه‌دا که جی‌به‌جیی بکا مرد، ئایا ده‌بی ئیستا من خۆم بیگیرمه‌وه بو‌ی؟ فهرمووی: (به‌لی ده‌بی، ئیستا تو خۆت بو‌ی بگیری‌ره‌وه). {تاج/۳، زنجیره: ۱۳۱، ژماره: ۲۵۲۶}.

(۷۸۸) كه سى نه زربكا، كه به پى بچى بؤ سهردانى كه عبه. (۴۲۱۱ - ۴۲۲۹)

باب: فِيمَنْ نَذَرُ أَنْ يَمْشِيَ إِلَى الْكَعْبَةِ

۱۰۰۴ - عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: نَذَرْتُ أُحْتِيَ أَنْ تَمْشِيَ إِلَى بَيْتِ اللَّهِ حَافِيَةً، فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَسْتَفْتِيَ لَهَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاسْتَفْتَيْتُهُ فَقَالَ: «لَتَمْشِ وَلَتَرْكَبَ». {الحديث: ۴۲۲۶ = ۴۲۱۹ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۸۵۳ = ۱۸۶۶. أبو داود. إيمان ونذور: ۳۲۹۹. نسائي. إيمان ونذور: ۳۸۲۳. تحفة الأشراف: ۹۹۵۷}:

عوقبهى كورى عامير (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشکيکم نه زرى کردبوو كه به پى پهتى پروا بؤ خانهى خودا، وهگوتى بهمن كه بؤ ئهمه پرسى بؤ بکهمل له پیغه مبهر (دروودى خودای لهسهر بین) جا کاتى پرسيارم لى کرد لهم بارهيه وه، فهرمووی (دروودى خودای لهسهر بین): (با به پياده شى و به سواريش پروا بؤ جي به جيکردنى نه زره كهى).

روونکردنه وه: نه گهر له بارى وادا پيلا ویش له پى بكا قهيناكا.

۱۰۰۵ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى شَيْخًا يُهَادَى بَيْنَ ابْنَيْهِ، فَقَالَ: «مَا بَالُ هَذَا؟». قَالُوا: نَذَرُ أَنْ يَمْشِيَ، قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ عَنْ تَعْذِيبِ هَذَا نَفْسَهُ لَعْنَى»، وَأَمَرَهُ أَنْ يَرْكَبَ. {الحديث: ۴۲۲۳ = ۴۲۱۶ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۸۵۲ = ۱۸۶۵، ۶۷۰۱. أبو داود. إيمان ونذور: ۳۳۰۱. ترمذی. نذور وإيمان: ۱۵۳۷. نسائي. إيمان ونذور: ۳۸۶۱. تحفة الأشراف: ۳۹۲}:

ئهنهسى كورى ماليك (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: جارى پیغه مبهر (دروودى خودای لهسهر بین) پیره ميړديكى بينى، خوى دابوو بهسهر شانى دوو كورى خويدها، به لاره لاره خوى به كيش ده كرد، له بهر بى هيږى، فهرمووی (دروودى خودای لهسهر بین): (ئهمه چييه بؤ وادهكا؟) كورهكانى گوتيان: ئه پيغه مبهرى خودا! نه زرى كردوو كه به پى پروا بؤ خانهى خودا، ئهمه شى حالیه تى. فهرمووی (دروودى خودای لهسهر بین): (ئهى پيره ميړد! سوار به و به سوارى پروا بؤ جى به جى كردنى نه زره كهت، خودا هه وه جي بهتوو

به نه زری تو نییه، و دهه وه جای به وه نییه که نه میختیاره ناوا سزاو نازاری خوئی
(بدا). {تاج/۳، لایه پره: ۱۳۶، زنجیره: ۱۳۲، ژماره: ۲۵۳ ج/۴}.

(۷۸۹) نهیی کردن له نه زری، چونکه چاره نووس رهت ناکاته وه. (۴۲۱۱ - ۴۲۲۹)

باب: النهی عن النذر وأنه لا یرد شیئاً

۱۰۰۶ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ
نَهَى عَنِ النَّذْرِ وَقَالَ: «إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ، وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَخِيلِ». {الحديث:
۴۲۱۵ = ۴۲۰۸ فم}:

نیبنو عومه ر (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بن) نه هی ده کرد
له نه زر کردن، وه دهیفه رموو: (چونکه خودی نه زره که خوئی به بی چاره نووسی
خودایی، هیج خیئر ناهینئ بو نه زرکار، به لام ویستی خودا وایه که به هوئی
نه زره وه، خیرو به خشین له چنگی مروفی رژدو چرووک دهر بهینری). {ته جرید/۵،
ژماره: ۲۰۴۵ = ۶۶۹۴ + بخاری. قدر: ۶۶۰۸ + تاج/۳، لایه پره: ۱۳۱، زنجیره: ۱۳۰، ژماره:
۲۵۲۰، ۲۵۲۱}.

۱۰۰۷ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «
إِنَّ النَّذْرَ لَا يَقْرُبُ مِنْ ابْنِ آدَمَ شَيْئًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ قَدْرَهُ لَهُ، وَلَكِنَّ النَّذْرَ يُوَفِّقُ الْقَدَرَ فَيُخْرِجُ
بِذَلِكَ مِنَ الْبَخِيلِ مَا لَمْ يَكُنِ الْبَخِيلُ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَ». {الحديث: ۴۲۱۹ = ۴۲۱۲ فم.
تجرید/۵، رقم: ۲۰۴۵ = ۶۶۹۶ فتح الباری}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بن) دهفه رموی:
(ئه و شته ی که خودا نهینوو سیبی له چاره ی ئاده میزاد، بهشت نه زر کردن بوئی نابئ،
به لام واده بی که زور جارن که نه زره که له گهل چاره نووس یه که ده گری و شته که
روو ددهات و ئاده میزاد واده زانی که ئه وه له بهر نه زره که ی ئه و رووی داوه، جا
به هوئی ئه مه وه و له سه ر ئه م بنیاته، به نه زر شت له پیایوی پیسکه و چرووک
ده کیشریته وه، به لام ئه گهر وانه بوایه ئه و پیسکه یه ئه و خیرو نه زره ی نه ده گر).
{تاج/۳، زنجیره: ۱۳۰، لایه پره: ۱۳۲، ژماره: ۲۵۲۱}.

۷۹۰) نه زړکردنی گوناوه نه داده مه زړی، نه جیبه چی ده کړی، هه روا

نه زړکردنی شتی که هی خوی نه بی، یا له توانایا نه بی. (۴۲۱۱ - ۴۲۲۹)

باب: لَا وَفَاءَ لِنَذْرٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا فِيمَا لَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ

۱۰۰۸- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَتْ ثَقِيفٌ حُلَفَاءَ لِبَنِي

عُقَيْلٍ، فَأَسْرَتْ ثَقِيفٌ رَجُلَيْنِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَسَرَ

أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا مِنْ بَنِي عُقَيْلٍ، وَأَصَابُوا مَعَهُ الْعَضْبَاءَ،

فَأَتَى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي الْوُثَاقِ، قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! فَاتَاهُ،

فَقَالَ: «مَا شَأْنُكَ؟» قَالَ: بِمِ أَخَذْتَنِي وَبِمِ أَخَذْتَ سَابِقَةَ الْحَاجِّ؟ فَقَالَ (إِعْظَامًا لِدَلِكِ): «

أَخَذْتُكَ بِجَرِيرَةِ حُلَفَائِكَ ثَقِيفٍ»، ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْهُ فَتَادَاهُ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! يَا مُحَمَّدُ! وَكَانَ

رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَحِيمًا رَقِيقًا، فَرَجَعَ إِلَيْهِ فَقَالَ: «مَا شَأْنُكَ؟» قَالَ:

إِنِّي مُسْلِمٌ، قَالَ: «لَوْ قُلْتَهَا وَأَنْتَ تَمْلِكُ أَمْرَكَ أَفْلَحْتَ كُلَّ الْفَلَاحِ»، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَتَادَاهُ،

فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! فَاتَاهُ، فَقَالَ: «مَا شَأْنُكَ؟» قَالَ: إِنِّي جَائِعٌ فَأَطْعِمْنِي وَظَمَانُ

فَأَسْقِنِي، قَالَ: «هَذِهِ حَاجَتُكَ» فَتَدَى بِالرَّجُلَيْنِ، قَالَ: وَأَسْرَتْ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَصِيبَتِ

الْعَضْبَاءَ، فَكَانَتِ الْمَرْأَةُ فِي الْوُثَاقِ، وَكَانَ الْقَوْمُ يُرِيعُونَ نَعْمَهُمْ بَيْنَ يَدَيِ يَبُوتِهِمْ، فَأَنْفَلَتَتْ

ذَاتَ لَيْلَةٍ مِنَ الْوُثَاقِ فَأَتَتْ الْإِبِلَ، فَجَعَلَتْ إِذَا دَتَّتْ مِنَ الْبَعِيرِ رَغَا، فَتَتْرُكُهُ حَتَّى تَنْتَهِيَ

إِلَى الْعَضْبَاءِ فَلَمْ تَرُغْ، قَالَ: وَهِيَ وَنَاقَةٌ مُنَوَّقَةٌ فَقَعَدَتْ فِي عَجْزِهَا، ثُمَّ رَجَرَتْهَا، فَانْطَلَقَتْ،

وَنَذَرُوا بِهَا، فَطَلَبُوهَا فَأَعْجَزَتْهُمْ، قَالَ: وَنَذَرْتُ لِلَّهِ عِزَّ وَجَلَّ إِنَّ نَجَّاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَنْحَرَّتْهَا!

فَلَمَّا قَدِمَتِ الْمَدِينَةَ رَأَاهَا النَّاسُ، فَقَالُوا: الْعَضْبَاءُ نَاقَةُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: إِنَّهَا نَذَرْتُ أَنْ نَجَّاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَنْحَرَّتْهَا! فَاتَوَّا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ بِسْمَا جَرَتْهَا، نَذَرْتُ لِلَّهِ أَنْ نَجَّاهَا اللَّهُ

عَلَيْهَا لَتَنْحَرَّتْهَا! لَا وَفَاءَ لِنَذْرٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا فِيمَا لَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ». {الحديث: ۴۲۲۱

= ۴۲۱۴ فم:}

عیمرانی کوری حوصهین (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: هوژی شه قیف هاوپهیمانی

هوژی بهنی عه قیل بوون، هه روا هاوپهیمان بوون له گهال موسولمانانا، جا هوژی

شه قیف پهیمانه که یان ده شکینن و دوو پیاو له هاو ده لانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی)

دیل دهکهن، هاوه‌لانی پیځه‌مبه‌ریش پیاوئ له‌هۆزی به‌نی عه‌قیل دیل دهکهن، پیاوه دیله‌که وشتریکي چاکی پئ ده‌بی، ناوی عه‌ضباء ده‌بی، هاوه‌لان ئه‌ویش به‌تالانی ده‌گرن، که له‌دواتر ئه‌م وشتره که‌ناوی عه‌ضباء بوو، بوو به‌هی پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای

له‌سهر بئ) پیاوه دیله‌که به‌گۆتو و زنجیره‌وه بوو، پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) چوو بۆ‌لای و فه‌رمووی پئی: (ها چیته، چیت ده‌وئ؟) گوتی: من تاوانم چیه به‌چی هه‌قی منتان گرتووه، وه‌به‌چی هه‌قی ئه‌و وشتره‌ی منتان به‌تالانی گرتووه، که هه‌میشه پیځه‌نگی کاروانی حاحیان بوو؟ پیځه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سهر بئ) له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌زۆر به‌زه‌حمه‌تی زانی، که تۆمه‌تی بئ په‌یمانی لئ بدرئ و گومانی واخراپی پئ برئ فه‌رمووی: (تۆ به‌تاوانی ته‌قیفی هاوپه‌یمانت گیراوی، که به‌ناوه‌وا دوو پیاویان له هاوه‌لانی من به‌دیل گرتووه) ئه‌وجا پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ویستی بر‌واو که‌مئ رو‌یشت، کابرا بانگی کرده‌وه گوتی: ئه‌ی موحه‌مه‌د! ئه‌ی موحه‌مه‌د! پیځه‌مبه‌ریش زۆر به‌سۆزو میهره‌بان و نه‌رمو نیان بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌پایه‌وه بۆ لای و فه‌رمووی: (هاخیر، چیت ده‌وئ؟) گوتی: (من موسولمان بووم و ئیستا موسولمانم) پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (ئه‌م قسه‌یه‌ت کاتئ سوودی ته‌واوی ده‌بوو بۆ تۆ، که‌پیش ئه‌وه یه‌خسیر بکرییت بتگوتباه، به‌لام ئیستا گهرچی سوودی هه‌یه بۆت به‌لام رزگارت ناکا له‌ دیلی). دیسان پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ویستی بر‌وا، به‌لام کابرا بانگی کرده‌وه گوتی: ئه‌ی موحه‌مه‌د! ئه‌ی موحه‌مه‌د! پیځه‌مبه‌ر که‌پایه‌وه بۆ‌لای و فه‌رمووی: (چیت ده‌وئ؟) گوتی: من برسیم نانم پئ بده، توونیم ئاوم پئ بده، فه‌رمووی: (ئه‌مه‌یان مافی خۆته) فه‌رمانی کرد نان و ئاوی پئ درا، جا ئه‌م پیاوه‌یان گۆریه‌وه به‌دوو هاوه‌له‌که‌ی که هۆزی ته‌قیف دیلیان کردبوون!

فه‌رمووی: پیځه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) عه‌ضبای گلدایه‌وه بۆ خۆی، هه‌تا روژئ فره‌ خواکان (موشریکه‌کان) هی‌رشیان هی‌نایه‌ سه‌ر ده‌وروبه‌ری شاری مه‌دینه، ژنیکي ئه‌نصارییان به‌دیل بردو عه‌ضباشیان به‌تالانی گرتو بر‌دیان بۆ ولاتی

خویان و ژنهکەیان بە کۆتو زنجیر بەستەو، ئەو ھۆزە دەستووریان وابوو ئاژەل و مالاتی خۆیانیان لەبەردەمی مائەکانیاندا دەکردە پەچەو و مۆل دەداو و شترەکانی خۆیان بەشەو لەپەچەیی بەرمائەکانیاندا ییخ دەدا، جا شەوی ژنهکە خۆی لە کۆتەکەیی قوتارکردو رویشت بۆناو و شترەکان، ھەتا سواری و شترێ بێ و خۆی قوتاربکا، ھەركە لە و شترێ بۆ ئەم مەبەستە نزیك دەبۆو، و شترەكە دەيقۆراند، ئەویش وازی ئی دەھینا، ھەتا گەیشتە لای عەضبە، ئەو نابۆرپین. فەرمووی: عەضبە بەراستی و شترە میچکەیکە سەرنەرمی ھیمن بوو، جا ژنهکە سواری دەبێ و لەسەر پاشەلی دادەنیش، ئەو جا دەیی ئی دەکاو بەغار دەیا، دوایی ھەستی پێ دەکەن و شوینی دەکەون بەلام نایگرنەو. فەرمووی: نەزردەکا بۆ خودای گەورە بێ دەست، ئەگەر لەسەر پشٹی عەضبە رزگاری بکا، سەری بپێ! جا خودا رزگاری دەکا، کاتی دەگاتە مەدینە، خەلکەكە دەیبینن و دەلین: ئەمە عەزبا، ئەمە و شترە مینگەكەیی پیغەمبەر، ژنهکە دەلێ: من نەزرم کردوو ئەگەر لەسەر پشٹی ئەم و شترە خودا رزگارم بکا، سەری بپێ!

خەلکەكە رویشتن بۆ خزمەتی حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) وە ئەم باسەیان باسکرد بۆ، ئەویش بۆ سەرسامی فەرمووی: (سوبحانەللا، پاکی و بێ گەردیی ھەر بۆ خودایە! بەراستی پاداشی چاکە بەخراپە ئاوا دەبێ، نەزری کردوو بۆ خودا ئەگەر خودا لەسەر پشٹی ئەو و شترە رزگاری بکا، سەری بپێ!). ئەو جا فەرمووی: (نەزری گوناھ دانامەزری، شتیکیش کە مائی بەندە نەبێ نەزری دانامەزری). {تاج: ۳، زنجیرە: ۱۳۲، ژمارە: ۲۵۳۲}.

(۷۹۱) کەفارەتی نەزەر. (۴۲۱۱ - ۴۲۲۹)

باب: فِي كَفَّارَةِ النَّذْرِ

۱۰۰۹- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَ: «كَفَّارَةُ النَّذْرِ، كَفَّارَةُ الْيَمِينِ». {الحدیث: ۴۲۲۹ = ۴۲۲۲ فم:}

عوقبەى كورپى عامير (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی: (كەفاردتی نه‌زیش وه‌ك كەفاردتی سویند وایه). {تاج/۳، لاپەرە: ۱۴۲، زنجیرە: ۱۳۴، ژمارە: ۲۵۴۳}.

روونکردنەوه:

راجیایی لەواتای ئەم فەرموودەیەدا هەیه، رای دروست ئەمەیه کە مەبەست ئەم فەرموودەیە بپرگەى یەكەمە ئەم چەند بپرگەى كەفاردتە: ۱- (هەر نه‌زری دیاری نه‌کرای، وه‌ك كەسى بلی: (نه‌زریکم لەسەربى بۆ خودا) ئەوه ئەم جووره نه‌زره كەفاردتەكەى كەفاردتی سویندەو تەواو). ۲- كەسى نه‌زری بکا، دواىى لەتوانایدا نه‌بى كە جى‌به‌جىی بکا، وه‌ك بلی: (نه‌زری وشترى بکەم به‌خیر) دواىى توانای ئەوهى نه‌بى، ئەوه كەفاردتی سویندى دەكه‌ویته سەرو بەس.

۳- لە نه‌زرى لیجاجة ئەگەر هەنت روویدا، ئەوا نه‌زركار، سەرپشكه كە جى‌به‌جىی بکا، یا كەفاردتی سویندبدا، وه‌ك بلی: (ئەگەر قسەم لەگەڵ زهید كرد نه‌زرى لەسەرم بۆ خودا هەجى بکەم) جا ئەگەر نه‌زركەى شكان واتە: قسەى لەگەڵ زهید كرد، سەرپشكه لەنیوانى ئەم دوو شتەدا: یا هەجەكە بکا، یا كەفاردتی سویند بدا.

۴- لەكاتى نه‌زرى گوناها، كەفاردتی سویندى دەكه‌ویته سەر، وه نه‌زركەى دانامه‌زرى و دروست نییه كە جى‌به‌جىی بکا، به‌هیچ جوړى!!

۲۴- نامه‌ی سویند (کتابُ الْإِيمَان)

{برپروانه: تاج/۳، لایه‌پره: ۱۳۰، زنجیره: ۱۲۳، ژماره: ۲۴۹۸ ههتا زنجیره: ۱۳۵، ژماره: ۲۵۴۸} + {ته‌جریدی بوخاری/۵، لایه‌پره: ۳۰۵، زنجیره: ۸۶، ژماره: ۲۰۸۴ ههتا زنجیره: ۸۷، ژماره: ۲۰۸۵} + {فیقهی ناسان، به‌رگی دووهم، زنجیره: ۳۷۸، لایه‌پره: ۱۰۲۲ ههتا زنجیره: ۳۸۶}.

۷۹۲) ریگرتن له‌سویند خواردن به‌سه‌ری باوکی و شتی وا. (۴۲۳۸ - ۴۲۳۰)

باب: التَّهْيُّ أَنْ يَخْلَفَ بِأَبِيهِ

۱۰۱۰- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ»، قَالَ عُمَرُ: فَوَاللَّهِ مَا خَلَفْتُ بِهَا مِنْذُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْهَا، ذَاكِرًا، وَلَا آثَرًا. {الحديث: ۴۲۳۰ = ۴۲۲۳ فم. بخاری. ایمان ونذور: ۶۶۴۷، ۶۱۰۸. أبو داود. ایمان ونذور: ۳۲۵۰. نسائی. ایمان ونذور: ۳۷۷۶. تحفة الأشراف: ۱۰۵۱۸}.

ئهم فهرموودیه له‌تاجول ئوصولا ئاوايه:

ئیبینو عومه‌ر (رمزای خودای ئی بئی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) گه‌یشت به‌ده‌سته‌یی سوار، عومه‌ریان تیابوو، له‌وکاته‌دا عومه‌ر سویندی به‌باوکی ده‌خوارد، جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) بانگی لی‌کردن و فهرمووی: (هۆشیاربئ! که‌خودای گه‌وره‌و مه‌زن قه‌ده‌غه‌ی کردوو له‌ئیه‌وه که‌ سویند بخۆن به‌باوو باپیرتان، وه‌ک ئه‌وه بلّین به‌سه‌ری بابم، به‌گۆری بابم، جا ئه‌وه که‌سه‌ی که‌ده‌یه‌وی سویند بخوا، با یاسویند به‌خودا بخوا، یا بئی ده‌نگ بئی و سویند به‌شتی تر نه‌خوات، عومه‌ر (رمزای خودای ئی بئی) فهرمووی: به‌خودا له‌وساوه که‌ ئه‌مه‌م له‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) بیستوو که‌ ئه‌مه‌ی قه‌ده‌غه‌ کردوو، ئیتر هیشتا نه‌خۆم سویندم پیان خواردوو و نه‌ له‌ده‌می که‌سی تریشه‌وه سویندی وام گیراوه‌ته‌وه). {تاج/۳، زنجیره: ۱۲۴، ژماره:

۲۵۰۲ — ش/د/ت/ن = بوخاری و موسلیم و ئەبو داوود و تەرەمەزی و نەسائی. پەرگۆری پیرۆزیان لەنووری خودابێ.

۱۰۱۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلَا يَخْلِفُ إِلَّا بِاللَّهِ»، وَكَانَتْ قُرَيْشٌ تَحْلِفُ بِآبَائِهَا، قَالَ: «لَا تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ». {الحديث: ۴۲۳۵ = ۴۲۲۸ فم. تجريد/۳، رقم: ۱۵۰۳ = ۳۸۳۶، ۲۶۷۹ = ۱۱۲۵ تجريد}:

ئیبنو عومەر (رهزای خودایان ئی بێ) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسەر بێ) فهرمووی: (هۆشیاربێ! کهسێ دهیهوێ سویند بخوات باسویند نهخوات مهگهر بهخودا، بهغهیری خودا سویند نهخوات).

دهستووری قورهیش وابوو لهسهردهمی نهزانیدا سویندیان بهسهری باو باپیریان دهخوارد، وهك ئهوه دهیانگوت: سویندم بهباوکم، یا بهسهری بابم، یا بهچاوی تۆ، یا وینهی ئهمانه، پیغهمبهریش (دروودی خودای لهسەر بێ) بهم بۆنهیهوه فهرمووی: (سویند بهباو باپیرانتان مهخۆن).

۷۹۳) ریگری له سویند خواردن بهبت و شتی وا. (۴۲۳۸ - ۴۲۳۰)

باب: النَّهْيُ عَنِ الْحَلْفِ بِالطَّوَاغِي

۱۰۱۲- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَحْلِفُوا بِالطَّوَاغِي وَلَا بِآبَائِكُمْ». {الحديث: ۴۲۳۸ = ۴۲۳۱ فم}:

عهبدورهحماني كوری سهمووره (رهزای خودای ئی بێ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسەر بێ) فهرمووی: (سویند بهبت و خودا درۆزنهكان مهخۆن، كهبههۆی ئهوانهوه خهلكیكى زۆر سهر لیشیواوو گومرا بوون، ههروهها سویند بهباو باپیرانیشتان مهخۆن).

(۷۹۴) که سی سُویندی به لات و به عوززا خوارد بابلئ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (۴۲۳۰ - ۴۲۳۶)

باب: مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى فَلْيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

۱۰۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ حَلَفَ مِنْكُمْ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ بِاللَّاتِ فَلْيَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: تَعَالَ أَقَامِرَكَ، فَلْيَتَصَدَّقْ». وفي رواية: «مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى». {الحديث: ۴۲۳۶ = ۴۲۲۹ فم. بخاری. تفسیر: ۴۸۶۰، ۶۱۰۷، ۶۳۰۱، ۶۶۵۰. أبو داود. إيمان ونذور: ۳۲۴۷. ترمذی. نذور وإيمان: ۱۵۴۵. نسائی. إيمان ونذور: ۳۷۸۴} :

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی: (ئەگەر کەسیکتان سویندی خواردو لە سویندە کەیدا، لەسەر عادی سەر دەمی نەزانی، گوئی: بە لات و بە عوززا، بابلئ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ هیچ خودایەکی تر نییە، بیجگە لە یەزدانی پاک) ئەو کەسەشی بە ھاوڕیکەیی بلی: وەرە باقوماڕ بکەین، باخیری بکا، لە کەفارەتی ئەو قسە پیسەدا. {تاج/ ۳، لاپەرە: ۱۲۲، زنجیرە: ۱۲۴، ژمارە: ۲۵۰۳ - ش/د/ت/ن} .

(۷۹۵) إِنْ شَاءَ اللَّهُ كَرْدَن لَه كَاتِي سُويند خواردندا سوننه ته. (۴۲۶۱ - ۴۲۶۶)

باب: استحبابُ الثَّيْبِ فِي الْيَمَنِ

۱۰۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ نَبِيُّ اللَّهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ: لأَطُوفَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى سَبْعِينَ امْرَأَةً كُلُّهُنَّ تَأْتِي بَغْلَامٍ يُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبُهُ أَوِ الْمَلِكُ: قُلْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، فَلَمْ يَقُلْ، وَنَسِيَ، فَلَمْ تَأْتِ وَاحِدَةٌ مِنْ نِسَائِهِ إِلَّا وَاحِدَةٌ جَاءَتْ بِشَقٍّ غَلَامٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): وَلَوْ قَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ. لَمْ يَحْثُثْ وَكَانَ دَرَكًا لَهُ فِي حَاجَتِهِ». {الحديث: ۴۲۶۲ = ۴۲۵۵ فم. بخاری. جهاد: ۲۸۱۹، ۵۲۴۲، ۶۶۳۹، ۶۷۲۰، ۷۴۶۹. تحفة الأشراف: ۱۳۵۳۵} :

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی: (سولەیمان پیغەمبەر (سلاوی خودای لەسەر بن) دەفەرمووی: سویندم بە خودا، ئەم شەو

دهخولیمه وه به سهر چه فتا ژنمدا، له گه لیان دروست دهبم، هه موویان هه ریه کی سهر و کوریان ده بی، ده جهنگن له پیناوی نایینی خودادا).

جا فریشته که ی هاورپی پی فهرموو: بلی: اِنْ شَاءَ اللّٰه: خوا چه زکا) به لام له بیری چوو، ئەم وشه پیروژه ی نه گوت، جا هیچ کام له ژنه گانی منالیان نه بوو، ته نیا ژنیکیان نه بی که نیوه کورپیکی بوو، ئەوهنده ناته واوو کهم ئەندام بوو، دهتوت نیوه مناله).

جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (ئه گهر سوله یمان له کاتی ئەم سویند خواردنه دا بیگوتبایه: خوا یارب و خوا چه زکا هه ریه کی لهم چه فتا ژنه کورپیکی ده بی، له پیناوی خودادا ده جهنگی، ئەگهر وای بیگوتبایه سوینده که ی نه ده که وتو ئاواته که شی دههاته دی و خودا چه فتا کوره که ی پی دهاو له پیناوی خودادا غه زایان ده کرد).

۷۹۶) سویند به پیی نیازی سویند دهره نه ک به پیی نیازی سویند خور

(۴۲۵۹ - ۴۲۶۰)

باب: يَمِينُ الْمُحَالِفِ عَلَى نِيَّةِ الْمُسْتَحْلِفِ

۱۰۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْيَمِينُ عَلَى نِيَّةِ الْمُسْتَحْلِفِ». {الحديث: ۴۲۶۰ = ۴۲۵۳ فم:}

ئەبو هوریره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (سویند به پیی نیازی سویند دهره نه وه ک به پیی نیازی سویند خور). {تاج/۳، زنجیره: ۱۲۸، ژماره: ۲۵۱۵}.

۷۹۷) که سی به سویندی درو مانی مرویه کی موسولمان بیجری بو خوی ناگری

دوره خ بو خوی مسوکه ر ده کا. (۳۵۱ - ۳۵۷)

باب: مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِمِمينِهِ وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ

۱۰۱۶- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ يَعْني الْحَارِثِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِمِمينِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ»، فَقَالَ لَهُ

رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا، قَالَ: «وَأِنْ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ». {الحديث: ۳۵۱}:

ئەبو ئومامەى حارېثى (رەزای خودای ئى بى) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (کەسێ بەسویندى ناهەق مافى مرویهکى موسولمان بېچرى، خودای گەورە ناگرى دۆزەخى بۆ پېویست دەکاو بەهەشتى لەسەر قەدەغە دەکا). پیاوی پى گوت: قوربان! ئەى پېغەمبەرى خودا! باشتیکى کەمىش بى؟ فەرمووی: (بادار سیواکىکىش بى).

۱۰۱۷- عَنْ بَنِ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ، وَرَجُلٌ مِنْ كِنْدَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ الْحَضْرَمِيُّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هَذَا قَدْ غَلَبَنِي عَلَى أَرْضٍ لِي، كَانَتْ لِأَبِي، فَقَالَ الْكِنْدِيُّ: هِيَ أَرْضِي فِي يَدِي أَرْزِعُهَا، لَيْسَ لَهُ فِيهَا حَقٌّ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِلْحَضْرَمِيِّ: «أَلَا بَيِّنَةٌ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «فَلَا يَمِينُهُ»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ فَاجِرٌ لَا يُبَالِي عَلَى مَا حَلَفَ عَلَيْهِ، وَلَيْسَ يَتَوَرَّعُ مِنْ شَيْءٍ، فَقَالَ: «لَيْسَ لَكَ مِنْهُ إِلَّا ذَلِكَ»، فَانْطَلَقَ لِيَحْلِفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا أَدْبَرَ: «أَمَا لَنْ حَلَفَ عَلَى مَالِهِ لِيَأْكُلَهُ ظُلْمًا لِيَلْتَقِينَ اللَّهُ وَهُوَ عَنْهُ مُعْرِضٌ». {الحديث: ۳۵۶ = ۳۷۰ فم}:

وائیلی کوری حوجر (رەزای خودای ئى بى) فەرمووی: پیاویکی حەزەرمەوتی و پیاویکی کیندەیی هاتنە لای پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) کابرای حەزەرمەوتی گوتی: ئەى پېغەمبەرى خودا! زەوییهکى باوکەم هەبوو، ئیستا بوو بەهەى من، ئەمە لى داگیرکردوو و زەوتى کردوو بۆ خوێ، کابرای کیندەهیش گوتی: زەوى زەوى خۆمەو، وابەدەستى خۆمەو و دايدەچینەم و مافى ئەوى پىوہ نىیە. پېغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) بە حەزەرمەوتییهکەى فەرموو: (ئایا بەلگە و نیشانەت هەیه، کە ئەم زەوییه هەى تۆیه و هەى ئەو نىیە؟) گوتی: نەه. فەرمووی: دەبۆت هەیه کەسویندى بەدەى). گوتی: ئەى پېغەمبەرى خودا! ئەمە پیاویکە بەدکارە، دەر بەستى سویندخواردن نایەت لەهێچ کۆناکاتەو!

فهرمووی: (دههر مافی نهوهندت ههیه لهسه‌ری که سویندی بد‌هیت). جا کابراکه هه‌لسا که سویند بخوات. چه‌زرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) لهو کاته‌دا که کابرا به‌رهو سویندگا که ملی نا، که‌وا باوبوو له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ردا، له‌لای مینه‌ره‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌را سویندیان ده‌خوارد، چه‌زرت له‌وکاته‌دا فهرمووی: (ئه‌گهر سویند بخوات له‌سه‌ر مائی نهو پیاوه، تابه‌نا‌ره‌وا بی‌خوات، له‌روژی قیامه‌تدا، که ده‌چیت‌ه‌وه دیداری خودا، خودا لووت‌ه‌لا ده‌بی لئی و رووی نازی ناداتی). {تاج/۳، زنجیره: ۱۱۴، ژماره: ۲۴۷۱ + ته‌ج‌رید/۳، ژماره: ۱۰۳۶ = ۲۳۵۶}.

(۷۹۸) ئه‌گهر که‌سی له‌سه‌ر شتی سویندی خوارد، به‌لام روانی که سوینده‌که‌ی بخوات باش‌ره، با سوینده‌که‌ی بشکینی و چی باش‌ه نه‌وه بکات و که‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بدا. (۴۲۳۹ - ۴۲۵۸)

باب: مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَرَأَى خَيْرًا مِنْهَا فَلْيَكْفُرْ وَلْيَأْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۱۰۱۸- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي رَهْطٍ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ نَسْتَحْمِلُهُ، فَقَالَ: «وَاللَّهِ لَا أَحْمِلُكُمْ، وَمَا عِنْدِي مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ»، قَالَ: فَلَبِثْنَا مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَتَى بَابِلَ فَأَمَرَ لَنَا بِثَلَاثِ ذَوْدٍ غُرِّ الدَّرَى، فَلَمَّا انْطَلَقْنَا، قُلْنَا (أَوْ قَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ): لَا يُبَارِكُ اللَّهُ لَنَا، أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَسْتَحْمِلُهُ، فَحَلَفَ أَنْ لَا يَحْمِلَنَا، ثُمَّ حَمَلَنَا، فَأَتَوْهُ فَأَخْبَرُوهُ، فَقَالَ: «مَا أَنَا حَمَلْتُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَمَلَكُمْ، وَإِنِّي وَاللَّهِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ ثُمَّ أَرَى خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا كَفَرْتُ عَنْ يَمِينِي، وَأَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ». {الحديث: ۴۲۳۹ = ۴۲۳۲ فم. تجرید/۴، رقم: ۱۶۱۷ = ۴۴۱۵، ۴۳۸۵. انظر رقم: ۱۶۱۱ تجرید}:

ئه‌بو مووسای ئه‌شه‌هری (ره‌زای خودای ل بن) فهرمووی: له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌کی ئه‌شه‌هری چووین بو خزمه‌تی چه‌زرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) داوامان لئی کرد که و‌لا‌خی سواریمان بداتی، هه‌تا له‌خزمه‌تیدا بچین بو غه‌زای ته‌بووک، وارپکه‌وت له‌وکاته‌دا تووره‌بوو، بو‌یه سویندی خوارد که و‌لا‌خمان نه‌داتی و فهرمووی: (به‌خودا نه و‌لا‌خی سواریتان پئ ده‌ده‌مو نه و‌لا‌خی باری و نه نه‌وه‌نده و‌لا‌خیشم هه‌یه که‌بیده‌م به‌ئیه‌و بو ئه‌م

غەزایە سواری بن، یاتفاقی لی بنین). ئییمەیش ئەوەندەى ھەزى خودای لەسەر بوو مایەنەو، ئیتر زۆرى نەخایاند کە وشتى تالانى زۆریان بۆیھینا، جا فەرمانى کرد کە سى جووت وشتى دووگ سپیان پیماندا، جاکاتى وشتەرکانمان وەرگرتو ویستمان برۆین، گوتمان: کارىکى باشمان نەکرد، چونکە پىڤەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ئاگای لەو نەمابوو، کە سویندى خواردوو، وە ئییمەیش ئەوەمان بەھەل زانى و یادیمان نەخستەو، کەشتىکى واهەیه، کەواتە: خوا پىرۆزى ناگا لیمان، جامن خۆم چوومە خزمەتى و مەترسییەکەى خۆمانم ەرزى کرد، فەرمووی: (من و لاخى سواریم نەداو بەئیو، ئەو لەسایەى خوداو بوو کە و لاخى سواریی بۆرەخساندن، وەکی تریش سویندم بەخودا، خوا ھەزکا، من سویند لەسەر ھەرچى بخۆم، وە لەپاشا بۆم دەرکەوئ بەبارىکى تردا باشترە، چى باش بى، ئەو دەکەم و کەفارتى سویندەکەم دەدم). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۳۴، ژمارە: ۲۵۴۱}.

۱۰۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَعْتَمَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ فَوَجَدَ الصَّبِيَّةَ قَدْ نَامُوا، فَأَتَاهُ أَهْلُهُ بِطَعَامِهِ، فَحَلَفَ لَا يَأْكُلُ مِنْ أَجْلِ صَبِيَّتِهِ، ثُمَّ بَدَأَ لَهُ فَأَكَلَ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، فَلْيَأْتِهَا، وَلْيَكْفُرْ عَنْ يَمِينِهِ». {الحديث: ۴۲۴۷ = ۴۲۴۰ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بن) فەرمووی: پیاوئ لەخزمەتى پىڤەمبەردا مایەو، ھەتا شەو درەنگ بوو، ئەوجا گەراپەو بو مالمەو بۆلای کەسوکارى، دەبینى منالەکانى خەوتوون بەبى شیو، جا ژنەکەى شیوہکەى بۆھینا، ئەویش لەبەر پەرۆشى بۆ منالەکانى، سویندى خوارد کەلی نەخوات، لەپاشا وای بەباش زانى کە نانەکەى بخوا، جاھات بۆ خزمەتى پىڤەمبەر و ەرزى کرد ئەى پىڤەمبەرى خودا! ئەمشەو کەرۆشمەو شتىکى وا روویدا؟ پىڤەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (ئەگەر کەسى سویندى لەسەر شتى خواردو لەئەنجاما بۆى دەرکەوت کە

به پیچه وانه وه باشه، با باشه که بکاو سوینده که ی بخوات و که فاره تی سوینده که ی بدات). { تاج/۳، زنجیره: ۱۳۴، ژماره: ۲۵۴۰ چ/۴ }.

(۷۹۹) باسی که فاره تی سویند. (۴۲۶۷)

باب: فِي كَفَّارَةِ الْيَمِينِ

۱۰۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « وَاللَّهِ لَأَنْ يَلْجَأَ أَحَدُكُمْ يَمِينَهُ فِي أَهْلِهِ أَثَمٌ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْطَى كَفَّارَتُهُ الَّتِي فَرَضَ اللَّهُ ». {الحديث: ۴۲۶۷ = ۴۲۵۹ فم. تجريد/۵، رقم: ۲۰۴۹ = ۶۶۲۴، ۲۳۸، ۸۷۶، ۸۹۶، ۲۹۵۶، ۳۴۸۶، ۶۸۸۷، ۷۰۳۶، ۷۴۹۵، ۶۶۲۵، ۶۶۲۶} :

ئه بو هوردهیره (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بین) دده فهرمووی: (به خودا ئه گهر که سیکتان له سه ر شتی سویند له که سوکاری بخواو له پاشا ورکی لی بگری و لیی په شیمان نه بیته وه، وه ل حال په شیمان بوونه وه له وشته با شترین، ئه وه به و پی لیدا گرتنه گونا هی زورتر ده گا له لای خودا، هه تا ئه وه که سوینده که ی بشکینئ و ئه وه که فاره ته بدا که خودا داینا وه بو سویند). {تاج/۳، زنجیره: ۱۲۶، ژماره: ۲۵۱۲}.

۲۵- نامه‌ی ناره‌وایی خوین رشتنی ناره‌وا باسی توّله سه‌ندن و باسی خوین و خوینبایی

{بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۸۱، لاپه‌ر: ۵، ۳ له ژماره: ۲۲۸۸ و هه‌تا ۲۳۶۹ + ته‌جریدی
بوخاری/۵، ژماره: ۲۰۶۵ هه‌تا ژماره: ۲۰۸۰ به‌رگی/۵، لاپه‌ر: ۵، ۳۲۲ + فیهی ئاسان/۲،
لاپه‌ر: ۸۳۰، زنجیره: ۲۰۲ هه‌تا لاپه‌ر: ۹۲۴، زنجیره: ۲۴۶}.

(۸۰۰) ناره‌وایی خوین و مال و نامووس. (۴۳۵۹ - ۴۳۶۲)

باب: تَحْرِیمُ الدِّمَاءِ وَالْأَمْوَالِ وَالْأَعْرَاضِ

۱۰۲۱- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «
إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ السَّنَةُ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا مِنْهَا
أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ، ثَلَاثَةٌ مُتَوَالِيَاتٌ: ذُو الْقَعْدَةِ، وَذُو الْحِجَّةِ، وَالْمُحَرَّمُ، وَرَجَبٌ، شَهْرٌ مُضَرَّ الَّذِي
بَيْنَ جُمَادَى وَشَعْبَانَ»، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّ شَهْرٍ هَذَا؟». قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَسَكَتَ حَتَّى
ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، قَالَ: «أَلَيْسَ ذَا الْحِجَّةِ؟» قُلْنَا: بَلَى، قَالَ: «فَأَيُّ بَلَدٍ هَذَا
؟» قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَسَكَتَ حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، قَالَ: «
أَلَيْسَ الْبَلَدَةُ؟». قُلْنَا: بَلَى، قَالَ: «فَأَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟». قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَسَكَتَ
حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، قَالَ: «أَلَيْسَ يَوْمَ النَّحْرِ؟». قُلْنَا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ،
قَالَ: «فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ (قَالَ مُحَمَّدٌ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ) وَأَعْرَاضَكُمْ، حَرَامٌ عَلَيْكُمْ
كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، وَسَتَلْقَوْنَ رَبَّكُمْ، فَيَسْأَلُكُمْ عَنْ
أَعْمَالِكُمْ، فَلَا تَرْجِعْنَ بَعْدِي ضَلَالًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ، أَلَا لِيُبْلَغَ الشَّاهِدُ
الْغَائِبَ، فَلَعَلَّ بَعْضٌ مَن يَبْلُغُهُ يَكُونُ أَوْعَى لَهُ مِنْ بَعْضٍ مَن سَمِعَهُ». ثُمَّ قَالَ: «أَلَا هَلْ
بَلَّغْتُ؟» {الحديث: ۴۳۵۹ = ۴۳۵۱ فم. تجريد/۱، رقم: ۶۰، ۶۷، ۱۰۵، ۱۷۴۱،
۳۱۹۷، ۴۴۰۶، ۴۶۶۲، ۵۵۵۰، ۷۰۷۸، ۷۴۴۷. تحفة الأشراف: ۱۱۶۸۲}:

ئەبو بەكره (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەو حەجەدا، كە لەپاش كۆچ كردى، كە ناوداره بە حەجى مالآوايى، لە وتاريكدا فەرمووى: (چەرخ چوووتەو دەخى جارانى خۆى، زەمان ھەلسووپاوتەو سەر ئەو شيوەيەى خۆى، كە خوداي گەورە ئاسمانەكان و زەوى دروست كردو شەوو رۆژو مانگو سالى دانا، ئيمسال سال بووتەو بەدوانزە مانگو ھەموو مانگى لەدوانزە مانگەى خودا كەوتۆتەو شوپىنى راستەقینەى خۆى و (نەسيى) نەما، وە ھەك سەردەمى پيغەمبەرەكان (دروودى خودا لە پيغەمبەرى خودا و گشت پيغەمبەرەكانى تر بى) ئەو دەوى رەوايە بووتەو بەرەواو ئەو دەوى ناپەرەوايە بووتەو بەنارەوا، وە ئەو گۆران و دەستكاريى شەريعتە كە لەسەردەمى نەزانيدا كرابوون، ھەموو راست كرانهو، وە ئەو مانگانە چواريان مانگى ھەرامن و خاوەن ريزو قەدر و نرخن و لەبەرئەو شەپرو شۆرو ھەراو جەنگيان زۆر تيا ھەرامە، وە ئەم چوار مانگە سيانيان بەرودوان و بەشوین يەكادین، كەناو جەژنان و نۆمينە و موھەرەمن، ئەوى تريشيان تەنيايە، كە مانگى رەجەبە كە مەشھورە بە رەجەبى ھۆزى موزھەر، لەبەرئەو كەھۆزى موزھەر زۆر قەدرى ئەم مانگە دەگرن، كە دەكەويەتە بەينى جوماداي دووھەم و كۆلە مانگەو).

ئەوجا خۆشەويست فەرمووى: (ئەم مانگە چ مانگىكە؟) گوتمان: خودا پيغەمبەرى خودا باشتري ئى دەزانن. فەرمووى: جا پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) ماوھيى خامۆش بوو، تەنانەت خامۆش يەكەى وا دريژرەى كيشا زەينمان بۆئەو چوو كەناوھەكەى بگۆرئى و ناوئ تری ئى بنى، بەلام فەرمووى: (ئەرى ئەمە مانگى نۆمينەى حاجيان نيە كە حەجى تيا دەكرئ؟) گوتمان: خودا پيغەمبەرى خودا باشتري ئى دەزانن، فەرمووى: جاديسان ماوھيى تر بى دەنگ بوو، تەنانەت زەينمان بۆ ئەو چوو كەناوھەكەى بگۆرئى و ناويكى تری ئى بنى. فەرمووى: (ئەرى ئەمە شارى مەككە نيە؟) گوتمان: بەلئ خۆيەتى. فەرمووى: (ئەى ئەم رۆژە چ رۆژيكە؟) گوتمان: خودا پيغەمبەرى خودا باشتري ئى دەزانن، فەرمووى: ديسان ماوھيەكى تر

خاموش بوو، دیسان گومانمان بۇئەوہ چوو کہناوہکە ی بگۆږی و ناویکی تری لی بنی. بهلام فەرمووی: (دیاره که ئەمە روژی جهژنی قوربانە که قوربانى تیاذا دهکری) گوتمان: بهلی ئەوہ، ئەی پیغمبەری خودا! فەرمووی: (دهی باش باش بزانی، که سەرو مال و ناموستان بهیهکتری حەراره، وهک چۆن شکاندی ریژی ئەم روژەتان حەراره ناوا، بهتایبهتی ئەگەر شکاندنی ریژی ئەم روژەتان لەم شارەتانابی و لەم مانگەشتانا بی). فەرمووشی (دروودی خودای لەسەر بی): (وه بهزوویش دهچنهوه بهردیوانی خودای پهروهردگارتان، یهکه یهکه پرسیارتان لی دهکا، سهبارەت بهکارو کردەوهکانتان، جا نهکەن پاش مەرگی من بگهڕینهوه سەر حالی پیشینتان و گومراو سەرلیشیواو ببهوهوه وهک جاری جارن ببهوه بههۆزی خو خۆرو بهشیر گەردنی یهکتری بپهڕینن، ها هوشیارین، با ئامادهبوانی ئەم وتارو ریو رهسمانه خویان لهبهریان بکهو رایان بگهیهنن بهکهسانئ که ئیستا لیرو نین و نادیارن، چونکه ئومیده هەندئ کهس لهوانه ی که ئەم فەرموودهو فەرمایشتانەیان پی رادهگهیهنری، باشتەر تی بگه و وهری بگرن لهو کهسانه ی که بهگوئی خویان دهیاننیهستن).

لهپاشا فەرمووی: (دهی ئەوا من ئەرکی سەرشانی خۆم راگهیاند). {تاج/۲، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۱۶۰۹}.

۸۰۱) لهروژی قیامهتدا یهکه م شت که ئاده میزاد دادگایی دهکری لهسەری، پرسى خوین رشتنه. (۴۳۵۷ - ۴۳۵۸)

باب: **أَوَّلُ مَا يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ**

۱۰۲۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ». {الحديث: ۴۳۵۷ = ۴۳۴۹ ف.م = ف.م = فتح الملهم. تجريد = مختصر صحيح البخارى / ۵، رقم: ۲۰۳۱ = ۶۵۳۳، ۶۸۶۴. ترمذی. دیات: ۱۳۹۶. نسائی. تحريم الدم: ۴۰۰۳} :

عەبدوللای کوری مەسعوود (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بی)

فەرمووی: (لهروژی قیامهتدا، یهکه م شت که ئاده میزاد لهسەری دادگایی دهکری،

پرسی خوین رشتن و مروّف به نار هوا کوشتنه). {تاج/۳، زنجیره: ۸۱، لایه‌په: ۴، ژماره: ۲۲۸۸ ج/۴ + ریاض/۴، لایه‌په: ۱۳۳۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۴۵/۳۸}.

۸۰۲) به چی رشتنی خوینی مروی موسولمان رهوا دهبی؟ (۴۳۵۱ - ۴۳۵۴)

باب: مَا يَحِلُّ دَمَ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ

۱۰۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: الثَّيِّبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ».

{الحديث: ۴۳۵۱ = ۴۳۴۳ فم. تجرید/۵، رقم: ۲۰۷۶ = ۶۸۷۸. أبو داود. حدود: ۴۳۵۲. ترمذی. دیات: ۱۴۰۳. نسائی. تحریم الدماء: ۴۰۳۷. تحفة الأشراف: ۹۵۶۷}:

عبدالوللای کوری مه‌سعوود (ره‌زای خودای بی‌ن) ده‌فه‌رموی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای لم‌سمر بی‌ن) ده‌فه‌رموی: (ه‌هر موسولمانی شایه‌تمان بهی‌نی و بلی: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: به‌دل باو‌ده‌ده‌که‌مو به‌زمان ده‌لی‌مو شایه‌تی ده‌ده‌م که ه‌هر خودا خودایه‌و به‌س، خودای تر نیی‌ه، مو‌حه‌مه‌دی کوری عه‌بدو‌ل‌لایش پی‌غه‌مبه‌ری ره‌وانه‌کراوی خودایه‌). ه‌هر که‌سی ن‌ه‌م شایه‌تی‌ه‌ بدا، نی‌تر خوینی نه‌و که‌سه حه‌رامه‌و به‌هیچ شی‌وه‌یی خوینی به‌که‌س ره‌وانابی، مه‌گه‌ر له‌یه‌کی له‌م سی کاتانه‌دا نه‌بی: بی‌وه‌ی داوین‌پیس، چ ژن بی، چ پی‌او، یاکه‌سی به‌ناره‌وا که‌سی به‌قه‌ستی بکوژی، یا له‌نایینی خو‌ی و‌ه‌رگه‌ری و له‌ کو‌مه‌له‌ی موسولمانان ته‌رابی). {تاج/۳، زنجیره: ۸۸، ژماره: ۲۳۳۵}.

۸۰۳) بریاری که‌سی له‌نی‌سلام و‌ه‌رگه‌ری و‌دزی نی‌سلام شه‌ری‌کاو خه‌ک بکوژی.

(۴۳۲۹ - ۴۳۳۶)

باب: الْحَكْمُ فِيمَنْ يَرْتَدُّ عَنِ الْإِسْلَامِ وَيُقْتَلُ وَيُحَارَبُ

۱۰۲۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ نَفْرًا مِنْ عُكْلٍ ثَمَانِيَةٍ قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَبَايَعُوهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَاسْتَوْخَمُوا الْأَرْضَ، وَسَقُمْتُ

أَجْسَامُهُمْ فَشَكُوا ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَالَ: « أَلَا تَخْرُجُونَ مَعَ رَاعِيْنَا فِي إِبِلِهِ فَتُصِيبُونَ مِنْ أَبْوَالِهَا وَالْبَانِهَا؟ » فَقَالُوا: بَلَى، فَخَرَجُوا فَشَرِبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا وَالْبَانِهَا، فَصَحُوا، فَقَتَلُوا الرَّاعِيَّ، وَطَرَدُوا الْإِبِلَ، فَلَبَّغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَبَعَثَ فِي آثَارِهِمْ، فَأَذْرَكُوا فَجَىءَ بِهِمْ، فَأَمَرَ بِهِمْ فَقُطِعَتْ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ، وَسُمِرَ أَعْيُنُهُمْ، ثُمَّ نُبِذُوا فِي الشَّمْسِ حَتَّى مَاتُوا. {الحديث: ٤٣٣٠ = ٤٣٢٢ فم. تجريد / ١، رقم: ١٧٦ = ٢٣٣، ١٥٠١، ٣٠١٨، ٤١٩٢، ٤١٩٣، ٤٦١٠، ٥٦٨٥، ٥٦٨٦، ٥٧٢٧، ٦٨٠٢، ٦٨٠٣، ٦٨٠٤، ٦٨٠٥، ٦٨٩٩. أبو داود. حدود: ٤٣٦٤. نسائي. تحريم الدم: ٤٠٣٦. تحفة الأشراف: ٩٤٥}:

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: تاقمئ له هوژی عوکل، ژماره دیان ههشت کهس بوو، هاتنه خزمه تی حه زمرت و موسولمان بوون و په یمانیان دا به پیغه مبه ر، له سه ر پابه ندیبوون به نایینی پیروژی نیسلامه وه، پاش ماوه یی هه وای مه دینه یان پی نه که وت، جهسته یان دهر داوی بوو، سکاالی نه ووه یان لای پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) کرد، فهرمووی: (که له گهل شوانه که ی نیمه دا، بچن بو دهر دوه ی مه دینه، بو ناو رانه وشتره زه کاته کان و له وی بو دهر مان له گمیزو شیر ی وشتره کان بخون، هه تا سکتان ده که ویته ری و له و نه خو شینه رزگارتان ده بی).

نه وانیش گو تی ان: به لی باشه و، وه هایان کردو له گهل شوانی وشتره کانا دهر چوون و له گمیزو له شیر ی وشتره کانیان خوار دوه و چاکبوونه وه، که چی نامه ردو بی په یمان دهر چوون و روژی له پروژان له نیسلام وهر ده گه ری و سه ره رای نه ووه یسه شوانه که ی پیغه مبه ر زور به بی نه زاکه ت ده کوژن، ده ست و پیی ده برن و درک نه که ن به چاویدا، تاده مرئ! نیجا وشتره کانیس ده دهنه به رو ده یان فرینن بو ولاتی خو یان، کاتی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) به م کاره ساته ی زانی، کو مه لی پیاوی نارد به شوینی ناو له ری ده یان گر نه وه و دیلیان ده که ن و ده یان هی نه وه بو مه دینه. جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) چا وهر پیی فهرمانی خودای کرد، تا نایه تی سی و سی له سوور ه تی مانیده هاته خواره وه، نه و جا به پیی نه و نایه ته، حه زمرت فهرمانی کرد

دهستو پایان برینو بهبسماری سوورده کراو چاویان رشتن، لهپاشیشا برینهکانیان نهبرژاندنهوهو تیماریان نهکردن بهلکوو تووریان دانه ناو خره بهرداوییهکوه لهدهردهی شار، کهپیی دهگوتری: ئهلههره، داوای ئاویان دهکردکس ئاوی نهدهدانی، ههتا مردن!}. {تاج/۳، زنجیره: ۸۸، لاپه‌ره: ۳۰، نایه‌تی: {إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ...} + {تاج/۳، زنجیره: ۸۸، ژماره: ۲۳۳۷}.

۸۰۴) تاوانی نهو کهسهی کهپیاو کوشتنی داهینا. (۴۳۵۵ - ۴۳۵۶)

باب: إِنْهُمْ مِنْ سَنِّ الْقَتْلِ

۱۰۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دِمَهِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ ». {الحديث: ۴۳۵۵ = ۴۳۴۷ فم. تجرید/۴، رقم: ۱۳۴۰ = ۳۳۳۵، ۶۸۶۷، ۷۳۲۱ فتح الباری. ترمذی. علم: ۲۶۷۳. نسائی. تحریم الدم: ۳۹۹۶. تحفة الأشراف: ۹۵۶۸}:

عهبدوئلائی کورپی مه‌سه‌وود (ره‌زای خودای له‌سه‌ر بن) ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر

بن) ده‌فه‌رموئ: (هه‌رکه‌سی به‌نا‌ره‌وا بکوژری، به‌شی له‌ئوبالی خوین رشتنه‌که‌ی به‌ نه‌ستوی کوره‌ پی‌شووه‌که‌ی ئاده‌مه، واته به‌ملی قابیلی کورپی ئاده‌مه، که‌هابیلی برای گوشت، چونکه نهو یه‌که‌م که‌س بوو که‌پیاو کوشتنی داهینا). وه‌ک خوای گه‌وره له‌قورئانی پی‌رۆزدا له‌سوورته‌ی مانیده‌دا، له‌نایه‌تی سییه‌مدا ده‌فه‌رموئ: {فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ}

واته: ده‌روونی پیسی قابیل، کوشتنی هابیلی برایی له‌به‌رچاوی جوان کرد، وه‌کوشتی، ئیتر قابیل به‌م کرده‌وه ناشیرین و ناپه‌سه‌نده بوو به‌پیاویکی زیانباری پیاو کوژی دۆراو له‌هه‌ردوو جیهاندا). {تاج/۳، زنجیره: ۸۱، ژماره: ۲۲۸۷}.

۸۰۵) سزای کەسێ خۆکوژیی بکاو خۆی بکوژی، بەچی خۆی بکوژی بەووە لەناو

دۆزەخا نازار دەدری. (۲۹۶ - ۳۰۴)

باب: مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ عَذَبَ بِهِ فِي النَّارِ

۱۰۲۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ، فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ شَرَبَ سَمًا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ يَتَرَدَّى فِي نَارِ جَهَنَّمَ، خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا». {الحديث: ۲۹۶ = ۳۱۲ فم}:

ئەبو ھورەیرە (ڕەزای خودای ئی بن) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموی: (کەسێ بە پارچە ئاسنێ خۆی بکوژی، ئەووە لەناگری دۆزەخیشا ئەو پارچە ئاسنە دەگری بە دەستیەووە خۆش خۆش دەیکا بەورگی خۆیا، ئیتر ھەتا ھەتایە، لەناگری دۆزەخدا دەمینیتەووە ئەووە حالیت، وەکەسێ زەھر بخواتەووە بەزەھر خۆی بکوژی، ئەووە لەناگری دۆزەخیشا زەھرەکی ھەروا لەناوی دەستیاو پەیتا پەیتا دەبخواتەووە ھەتا ھەتایە، بە ئیجگاری لەناگری دۆزەخدا دەبی و ھەمیشەیش ئەمە حال و کارو پیشە دەبی! وەکەسێ لە کیویکەووە، یا لەبەرزاییەکەووە خۆی بەربداتەووە خۆی بکوژی، ئەووە ھەمیشە لەو کیووەووە خۆی ھەلدەداتە ناو ناگری دۆزەخەووە ھەتا ھەتایە ئەووە کارو پیشەیت و بەئیجگاری تیا دەمینیتەووە).

۱۰۲۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) التَّقَى هُوَ وَالْمُشْرُكُونَ، فَاقْتَتَلُوا، فَلَمَّا مَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى عَسْكَرِهِ، وَمَالَ الْآخَرُونَ إِلَى عَسْكَرِهِمْ، وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ لَا يَدْعُ لَهُمْ شَاذَةً وَلَا فَاذَةً إِلَّا اتَّبَعَهَا، يَضْرِبُهَا بِسَيْفِهِ، فَقَالُوا: مَا أَجْزَأَ مِنَّا الْيَوْمَ أَحَدٌ كَمَا أَجْزَأَ فُلَانٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَمَّا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ!» فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا صَاحِبُهُ أَبَدًا، قَالَ: فَخَرَجَ مَعَهُ، كُلَّمَا وَقَفَ، وَقَفَ مَعَهُ، وَإِذَا أَسْرَعَ، أَسْرَعَ مَعَهُ، قَالَ: فَجُرِحَ الرَّجُلُ جُرْحًا شَدِيدًا، فَاسْتَعْجَلَ الْمَوْتُ فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ، وَذَبَابَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَى سَيْفِهِ، فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَخَرَجَ الرَّجُلُ

إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، فَقَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟» قَالَ: الرَّجُلُ الَّذِي ذَكَرْتَ أَنْفًا أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَأَعْظَمَ النَّاسُ ذَلِكَ، فَقُلْتُ: أَنَا لَكُمْ بِهِ، فَخَرَجْتُ فِي طَلَبِهِ حَتَّى جُرِحَ جُرْحًا شَدِيدًا، فَاسْتَعَجَلَ الْمَوْتُ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ وَدَبَابَهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَيْهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عِنْدَ ذَلِكَ: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ، فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ». {الحديث: ۳۰۲ = ۳۱۸ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۷۱، ۴۲۰۳، ۴۲۰۲، ۴۲۰۷، ۶۴۹۳، ۶۶۰۳. تحفة الأشراف: ۴۷۸۰، ۴۷۸۷} :

سههلی کورې سههدی نهل ساعیدی (رهزای خودای بی) فههرمووی: پیغهمبهرو سوپاکه‌ی له‌گه‌ل دوزمنی هاوبه‌شپه‌یداکارانا، ئاوقه‌دی یه‌کتری بوون و بوو به‌جه‌نگو کوشتار له‌نیوانیاندا، جا کاتی هه‌ردوولا به‌ره‌و به‌ره‌ی خو‌یان کشانه‌وه، پیاوئ هه‌بوو له‌ناو یارانی پیغهمبه‌ردا، له‌کاتی شه‌ره‌که‌دا، به‌ره‌نگاری هه‌ریه‌کئ له‌له‌شکری دوزمن ببوايه بواره‌ی نه‌ده‌دا، به‌شمشیر دایده‌گرت. یارانی پیغهمبه‌ر (دروودی خودا له‌ پیغهمبه‌رو ره‌زای خودا له‌یارانی بی) فههرموویان: به‌پراستی نه‌مړؤ فیساره‌که‌س فریامان که‌وت، پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) فههرمووی: (ده‌ی نه‌و زه‌لامه‌ له‌ نه‌هلی دوزه‌خه). پیاوئ له‌ موسولمانان فههرمووی: ده‌بی من دوا‌ی بکه‌وم و نه‌م هو نه‌ینییه‌ی که‌ده‌بی به‌هو‌ی چوونه دوزه‌خی بدوزه‌مه‌وه!

فههرمووی: جا شوینی ده‌که‌وئ له‌کاتی شه‌رکردن و هه‌لمه‌تبردن‌دا، پیاوه‌ ئازاکه‌ له‌کوئ ده‌ویستی، نه‌ویش له‌وئ له‌گه‌لئ ده‌ویستی، له‌کوئ خیرا ده‌روا نه‌ویش له‌وئ خیرا ده‌روا، جا له‌کاتی شه‌رو هه‌راو پیکه‌لپرژانا، پیاوه‌ ئازاکه‌ زامار ده‌کری و زامیکی سه‌ختی ئی ده‌کری، جا په‌له‌ له‌مه‌رگی خو‌ی ده‌کا، مشتووی شمشیرکه‌ی له‌سهر زه‌وییه‌که‌ دادنه‌ئ و نووکه‌که‌ی له‌نیوانی هه‌ردوو مه‌مکیدا دادنه‌ئ و نه‌وجا به‌هه‌موو هی‌زی خو‌ی به‌ حو‌ججه‌ت خو‌ی ده‌دا به‌سهر شمشیرکه‌یداو خو‌ی ده‌کو‌ژی!

جا پیاوه که ی که شوینی که وتبوو هاته وه بۆ خرمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر
 ب) و عه رزیکرد: شایه تی به هه ق ده دم که تو پیغه مبه ری ره انه کراوی خودای بۆ سه ر
 به ری ئاده میزاد، فه رمووی: (چۆن). گو تی: چونکه ئه وه ی که فه رمووت له به ری
 ئه و پیاوه هاته دی، ئه وه بوو که تو فه رمووت ئه و پیاوه له خه لکی دۆزه خه ،
 خه لکه که ئه وه یان له لا زه حمه ت و ئه سته م بوو، چۆن چۆنی ئه و ئه وه نده ئازاو
 سوو دمه ندبێ بۆ سو پای ئیسلام که چی دۆزه خی بی ت؟!

منیش پیا نه م گو ت: لێی که رپێ بۆ من و من ئه م مه ته له تان بۆ هه ل ده هی نه م
 ئه م نه ئینییه تان بۆ ده رده خه م، ئی تر شوینی که وته م، جا پیاوه چۆن چۆنی زامار بوو،
 وه چۆن چۆنی خۆی کو شت، ئاوا له نوو که وه گێرپیه وه بۆ پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر ب)
 جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر ب) پاش بی سته نی ئه م دا سته نه فه رمووی: (پیاوی واهه یه
 کردارو ره فتاری وه ک کردارو ره فتاری به هه شتی وایه، له خه لک وایه به هه شتییه،
 به لام خۆی دۆزه خییه، پیاوی وایش هه یه به پیچه وانه وه، له خه لک وایه که
 دۆزه خییه، به لام خۆی به هه شتییه). خودا به مانپاریزی له شتی وایه. {بروانه: تاج/۱،
 لاپه ره: ۴۰، زنجیره: ۶ فه رمووده ی چواره م چاپی یه که م = ژماره: ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱،
 تاج/۱، ج/۴}.

۸۰۶) که سی به به ردو شتی وای که سی بکوژی. به هه مان شت ده کوژریته وه.

(۴۳۳۷ - ۴۳۴۱)

باب: مَنْ قَتَلَ بِحَجَرٍ قَتْلَ بِمِثْلِهِ

۱۰۲۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ جَارِيَةَ وَجَدَ رَأْسَهَا قَدْ رُضَّ بَيْنَ
 حَجَرَيْنِ، فَسَأَلُوهَا مَنْ صَنَعَ هَذَا بِكَ؟ فَلَانٌ؟ فَلَانٌ؟ حَتَّى ذُكِرُوا يَهُودِيًّا؟ فَأَوْمَاتُ بَرَأْسِهَا،
 فَأَخَذَ الْيَهُودِيُّ فَأَقْرَّ، فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ يُرَضَّ رَأْسُهُ بِالْحِجَارَةِ.
 {الحديث: ۴۳۴۱ = ۴۳۳۳ فم. ۳/، رقم: ۱۰۵۳ = ۲۴۱۳، ۲۷۴۶، ۵۲۵۹، ۶۸۷۶،
 ۶۸۷۷، ۶۸۷۹، ۶۸۸۴، ۶۸۸۵. ترمذی. دیات: ۱۳۹۴. نسائی. قَسَامَة: ۴۷۵۶. ابن
 ماجة. دیات: ۴۷۵۶. تحفة الأرف: ۱۳۹۱} :

پیشہوا ئہنہسی کوری مالیک (رمزای خودای ئی بن) فہرمووی: پیاویکی جوولہکہ، لہسہر
 ھەنئ خشل، لہنیوانی دوو بہرددا سہری کچولہیہکی ئہنصارى شکاندبوو، لہپاشا
 تووړی دابووہ ناو بیریکہوہ، کاتیئک دۆزیانہوہ ہیشتا نیوہ گیانیکی تیادامابوو،
 جالییان دہپرسی: کئ وای ئی کردی؟ ئایا فیسارہ کہس بوو؟ ئایا ئہمبوو؟ ئایا ئہو
 بوو؟ تاناوی کابرایہکی جوولہکہیان ہیئاو گوتیان: ئایا فیسارہ جوولہکہ وای ئی
 کردوویت؟ ئہویش سہری لہقاندو بہسہری ئاماژہی کرد، ئا ئہو وای ئی کردووم، جا
 کابرای جووہیان ہیئاو، پیی لہتاوانی خوئی ناو ددانی بہکارہکہدا ناو چووہ ژپری،
 پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمانیدا، لہنیوانی دوو بہرددا سہری ئہویشیان
 شکاندو لہباتی کچولہ ئہنصارییہکہ کوشتیانہوہ). {تاج/۳، زنجیرہ: ۸۲، ژمارہ:
 ۲۳۰۲، ج/۴}.

۸۰۷) کہسی دہستی پیاوی بگہزی و ئہویش لہتاوانا دہستی خوئی راپسکینئی و دوو
 ددانی بکەوینئی. (۴۳۴۲ - ۴۳۴۹)
 بَاب: مَنْ عَصَا يَدَ رَجُلٍ فَانْتَرَعَهُ

۱۰۲۹- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَجُلًا عَصَا يَدَ رَجُلٍ، فَانْتَرَعَ
 يَدَهُ، فَسَقَطَتْ ثِيَابُهُ أَوْ ثَنَائِيَاهُ، فَاسْتَعْدَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « مَا تَأْمُرُنِي؟ تَأْمُرُنِي أَنْ أَمُرَهُ أَنْ يَدَعَ يَدَهُ فِي فَيْكِ تَقْضُمُهَا
 كَمَا يَقْضُمُ الْفَحْلُ؟! ادْفَعْ يَدَكَ حَتَّى يَعْضَهَا، ثُمَّ انْتَرَعَهَا ». {الحديث: ۴۳۴۶ = ۴۳۳۸ فم.
 تجرید/۳، رقم: ۱۲۱۹ = ۲۹۷۳، ۱۸۴۸، ۲۲۶۹، ۴۴۱۷، ۶۸۹۳}:

عیمرانی کوری حوصہین (رمزای خودای ئی بن) فہرمووی: پیاوی دہستی پیاوی دہگہزی،
 ئہویش لہتاوانا، کہدہستی خوئی رادہپسکینئی لہدہمی کابرای گازگر، دوو ددانی
 پیشینہی کابرا لہگہل دہستیا دہکەون! جا بو دادخوایی و سکاڵا ھاتنہ خرمہتی
 ھەزەرہت (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: (چیت لہمن دہوی؟ دہتہوی لہمن کہمن پیی
 بلیم: واز لہدہستی بیئی لہدہمی تودا، تو وەك نیرہ وشر پەنجەہی بکروژی؟ دہی
 باشە من بہتو دہلیم: تو پەنجەہی خوٹ بدہبہو، بادایکروژی، ئایا لہکاتی وادا تو

دهستی خوټ رانا پسکینی؟ دهی نه ویش وهك تو، كه واته خوینت ناكه وئ). {تاج/۳،
زنجیره: ۸۷، ژماره: ۲۳۳۰، ج/۴}.

(۸۰۸) تۆله‌ی برین مه‌گه‌ر خو‌یان به‌ خوین رازی بن. (۴۳۵۰)

باب: الْقِصَاصُ مِنَ الْجِرَاحِ إِلَّا أَنْ يَرْضُوا بِالْذِّیَّةِ

۱۰۳۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أُخْتَ الرَّبِيعِ أُمَّ حَارِثَةَ جَرَحَتْ إِنْسَانًا، فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْقِصَاصُ الْقِصَاصُ»، فَقَالَتْ أُمُّ الرَّبِيعِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْقُتْصُ مِنْ فُلَانَةٍ؟ وَاللَّهِ لَا يُقْتَصُّ مِنْهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سُبْحَانَ اللَّهِ! يَا أُمَّ الرَّبِيعِ، الْقِصَاصُ كِتَابُ اللَّهِ»، قَالَتْ: لَا وَاللَّهِ لَا يُقْتَصُّ مِنْهَا أَبَدًا، قَالَ: فَمَا زَالَتْ حَتَّى قَبِلُوا الذِّیَّةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِابْرَةِ». {الحديث: ۴۳۵۰ = ۴۳۴۲ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۱۵۶ = ۲۸۰۶، ۲۸۰۵، ۴۰۴۸، ۴۷۸۳}:

ئهنه‌س (ره‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: ئوممو حاریسه‌ی خوشکی روبه‌بیع، که‌سیکی زامارکردبوو، ددانیکی شکاندبوو، بو داد پرسی چوونه خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) فه‌رمووی: (ده‌شی له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا تۆله‌ له‌میش به‌سندری، به‌لام دایکی ره‌بیع فه‌رمووی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! تۆله‌ له‌فیسار ده‌سینری؟ به‌و خودایه‌ ئومید به‌که‌ره‌می خودا، خوا چه‌زکا، خواپاربئی، شتی وانابی، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) فه‌رمووی: (سو‌بجانه‌للا!! ئه‌ی دایکی ره‌بیع! تۆله‌ سه‌ندن له‌کاتی وادا، فه‌رمانی قورئانه‌ که‌نامه‌ی خودایه‌، ئوممو ره‌بیعیش گوتی: به‌و خودایه‌ شتی وانه‌بووه‌و نه‌ده‌بی. گوتی: ئیتر ئه‌و ژنه‌ هه‌روازی نه‌هیئاو کو‌لی نه‌دا هه‌تا که‌سوکاری ددان شکاوه‌که‌ به‌خوین رازی بوون و برئی مالیان له‌خوینی ددانه‌که‌دا وه‌رگرت وازیان له‌تۆله‌ سه‌ندن هیئا، ئه‌وجا چه‌زرمت (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) بو‌ په‌سنی جوانی دایکی ره‌بیع فه‌رمووی: (هه‌ندی له‌به‌نده‌کانی خودا ئه‌وه‌نده‌ له‌لای خودا نازدارو خو‌شه‌ویست و خاتردارن، ئه‌گه‌ر به‌ئومیدی لوتفی خودا، سویند له‌سه‌ر شتی

بخون، خودای گه وره سویندیان ناخات و نهو شته بهدلی نهوان دهکا). {تاج/۳، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۲۲۰۴، چ/۴}. {فیقهی ئاسان/۲، زنجیره: ۳۰۶}.

۸۰۹) که سی پی له کوشتنی که سی بنی ده کوژریته وه مه گهر خاوه ن خویته که

چاوپوشی لی بگاو لیی خوش بی. (۴۳۶۳ - ۴۳۶۴)

باب: مَنْ أَقْرَبَ بِالْقَتْلِ فَأَسْلَمَ إِلَى الْوَلِيِّ فَعَفَى عَنْهُ

۱۰۳۱- عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وائِلٍ أَنَّ أَبَاهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ قَالَ: إِنِّي لَقَاعِدٌ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، إِذْ جَاءَ رَجُلٌ يَقُودُ آخَرَ بِنِسْعَةٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: هَذَا قَتَلَ أَخِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَقْتَلْتُهُ»؟ (فَقَالَ: إِنَّهُ لَوْ لَمْ يَعْتَرِفْ أَقَمْتُ عَلَيْهِ الْبَيِّنَةَ) قَالَ: نَعَمْ، قَتَلْتُهُ، قَالَ: «كَيْفَ قَتَلْتُهُ»؟ قَالَ: كُنْتُ أَنَا وَهُوَ نَخْتَبِطُ مِنْ شَجَرَةٍ، فَسَبَنِي، فَأَغْضَبَنِي، فَضَرَبْتُهُ بِالْفَأْسِ عَلَى قَرْنِهِ فَقَتَلْتُهُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْ لَكَ مِنْ شَيْءٍ تُؤَدِّيهِ عَنْ نَفْسِكَ»؟ قَالَ: مَا لِي مَالٌ إِلَّا كِسَائِي وَفَأْسِي، قَالَ: «فَتَرَى قَوْمَكَ يَشْتَرُونَكَ»؟ قَالَ: أَنَا أَهْوَنُ عَلَى قَوْمِي مِنْ ذَاكَ، فَرَمَى إِلَيْهِ بِنِسْعَتِهِ، وَقَالَ: «دُونَكَ صَاحِبُكَ»، فَأَنْطَلَقَ بِهِ الرَّجُلُ، فَلَمَّا وَلَّى قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنْ قَتَلَهُ فَهُوَ مِثْلُهُ»، فَرَجَعَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّكَ قُلْتَ: «إِنْ قَتَلَهُ فَهُوَ مِثْلُهُ»، وَأَخَذْتُهُ بِأَمْرِكَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَمَّا تُرِيدُ أَنْ يَبُوءَ بِإِثْمِكَ وَإِثْمِ صَاحِبِكَ»؟ قَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ (لَعَلَّهُ قَالَ) بَلَى. قَالَ: «فَإِنْ ذَاكَ كَذَاكَ». قَالَ: فَرَمَى بِنِسْعَتِهِ، وَخَلَّى سَبِيلَهُ. {الحديث: ۴۳۶۳ = ۴۳۵۵}:

عهلقه مهی کوری وائیل (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: باو کم گیرایه وه بۆم، فهرمووی:

روژئی خوُم له خزمه تی چه زره تدا (دروودی خودای له سهر بن) دانیشتبووم، له ناگا و پیاوی، به په تیکی چه رمین، پیاویکی تری سنک کردبوو، به کیشی ده کردوو هینای بۆلای پیغه مبه ر، گوتی: نهی پیغه مبه ری خودا! نه م کابرایه برایه کی منی کوشتوو، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بن) فهرمووی: پیی: (ئایا راسته تو برای نهوت کوشتوو؟) برای کوژراوه کهیش گوتی: نهی پیغه مبه ری خودا! نه گهر پی له تاوانه کهیشی نه نی، به لگه و شایه تی له سهر راست ده که مه وه، کابرای بکوژیش

چۈۈە ژىرى و گوتى: بەلئ كۈشتۈۈمە، فەرموۋى: (چۆن و بۆچى كۈشتت؟). گوتى: من و ئەو گەلامان لەدرەختئ دەۋەران بەقەلەنگ، ھەتا كۆى بىكەينەۋە بۆ ئالىك و ئالفى ئازەل، لەسەرئەۋە جىئوى پىمداو توورەى كردم و رەقە ھەلساۋ تەۋرىكم كىشا بەتەپلى سەرىداو كۈشتەم. پىغەمبەرىش پىى فەرموۋ: (ئايما مالى شتەكت ھەيە كەبىدەى بەخوینداو خۆت لەكۈشتەۋە رزگار بىكەيت؟) كابرأ گوتى: تەنیا ئەم بالا پۆشەۋ ئەم تەۋرەم ھەيە. پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (ئەى رادەبىنى لەخزمانى خۆت كە خوینت بۆ بدەن و بىكەنەۋە لەكۈشتن رزگارت بىكەن؟). گوتى: من گەلئ لەۋە بىن بايەخترم لەلای خزمانم كەشتى وام بۆبىكەن. پىغەمبەرىش (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) كە بىن ھىۋابوو، لەرزگار كەردنى كابرأ، سەرى پەتەكەى كە لەملى كابرادا بوو، ھەلدا بۆ خاۋەن خوینەكەۋ پىى فەرموۋ: (ئەۋە بىكۆزى براكەتە، چى لئ دەكەى بىكە).

جا پىاۋەكە بىكۆزى براكەى برد بۆ شوینئ كە لەباتى براكەى بىكۆزىتەۋە، جا كاتئ بردى، پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (ئەگەر بىكۆزئ ئەۋىش ۋەك ئەۋ بىكۆزە!).

جا كابرأ گەپرايەۋە گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! بۆيان گىپرامەۋە كەتۆ فەرموۋتە: (ئەگەر بىكۆزىتەۋە ئەۋىش ۋەك ئەۋ بىكۆزە!) دەى خۆمەن لەخۆمەۋە نايكۆزمەۋە، بەفەرمانى تۆ دەيكۆزمەۋە؟ فەرموۋى (دروۋدى خوداى لەسەر بىن): (ئەى بۆ ناتەۋى كەئەۋ ئۆبالئ تۆش و ئۆبالئ برايەكەشتى بەئەستۆ بىن، چۈنكە كۆستى تۆى خستۈۋە براكەشتى لەژيان بىن بەشكردوۋە) فەرموۋى: پىاۋەكەيش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! (ۋادەزانم گوتىشى) بەلئ دەمەۋى. فەرموۋى: (دەى ئەگەر بىبەخشى ئۆبالئ تۆۋ ئۆبالئ براكەتى بەئەستۆ دەبىن) فەرموۋى: جا پىاۋەكە پەتەكەى فەرىداۋ بەرەلای كردو نەيكۈشتەۋە.

۸۱۰) خوينى ژنى بدرى له ورگى و دووگيان بى و بهر ده كى فرى بداو خوښى

بمري و خوينى مناله له بارچووه كه يښ. (۴۳۶۵ - ۴۳۷۳)

باب: ديه المرأة يضرب بطنها فتلقى جنينها وتموت وديها الجنين

۱۰۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اقْتَتَلَتِ امْرَأَتَانِ مِنْ هُذَيْلٍ فَرَمَتِ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى، بِحَجَرٍ، فَقَتَلَتْهَا وَمَا فِي بَطْنِهَا، فَاخْتَصَمُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ دِيَّةَ جَنِينِهَا غُرَّةٌ: عَبْدٌ أَوْ وَلِيدَةٌ، وَقَضَى بِدِيَةِ الْمَرْأَةِ عَلَى عَاقِلَتِهَا وَوَرَثَتِهَا وَلَدَهَا وَمَنْ مَعَهُمْ، فَقَالَ حَمَلُ بْنُ النَّابِغَةِ الْهُذَلِيُّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ أَغْرُمُ مَنْ لَا شَرِبَ وَلَا أَكَلَ، وَلَا نَطَقَ وَلَا اسْتَهْلَ، فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطْلَأُ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): «إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُفَّانِ، مِنْ أَجْلِ سَجْعِهِ الَّذِي سَجَعَ». {الحديث: ۴۳۶۷ = ۴۳۵۹ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۸۸۶ = ۵۷۵۸، ۵۷۵۹، ۵۷۶۰، ۶۷۴۰، ۶۹۰۴، ۶۹۰۹، ۶۹۱۰. أبو داود. ديات: ۴۵۷۶. نسائي. قسامة: ۴۸۳۳. تحفة الأشراف: ۱۳۳۲۰} :

نهبو هوردهيره (رمزى خوداى نى بى) فهرمووى: دووژنى هوزدهلى، بوو به شهريان، يه كيكيان بهرديكى گرتنه نهوى تريان و خووى و سكه كهى كوشت، جا كه بو دادخوازي و دادگايى، داديان برده لاي پيغه مبهه (درودى خوداى له سهر بى) بريارىدا: كه خوينى سكه كهى ده كاته سهرى، نيتړ نهو سهره به نده بى، يا كه نيزه ك بى ده بى، وه برياريسى دا كه خوينى ژنه كوژراوه كه و خوينى سكه له بارچووه كهى له سهر خوينر هسانى ژنه تاوانباره بكوژده كه يه، نهك له سهر ژنه كه خووى، وه كه له پوورى ژنه كوژراوه كه شى دا به مناله كاني و به خزمه كاني ترى، جا همه لى كورده زى نابيغه هوزده ليش گوتى: نهى پيغه مبهه رى خودا! من چى ببزيړم، نه م ناو له يه كه له سكى دايكي دا كوژراوه، نه چه شكه ي نان و ناوى كردووه، نه ورته ي له دهم دهرهاتووه و نه نقه ي ليوه هاتووه، شتى وا خوينى نيه!

پيغه مبهه ريش (درودى خوداى له سهر بى) فهرمووى: (نهمه به مقسه قوتانه يدا، وا دمرده كه وى كه له دهسته ي كوله ناني و كاهينانه!). {تاج/ ۳، زنجيره: ۸۴، ژماره: ۲۳۲۲ - ش/ د/ ت/ ن، ج/ ۴}.

(۸۱۱) جوړه زیان و برینی، خوینی ناکه وی. (۴۴۴۰ - ۴۴۴۴)

باب: الجبار الذی لادیة له

۱۰۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «الْبُئْرُ جَرْحُهَا جُبَارٌ، وَالْمَعْدِنُ جُبَارٌ، وَالْعَجْمَاءُ جَرْحُهَا جُبَارٌ، وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ». {الحديث: ۴۴۴۳ = ۴۴۳۴ فم:}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بئ) دمفهرموئ: خوشه ویست (دروودی خودای لهسەر بئ)

دمفهرموئ: (کان و بیر ئەگەر شتیکیان تیکهوت، یا رمان بهسهریا، شتهکه زامار بوو، یامرد، وه لهوهدا سووچی خاوهن کان، یا سووچی خاوهن بیرهکهی تیانهبوو، ئەوه ئەو شته خوینی نییه و فیرویه، ههروهها ئاژەل و مالآتو و لاخیش ئەگەر زیانی بدن، کهسی زامار بکهن، بهبی سووچی خاوهنهکهیان، خوینی نییه، گهنجینهی کۆنی دۆزراوهیش پینجیهکی هی زهکاته). {تاج: ۲، زنجیره: ۹، ژماره: ۱۲۱۵}.

روونکردنهوه:

لهپراستیدا زۆر لهشیوه و وینه و جوړهکانی سهوداو مامهله و باوو نهريتو کيشه کۆمهلايهتيهکان، لهسهر شیوهی دیرینیان نهماون و بهشیویهکی تر سهریان ههلهداوه، ئیستا کارهساتی ریگه و بان و رووخانی کان و مردن به تهزووی کارهباو رووداوی دلتهزینی زۆری ترپهیدا بوون، که زانا کۆششکارهکان دهتوانن لهم جوړه فهرموودانه، بپیاره شهرعیهییهکانیان بدۆزنهوه.

۲۶- نامه‌ی پاکانه (قه‌سامه) (کتاب القسامه)

{بروانه: فیقهی ئاسان/۲، لاپه‌ره: ۸۶۷، زنجیره: ۳۱۷ چاپی ته‌هران. تاج/۳، زنجیره: ۸۶، ژماره: ۲۳۲۹ ج/۴} + {تجرید/۳، ژماره: ۱۲۸۲ = ۳۱۷۳}.

(۸۱۲) له‌بابه‌تی پاکانه‌دا (قه‌سامه‌د) سویند ده‌دری به‌کی؟ (۴۳۱۸ - ۴۳۲۸)

باب: مَنْ يَحْلِفُ فِيهَا

۱۰۳۴- عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَظْمَةَ عَنْ رَجَالٍ مِنْ كِبَرَاءِ قَوْمِهِ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَمُحِيصَةَ خَرَجَا إِلَى خَيْبَرَ مِنْ جَهْدٍ أَصَابَهُمَا، فَاتَى مُحِيصَةَ فَأَخْبَرَ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ قَدْ قُتِلَ وَطُرِحَ فِي عَيْنِ أَرْ قَعِيرٍ، فَاتَى يَهُودَ فَقَالَ: أَنْتُمْ وَاللَّهِ قَتَلْتُمُوهُ، قَالُوا: وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَاهُ، ثُمَّ أَقْبَلَ حَتَّى قَدِمَ عَلَى قَوْمِهِ فَذَكَرَ لَهُمْ ذَلِكَ، ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيْصَةُ وَهُوَ أَكْبَرُ مِنْهُ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ، فَذَهَبَ مُحِيصَةُ لِيَتَكَلَّمَ، وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِخَيْبَرَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِمُحِيصَةَ: «كَبَّرَ كَبَّرَ». (يُرِيدُ السَّنَّ)، فَتَكَلَّمَ حُوَيْصَةُ، ثُمَّ تَكَلَّمَ مُحِيصَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِمَّا أَنْ يَدُودَا صَاحِبَكُمُ، وَإِمَّا أَنْ يُؤْذِنَا بِحَرْبٍ». فَكَتَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْهِمْ فِي ذَلِكَ فَكَتَبُوا: إِنَّا وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَاهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحُوَيْصَةَ وَمُحِيصَةَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ: «أَتَحْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ دَمَ صَاحِبِكُمْ؟» قَالُوا: لَا، قَالَ: «فَتَحْلِفُ لَكُمْ يَهُودُ؟» قَالُوا: لَيْسُوا بِمُسْلِمِينَ، فَوَدَّاهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ عِنْدِهِ، فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِائَةَ نَاقَةٍ، حَتَّى أُدْخِلَتْ عَلَيْهِمُ الدَّارَ، فَقَالَ سَهْلٌ: فَلَقَدْ رَكُضْتَنِي مِنْهَا نَاقَةٌ حَمْرَاءُ. {الحديث: ۴۳۲۵ = ۴۳۱۷ فم. تجريد/۳، رقم: ۱۲۸۲ = ۳۱۷۳، ۲۷۰۲، ۶۱۴۳، ۶۸۹۴، ۷۱۹۲. أبو داود. ديات: ۵۵۲۰. ترمذی. ديات: ۱۴۲۲. نسائی. قسامه: ۴۷۲۴. تحفة الأشراف: ۴۶۴۴}:

سه‌لی کوری ئه‌بو حه‌شه (ره‌زای خودای ن بیه) فه‌رمووی: کو‌مه‌لئ له‌ گه‌وره‌ پیاوانی
خزمانی خو‌م گیرایانه‌وه‌ بو‌م: که‌ عه‌بدوللای کوری سه‌هل و مو‌حه‌ییه‌ی کوری

مەسعوودى كۆرى زەيد (رەزىي خۇدايان ئى بىن) دەچن بۇ خەيبەر، خەيبەر ئەو سەردەمە ئاشتو بى شەرو شۆر دەبىو لەلایەنى موسولمانانەو ئەزاد كرابوو، لەبەر بارى گرانى گوزەران دەچن بۇ ئەوئ، لەوئ بەناو باخە خورماكانا بلاودەبنەو، لەوئ عەبدوئلايان دەكوژرى، كە موحەيىسەى ئامۇزای دەيدۇزىتەو دەروانى لەخوینى خۇیدا گەوزاوە، جالەوئ دەینیژو دەگەرپتەو بۆلای جوولەكەكان و پىيان دەئى كە عەبدوئلا كوژراوە، وەفرى درابوو كارىزىكەو، ياناو بیرىكى دەم پەلى نزیكە دەستەو، وە دەئى: بەخودا ئیو کوشتووتانە، دەئىن: بەخودا ئیمە نەمان کوشتوو، جا موحەيىسە هاتەو بۇناو ھۆزەكەى و ھەوالەكەى پى گوتنو ئەوجا خۆى و حوہیصەى براى و عەبدوەرەحمانى كۆرى سەھل چوون بۇ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) حوہیصە لە موحەيىصە گەورەتر بوو، عەبدوەرەحمانىش براى كوژراوەكە بوو، جا موحەيىصە ویستی قسەبكا، چونكە ئەو لەگەل كوژراوەكەدا بوو لەخەيبەر، بەلام پىغەمبەر پى فەرموو: (رىزى لەخۆت گەورەتر بگرە با ئەو دەست بەقسە كردن بكا) مەبەستى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) ئەوەبوو كىتان بەتەمەن گەورەترە، با ئەو دەست بەقسە كردن بكا، جا حوہیصە چىرۆكەكەى گىراپەو، ئەوجا موحەيىصەى براشى قسەيكرد، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرموو: (ئەگەر بەھۆى پاكانەى ئیو دەو خوينەكە تالایەو بەسەر جوولەكەكانا، ئەو يادەبى خوینى كوژراوەكەتان بدەنى، يادەبى بى پەيمان دەرچن و بارودۆخى جەنگ رابگەيەنن لەنیوانى ئیمە و ئەواندا!).

جا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) سەبارەت بەم بابەتە كاغەزىكى نووسى بۆيان، ئەوانىش وەلامیان نووسیپەو: (بەخودا ئیمە نەمان کوشتوو، جا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) بە حوہیصە و موحەيىسە و عەبدوەرەحمانى فەرموو: (ئایا ئیو سویند دەخۆن كە ئەوان كوشتوو، ھەتا خوینى كوژراوەكەتان بچیتە ئەستۆى ئەوان و خوینتان پى بدن؟). گوتیان: نە، سویند ناخۆین، فەرموو: (كەواتە جوولەكەكان پاكانەتان بۆدەكەن و سویندتان بۆ دەخۆن كە ئەوان نەيانكوشتوو؟).

گوتیان: ئەوانە موسوڵمان نین. جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆی لەو شتری زەهکات، خوێنی کوژراوەکەى دا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سەد و شتری مێنگەى نارد بۆیان تا کرانە ژوورەو بەیان، سەهل فەرمووی: و شترێکی سووریان لەقەیهکی لێدام). {تاج/۳، زنجیرە: ۸۶، ژمارە: ۲۳۲۹}.

روونکردنەو:

سەهلی کورێ ئەبو حەثمە (رەزای خودای ئی بێ) ئەنصارییە، ئەوسییە، راستەر ئەو دیە کە لەکاتی کۆچی دوایی پێغەمبەر دا (دروودی خودای لەسەر بێ) تەمەنی حەوت هەشت سالانە بوو، وە لەهاوێ بچکۆلەکانی پێغەمبەر، گێرانەو دی بە جوانی لە پێغەمبەرەو هەیه، سەهل لەبوخاریدا سێ فەرموو دی هەیه، بەخەلکی مەدینە دەژمێرێ، لەویش مردوو، (رەزاو رەحمەتی خودای ئی بێ).

۸۱۲) هێشتەو دی سویندی پاکانە لەسەر شیو دی خۆی. (۴۳۱۸ - ۴۳۲۸)

باب: إقْرَأُ الْقِسْمَةَ عَلَى مَا كَانَتْ عَلَيْهِ

۱۰۳۵- عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْأَنْصَارِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقْرَأَ الْقِسْمَةَ عَلَى مَا كَانَتْ عَلَيْهِ فِي الْجَاهِلِيَّةِ. {الحديث: ۴۳۲۶ = ۴۳۱۸ فم:}

پیاوی لەیارانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە لەیاریدەدەرانى (ئەنصار) بوو، فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خواى لەسەر بێ) سویندی پاکانە، کە سویندیکە بە کۆمەڵ دەخوری، لەسەر شیو دی خۆی هێشتەو، وەك سەردەمی نەزانی چۆن بوو ئاوا.

پیوستی سهره باسه کان

بابهات

لاپهړه

۲- نامه‌ی زهکات

- ۱ (۲۸۹) باسی پټیوستی (وچوب)ی زهکات.
- ۱ (۲۹۰) باسی زهکاتی پارو دانه‌ویل‌ه و میوه و نازول
- ۲ (۲۹۱) زهکاتی دهیه‌ک و بیست یهک
- ۳ (۲۹۲) به‌نده و ئه‌سپ و ماینی موسولمان زهکاتیان ئی ناکه‌وی
- ۳ (۲۹۳) پیشخستنی زهکات، یا نه‌دانی زهکات
- ۴ (۲۹۴) هه‌ر شه له زهکاتنه‌دەر.
- ۹ (۲۹۵) هه‌ر شه له‌وانه‌ی هر پوول و پاره که‌له‌که ده‌گن.
- ۱۰ (۲۹۶) فهرمانکردن به رازیکردنی کارگوزاری سهر زهکات.
- ۱۱ (۲۹۷) نزی باش کردن بۆ که‌سئ به‌سهر راستی زهکاته‌که‌ی بدا.
- ۱۳ (۲۹۸) دلنه‌وایی باوهر لاواز به به‌شدانی
- ۱۴ (۲۹۹) به‌شدانی نو موسولمان و نارامگرتنی باوهر دامه‌زراوه‌گان.
- ۲۰ (۴۰۱) زهکات به پیغه‌مبه‌رو که‌سوکاری پیغه‌مبه‌ر ناشئ.
- ۲۱ (۴۰۲) ناباشه که خرم و که‌سوکاری پیغه‌مبه‌ر بگریئن به‌سهر کاری سهر زهکات کۆکردنه‌وه
- ۲۳ (۴۰۳) زهکات له‌لایه‌نی وەرگرمه‌کیه‌وه دروسته برئ به‌دیاری بۆ پیغه‌مبه‌رو که‌سوکاری
- ۲۵ (۴۰۴) پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) دیاری وەرده‌گرت، به‌لام زهکاتی وەر نه‌ده‌گرت بۆ خوی
- ۲۵ (۴۰۵) زهکاتی سهر‌فتره‌ فهرزه له‌سهر هه‌موو موسولمانن، له خورماو جۆو شتی تری وا دهرئ
- ۲۶ (۴۰۶) زهکاتی سهر‌فتره له خۆراک و که‌شک و میوژ
- ۳۰ (۴۰۷) فهرمانکردن به‌ده‌رکردنی زهکاتی سهر‌فتره به‌ر له‌کردنی نویژی جه‌زنی رهمه‌زان
- ۳۰ (۴۰۸) هاندان له‌سهر مال به‌خشین.
- ۳۲ (۴۰۹) هاندان له‌سهر شت به‌خشین.
- ۳۳ (۴۱۰) هاندان له‌سهر خیرکردن، به‌رله‌وه‌ی که‌سئ ده‌ست نه‌که‌وی، که‌وه‌ری بگریئ.
- ۳۴ (۴۱۱) خیرکردن به‌میردو به‌منالی خۆت ده‌شئ.
- ۳۶ (۴۱۲) خیرو به‌خشین به‌خرم و خویش

- ۳۷ (۴۱۳) خېرىكىرىن بە خالوان
- ۳۸ (۴۱۴) سىلەي رەخم بە جېھېنان لەگەل دايكى بىتپەرستدا
- ۳۸ (۴۱۵) خېرىكىرىن بۇ مردوو دروستە و پىي دەگات.
- ۳۹ (۴۱۶) ھاندان لەسەر خېرىكىرىن بەو داماووان پاداشى ئەو كەسەي كە لەم بوارەدا بېي بە سەرمەشقىن جوان بۇ كەسانى تر.
- ۴۱ (۴۱۷) خېرىكىرىن بە نەداراو رېبوار.
- ۴۳ (۴۱۸) فەرموودەي پېئەمبەر (درودى خوداي لەسەر بىن) ئەگەر بەدەنكى خورماش بوو، خۇتان لە ئاگرى دۆزەخ بېارىزن.
- ۴۳ (۴۱۹) ھاندان لەسەر بەخشىنى ئازەلى دۆخە.
- ۴۴ (۴۲۰) باسى شاردنەوئى خېرىكىرىن و كىردنى خېر بە پەنامەكى.
- ۴۵ (۴۲۱) خېرى كاتى لەشساخى و كاتى دلت بە مالدارى خۇشە.
- ۴۶ (۴۲۲) خېرى كاسىي ھەلەل گىرايە و پەرومردە دەكرى.
- ۴۸ (۴۲۳) خېر با كەمىش بىن، نابى بەسووك تەماشا بكرى.
- ۴۸ (۴۲۴) باسى فەرمامىشتى خوى گەورە: {يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ}.
- ۵۰ (۴۲۵) كۆكرەنەوئى خېرو كۆمەللى كارى چاكەي تر
- ۵۲ (۴۲۶) ھەموو چاكەيى خېرىكە.
- ۵۲ (۴۲۷) ھەموو يادىكى خوداو ھەموو كارىكى باش خېرىكە
- ۵۳ (۴۲۸) ھەموو جومگەيى خېرىكى لەسەرە.
- ۵۴ (۴۲۹) خېر بابجىتە دەستى كەسى ناشايستەشەو ھەرگىرايە.
- ۵۶ (۴۳۰) وئەنى بەخشندەو رەزىلى چىرووك.
- ۵۷ (۴۳۱) باسى بەخشندەو گىرى دەستقو وچاو
- ۵۸ (۴۳۲) كلىل بەدەستى دەستپاك كاتى خېردەكا لەو مائەي كەوا لەژىر دەستى دا، ئەوئىش وەك خاومەكەي خېرى دەگات.
- ۵۹ (۴۳۴) ژن لە مائى مىردى خېرىكا، خېرى ھەردوولا دەگا.
- ۵۹ (۴۳۵) كۆيلە لەمائى خاومەي خېر دەكاو خېرى ھەردووكيان دەگا
- ۶۱ (۴۳۶) خۇپاراستن لە ھەلپەي زۆر بۇ مال و ئارامگرتن و ساچان بە بەشى خوا.
- ۶۲ (۴۳۷) باسى گوزەران و سەروبەر و ساچان بە بەشى خودا

- ۶۲ (۴۳۸) پارىژ لە سوۋال.
- ۶۴ (۴۴۰) دەستى سەروو باشترە لە دەستى ژېروو.
- ۶۶ (۴۴۱) ھەزاري دلتىرى داوانەكەر.
- ۶۶ (۴۴۲) دەولەمەندىي بە دلە، بە مال نىيە.
- ۶۷ (۴۴۳) ناپەسەندىي چاۋ برسېتىۋ سوور بوون لەسەر پىروپىتى جىھان.
- ۶۷ (۴۴۴) گرىمان ئادەمىزاد پىر دوو شىو سامانى ھەيىن ھەول دەدا كە بىكا بەسى شىو.
- ۶۹ (۴۴۵) بەرھەمە رازاۋەكەنى زەۋى كەدەيىن بە مايەى ئارايىش و رەۋنەقى ژيانى جىھان.
- ۷۱ (۴۴۶) ۋەرگرتنى رەۋا
- ۷۲ (۴۴۷) يارمەتى كۆكردنەۋە بۆكىڭ دروستە؟
- ۷۴ (۴۴۸) بەش دان بەكەسىڭ بەرپەقى داۋاي بەش بكا.
- ۷۹ **۳- نامەى رۆژوو**
- ۷۹ (۴۴۹) باسى خېرو بەھرەى رۆژوو.
- ۸۰ (۴۵۰) باسى گەۋرەيى مانگى رەمەزان.
- ۸۱ (۴۵۱) لەپېش ھاتنى مانگى رەمەزانەۋە، نابىڭ بەرۋۆزى يا بەدوو رۆژ خەلڭ بەرۋۆزۋوبىن
- ۸۱ (۴۵۲) گرتنى رۆژوو بەپېيى بىنىنى مانگ
- ۶۳ (۴۵۴) گەۋرەۋە بچوۋكى مانگى يەك شەۋە بايەخى زۆرى نىيە.
- ۸۴ (۴۵۵) ھەر ۋىلاىتى رۋانگە (مەتلەغ)ى خۇي ھەيە.
- ۸۵ (۴۵۶) مانگى رەمەزان و مانگى قورىان كەم ناكەن.
- ۸۶ (۴۵۷) پارشېۋ بۆ گرتنى رۆژوو سۈننەتە.
- ۸۶ (۴۵۸) دواخستنى پارشېۋ
- ۸۷ (۴۵۹) نىشانەى شەبەق، كەدەيىن بەھۋى نادروستېۋونى خواردن بۆ رۆژووۋەۋان.
- ۸۷ (۴۶۰) لەبارەى فەرمايشتى خوداي گەۋرە:
- ۸۸ (۴۶۱) فەرۋودەى: (بىلال شەۋى دەمىنىڭ كە بانگ دەدا).
- ۸۹ (۴۶۲) بىرپارى رۆژۋوى كەسىڭ بەيانى لىبداۋ لەشى پىس بى.
- ۹۰ (۴۶۳) رۆژووۋەۋان ئەگەر لەبىرى نەبوۋ، شتى خوارد، ياشتى خوزاردەۋە قەيناكا.
- ۹۱ (۴۶۵) كەسىڭ لە رەمەزاندا بچىتە لاي ژنى خۇي كەفارتى دەكەۋىتە سەر.
- ۹۳ (۴۶۶) بىرپارى ماچ بۆ رۆژووۋەۋان.

- ۹۴ (۴۶۷) که شه و داهاتو خۆر ئاوابوو کاتی بهریانگه.
- ۹۵ (۴۶۸) زوو رۆژوو شکاندن.
- ۹۶ (۴۶۹) رێگری له دانهددهمی چهند رۆژی رۆژوو.
- ۹۷ (۴۷۰) رۆژوو گرتن لهسەفەردا.
- ۹۸ (۴۷۱) له سەفەردا رۆژوو باش نییه و ناباشه
- ۹۸ (۴۷۲) لهسەفەردا نهنگ ناگیرئ نه له رۆژوومانو نه له رۆژوو شکین.
- ۹۹ (۴۷۳) پاداشتی کهسئ لهسەفەرا، بهرۆژوو نهیئ و کاروباری سەفەرکه بگریته ئەستۆی خۆی.
- ۹۹ (۴۷۴) رۆژوو شکاندن هەتا بهرا بهر دوژمن بههیزبئ
- ۱۰۱ (۴۷۵) کردن بهسەریشک لهسەفەردا، لهنیوانی رۆژوو گرتن و رۆژوو شکاندندا
- ۱۰۲ (۴۷۶) گیرانهوی رۆژووی رەمەزان له مانگی کۆله مانگ (شهعبان)دا.
- ۱۰۲ (۴۷۷) گیرانهوی رۆژوو بۆ مردوو.
- ۱۰۳ (۴۷۸) فەرمایشتی خودای گەوره: {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ}
- ۱۰۴ (۴۸۰) گەورەیی رۆژوو لهڕیگی خودادا.
- ۱۰۵ (۴۸۲) گرتنی رۆژووی رۆژی عاشوورا.
- ۱۰۶ (۴۸۳) چ رۆژی لهباتی عاشوورا بهرۆژوو دهیئ.
- ۱۰۶ (۴۸۴) گەورەیی گرتنی رۆژووی رۆژی عاشوورا.
- ۱۰۸ (۴۸۵) کهسئ لهروژی عاشوورادا بهرۆژوو نهبووه با که ئەم فەرمانه‌ی پێ دهگا، بائیتەر بهرۆژوو بیئ.
- ۱۰۹ (۴۸۶) گرتنی رۆژووی کۆله مانگ (شهعبان).
- ۱۱۰ (۴۸۷) رۆژووی ناوهراستی مانگی کۆله مانگ.
- ۱۱۰ (۴۸۸) رۆژووی شەش رۆژ له مانگی شەشەلان (واته: مانگی شهووال).
- ۱۱۱ (۴۸۹) نه‌گرتنی رۆژووی ده‌ی یه‌که‌می مانگی قوربان.
- ۱۱۱ (۴۹۰) گرتنی رۆژووی رۆژی عارفه.
- ۱۱۳ (۴۹۱) رۆژووی رۆژی عەرفه، بۆ کهسئ خەریکی حەج کردن بئ برپاری چپیه؟
- ۱۱۴ (۴۹۲) جله‌وگيری له رۆژووی رۆژی جه‌زنی قوربان و رۆژی جه‌زنی رەمەزان.
- ۱۱۵ (۴۹۳) ئەو سئ رۆژه‌یش (که له‌پاش یه‌که‌م رۆژی جه‌زنی قوربان) قوربانیان تیا‌ده‌کری، گرتنی رۆژوو‌ه‌که‌یان ناپه‌سه‌ندو ناباشه.
- ۱۱۶ (۴۹۴) رۆژووی رۆژی دوو‌شه‌ممان سوننه‌ته.

- ۱۱۶ (۴۹۵) گرتنى رۇزۇۋى ھەينى يا شەممە بەتەنيا باش نىيە و ناباشە.
 ۱۱۷ (۴۹۶) گرتنى سى رۇزۇ لەھەموو مانگى سوننەتە.
 ۱۱۸ (۴۹۷) رۇزۇۋى بەردەوام ناپەسەندە.
 ۱۱۹ (۴۹۸) باشتىن رۇزۇۋى ئەۋەپە، كە ۋەك ھەزەرتى داۋود پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) مروۋف رۇزۇنا رۇزۇ بەرۋۇزۇۋىت.

۱۲۰ (۴۹۹) كەسى رۇزۇۋى سوننەت بگىرئ بۇى ھەپە بىشكىنى.

۴- نامەى خەلۋەكىشان

- ۱۲۲ (۵۰۱) خەلۋەكىشان لەدەى يەكەم و لەدەى ناۋەراستى مانگى رەمەزانا.
 ۱۲۳ (۵۰۲) خەلۋەكىشان لەدەى دوايى مانگى رەمەزانا.
 ۱۲۴ (۵۰۳) خۇماندوو كىردن بەخودا پەرسىيەۋە لەدەى دوايى مانگى رەمەزانا.
 ۱۲۵ (۵۰۴) لەدەى دوايى رەمەزانا گەران بۇ شەۋى لەيلىەتولقەدر دەست پى دەكا.
 ۱۲۶ (۵۰۵) شەۋى لەيلىەتولقەدر شەۋى بىست و يەكى مانگە.
 ۱۲۷ (۵۰۶) شەۋى لەيلىەتولقەدر شەۋى بىست و سىيە.
 ۱۲۸ (۵۰۷) لەشەۋانى بىست و دوو و بىست و چوارو بىست و شەندا، بۇ شەۋى لەيلىەتولقەدر بگەرىن.
 ۱۳۰ (۵۰۸) شەۋى لەيلىەتولقەدر شەۋى بىست و ھەۋتە.

۱۰- نامەى ھەج

- ۱۴۵ (۵۰۹) ھەج لە تەمەنا يەك جار فەرزە (۲۲۴۴)
 ۱۴۶ (۵۱۰) گەۋرەيى خىرو پاداشى ھەج و ھەمرە. (۲۲۷۶ - ۲۲۸۰)
 ۱۴۷ (۵۱۱) باسى رۇزۇ ھەججى ئەكبەر (۲۲۷۴)
 ۱۵۰ (۵۱۲) باسى گەۋرەيى رۇزۇ عارفە. (۲۲۷۵)
 ۱۵۱ (۵۱۳) رىبۋار لەكاتى سۈرۈۋىندا، كەبجى بۇ سەفەرى ھەج، يا بۇ سەفەرى تر، جى بلى باشە؟
 ۱۵۲ (۵۱۴) سەفەرى ژن بۇ ھەج لەگەل مروۋفى خۇيى دا (۲۲۴۵ - ۲۲۶۱)
 ۱۵۳ (۵۱۵) ھەججى منال، ئەۋ كەسەشى ھەججى بى دەكا خىرى دەگا (۲۲۴۰ - ۲۲۴۰)
 ۱۵۴ (۵۱۶) ھەجكردن لەجىياتى كەسى كە خۇى تواناى سۈرى نەبى. (۲۲۳۸ - ۲۲۳۹)
 ۱۵۶ (۵۱۷) چۈنىتى ئىحرام دابەستنى ژنى بىنۋىژو ژنى زەپستان (۲۹۰۰ - ۲۹۰۱)
 ۱۵۶ (۵۱۸) باسى نىشانى كات و وادەۋ شۈيى دابەستنى ئىحرامى ھەج و ھەمرە
 ۱۵۸ (۵۱۹) بۈنى خۇش بۇ ئىحرامدار لەپىش ئىحرام دابەستندا (۲۸۱۶ - ۲۸۳۶)

- ۱۵۹ (۵۲۰) مېسك بۇن خۇشترين بۇنى خۇشە (۵۸۴۲ - ۵۸۴۵)
- ۱۶۰ (۵۲۱) باسى دارى عوودو كافوور (۵۸۴۲ - ۵۸۴۵)
- ۱۶۱ (۵۲۲) باسى رىحانە. (۵۸۴۲ - ۵۸۴۵)
- ۱۶۱ (۵۲۳) ئىحرام دابەستىن لەلای مزگەوتەكەى ژولحولەيفە. (۲۸۰۸ - ۲۸۰۹)
- ۱۶۲ (۵۲۴) كاتى ئىحرام دابەستىن، ئەوكاتەيە كە ولاخەكەى رىك ھەل دەستىتە سەرپى
- ۱۶۴ (۵۲۵) دابەستىنى حەج لەناو مەككەدا. (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)
- ۱۶۶ (۵۲۶) تەلپىيە كردن. (۲۸۰۳ - ۲۸۰۷)
- ۱۶۷ (۵۲۷) ئىحرام دابەستىنى حەج و عەمرە بەيەكەو. (۳۰۱۳ - ۳۰۲۲)
- ۱۶۸ (۵۲۸) حەجكردن بەجيا بەيى عەمرە. (۲۹۸۴ - ۲۹۸۶)
- ۱۶۹ (۵۲۹) كردنى حەج و عەمرە بەيەكەو. (۲۹۸۴ - ۲۹۸۶)
- ۱۷۰ (۵۳۰) حەج لەسەر شىۋەى تەمەتتوغ، كە ئەوھيە ئىحرامى عەمرە بېستى و تەواۋى بكاو لەھەمان ساللا حەجىش بكا. (۲۹۵۳ - ۲۹۷۱)
- ۱۷۲ (۵۳۱) كەسى بە حەج ئىحرامى دابەستى و ديارى (ھەدى)ى بەيتى پى بى
- ۱۷۴ (۵۳۲) سىپنەوھى ئىحرام شكاندىنى حەج و كردنى بەعەمرە، وە فەرمانكردن بە تەواوكردنى حەج.
- ۱۷۶ (۵۳۳) ديارى بەيت مەرجە بۇ جووتكار (قارن) واتە: كەسى حەج و عەمرە بختە پال يەك و بەيەكەو. (۲۹۷۹ - ۲۹۸۳)
- ۱۷۸ (۵۳۴) ديارى خانەى خودا بۇ حەساو (متمت). (۲۹۷۲ - ۲۹۷۳)
- ۱۸۱ (۵۳۵) كردنى حەج بە پاشكۆى عەمرە. (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)
- ۱۸۲ (۵۳۶) مەرج دانان لە حەج و عەمرەدا. (۲۸۸۲ - ۲۸۹۳)
- ۱۸۳ (۵۳۷) كەسى جىبەى لەبەردا بى و بۇنى خۇشى لەخۇى دابى و لە ئىحرام دابى
- ۱۸۵ (۵۳۸) ئىحرامدار چى جۆرە بەرگى لەبەر ناك. (۲۷۸۳ - ۲۷۹۴)
- ۱۸۶ (۵۳۹) راوكردن بۇ ئىحرامدار. (۲۸۲۷ - ۲۸۵۲)
- ۱۸۸ (۵۴۰) كەسى لە ئىحرامدا نەبى و بى ئىحرام بى و نەچىر بگرى و بەشى كەسىكى ئى بدا كە ئىحرامدار بى. (۲۸۲۷ - ۲۸۵۲)
- ۱۹۰ (۵۴۱) كەسى لە ئىحرامدا بى بۇى ھەيە كام جانەوهرى بكوژى (۲۸۵۳ - ۲۸۶۸)
- ۱۹۱ (۵۴۲) كەلەشاخ گرتن بۇ ئىحرامدار. (۲۸۷۹ - ۲۸۸۰)
- ۱۹۱ (۵۴۳) تيمارى چاۋى ئىحرامدار. (۲۸۷۹ - ۲۸۸۰)
- ۱۹۲ (۵۴۴) ئىحرامدار بۇى ھەيە سەرى خۇى بشۇرى. (۲۸۸۱ - ۲۸۸۲)
- ۱۹۳ (۵۴۵) تۆلە (فید)يەى سەر ئىحرامدار. (۲۸۶۹ - ۲۸۷۶)

- ۱۹۵ (۵۴۶) كەسىن لە ئىجرامدا بىن و بمرئ چى ئى دەكرئ (۲۸۸۳ - ۲۸۹۳)
- ۱۹۶ (۵۴۷) شەو مانەوە لە ذى طەواو خۇشۇردن بۇ رۇيشتە ناو شارى مەككە
- ۱۹۶ (۵۴۸) رېگۇرېن لەكاتى رۇيشتە ناو مەككەو مەدىنەو لەكاتى دەرچوون لىيان
- ۱۹۷ (۵۴۹) دابەزىن لە مەككە بۇ حاجى. (۲۲۸۱ - ۲۲۸۳)
- ۲۰۱ (۵۵۰) راگردن و رۇيشتى ناو تەوافى بەيت. (۲۰۳۷ - ۲۰۴۹)
- ۲۰۴ (۵۵۱) ماجىكرنى بەردە رەشەكە لەكاتى تەواف دا. (۳۰۵۶ - ۳۰۶۱)
- ۲۰۴ (۵۵۲) دەستەيتان بە حەجەرولتەسودو بەھەردو گۆشە يەمانىيەكان و بە مولتەزەمدا سونەتە.
- ۲۰۵ (۵۵۳) تەواف بەسواری. (۲۰۶۲ - ۲۰۶۷)
- ۲۰۶ (۵۵۴) تەواف بەسواری لەبەر مەھانەى رەوا
- ۲۰۷ (۵۵۵) تەوافى نىوانى سەفاو مەرۋەو فەرمايشتى خوداى گەورە: {إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ}
- ۲۰۹ (۵۵۶) تەوافى سەفاو مەرۋە حەوت سەرى بەيەك تەواف دادەنرئ (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)
- ۲۱۰ (۵۵۷) جى پىيوستە لەسەر كەسىن لە ئىجرامى حەجدا بىن، كاتى دەگاتە ناو مەككە، لەبارەى تەوافى بەيت و سەعى نىوانى سەفاو مەرۋەو (۲۹۸۷ - ۲۹۹۰)
- ۲۱۲ (۵۵۸) چوونە ناو مالى كاپەو نوپۇزگردن و نزاگردن لەناويدا.
- ۲۱۴ (۵۵۹) حەجى ماللاوى = حەجەكەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن)
- ۲۲۵ (۵۶۰) تەلبىيەو تەكبىر گردن لەكاتى رۇيشتن لە ميناو بۇ عەرەفە (۲۰۸۳ - ۲۰۸۶)
- ۲۲۶ (۵۶۱) باسى راوستان لە خاكى عەرەفات و فەرمايشتى خوداى گەورە: {ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ}
- ۲۲۸ (۵۶۲) رۇيشتن لە عەرەفاتەو بۇ ميناو نوپۇز گردن لە موزدەليفە. (۳۰۸۷ - ۳۱۰۳)
- ۲۲۹ (۵۶۳) شىۋەى جۇنىيىتى دەرچوون لە عەرەفە بەرەو موزدەليفە (۲۰۸۷ - ۳۱۰۳)
- ۲۳۰ (۵۶۴) نوپۇزى شىۋان و خەوتنان لە موزدەليفە
- ۲۳۱ (۵۶۵) گردنى نوپۇزى شىۋان و خەوتنان لە موزدەليفە بەيەك قامەت (۳۰۸۷ - ۳۱۰۳)
- ۲۳۱ (۵۶۶) گردنى نوپۇزى بەيانى، لە موزدەليفە، بە تاريكو لىلەكە (۳۱۰۴ - ۳۱۰۵)
- ۲۳۲ (۵۶۷) رۇيشتن لە موزدەليفەو بۇ مينا بەشەو بۇ ژنى گرانەرۇ (۳۱۰۶ - ۳۱۱۷)
- ۲۳۳ (۵۶۸) پىشخستنى ژنان لە موزدەليفە
- ۲۳۴ (۵۶۹) پىشخستنى زەبوونەكان لە موزدەليفە. واتە: لازەبوون (زەعيف)ەكان لە پىشەو دەرۇن بۇ مينا
- ۲۳۵ (۵۷۰) تەلبىيە گردنى حاجى بەردەوامە ەتا يەكەم رۇزى جەزىن رەجى شەيتانى گەورە دەكا، كەوا لە عەقەبە. (۳۰۷۶ - ۳۰۸۲)
- ۲۳۶ (۵۷۱) لەناو شىۋەكەو بەرد فرى ئەدرئ بۇ كۇگا بەردەكەى عەقەبە، وە لەگەل فەردانى ھەموو بەردىكا ئەللاھو ئەكبەر دەكا (۳۱۱۸ - ۳۱۲۳)

- ۲۳۸ (۵۷۲) رەھىمى جەمەتتولەققەبە لەرۋىزى جەژندا بەسۋارى ولاخ (۳۱۲۴ - ۳۱۲۶)
- ۲۳۸ (۵۷۳) ئەندازەى بەردى رەھىمى شەيتان (۳۱۲۷)
- ۲۳۸ (۵۷۴) كاتى رەھىمى شەيتان. (۳۱۲۸ - ۳۱۲۹)
- ۲۳۹ (۵۷۵) ژمارەى ئەو بەردانەى كە رەھىمى شەيتانينان يېڭى دەكرى، دەبى تارك بن (۳۱۳۰)
- ۲۳۹ (۵۷۶) پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ ئىحرام شكاندننى حەجەكەى، سەرى خۇى تاشى.
- ۲۴۰ (۵۷۷) سەرتاشين و مووى سەر كورتكرندنەو. (۳۱۳۱ - ۳۱۳۸)
- ۲۴۱ (۵۷۸) لەپېشا رەھىمى شەيتان، ئەوجا ئازەل سەربېرىن، ئەنجا سەرتاشين، لەسەر تاشينا لای راست پېش دەخرى. (۳۱۳۹ - ۳۱۴۲)
- ۲۴۲ (۵۷۹) كەسنى لەپېش ئازەل سەربېرىنا سەرى بتاشى، يا ئازەلە ديارىيەكە سەربېرى لەپېش رەھىمى شەيتانا. (۳۱۴۳ - ۳۱۵۱)
- ۲۴۴ (۵۸۰) نىشانەكردنى ديارىى خانەى خودا لەكاتى ئىحرام دابەستندا
- ۲۴۴ (۵۸۱) كەسنى بى ئىحرام بى، ديارىى دەنئىرى و نىشانەى دەكا (۳۱۸۱ - ۳۱۹۴)
- ۲۴۶ (۵۸۲) سۋاربوونى وشتى ديارىى بەيت دروستە (۳۱۹۵ - ۳۲۰۲)
- ۲۴۷ (۵۸۳) ئازەل ديارىى ئەگەر پېش ئەوەى بگاتە جېگەى خۇى پەكى كەوت، سەر دەبېرى بۇ خەلك.
- ۲۴۸ (۵۸۴) ھاوبەشى لە ديارىى بەستدا. (۳۱۷۲ - ۳۱۷۹)
- ۲۴۸ (۵۸۵) ديارىى بەيت و قوربانى لە رەشەولاخ. (۳۱۷۲ - ۳۱۷۹)
- ۲۴۸ (۵۸۶) وا سوننەتە وشت بەپېو سەربېرى و دەستى چەپى بەچەماوہىى بېسەرى. (۳۱۸۰)
- ۲۴۹ (۵۸۷) گۆشت و كۆپان و پېستى ئازەل ديارى دەكرى بەخېر (۳۱۶۷ - ۳۱۷۱)
- ۲۴۹ (۵۸۸) تەوافى ئىفاضە لە يەكەم رۋى جەژندا سوننەتە (۳۱۵۲ - ۳۱۵۳)
- ۲۵۰ (۵۸۹) ھەركەسنى تەوافى قودومى كرد دەتوانى ئىحرام بشكىنى. (۳۰۰۶ - ۳۰۰۸)
- ۲۵۲ (۵۹۰) حاجى جووتكار (قارن) واتە: كەسنى حەج و ەمەرە بختە پال يەكو بەيەكەوہ بىانكات، ئەوہ يەك تەوافى يەك ھاتوجۇ (سەى) بەسە، ھەم بۇ حەجەكەى و ھەم بۇ ەمەرەكەى. (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)
- ۲۵۳ (۵۹۱) جووتكار (قارن) كەى ئىحرام دېشكىنى (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)
- ۲۵۳ (۵۹۲) وچانگرتن لە موخەصصەب، لەرۋىزى نەقراو نوپزكردن لەوى. (۳۱۵۴ - ۳۱۶۳)
- ۲۵۵ (۵۹۳) لە شەوہكانى مینادا، ئا و گېرو شوان و ئەمانە دروستە شەو لە مەككە بېمېنەوہ. (۳۱۶۴ - ۳۱۶۵)
- ۲۵۶ (۵۹۴) لاپە لەپاش تەواوكردنى حەج و ەمەرە چەند شەو لە مەككە دەمېنېتەوہ.
- ۲۵۷ (۵۹۵) كەس بىلاوہى لى نەكا، ھەتا تەوافى مالاوایى نەكا (۳۲۰۶ - ۳۲۱۶)
- ۲۵۸ (۵۹۶) ئافرەتنى لەكاتى تەوافى مالاوایىدا بېنوپزى (۳۲۰۸ - ۳۲۱۶)
- ۲۵۹ (۵۹۷) كردنى ەمەرە لە مانگەكانى حەجا رەوايە (۲۹۹۹ - ۳۰۰۵)

- ۵۹۸) بهرہی عہمرہ لہمانگی رومہ زاندا. (۲۰۲۸ - ۲۰۲۹)
- ۵۹۹) پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) چہند حہجی کردووه؟ (۲۰۲۳ - ۲۰۲۷)
- ۶۰۰) پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) چہند عہمرہی کردووه؟ (۲۰۲۳ - ۲۰۲۷)
- ۶۰۱) ئیحرام شکاندن لہپاش تہواوگردنی عہمرہ بہ کورتکردنہوہی مووی سہر.
- ۶۰۲) ژنی بیئوئیژ عہمرہ دہگیرپتہوہ. (۲۹۰۲ - ۲۹۴۱)
- ۶۰۳) گوتهی کەسئ لہ سہفہری حہج، یا سہفہری تر بگہرپتہوہ. (۲۲۶۵ - ۲۲۶۸)
- ۶۰۴) وچانگرتن و نوئزکردن لہ ذول حولہیفہ، کاتئ لہ حہج یا لہ عہمرہ دہگہرپتہوہ.
- ۶۰۵) کردنی مہککہ بہ بہستیکی ریزداری وا کہراوی تیا نادرستمہ، برپینی دارو درخت نادرستمہ، ہلگرتنہوہی شتی ونبوو، بہنیازی خواردنی نادرستمہ.
- ۶۰۶) چوون بؤ مہککہ بہبئ ئیحرام بہستن دروستہ چونکہ پیغہمبہر خوئی لہرؤژی نازادکردنی مہککہدا وایکردووه. (۲۲۹۵ - ۲۲۹۹)
- ۶۰۷) باسی حیجری ئیسماعیل و دمرگاکہی کابہ (۲۲۲۷ - ۲۲۳۷)
- ۶۰۸) رووخانی مائی کابہ و دروستکردنہوہی (۲۲۲۷ - ۲۲۳۷)
- ۶۰۹) کردنی مہدینہ بہ بہستیکی ریزداری وا کہراوو شکاری تیا قہدہغہ بئ و برپینی دارو درختی قہدہغہ بئ و نزاو پارانہوہی باش بؤی (۲۳۰۰ - ۲۳۲۲)
- ۶۱۰) ہاندان و شیرہکردنی موسولمانان لہسہر دانیشتن و نیشتہجئیبوون لہشاری مہدینہدا وہ نارامگرتن لہسہر ئہرک و زحمہتی (۲۳۲۲ - ۲۳۳۶)
- ۶۱۱) تاعوون و جہجالّ نانچہ ناو مہدینہ (۲۳۳۷ - ۲۳۳۸)
- ۶۱۲) مہدینہ چہپہلہکانی رہہنہ دہکا. (۲۳۲۹ - ۲۳۴۴)
- ۶۱۳) ہہرکەسئ بیہوئ بؤ خہلکی مہدینہ خراپ بئ، خودا وەك خوئی ناو ئاو دہیتوئینیتہوہ
- ۶۱۴) ہاندان لہسہر مانہوہ لہ مہدینہدا، بہتایبہتی لہو کاتانہدا کە ولاتی تری پر خیر و خوشی نازاد دہکرتن. (۲۳۵۱ - ۲۳۵۲)
- ۶۱۵) مہدینہ لہوپہری خوشی و باشیدا دہبئ کە دانیشتوہکانی بہجئی دہیلن. (۲۳۵۳ - ۲۳۵۴)
- ۶۱۶) لہنیوانی گؤرہکەم و دوانگہکەما باخیکہ لہ باخہکانی بہہہشت. (۲۳۵۵ - ۲۳۵۷)
- ۶۱۷) کئیو ئوحدو ئیمہی خوش دہوئ و ئیمہیش ئہومان خوش دہوئ.
- ۶۱۸) تہنیا بؤ ئہم سئ مزگہوتہ سہفہر دہکرتئ لہ مزگہوتہکە پیغہمبہر
- ۶۱۹) خیر و گہورہیی نوئزکردن لہم دوو مزگہوتہ پیرؤزہدا کە ہہردووکیان بہست و حہرہمن و پئیان دہگوترتئ: الحرمین: دوو بہستہکە، کە مسجیدولحہرام و مزگہوتہکە پیغہمبہر.
- ۶۲۰) ئہو مزگہوتہی کە لہبناغہوہ لہسہر تہقوا دانراوہ. (۲۳۷۳ - ۲۳۷۴)

- ۳۲۹ (۶۴۸) ئەو بەندىمىيە پەردى خۇداي خۇي لەسەر خۇي ھەل دەداتەو. (۷۴۱۰)
- ۳۳۰ (۶۴۹) ئاگرېرو پېشىگىرى لە سىكېوون. (۲۵۲۹ - ۲۵۴۶)
- ۳۳۲ (۶۵۰) چوونە لاي ژنى منالىيەيەر (۲۵۴۹ - ۲۵۵۲)
- ۳۳۳ (۶۵۱) سەرچىيى لەگەل ژنە تالانى دووگيان (۲۵۴۷ - ۲۵۴۸)
- ۳۳۴ (۶۵۲) نۆرە شەوانە (قەسم) لەنىوانى ھاسەرانداندا (۳۶۱۲)
- ۳۳۷ (۶۵۳) مافى شەومانەو لەلای بووک، كچ بى يا بېوژۇن (۳۶۰۶ - ۳۶۱۲)
- ۳۳۸ (۶۵۴) دروستە ژن نۆرە شەوى خۇي بېەخشى بەھەويى خۇي (۳۶۱۴ - ۳۶۱۹)
- ۳۳۹ (۶۵۵) دانەنانى نۆرە شەو بۇ ھەندى ژن (۳۶۱۴ - ۳۶۱۹)
- ۳۴۰ (۶۵۶) كەسى ژنىكى بىيانى ئارەزووى جوولان، بابرواتە لاي ھەللى خۇي، تابەو كۆلوكۆي دەروونى خۇي بىرېنى (۳۲۹۲ - ۳۲۹۵)
- ۳۴۰ (۶۵۷) سازان و گونجان لەگەل ژن و نامۇژگارى خېر دەربارىان (۳۶۲۹ - ۳۶۳۶)
- ۳۴۱ (۶۵۸) با پياوى موسولمان رق لەژنى موسولمان نەگرى (۳۶۲۹ - ۳۶۳۶)
- ۳۴۲ (۶۵۹) ئەگەر دايە ھەوا گىزى و ناپاكى لەباوہ ئادەم نەكردايە، ھەتا ھەتايە ھىچ ژنى گىزى و ناپاكى لە مېردى خۇي نەدەكر
- ۳۴۳ (۶۶۰) دەستوورى گەرانەو لەسەفەر و ئاگادار كىردنەو كەسوكار لەكاتو ساتى گەرانەو
- ۱۲ - نامەي تەلاق**
- ۳۴۶ (۶۶۱) پياو لە بىنوئېژىدا ژنى خۇي تەلاق بدا
- ۳۴۹ (۶۶۲) تەلاقى سىبەسى لەسەردەمى پېغەمبەردا (۳۶۲۷ - ۳۶۵۷)
- ۳۴۹ (۶۶۳) ژنى تەلاقدر او، شوو بىكاتەو و مېردە تازەكەي بەرلەو بىجىتە لاي، ئەويش تەلاقى بدا، دروست نىيە كەشو بىكاتەو بە مېردى يەكەمى (۲۵۱۲ - ۲۵۱۸)
- ۳۵۱ (۶۶۴) باسى فەرمايشتى خۇداي گەرە: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ} (۳۶۱۲ - ۳۶۱۸)
- ۳۵۶ (۶۶۵) پياو ژنى خۇي بىكە بەسەر پىشك و خاترخۇي بىكە ئەگەر دەيەوئ خۇي خۇي تەلاق بدا
- ۳۵۹ (۶۶۶) باسى فەرمايشتى خۇي گەرە: {وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ} (۳۶۶۵ - ۳۶۸۰)
- ۱۳ - نامەي عىددەي ژنان**
- ۳۶۸ (۶۶۸) ژنى تەلاقدر او لەماوئى عىددەكەيدا بۆي ھەيە بەرۇژ دەرجى بۇ خىزمەتى باخ و ئىش و كارى ناسايى خۇي. (۲۷۰۵)
- ۳۶۹ (۶۶۹) تەلاقدر او بۆي ھەيە لەو مالەي كەواتيادا دەرجى ئەگەر مەترسى لەخۇي ھەبوو.
- ۳۷۱ (۶۷۰) شووكرنەوئى ژنى تەلاقدر او لەپاش تەواوبوونى عىددەكەي (۳۶۸۱ - ۳۷۰۴)
- ۳۷۲ (۶۷۱) تازىبارى و ماتەمبارى لەماوئى عىددەدا بۇ مېرد مردوو، لەو ماوئەدا نابى خۇي بىرازىنئەو و

بۇنى خۇش و كل بەكاربەينى (۳۷۰۹ - ۳۷۲۲)

۳۷۴ (۶۷۲) زنى ماتەمدار بۇنى خۇش و بۇيەو سورو سپاوو حل و بەرگى رەنگاو رەنگاو نابى
بەكاربەينى. (۳۷۰۹ - ۳۷۲۲)

۱۴- نامەى شەرە نەفرين (ليغان)

۳۷۹

۳۷۹ (۶۷۳) كەسى بەسەر ژنەكەيەو پياوئ بگرئ (۳۷۲۳ - ۳۷۴۸)

۳۸۸ (۶۷۴) كەسى لەژنەكەى خۇى خانە گومان بى و لەنەسەبى منالەكەى دوو دل بى و باسى رەگە دزى و
دزىنى رەگ

۳۸۹ (۶۷۵) منال ھى خاوەنى نوئىنە. (۳۵۹۸ - ۳۶۰۱)

۳۹۱ (۶۷۶) قسەى رەگەز ناس سەبارەت بە سەلاندنى رەچەلەكى منال قەبوول دەكرئ. (۳۶۰۲ - ۳۶۰۵)

۱۵- نامەى شىردان و مەك خواردن

۴۰۲

۴۰۲ (۶۷۷) ھەرچى بەھۇى سكوزاو خزمايەتییەو نادرست بى، بەھۇى شیر خواردنیشەو نادرستە.

۴۰۳ (۶۷۸) كارىگەرىى شیرىى بەھۇى ئاوى مېردەو

۴۰۴ (۶۷۹) برازای شیرىى مارەى نايى

۴۰۵ (۶۸۰) زړکچ و ژن خوشك مارەييان نايەت

۴۰۶ (۶۸۱) باسى مژئ، يا دوومژ

۴۰۷ (۶۸۲) پېنج ژەم مەمكخواردنى ديارىكراو

۴۰۸ (۶۸۳) مەمكدان بە مروقى گەورە دەيكا بەخۇى يانا؟

۴۱۰ (۶۸۴) مەمكخواردنى كارىگەر ئەو يە كە لەكاتى ساوايى و لەبەر برسېتى بېت.

۱۶- نامەى ژيوارەكان

۴۱۲

۴۱۲ (۶۸۵) خېر بۆخويش، ئەوجا بۆ دەرويش. (۴۳۱۴ - ۴۳۱۷)

۴۱۳ (۶۸۶) ژيوارى كۆيلەكان لەسەر خاوەنەكانيان و تاوانى پشتگوئ خستنى نان و ئاويان.

۴۱۴ (۶۸۷) خېرى ژيوارى خېزان و كەسوكار. (۲۳۰۷ - ۲۳۰۹)

۴۱۵ (۶۸۸) ژن بۇى ھەيە كە لەمالى مېردەكەى، بەپىى باوى ناسايى ناو كۆمەلگەى خۇى، مەسرمەى
خېزان بكا. (۴۴۵۲ - ۴۴۵۵)

۴۱۷ (۶۸۹) زنى سىبەسى تەلاقدراو ژيوار (نەفەقە)ى نىيە. (۳۶۸۱ - ۳۷۰۴)

۱۷- نامەى كۆيلە نازادكردن

۴۲۰

۴۲۰ (۶۹۰) خېرو بەھرەى كەسى كۆيلەيەكى موسولمان نازادىكا. (۳۷۷۴ - ۳۷۷۷)

۴۲۰ (۶۹۱) نازادكردى بىنەچە لەلەيەنى وەچەو (۳۷۷۸ - ۳۷۷۹)

۴۲۱ (۶۹۲) كەسى بەشى خۇى لە كۆيلەيى نازاد بكا. (۳۷۴۹ - ۳۷۵۴)

- ۶۹۲) كۆيىلە ئەگەر بەشىكى ئازادكرا، دەپنە كەسابەت بىكا ھەتا بەتەۋاۋى خۇي ئازاد دەكا
۶۹۴) تىروپىشك لەكاتى ئازادىكىردندى. (۴۲۷۴ - ۴۳۱۳)
۶۹۵) ئەۋكەسە دەپنە بەخاۋەنى ھەقدارى (الولاو = سەردارىي) كە ئازادى دەبەخشى
۶۹۶) ژن ئەگەر ئازادكراۋ مېردەكەي كۆيىلە بوو خۇي سەرىشكە، كە شووكرەنەكەي ھەلۋەشىنەتەۋە
۶۹۷) پېشىگىرىي لە فروشتىنى ھەقدارىي يا بەخشىنى (۳۷۶۷ - ۳۷۶۸)
۶۹۸) كەسەن سېلە دەرچەن حاشا لەخېلى ئازادكەرانى خۇي بىكات (۳۷۶۹ - ۳۷۷۲)
۶۹۹) كاتى لە كۆيىلە خۇي دا با ئازادى بىكا. (۴۲۷۴ - ۴۳۱۳)
۷۰۰) ھەرپەشەي قورس لەكەسەن بوختىانى داۋىنپىسى بۇ كۆيىلەيى بىكا (۴۲۷۴ -)
۷۰۱) چاكەكرەن لەگەل كۆيىلەدا، لەبەرگا، لەخۇراكا، نابى ئەركى واشيان بىدرى بەسەردا كە لەكىش و
۷۰۲) زەمىانا نەبى. (۴۲۷۴ - ۴۳۱۳)
۷۰۲) خىرو پاداشى كۆيىلەيى كە دىسۆزى بۇ خاۋەنەكەي و بەجۈانىش خۇداي خۇي بېرەستى.
۷۰۳) فروشتىنى كۆيىلەيى پاشە مەرگە، بەمەرچى خۇي
۱۸ - نامەي كرىن و فروشتىن
۷۰۴) فروشتىنى خۇراك بەخۇراكى ويىنەي خۇي. (۴۰۳۰ - ۴۰۶۹)
۷۰۵) پېشىگىرىي لە فروشتىنەۋەي خاۋاردەمەنى، بەر لەۋەرگرتىنى (۳۸۱۵ - ۳۸۲۸)
۷۰۶) گۈستەنەۋەي خۇراك ئەگەر بەگۈترە فروشرا. (۳۸۱۵ - ۳۸۲۸)
۷۰۷) فروشتىنى خۇراك لەگۈترە، بەخۇراك بە پېۋانەي ديارىكراۋ. (۳۸۵۵ - ۳۸۷۷)
۷۰۸) فروشتىنى بەروبوومو خۇراك ۋەك خورماۋ شتى ۋا سەربەسەر (۴۰۳۰ - ۴۰۶۹)
۷۰۹) فروشتىنى كۆمەلە خۇراك بەگۈترە. (۳۸۲۹ - ۳۸۳۰)
۷۱۰) مېۋە، يابەر، نافرۇشرى تاخۇش نەبى. (۳۸۴۰ - ۳۸۵۴)
۷۱۱) جىلەگىرى لەفروشتىنى بەروبووم تاپى دەگا. (۳۸۴۰ - ۳۸۵۴)
۷۱۲) باسى فەرىكە فروش (موزابەنە). (۳۸۵۵ - ۳۸۷۷)
۷۱۳) فروشتىنى بەرى دارە دۇخە بەخەملىكرەنى. (۳۸۵۵ - ۳۸۷۷)
۷۱۴) ئەندازى بەيولەرايا چەندە. (۳۸۵۵ - ۳۸۷۷)
۷۱۵) بەرى فروشراۋ باخ ئەگەر توۋشى دەرۋىيەلا بوو، بەر لەرېنىن و چىنىنى.
۷۱۶) خاۋەن قەرزەكان چى ئامادەبوو ئەۋە دەبەن و بەس. (۳۹۵۸ - ۳۹۶۲)
۷۱۷) ئەگەر باخ فروشراۋ بەرى پېۋە بوو. (۳۸۷۸ - ۳۸۸۴)
۷۱۸) فروشتىن لەجۇرى (موخابەرە) و (موخاقەلە). (۳۸۸۵ - ۳۸۹۲)

- ۴۴۷ (۷۱۹) فرۇشتىن بەۋادەى چەند سائى كەپپى دەگوترى (موعاۋمە) (۲۸۸۵ - ۲۸۹۲)
- ۴۴۸ (۷۲۰) فرۇشتىنى كۆپلەپكە بەدوۋ كۆپلە. (۴۰۸۹)
- ۴۴۹ (۷۲۱) فرۇشتىنى ئاۋەلى نەدۇشراۋ بەنپازى تەفرەدانى كېپار. (۲۸۰۹ - ۲۸۱۴)
- ۴۴۹ (۷۲۲) شتى كەخواردنى دروست نەپى، فرۇشتىنىشى دروست نىيە (۴۰۲۴ - ۴۰۲۹)
- ۴۵۲ (۷۲۳) فرۇشتىنى مەى و بادە نادروستە. (۴۰۱۹ - ۴۰۲۳)
- ۴۵۳ (۷۲۴) فرۇشتىنى مردارو بتو بەراز نادروستە. (۴۰۲۴ - ۴۰۲۹)
- ۴۵۴ (۷۲۵) پېشگىرى لىمبەھەى سەگ و كرى سەلپتە و لەمىزى كۆلەنانى (۲۹۸۵ - ۲۹۹۱)
- ۴۵۴ (۷۲۶) پېشگىرى لىمبەھەى پشپلە. (۳۹۸۵ - ۳۹۹۱)
- ۴۵۴ (۷۲۷) دەسكەۋتى كەلەشاخگر چەپەلە. (۲۹۸۵ - ۳۹۹۱)
- ۴۵۵ (۷۲۸) كرى كەلەشاخگر حەلەلە. (۴۰۱۴ - ۴۰۱۸)
- ۴۵۶ (۷۲۹) فرۇشتىنى بەمەرجى سى كى كىردنى سى. (۳۷۸۸ - ۳۷۸۹)
- ۴۵۷ (۷۳۰) پېشگىرى لى مامەلەى (مُلاَمَسَه) و (مُناَبَدَه). (۳۷۸۰ - ۳۷۸۶)
- ۴۵۸ (۷۳۱) فرۇشتىنى (غەرەر) و (حەصاە). (۳۷۸۷)
- ۴۵۹ (۷۳۲) جەلەۋگىرى لىمكۆستە كۆستە و زەمى درۇ. (۳۷۹۰ - ۳۷۹۷)
- ۴۵۹ (۷۳۳) مامەلە لەسەر مامەلەى براى خۇت
- ۴۵۹ (۷۳۴) نەپى كراۋە لەچوۋن بەپىر كالاۋ و شەمەكەۋە. (۳۷۹۸ - ۳۸۰۲)
- ۴۶۰ (۷۳۵) شارى شت بۇ لادىيى نەفرۇشى. (۳۸۰۳ - ۳۸۰۸)
- ۴۶۰ (۷۳۶) جەلەۋگىرى لىشاردەنەۋەى شەمەكى پېيويست بۆكاتى گرانى، كەبەم كىردارە دەگوترى (قۇرخ).
- ۴۶۲ (۷۳۷) فرۇشتىن بەمەرجى سەرىشكى. (۲۸۲۹ - ۲۸۳۰)
- ۴۶۳ (۷۳۸) سەر راستى و مامەلە خۇشى و راستگۆيى و روونكىردنەۋەى نەنگ (۲۸۲۹ - ۲۸۳۰)
- ۴۶۴ (۷۳۹) كەسىن لەمامەلە و سەۋدادا بىخەلەتى. (۲۸۲۸ - ۲۸۳۹)
- ۴۶۴ (۷۴۰) كەسىن گزى بىكات لەمىن نىيە
- ۴۶۵ (۷۴۱) پارە گۆرپىنەۋە و فرۇشتىنى زىپ بەزىۋ بەھازرى. (۴۰۳۰ - ۴۰۶۹)
- ۴۶۶ (۷۴۲) فرۇشتىنى زىپ بەزىپ و زىۋ بەزىۋ گەنەم بەگەنەم و ئەۋشانەى كە سوۋدىيان واتىادا، دەپى دەقاۋ دەق بىن و سەر بەسەرىن و بەقەدىيە بىن و دەست بەدەست بىن.
- ۴۶۷ (۷۴۳) جەلەۋگىرى لىم فرۇشتىنى زىپ بەزىۋ بەناھازر (بەقەرەز). (۴۰۳۰ - ۴۰۶۹)
- ۴۶۸ (۷۴۴) دىنارنى بەدوۋ دىنار و درەمى بەدوۋ درەم مەفرۇشن. (۴۰۳۰ - ۴۰۶۹)
- ۴۶۹ (۷۴۵) فرۇشتىنى گەردانەى تىكەل لەزىپ و موۋروۋ، بەزىپ. (۴۰۳۰ - ۴۰۶۹)

- ۴۷۰ (۷۴۶) سوود لهسهودای پاره بهپارهدا
- ۴۷۲ (۷۴۷) نفرین و لعنعت لهسوو خورو لهسوود ودرگر
- ۴۷۲ (۷۴۸) ودرگرتنی ههلالی روون و ئاشکراو وازهینان لهشتی گومانای
- ۴۷۴ (۷۴۹) قهرزدانهوه بهچاکتر لهخوی، لهباشترینی نیومن ئهوانهتان کهقهرز بهجوانی ددهندهوه
- ۴۷۴ (۷۵۰) جلهوگیریی کراوه لهسویند خواردن لهکاتی سهودادا. (۴۱۰۲ - ۴۱۰۵)
- ۴۷۶ (۷۵۱) فروشتنی وشر بهمهرحی فروشیار مافی سواربوونی بمینی
- ۴۷۸ (۷۵۲) قهرز داشکاندن. (۳۹۵۸ - ۳۹۶۲)
- ۴۷۹ (۷۵۳) قهرز کویری دهولهمنده ستمه، باسی بهرمو روونکردنهوه (۳۹۷۸ - ۳۹۷۹)
- ۴۷۹ (۷۵۴) دارا مولهتی نهداراباداو چاوپوشی لی بکا. (۳۹۶۹ - ۳۹۷۷)
- ۴۸۰ (۷۵۵) کهسی مالی خوی بهسهر بگریتهوه لهلای کهسی کهنابووت کهوتبی نهوه هی خویهتی.
- ۴۸۱ (۷۵۶) فروشتن و بارمته (رههن). (۴۰۹۰ - ۴۰۹۳)
- ۴۸۱ (۷۵۷) سهلهمکردن بهسهر بهروبووم. (۴۰۹۴ - ۴۰۹۷)
- ۴۸۲ (۷۵۸) بهش ههلگرتنهوه (شوفعه). (۴۱۰۳ - ۴۱۰۵)
- ۴۸۳ (۷۵۹) سهری دهستهکو گوپسهوانه دانان لهسهر دیواری هاوسن. (۴۱۰۶ - ۴۱۰۷)
- ۴۸۳ (۷۶۰) ههرکهسی بهزورو ستمه بستی زهوی زهوت بکا بهههر جهوت چینهی زهمینهوه دهکری
- بهئهلقهوه دهکریته ملی. (۴۱۰۶ - ۴۱۰۷)
- ۴۸۶ (۷۶۱) ئهگهر لهسهر چهندیتی ریگه بوو بهکیشه. (۴۱۱۵)
- ۱۹- نامه‌ی مَکانه**
- ۴۸۸ (۷۶۲) جلهوگیریی لهبهکریدانی زهوی. (۳۸۹۳ - ۳۹۳۸)
- ۴۸۸ (۷۶۳) بهکریدانی زهوی. (۳۸۹۳ - ۳۹۳۸)
- ۴۸۹ (۷۶۴) بهکریدانی زهوی بهزیرو زیو. (۳۸۹۳ - ۳۹۳۸)
- ۴۹۰ (۷۶۵) بهکریدانی زهوی بهکرییهکی ناوبراو
- ۴۹۱ (۷۶۶) بهخشینی زهوی بهوهرزیر بوخوی دایچیینی
- ۴۹۱ (۷۶۷) باخهوانی و ناودییری بهبهشیکی دیاریکراو له بهروبوومی زهوییه بهرههم هینراودهکه.
- ۴۹۲ (۷۶۸) ههرکهسی نهنامنی بنیژی. (۳۹۴۵ - ۳۹۵۱)
- ۴۹۳ (۷۶۹) فروشتنی زیاده ئاو. (۳۹۸۰ - ۳۹۸۴)
- ۴۹۳ (۷۷۰) نابی زیاده ئاوو زیاده لهوهر قهدهغه بکرین. (۳۹۸۰ - ۳۹۸۴)
- ۲۰- نامه‌ی راسپیرو و خیرکردن و خهلات و ژینه بهخش**

- ۴۹۵ (۷۷۱) هاندان لہسەر راسپیړی کردن بؤ کهسئ شتیکی وای ههیی که راسپیړی تیادا بکړئ.
- ۴۹۵ (۷۷۲) راسپیړی شهرعی نابئ لهسییه ک تیپهړئ. (۴۱۸۰ - ۴۱۹۴)
- ۴۹۸ (۷۷۳) راسپیړی پیغه مبر بؤ نه ته وای نیسلام ئه و ه ب و و ه که پابه ندبن به نامه ی خوداوه.
- ۵۰۰ (۷۷۴) راسپیړی پیغه مبر (دروودی خودای لهسەر بئ) که فرده خواکان له دوورگه ی عهرمب درکه ن و به جوانی نوینەر (ومفد=شاند) به ړیکه ن (۴۲۰۳ - ۴۲۱۰)
- ۵۰۱ (۷۷۵) نهیی کردن له و ه که مروؤ به خسراوی خوی هه لښگری ته و ه، چ به کړین، چ به شیوه یی تر.
- ۵۰۲ (۷۷۶) کهسئ به تایبه تی هه ندئ له مناله کانی خه لات بکا. (۴۱۵۳ - ۴۱۶۳)
- ۵۰۴ (۷۷۷) کهسئ شتی بدا به کهسئ تاماوه ی ژپانی. (۴۱۶۴ - ۴۱۷۹)
- ۵۰۶ **۲۱- نامه ی فره انیز (که له پوور دابه شکردن)**
- ۵۰۶ (۷۷۸) نه موسولمان که له پوور له ناموسولمان ومرد دگړئ و نه به پیچه وانه و ه.
- ۵۰۶ (۷۷۹) هه موو خاوه ن به شی، به پیی قورئانه که، به شی دیاریکراوی خوی پی بدن.
- ۵۰۷ (۷۸۰) که له پووری که لاله، که به کهسئ ده گوتړئ نه بنه چه ی مابئ و نه و ه چه ی هه بی
- ۵۰۹ (۷۸۱) دوا هه مین نایه تی قورئان که هاتو و ه نایه تی که لاله یه
- ۵۱۰ (۷۸۲) کهسئ مال و سامانی له پاش به جئ بمینی بؤ که له پوور گر ه کانیه تی.
- ۵۱۱ **۲۲- نامه ی وه قف**
- ۵۱۱ (۷۸۳) نه صل د دگړئ به وه قفو به رو بو و می د دگړئ به خیر
- ۵۱۲ (۷۸۴) نه و خیر ی که له پاش مردن ده گا به مردو و. (۴۱۹۹)
- ۵۱۲ (۷۸۵) خیر کردن بؤ کهسئ مردبی و راسپیړی نه کړدی
- ۵۱۳ **۲۳- نامه ی نه زرو نا ه کردن**
- ۵۱۳ (۷۸۶) جئ به جئ کردن نه زری که فره مان به ری خودایی. (۴۳۶۸ - ۴۳۷۳)
- ۵۱۴ (۷۸۷) فره مان کردن به جئ به جئ کردن نه زر. (۴۳۱۱ - ۴۳۲۹)
- ۵۱۵ (۷۸۸) کهسئ نه زربکا، که به پی بجئ بؤ سهر دانی که عبه. (۴۳۱۱ - ۴۳۲۹)
- ۵۱۶ (۷۸۹) نهیی کردن له نه زر، چونکه چارمنووس رمت ناکاته و ه. (۴۳۱۱ - ۴۳۲۹)
- ۵۱۷ (۷۹۰) نه زر کردن گونا ه نه داده مه زری، نه جئ به جئ د دگړئ، هه روا نه زر کردن شتی که هی خوی نه بی، یا له توانیا نه بی. (۴۳۱۱ - ۴۳۲۹)
- ۵۱۹ (۷۹۱) که فره تی نه زر. (۴۳۱۱ - ۴۳۲۹)
- ۵۲۱ **۲۴- نامه ی سویند**
- ۵۲۱ (۷۹۲) ریگرتن له سویند خواردن به سهری باوکی و شتی وای. (۴۳۳۰ - ۴۳۳۸)

- ۵۲۲ (۷۹۲) رېگىرىي لەسۋىند خواردن بەيتو شتى وا. (۴۲۳۰ - ۴۲۳۸)
- ۵۲۳ (۷۹۴) كەسى سۋىندى بەلاتو بەغوززا خوارد بابلن: (لا إله إلا الله) (۴۲۳۰ - ۴۲۳۶)
- ۵۲۳ (۷۹۵) {إن شاء الله} كەسى لەكەتى سۋىند خواردندا سۋىندەتە. (۴۲۶۱ - ۴۲۶۶)
- ۵۲۴ (۷۹۶) سۋىند بەپىي نىيازى سۋىنددەرە نەك بەپىي نىيازى سۋىندخۇر
- ۵۲۴ (۷۹۷) كەسى بەسۋىندى درۇ مافى مەۋىيەكى موسولمان بېچرى بۇ خۇي ئاگرى دۈزەخ بۇ خۇي مەۋىيەكى دەكا. (۳۵۱ - ۳۵۷)
- ۵۲۶ (۷۹۸) ئەگەر كەسى لەسەر شتى سۋىندى خوارد، بەلام روانى كە سۋىندەكەي بخوات باشترە، با سۋىندەكەي بشكىنى و چى باشە ئەۋە بىكاتو كەفارىتى سۋىندەكەي بىدا. (۴۲۳۹ - ۴۲۵۸)
- ۵۲۸ (۷۹۹) باسى كەفارىتى سۋىند. (۴۲۶۷)
- ۵۲۹ ۲۵- نامەي نارهوايى خۋىن رشتنى نارهوا باسى تۆلە سەندىن و باسى خۋىن و خۋىنبايى
- ۵۲۹ (۸۰۰) نارهوايى خۋىن و مال و نامووس. (۴۳۵۹ - ۴۳۶۲)
- ۵۳۱ (۸۰۱) لەرۋزى قىيامەتدا يەكەم شت كەندەمىزاد داداگايى دەكرى لەسەرى، پىرسى خۋىن رشتە.
- ۵۳۲ (۸۰۲) بەچى رشتنى خۋىنى مەۋى موسولمان رەۋا دەپن؟ (۴۳۵۱ - ۴۳۵۴)
- ۵۳۲ (۸۰۳) بېرىارى كەسى لەئىسلام ۋەرگەرپ و دۋى ئىسلام شەرىپكاو خەلك بىكوژى.
- ۵۳۴ (۸۰۴) تاۋانى ئەۋ كەسەي كەپىياو كۈشتنى داھىنا. (۴۳۵۵ - ۴۳۵۶)
- ۵۳۵ (۸۰۵) سزاي كەسى خۇكۈزىيى بىكاو خۇي بىكوژى، بەچى خۇي بىكوژى بەۋە لەناۋ دۈزەخا ئازار دەدرى.
- ۵۳۷ (۸۰۶) كەسى بە بەردو شتى وا كەسى بىكوژى، بەھەمان شت دەكوژىتەۋە.
- ۵۳۸ (۸۰۷) كەسى دەستى بىياۋى بگەزى و ئەۋىش لەتاۋانا دەستى خۇي راپسكىنى و دوۋ ددانى بىكەۋىنى.
- ۵۳۹ (۸۰۸) تۆلەي بىرىن مەگەر خۇيان بەخۋىن رازى بن. (۴۳۵۰)
- ۵۴۰ (۸۰۹) كەسى پى لەكۈشتنى كەسى بنى دەكوژىتەۋە مەگەر خاۋەن خۋىنەكە چاۋپۇشى ئى بىكاو لىي خوش بى. (۴۳۶۲ - ۴۳۶۴)
- ۵۴۲ (۸۱۰) خۋىنى زنى بدرى لە ۋرگى و دوۋگيان بى و بەرەكەي فرى بىداۋ خوشى بىرى و خۋىنى مەنلە لەبارچوۋەكەيش. (۴۳۶۵ - ۴۳۷۲)
- ۵۴۳ (۸۱۱) جۈرە زىيان و بىرىن، خۋىنى ناكەۋى. (۴۴۴۰ - ۴۴۴۴)
- ۵۴۴ ۲۶- نامەي پاكەنە (قەسامە)
- ۵۴۴ (۸۱۲) لەبىيەتى پاكەنەدا (قەسامەد) سۋىند دەدرى بەكى. (۴۳۱۸ - ۴۳۲۸)
- ۵۴۶ (۸۱۳) ھىشتەۋەي سۋىندى پاكەنە لەسەر شىۋەي خۇي. (۴۳۱۸ - ۴۳۲۸)